உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தேவாரம் வேதசாரம்.

ஸ்ரீகாசிவாசி சாம்பவஸ்ரீ

செந்திநாதையரவர்களால்

இயற்றப்பெற்று,

உபந்நியாசவாயிலாகவும் பத்திரிகைகள்வாயிலாகவும்

சைவசித்தாந்த சமயப்பிரசாரணஞ்செய்து

வாராநின்ற

சைவசித்தாந்த மகாசமாஜத்தார்

விருப்பத்திற் கிணங்க,

மஹாவித்வான் புரசை-அஷ்டாவதானம்

சபாபதிமுதலியாரவர்கள் மாணாக்கரும் தமிழ்ப்பண்டிதருமாகிய

புரசை-சுந்தரமுதலியாரவர்கள் குமாரர்

சி. ஏகாம்பரமுதலியாருடைய மனைவியாரும்

ஷை சமாஜத்தின் வனிதையர் வகுப்புக் காரியதரிசியுமாகிய

ஆண்டாளம்மையெனப் பெயரிய

மங்கையர்க்கரசியாரால்

சென்னை

சைவவித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

பிங்கள௵ சித்திரைமீ

நம்பியாண்டார் நம்பிக்குத் திருமுறை யிருக்கு
மிடந் தெரிவித்தருளிய திருநாரையூர்ப்
பொல்லாப்பிள்ளையார்.

Solden & Co., Printers, Madras S.E.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொல்லாப்பிள்ளையார் தோத்திரம்.

நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.

கார்முது கொன்றையன் கங்கை கொண்கன்
பார்முது காறப் பாரத முடித்த
முண்டகக் கண்ணனு முண்டகக் கண்ணனும்
பண்டகத் திற்றம் பான்மை பெரிதெனு
வுள்ளி யடிமுடி யுறுதுமென் றளவி
னெள்ளிட லாகு மிரண்டுரு வங்க
டுன்ன வொறுத்த தூமணிச் சோதியன்
கன்ன லஞ்சிலைக் காமற் காய்ந்த
பால லோசனன் பசுபதி பரம
ஞால போசன னருளிய செல்வன்
கல்லாப் புல்லர் காணாப் பரஞ்சுடர்
பொல்லாப் பிள்ளை புனிதவத் துவித
வத்து தந்தி வத்திரன் முத்தி
வித்து ஞான வித்தகன் வருமிடை
யூற்றின் கடவு ளொற்றைக் கொம்பன்
மாற்றின் றுயர்ந்த மதிக்கோணுப் பொன்னடி
சேக்குமென் னெஞ்சிற் றிருவரு ளென்றும்
பூக்கு மாங்கே புலமணங் கொளவே.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார்.

இருகுடங்கொண் டொருகுடத்தில் வெண்பொடிபெண் கொடியாக வெழுவித் தோனைத், திருவருளாற் பாலருந்தி யேடதனை யாற்றிலிட்ட தெய்வக் கோவை, யருமறையின் றலைக்கொழுந்தை யாகமத்தின் றனிமுதலை யடியார் வாழ்வைப், பரசமய கோளரியைக் கவுணியர்கு ளாமணியைப் பகருவாமே.

திருநாவுக்கரசு நாயனார்.

இடையறாப் பேரன்பு மழைவாரு மிணைவிழியு முழவா ரத்திண்
படையறாத் திருக்கரமுஞ் சிவபெருமான் றிருவடிக்கே பதித்த நெஞ்சு
நடையறாப் பெருந்துறவும் வாகீசப் பெருந்தகைதன் ஞானப் பாடற்
றொடையறாச் செவ்வாயுஞ் சிவவேடப் பொலிவழகுந் துதித்து வாழ்வாம்.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்.

ஒருமணத்தைச் சிதைவுசெய்து வல்வழக்கிட் டாட்கொண்ட வுவனைக் கொண்டே, யிருமணத்தைக் கொண்டருளிப் பணிகொண்ட வல்லாள னெல்லா முய்யப், பெருமணச்சீர்த் திருத்தொண்டத் தொகைவிரித்த பேரருளின் பெருமா னென்றும், திருமணக்கோ லப்பெருமாண் மறைப்பெருமா னெமதுகுல தெய்வ மாமால்.

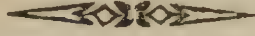
சம்பந்தர் அப்பர் சுந்தரர்

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குருவணக்கம்.

நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.

பொன்னார் மேனியன் பின்னார் சடையினன்
பற்கநா மத்த னற்கரு ணைக்கட
லீந்த நிகமமு மாய்ந்ததந் திரமு
நன்னயத் தமிழுடைப் பன்னிரு முறையுங்
கசடறக் கல்லா வசடரை யிடித்துப்
படிவுறப் புரிமார்க் கடிவறப் பன்னூ
லோய்வின் றெழுதுஞ் சாய்வி லருளின
னூனமொன் றில்லா ஞான தீர
னம்புயத் தார்கொள் செம்புயத் தண்ணல்
வரமா விட்ட புரமா வூரினன்
நந்தங் குருமணி சேந்திநா தைய
னற்றாட் டுணையே பற்றாக் கோடும்
பரவுதும் பணிகுதும் விரவுதூ முளத்தே.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மருந்துதிக்கு மாழியிடை முன்வருநஞ் சஞ்சினரா யமரர் யாரு
மருந்துதிக்கு நீயெனவஃ தருந்துபிரான் செவிசாய்க்கு மடுக்கு நால்வ
ரிருந்துதிக்கு மாணலிக்கு நஞ்சேந்தி நாததரு வாசை யால்யாந்
தருந்துதிக்கு முளமிரங்கி யேற்றருளிக் கருணைமிகத் தழைக்கு மாலோ.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கத்தியரூபச் சிறப்புப்பாயிரம்.

சூரியனார்கோயில்

அதிவருணாச்சிரம ஆசாரியவரிய சைவசமய பரிபாலக

ஸ்ரீ சிவாக்கிர யோகீந்திர ஞானசிவாசாரிய

சுவாமிகளாதீனத்து

ஸ்ரீலஸ்ரீ முத்துக்குமார தேசிகர்கள் அருளியது.

தேவருள் தேவதேவனாகிய பரமசிவன் மேலாயினானென்பது வேதாகமபுராணேதிகாசங்களுக்கெல்லாம் ஒப்பமுடிந்தாற்போல, அவனை வழிபடுதற்கு நிலைக்களமான சமயமும் ஏனைச்சமயங்களுக்கெல்லாம் மேலானதென்பது அவற்றிற்கெல்லாம் ஒப்பமுடிந்ததேயாம்.

உயிர்கள் நன்னெறியொழுகி வீடுபேறடைதற்குரிய நூல்கள் வேதாகமங்களேயாயினும், அவைதாம் அளவிலவாகலின் முழுவதும் உணர்ந்து மெய்ப்பொருள் தெரிந்து வீடுபேறடைதல் முற்செய்தவப்பேற்றால் சிவஞானது திருவருள்பெற்றார்க்கன்றி ஏனையோர்க்கு ஒல்லாதாகும்; ஆகலின் பரதகண்டத்திலே சைவசமயப்பிரவேசகராய் உமாசமேத பரமேசுவர பாதாரவிந்தத்தில் மெய்யன்புடையராகிய நன்மக்கள் ஓதி யுணர்ந்து நற்கதியடைதற்பொருட்டு எழுந்த நூல்கள் வேதசாரம் எனப்படும் தேவார முதலிய திருமுறைகளேயாம்.

இத்திருமுறைகளின் மகத்துவம் அருள்வடிவாகிய உண்மை நாயன்மார் திருவாக்கினின்றும் திருப்பாசுரம் எழுந்தமாத்திரத்தில் அந்நாயன்மார் உலகோபகாரமாகக் கருதியவாறு எலும்பு பெண்ணாகச்செய்தல் முதலிய அநுக்கிரக கிருத்தியங்களைச் செய்தருளிய சிவபெருமானே அறியுந் தரத்ததன்றிப் பிரமாதி தேவராலும் அறியும் பான்மைத்தன்று.

இவ்வியல்பினவாய தமிழ்வேதங்கள் ஆரியவேதங்கள் போலச் சிவபெருமானுடைய தடஸ்த சொரூப விலக்கணங்களையும் விபூதி உருத்திராக்ஷமகிமைகளையும் பிரணவம் பஞ்சாக்ஷரம் முதலிய மந்திரங்களையும் சரியை கிரியை யோக ஞானங்களையும் அன்புநெறியையும் இன்னோரன்ன பலவற்றையும் விரித்துக் கூறுவனவாம்.

எசுர் சாகையினரும் காசிபகோத்திரத்தினரும் ஆபத்தம்ப சூத்திரத்தினருமாகிய நமது செந்திநாதையர்அவர்கள் இருமொழி வேதங்களினும் அங்ஙனம் பரந்துகிடந்த வாக்கியங்களைப் பொருளொருமைப்பட எடுத்துத் தொகுத்து, "தேவாரம் வேதசாரம்" எனப்பெயரிட்டு வடமொழிவல்லுநரேயன்றி ஏனையோரும் அறிந்துகொள்ளுமாறு இந்நூலை இயற்றினார்கள். இவர்கள் தமிழ்மொழி வல்லோர் கற்றறிந்துகளிக்குமாறு ஸ்ரீகண்டபாஷ்யத்தைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்துப் பிரகடனஞ்செய்தும், வடமொழியுதாரணங்களுடன் சிவஞானபோதவசனாலங்காரதீபத்தை எழுதி வெளிப்படுத்தியும், சைவஸ்தாபன நூல்களைச் சதாகாலமும் ஆராய்ச்சிசெய்து பரமதநிராகரணஞ் செய்தும் தமதுகாலமுழுவதையும் சைவசமயாபிவிருத்தியின் பொருட்டே உபயோகப்படுத்திவருகின்றார்கள்.

இவர்களியற்றிய சிவஞானபோதவசனாலங்காரதீபம் தேவாரம் வேதசாரம் என்னும் நூல்களை அச்சிட்டுப் பிரகடனஞ் செய்ய முன்வந்த சிரஞ்சீவி ஏகாம்பரமுதலியார் மங்கையர்க்கரசியார் என்பவர்கள் அரோகதிடகாத்திரராயிருந்து இவ்வியல்பினவாகிய சிவபுண்ணியங்களை மேன்மேலும் செய்து புத்தி முத்திகளைப் பெற்றுய்யும்வண்ணம் திருவருளைச் சிந்தித்து ஆசீர்வதிக்கின்றோம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சத்தியரூபச் சிறப்புப்பாயிரம்.

"சிவனொடொக்குந் தெய்வந் தேடினு மில்லை
அவனொடொப் பாரிங் கியாவரு மில்லை
புவனங்க டந்தன்று பொன்னொளி மின்னுந்
தவளச்ச டைமுடித் தாமரை யானே."

என்று திராவிட சுருதிமுதலியன கிளந்தோதப்பெறூஉம் ஒப்பிலியாகிய அநாதிமுத்தபதியெனப்படுஞ் சிவபெருமான் அநாதிபெத்தபசுக்களாகிய ஆன்மாக்கள்பொருட்டு இகபரசாதனங்கட்கேதுவாக அருளிச்செய்த முதனூல்கள் சாமானியசுருதியெனப்படும் இருக்காதிவேதங்களும், பிரபலசுருதியெனப்படும் காமிகாதி ஆகமங்களுமாம். ஏனையநூல்கள் இவற்றினின்று விரிந்தனவாம். அது, "வேதநூல் சைவநூ லென்றிரண்டே நூல்கள் வேறுரைக்கு நூலிவற்றின் விரிந்த நூல்கள்" என்னுந் திராவிட சுருதியானுமுணர்க. சாமானியம் பிரபலம் என்பன முறையே பொது, சிறப்பு என்னும் பொருள்களைத் தந்து நின்றன.

உலகர்பொருட்டு அருளிச்செய்யப்பட்டமையின் வேதம் பொதுநூல் எனவும், சத்திநிபாதர்பொருட்டு அருளிச்செய்யப்பட்டமையின் ஆகமம் சிறப்புநூல் எனவும் கொள்ளப்படும். இதனை, "ஆரணநூல் பொதுசைவ மருஞ்சிறப்பு நூலா, நீதியினு லுலகர்க்குஞ் சத்திநிபா தர்க்கு நிகழ்த்தியது" என்னுந் திராவிட சுருதியானுணர்க.

இனிமற்றொன்று:—அக்கினி இந்திரன் வருணன் முதலிய கடவுளர் உபாசனைகளும் இருக்குமுதலிய சுருதிகளில் மிகுத்துக் கூறப்படினும், அக்கினி முதலிய நாமங்கள் மகாருத்திரராகிய சிவபிரானது திருநாமங்களாம் என்றும், சிவபெருமானே (தத்துவாதீத) பரமவியோம அத்தியக்ஷர் என்றும், எல்லாத் தேவர்கட்கும் முற்பட்டவர் என்றும், அவரை இதயத்தில் உபாசிப்பவனே அன்னத்தை நாவினுற் கிரகிக்கின்றவன் என்றும் அச்சுருதிகளே

சித்தாந்தஞ் செய்து போதரலின் அவற்றைச் சிறப்புநூல்கள் என லாமோ எனின், ஆகாது; யாதினாலெனின், அவ்வக்கினி முதலி யோரையும் ஒருங்குகூறிப் போதலானென்க. ஆகலான் அத்துணை பற்றி அவைபொதுநூல்களே எனவும், காமிகாதி சுருதிகள் அங் ஙனமின்றிச் சிவபிரான் ஒருவரையே கூறிப்போதலின் சிறப் புநூல்களே எனவும் கொள்ளப்படும்.

காமிகாதி சுருதிகள் விநாயகர் சுப்பிரமணியர் முதலிய கட வுளர் வழிபாடுகளும் மிகுத்துக் கூறிப்போதலின் அவைகளும் பொது நூல்கள் எனப்படாவோ எனின், சிவபிரான் அடியார்க்க னுக்கிரகஞ் செய்யும்பொருட்டு அவ்வப்போழ்து கொண்டருளிய மூர்த்தங்களே விநாயகமூர்த்த முதலியன ஆகலான் அதுகடாவன் றென விடுக்க.

உலகர்களாகிய அபக்குவ ஆன்மாக்கள் சோபானமுறையானே கீழ்க்கீழ்ச் சமயங்களைப் பற்றி அவ்வச் சமயக்கடவுளரை வழிபட்டு மேன்மேற்சமயங்களில்வந்து, ஈற்றில் "இராசாங்கத்தமர்ந்த வை திகசைவத்தைத் தலைப்பட்டு அச்சமயக்கடவுளாகிய சிவபிரானை ஆகமத்திற்கூறிய சரியை கிரியை யோக ஞானங்களாலே வழிபட்டு முறையே சாலோக சாமீப சாரூபமாகிய பதமுத்திகளையும் சாயுச் சியமாகிய பரமுத்தியையும் அடைவர்.

மேற்கூறிய படிமுறையாற்றானே பரமுத்தியைத் தலைப்படல் வேண்டுமென்பதும், சைவசமயமே மெய்ச்சமயம் என்பதும்,

"புறச்சமய நெறிநின்று மகச்சமயம் புக்கும் புகன்மிருதி வழியுழன்றும் புகலுமாச் சிரம, அறத்துறைக ளவையடைந்து மருந்தவங்கள் புரிந்து மருங்கலைகள் பலதெரிந்து மாரணங்கள் படித் துஞ், சிறப்புடைய புராணங்க ளுணர்ந்தும் வேத சிரப்பொருளை மிகத்தெளிந்துஞ் சென்றாற் சைவத், திறத்தடைவ ரிதிற்சரியை கிரியா யோகஞ் செலுத்தியபின் ஞானத்தாற் சிவனடியைச் சேர் வர்" எனவும்,

"சாவிபோ மற்றச் சமயங்கள் புக்குநின்
றாவி யருதேயென் றுந்தீபற
அவ்வுரை கேளாதே யுந்தீபற" எனவும்

வரும் திராவிடசுருதிகளானறிக.

இக்கருத்துப்பற்றியேதாயுமானசுவாமிகளும்,

> சைவசமயமே சமயஞ் சமயாதீதப் பழம்பொருளைக்
> கைவந்திடவே மன்றுள் வெளிகாட்டுமிந்தக் கருத்தைவிட்டுப்
> பொய்வந்துழலுஞ் சமயநெறி புகுதவேண்டா முத்திதருந்
> தெய்வசபையைக் காண்பதற்குச் சேரவாருஞ் செகத்தீரே"

என்றருளிச் செய்ததூஉமென்க.

இருந்தவாற்றால் வேதத்துள் ஏனைத்தேவர்கட்குத் தலைமை கூறப்பட்டது பக்குவத்திற்கேற்ப ஆன்மாக்கள் ஒவ்வொருவரைத் தத்தமக்குக் கடவுளாகக்கொண்டு சமுத்திர கலச நியாயமாக ஒவ்வொரு மதம் உண்டாக்கி அவ்வவற்றைக் கடைப்பிடித் தொழுகுதற் பொருட்டென்பதூஉம், அவ்வொழுக்கத்திற் கேதுவாய மதங்கள் அவ்வான்மாக்கள் சோபானமுறையானே மேன்மேற் சேறற்குக்காரணம் என்பதூஉம் பெறப்பட்டவாறு காண்க. "அருமறையாகம முதனூலனைத்து முரைக்கையினு னளப்பரிதா மப்பொருளை யானருளாலணுக்கள்——தருவர்கள்பின் றனித்தனியே தாமறிந்த வளவிற்றர்க்க மொடுத்தரங்களினுற் சமயஞ்சாதித்து" என்னுஞ் சுருதியானும் அது பொள்ளெனப்புலப்படும்.

அவர் தலைமை இத்துணைப் பயன்படன் மாத்திரைக்கேயன்றிப் பரமுத்திக்குக் காரணமாகக் கூறப்பட்டதன்று. அதற்குக் காரணம் மகாசங்கார காரணராகிய சிவபிரான் வழிபாடே என்றுணர்க; அது,

> "பரசிவ னுணர்ச்சி யின்றிப் பல்லுயிர்த் தொகையு மென்றும்
> விரவிய துயர்க்கீ றெய்தி வீடுபே றடைது மென்றல்
> உருவமில் விசும்பிற் றோலை யுரித்துடுப் பதற்கொப் பென்றே
> பெருமறை யியம்பிற் றென்னிற் பின்னுமோர் சான்று முண்டோ.

> காரெழில் புரையு மேனிக் கண்ணனை யென்னைப் பின்னை
> யாரையும் புகழும் வேத மரன்றனைத் துதித்த தேபோல்
> ஒருரை விளம்பிற் றுண்டோ வுரைத்தது முகம னென்றே
> பேருல கறிய முன்னும் பின்னரும் விலக்கிற் றன்றே.

> நான்மறை தனிலோர் பாக நாரமார் கடவுட் சென்னி
> மேன்மைய தியம்பு மெம்மை விண்ணவர் தம்மை யேனைப்
> பான்மைகொள் பூதந் தன்னைப் பல்பொரு டனையும் பாதி
> தான்மொழிந் திடுமா லீது தவறல வுணர்தி தக்கோய்.

நம்மையும் பரமென் றுன்னி நாதனிற் சிறப்புச் செய்யும்
வெம்மைகொ ணெஞ்சர் தீரா விழுமவெந் நிரயம் வீழ்வர்
தம்மையஃ தெடுத்தல் செய்யா சமமெனப் புகல்கிற் போர்கள்
எம்மையுந் துயர மென்னு மிருங்கடற் படுப்ப ரன்றே.

காணுறு புலித்தோ லாடைக் கண்ணுதற் கடவுட் கன்பர்
ஆனவ ரென்று மன்னுற் கடித்தொழில் புரிந்து வாழும்
வானவ ரென்று மெம்மை வழுத்தினர்க் கருள்வோ மல்லா
ஏனையர் தம்மைத தெவ்வென் றெண்ணியே யிருத்தும் யாமே.

பதியரன் பாசந் தன்னிற் பட்டுழல் பசுநா மென்றே
விதியொடு மறைகள் கூறு மெய்ம்மையைத் தெளிய வேண்டின்
இதுவென வுரைப்பன் யாங்க ளிவ்வர சியற்ற வீசன்
அதிர்கழ லருச்சித் தேத்து மாலயம் பலவுங் காண்டி.

அவனருள் பெறுது முத்தி யடைந்தன ரில்லை யல்லால்
அவனரு ளின்றி வாழு மமரரும் யாரு மில்லை
அவனரு ளெய்தி னெய்தா வரும்பொரு ளில்லை யாணை
அவனல திறைவ னில்லை யவனைநீ யடைதி யென்றான்."

எனப் பிரமா தக்கனுக்கு உபதேசித்த பொருளையுடைய உபப்பிரு ங்கணத்தானு மறிக.

வேதத்துள் மற்றத் தேவர்களோடு சேர்த்துப் பொதுவாகக் கூறப்பட்ட சிவபிரான் தலைமையைத் தேவார முதலிய திருமுறைகள் ஆன்மாக்கள் பரமுத்தி யெய்துமாறு அவரைவழிபடற்பொருட்டுச் சிறப்பாக எடுத்துக் கூறிப் போதரும் வனப்பு மிகுதிப்பாட்டின்மேலும், சிவாகமங்களுட் கூறியவாறே வேதத்துள்ளும் கூறப்படும் விபூதி, உருத்திராக்கம், பஞ்சாக்கரம் என்பன வற்றையும், சிவபிரானே மகாப்பிரளயகாலத்தும் அழியாதிருப்பவர், ஆன்மாக்களுக்குத் தலைவர் என்றற்றொடக்கத்த மகாவிசேட விஷயங்களையும் ஆங்காங்கு மிகத்தெளிவுறக் கூறிப்போதருங்கனிமிகு மகத்துவம் வாய்ந்தன. இவ்வுண்மையை,

வடமொழி தென்மொழிகளில் வல்லுநராய், அவற்றொடாங்கிலமும் பயின்று, சுவமத ஸ்தாபனமும் புறமத நிராகரணமும் செய்து சைவ சமயத்தைப் பரப்புதற் பொருட்டும் தமிழ்க்கல்வியை விளக்குதற் பொருட்டும் உடல் பொருள் ஆவி மூன்றனையும் அவற்றின் பொருட்டுத் தத்தஞ்செய்த ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலரவர்கள்போல இருமொழியினும் வல்லுநராய், ஆங்கிலமும் பயி

ன்று சுவமதஸ்தாபனமும் புறமத நிராகரணமும் செய்தலிற்றுனே தங்காலம் கருத்து முதலியவற்றைப் போக்குகின்ற காசிவாசி ஸ்ரீ ௳ ஸ்ரீ சேந்திநாதையரவர்கள் நன்கிதினுணர்ந்து, உணர்ந்த மாத்திரையி னமையாது, அதனை வடமொழி உணராத் தென்மொழி யாளர்க்கும் தென்மொழி உணரா வடமொழியாளர்க்கும் இருமொழிப் பிரமாணங்களாலும் தெரிக்க விரும்பி, அங்ஙனந் தெரிக்கு முகத்தானே சிவபிரானே எப்பொருட்குமிறைவரென் பதை, வாயுமுகத் தசையாத வச்சிரமலைபோலவும் அக்கினி முகத் தழியாத தங்கம்போலவும் நனிதவ நிறுவி "தேவாரம்வேதசாரம்" எனப்பெயரிய நூலொன்று இயற்றினூர்கள். அதனை,

"செயற்கரிய செய்வர் பெரியர் சிறியர்
செயற்கரிய செய்கலா தார்."

என்னுஞ் சுருதிப்படி சிவஞானபோத வசனாலங்கார தீபமுத லியவற்றை அச்சிடுவித்து உலோகோபகாரமாகப் பரப்பிய புண் ணியமுடையர்களும், சைவசித்தாந்தமகா சமாசத்திற்சேர்ந்து, பொதுநயங்கருதிப் பலப்பல சற்கருமங்கள் செய்து வருபவர்களு மாகியம-௱-௱-ஸ்ரீ ஏகாம்பரமுதலியாரவர்களும் அவர்கள் மனைவியா ராகியமங்கையர்க்கரசியாரும் அச்சிடுவித்துப் பரப்பி முன்போலப் புண்ணியம்புகழ் முதலியவற்றைப் பெறுவாராயினர்.

இத்தகைய சிவபுண்ணியாபிவிருத்திக்குரிய செயல்களைச் செய்து போதராநின்ற இத்தம்பதிகள் இன்னும் இவைபோன்ற பெருஞ் செயல்களைச் செய்து, "நாம்பெற்ற வின்பம் பெறுக வில் வையகம்" என்றபடி தாம்பெற்ற வின்பம் உலகம் பெற்றின்புறு மாறு பெருவாழ்வடைந்து நீடுவாழும்படி பரங்கருணைத் தடங் கடலாகிய பசுபதிப் பெயரிய ஒருதனி முதல்வர் பேரருள் பாலிக் கும்வண்ணம் அவர் திருவடிக்கமல முடிமிசைக் கொண்டு நனி பழிச்சுதும்.

இங்ஙனம்,

சுவாமிநாதபண்டிதர்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விசேஷவிஞ்ஞாபனம்.

சைவத்தின் மேற்சம யம்வே றிலையதிற் சார்சிவமாந் [வாய்
தெய்வத்தின் மேற்றெய்வ மில்லெனு நான்மறைச் செம்பொருள்
மைவைத்த சீர்த்திருத் தேவார முந்திரு வாசகமு
முய்வைத் தரச்செய்த நால்வர்பொற் றாளெம் முயிர்த்துணையே.

சைவ நன்னெறியார் மெய்யறிவுடையீர்!

*அநாதிமலமுத்தராகிய மனாதிகடந்த தனிப்பெருங்கருணை வள்ளலார், எத்திறத்துயிர்களும் தம்மையுந் தந்தலைவனையுங் காணுமாறு, ஆணவ வல்லிருளுட்பட்டிருத்தலின், புறவிருளிற் புக்கார்க்குக் கைவிளக்குதவுதல்போல வேதசிவாகமங்களைத் திருவாய்மலர்ந்தருளினரென்ப. அவற்றுள் வேதம் சூத்திரம் போன்றிருத்தலிற் பொதுநூல் எனவும், ஆகமம் அதற்குப் பாஷ்யம் போன்றிருத்தலிற் சிறப்புநூலெனவும் பெற்று ஒருபொருளுடையனவேயாம். தருக்கவியாகரணாதி கருவிநூல்களைக் கடைபோகக்கற்று வேதசிவாகமங்களின் பொருளை யறுதியிட்டறிவது அரிதாயினமையின், அவற்றிற்கு அபார்த்தங்கூறி இடர்ப்பட்டு மலைந்தனராக, அருட்பெருங்கடலாகிய ஆலமர்கடவுள் அவற்றின் பொருளையினிது விளக்கிச் சைவசமயத்தை நிலைபெறுத்தற்கு ஸ்ரீகைலாசத்திருந்த ஸ்கந்தாதியரை அடுத்தடுத்துத் திருவவதாரஞ் செய்யுமாறு பணித்தனர். அவர்கள் ஸ்ரீஞானசம்பந்தாதி ஆசாரியர்களாகத் திருவவதாரஞ்செய்து வேதசிவாகமங்களை வடித்துச்சாரங்கொண்ட தெவிட்டாத தெள்ளமுதத்தைத் தமிழாகிய மாணிக்கச் செப்பினிட்டு அருளினரென்க. இவ்வுண்மை தமிழ்வேதம் என்னும் பெயரானே அறியக்கிடப்பினும், சில்வழிப்பெயருக்கும் பொருட்கும் இயைபின்றிக்*தரு*ட்டுக் கண்ணனைச்* *செந்தாமரைக்கண்ணன் என்று பெயர் வழங்கக் காண்டலின், இஃதங்ஙனமன்றெனப் பெயரோடு பொருளும் பொருத்தமாமாறு விளக்குதலாவசியகமாயிற்றென்க. அதுகண்டு யாம் இருமொழி வல்லுநராய்ச் சைவசமய நூலாராய்ச்சியிற் றலைநின்ற சாம்பவஸ்ரீ* காசிவாசி செந்திநாயையாவர்கள் ‘தேவாரம் வேதசாரம்’ *என்னும் மாட்சிமைதங்கிய நூல்வரைந்து வைத்திருப்பதாக அறிந்து அதனை அவர்களிடத்தில் வேண்டிப் பெற்று வெளியிட்டேம். இந்நூல் சைவசமயிகட்கு இன்றியமையாததொன்றே; ஒவ்வொரு சிவநேசச்செல்வர் கரத்தினும் இருக்கற்பாலதொன்றே*

ஷை 'தேவாரம் வேதசாரம்' என்னும் நூலின் இன்றியமையாமை கருதியும் மற்றை நூல்கள் வெளிப்படற்கு உதவியாதல் கருதியும், சைவாபிமானிகள் ஷை நூலை விலைக்குப்பெறின், சிவபுண்ணியத்தைக் கொள்ளை கொள்வரென்பது திண்ணம்.

யாம் "சிவஞானபோத வசனாலங்காரதீபம்" "தேவாரம் வேதசாரம்" ஆகிய இவ்விரு பெருநூல்களை அச்சிட்டுளம். நம் சென்றகாலத்தநுபவத்தைக் கொண்டளவிடின், ஷை நூற்பிரதிகள் விலைப்படச் சிலதலைமுறைகள் செல்லுமெனத் தோன்றுகின்றது.

எமக்குப் புத்தகவியாபாரம் ஜீவனோபாயமன்றென்பதனை அறியாதாரிலர். எங்ஙனமாயினும் சைவவுலகம் வாழ்வதற்கு இன்றியமையா நூல்கள் சிலவற்றை முன்னின்று உழைத்துக் கைப்பொருளும் இயன்றவளவு செலவிட்டு அச்சேற்றி உலகிற்குதவிச் சிவபுண்ணியங் கைக்கொண்டு எடுத்த பிறப்பினைச் சபலமாக்கவேண்டுமென்பதே ஒருகாலும், இருகாலும், மூக்காலும் எமக்கு ஆசை யென்றறிக. ஆகலினன்றே, அச்சுத்தாளும் மையும் மும்மடங்கு விலைகொண்டு நிற்பது நோக்காது இந்நூல்களை ஈண்டு வெளியிடத் துணிந்ததென்க. அவ்வாசை சைவாபிமானிகள் உதவியாலன்றி ஈடேறுமாறின்றாகலின், அவர்கள் ஷை நூல்களை விலைக்குப் பெறவேண்டுமெனப் பிரார்த்திக்கின்றேம்.

இங்ஙனம்,

சி. ஏகாம்பரன்.

மங்கையர்க்கரசி.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இந்நூலின்கணுள்ள

விஷய அகராதி அநுக்கிரமணிகை.

பக்கம்.

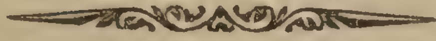
திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

உபோற்காதம்

உமாசமேதராய், அதிபரமாப்தராய், அபகதபாப்மத்துவாதி (சர்வஞ்ஞதாதி) எண்குணங்களையுடையராயுள்ள சிவபெருமான் ஆன்மாக்கள்பொருட்டு அருளிச்செய்த முதனூல் வேதம். இந்த வேதம் என்னும் மொழி ரூடப்பெயரால் இருக்காதி வேதங்களையும், யோகப்பெயராற் காமிகாதி இருபத்தெட்டு ஆகமங்களையும் உணர்த்தும்; ஆகமம் என்னும் மொழியும் ரூடப்பெயராற் காமிகாதி இருபத்தெட்டு ஆகமங்களையும், யோகப்பெயரால் இருக்காதி நான்கு வேதங்களையும் உணர்த்தும். சிக்ஷைமுதலிய அங்கங்கள் ஆறும், ஸ்மிருதிமுதலிய உபாங்கங்கள் நான்கும், தனுர்வேதமுதலிய உபவேதங்கள் நான்குமாகிய பதினான்கும் வேதத்தினும், உபாகமங்கள் இருநூற்றேழும் ஆகமப்பிரகரணங்களும் ஆகமத்தினும் அடங்கும். இந்த வேதமும் சிவாகமமும் பொருளினால் ஒற்றுமையுடையனவாம். ஸ்ரீநீலகண்டசிவாசாரிய சுவாமிகளும் "வேதசிவாகமங்கட்குப் பேதம் கண்டிலம்" என்று பிரஹ்மசூத்திரசைவபாஷ்யத்தில் (உ. உ. ௩அ) வரைந்தருளினார்கள்.

சாந்தோக்கியோபநிடதத்து எ. க. உ-ம் மந்திரத்தில் "இதிகாசபுராணமானது வேதம் என்று கூறப்படலானும், வாயுசங்கிதை பூருவபாகத்து உஅ-ம் அத்தியாயத்து ௯, ௯, க0-ம் சுலோகங்களிலே வேதத்துக்கு இதிகாசபுராணங்கள் உபப்பிருங்கணங்கள் என்று கூறப்படலானும், வேதாகம இதிகாசபுராணங்கள் வேதம் என்னும் மொழியினாற் கூறப்படுதற்குமுரியன.

ஆன்மா பாசபடலம் நீங்கிச் சிவனாது அபகதபாப்மத்து வாதி (சர்வஞ்ஞதாதி) எண்குணங்களைச் சாமியமாய் அடைதலே மோக்ஷலட்சுமிப்பிரயோஜனமாம் என்று தியானயோகம்பற்றி வேதாந்தம் கூறலானும், சர்வஞ்ஞதாதி எண்குணங்களையும் சாமியமாய் அடைதலே நெறியாம் என்று ஞானயோகம்பற்றி ஆகமாந்தம் கூறலானும், வேதாந்தமும் ஆகமாந்தமும் (வேதாந்த சித்தாந்த) மகாவாக்கிய பரமசிவாஹம்பாவனாத் தடஸ்தசிதம்பர துரியநிலையிலே சாமியமாகும். இவ்வுண்மையுணர்ந்தே "பண்டை மறைகளுமது நானேனென்று பாவிக்கச்சொல்லுவதிப்பாவகத்தைக்காணே" என்றும், "வேதாந்த சித்தாந்த சமரச நன்னிலை" என்றும், "நாடிலிரண்டந்தம் பேதமதென்னிற் பெரியோர்க்கபேதமே" என்றும் பெரியோர் பகர்ந்தார். வேதாந்தசாரமாய், வேதாந்தத்தெளிவாய், தியானயோகம் கடந்ததாயுள்ளவிடத்திலே பேசப்படும் சித்தாந்த ஞானபாதத்தில் ஆன்மாவும் சிவமும் சொரூபநிலையிற் சாமியமுற்று நிற்குநிலை அன்புமாத்திரையினாலேயாம். இது பாவனையிறந்து நின்றநிலை. இவ்வன்புநிலை திரிபுரமெரித்த விரிசடைக் கடவுளாகிய ஸ்ரீமீனாட்சியம்பாசமேத சோமசுந்தரப்பெருமான் அருளிய அன்பினைந்திணை என்னும் அகப்பொருளிலக்கணத்தினாலும் உணரப்படும். அனந்தகோடி சென்மங்களிலீட்டிய அளவிறந்த பசுபுண்ணியங்களினாலே நற்குலத்துப்பிறந்துச் செய்யும் சிவபுண்ணியங்களினாலேதான் சிவபெருமானிடத்துக் குன்றாத பேரன்பு உதிக்கும். அந்தப் பேரன்பு பொருளையேனும் புகழையேனும் பற்றிநிற்காது. இதுபற்றியே திருவாசகம் "புகழ்ச்சியைக் கடந்த போகமே யோகத்தின் பொலிவே" என்று அருளிற்று. இவ்வியல்பினதாய அதீத சிவபோக அன்புநிலை அடைந்தவர் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார், திருநாவுக்கரசுநாயனார், சுந்தரமூர்த்திநாயனார், மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் என்னும் சைவசமய ஸ்தாபனாசாரியர் முதலாயினோரும் அந்நிலை அடைந்த மற்றைச் சிவாநுபூதிச் செல்வருமாம். அவர்கள் அங்ஙனம் அந்நிலையில் நின்றார்கள் என்பதற்கு அவர்கள் அருளிய தமிழ்வேதத் திருவாக்குகளே சான்றாம்.

காசுமீர, நேபாள, பங்காள, பாஞ்சால, இந்துஸ்தானமுதலிய உத்தரதேசங்களிலுள்ள பாஷைகளையும், மலையாளம், மஹாராஷ்டம், தெலுங்கு, கன்னடம், தமிழ்முதலிய தக்ஷிணதேச பாஷைகளையும் அடக்கி, இமாசலத்தையும் ஈழத்தையும் பிங்கலைநாடி இடைநாடிகளாய்க்கொண்ட பரதகண்டத்திலே, பொதியமலைப்பெருமானாகிய அகஸ்தியமகாமுனிவர்க்குத் தமிழ் அறிவுறுத்திய பரமாசாரியராகிய முருகப்பிரானது வரைப்பாயுள்ள திருவேங்கடத்தை வடவெல்லையாகக்கொண்டு விளங்கிச் சிற்றிடமுடையதாய்ப் பிரகாசிப்பது தமிழ்நாடே; இந்தத் தமிழ்நாட்டிலே தமிழ்பேசும் பல்லோர் ஏகான்மவாதம், வைஷ்ணவம், மத்துவமுதலிய சமயத்தோராய் ஒழுக, பரம்பரைச் சைவசமயத்தவராய் இருப்பவரும் ஊழ்வசத்தினாற் சைவசமயத்துரூஉ லோகாயதவொண்டிறற்பாம்பினாலும் மிண்டிய மாயாவாதச் சண்டமாருதத்தினாலும் தாக்குண்டாராக, இடத்தினாலும் தொகையினாலும் மிகச் சிறுமைபூண்டோராய் ஆரியவேதத்தில் இன்னபொருள்தான் பொதிந்துளதென்று வடமொழி வியாகரணமுதலிய கருவிநூல்கொண்டும் அறியமாட்டாதவராயுள்ள சைவசமயிகள்பொருட்டுக் கலியுகாரம்பத்திலே வேதமகோததியைப் பருகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் முதலிய நான்கு சிவஞானமுகில்களைச் சிவபெருமான் இரங்கி அனுப்பித் தமிழ்வேதமழையைக் கைம்மாறு கருதாவண்ணம் பொழியுமாறு செய்தருளினார். இதனாற் சிவபெருமான் சைவசமயிகள்மீது கொண்ட கருணைக்கடலுக்கோர் கரைகாணலாகுமோ? ஆகாது! ஆகாது!! இருக்காதி வேதசாரமாய் வேதாந்தமாயுள்ள தமிழ்வேதத்தைப் பெறுதற்கு வைதிகசைவசமயிகளாகிய யாமெல்லாம் முன் என்ன தவஞ் செய்தோமோ? அறிகிலேம்!

"ஆண்டவன்றன்னை யடிமையென்றுரைத்தும் அடிமையை ஆண்டவனென்றும்" உரைக்கும் கூற்றுக்கியையப் பரமான்மாவல்லாத ஆன்மாவைப் பரமான்மா என்று விபரீதமாகவுரைக்கும் ஏகான்மவாதபரமாய் இயற்றிய உபநிடதபாஷ்யம், பிரஹ்மசூத்திரபாஷ்யம், கீதாபாஷ்யம் என்னும் பிரஸ்தானத்திரயங்களையும்,

தமிழிலே அவற்றை அநுசரித்துவந்த கைவல்லியநவநீதம், விசாரசாகரம், விசாரசந்திரோதயம், விருத்திப்பிரபாகரம், தத்துவாநுசந்தானம், தத்துவபோதினி, ஆன்மபுராணமுதலிய நூல்களையுமே ஞானசாஸ்திரங்கள் என்றும், பிரஹ்மவித்தைக்கு உரிய நூல்கள் என்றும் புகழ்ந்தும், அந்தப் பசுநூல்களை நிர்க்குணப்பிரஹ்மோபாசனை உணர்த்தும் உயர்ந்த நூல்கள் என்றும், அருணூலாகிய தமிழ்வேதத்தை நிர்க்குணோபாசனைக்குச் சாதனமாய்ச் சகுணோபாசனையை உணர்த்தும் தாழ்ந்த நூல் என்றும் அறியாமை மேற்கொண்டு குழறுபடை செய்து சிவத்துரோகிகளாகின்றார்கள் பலர். ஐயகோ! இவர்கள் அறிவு என்னை! என்னை!! ஏகான்மவாத சாங்கியயோகத்துக்குரிய நிர்க்குணபாவனையானது சம்தம்சபதிதநியாயம்பற்றிப் பௌதிகசகுணயோகம் அத்தியாசிரமபாசுபதயோகம் என்னும் இருபாவனைகளுக்கிடையில் அகப்பட்டுள்ளதென்பது "மகாவுக்கிரவீரபத்திராஸ்திர"த்து ஙூ—ம் பக்கத்து உஎ0—ம் பிரிவுமுதல் அ0—ம் பக்கத்து கூசுச—ம் பிரிவிறுதியாகவும், "சிவஞானபோதவசனலங்காரதீப"த்துச் "சமயாதீதம் வேதசாரசைவசித்தாந்தம்" என்னும் விஷயத்தின் கீழ் உடு—ம் பக்கத்து அ—ம் பிரிவுமுதல் கக—ம் பிரிவிறுதியாகவும் பலபிரமாணங்கள்கொண்டு ஸ்தாபித்துள்ளேம். ஆண்டாண்டுக் காண்க.

தேவாரமுதற் பெரியபுராணமிறுதியாகிய பன்னிருதிருமுறைப்பொருள்கள் (மூவிதபாவனைகளுள்ளே முதலாவதாகிய விமலசத்துவப்பிரதானமூலப்பிரகிருதி மாயோபாதிகனும் கற்பித ஆபாசனுமாகிய தாழ்ந்த ஈசுரனது சகுணவழிபாட்டினும் உயர்ந்த இரண்டாவதாகிய நிர்க்குண ஆன்மப்பிரஹ்மோபாசனைக்குரிய சர்வசாரமுதலிய அபரசுருதிகளுக்கு அப்பாற்பட்டு விளங்கும் வேதாந்தசூத்திரத்துக்கு ஆதாரமாகிய ஈசகேநாதி பரோபநிடதமுடிவாகிய அத்தியாசிரமபாசுபதயோகத்துக்குரிய துரிய ஞானயோகஸ்தானமாகிய முப்பத்தாறாவது சிவதத்துவத்தின்பாற்பட்ட பரமாகாய திருச்சிற்றம்பலத்து மகாசங்காரமகாருத்திரசமஷ்டிரூப

சதாசிவராகிய மகாதாண்டவேசுவரரின் மேலனவாம் என்று உண்மை கடைபிடிக்க.

வடமொழிவல்லோராய சிவபக்தப்பெரியோர் இதிகாசபுராணவாயிலாக வேதாந்தம் எனப்படும் ஈசகேநாதி உபநிடதப்பொருள்களை ஆராய்வாராயின், திருவருள்வாயிலாக அவரெல்லாம் தமிழ்வேதம் வேதசாரம் என்று அறியவல்லுநராவார். அவ்வுபநிடதப்பொருள்களை ஏகான்மவாதம்பற்றிச் செய்த பாஷ்யம்வாயிலாக ஆராயப்புகின், அவை தமிழ்வேதப்பொருளாய் முடியா.

த்வம் தேவேஷு ப்ராஹ்மண:।

த்வம் தேவேஷு ப்ராஹ்மண:।

"நீர் தேவர்களுள்ளே பிராஹ்மணர்" என்று சாமவேதீய பிரபதப்பிராஹ்மணமுதலிய பரசுருதிகளிற் புகழப்படும் சிவபெருமானை "என்னிடத்தில் ஈசுரனும் சீவனும் பொய்" என்னும் அபரசுருதி வாக்கியங்கொண்டு சகுணப்பாற்பட்ட கற்பித ஈசுரர் என்று புறக்கணித்து, மீளா அடிமையாம் ஆன்மாவாகிய நம்மைப் பிரஹ்மமென்று மதித்து, சிவபெருமானிலே முற்றிநிற்குஞ் சுருதிகளையெல்லாம் நம்மீதேற்றி, அடிமுடி தேடிய பிரமவிஷ்ணுக்களையும், சிவநிந்தனைபண்ணி யாகஞ்செய்த தக்கனையும் போலக் கருதிய பயன்கள் அடையாமை மாத்திரையேயன்றித் துன்புமுறுதல் அறிவின்பாற் படாதென்றொழிக. சிவாகமங்களையும் தமிழ்வேத முதலியவற்றையும் விதிப்படி ஓதி யுணரின் உபநிடதமந்திரங்களின் உண்மைப்பொருள்களைக் காணலாம். (பசுவாகிய) ஆன்மாவைப் பிரஹ்மமென்று கூறும் ஏகான்மவாத பாஷ்யத்தைப் பார்த்து, சிவபரத்துவஞ் சாற்றும் அவ்வுபநிடதங்களைப் பசுநூல் என்று தூஷித்து ஒதுக்கி நம்மவர் சிவத்துரோகத்துக்கு ஆளாகாவண்ணம் தமிழ்வேதமாகிய தேவாரதிருவாசகமுதலியன உபநிடதங்களுக்கு மாறுபடாது உண்மைப்பொருள் பொதிந்துள என்று உணர்த்தற்கே தேவாரம் வேதசாரம் என்னும் இந்நூலை எழுதத்துணிந்தேம். தமிழ்வேதமஹோததியில் ஆழ்ந்துகிடக்

ரும் பெரிய சிவரத்தினசம்பந்தப்பொருள்களைச் சிற்றறிவினே னுய நாயேன் எடுத்துரைப்பேன் என்பது பெரியோர்க்கு நகைப் பை விளைக்குமேனும், என்னுள்ளே அங்ஙனம் லோகோபகார மாகச் சிறிதாயினும் எழுதிவைக்கவேண்டுமென்று எழுந்த ஆசை யானது அந்நகைப்பைப் பொருட்படுத்தாது ஓங்கிநிற்றலால் அதன்வயப்பட்டெழுதாநின்றேன்.

தேவாரம் வேதசாரம் என்றமையால் வேதத்தின் மொழி பெயர்ப்புத்தான் தேவாரமோ எனின், அங்ஙனமன்று; பின் அதன் கருத்து என்னையெனில், வேதம் என்று மேலே நிரூபிக்கப் பட்ட வேதம், வேதாந்தம், ஆகமம், ஆகமாந்தம், இதிஹாச புராணம் என்பவைகளிலே இலைமறை காய்கள்போன்றும், மணன் மலையிற் பொற்பொடிகள் போன்றும் அங்கங்கே இலங்கும் சிவான் மபரமான்மாக்களின் ஐக்கியத்தினால் நேர்ந்த ஆனந்த நிலைகளை யும், சிவபெருமானது அளவிறந்த குணாதிசயங்களையும், இலக் கணங்களையும், எந்தத் தேவராலும் முடிக்க இயலாதனவாய், அச் சிவபிரான் ஒருவராலே முடிக்கப்பட்டனவாயுமுள்ள அளவிறந்த வீரச்செய்கைகளையும், பிறவற்றையும் * குணோபசங்காரக் கிரமத் தினால் ஆதரம் கொண்டியைத்துப் புகழ்ந்து † தேவாரம் துதிப்பதி னால் அது வேதசாரம் எனப்படும். இங்ஙனம் சிவோபாசனையிலே ஒருங்கு சேர்த்துத் தியானித்தல்வேண்டுமென்பது பிரஹ்மசூத் திரசைவபாஷ்ய (ங. ங. ஙகூ; ங. ங. உங) த்தினால் அறியக் கிடக்கின்றது. இம்முறைகொண்டே ஒவ்வோர் தேவாரப்பதிகங் களினும் சிவபிரானார் குணங்களையும் வீரச்செய்கைகளையும்

---

* குணோபசங்காரம் குணங்களைத் தொகுத்துக் கூறல். † எழுதிரு முறைகள் அடங்கிய தேவாரத்தைக் கூறவே உபலக்ஷணையினால் திருவாசக முதலிய ஏனைய திருமுறைகளும் தழுவப்படும்.

அமைத்து, அந்தந்தச் சிவஸ்தலவாசிகள் சிவபெருமானைத் தியானித்துத் துதித்து உய்யவேண்டும் என்னும் திருவுளக்கருத்தினால் அப்பதிகங்கள் அருளிச்செய்யப்பட்டனவாம் என்க.

இவ்வரிய பெரிய செயல்முற்றுப்பெறுமாறு செய்தருளிய சிவபெருமானையும், உமையம்மையாரையும், விநாயகப்பெருமானையும், முருகப்பிரானையும், ரிஷீந்திரராகிய அகத்தியரையும், சைவ சமயஸ்தாபனாசாரியர்களையும் திரிகரணங்களினாலுஞ் சந்ததம் சிந்தித்து வந்தித்து வாழ்த்துகின்றோம்.

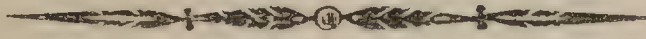
இங்ஙனம்

ஸ்ரீகாசிவாசி - செந்திநாதையர்

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம.

தேவாரம் வேதசாரம்.

கணபதி.

பிடியதனுருவுமைகொளமிகுகரியது
வடிகொடுதனதடிவழிபடுமவரிடர்
கடிகணபதிவரவருளினன்மிகுகொடை
வடிவினர்பயில்வலிவலமுறையிறையே.

—ஞா, திருவலிவலம்.

நடேசர்.

கற்றுங்கெரியோம்பிக்கலியைவாராமே
செற்றார்வாழ்தில்லைச்சிற்றம்பலமேய
முற்றாவெண்டிங்கண்முதல்வன்பாதமே
பற்றாநின்றாரைப்பற்றாபாவமே.

—ஞா, கோயில்.

உமையம்மையார்.

இமையாதுயிராதிருந்தாய்போற்றி
யென்சிந்தைநீங்காவிறைவாபோற்றி
யுமைபாகமாகத்தணைத்தாய்போற்றி
யூழியேழானவொருவாபோற்றி
யமையாவருநஞ்சமார்ந்தாய்போற்றி
யாதிபுராணனாய்நின்றாய்போற்றி
கமையாகிநின்றகனலேபோற்றி
கயிலைமலையானேபோற்றிபோற்றி.

—நா, ஸ்ரீகைலாயம்.

விநாயகர்.

கோவாயவிந்திரனுள்ளிட்டாராகக்
குமரனும்விக்கினவிநாயகனும்
பூவாயபீடத்துமேலயனும்
பூமியளந்தானும்போற்றிசைப்பப்
பாவாயவின்னிசைகள்பாடியாடிப்
பாரிடமுந்தாமும்பாந்துபற்றிப்
பூவார்ந்தகொன்றைபொறிவண்டார்க்கப்
புறம்பயநம்மூரென்றுபோயினாரே.

—நா, திருப்புறம்பயம்.

சுப்பிரமணியர்.

கள்ளிமுதுகாட்டிலாடிகண்டாய்
காலனையுங்காலாற்கடிந்தான்கண்டாய்
புள்ளியுழைமானின்றோலான்கண்டாய்
புலியுரிசேராடைப்புனிதன்கண்டாய்
வெள்ளிமிளிர்பிறைமேற்சூடிகண்டாய்
வெண்ணீற்றான்கண்டாய்நஞ்செந்தின்மேய
வள்ளிமணாளற்குத்தாதைகண்டாய்
மறைக்காட்டுறையுமணாளன்றானே.

—நா, திருமறைக்காடு.

அகஸ்தியர்.

மங்கலக்குடியீசனைமாகாளி
வெங்கதிர்ச்செல்வன்விண்ணொடுமண்ணுநேர்
சங்குசக்கரதாரிசதுர்முக
னங்ககத்தியனும்மர்ச்சித்தாரன்றே.

—நா, திருமங்கலக்குடி.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனூர்.

வையமகிழயாம்வாழவமணர்வலிதொலைய
வையன்பிரமபுரத்தாற்கம்மென்குதலைச்செவ்வாய்
பையமிழற்றும்பருவத்துப்பாடப்பருப்பதத்தின்
றையலருள்பெற்றனனென்பர்ஞானசம்பந்தனையே.

—திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி.

திருநாவுக்கரசுநாயனூர்.

நற்றவனல்லூர்ச்சிவன்றிருப்பாதந்தஞ்சென்னிவைக்கப்
பெற்றவன்மற்றிப்பிறப்பறவீரட்டர்பெய்கழற்கு
ளுற்றவனுற்றவிடமடையாரிடவெள்ளமுதாத்
துற்றவனூமூரினாவுக்கரசேனுந்தூமணியே.

—திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி.

சுந்தரமூர்த்திநாயனூர்.

கூற்றுக்கெவனோபுகறிருவாரூரன்பொன்முடிமே
லேற்றுத்தொடையலுமின்னடைக்காயுமிடுதருமக்
கோற்றொத்துகூனனுங்கூன்போய்க்குருடனுங்கண்பெற்றமை
சாற்றித்திரியும்பழமொழியாமித்தரணியிலே.

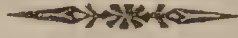
—திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி.

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்.

வருவாசகத்தினின்முற்றுணர்ந்தோனைவண்டில்லைமன்னைத்
திருவாதவூர்ச்சிவபாத்தியன்செய்திருச்சிற்றம்பலப்
பொருளார்தருதிருக்கோவைகண்டேயுமற்றப்பொருளைத்
தெருளாதவுள்ளத்தவர்கவிபாடிச்சிரிப்பிப்பரே.

—கோயிற்றிருப்பண்ணியர்விருத்தம்.

(க) மகாப்பிரளயகாலத்திற் சிவபெருமான் ஒருவரே உளராயினர்.

𑌨𑌾𑌸𑌦𑌾𑌸𑍀𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌸𑌦𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍।
நாஸதாஸீந்நோ ஸதாஸீத்।

—இருக்குவேதம், க0. கஉகூ. க

𑌤𑌮𑍇𑌕𑌂 (𑌆𑌸𑍀𑌤𑍍)।
தமேகம் (ஆஸீத்)।

—இருக்குவேதம், க0. கஉகூ. உ

𑌕𑌾𑌮𑌸𑍍𑌤𑌦𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌸𑌮𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤।
காமஸ்ததக்ரே ஸமவர்த்தத।

—இருக்குவேதம், க0. கஉகூ. ச

"மகாப்பிரளயகாலத்திலே அசத்தும் இல்லை; சத்தும் இல்லை; அந்த ஒன்று இருந்தது; அதினின்று முதற்கண்ணே காமம் எனப்படும் பராசத்தி உளதாயிற்று" என்று இருக்குவேதமும்,

𑌯𑌦𑌾 𑌤𑌮𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌨 𑌦𑌿𑌵𑌾 𑌨 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑍍𑌨𑌸𑌨𑍍𑌨𑌚𑌾𑌸𑌞𑍍𑌛𑌿𑌵
𑌏𑌵 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌃। 𑌤𑌦𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌵𑌿𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌰𑍇𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰
𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌚 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑍃𑌤𑌾 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍀॥

யதாதமஸ்தந்ந திவாந ராத்ரிர்நஸந்நசாஸஞ்சிவ ஏவ கேவலஃ। ததக்ஷரந் தத்ஸவிதுர்வரேண்யம் ப்ரஜ்ஞாச தஸ்மாத் ப்ரஸ்ருதாபுராணீ॥

"எப்போது இருள் உளதாய்ப் பகலுமின்றி இரவுமின்றிச் சத்துமின்றி அசத்துமின்றி இருந்ததோ, அப்போது சிவன் ஒருவரே இருந்தார்; அந்தச் (சிவ) சூரியனுடைய அந்த அழியாத முக்கியப்பொருளாகிய பிரஞ்ஞை எனப்படும் பழைய பராசத்தி உதித்தார்" என்று சுவேதாசுவதரமும் கூறுமாற்றால், இருக்கு வேதத்திலே ஏகம் எனக் கூறப்பட்டது சிவபெருமான் என்றும், அவரிலின்று பின்னர்த் தோற்றியவர் பராசத்தி என்றும் பெறப் படுகின்றது. (அஃதாவது சந்திர சூரியரொளியெல்லாம் ஒழிந்து, பகலிது இரவிது எனப் பகுத்தலில்லாத சூனியமாய், நாமரூப விசேஷமின்றி, ஸ்தூல சூக்கும சேதநாசேதனமாகிய (சத்து)

பசு, (அசத்தின்) பாசத்தின் வியக்திநிலையற்று, ஈதெல்லாம் இருண்மயமாயிருந்த அந்தக் காலத்திலே அந்தச் சிவபிரானர் * அத்துவிதீயராய், கேவலராய், சிவப்பிரகாசராய்த் தம்மினின்று பகுக்கப்படாத வியல்படைந்த சேதனுசேதனச் சத்தியோடுளராயினர் என்பதாம்.)

இருநிலனதுபுனலிடைமடிதரவெரிபுகவெரியதுமிகு
பெருவெளியினிலவிதரவளிகெடவியனிடைமுழுவதுகெட
விருவர்களுடல்பொறையொடுதிரியெழிலுருவுடையவனினமலர்
மருவியவறுபதமிசைமுரன்மறைவனமமர்தருபரமனே.

—ஞா, திருமறைக்காடு.

பெருங்கடன்மூடிப்பிரளயங்கொண்டுபிரமனும்போ
யிருங்கடன்மூடியிறக்குமிறந்தான்களேபரமுங்
கருடங்கடல்வண்ணன்களேபரமுங்கொண்டுகங்காளராய்
வருங்கடன்மீளநின்றெம்மிறைநல்வீணைவாசிக்குமே.

—நா, தனித்திருவிருத்தம்.

(உ) எண்ணிறந்த பிரமவிஷ்ணுக்கள் முதலாயினோர் ஒழிந்தகாலத்தும் சேஷித்து அழியாது நிற்பவர் சிவபெருமான்.

மமாபி விஷ்ணோர்ஜநகம் தேவமீட்யம் யோந்தகாலே ஸர்வலோகாந்ஸம்ஜஹார । ஸ ஏகச்ச்ரேஷ்டச்ச (ஸர்வ ஶாஸ்தா) ஸ ஏவ வரிஷ்டச்ச।

மமாபி விஷ்ணோர்ஜநகம் தேவமீட்யம் யோந்தகாலே ஸர்வலோகாந்ஸம்ஜஹார । ஸ ஏகஃச்ரேஷ்டச்ச (ஸர்வ சாஸ்தா) ஸ ஏவ வரிஷ்டச்ச।

"பிரமாவாகிய எனக்கும், விஷ்ணுவுக்கும் பிதாவாயும், வந்திக்கற்பாலராம் தேவராயும், முடிவுகாலத்திலே சமஸ்தலோகங்களை

* அத்துவிதீயராதல் தம்மாட்டொடுக்கிய பசுக்களிற் கலந்திருத்தல்.

யும் ஒடுக்குகின்றவராயும் எவர் இருக்கின்றாரோ, அவர் ஏகரும், சிரேஷ்டரும், வரிஷ்டருமாகிய (சிவபெருமானும்)" என்று சரபோபநிடதம் சாற்றுகின்றது.

𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌕𑍋𑌟𑌯𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌗𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌜𑌾𑌃।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑍋 𑌹𑌰𑌯𑍋 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃।
𑌆𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍂𑌲𑌿𑌨𑌃॥

ஸஹஸ்ரகோடயஸ்ஸந்தி ப்ரஹ்மாண்ட ஸ்திர்யகூர்த்வஜா:।
ப்ரஹ்மாணோ ஹரயோ ருத்ராஸ்தத்ர வ்யவஸ்திதா:।
ஆஜ்ஞயாதேவதேவஸ்ய மஹாதேவஸ்ய சூலிந:॥

—ஆதித்தியபுராணம்.

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑍇𑌶𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍌 𑌲𑌯𑌃।
𑌏𑌕𑍋𑌹𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍀𑌶𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌃 𑌕𑌵𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃॥

ப்ரஹ்மநாராயணேசாநாந்த்ரயாணாம் ப்ரக்ருதௌ லய:।
ஏகோஹி பகவாநீச: கால: கவிரிதி ஸ்ம்ருத:॥

—கூர்மபுராணம்.

𑌅𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾𑌃 𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌾𑌃।
𑌹𑌰𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑍍𑌯𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾 𑌏𑌕 𑌏𑌵 𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃॥

அஸங்க்யாதாச்ச காலாக்யா அஸங்க்யாதா: பிதாமஹா:।
ஹரயச்சாப்யஸங்க்யாதா ஏக ஏவ மஹேச்வர:॥

—இலிங்கபுராணம்.

𑌅𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌲𑌯𑌂 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑌃 𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃।
𑌅𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑌵𑍋 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌅𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌾𑌸𑌵𑌾𑌦𑌯𑌃॥

அஸங்க்யா விலயம் யாந்தி ப்ரஹ்மாண: பண்டிதோத்தமா:।
அஸங்க்யா விஷ்ணவோ ருத்ரா அஸங்க்யா வாஸவாதய:॥

—ஸ்காந்தபுராணம்.

"பிரமாண்டத்திலே பிரமா விஷ்ணு உருத்திரர்கள் ஆயிரகோடியினர் குறுக்கும் மேலுமாக அங்கங்கே தேவதேவராகிய சூலபாணியாரின் ஆஜ்ஞையால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டுளர்" என்றும், "பிர

மவிஷ்ணு ருத்திரர் என்னும் மூவர்க்கும் லயம் பிரகிருதியிலே யாக, பகவானும், காலரும், கவியுமாகிய சிவபெமான் ஒருவரே (எஞ்சி) உளர்" என்றும், "எண்ணிறந்த காலர்களும், எண்ணிறந்த பிரமாக்களும், நாராயணர்களும் (ஒழிந்துவிட) சிவபெருமான் ஒருவரே (எஞ்சி) உளராயினர்" என்றும், "எண்ணிறந்த பிரமாக்களும், எண்ணிறந்த விஷ்ணுக்களும், எண்ணிறந்த உருத்திரர்களும், எண்ணிறந்த இந்திரர்களும் ஒழிந்தார்கள்" என்றும் ஆதித்தியபுராண முதலியவைகளிலே கூறப்பட்டுள்ளது.

சேத்துச்செத்துப்பிறப்பதேதேவென்று
பத்திசெய்மனப்பாறைகட்கேறுமோ
வத்தனென்றரியோடுபிரமனுந்
துத்தியஞ்செயநின்றநற்சோதியே.

நூறுகோடிபிரமர்களொந்தினு
ராறுகோடிநாராயணரங்ஙனே
யேறுகங்கைமணலெண்ணிலிந்திர
ரீறிலாதவனீசனொருவனே.

வாதுசெய்துமயங்குமனத்தரா
யேதுசொல்லுவீராகிலுமேழைகாள்
யாதோர்தேவரெனப்படுவார்க்கெலா
மாதேவன்னலாற்றேவர்மற்றில்லையே.

கூவலாமைகுரைகடலாமையைக்
கூவலோடொக்குமோகடலென்றல்போற்
பாவகாரிகள்பார்ப்பரிதென்பராற்
றேவதேவன்சிவன்பெருந்தன்மையே.

தாயினுநல்லசங்கரனுக்கன்ப
ராயவுள்ளத்தமுதருந்தப்பெறூர்
பேயர்பேய்முலையுண்டுயிர்போக்கிய
மாயன்மாயத்துப்பட்டமனத்தரே.

—நா, ஆதிபுராணத்திருக்குறுந்தொகை.

(ரு) உபநிடதங்களிற் பிரதிபாதிக்கப்படும் பிரஹ்மசப்தம் சிவபெருமானை உணர்த்துமெனல்.

பிரஹ்மசூத்திரசைவபாஷ்யத்து "அந்தரதிகணத்" (க. க. உஉ) தினும், "அந்தரியாமியதிகரணத்" (க. உ. கக) தினும், "காரியாதிகரணத்" (ச. ரு. கரு) தினும் அமிர்தம் என்னும் மொழி சிவபெருமான் திருநாமம் எனக் கூறப்படலானும்,

𑌤𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌮𑍃𑌤𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 |

தத்ப்ராஹ்ம ததேவாம்ருதமுச்யதே।

"அது பிரஹ்மம்; அதுவே சிவம்" என்று கடோபநிடதத் (ரு. அ; சு. க) திற் கூறப்படுகின்றமையானும்,

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌶𑌿𑌵𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌫𑍁𑌟𑌮𑍍 |

ப்ரஹ்மேதி சிவசக்த்யோஸ்து ஸர்வாத்மத்வமிதி ஸ்புடம்।

"சிவனாதும் சத்தியாரது சர்வாத்துமகத்துவமே பிரஹ்மம் எனல் வெளிப்படை" என்று கைலாசசங்கிதை (கக. சO) யிற் கூறப்படலானும்,

𑌏𑌕𑍋 𑌹𑌿 𑌨𑌾𑌮𑌭𑍇𑌦𑍈𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌸𑍍𑌸 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 |
𑌬𑍃𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌤𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌶𑌿𑌵𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌯𑍋𑌗𑌤𑌃 ||

ஏகோஹி நாமபேதைஸ்து ஸ்திதஸ்ஸ பரமேச்வர:।
ப்ருஹத்வாத் ப்ராஹ்மணத்வாச்ச சிவோ ப்ரஹ்மைவ யோகத:॥

"ஏகராகிய பரமேசுவரரே நாமபேதங்களினால் நிலையுற்றனர்; மேன்மையினாலும் பெருமையினாலும் யோகப்பெயராற் பிரஹ்மம் எனப்படுவது சிவபெருமான்" என்று பாராக்கியாகமத்தினும்,

𑌸𑌚𑍍𑌚𑌿𑌦𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌰𑍂𑌪𑍀 𑌯𑌸𑍍𑌸𑌦𑌸𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 |
𑌸 𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑌸𑍍𑌸𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌿𑌤𑌃 ||

ஸச்சிதாநந்தரூபீயஸ்ஸதஸத்வ்யக்திவர்ஜித:।
ஸசிவஸ்ஸர்வகஸ்ஸத்பிர் ப்ராஹ்மசப்தேந சப்தித:॥

"சச்சிதானந்தரூபியாய்ச் சேதனுசேதனப்பிரபஞ்சத்துக்கு வேருய் வியாபகராயுள்ள சிவபெருமான் பிரஹ்மசப்தத்திறைற் கூறப்படுகின்ருர்" என்று அஜிதாகமத்திலும்,

> 𑌶𑌿𑌵𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌯𑌮𑌨𑍂𑌪𑌮𑌮𑍍।
> 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌤𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌶𑌿𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌮𑍍।
> 𑌬𑍃𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌬𑍃𑌂𑌹𑌣𑌤𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇॥

> *ஶிவம் பராத்பரம் ப்ரஹ்ம்மப்ரமேயமநூபமம்।*
> *ஶுத்தத்வாச்ச ஶிவம் ப்ரோக்தம் ஸ்வயந்தச்ச பராத்பரம்।*
> *ப்ருஹத்வாப் ப்ருஹ்மரூபாச்ச ப்ருஹ்மமித்யபிதீயதே॥*

"அளக்கவொண்ணுததாய், உவமனில்லாததாய், பராத்பரமாயுள்ள பிரமமானது சிவம்: அது சுவயமே பராத்பரமாயும் சுத்தமாயுமிருத்தலிற் சிவம் எனப்படும்; மேன்மையினுலும் பேருருவமுடைமையானும் அது பிரஹ்மம் எனப்படும்" என்று காரணுகமத்திலும், வாதுளாதி ஆகமங்களினும் கூறப்படலானும் பிரஹ்மமே திராவிடசுருதிகளிற் சிவன் எனப்படுகின்றது.

> சிவனெனுநாமந்தனக்கேயுடையசெம்மேனியெம்மா
> னவனெனையாட்கொண்டளித்திடுமாகிலவன்றனையான்
> பவனெனுநாமம்பிடித்துத்திரிந்துபன்னாளழைத்தா
> லிவனெனைப்பன்னாளழைப்பொழியானென்றெதிர்ப்படுமே.

—நா, தனித்திருவிருத்தம்.

> மாலினோடருமாமறைவல்லமுனிவனுங்
> கோலினர்குறுகச்சிவன்சேவடிகோலியுஞ்
> சீலந்தாமறியார்திகழ்சிக்கல்வெண்ணெய்ப்பிரான்
> பாலும்பன்மலர்தூவப்பறையுநம்பாவமே.

—நா, திருச்சிக்கல்.

> சிவனெனுமோசையல்லதறையோவுலகிற்றிருநின்றசெம்
> மையுளதே, யவனுமொரையமுண்ணியதளாடையாவததன்
> மேலொராடலரவங், கவணளவுள்ளவுண்குகரிகாடுகோயில்
> கலனுவதோடுகருதி, லவனதுபெற்றிகண்டுமவனீர்மைகண்டு
> மகநேர்வர்தேவாவரே.

—நா, சிவனெனுமோசை.

பெற்றிமையொன்றறியாததக்கனதுவேள்விப்
பெருந்தேவர்சிரந்தோள்பற்கரங்கண்பீடழியச்
செற்றுமதிக்கலைசிதையத்திருவிரலாற்றேய்வித்
தருள்பெருகுசிவபெருமான்சேர்தருமூர்வினவிற்
றெற்றுகொடிமுல்லையொடுமல்லிகைசெண்பகமுந்
திரைபொருதுவருபுனல்சேரரிசிலின்றென்கரைமேற்
கற்றினநன்கரும்பின்முளைகறிகற்கக்கறவை
கமழ்கழுநீர்கவர்கழனிக்கலயநல்லூர்காணே.

—சு, திருக்கலயநல்லூர்.

மாறிநின்றென்னைமயக்கிடும்வஞ்சப்
புலனைந்தின்வழியடைத்தமுதே
யூறிநின்றென்னுளெழுபரஞ்சோதி
யுள்ளவா காணவந்தருளாய்
தேறலின்றெளிவேசிவபெருமானே
திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே
யீறிலாப்பதங்கள்யாவையுங்கடந்த
வின்பமேயென்னுடையன்பே.

—திருவாசகம்.

(சு) இருதயகுகையின்கண்ணே பிரவேசித்தவர் சிவபெருமான்.

𑌤𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌂 𑌗𑍂𑌢𑌮𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌗𑍁𑌹𑌾𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌗𑌹𑍍𑌵𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌂।

தம் துர்தர்ஶம் கூடமநுப்ரவிஷ்டம் குஹாஹிதம் கஹ்வரேஷ்டம் புராணம்।

''காண்டற்கரியரும், மறைவினரும், (சீவான்மாவோடு உடலகத்தே) கூடப்பிரவேசித்தவரும், குஹைக்குள் மறைந்தவரும், குஹைக்கணமர்ந்தவரும், பழையருமாயினர் (சிவபெருமான்)'' என்றது கடவல்லியுபநிடதம். (உ. கஉ)

நற்பதத்தார்நற்பதமேஞானமூர்த்தி
நலஞ்சுடரேநால்வேதத்தப்பானின்ற
சொற்பதத்தார்சொற்பதமுங்கடந்துநின்ற
சொலற்கரியசூழலாயிதுவுன்றன்மை
நிற்பதொத்துநிலையிலாநெஞ்சந்தன்னு
ணிலாவாதபுலாலுடம்பேபுகுந்துநின்ற
கற்பகமேயானுன்னைவிடுவேனல்லேன்
கனகமாமணிநிறத்தெங்கடவுளானே.

—நா, தனித்திருத்தாண்டகம்.

(ரு) சீவான்ம பரமான்மாவாகிய இருபக்ஷிகள்.

𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍁𑌪𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌸𑌯𑍁𑌜𑌾 𑌸𑌖𑌾𑌯𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌨𑌂
𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌷𑌸𑍍𑌵𑌜𑌾𑌤𑍇 । 𑌤𑌯𑍋𑌰𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌿𑌪𑍍𑌪𑌲𑌂
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑌶𑍍𑌨𑌨𑍍𑌨𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌭𑌿𑌚𑌾𑌕𑌶𑍀𑌤𑌿 ॥

த்வா ஸுபர்ணா ஸயுஜா ஸகாயா ஸமாநம் வ்ருக்ஷம் பரிஷஸ்வஜாதே । தயோரந்ய: பிப்பலம் ஸ்வாத்வத்த்யந ச்நநந்யோபிசாகஶீதி ॥

"பிரியா நண்பினையுடைய இருபக்ஷிகள் (சீவான்ம பரமான்மாக்களாகிய ஆன்மாவும் சிவபெருமானும்) ஒரே விருக்ஷத்தில் (சரீரத்தில்) இயைந்துள்ளன; அவற்றுள் ஒன்று (சீவான்மா) இனிய பழத்தை (போகத்தை) துய்க்கின்றது; மற்றது (பரமான்மா) உண்ணுது பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றது" என்று இருக்குவேத (க. கசுச. உ0) மும், முண்டகோபநிடத (ங. க. க) முங்கூறுகின்றன.

* மீளாவடிமையுமக்கேயாளாய்ப்பிறரைவேண்டாதே
மூளாத்தீப்போலுள்ளேகனன்றுமுகத்தான்மிகவாடி
யாளாயிருக்குமடியார்தங்களல்லல்சொன்னக்கால்
வாளாங்கிருப்பீர்திருவாரூரீர்வாழ்ந்துபோதீரே.

—சு, திருவாரூர்.

---

* மீளா அடிமை என்றமையினுல் ஆன்மாவும், உமக்கே ஆளாய் என்றமையினுற் பரமான்மாவும் பெறப்பட்டன.

அன்னமிரண்டுளேவாற்றங்கரையினிற்
றுன்னியிரண்டுந் துணைப்பிரியாதன்னந்
தன்னிலையன்னந்தனியொன்றதென்றக்காற்
பின்னமடவன்னப்பேறணுகாதே.

—திருமந்திரம்.

---

(௩) பிரமவிஷ்ணு உருத்திரர்களுக்குத் தலைவர் சிவபெருமான்.

𑌉𑌮𑌾𑌸𑌹𑌾𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌲𑍋𑌚𑌨𑌂 𑌨𑍀𑌲𑌕𑌣𑍍𑌠𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑍍 । 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌯𑍋𑌨𑌿𑌂 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌂 𑌤𑌮𑌸𑌃 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 । 𑌸 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌸𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌸𑍋𑌽𑌕𑍍𑌷𑌰𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾𑌟𑍍 । 𑌸 𑌏𑌵 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌸𑍍𑌸 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌸𑍍𑌸 𑌕𑌾𑌲𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌾𑌃 ॥

உமாஸஹாயம் பரமேச்வரம் ப்ரபும் த்ரிலோசநம் நீலகண்டம் ப்ரஶாந்தம் । த்யாத்வா முநிர்கச்சதி பூதயோநிம் ஸமஸ்தஸாக்ஷிம் தமஸ: பரஸ்தாத் । ஸ ப்ரஹ்மா ஸஶிவஸ்ஸேந்த்ரஸ் ஸோக்ஷர: பரம: ஸ்வராட் । ஸ ஏவ விஷ்ணு ஸ்ஸப்ராணஸ்ஸகாலோக்நிஸ்ஸ சந்த்ரமா:॥

*"பிரபுவும், முக்கண்ணரும், நீலகண்டரும், பிரசாந்தருமாகிய உமாசகாய சிவபெருமானை முனியானவன் தியானித்துப் பூதகாரணரும் சமஸ்த சாக்ஷியுமாயினுரை இருளுக்குமேற்போய் அடைகின்றுன்; * அவர் பிரமா; அவர் உருத்திரர்; அவர் இந்திரர்; அவர் அக்ஷரர்; அவர் பரமசுவராட்டு; அவரே விஷ்ணு; அவர் பிராணன்; அவர் காலர், அக்கினி, சந்திரன்" என்று கைவல்லியோபநிடதமும்*

** ஈண்டு அவர் பிரமா, அவர் விஷ்ணு; அவர் உருத்திரர் என்றமையால் அவர் மூவர்க்கும் துரியராதல் பெறப்பட்டது.*

𑌯𑍋 𑌵𑍈 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌸𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌭𑍂
𑌰𑍍𑌭𑍁𑌵𑌸𑍍𑌸𑍁𑌵𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌵𑍈 𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃। 𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁
𑌰𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃॥

யோ வை ருத்ரஸ்ஸபகவாந்யச்ச ப்ரஹ்மா பூர்புவஸ் ஸுவஸ் தஸ்மை வை நமோநம: । யச்ச விஷ்ணுர் யச்ச மஹேச்வர:।

"எவர் பகவானுகிய உருத்திரரோ, எவர் பிரமாவோ, எவர் பூர்ப்புவர்சுவரோ அவர்க்கு நமஸ்காரம், நமஸ்காரம், எவர் விஷ்ணுவோ, மகேசுவரரோ (அவர்க்கு நமஸ்காரம்)"என்று அதர்வசிரோபநிடதமும் கூறுமாற்றுற் பிரம விஷ்ணு உருத்திராதியினேரெல்லாம் சிவபிரானது விபூதியாம் என்றும், இம்மூவரையும் கடந்தவர் அச்சிவபிரானே என்றும் அறியற்பாற்று.

தேவராயுமசுரராயுஞ்சித்தர்செழுமறைசேர்
நாவராயுநண்ணுபாரும்விண்ணெரிகானீரு
மேவராயவிரைமலரோன்செங்கண்மாலீசனென்னு
மூவராயமுதலொருவன்மேயதுமுதுகுன்றே.

—ஞா, திருமுதுகுன்றம்.

சிவனுகித்திசைமுகனுய்த்திருமாலாகிச்
செழுஞ்சுடராய்த்தீயாகிநீருமாகிப்
புவனுகிப்புவனங்களனைத்துமாகிப்
பொன்னுகிமணியாகிமுத்துமாகிப்
பவனுகிப்பவனங்களனைத்துமாகிப்
பசுவேறித்திரிவானேர்பவனுய்நின்ற
தவனுயதலையாலங்காடன்றன்னைச்
சாராதேசாலநாட்போக்கினேனே.

—நா, தலையாலங்காடு.

குற்றமொன்றடியாரிலராகுற்
கூடுமாறதனைக்கொடுப்பானைக்
கற்றகல்வியிலுமினியானைக்
காணப்பேணுமவர்க்கெளியானை
முற்றவஞ்சுந்துறந்திருப்பானை
மூவரின்முதலாயவன்றன்னைச்
சுற்றுநீள்வயல்சூழ்திருநீடூர்த்
தோன்றலைப்பணியாவிடலாமே.

—சு, திருநீடூர்.

(எ) சிவபெருமான் உமாபதி எனப்படுதல்.

ஊ॰ஹிகாவதயெ உமாவதயெ......நமஃ।

அம்பிகாபதய உமாபதயே......நமஃ।

"அம்பிகாபதியார்க்கு, உமாபதியார்க்கு நமஸ்காரம்" என்று தைத்திரீய ஆரணியக (க0. உஉ. ச0) த்திலும்,

உமாஸஹாயம் வரமெஶ்வரம்।

உமாஸஹாயம் பரமேச்வரம்।

"உமாசமேதராகிய சிவபெருமானை" என்று கைவல்லியோபநிடதத்தினும் ஏனைய இதிகாசபுராணாதிகளினும் கூறப்படுகின்றது.

உண்ணாமுலையுமையாளொடுமுடனாகியவொருவன்
பெண்ணாகியபெருமான்மலைதிருமாமணிதிகழ
மண்ணார்ந்தனவருவித்திரண்மழலைம்முழவதிரு
மண்ணாமலைதொழுவார்வினைவழுவாவண்ணமறுமே.

—ஞா, திருவண்ணாமலை.

ஓதிமாமலர்கடேவியுமையவள்பங்காமிக்க
சோதியேதுளங்குமெண்டோட்சுடர்மழுப்படையினானே
யாதியேயமரர்கோவேயணியண்ணாமலையுளானே
நீதியாநின்னையல்லானினையுமாநினைவிலேனே.

—நா, திருவண்ணாமலை.

(அ) கேநோபநிடதத்து உமையம்மையார் (இமவான் மகளாதலில்) ஐமவதி எனப்படுதல்.

ஸ தஸ்மிஂநெவாகாஶெ ஸ்த்ரியமாஜகாம வஹு-
ஶொஹமாநாமுமாஂ ஹைமவதீஂதாஂ ஹொவாவ
கிமெதத்யக்ஷமிதி।

ஸ தஸ்மிந்நேவாகாஶே ஸ்த்ரியமாஜகாம பஹுசோபமாநாமுமாம் ஹைமவதீந்தாம் ஹோவாச கிமேதத்யக்ஷமிதி।

"அந்த ஆகாசத்திலே மிகுந்த பிரகாசமுடையவரும் ஐமவதியுமாகிய அந்த மாதை (இந்திரன்) அடைந்து அவரை நோக்கி, அந்த யக்ஷர் யாரென்று கேட்டான்" என்று கேநோபநிடத (உரு) மும்,

ஷெவாதியுஞ்வு வவநூஹம் ஏஹம் ஷிதாஹ்தா।
சநாஸஹித ஸ்தஸூஹ்யவரா ந ஸ்ஸஊஸ்ஸஹ:।
ஸொZவிலீஶோண ஜநக்ஶிக்ஷித ஸஸ்தஹூநா।
தயாZவி ஜநதா ஹெயாம் ஸஊா ஊாக்ஷாயணீ திவ:பு।
தஊஹஜெவ ஶக்தாZவி ஸொாஸஹிஹாவநூஶ்வா।
தஊஊஹெவம் ஷெஹி கஹ்தூஹி ஜநிரஸ்தாஷெ।
ஊதிஷெவ்யா கமிஹெதா ஷெவ: ஸிதவஷஹஹாஷத।
ஆயெஹ் ஊாக்ஷாயணீவாஹெவ ஊாஹிதா ஹ்யூஊயெ ஊ்யஸா।
தஜெவம் கஊா ஓஹாகூ ஷிஷவஜெம் மஊாம் ஶிஶிபு।
ஸக்வாஜெவ ஸதாராஸ்தஜெவஹ்யாஜநாஷெத ஸ்யமபு।
ஷூயஷாஜநாZவி யஹ்ஜெவிதூணும் ஓநவீவஸா।
தெளகஊாஷ்வ க்ஷதாஜெளா கும்ஹவாவதூஜயொ:ஷ்யெ।
வூதீயாய ஓஹாநூஷ: ஷ்யாஸஸாஊஶிவா தஊா।
தஸிநூவஸி ஸம்ஷ்யாஜெஷ் ஓநஜெ ஸாதா ஓதியெ।
ஷெவீ ஷாஜெவ ஸஞ்ஜாதா ஜெஸஹூஜெயவொ ஜொவஸி।
தாதூஷாஹி ஓவா நீஶ வாஓஷம் ஜமகொஊணிபு।
வதாஸஹிஜா ஹூிணய நாஞும் ஊ்யஷிம்வ மிஹா நநாபு।
ஸஊவஊம் ஊ்யாமாம் மாஷியஸக்ஷிம் ஶஷிஸிதாபு।
ஊ்யஷாஹ்யஷ ஓநாஊஜாநியிம் ஷ்யெ வமிஷ்ந:।
ஷ்யணஹ்தாம் ஸஓஊாய ஜமாஓ ஹவநூ ஓஊா।
தஜெநாஷ்ய ஓஹிஷீ நிஷ்யதஜெவஜொ வநாக।
ஊதிஸ்தவஜெள தெளஷெவீ ஷ்யாவாவ ஜமஊஷிகா।
ஶ்யணதம் வசநம் ஓதாவிதஜெளஷ்ஶா யவாமோ।
ஜெநாவ ஹிஓவாம்ஶ்ஶாஜெள ஜெநஜெவ்வ ஸதாஞா।

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

தேவா திலங்க்ய வசநமஹம் கேஹம் பிதுர்கதா।
அநுபூதஸ்ததஸ்ஸம்யகவமாநஸ் ஸுதுஸ்ஸஹ:।
சோபிவீரேண ஜநக:ஶிக்ஷிதஸ் ஸப்ததந்துநா।
ததாபி ஜநதா ஹேயாம் ஸதாதாக்ஷாயணீதிமாம்।
ததஹம் நைவ ஶக்தாஸ்மி ஸோடுந்த்ரிபுவநேச்வர।
ததத்ய மே வரம் தேஹி குத்ரசிஜ்ஜநிரஸ்துமே।
இதி தேவ்யார்த்திதோ தேவ: ஸ்மிதபூர்வமபாஷத।
ஆர்யே தாக்ஷாயணீச்சாசேதாஹிதா ஹ்ருதயேத்ருடா।
தவைவம் குரு மத்வாக்யாத்திமவந்தம் குரும் கிரிம்।
ஸ த்வாமேவ ஸுதாமாப்தும் தபஸ்யாந்தநுதே ப்ருஶம்।
த்யாயமாநோங்கிரியுக்மம் தே பித்ருணும் மாநஸீசஸா।
தௌகுருஷ்வ க்ருதார்த்தௌ த்வம் பவாபத்யம் தயோ: ப்ரியே।
வ்யதீயாய மஹாந் கால: ப்ராஸஸாத ஶிவாததா।
தஸ்மிந் ஸரஸிஸம்ப்ராப்தே மாநஸே ஸ்நாதுமத்ரிபே।
தேவீ பாலேவ ஸம்ஜாதா ஸ்வேச்சயைவோத்பலோபரி।
தாந்த்ருஷ்ட்வா ஹிமவாநீஶ வாமார்த்தாம் ஜகதோரணிம்।
சதுர்புஜாந் த்ரிணயநாம் சந்த்ரபிம்பநிபாநநாம்।
ஸுகபர்தாம் ம்ருகாங்கார்த்தவிலஸந்தீம் ஶுசிஸ்மிதாம்।
த்ருஷ்ட்வா ஹ்ருஷ்டமநா ராஜாநிதிம் லப்த்வேவ நிர்த்தந:।
ப்ரணம்ய தாம் ஸமாதாய ஜகாம பவநம் முதா।
தத்ர மேநாஸ்ய மஹிஷீ நிவ்ருத்தம் தபஸோ வநாத்।
இதி ஸ்துவந்தௌ தௌதேவீ ப்ரோவாச ஜகதம்பிகா।
ச்ருணுதம் வசநம் மாதாபிதரௌ ஸ்நேஹா யுவாம் மம।
மேநாச ஹிமவாந் சோபௌ மேநா தே ஸ்வஸுதாம்ததா।
பர்வதாபத்யம் ப்ராப்தா பார்வதீத்யபிதாம் ததே।
பூர்ணேது பஞ்சமே வர்ஷே தஸ்யா ஆஸீத் தம்பாரதி:।
மாதாபித்ருப்யாமபி ஸா கதயத் ஸ்வமபீப்ஸிதம்।
மாத்ரோமேதி நிஷித்தா ।।துமாக்யா ப்ராணவாத்மிகா।।

"தேவாதிதேவரே! யான் தேவரீர் வசனத்தை மறுத்து (தக்கனுகிய) என் தந்தைவீட்டுக்குச் சென்றவிடத்து அங்கே சிறிதும் சகிக்கவியலாத அவமானமடைந்தேன்; அந்தப் பிதாவும் அவன் செய்த யாகத்தோடு வீரபத்திரரால் தண்டிக்கப்பட்டு மாண்டான்; அங்ஙனமாயினும் சமஸ்த ஜனங்களும் எஞ்ஞான்றும் தாக்ஷாயணி என்று என்னை இழிவாகக் கூறுவதை நான் திரிபுவநேசுவரரே! சிறிதும் சகிக்கவல்லேனல்லேன்; ஆகலின், எனக்கு வேறெங்காயினும் தோன்றுமாறு வரமளித்தருளுக என்று தேவியார் பிரார்த்தித்தபோது, சிவபிரான் புன்முறுவலோடு கூறியதாவது:—பூஜிக்கற்பாலளாகிய தாக்ஷாயணீ! உன்மனசில் இங்ஙனம் உறுதியாகிய விருப்பமுளதேல், என்வாக்குப்பிரகாரம் இமயகிரிராஜனைத் தந்தையாக அடைகுதி; அவன் உன்னைப் புதல்வியாய் அடைதற்கு மிகுந்த தவஞ்செய்கின்றான்; அவன் மனைவியாகிய மேனையும் பிதிர்கடன் தீர்க்கும்பொருட்டு உனது இரு தாள்களையும் தியானித்துக் கொண்டிருக்கின்றாள்; எனது அன்புள்ள நாயகி! நீ அவ்விருவர்க்கும் புதல்வியாகி அவர்களைக் கிருதார்த்தர்களாகச் செய்குதி என்றனர்; (அங்ஙனம் செய்குவலெனச் சிவபெருமானிடத்து விடைபெற்றுக்கொண்டு தேவியார்போய்த்) தம்மை நோக்கித் தவஞ் செய்யும் இமயமலை அரசற்கு அருள் செய்வாராயினர்; மலையரசன் * மானசவாவிக்கு ஸ்நானஞ்செய்யச் சென்றபோது தம் சுவேச்சையினுல் நீலோற்பலமலரின்மேல் ஒரு சிறு † குழந்தையாய் விளங்கினர்; சிவபெருமானது இடது பாகத்தினரும், உலககாரணரும், நான்கு புஜம் திரிநேத்திரம் என்பவற்றையுடையவரும், சந்திரவிம்பம்போன்ற திருவதனத்தையுடையரும், அர்த்த சந்திரகலையோடு விளங்குகின்றவரும், சிறந்த ஜடை யலங்காரமுடையரும், அழகிய புன்சிரிப்புடையருமாகிய பரமேசுவரியை அவன் தரிசித்து, தரித்திரனுக்கு நிதிவாய்த்தாற்போல ஆனந்தமுடையனுய் நமஸ்கரித்து, அக்குழந்தையை எடுத்துக்கொண்டு

* ஹிமாசலத்துக்கு வடபுறத்துள்ள தீபெத்திலே நிலமட்டத்திலிருந்து பத்தொன்பதிஞயிரம் அடி உயரத்திலே, கைலையை வடக்கினும், குருல மாந்தாதா மலையைத் தெற்கினுங்கொண்டு, எறக்குறைய நாற்பத்தாறு மைல் சுற்றளவுகொண்டு வட்டவடிவமுற்றது திவ்யமாகிய இந்த மானசவாவி.
† யோனிவாய்ப்பட்டுப்பிறவாது அம்மையார் இங்ஙனம் விளங்குதல் ஆவிர்ப்பாவம் எனப்படும்.

மகிழ்வினோடு தனது அரண்மனை சார்ந்தான்; அங்கே இவனது பட்டஸ்திரியாகிய மேனையும் அன்பினோடு அர்க்கிய பாத்திரமெடுத்துக்கொண்டு தபோவனத்தினின்று மீண்டு வரும் கணவனை எதிர்கொண்டாள்; (மேனகையோடு இமவான் தேவியாரை ஸ்துதித்தான்); அங்ஙனம் ஸ்துதிக்கும் இருவரையும் ஜகதம்பிகையாகிய தேவியார் நோக்கி என் வசனத்தைக் கேளுங்கள்; நீங்கள் எனக்குத் தாயும் தந்தையுமாகின்றீர்கள் என்றற்றொடக்கத்தனவாகத் திருவாய்மலர்ந்தருள, மேனகையும் ஹிமவானுமாகிய இருவரும் (தேவியாரைத்) தங்கள் புதல்வியாகக்கொண்டார்கள்; பர்வதராஜனுக்குப் புதல்வியானமையாற் பார்ப்பதி என்னும் திருநாமம் தரித்தார்; ஐந்து வயசு நிறைந்தபோது தவத்தில் விருப்பமுற்றுத் தமது கருத்தைத் தாய் தந்தையர்க்குக் கூறியபோது, மாதாவினால் (உ—ஓ பெண்ணே! மா—வேண்டாம் என்று) தடைசெய்யப்பட்டமையின், தேவியார்க்குப் பிரணவத்தின் (வியஷ்டிரூபமாய், வர்ணவியத்தியயத்தினால் எய்திய உ—ம்—அ) சொரூபமாகிய * உமை என்னும் திருநாமம் எய்திற்று" என்று சம்பவகாண்டம் சொல்கின்றது.

நேருமவர்க்குணரப்புகிலில்லைநெடுஞ்சடைக்
  கடும்புனல்படர்ந்திடம்படுவ்வதொர்நிலையர்
பேருமவர்க்கெனையாயிரமுன்னைப்பிறப்பிறப்
  பிலாதவருடற்றடர்த்தபெற்றியாரறிவா
ராரமவர்க்கழல்வாயதொர்நாகமழலைக்குறவ்
  வெழுலைகொழுமலர்கொள்பொன்னிதழிநல்லலங்க
ளூரமவர்க்கிமவான்மகளூர்வதுபோர்விடை
  கடிபடுசெடிபொழிற்றருமபுரம்பதியே.

—ஞா, தருமபுரம்.

---

* தேவியார்க்கு இங்ஙனம் உமை என்னும் திருநாமமும் ஐமவதி என்னும் திருநாமமும் எய்திய வரலாற்றை இப்புராணவாயிலாக அறியமாட்டாது, அவ்வுமாசப்தத்துக்குப் பண்டிதர் சிலர் மற்றோர் திரிவுப்பொருள் உரைத்து உலகினரை மயக்குகின்றார்கள்

(௯) உமாதேவியார் சிவபெருமானுக்குச் சரீரம்.

𑌆𑌕𑌾𑌶𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮।
ஆகாசசரீரம் ப்ரஹ்ம।

"ஆகாயத்தை (உமாதேவியாரை)ச் சரீரமாகவுடையது பிரமம் (சிவபெருமான்)" என்று தைத்திரீய சிக்ஷாவல்லி (௬. ௨) உரைக்க,

𑌯𑌸𑍍𑌯𑌸𑌾 𑌪𑌰𑌮𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌾𑌕𑌾𑌶𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌿𑌤𑌾।
யஸ்யஸா பரமாதேவீ சக்திராகாச ஸம்ஞிதா।

"எவருக்கு யாதொரு பரமசத்தியுண்டோ, அந்தச் சத்தியார் ஆகாசம் எனப்படுவர்" என்று கூர்மபுராண உத்தரபாகத்து ௩௧-ம் அத்தியாயம் கூறுகின்றது.

உமையலாதுருவமில்லையுலகலாதுடையதில்லை
நமையெலாமுடையராவர்நன்மையேதீமையில்லை
கமையெலாமுடையராகிக்கழலடிபரவுந்தொண்டர்க்
கமைவிலாவருள்கொடுப்பாரையனையாறனார்க்கே.

—நா, திருவையாறு.

(௰) சிவபெருமான் பசுபதி.

𑌯 𑌈𑌶𑍇𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌦𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌪𑌦𑌃।
ய ஈசேஸ்ய த்விபதஃ சதுஷ்பதஃ।

"எவர் இருகாலும் நாற்காலுமுடைய பசுக்களை ஆளுகின்றாரோ" என்று இருக்குவேத (௰. ௧௨௧. ௩) மும்,

𑌅𑌹𑌮𑍇𑌵 𑌪𑌶𑍂𑌨𑌾𑌮𑌧𑌿𑌪𑌤𑌿𑌃॥
அஹமேவ பசூநாமதிபதிஃ।

—யஜுர்வேதம், ௬. ௨. ௩. ௨.

"நானே பசுக்களுக்குப் பதி" என்றும்,

𑌏𑌷𑌾𑌮𑍀𑌶𑍇 𑌪𑌶𑍁𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌪𑌶𑍂𑌨𑌾𑌂𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌪𑌦𑌾𑌮𑍁𑌤𑌚𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌦𑌾𑌂।

ஏஷாமீசே பசுபதி: பசூநாஞ்சதுஷ்பதாமுதசத்விபதாம்।

—யஜுர்வேதம், ங. க. ச. ங.

"நாற்காலும் இருகாலுமுடைய பசுக்களைப் பசுபதியானவர் ஆளுகின்றார்" என்றும் யசுர்வேதமும்,

𑌉𑌮𑌾𑌪𑌤𑌯𑍇 𑌪𑌶𑍁𑌪𑌤𑌯𑍇 𑌨𑌮𑍋𑌨𑌮𑌃।

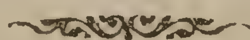
உமாபதயே பசுபதயே நமோநம:।

"உமாபதியார்க்கு, பசுபதியார்க்கு நமஸ்காரம்" என்று தைத்திரீய ஆரணியக (க0. உஉ. ச0) மும் கூறுகின்றன.

கதிமலிகளிறதுபிளிறிடவுரிசெய்தவதிகுணனுயர்பசு
பதியதன்மிசைவருபசுபதிபலகலையவைமுறைமுறையுணர்
விதியறிதருநெறியமர்முனிகணனொடுமிகுதவமுயறரு
மதிநிபுணர்கள்வழிபடவளர்மறைவனமமர்தருபரமனே.

—ஞா, திருமறைக்காடு.

(கக) சிவபெருமான் இடபவாகனர்.

𑌨𑌮𑍋 𑌬𑌭𑍍𑌲𑍁𑌶𑌾𑌯।

நமோ பப்லுசாய।

"இஷபாரூடர்பொருட்டு நமஸ்காரம்" என்று யசுர்வேத (ச. ரு. உ. க) மும்,

𑌏𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌨𑌾𑌶𑌂 𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑍇 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌯𑍋𑌰𑍍𑌹𑌰𑌾𑌤𑍍।
𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌤𑌚𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌯𑌦𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌦𑌂 𑌸𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑌃।
𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑍋 𑌵𑍃𑌷𑌭𑌾𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌷𑌾𑌵 𑌵𑌰𑌦𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰।
𑌜𑌯 𑌶𑌂𑌭𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌾𑌗𑌤𑌮𑍍।
𑌮𑌹𑌾𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌕𑌾𑌲𑍇𑌽𑌯𑌂 𑌮𑌾 𑌮𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌤𑌃।
𑌓𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌂𑌹𑌰𑍇𑌶𑌾𑌨 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋।

𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌶𑌤𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌶𑌂𑌕𑌰𑌮𑍍।
𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌃।
𑌵𑌾𑌹𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯𑍈𑌨𑌂 𑌬𑌲𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌮𑍍।
𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌮𑌯𑌾 𑌸𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌨𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌮𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿।
𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑍌 𑌮𑌮 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌿𑌵𑌸𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌤𑌃।
𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌧𑍀𑌃।
𑌯𑌥𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍃𑌷𑌰𑍂𑌪𑌭𑌾𑌕𑍍।
𑌸𑌮𑌾𑌗𑌚𑍍𑌛 𑌮𑌹𑌾𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵 𑌮𑌮𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾 𑌵𑌹𑌨𑍍।
𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌵𑌾𑌹𑌨𑌂 𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯 𑌸𑌃॥

ஏவம் பஹூநாம் ஸம்ஹாரே விஷ்ணூநாம் ப்ரளயோ மஹாந்।
ஸமாயாதி தமுத்வீக்ஷ்ய தர்மோத்யந்தம் பயாந்விதஃ।
ப்ரணம்ய வ்ருஷபாகாரஸ்துஷ்டாவ பரமேச்வரம்।
ஜயசம்போ மஹாதேவ ரக்ஷமாம் சரணாகதம்।
மஹாஸம்ஹாரகாலோயமாகமிஷ்யதி சீக்ரதஃ।
முக்த்வா மாம் ஸம்ஹரேசாந ததா ஸர்வம் ஜகத் ப்ரபோ।
இதி ஸ்தோத்ரசதைஃ ஸ்துத்வா ப்ரார்த்தயாமாஸ சங்கரம்।
ததஃ ப்ரஸந்நோ பகவாந் தத்வா தஸ்ய வரம் புநஃ।
வாஹநம் பரிகல்ப் யைநம் பலம் தத்வாஸ்ய தாத்ருசம்।
ப்ரீத்யா பரமயா ஸோஹம் ந்யவஸாமி த்வதாத்மநி।
ஸந்நிதௌ மம ஸர்வத்ர நிவஸத்வம் ஸ்வபாவந।
பவந்து தர்மத்வத்ராஹம் யஸ்ய பக்தஸ்ய ஹ்ருஷ்டதீஃ।
யதாநுக்ரஹமிச்சாமி ததா த்வம் வ்ருஷரூபபாக்।
ஸமாகச்ச மஹாஸத்வ மமாஜ்ஞாம் சிரஸாவஹந்।
இத்யாத்யுக்த்வாமஹாதேவோ வாஹநம் தம் விதாய ஸஃ॥

"இந்தப் பிரகாரம் அநேகம் சங்காரமாகுங்கால், விஷ்ணுவின் பிரளயம் எய்துகின்றது; அதனைத் தருமம் பார்த்துப் பயமுற்று இடபவடிவமெடுத்துக்கொண்டு சிவபெருமானை நமஸ்கரித்து மகிழ்வித்து ஜய சம்போ! மஹாதேவரே! சரணடைந்த என்னைக்காக்க; மகாசங்காரகாலம் விரைந்து வரப்போகின்றது; ஈசானரே! ஜகத்பிரபுவே! என்னைவிடுத்து மற்றெல்லோரையுஞ் சங்காரஞ் செய்யும் என்று நூற்றுக்கணக்காகிய தோத்திரங்களினாற் சிவபெருமானைத் துதித்துப் பிரார்த்தித்தது; அதனாற் சிவபெருமான் மகிழ்ந்து அதற்கு வரம் கொடுத்துப் பலம் கொடுத்து அதனை வாகன

மாக்கிமிகுந்த பிரீதியினாலே, 'தூயோனே, உன்னிடத்து எப்போதும் இருக்கின்றேன்; நீ எனது சந்நிதானத்தில் வசி; தர்மத்துவத்தைக் காக்கவேண்டும் என்னும் உயர்ந்த புத்தி எந்தப் பக்தனுக்கு உளதாக, யான் அவனை எப்போது அநுக்கிரகஞ் செய்யவிரும்புகின்றேனோ, அப்போது நீ இடபவடிவாக வந்து, மகாசத்துவமுடையனே! என் ஆஞ்ஞையைச் சிரசிலே வகி' என்று கூறி அம்மகாதேவர் அதனை வாகனமாகக்கொண்டருளினார்' என்று தக்ஷகாண்டமும்,

ததஃ ப்ரீதோ மஹாதேவஸ்ஸபத்நீகோ வ்ருஷத்வஜஃ।

ததஃ ப்ரீதோ மஹாதேவஸ்ஸபத்நீகோ வ்ருஷத்வஜஃ।

"சபத்திநீகரும் இடபக்கொடியினையுடையவருமாகிய மகாதேவர்" என்று மகாபாரதமும் கூறுகின்றன.

நீறேறியதிருமேனியர்நிலவும்முலகெல்லாம்
பாறேறியபடுவெண்டலைகையிற்பலிவாங்காக்
கூறேறியமடவாளொருபாகம்மகிழ்வெய்தி
யேறேறியவிறைவர்க்கிடமிடும்பாவனமிதுவே.

—ஞா, திருவிடும்பாவனம்.

சடையார்புனலுடையானொருசரிகோவணமுடையான்
படையார்மழுவுடையான்பலபூதப்படையுடையான்
மடமான்விழியுமைமாதிடமுடையானெனையுடையான்
விடையார்கொடியுடையானிடம்வீழிம்மிழலையே.

—ஞா, திருவீழிமிழலை.

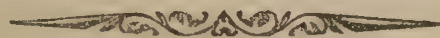
ஆறுசடைக்கணிவரங்கைத்தீய
ரழகர்படையுடையாம்பொற்றோண்மே
னீறுதடவந்திடபமேறி
நித்தம்பலிகொள்வர்மொய்த்தபூதங்
கூறுங்குணமுடையர்கோவணத்தர்
கோடாலவேடத்தர்கொள்கைசொல்லி
னீறுந்நடுவுமுதலுமாவா
ரிடைமருதுமேவியிடங்கொண்டாரே.

—நா, திருவிடைமருதூர்.

ஊர்வதோர்விடையொன்றுடையானை
யொண்ணுதற்றனிக்கண்ணுதலானைக்
காரதார்கறைமாமிடற்றானைக்
கருதலார்புரமூன்றெரித்தானை
நீரில்வாளைவரால்குதிகொள்ளு
நிறைபுனற்கழனிச்செல்வநீடூர்
பாருளார்பரவித்தொழநின்ற
பரமனைப்பணியாவிடலாமே.

—சு, திருநீடூர்.

(கஉ) இரண்ணியகருப்பருக்கு மேலாகிய நாராயணர்க்கும் மேலானவர் சிவபிரான்.

ஏதஸ்மாஜ்ஜீவகநாத்பராத்பரம் புரிசயம் புருஷமீக்ஷதே।

ஏதஸ்மாஜ்ஜீவகநாத்பராத்பரம் புரிசயம் புருஷமீக்ஷதே।

"இந்தச்சீவகனமாகிய இரண்ணியகருப்பரினும் (பிரமாவினும்) பராய், உற்கிருஷ்டராயுள்ள நாராயணரினும் பரமோற்கிருஷ்டராய்ப் புரியின்கண்ணே (சரீரத்தின்கண்ணே) அந்தரியாமியாயிருத்தலிற் புருஷரும் பரப்பிரமமுமாயுள்ளாரை (சிவபெருமானை) உபாசகன் காண்கின்றான்" என்றது பிரசினோபநிடதம்.

உள்ளமாயுள்ளத்தேநின்றாய்போற்றி
யுகப்பார்மனத்தென்றுநீங்காய்போற்றி
வள்ளலேபோற்றிமணாளாபோற்றி
வானவர்கோன்றோடுணித்தமைந்தாபோற்றி
வெள்ளையேறேறும்விகிர்தாபோற்றி
மேலோர்க்குமேலோர்க்குமேலாய்போற்றி
தெள்ளுநீர்க்கங்கைச்சடையாய்போற்றி
திருமூலட்டானனேபோற்றிபோற்றி.

—நா, திருவாரூர்.

---

(௧௩) சிவபெருமான் யாகாதிபதி.

ஜேயவதிஂ।
மேதபதிம்।

—இருக்குவேதம், க. ௪௩. ௪எ.

"(சிவபெருமானை) "யாகபதி" என்றும்,

ஆவோ ராஜாநமத்வரஸ்ய ருத்ரம்...அவஸே க்ருணுத்வம்।
ஆவோ ராஜாஙமத்வரஸ்ய ருத்ரம்...அவஸே க்ருணுத்வம்।

—இருக்குவேதம், ச. ௩. க

"யஞ்ஞத்துக்கு ராஜாவாக உங்களைக் காக்கும் பொருட்டு உருத்திரரை நாடுக" என்றும், பஞ்சமஹாயஞ்ஞம்; அஷ்டகாசிராத்தம், பார்வணசிராத்தம், சிரவணகர்மம், பிரத்தியவரோகணம், சூலகவம், ஆசுவயுஜீகர்மம் என்னும் ஏழு பாகயஞ்ஞமும், அக்கினிஷ்டோமம், அத்தியக்கினிஷ்டோமம், உத்தி, ஷோடசி, வாஜபேயம், அதிராத்திரம், உப்தோர்யாமம் என்னும் ஏழு சோமயஞ்ஞமும், ஆக்கினேயம், ஆதேயம், தர்சபூர்ண மாசாக்கினிஹோத்திரம், ஆக்கிரயணம், சாதுர்மாசியம், நிரூடபசுபந்தம், சௌத்திராமணி என்னும் ஏழு ஹவியஞ்ஞமுமாகிய இருபத்தோருயாகத்துக்கும் தலைவர் சிவபெருமான் என்றுகொண்டன்றோ,

த்ரிஸ்ஸப்தயத்குஹ்யாநித்வே...நிஹிதா।
த்ரிஸ்ஸப்தயத்குஹ்யாநித்வே...நிஹிதா॥

—இருக்குவேதம், க. எ௨. ௬.

"இருபத்தோருயஞ்ஞமும் உம்மிடத்திலே வைக்கப்பட்டுள்ளன" என்றும் இருக்குவேதம் கூறிற்று. மேலும்,

நாந்யம் பஶ்யாமி பைஷஜ்ய மந்த்ரா வ்ருஷபத்வஜம்।
நாஶ்வமேதாத்பரோயஜ்ஞ: ப்ரியஶ்சைவ மஹாத்மந:॥

நாங்யம் பச்யாமி பைஷஜ்ய மந்தரா வ்ருஷபத்வஜம்।
நாச்வமேதாத்பரோயஜ்ஞ: ப்ரியச்சைவ மஹாத்மந:॥

"இடபாரூடராகிய சிவபெருமானையன்றி ஔஷதமாக மற்றொருவரைக் காண்கிலேன்; பரமான்மாவாகிய சிவபெருமானுக்கு அசுவமேதயாகத்தினும் பிரீதியாகிய யாகம் பிறிதொன்றிலது" என்று கர்த்தமர் கூறினர் என இராமாயண உத்தரகாண்டத்து கூ0-ம் அத்தியாயத்திற் காணப்படுதல் காண்க.

கேள்வியர்நாடொறுமோதுநல்வேதத்தர்கேடிலா
வேள்விசெயந்தணர்வேதியர்வீழிமிழலையார்
வாழியர்தோற்றமுங்கேடும்வைப்பாருயிர்கட்கெலா
மாழியர்தம்மடிபோற்றியென்பார்கட்கணியரே.

—ஞா, திருவீழிமிழலை.

எரிபெருக்குவரவ்வெரியீசன
துருவருக்கமதாவதுணர்கிலா
ர்ரியயற்கரியானையயர்த்துப்போய்
* நரிவிருத்தமதாகுவர்நாடரே.

—நா, ஆதிபுராணத்திருக்குறுந்தொகை.

ஓமத்துளங்கியினுள்ளுளனெம்மிறை
யீமத்துளங்கிரதங்கொள்வானுளன்
வேமத்துளங்கிவிளைவுவினைக்கடற்
கோமத்துளங்கிகுரைகடருனே.

—திருமந்திரம்.

அருப்புமென்முலையினார்தமணிமலர்க்கைப்பிடித்தங்
கொருப்படுமுடையபிள்ளையார்திருவுள்ளந்தன்னில்
விருப்புறுமங்கியாவார்விடையுயர்த்தவரேயென்று
திருப்பெருமணத்தைமேவுஞ்சிந்தையிற்றெளிந்துசெல்வார்.

—பெரியபுராணம்.

---

* நரிக்கூட்டம் எனப்பொருள்படுகின்ற நரிவிருந்தம் என்பது நரிவிருத்தம் எனநின்றது. இவ்வுண்மை உணரமாட்டாது திருநாவுக்கரசுநாயனார் நரிவிருத்தம் என்னும் கூமண்பாட்டைச் சுட்டிப்பாடினார் என்பார் கூற்று முழுமையும் அசம்பாவிதமாம் என்க.

* ஆதிமாமறைவிதியினாலாறுசூழ்வேணி
நாதனுரைமுன்னாகவேபுரியுநல்வேள்வி
தீதுநீங்கநீர்செய்யவுந்திருக்கழுமலத்து
வேதவேதியரனைவருஞ்செய்யவுமிகுமால்.

—பெரியபுராணம்.

---

(௧௬) துர்ப்பிக்ஷமுதலிய கலிநீங்கும்பொருட்டு வேள்விக்குரிய அக்கினியின் கர்மாங்கமாகிய ஸ்தூலோபாசனையும், பாவமூலமாகிய பாசநீங்குதற் பொருட்டுத் திருச்சிற்றம்பலவரது ஞானத்துக்குரிய சூக்குமோபாசனையும் ஒருங்கு அநுஷ்டிக்கற்பாலன.

𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌞𑍍𑌚𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌞𑍍𑌚 𑌯𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑍇𑌦𑍋𑌭𑌯𑌂 𑌸𑌹।
𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾𑌮𑍃𑌤𑌮𑌶𑍍𑌨𑍁𑌤𑍇॥

வித்யாஞ்சாவித்யாஞ்ச யஸ்தத்வேதோபயம்ஸஹ।
அவித்யயா ம்ருத்யும் தீர்த்வா வித்யயாம்ருதமச்நுதே॥

—சுக்கிலயசுர்வேதத்து ௪௰-ம் அத்தியாயத்தைச் சார்ந்த ஈசாவாசியோபநிடதத்து ௧௧-ம் மந்திரம்.

"எவன் ஞானத்தையும், கன்மத்தையும் (எனவே), அவ்விரண்டையும் ஒன்றாய்ச் செய்யவேண்டுமென்று அறிகின்றானோ, அவன் கன்மத்தினாற் சம்சாரத்துக்குரிய கலியைத் தாண்டி, ஞானத்தினாற் சிவத்தை அடைகின்றான்."

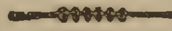
---

* புங்கவரெவர்க்குநல்கும்புவிபுகழவிகொள்வானு
மங்கியின்முதலும்வேள்விக்கதிபனுமளிக்கின்றானுஞ்
சங்கரன்றானேவேதஞ்சாற்றுமான்மகத்துக்காதி
யிங்கொருதேவுண்டென்னினெழுகெனவுரைத்திமாதோ.

—கந்தபுராணம்.

ரண்டு வித்தை என்றமையினால் திருச்சிற்றம்பலவாது உபாசனுஞானமும், அவித்தை என்றமையினால் அக்கினியின் யாககன்மமும் ஒருங்கு அநுஷ்டிக்கற்பாலன என்று பெறப்பட்டது. அக்கினியுபாசனை ஸ்தூலோபாசனை எனவும், தகராகாய திருச்சிற்றம்பலவாது உபாசனை சூக்குமோபாசனை எனவும் படும்.

பரப்பிரம சிவத்தின் ஸ்தூலாக்கினி உபாசனை.

𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌮𑍀𑌳𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌮𑍃𑌤𑍍𑌵𑌿
𑌜𑌮𑍍। 𑌹𑍋𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌧𑌾𑌤𑌮𑌮𑍍।

அக்நிமீளே புரோஹிதம் யஜ்ஞஸ்ய தேவம்ருத்வி
ஜம்। ஹோதாரம் ரத்நதாதமம்।

“புரோஹிதரும், யாகதேவரும், இருத்துவிக்கும், ஹோதாவும், இரத்தினத்தை மிகுத்துக் கொடுப்பவருமாகிய அக்கினியை ஸ்துதிக்கின்றேன்” என்று இருக்குவேதம் (௧. ௧. ௧) கூறுகின்றது.

இருக்குவேதத்திலே அக்கினியானவர் தேவர்களுள்ளே சிரேஷ்டர் எனக்கூறப்படுகின்றார்; காஷ்டத்துள்ளே உள்ள இவர் பிதாவும் மாதாவுமாகக் கொள்ளப்படும் இரண்டு அரணிகளைக் கடைதலினால் உதிப்பவர். — இருக்குவேதம், அ. ௪௯. ௧௫.

இவர் அழியாதவர். — ௫. ௪. ௨

இவர் ஹூதபுக் முதலிய பல திருநாமமுடையர்; இவர் கிருஹத்துக்குப் பதி. — ௧. ௯0. ௪

கிருஹத்தில் அதிதி. — ௧. ௫௮. ௯

இவர் புரோஹிதர், ஹோதா. ௧. ௧. ௬

செல்வப்பொருட்குப்பதி.— ௧. ௭௨. ௧

மிகுந்த அறிவிற் சிறந்தவர். ௧. ௭௨. ௧0

எல்லாம் அறிபவர். — ௫. ௧௯. ௧

சரீரத்தைக் காப்பவர். — .... ௰. ௭. ௭

வழிபடுவோர்க்கு அன்னத்தோடு செல்வத்தையும் மக்களையும் உதவுபவர். — ௨. ௯. ௫

சத்துருவைச் சம்ஹாரஞ் செய்பவர். — ௪. ௭௭. ௪

இவரிடத்திலே ஓமிக்கப்படுபவைகளைத் தேவர்கள் இவர்வாயிலாகவே உண்கின்றார்கள். — ௨. ௧. ௧௪

இராப்போதிலே அக்கினியானவர் உலகத்தின் சிரசாயுள்ளவர்; பின் உதயத்திலே சூரியனாக உதிப்பவர். — .... ௰. ௮௮. ௬

ஆகாயத்திற் சூரியனாயும், அந்தரிக்ஷத்தில் மின்னாயும், பூமியில் அக்கினியாயும் உள்ளார். — ௨. ௯. ௫

ஓஷதிகளுக்குக் கர்ப்பமாயுள்ளார். — ௨. ௧. ௧௪

ஓஷதிகளைப் (பருவங்களிலே) பழுக்கச் செய்பவர். — .... ௰. ௮௮. ௰

மேகம்போல ஜரைவருதற்கு முன் காப்பவர். — .... ௧. ௭௧. ௰

அக்கினி ஜந்மத்தினால் எல்லாவற்றையும் அறிபவர். — ௫. ௨௬. ௭

சமுத்திரத்திலே செல்லும் நாவாயிற்போல, இடையூறுகளுக்கூடாக எம்மைக்கொண்டு செல்பவர். — ௧. ௯௯. ௧

மோக்ஷம் கொடுப்பவர். — ௧. ௫௧. ௭

இங்ஙனம் இருக்குவேதத்தி லே அநேக இடங்களில் துதிக்கப் படுகின்றார்.

அக்கினியானவர் அக்கினிஹோத்திரம் வாயிலாகவும், அக்கினிஷ்டோம முதலிய யஜ்ஞவாயிலாகவும் வழிபடப்படுகின்றார். அவை வருமாறு:—

அக்கினிஹோத்திரம்.

𑌯𑌜𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃 | 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 | [illegible] 𑌯𑌾𑌵𑌜𑍍𑌜𑍀𑌵𑌨 [illegible] 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌮𑍍| 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍋𑌽𑌯𑌮𑍍| [illegible] 𑌯𑌾𑌵𑌜𑍍𑌜𑍀𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌸𑍍𑌸𑌾𑌯𑌂 𑌹𑌵𑌨𑌮𑍍| [illegible] 𑌯𑌾𑌗𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁 [illegible]| 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃| 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍋 𑌯𑌥𑌾| 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌦𑌾𑌰𑌪𑌰𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌣𑌾𑌂 [illegible] [illegible] 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 [illegible] [illegible] 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍| 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌃 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌹𑌪𑌤𑍍𑌯𑌃, 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃, 𑌆𑌹𑌵𑌨𑍀𑌯𑌃| [illegible] 𑌨𑌾𑌨𑌾 𑌦𑍇𑌶𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇 [illegible] 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌮𑍍| [illegible] 𑌸𑌾𑌯𑌙𑍍𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌃𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌚𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌹𑍋𑌮𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌃| 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌹𑍋𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌮𑌧𑍇𑌯𑌮𑍍| 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌯𑍇 𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌹𑍋𑌮𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌧𑌿𑌕𑌰𑌣𑌬𑌹𑍁𑌵𑍍𑌰𑍀𑌹𑌿𑌃| 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌦𑌶| 𑌪𑌯𑌃, 𑌦𑌧𑌿, 𑌯𑌵𑌾𑌗𑍂𑌃, 𑌘𑍃𑌤𑌮𑍍, 𑌓𑌦𑌨𑌃, 𑌤𑌣𑍍𑌡𑍁𑌲𑌾𑌃, 𑌸𑍋𑌮𑌰𑌸𑌃, 𑌮𑌾𑌂𑌸𑌮𑍍, 𑌤𑍈𑌲𑌮𑍍, 𑌮𑌾𑌷𑌾𑌃| 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌕𑌲𑌿𑌯𑍁𑌗𑍇 𑌪𑌯𑌸𑌾 𑌤𑌣𑍍𑌡𑍁𑌲𑍈𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌗𑍍𑌵𑌾 𑌹𑍋𑌮 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌚𑌾𑌰𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌃| 𑌤𑌤𑍍𑌰 [illegible] 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌹𑍋𑌮𑌃 𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌵𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌃 [illegible] 𑌵𑌾 𑌕𑌾𑌰𑌯𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌃| 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 [illegible] 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌯𑌵𑌾𑌗𑍂𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌃| 𑌸𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍋𑌮𑌃 𑌆𑌰𑌮𑍍𑌭𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌵𑌜𑍍-

𑌵𑌨𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌃। 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌦𑌿𑌨𑍇 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑌶𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌚𑌲𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑌾𑌞𑍍𑌚 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌯𑍇𑌨 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌹𑍋𑌮𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌃 𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌯𑌾𑌵𑌜𑍍𑌜𑍀𑌵𑌨𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌃। 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌹𑍋𑌮𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑌿𑌨𑍇 𑌅𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑌿𑌨𑍇 𑌸𑌾𑌯𑌂𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌆𑌰𑌮𑍍𑌭𑌣𑍀𑌯𑌃। 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌶𑌤𑌹𑍋𑌮𑍇 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 𑌸𑌾𑌯𑌂𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾॥

யஜ்ஞ்விசேஷஃ । தத் விவிதம் । மாஸஸாத்யம் யாவஜ்ஜீவந ஸாத்யஞ்ச । த்விதீயே விசேஷோயம் । ததக்நௌ யாவஜ்ஜீவம் ப்ரத்யஹம் ப்ராதஸ்ஸாயம் ஹவநம் । ததக்நிரா யாககர்துர் தாஹச்ச। இதி ஸ்ம்ருதிஃ । தத்ர க்ரமோ யதா । ப்ராஹ்மணக்ஷத்ரிய வைச்யாநாம் க்ருததாரபரிக்ரஹாணும் காணத்வாந்தத்வபதிரத்வபங்குத்வாதி தோஷரஹிதாநாம் வர்ணக்ரமேண வஸந்த க்ரீஷ்மசரத்ஸு அக்ந்யாதாநம் விஹிதம் । அக்நயஸ் த்ரயஃ கார்ஹபத்யஃ, தக்ஷிணாக்நிஃ, ஆஹவநீயஃ । ஏஷாமாதாநம் நாம தேசவிசேஷே தத்தந் மந்த்ரைஸ் ஸ்தாபநம் । தேஷ்வக்நிஷு ஸாயங்காலே ப்ராதஃகாலே சாக்நிஹோத்ரஹோமஃ கர்த்தவ்யஃ । அக்நிஹோத்ரம் நாம ஹோமஸ்ய நாமதேயம் । அக்நயே ஹோத்ரம் ஹோமோ யஸ்மிந் கர்மணீதி வ்யதிகரணபகுவ்ரீஹிஃ । தத்ரத்ரவ்யாணி தச । பயஃ, ததி, யவாகூஃ, க்ருதம், ஓதநஃ, தண்டுலாஃ, சோமரசஃ, மாம்சம், தைலம், மாஷாஃ । ஸம்ப்ரதிகலியுகே பயஸா தண்டுலைர் யவாக்வாச ஹோம சிஷ்டாசாரப்ரசித்தஃ । தத்ர ஏக ருத்விக் நித்யம் ஹோமஃ யஜமாநேந வாகர்த்தவ்யஃ ருத்விஜா வா காரயிதவ்யஃ । அமாவாஸ்யாயாந்து ராத்ரௌ யவாகூ த்ரவ்யேண யஜமாநேநைவ கர்த்தவ்யஃ । ஸ சாக்நிஹோத்ரஹோமஃ ஆரம்ப ப்ரப்ருதி யாவஜ்ஜீவநம் கர்த்தவ்யஃ । ப்ரதமதிநே பூர்வோக்தாநாம் தசாநாம் த்ரவ்யாணும் மத்யே ஸம்ப்ரதி ப்ரசலத்ரூபாணுஞ்ச மத்யே யேந த்ரவ்யேண ப்ரதமாக்நிஹோத்ர ஹோமஃ க்ருதஃ தேநைவ த்ரவ்யேண யாவஜ்ஜீவநம் கர்த்தவ்யஃ । ப்ரதமஹோமச்ச யஸ்மிந் திநே அக்ந்யாதாநம் க்ருதம் தஸ்மிந் திநே ஸாயங்காலே ஆரம்பணீயஃ । தத்ர சதஹோமே ஸூர்யோ தேவதா ஸாயங்கலே அக்நிர் தேவதா॥

"அக்கினிஹோத்திரம் இருவகைப்படும்; ஒன்று மாசத்திலே செய்து முடிப்பது; மற்றது சீவபரியந்தம்செய்துமுடிப்பது; இரண்டாவதாய்ச் சீவபரியந்தம் செய்யப்படும் விசேஷாக்கினியிலே தினந்தோறும் காலைமாலைகளில் ஹவநஞ் செய்யவேண்டியது, பிரமக்ஷத்திரியவைசியருள்ளே பாணிக்கிரஹணஞ் செய்தவராய்க் குருடு ஒற்றைக்கண் செவிடு முடமுதலிய தோஷமிலராயுள்ளோர் வசந்தகிரீஷ்மசரத்காலங்களிலே அக்கினியாதானஞ் செய்யவேண்டியது; ஆதானமாவது சிறந்த ஸ்தானமொன்றிலே கார்ஹபத்தியம் தக்ஷிணாக்கினி ஆஹவனீயம் என்னும் மூன்று அக்கினிகளையும் அந்தந்த மந்திரங்களாலே ஸ்தாபனஞ் செய்வது; அவறிற் சாயங்காலம் பிராதக்காலங்களில் அக்கினிஹோத்திரஹோமஞ் செயற்பாற்று; இவற்றிற்கு உபயோகப்படும் திரவியங்கள் பத்து. அவையாவன:—பால், தயிர், கோதுமை, நெய், அன்னம், அரிசி, சோமரசம், மாமிசம், தைலம், உழுந்து என்பன; கலியுகத்திலே பால், அரிசி, கோதுமை என்பனவே சிஷ்டர்களாற் கொள்ளப்படுகின்றன. எப்பொழும் இருத்துவிக்கு யஜமானனோடு கூடி ஹோமஞ் செயற்பாலர்; இன்றேல் இருத்துவிக்குமாத்திரம் செய்யலாம்; அமாவாசை இராத்திரியிலே கோதுமைத்திரவியங்கொண்டு யஜமானனாலேயே செயற்பாற்று; இந்த அக்கினிஹோத்திரஹோமம் ஆரம்பித்ததினமுதல் ஜீவபரியந்தஞ் செய்யவேண்டியது; முதற்றினத்திலே பிரதமாக்கினிஹோத்திரஹோமம் பத்துத்திரவியங்களுள்ளேனும் மூன்று திரவியங்களுள்ளேனும் எந்தத் திரவியங்கொண்டு செய்யப்பட்டதோ, அந்தத் திரவியங்கொண்டே சீவபரியந்தம் செய்யவேண்டியது; எந்தத் தினத்திலே அக்கினியாதானஞ்செயப்பெற்றதோ, அத்தினத்துச் சாயங்காலத்திலே முதல்ஹோமமும் ஆரம்பிக்கற்பாலது; சதஹோமத்திலே சூரியன் தேவதை; சாயங்காலத்திலே அக்கினி தேவதை.

தர்சபூர்ண்மாசயாகம்.

ஆதாநாநந்தரம் ப்ரதமபௌர்ணமாஸ்யாம் தர்ஶபூர்ணமாஸயாகாரம்ப: கர்தவ்ய: । தர்ஶபூர்ணமாஸாப்யாம் ஸ்வர்ககாமோ யஜேதேதி விதிவாக்யம் । தத்ர ஷட்யாகா: । பௌர்ணமாஸ்யாம் த்ரய: । அமாயாம் த்ரய: । பௌர்ணமாஸ்யாமாக்நேயாக்நீஷோமீயோபாம்ஶுயாஜாக்யா யாகா: । அமாவாஸ்யாயாமாக்நேயைந்த்ரததிபயோ யாகத்ரய: । தத்ராமாயாம் கர்தவ்ய யாகத்ரயஸ்ய தர்ஶபதம் நாமதேயம் । பௌர்ணமாஸ்யாம் கர்தவ்ய யாகத்ரயஸ்ய பூர்ணமாஸபதம் நாமதேயம் । தர்ஶஸ்ய பூர்ணமாஸஸ்ய தர்ஶபூர்ணமாஸாவிதி த்வந்த்வ: । பௌர்ணமாஸயாகஸ்ய ப்ராதமிகத்வேऽபி அல்பாச்தரமிதி பாணிநீயாநுஶாஸநாநுஸாரேண தர்ஶஶப்தஸ்யால்பாச்தரத்வாத் பூர்வநிபாத: । தர்ஶபூர்ணமாஸாவபி யாவஜ்ஜீவம் கார்யௌ । தத்ராபி த்ரயாணாம் வர்ணாநாமுபநீதாநாம் யதாஹ்யதிகாரப்ரதிபந்தகீபூததோஷஸம்பந்தாபாவவதாம் க்ருதாக்ந்யாதாநாநாம் ஸபத்நீகாநாமதிகார: । ஸாமாந்யத: பர்வண்யாரம்ப: ப்ரதிபதி யாக இதி பரிபாஷா । தத்ராக்ருதஸோமயாகஸ்ய யஜமாநஸ்ய பௌர்ணமாஸ்யாமாக்நேய புரோடாஶயாக: ஆஜ்யேநோபாம்ஶுயாக: । அமாயாஞ்ச ஆக்நேயபுரோடாஶயாக: । ஐந்த்ராக்நபுரோடாஶ யாக: । க்ருதஸோமயாகஸ்ய யஜமாநஸ்ய து பௌர்ணமாஸ்யாமாக்நேயபுரோடாஶயாக: ஆஜ்யேநோபாம்ஶுயாஜயாக: அக்நீஷோமீயபுரோடாஶயாக: । அமாயாஞ்ச ஆக்நேயபுரோடாஶயாக: ஐந்த்ரபயோயாக: ஐந்த்ரததியாகஶ்சேதி த்ரய: । தத்ர [illegible] । [illegible], ப்ர

𑌹𑍍𑌮𑌾, 𑌹𑍋𑌤𑌾, 𑌅𑌗𑍍𑌨𑍀𑌦𑌿𑌤𑌿। 𑌯𑌜𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌅𑌧𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑍁𑌃।
𑌋𑌗𑍍𑌯𑌜𑍁𑌸𑍍𑌸𑌾𑌮𑌵𑍇𑌦𑌤𑍍𑌰𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 । 𑌋𑌗𑍍𑌵𑍇𑌦 𑌕𑌰𑍍𑌮-
𑌕𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌹𑍋𑌤𑌾 । 𑌅𑌗𑍍𑌨𑍀𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑍋𑌰𑍇𑌵𑌾𑌨𑍁-
𑌯𑌾𑌯𑍀 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍇𑌰𑌿𑌤 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌾 । 𑌪𑍁𑌰𑍋𑌡𑌾𑌶𑍋 𑌵𑍍𑌰𑍀𑌹𑌿𑌤𑌣𑍍𑌡𑍁-
𑌲𑍈𑌰𑍍𑌯𑌵𑌤𑌣𑍍𑌡𑍁𑌲𑍈𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌃 । 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮-
𑌪𑌰𑍍𑌵𑌣𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌰𑍍𑌵𑌣 𑌯𑌾𑌵𑌜𑍍𑌜𑍀𑌵𑌂
𑌯𑌾𑌗𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌃॥

ஆதாநாநந்தரம் ப்ரதமபௌர்ணமாஸ்யாம் தர்சபூர்ணமாஸ யாகாரம்பः கர்த்தவ்யः । தர்சபூர்ணமாஸாப்யாம் ஸ்வர்க்ககாமோ யஜேதேதிவிதி வாக்யம் । தத்ர ஷட்யாகாः । பௌர்ணமாஸ்யாம் த்ரயः । அமாயாம் த்ரயः । பௌர்ணமாஸ்யாமாக்நேயாக்நீஷோமீயோபாம்சு யாகாஸ் த்ரயோ யாகாः । அமாவஸ்யாயாமாக்நேயைந்த்ரததிபயோ யாகாஸ்த்ரயः । தத்ராமாயாம் கர்த்தவ்ய யாகத்ரயஸ்ய தர்சபதம் நாமதேயம் । பௌர்ணமாஸ்யாம் கர்த்தவ்யயாகத்ரயஸ்ய பூர்ணமாஸபதம் நாமதேயம் । தர்சச்ச பூர்ணமாஸச்ச தர்ச பூர்ணமாசாவிதி த்வந்த்வः । பௌர்ணமாஸயாகஸ்ய ப்ராதமிகத்வேபி அல்பாச்தரமிதி பாணிநீயாநுசாஸநாநுஸாரேண தர்சசப்தஸ்யால்பாச்கத்வாத் பூர்வநிபாதः । தர்சபூர்ணமாஸாவபி யாவஜ்ஜீவம் கார்யௌ । தத்ராபி த்ரயாணும் வர்ணாநாமுபரிலிகிதாந்தத்வாத்யதிகார ப்ரதிபந்தகீபூததோஷஸம்பந்தாபாவவதாம் க்ருதாக்நிதாநாநாம் ஸபத்நீகாநாமதிகாரः । ஸாமாந்யதः பர்வண்யாரம்பः ப்ரதிபதி யாக இதி பரிபாஷா । தத்ராக்ருத ஸோமயாகஸ்ய யஜமாநஸ்ய பௌர்ணமாஸ்யாமாக்நேய புரோடாச யாகः ஆஜ்யே நோபாம்சு யாஜயாகः । அமாயாந்து ஆக்நேய புரோடாச யாகः ஐந்த்ராக்நபுரோடாசயாகः । க்ருதஸோமயாகஸ்ய யஜமாநஸ்ய து பௌர்ணமாஸ்யாமாக்நேய புரோடாசயாகः ஆஜ்யே நோபாம்சுயாஜயாகः அக்நீஷோமீய புரோடாச யாகः அமாயாந்து ஆக்நேய புரோடாச யாகः ஐந்த்ரபயோயாகः ஐந்த்ரததியாகச்சேதி த்ரயः । தத்ர ருத்விஜச் சத்வாரः । அத்வர்யுः, ப்ரஹ்மா, ஹோதா, அக்நீதிதி । யஜுர்வேத கர்மகர்த்தா அத்வர்யுः । ருக்யஜுஸ் ஸாமவேத த்ரயகர்மகர்த்தா ப்ரஹ்மா । ருக்வேத கர்மகர்த்தா ஹோதா । அக்நீத்து ப்ராயசோ த்வர்யோ ரேவா நுயாயீ தத் ப்ரே

ரித கர்மகர்த்தா । புரோடாசோ வ்ரீஹி தண்டுலைர்யவதண்டு லைர்வா கர்த்தவ்யঃ । அக்நிஹோத்ரவத்யேந த்ரவ்யேணாரம்பঃ க்ருதஸ் தேநைவ த்ரவ்யேண யாவஜ்ஜீவம் யாகঃ கர்த்தவ்யঃ॥

"அக்கினியாதானத்தின் பின்னர் முதற்பௌர்ணிமையிலே தர்சபூர்ணமாசயாகம் ஆரம்பிக்கற்பாற்று; 'சுவர்க்ககாமன் தர்ச பூர்ணமாசவாயிலாக யஜ்ஞஞ் செய்க' என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது; இதிலே ஆறு யாகம் உள்ளன; பௌர்ணிமையிலே ஆக்நேய அக்கினிஷோமீய உபாம்சு என மூன்று யாகமும், அமாவாசையிலே ஆக்நேயபுரோடாசயாகம் ஐந்திரபயோயாகம் ஐந்திரததியாகம் என மூன்று யாகமும் உள்ளன; அமாவாசையிலே செயற்பாலனவாகிய யாகம் மூன்றுக்கும் தர்சம் என்று பெயர்; பௌர்ணமாசியிலே செயற்பாலனவாகிய யாகம் மூன்றுக்குப் பூர்ணமாசம் என்று பெயர்; தர்சமும் பூர்ணமாசமும் இயைந்து தர்சபூர்ணமாசம் என உம்மைத்தொகைப்பாற்பட நின்றது; தர்சபூர்ணமாசம் சீவபரியந்தம் செயற்பாற்று; சோமயாகஞ் செய்யாத யஜமானனுக்குப் பௌர்ணமியில் ஆக்நேயபுரோடாசயாகமும் ஆஜ்யத்தினாலே உபாம்சுயாஜயாகமும், அமாவாசியிலே ஆக்நேயபுரோடாசயாகமும், ஐந்திராக்கினிபுரோடாசயாகமும், சோமயாகஞ்செய்த யஜமானனுக்குப் பௌர்ணமாசியிலே ஆக்நேயபுரோடாசயாகமும், ஆஜ்யத்திலே உபாம்சுயாஜயாகமும், அக்கினிஷோமீய புரோடாசயாகமும், அமாவாசியிலே ஆக்நேய புரோடாசயாகமும், ஐந்திரபயோயாகமும், ஐந்திரததியாகமும் உள்ளனவாம். அத்துவர்யு, பிரமா, ஹோதா, அக்நீத் என நான்கு இருத்துவிக்குக்கள் உளர்; யசுர்வேதகர்மகர்த்தா அத்வர்யு; இருக்கு யசுர் சாமவேதகன்மமூன்றுக்கும் கர்த்தா பிரமா; இருக்கு வேதகர்மகர்த்தா ஹோதா; பெரும்பான்மையும் அத்துவர்யுக்குச் சகாயமாய் அவராற் பிரேரிக்கப்பட்ட கர்மத்தைச் செய்பவர் அக்நீத்; புரோடாசம் நெல்லரிசிகொண்டேனும், கோதுமையரிசிகொண்டேனும் செயற்பாற்று; அக்நிஹோத்திரத்திற்போல எந்தத்திரவியங்கொண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டதோ, அந்தத் திரவியங்கொண்டே சீவபரியந்தம் யாகஞ் செயப்படல்வேண்டும்.

அக்கினிஷ்டோமம்.

𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋𑌮𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌕𑌾𑌮𑍋 𑌯𑌜𑍇𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋𑌮𑌨𑌾𑌮𑌕 𑌯𑌾𑌗𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍌𑌣𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋𑌮𑍋 𑌨𑌾𑌮 | 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌲𑍋 𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 | 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑍀 𑌅𑌧𑍀𑌤𑌵𑍇𑌦 𑌆𑌹𑌿𑌤𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍋𑌮𑌃 | 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑌾𑌯𑍍𑌵𑌾𑌦𑌯𑌃 | 𑌋𑌤𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌃 | 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌞𑍍𑌚 𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍋 𑌗𑌣𑌾𑌃 | 𑌹𑍋𑌤𑍃𑌗𑌣𑌃, 𑌅𑌧𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑍁𑌗𑌣𑌃, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌗𑌣𑌃, 𑌉𑌦𑍍𑌗𑌾𑌤𑍃𑌗𑌣𑌃 | 𑌏𑌕𑍈𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌗𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌶𑍍𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌃 | 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍋𑌤𑍃𑌗𑌣𑍇 𑌹𑍋𑌤𑌾, 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾, 𑌅𑌚𑍍𑌛𑌾𑌵𑌾𑌕𑌃, 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍍 | 𑌅𑌧𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑍁𑌗𑌣𑍇 𑌅𑌧𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑍁𑌃, 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌤𑌾, 𑌨𑍇𑌷𑍍𑌟𑌾, 𑌉𑌨𑍍𑌨𑍇𑌤𑌾 | 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌗𑌣𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾, 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌚𑍍𑌛𑌂𑌸𑍀, 𑌆𑌗𑍍𑌨𑍀𑌧𑍍𑌰, 𑌪𑍋𑌤𑌾 | 𑌉𑌦𑍍𑌗𑌾𑌤𑍃𑌗𑌣𑍇 𑌉𑌦𑍍𑌗𑌾𑌤𑌾, 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑌾, 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌰𑍍𑌤𑌾, 𑌸𑍁𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌃 | 𑌸 𑌚 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌹𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌃 | 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍇 𑌦𑌿𑌨𑍇 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑍀𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌤𑌦𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌞𑍍𑌚 | 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌦𑌿𑌵𑌸𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑍀𑌯𑌯𑌾𑌗𑌃 𑌸𑍋𑌮𑌕𑍍𑌰𑌯𑌣𑌞𑍍𑌚 | 𑌤𑌤𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌦𑌿𑌵𑌸𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌃𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌸𑌾𑌯𑌂𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌗𑍍𑌯𑍋𑌪𑌸𑌦𑌾𑌖𑍍𑌯𑌯𑌾𑌗𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌞𑍍𑌚 | 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌦𑌿𑌵𑌸𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌗𑍍𑌯𑍋𑌦𑍍𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑌗𑍍𑌨𑍀𑌷𑍋𑌮𑍀𑌯𑌪𑌶𑍍𑌵𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌞𑍍𑌚 | 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌕𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌸𑍋𑌮𑍋 𑌨𑌾𑌪𑍀𑌤𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋𑌮𑍋 𑌵𑌾 𑌨 𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌸 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 | 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍌𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌿𑌹𑌾𑌰𑌾𑌯𑌾𑌶𑍍𑌵𑌿𑌨𑌪𑌶𑍁𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌃 | 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌿𑌤𑍃 𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌕𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌸𑍋𑌮𑌪𑌾𑌨𑌂 𑌨 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍋𑌮 𑌪𑌾𑌨𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌦𑍋𑌷 𑌪𑌰𑌿𑌹𑌾𑌰𑌾𑌯𑍈𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌨

ஸ்வநுஷ்டாநம் கர்தவ்யம் | இதராணாம் ஸோமநாம் யாக-
ப்ரக்ருதிபூதத்வேந விஹிதத்வாத் ஸோமாநாம்
ப்ரதமம் | இதம் பஶுத்ரயாநுஷ்டாநஞ்ச ...
... விஹிதம் ...
...காம்ய: | தத்ர பாத்ராஸாதநம் | பாத்ராணி ச க்ர-
ஹாஸ்சமஸா: ஸ்ருச: | தத்ர க்ரஹபாத்ராணி ...
த்ராணி உபாம்ஶ்வந்தர்யாமாதீநி | ...பாத்ரா-
ணி ... |
... |
... | தத்ர ...
... க்ருத்வ:
வ்ய: | தத்ர ஸவநீயாநாம் ... பஶுயாக:
கர்தவ்ய: | ... ப்ராதஸ்ஸவந
... | ததா மாத்யந்திநஸவநம் | தத்ர தக்ஷிணாதாநம் |
தக்ஷிணா ச ... ஶதம் காவ: | ததஸ்த்ருதீயஸவநம் |
இதம் ப்ராதஸ்ஸவநமாத்யந்திநஸவநத்ருதீயஸவநாத்மகஸ-
வநத்ரயாத்மக: ... ப்ரயாஜயாக: | ...
க: | த்ருதீயஸவந ... யாக: | ...
... |
... பஶுயாக: | தத்ர ... பஶு: | தஸ்ய ...
...தஸ்ய நிஷ்க்ரா... தீக்ஷாயாக:||

ஜ்யோதிஷ்டோமேந ஸ்வர்க்ககாமோ யஜேதேதி வாக்ய விஹித ஜ்யோதிஷ்டோமநாமக யாகவிசேஷஸ்ய குணவிகாரோக்நிஷ்டோமோ நாம | தஸ்ய காலோ வஸந்த: | தத்ராதிகாரீ அதீத வேத ஆஹிதாக்நிச்ச | த்ரவ்யம் ஸோம: | தேவதா இந்த்ரவாய்

வாதய: । ருத்விஜ: ஷோடச: । தேஷாஞ்ச சத்வாரோ கணா: । ஹோத்ருகண:, அத்வர்யுகண:, ப்ரஹ்மகண:, உத்காத்ருகண: । ஏகைகஸ்ய கணஸ்ய சத்வாரச்சத்வார: । தத்ரஹோத்ருகணே ஹோதா, ப்ரசாஸ்தா, அச்சாவாக:, க்ராவஸ்தோதா । அத்வர்யுகணே அத்வர்யு:, ப்ரதிப்ரஸ்தாதா, நேஷ்டா, உந்நேதா । ப்ரஹ்மகணே ப்ரஹ்மா, ப்ராஹ்மணாச்சம்சீ, அக்நீத்ரு, போதா। உத்காத்ருகணே உத்காதா, ப்ரஸ்தோதா, ப்ரதிஹர்த்தா, ஸுப்ரஹ்மண்ய: । ஸ ச பஞ்சாஹ ஸாத்ய: । ப்ரதமதிநே தீக்ஷா தீக்ஷணீயாதி ததங்காநுஷ்டாநம் । தத்ர த்விதீய திவஸே ப்ராயணீய யாக: ஸோமலதாக்ரயணம் । ததோ த்விதீயத்ருதீய சதுர்த்ததிவஸேஷு ப்ராத:காலே ஸாயங்காலேச ப்ரவர்க்யோபஸந்நாமகயாகாநுஷ்டாநம் । சதுர்த்ததிவஸே ப்ரவர்க்யோத்வாஸநாநந்தர மக்நீஷோமீய பச்வநுஷ்டாநம் । தத்ர யஸ்ய யஜமாநஸ்ய க்ருஹே பித்ருபிதாமஹப்ரபிதாமஹாநாம் மத்யே கோபி வேதோ நாதீதோ க்நிஷ்டோமோ வா ந க்ருதஸ்ஸது:ப்ராஹ்மணோ பவதி । தஸ்ய தௌர்ப்ராஹ்மண்ய பரிஹாராயாச்விநபசு: கர்த்தவ்ய: । யஸ்ய யஜமாநஸ்ய பித்ருபிதாமஹ ப்ரபிதாமஹாநாம் மத்யே கோபி ஸோமபாநம் ந க்ருதம் ஸ்யாத் தஸ்ய ஸோமபாநவிச்சேத தோஷ பரிஹாரார்த்த மைந்த்ராக்ந பச்வநுஷ்டாநம் கர்த்தவ்யம் । இத்தம் த்ரயாணாம் பசூநாம் யுகபதாலம்பபக்ஷே ஏகஸ்மிந்நேவ யூபே த்ரயாணாம் பசூநாம் பந்தநம் । இத்தம் பசுத்ரயாநுஷ்டாநஞ் சதுர்த்ததிவஸே தஸ்மிந்நேவ திநே வாத்ருதீயபாகே உத்தாய ப்ரயோகாரம்ப: கார்ய: । தத்ர பாத்ராஸாதநம் । பாத்ராணிச க்ரஹா:சமஸா: ஸ்தால்யச்சேதி । தத்ர க்ரஹ பாத்ராணி விதஸ்தி மாத்ராணி உலூகலாகாராணி । ஊர்த்வபாத்ராணி சமஸபாத்ராணி தாவத் பரிமிதாந்யேவ திர்யகாக்ருதீநி கோணசதுஷ்டய விசிஷ்டாநி தாரணார்த்த தண்டயுக்தாநி । ஸ்தால்யோ மார்த்திக்ய: । தத ஆரப்ய ஸோமலதா கண்டநேந ஸோமரஸம் நிஷ்காஸ்ய நிஷ்காஸ்ய க்ரஹைச்சமஸைச்ச ஹோம: கர்த்தவ்ய: । தத்ர ஸூர்யோதயா நந்தர மாக்நேய பசுயாக: கர்த்தவ்ய: ஏவமுக்த்யபர்யாயாந்தே க்ருதே ப்ராத: ஸவநஸமாப்தி: । ததோ மத்யந்திநஸவநம் । தத்ர தக்ஷிணாதாநம் । தக்ஷிணாச த்வாதசோத்தரசதம் காவ: । ததஸ்த்ருதீயஸவநம் । இத்தம் ப்ராத: ஸவந மாத்யந்திந ஸவந த்ருதீய ஸவநரூப ஸவந த்ரயாத்மக: அக்நிஷ்டோம: ப்ரதாந யாக: । இதரேங்கயாகா: । த்ருதீய ஸவந ஸமாப்த் யுத்தா மவ

ப்ருதயாகஃ। உதமே௧ வருணதேவதாக புரோடாஶ ஹோமஃ। ததநந்தர மநுபந்த்யா பஶுயாகஃ। தத்ர கௌஃ பஶுஃ। தஸ்ய கலிநிஷித்தத்வாத்தஸ்யச நித்யத்வாத்தத் ஸ்தாநே ஆமீக்ஷாயாகஃ।

"ஜ்யோதிஷ்டோமங்கொண்டு சுவர்க்ககாமன் யஜ்ஞம் புரிக, என்பது விதி; இந்த அக்கினிஷ்டோமம் செய்தற்குரிய காலம் வசந்தருது; இதற்கு அதிகாரி வேதம் அறிந்தவனும அக்கினிஹோத்திரஞ் செய்பவனுமாம்; திரவியம் சோமலதை; தேவதைகள் இந்திரன் வாயுமுதலியோர்; இருத்துவிக்குக்கள் பதினறுபேர்; இவர்களுள்ளும் நால்வர் கணங்கள்; இவர் ஹோத்திருகணர், அத்துவர்யுகணர், பிரஹ்மகணர், உத்காத்திருகணர் என்போர்; இந்த ஒவ்வொரு கணத்திலும் நந்நால்வர் உளர்; ஹோத்திருகணத்தில் ஹோதா, பிரஶாஸ்தா, அச்சாவாகர், கிராவஸ்தோதா என நால்வர்; அத்துவர்யு கணத்தில் அத்துவர்யு, பிரதிபிரஸ்தாதா, நேஷ்டா, உந்நேதா என நால்வர்; பிரமகணத்திற் பிரமா, பிராஹ்மணச்சம்சி, அக்நீத்திரு, போதா என நால்வர்; உற்காதிருகணத்தில் உற்காதா, பிரஸ்தோதா, பிரதிகர்த்தா, சுப்பிரஹ்மண்ணிய என நால்வர்."

"இந்த யாகமும் ஐந்து தினத்தில் முற்றற்பாலது: முதலாம் தினத்தில் தீக்ஷைசெயற்பாலதாகிய அங்காநுஷ்டானம்; இரண்டாம் தினத்திலே பிராயணீய யாகத்துக்குரிய சோமலதை பெறுதல்; இரண்டாம் மூன்றும் நான்காம் தினங்களிலே காலையினும் மாலையினும் பிரவர்க்கியத்துக்குரிய உபஸத் என்னும் பெயர்கொண்ட யாகாநுஷ்டானம்; நான்காம் தினத்திலே உத்வாஸநசம்ஸ்காரத்தின் பின்னர் அக்கினிஷோமீய பசுவநுஷ்டானம்; எந்த யஜமானனுடைய கிருஹத்திலே பிதிர்பிதாமகபிரபிதாமகருள்ளே எவனாயினும் வேதம் படித்திராவிட்டால், அக்கினிஷ்டோமஞ் செய்யாதிருந்தால் அவன் துர்ப்பிராஹ்மணனாவான்; இவனுக்குப் பரிகாரமாக அச்வினபசுவநுஷ்டானஞ் செயற்பாற்று; எந்த யஜமானனுடைய பிதிர்பிதாமகப் பிரபிதாமகருள்ளே எவன் சோமபானஞ் செய்யவில்லையோ; அவன் சோமபானத்தை விட்ட தோஷபரிகாரத்தின்பொருட்டு ஐந்திரயாகபசுவநுஷ்டானஞ் செயற்பாற்று; இம்மூவகைப் பசுக்களையும் ஒரே யூபத்திலே பந்தனஞ் செய்தல் வேண்டும்; இம்மூவகைப் பசுவநுஷ்டானங்களும் நான்காம் தினத்

திலேனும், அத்தினத்து மூன்றும் பாதத்திலேனும் எழுந்து பிரயோகாரம்பம் செய்தல்வேண்டும்; ஆண்டுக் கொள்ளக்கிடந்த பாத்திரங்கள் உரல்வடிவினவாய கிரகபாத்திரங்களும், ஊர்த்துவபாத்திரங்களாகிய சமசபாத்திரங்களும், மண்ணாலாய ஸ்தாலிபாத்திரங்களுமாம்; சோமலதைத்துண்டங்கள்கொண்டு பிளிந்த சோமரசம் கிரகபாத்திரங்களிலும் சமசபாத்திரங்களிலும் பூரித்து ஓமஞ் செயற்பாலது, சூரியோதயத்தின்பின்னர் ஆக்கினேயபசுயாகஞ் செயற்பாற்று; இங்ஙனஞ் செய்துமுடிந்தபோது பிராதச்சவனம் சமாப்தியாயிற்று; இதன்பின்னர் மத்தியந்தினசவனத்தில் தக்ஷிணாதானஞ் செய்யவேண்டும்; தக்ஷிணையும் நூற்றுப்பன்னிரு பசுக்களே; இதன்பின்னர் மூன்றுவது சவனம்; இங்ஙனம் காலைச்சவனம், உச்சிச்சவனம், மாலைச்சவனம் என்னும் முப்பிரகாரமாயுள்ள அக்கினிஷ்டோமப் பிரதானயாகம்; மற்றவைகள் அங்கயாகங்கள்; திருதீயசவனம் முடித்தபின்னர் அவபிருதயாகஞ் செயற்பாற்று; ஜலத்திலே வருணதேவனுக்குப் புரோடாச ஹோமஞ் செய்யவேண்டியது; இதன்பின்னர்ப் பசுயாகஞ் செய்யவேண்டியது; இது கலியில் நிஷித்தமாதலினாலும், நியமமாய்ச் செயற்பாலதொன்றுமாதலினாலும், அப்பசுவின் ஸ்தானத்தில் ஆமிக்ஷாயாகஞ் செய்யவேண்டியது."

𑌅𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌹𑍁𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍁𑌪𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍇 ।
𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌰𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 ॥

அக்நௌ ப்ராஸ்தாஹுதிஸ் ஸம்யகாதித்யமுபதிஷ்டதே।
ஆதித்யாஜ் ஜாயதே வ்ருஷ்டிர் வ்ருஷ்டேரந்நம் ததஃ ப்ரஜாஃ॥

"தேவர்களைக் குறித்து அக்கினியில் நன்றாகச் செய்யப்படும் ஓமங்கள் சூரியனை அடைய, அவன்வாயிலாக மழை உண்டாக, இதனால் தானியங்கள் விருத்தியாக, இதனால் ஜீவகோடிகள் விருத்தியடைகின்றன" என்றது மநுஸ்மிருதி (ங: எசு)

பரப்பிரமசிவத்தின் சூக்தும தஹரோபாசனை.

𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌧𑍍𑌯𑍇𑌯𑌃 ।

சம்புராகாஶ மத்யே த்யேயஃ

"சிவபெருமான் (திருச்சிற்றம்பலம் எனப்படும் தகரா) காயமத்தியிலே தியானிக்கற்பாலர்" என்று அதர்வசிகோநிடதம் கூறுமாற்றால், பரப்பிரமசிவனாது சூக்குமோபாவனை பெறப்பட்டது.

கற்றுங்கேரியோம்பிக்கலியைவாராமே
செற்றார்வாழ்தில்லைச்சிற்றம்பலமேய
முற்றாவெண்டிங்கண்முதல்வன்பாதமே
பற்றாநின்றாரைப்பற்றாபாவமே.

பறப்பைப்படுத்தெங்கும்பசுவேட்டெரியோம்புஞ்
சிறப்பர்வாழ்தில்லைச்சிற்றம்பலமேய
பிறப்பில்பெருமானைப்பின்றாழ்சடையானை
மறப்பிலார்கண்டீர்மையறீர்வாரே.

—ஞா, கோயில்.

என்னும் திராவிடசுருதிகளால், தில்லைவாழந்தணரது ஸ்தூலாக்கினியுபாசனையாகிய யாகத்தினாற் கலிநீக்கமும், பரப்பிரமசிவத்தின் சூக்குமோபாசனையினாற் பாவநீக்கமும் பெறப்பட்டன. படவே, திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் திருவுளக்கருத்தின்படி கன்மமும் ஞானமும் ஒருங்கு அநுஷ்டிக்கற்பாலன என்று போதிக்கப்பட்டவாறாயிற்று. ஏகான்மவாதகுரவரால் இவ்வுண்மை ஈசாவாசியோபநிடதவுரையில் மாறுபடக் கூறப்பட்டுள்ளது.

(கரு) சிவபெருமானே வேதாகமமுதலிய சமஸ்த சாஸ்திரங்களுக்கும் கர்த்தா.

அஸ்ய மஹதோ பூதஸ்ய நிஃச்வஸிதமேதத்ருக்வேதோ யஜுர்வேதஸ்ஸாமவேதஃ।

அஸ்ய மஹதோ பூதஸ்ய நிஃச்வஸிதமேதத்ருக்
வேதோ யஜுர்வேதஸ்ஸாமவேதஃ।

"இருக்குவேதம், யசுர்வேதம், சாமவேத(முதலிய) இந்தப் பரம்பொருளின் சுவாசம்" என்று பிருகதாரணியோபநிடத (ச. ச. கo: சு. ரு. கக) மும்;

𑌈𑌶𑌾𑌨𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍।

ஈஶாநஸ் ஸர்வவித்யாநாம்।

"சகல வித்தைகளுக்கும் (கர்த்தா) ஈசானர்" என்று தைத்திரீய ஆரணியக (கo. உக. ௩௨) மும்,

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌾𑌨𑌾𑌮𑍇𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌂।
𑌆𑌦𑌿𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌚𑍍𑌛𑍂𑌲𑌪𑌾𑌣𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃॥

அஷ்டாதஶாநாமேதாஸாம் வித்யாநாம் பிந்நவர்த்மநாம்।
ஆதிகர்த்தா ஶிவஸ்ஸாக்ஷாச் சூலபாணிரிதி ச்ருதி:॥

"பலமார்க்கமுடைய இந்த (இருக்கு, யசுர், சாமம், அதர்வணம், சிக்ஷை, கற்பம், வியாகரணம், நிருத்தம், சோதிடம், சந்தோவிசிதி புராணம், நியாயம், மீமாஞ்சை, மிருதி, ஆயுர்வேதம், தநுர்வேதம், காந்தருவவேதம், அர்த்தவேதம் என்னும்) பதினெண் வித்தைகளுக்கும் சாக்ஷாத்தாக முதற்கர்த்தாவாயுள்ளார் சூலபாணியாகிய சிவபெருமான் எனச் சுருதி கூறுகின்றது" என்று வாயுசங்கிதையும்,

……[illegible]।
[illegible]।
[illegible]।
[illegible]।
[illegible]
[illegible]
[illegible]।
[illegible]।
[illegible]।
[illegible]॥

.........ருக்யஜுர்வேதிநாவுபௌ।
ஸாமவேதீ ததாதர்வவேதீ காமிககாரணௌ
விமலோ மகுடச்சைவ வாதுளச் சிந்த்ய யோகஜௌ।
தீப்தஸ் ஸூக்ஷ்மஸ் ததைவாயம் வீரச்ச கிரணோபிச।
அஜிதச்ச ஸஹஸ்ரச்ச அம்ஶுமாந் ஸுப்ரபேதகஃ।
ததா விஜயநிச்வாஸௌ நாம்நா ஸ்வாயம்புவோப்யயம்
அநலோ ரௌரவச் சந்த்ரஜ்ஞாநோ பிம்ப உதீரிதஃ!
ப்ரோத்கீதோ லளிதஸ் ஸித்தஸ்ததா ஸந்தாநநாமவாந்।
ஶர்வோத்தரஸ்ததாசாயம் பாரமேச்வர ஈரிதஃ।
உபாகம ஸமாக்யோபி ததா ஶிவபுராணகஃ॥

"இருக்கு, யசுர், சாமம், அதர்வணம், காமிகம், காரணம், விமலம், மகுடம், வாதுளம், சிந்தியம், யோகஜம், தீப்தம், சூட்சுமம், வீரம், கிரணம், அஜிதம், சகச்சிரம், அம்சுமான், சுப்பிரபேதம், விஜயம், நிச்சுவாசம், சுவாயம்புவம், அநலம், இரௌரவம், சந்திரஞானம், முகவிம்பம், புரோற்கீதம், லளிதம், சித்தம், சந்தானம், சர்வோக்தம், பாரமேசுவரம் (என்னும் வேதத்தோடு சேர்ந்த மூலாகமங்களும்) உபாகமங்களும், புராணமுதலியவும் சிவபெருமானால் அருளிச் செய்யப்பட்டன" என்று உபதேசகாண்டமும் கூறுகின்றன.

தோகுத்தவனருமறையங்கமாகமம்
வகுத்தவன்வளர்பொழிற்கூகமேவினன்
மிகுத்தவன்மிகுத்தவர்புரங்கள்வெந்தறச்
செகுத்தவனுறைவிடந்திருவிற்கோலமே.

—ஞா, திருவிற்கோலம்.

---

(௧௬) வேதத்தினுட்பொருள் சிவபெருமான்.

அஜ்ஞாநப்ரபவம் து:கம் ஜ்ஞாநமஸ்ய நிவர்த்தகம்।
தச்ச வேதாந்தவாக்யாநாம் ஶ்ரவணந்து ப்ரவர்த்தகம்।
ஶ்ரவணம் நாம வாக்யாநாம் வைதிகாநாம் பராத்மநி।
உபக்ரமாதிபிர்லிங்கைச் சிவே தாத்பர்யநிர்ணய:॥

அஜ்ஞாநப்ரபவம் து:கம் ஜ்ஞாநம் தஸ்ய நிவர்த்தகம்।
ஸர்வவேதாந்தவாக்யாநாம் ச்ரவணம் தத்ப்ரவர்த்தகம்।
ச்ரவணம் நாம வாக்யாநாம் வைதிகாநாம் பராத்பரே।
உபக்ரமாதிபிர் லிங்கைச் ஸிவேதாத்பர்யநிர்ணய:॥

"அஞ்ஞானத்தினுலாவது துக்கம்; அந்த அஞ்ஞானத்தை ஒழிப்பது ஞானம்; அந்த ஞானத்தை உதிப்பிப்பது சர்வவேதாந்த வாக்கிய சிரவணம்; வேதாந்த வாக்கிய சிரவணமானது உபக்கிரமாதிலிங்கங்களினுலே பரத்தின்மேற் பராகிய சிவபெருமானிலே தாத்பரிய நிர்ணயஞ் செய்கின்றது" என்று உத்தரமீமாஞ்சை க-ம் அத்தியாயத்து, க-ம் பாதத்து, ச-ம் சூத்திர சைவபாஷ்யத்தில் உதகரிக்கப்பட்டுள்ளது.

விடையின்மேல்வருவானை வேதத்தின்பொருளானை
யடையிலன்புடையானையாவர்க்குமறிவொண்ணு
மடையில்வாளைகள்பாயும்வன்பார்த்தான்பனங்காட்டூர்ச்
சடையிற்கங்கைதரித்தானைச்சாராதார்சார்பென்னே.

—சு, திருவன்பார்த்தான்பனங்காட்டூர்.

மருவினியமறைப்பொருளைமறைக்காட்டானை
மறப்பிலியைமதியேந்துசடையான்றன்னை
யுருநிலவுமொண்சுடரையும்பரானை
யுரைப்பினியதவத்தானையுலகில்வித்தைக்
கருநிலவுகண்டனைக்காளத்தியைக்
கருதுவார்மனத்தானைக்கல்விதன்னைச்
செருநிலவுபடையானைத்திருமாற்பேற்றெஞ்
செம்பவளக்குன்றினைச்சென்றடைந்தேனே.

—நா, திருமாற்பேறு.

(௧௭) பஞ்சகிருத்தியஞ் செய்பவர் சிவபெருமான்.

𑌓𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑍋 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌕𑌿𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮?
𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌮 𑌜𑌾𑌤𑌾𑌃? 𑌜𑍀𑌵𑌾𑌮𑌃 𑌕𑍇𑌨? 𑌕𑍍𑌵 𑌚 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿
𑌷𑍍𑌠𑌾𑌃? 𑌅𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌕𑍇𑌨? 𑌸𑍁𑌖𑍇𑌤𑌰𑍇𑌷𑍁
𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌾𑌮𑌹𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌮𑍍 ।

ஓம் ப்ரஹ்மவாதிநோ வதந்தி । கிம் காரணம் ப்ரஹ்ம? குதஃ ஸ்ம ஜாதாஃ? ஜீவாமஃ கேந? க்வச ஸம்ப்ரதிஷ்டாஃ? அதிஷ்டிதாஃ கேந? ஸுகேதரேஷு வர்த்தாமஹே ப்ரஹ்மவிதோ வ்யவஸ்தாம்।

"பிரமவித்துக்களே! பிரபஞ்சத்துக்குக் காரணப்பிரமம் யாது? எங்கிருந்து பிறந்தோம்? (இதனாற் சிருஷ்டிகிருத்தியம் குறிக்கப்பட்டது); எவரால் நிலையுறுகின்றோம்? (இதனால் திதிகிருத்தியம் குறிக்கப்பட்டது); எவரிலே இலயமுறுகின்றோம்? (இதனால் சங்காரகிருத்தியம் குறிக்கப்பட்டது); எவரால் இன்பத்தினும் இதரமாகிய துன்பத்தினும் அதிஷ்டிக்கப்பட்டோம்? (இதனால் திரோபவகிருத்தியம் குறிக்கப்பட்டது); எவராற் (பந்தநிவிர்த்தியாகிய அநுக்கிரக) நிலை (நமக்கு) எய்துகின்றது? (இதனால் அநுக்கிரககிருத்தியம் குறிக்கப்பட்டது) என்று பிரமவாதிகள் கூறுகின்றார்கள்" எனச் சுவேதாசுவதரோபநிடதமும்,

𑌯𑌤𑍋 𑌵𑌾 𑌇𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌯𑍇𑌨
𑌜𑌾𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌸𑌂𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌿
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑌸𑍍𑌵 𑌤𑌦𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 ।

யதோ வா இமாநி பூதாநி ஜாயந்தே யேந ஜாதாநி ஜீவந்தி யத்ப்ரயந்த்யபிஸம்விஶந்தி தத்விஜிஜ்ஞாஸஸ்வ தத் ப்ரஹ்ம।

'எதினின்று இந்தச் செந்துக்களெல்லாம் பிறக்கின்றனவோ, பிறந்தவை எதனுல் * நிலையுறுகின்றனவோ, ஒழியுங்காலத்து அவை எதனுட் பிரவேசிக்கின்றனவோ, அதனை அறிதி; அது பிரஹ்மம்" என்று தைத்திரீயோபநிடதமும் கூறுகின்றன. இதனுற் படைத்துக் காத்து அழிப்பது பிரஹ்மம் எனப் பெறப்படுகின்றது.

𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌗𑌤𑌃 𑌪𑌾𑌲𑌕𑍋 𑌹𑌾𑌰𑌕𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾।
கர்த்தா ஸர்வஸ்ய ஜகதஃ பாலகோ ஹாரகஸ்ததா।

"சமஸ்த உலகத்தைப் படைப்பவரும், காப்பவரும், அழிப்பவரும் (யாவர்? எனின்)" என்றும்,

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌮𑍋𑌹𑌾𑌤𑍍𑌕𑌲𑌹𑌂 𑌦𑌯𑌤𑍋𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌾।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌸 𑌏𑌵𑍈𑌕𑌶𑍍𑌶𑌮𑍍𑌭𑍁𑌰𑌾𑌕𑌾𑌶𑌮𑌧𑍍𑌯𑌗𑌃।
𑌅𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌦𑌾𑌵𑌯𑍋𑌰𑌪𑌿॥

ப்ரஹ்மவிஷ்ணோர்மஹாமோஹாத்கலஹம் தததோஃ க்ருதா।
ஸர்வேச்வரஸ்ஸ ஏவைகச்ஶம்புராகஶமத்யகஃ।
அயமேவ ஜகத்கர்த்தா விஶேஷாதாவயோரபி॥

"மிகுந்த மோகத்தினுலே அகங்கரித்துக் கோபத்தினுலே கலகஞ் செய்தவராகிய பிரமவிஷ்ணுக்களுக்கு மத்தியிலே திரண்ட அக்கினிச்சுவாலைகளாற் சூழப்பெற்று எவர் தோன்றினுரோ, அவர் ஒருவர்தான் தகராகாயமத்தியில் விளங்குஞ் சம்புவாகிய சிவபெருமான்; இவரே உலகங்களுக்கும் விசேஷமாய் (பிரஹ்மவிஷ்ணுக்களாகிய) எங்கள் இருவர்க்கும் கர்த்தா" என்றும்,

---

* திதியைக் குறிக்கும் நிலையில் திரோதானமும், சம்ஹாரத்தைக் குறிக்கும் இறுதியில் அநுக்கிரகமும் அடங்கும் என்க.

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌮𑍁𑌖𑌾𑌨𑍍𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍𑌪𑌶𑍂𑌨𑍍𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃।
𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌹𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌲𑌤𑌃।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌜𑌨𑌕𑌶𑍍𑌶𑌮𑍍𑌭𑍁𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌃॥

ப்ரஹ்மவிஷ்ணுமுகாந்தேவாந்பஶூந்ஸ்ருஷ்ட்வாமஹேச்வர:।
கல்பயித்வா ஸ்திஸ்தேஷாம் ஸம்ஹரிஷ்யதி காலத:।
ஸர்வேஷாம் ஜநகச்ஶம்பு: பரமாத்மேதி விச்ருத:॥

"சிவபெருமான் பிரஹ்ம விஷ்ணுக்கள் முதலிய தேவர்களை யும் மற்றைய பிராணிகளையும் படைத்துக் காப்பாற்றுதற்கு ஏற் பாடுசெய்து, பின்னர் இறுதியில் (உருத்திரமூர்த்தியாய் நின்று) அவர்களைச் சங்கரிக்கின்றார்; அனைத்தையும் பிறப்பிக்கும் பிதா வாவார் அந்தச் சம்புவாகிய பரமான்மா என்று கூறப்படுகின்றது" என்றும்,

𑌯𑌤𑍋 𑌜𑌾𑌤𑌾 𑌇𑌮𑍇 𑌯𑍇𑌨 𑌜𑌾𑌤𑌾 𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌜𑌨𑍍𑌤𑌵𑌃।
𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌵𑍍𑌰𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌲𑌯𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌸𑍍𑌤𑌨𑍁𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌮𑍍।
𑌅𑌨𑍁𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌤𑌿 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌨𑌮𑌃॥

யதோ ஜாதா இமே யேந ஜாதா ஜீவந்தி ஜந்தவ:।
யஸ்மிந் வ்ரஜந்தி விலயம் யஸ்து நஸ்தநுதே ஸ்ம்ருதிம்।
அநுக்ருஹ்ணாதி தாந்ஸர்வாந்தஸ்மை துப்யமிதம் நம:॥

"எவரினின்று இந்தச் சீவர்கள் உண்டாகின்றனவோ, எவ ரால் உண்டாகிய சீவர்கள் நிலையுறுகின்றனவோ, எவரிலே அவை இலயமடைகின்றனவோ, எவர் நமக்கு ஞானத்தைப் பாலிக்கின்று ரோ, எவர் அவற்றையெல்லாம் அநுக்கிரகிக்கின்றுரோ, அவ்வி யல்பினராகிய உமக்கு (சிவபெருமானுக்கு) நமஸ்காரம்" என்றும் ஸ்காந்தபுராணமும் கூறுகின்றன.

படைப்புந்நிலையிறுதிப்பயன்பருமையொடுநேர்மை
கிடைப்பல்கணமுடையான்கிறிபூதப்படையானூர்
புடைப்பாளையின்கமுகின்னெடுபுன்னைமலர்நாற்றம்
விடைத்தேவருதென்றன்மிகுவேணுபுரமதுவே.

—ஞா, திருப்பிரமபுரம்.

…………….விண்முதல்பூதல
மொன்றியவிருசுடரும்பர்கள்பிறவும்
படைத்தளித்தழிப்பமும்மூர்த்திகளாயினை.

—ஞா, திருவெழுகூற்றிருக்கை.

அரியாகிக்காப்பானயனுய்ப்படைப்பா
னரனுயழிப்பவனுந்தானே.

—பதினொராந்திருமுறை.

(கஅ) போகத்துக்குரிய பொருள்கள் அநித்தியம்.

𑌶𑌤𑌾𑌯𑍁𑌷𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌪𑍌𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌵𑍃𑌣𑍀𑌷𑍍𑌵 𑌬𑌹𑍂𑌨𑍍
𑌪𑌶𑍂𑌨𑍍𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌮𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍।

ஶதாயுஷ: புத்ரபௌத்ராந்வ்ருணீஷ்வ பஹூந்பஶூந்
ஹஸ்தி ஹிரண்யமச்வாந்।

—கடோபநிடதம், க. உங

𑌶𑍍𑌵𑍋𑌭𑌾𑌵𑌾 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌦𑌨𑍍𑌤𑌕𑍈𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌨𑍍
𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂𑌜𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌜𑌃 । 𑌅𑌪𑌿𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤
𑌮𑌲𑍍𑌪𑌮𑍇𑌵……… ॥

ச்வோபாவாமர்த்யஸ்ய யதந்தகைதத் ஸர்வேந்த்ரியா
ணாம் ஜாயந்தி தேஜ:। அபிஸர்வம் ஜீவிதமல்பமேவ… ॥

—கடோபநிடதம், க. உசு

“நூறு வயசுடைய புத்திரபவுத்திரர்களையும் அநேக பசுக்களையும், யானை குதிரை பொன் முதலியவைகளையும் கேட்குதி (என்று யமன் கூற, அதற்கு நாசிகேதர் என்பார் யமனை!) மனிதனுக்குரிய இந்தப் போகங்களெல்லாம் நாளைக்கு நிலைக்காதன (அஃதாவது அநித்தியங்கள் என்றவாறு); அவை எல்லா இந்திரியங்களுடைய தேஜசை அழிக்கின்றன; ஜீவியம் அனைத்தும் அற்பமே (என்றார்).

பெண்டிர்மக்கள்பெருந்துணைநன்னிதி
யுண்டின்றேயென்றுகவன்மினேழைகாள்
கண்டுகொண்மினீர்கானூர்முளையினைப்
புண்டரீகப்போதம்பிலொதுங்கியே.

— நா, திருக்கானூர்.

வாழ்வாவதுமாயமிதுமண்ணாவதுதிண்ணம்
பாழ்போவதுபிறவிக்கடல்பசிநோய்செய்தபறிதான்
றாழாதறஞ்செய்மின்றடங்கண்ணான்மலரோனுங்
கீழ்மேலுறநின்றான்றிருக்கேதாரமெனீரே.

—சு, திருக்கேதாரம்.

(கக) எல்லாம் அநித்தியமாயும் தேகம் மிக இழிவுடையதாயும் உள்ளன; ஆகலின், தேகமுள்ளபோதே சிவபெருமானை வழிபட்டுய்தல் வேண்டும்.

[illegible]

𑌶𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑌿𑌯𑌯𑌾𑌤𑍍𑌯𑌨𑌰𑌣𑍍𑌯𑍋𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇𑌨𑌾𑌦𑌯𑌃 | 𑌅𑌥 𑌮𑌰𑍁𑌤𑍍𑌤𑌭𑌰𑌤𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌯𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌃 | 𑌮𑌿𑌷𑌤𑍋 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌵𑌰𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌤𑍀𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌮𑌾𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌦𑌮𑍁𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌤𑌾 𑌇𑌤𑌿 | 𑌅𑌥 𑌕𑌿𑌮𑍇𑌤𑍈𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌰𑍇𑌽𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑍁𑌰𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌭𑍂𑌤𑌗𑌣 𑌪𑌿𑌶𑌾𑌚𑍋𑌰𑌗 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍋𑌧𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌃 | 𑌅𑌥 𑌕𑌿𑌮𑍇𑌤𑍈𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍋𑌷𑌣𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑌿𑌖𑌰𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌤𑌨𑌂 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌚𑌲𑌨𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚𑌨𑌂 𑌵𑌾𑌤𑌰𑌜𑍍𑌜𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌮𑌜𑍍𑌜𑌨𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌦𑌪𑌸𑌰𑌣𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑍇 𑌕𑌿𑌂 𑌕𑌾𑌮𑍋𑌪𑌭𑍋𑌗𑍈𑌃 | (𑌯𑍈𑌰𑍇𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑌕𑍃𑌦𑌿𑌹𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑌂 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 | 𑌅𑌨𑍍𑌧𑍋𑌦𑌪𑌾𑌨𑌸𑍍𑌥𑍋 𑌭𑍇𑌕 𑌇𑌵𑌾𑌹𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑍋 𑌗𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑍋 𑌗𑌤𑌿𑌃)||

—மைத்திராயணுபநிடதம் ௧: ௩. ௪

பகவநஸ்தி சர்ம ஸ்நாயுமஜ்ஜமாம்ஸ ஶுக்ர ஶோணித ச்லேஷ்மா ச்ருதூஷிகா விண்மூத்ர பித்தகபஸங்காதே துர்கந்தே நிஸ்ஸாரேஸ்மிந் சரீரே கிம் காமோபபோகை: । காம க்ரோத லோப மோஹ பயவிஷாதேர் ஷ்யேஷ்ட வியோகாநிஷ்ட ஸம்ப்ரயோக க்ஷுத்பிபாஸா ஜராம்ருத்யு ரோக ஶோகாத்யை ரபிஹதே ஸ்மிந் சரீரே கிம் காமோபபோகை: । ஸர்வஞ் சேதம் க்ஷயிஷ்ணு பச்யாமோ யதேமே தம்ஶ மஶகாதயஸ்த்ருண வநஸ்பதயோத்பூத ப்ரத்வம்ஸிந: । அதகிமேதைர்வா பரேந்யே மஹாதநுர்தராச்சக்ரவர்த்திந: கேசித் । ஸுத்யும்ந பூரித்யும்நேந்த்ரத்யும்ந குவலயாச்வ யௌவநாச்வ வத்திரியச்வாச்வபதி: ஶஶபிந்துர் ஹரிச்சந்த்ரோம்பரீஷ நநக்து ஸர்யாதிர்ய யாத்யநரண்யோக்ஷ ஸேநாதய: । அதமருத்த பரத ப்ரப்ருதயோ ராஜாந: । மிஷதோ பந்து வர்க்கஸ்ய மஹதீம் ச்ரியந் த்யக்த்வா ஸ்மால் லோகாதமும் லோகம் ப்ரயாதா இதி । அத கிமேதைர்வா பரேந்யே கந்தர்வாஸுரயக்ஷராக்ஷஸ பூதகண பிஶாசோரக க்ரஹாதீநாம் நிரோதம் பச்யாம: । அத கிமேதைர்வாந்யாநாம் ஶோஷணம் மஹார்ணவாநாம் ஶிகரிணாம் ப்ரபதநம் த்ருவஸ்ய ப்ரசலநம் வ்ரச்சநம் வாத ரஜ்ஜூநாம்

நிமஜ்ஜநம் ப்ருதிவ்யா: ஸ்தாநாதபஸரணம் ஸுராணு மித்யேதத் விதேஸ்மிந் ஸம்ஸாரே கிம் காமோப போகை: | (யைரேவாஸ்ரித ஸ்யாஸக்ருதிஹாவர்த்தநம் த்ருச்யதா இத்யுத்தர்த்து மர்ஹஸி | அந்தோதபாந ஸ்தோபேக இவாஹமஸ்மிந் ஸம்ஸாரே பகவந் த்வம் நோ கதி ஸ்த்வம் நோ கதி:) ||

"பகவானே! என்புகளாலும், தோலினாலும், ஸ்நாயுக்களாலும், மச்சையினாலும், மாமிசத்தினாலும், சுக்கில சோணிதத்தினாலும், சிலேஷ்மத்தினாலும், கண்ணீராலும், பீளையினாலும், மலத்தினாலும், மூத்திரத்தினாலும், பித்தத்தினாலும், கபத்தினாலும் நிறைந்திருக்கின்ற இந்தத் துர்க்கந்தமாகிய பயனில்லாத சரீரத்திலே காம இன்பங்கள்கொண்டு என் செய்வது? காமத்தினாலும், குரோதத்தினாலும், லோபத்தினாலும், மோகத்தினாலும், பயத்தினாலும், துக்கத்தினாலும், பொறாமையினாலும், அன்புடையாரைப் பிரிதலினாலும், அன்பில்லாரைக் கூடுதலினாலும், பசியினாலும், தாகத்தினாலும், விருத்தாப்பியத்தினாலும், மரணத்தினாலும், வியாதியினாலும், சோகத்தினாலும் மற்றையவைகளினாலும் தொடக்குண்டிருக்கின்ற இந்தச் சரீரத்திலே காமவின்பங்கள்கொண்டு என் செய்வது? குருட்டிலேயான்கள்போன்றும், கொசுக்கள்போன்றும், புன்மரங்கள்போன்றும், இவையனைத்தும் அழிந்துபோகக் காண்கின்றேமே; இந்த ஈமுதலிய மாத்திரமா! வலிமைபொருந்திய விற்காரர்களும் முற்காலத்திருந்த சுத்தியும்நர், பூரித்தியும்நர், இந்திரத்தியும்நர், குவலயாஸ்வர், யௌவநாஸ்வர், பத்திரியாஸ்வர், அச்வாச்வபதி, ஸஸபிந்து, ஹரிச்சந்திரர், அம்பரீஷர், நநக்து, சர்யாதி, யயாதி, அநரண்ணியர், உக்ஷசேநர்முதலிய சக்கிரவர்த்திகளும், மருத்தர் பாதர்முதலிய அரசர்களும் (இறந்தொழிந்தார்களே; சுத்தியும்நர் முதலாயினோருடைய) பந்துக்கள் இப்போதும் உயிரோடு காணப்படுவோராக, அவ்வரசர்கள் தங்களுடைய மகிமையெல்லாம் விடுத்து, இவ்வுலகம் நீங்கிப் பரலோகமடைந்தார்களே! இவ்வுலகத்து அரசர்கள்மாத்திரமா! கந்தருவர், அசுரர், யக்கர், இராக்ஷதர், பூதர், கணர், பிசாசர், உரகர், கிரகாதியர் ஒழிவையும் காண்கின்றேம்; கந்தருவர் முதலாயினோர் மாத்திரமா! பெரிய சமுத்திரங்கள் வற்றிப்போயின; மலைகள் வீழ்ந்தன; காற்றுத் தொடர்கள் வெட்டுண்டன; பூமி அமிழ்ந்திற்று; தேவர்கள் தத்தம் உலகம் விட்டுப் பெயர்ந்தார்கள்; இப்படிப்பட்ட சம்சாரத்திலே காம இன்

பங்களால் எய்தும் பயன் என்னை (என்று பிருஹத்ரதர் சாகாயந்நியர்க்கு விஜ்ஞாபனஞ் செய்து நித்தியமாய பரமான்மாவை உணர்த்தவேண்டும் என வேண்டியதாக)" மைத்திராயணோபநிடதம் க: ந, ச) உரைக்கின்றது.

என்பினாற்கழிநிரைத்திறைச்சிமண்சுவரெறிந்திதுநம்மில்லம்
புன்புலாலுறுதோல்போர்த்துப்பொல்லாமையான்முகடுகொண்டு
முன்பெலாமொன்பதுவாய்தலார்குரம்பையின்மூழ்கிடாதே
யன்பனாரூர்தொழுதுய்யலாமையல்கொண்டஞ்சனெஞ்சே.

—ஞா, திருவாரூர்.

பிணமுடையுடலுக்காகப்பித்தராய்த்திரிந்துநீங்கள்
புணர்வெனும்போகம்வேண்டாபோக்கலாம்பொய்யைநீங்க
நிணமுடைநெஞ்சினுள்ளானினைக்குமாநினைக்கின்றார்க்
குணர்வினோடிருப்பர்போலுமொற்றியூருடையகோவே.

—நா, திருவொற்றியூர்.

[ரை
போத்தையூன்சுவர்புழுப்பொதிந்துளுத்தசும்பொழுகியபொய்க்கூ
யித்தைமெய்யெனக்கருதிநின்றிடர்க்கடற்சுழித்தலைப்படுவேனை
முத்துமாமணிமாணிக்கவயிரத்தபவளத்தின்முழுச்சோதி
யத்தனுண்டுதன்னடியரிற்கூட்டியவதிசயங்கண்டாமே.

—திருவாசகம்.

நாட்டுக்குநாயகனம்மூர்த்தலைமகன்
காட்டுச்சிவிகையொன்றேறிக்கடைமுறை
நாட்டார்கள்பின்செல்லமுன்னேபறைகொட்ட
நாட்டுக்குநம்பிநடக்கின்றவாறே.

—திருமந்திரம்.

காமூன்றிக்கண்ணிடுங்கிக்கால்குலையமற்றோர்
மரமூன்றிவாய்குதட்டாமுன்னம்—புரமூன்றுந்
தீச்சரத்தாற்செற்றான்றிருப்பனந்தாட்டாடகைய
வீச்சரத்தான்பாதமேயேத்து.

—பதினொராந்திருமுறை.

நிலத்திடைப்பொறையாயவாவினினீண்டு
சொலத்தகுபெருமைத்தூராவாக்கை
மெய்வளியையொடுபித்தொன்றாக
வைவகைநெடுங்காற்றுங்குடனடிப்ப
நரையெனுநுரையேநாடொறும்வெளுப்பத்
திரையுடைத்தோலேசெழுந்திரையாகக்
கூடியகுருதிநீரினுண்ணிறைந்து
மூடியவிருமலோசையின்முழங்கிச்
சுடுபசிவெகுளிச்சுறவினமெறியக்
குடரெனுமரவக்கூட்டம்வந்தொலிப்ப
வூன்றடியெலும்பினுட்டிடலடைந்து
தோன்றியபல்பிணிப்பின்னகஞ்சுழலக்
கால்கையினரம்பேகண்டமாக
மேதகுநிணமேமெய்ச்சாலாக
முழக்குடைத்துளையேமுகங்களாக
வழுக்குடைமூக்காறுதம்வந்தொலிப்ப
விப்பரிசியற்றியவுடலிருங்கடலுட்
டுப்புரவென்னுஞ்சுழித்தலைப்பட்டுழி
யாவாவென்றுநின்னருளிணைப்பெற்றவர்
நாவாயாகியநாதநின்பாத
முந்திச்சென்றுமுறைமையின்வணங்கிச்
சிந்தைக்கூம்பிணைச்செவ்விதினிறுத்தி
யுருகியவார்வப்பாய்விரித்தார்த்துப்
பெருகியநிறையெனுங்கயிற்றிடைப்பிணித்துத்
துன்னியசுற்றத்தொடர்க்கயிறறுத்து
மன்னியவொருமைப்பொறியிணைமுறுக்கிக்
காமப்பாரெனுங்கடுவெளியற்ற
தூமச்சோதிச்சுடர்க்குறநிறுத்திச்
சுருங்காவுணர்ச்சித்துடுப்பிணைத்துழாவி
நெருங்காவளவினீள்கரையேற்ற
வாங்கயாத்திரைபோக்குதிபோலு
மோங்குகடலுடுத்தவொற்றியூரோயே.

—பதினொராந்திருமுறை.

(௨௰) விபூதி.

𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋𑌜𑌾𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀। 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃। 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌪𑌿𑌲𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾। 𑌤𑌦𑍍𑌗𑍋𑌮𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌰𑍍𑌜𑌾𑌤𑌾। 𑌵𑌾𑌮𑌦𑍇𑌵𑌾𑌦𑍁𑌦𑌕𑌮𑍍। 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾। 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌾। 𑌤𑌦𑍍𑌗𑍋𑌮𑌯𑍇𑌨 𑌭𑌸𑌿𑌤𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌮𑍍। 𑌅𑌘𑍋𑌰𑌾𑌦𑍍𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌃। 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾। 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌸𑍁𑌰𑌭𑌿𑌃। 𑌤𑌦𑍍𑌗𑍋𑌮𑌯𑍇𑌨 𑌭𑌸𑍍𑌮 𑌜𑌾𑌤𑌮𑍍। 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌯𑍁𑌃। 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍𑌛𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌃। 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌸𑍁𑌶𑍀𑌲𑌾। 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌗𑍋𑌮𑌯𑍇𑌨 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌮𑍍। 𑌈𑌶𑌾𑌨𑌾𑌦𑌾𑌕𑌾𑌶𑌮𑍍। 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍𑌛𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌾। 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌸𑍁𑌮𑌨𑌾𑌃। 𑌤𑌦𑍍𑌗𑍋𑌮𑌯𑍇𑌨 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌜𑌾𑌤𑌾। 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌸𑌿𑌤𑌂 𑌭𑌸𑍍𑌮 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑌿 𑌭𑌸𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿। 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮𑌭𑌿𑌰𑍍𑌭𑍃𑌶𑌮𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌦𑍍𑌭𑍂𑌤𑌿𑌃। 𑌭𑌸𑍍𑌮 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌘𑌭𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍। 𑌭𑌾𑌸𑌨𑌾𑌦𑍍𑌭𑌸𑌿𑌤𑌮𑍍। 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑌣𑌾𑌦𑌾𑌪𑌦𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑌮𑍍। 𑌭𑍂𑌤𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌪𑌿𑌶𑌾𑌚𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌪𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰𑌭𑌵𑌭𑍀𑌤𑌿𑌭𑍍𑌯𑍋𑌽𑌭𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑌿॥

ஸத்யோஜாதாத் ப்ருதிவீ । தஸ்யாஃ ஸ்யாந்நிவிருத்திஃ । தஸ்யாஃ கபிலவர்ணா நந்தா । தத்கோமயேந விபூதிர் ஜாதா । வாமதேவாதுதகம் । தஸ்மாத் ப்ரதிஷ்டா । தஸ்யாஃ க்ருஷ்ணவர்ணா பத்ரா । தத்கோமயோந பஸிதம் ஜாதம் । அகோராத் வஹ்நிஃ । தஸ்மாத் வித்யா । தஸ்யா ரக்தவர்ணா சுரபிஃ । தத்கோமயேந பஸ்ம ஜாதம் । தத்புருஷாத் வாயுஃ । தஸ்மாச் சாந்திஃ । தஸ்யாஃ ஶ்வேதவர்ணா ஸுஶீலா । தஸ்யா கோமயேந க்ஷாரம் ஜாதம் । ஈஶாநாதாகாஶம் । தஸ்மாச்சாந்த்யதீதா । தஸ்யாஃ சித்ரவர்ணா சுமநாஃ । தத்கோமயேந ரக்ஷா ஜாதா । விபூதிர் பஸிதம் பஸ்ம க்ஷாரம் ரக்ஷேதி பஸ்மநோ பவந்தி பஞ்ச நாமாநி । பஞ்சபிர் நாமபிர் ப்ருஶமைஶ்வர்யகாரணாத்பூதிஃ । பஸ்ம ஸர்வாகபக்ஷணாத் । பாஸநாத் பசிதம் । க்ஷாரணாதாபதாம் க்ஷாரம் । பூத ப்ரேத பிஶாச ப்ரஹ்ம ராக்ஷஸாபஸ்மாரபவபீதிப்யோபிரக்ஷணாத்ரக்ஷேதி॥

—ப்ருஹஜ்ஜாபாலோபநிஷத்து முதலாம் ப்ராஹ்மணம்.

𑌆𑌧𑌾𑌰𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑌧𑍃𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑌯𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌗𑌃।
𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌨𑌿𑌮𑍍𑌨𑌗𑌸𑍍𑌸𑍋𑌮𑌶𑍍𑌶𑌿𑌵𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌪𑌦𑌾𑌸𑍍𑌪𑌦𑌃।
𑌶𑌿𑌵𑌶𑍍𑌚𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌮𑌤𑌶𑍍𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌤𑌶𑍍𑌶𑌿𑌵𑌃।
𑌤𑌦𑌿𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌮𑌿𑌹 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨।
𑌅𑌸𑌕𑍃𑌚𑍍𑌚𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌨𑌾 𑌦𑌗𑍍𑌧𑌂 𑌜𑌗𑌦𑍍𑌭𑌸𑍍𑌮𑌸𑌾𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍।
𑌅𑌗𑍍𑌨𑍇𑌰𑍍𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑍁𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌸𑍍𑌮 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌤𑌃॥

ஆதாரசக்த்யாவத்ருத: காலாக்கிநிரயமூர்த்வக:।
ததைவநிம்நகஸ் ஸோமஸ்ஸிவஸக்திபதாஸ்பத:।
ஸிவச்சோர்த்வமதஸ்ஸக்திரூர்த்வஸக்திரதஸ்ஸிவ:।
ததித்தம் ஸிவஸக்திப்யாம் நாவ்யாப்தமிஹகிஞ்சந।
அஸக்ருச்சாக்நிநா தக்தம் ஜகத்பஸ்ம சாத்க்ருதம்।
அக்நேர்வீர்யமிதம் ப்ராஹுஸ்தத்வீர்யம் பஸ்ம யத்நத:।

—ப்ருஹஜ்ஜாபாலோபநிடதத்து இரண்டாம் ப்ராஹ்மணம்.

𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌸𑍍𑌮 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌸𑍍𑌮 𑌜𑌲𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌸𑍍𑌮 𑌸𑍍𑌥𑌲𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌸𑍍𑌮 𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌭𑌸𑍍𑌮 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌹 𑌵𑌾 𑌇𑌦𑌂 𑌭𑌸𑍍𑌮।

அக்நிரிதி பஸ்ம வாயுரிதி பஸ்ம ஜலமிதி பஸ்ம ஸ்தலமிதி பஸ்ம வ்யோமேதி பஸ்ம ஸர்வம் ஹவா இதம் பஸ்ம।

—அதர்வஸிரோபநிடதம்.

𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑌨𑌿𑌲𑌮𑌮𑍃𑌤𑌮𑌥𑍇𑌦𑌂 𑌭𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌮𑍍।

வாயுரநிலமம்ருதமதேதம் பஸ்மாந்தம் ஸரீரம்।

—ஈசாவாஸியோபநிடதம், ௧௭

𑌭𑍂𑌤𑍍𑌯𑍈 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌦𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍।

பூத்யை ந ப்ரமதிதவ்யம்।

—தைத்திரீயோபநிடதம், ௧, ௧௧, ௧

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑍇𑌵𑍈𑌤𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌦𑍇𑌤 𑌶𑌿𑌰𑍋𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌦𑍍𑌯𑍈𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌚𑍀𑌰𑍍𑌣𑌂।

தேஷாமேவைதாம் ப்ரஹ்மவித்யாம் வதேத ஶிரோவ்ரதம் விதிவத்யைஸ்து சீர்ணம்।

—முண்டகோபநிடதம், ௩. ௨, ௧௦

𑌅𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌿𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍃𑌷𑌿𑌸𑌙𑍍𑌘𑌜𑍁𑌷𑍍𑌟𑌂।

அத்யாஶ்ரமிப்ய: பரமம் பவித்ரம் ப்ரோவாச ஸம்யக்ருஷிஸங்கஜுஷ்டம்।

—சுவேதாசுவதரோபநிடதம், ௬. ௨௧

𑌅𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌸𑍍𑌥𑌸𑍍𑌸𑌕𑌲𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌧𑍍𑌯 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌗𑍁𑌰𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯।

அத்யாஶ்ரமஸ்தஸ்ஸகலேந்த்ரியாணி நிருத்ய பக்த்யா ஸ்வகுரும் ப்ரணம்ய।

—கைவல்லியோபநிடதம்.

𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑍇𑌤𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑍍𑌭𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌵𑍇𑌦𑍇𑌷𑍁 𑌵𑍇𑌦𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿।

வ்ரதமேதச்சாம்பவம் ஸர்வேஷு வேதேஷு வேதவாதிபிருக்தம் பவதி।

—காலாக்கினிருத்ரோபநிடதம்.

"சத்தியோஜாதத்தினின்று பிருதிவி, இதினின்று நிவிர்த்தி, இதினின்று கபிலவர்ணமாகிய நந்தை, இதின் கோமயத்தினால் விபூதி பிறந்தது; வாமதேவத்தினின்று உதகம், இதினின்று பிரதிஷ்டை, இதினின்று கிருஷ்ணவர்மாகிய பத்திரை, இதின் கோமயத்தினாலே பஸிதம் பிறந்தது; அகோரத்தினின்று வன்னி, இதினின்று வித்தை, இதினின்று இரக்தவர்ணமாகிய சுரபி, இதின் கோமயத்தினாலே பஸ்மம் பிறந்தது; தற்புருஷத்தினின்று வாயு; இதினின்று சாந்தி, இதினின்று சுவேதவர்ணமாகிய

சுசீலே, இதின் கோமயத்தினலே க்ஷாரம் பிறந்தது; ஈசானத்தினின்று ஆகாசம், இதினின்று சாந்தியதீதை, இதினின்று சித்ரவர்ணமாகிய சுமனே, இதின் கோமயத்தினலே இரக்ஷை பிறந்தது; விபூதி, பஸிதம், பஸ்மம், க்ஷாரம், இரக்ஷை எனப் பஸ்மத்துக்கு ஐந்து திருநாமங்கள் எய்திய; ஐசுவரியத்தைக் கொடுக்குங் காரணத்தாற் பூதி எனவும், சமஸ்தபாவங்களேயும் போக்குதலாற் பஸ்மம் எனவும், பிரகாசித்தலாற் பசிதம் எனவும், ஆபத்தைப்போக்குதலால் க்ஷாரம் எனவும், பூதப்பிரேதபிசாசபிரமராக்ஷஸ அபஸ்மாரபவபீதிகளினின்று காத்தலால் இரக்ஷை எனவும் திருநாமங்கள் போந்தன.''

''ஆதாரசத்தியினலே தாங்கப்பட்டது மேலே உள்ள காலாக்கினி; அந்த ஆழத்திலே உள்ள சோமமானது சிவசத்திபதாஸ்பதமாய் உள்ளது; சிவன் மேலும், சத்தி கீழும், சத்தி மேலும் சிவன் கீழுமாக இங்ஙனம் சிவசத்திகளினலே வியாபிக்கப்படாதது யாதும் இல்லே; அடிக்கடி அக்கினியினலே தஹிக்கப்படும் ஜகத்தானது பஸ்மமாய்ப்போகின்றது; இதனை அக்கினியின் வீரியம் என்றும், இந்த வீரியத்தைப் பஸ்மம் என்றும் கூறுப'' என்று பிருஹஜ்ஜாபாலோபநிடதத்திற் கூறப்படலான், அக்கினி சிவம் என்றும், அதின் வீரியம் சத்தி என்றும் பெறப்படுகின்றது. '

'அக்கினி (அகோரவித்திபாகலே) என்பது பஸ்மம், வாயு (தற்புருஷசாந்திகலே) என்பது பஸ்மம், ஜலம் (வாமதேவபிரதிஷ்டாகலே) என்பது பஸ்மம், ஸ்தலம் (சத்தியோஜாதநிவிர்த்திகலே) என்பது பஸ்மம், வியோமம் (ஈசானசாந்தியதீதகலே) என்பது பஸ்மம், இவையனைத்தும் பஸ்மம், என்னும் அதர்வசிரோபநிடத மந்திரத்தினல், நிவிர்த்திமுதற் சாந்தியதீதை இறுதியாயுள்ளவெல்லாம் சிவசத்திரூப பஸ்மம் என்றும், இது நோக்கியே அகஸ்திய மஹாமுனிவர் 'மந்திரமாவதுநீறு' என்னும் திருப்பாசுரத்தைப் பரையின்வரலாறு என்றருளினர்.

'பஸ்மசப்தத்தை அந்தத்திலே கொண்ட வாயு, அநிலம் (அக்கினி), அமிர்தம் (ஜலம்) என்றற்றொடக்கத்த மந்திரங்கொண்டு சரீரத்தைப் பூசுக' என்று அதர்வசிரோபநிடதத்திலே கூறப்பட்ட ஆறு மந்திரங்களுள் மூன்றை விதந்து ஈசாவாசியோபநிடதத்தினும், 'விபூதி பாராமுகஞ் செயற்பாலதொன்றன்று' என்று

தைத்திரீயோபநிடதத்தினும், 'எவர்களாற் சிரோவிரதம் எனப் படும் விபூதிதாரணபாசுபதவிரதம் விதிப்பிரகாரம் அநுஷ்டிக்கப் படுகின்றதோ, அவர்களுக்கே இந்தப் பிரஹ்மோபாசனை உபதே சித்தல்வேண்டும்' என்று முண்டகோபநிடதத்தினும், இருஷிச மூகங்களால் நன்கு அங்கீகரிக்கப்பட்டதாய்ப் பரமாய்ப் பவித்திர மாயுள்ள (பிரஹ்மத்தைச் சுவேதாசுவதரமுனிவர்) அத்தியாசிர மம் எனப்படும் விபூதிதாரணபாசுபதவிரதாநுஷ்டானமுடை யார்க்கு உபதேசித்தார்' என்று சுவேதாசுவதரோபநிடதத்தி னும், அத்தியாசிரமம் எனப்படும் விபூதிதாரணபாசுபதவிரதா நுஷ்டானமுடையனாய்த் தன் குருவை அன்பினோடு வணங்கிச் சகலேந்திரியங்களையும் தடுத்து' என்று கைவல்லியோபநிடதத்தி னும், "வேதமனைத்தினும் வேதவாதிகளினாலே கூறப்பட்டது இந் தச் சாம்பவமாகிய விரதமாம்' என்று காலாக்கினிருத்திரோப நிடதத்தினும், விபூதிதாரணப்பிரகாரம் பஸ்மஜாபாலோபநிடதத் தினும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. உபநிடதங்களில் மாத்திரமா! போதாயன சூத்திரத்தினும், சூத்திரத்தில் மாத்திரமா! பாரத் துவாஜஸ்மிருதி, நாரதீய ஸ்மிருதி, லோகாக்ஷிஸ்மிருதி, கிரியா சாரஸ்மிருதி, ஸ்மிருதிரத்தினாவளி, தர்மசார சுதாநிதி, ஸ்மிருதி பாஸ்கரம், ஸ்மிருதி சாரசமுச்சயமுதலிய ஸ்மிருதிகளினும், ஸ்மி ருதிகளில்மாத்திரமா! பாரதம் சிவரஹஸ்யமுதலிய இதிஹாசங் களினும், இதிஹாஸங்களில்மாத்திரமா! சூதஸம்ஹிதை, பராசர புராணம், வாசிஷ்டலைங்கம், கௌர்மம், காருடம், மானவம், சங்கரசங்கிதை, நாரதீயசங்கிதை, சிவதருமசங்கிதை, மானவீய சங்கிதை, வாயவீயசங்கிதை, சவுரசங்கிதை, இலிங்கபுராண முதலிய புராணங்களினும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. புராணங்களில் மாத்திரமா! மகுடம், சுப்பிரபேதம், காலோத்தரம், தியானரத்தி னாவளி, சந்திரசாரம், பராக்கியம், காரணமுதலிய ஆகமங்களி னும் விபூதிமான்மியம் மிகுத்துக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அவற்றை ஈண்டு உதகரிப்பின் விரியுமென்றஞ்சித் தவிர்க்கப்பட்டன.

மந்திரமாவதுநீறுவானவர்மேலதுநீறு
சுந்தரமாவதுநீறுதுதிக்கப்படுவதுநீறு
தந்திரமாவதுநீறுசமயத்திலுள்ளதுநீறு
செந்துவர்வாயுமைபங்கன்திருவாலவாயான்திருநீறே.

வேதத்திலுள்ளதுநீறுவெந்துயர்தீர்ப்பதுநீறு
போதந்தருவதுநீறுபுன்மைதவிர்ப்பதுநீறு
வோதத்தகுவதுநீறுவுண்மையிலுள்ளதுநீறு
சீதப்புனல்வயல்சூழ்ந்ததிருவாலவாயான்றிருநீறே.

—ஞா, திருவாலவாய்.

எவரேனுந்தாமாகவிலாடத்திட்ட
திருநீறுஞ்சாதனமுங்கண்டாலுள்கி
யுவராதேயவரவரைக்கண்டபோது
வுகந்தடிமைத்திறநினைந்தங்குவந்துநோக்கி
யிவர்தேவரவர்தேவரென்றுசொல்லி
யிரண்டாட்டாதொழிந்தீசன்றிறமேபேணிக்
கவராதேதொழுமடியார்நெஞ்சினுள்ளே
கன்றாப்பூர்நடுதறியைக்காணலாமே.

—நா, திருக்கன்றாப்பூர்.

சேலுங்கயலுந்திளைக்குங்கண்ணாரிளங்கொங்கையிற்செங்குங்குமம்
போலும்பொடியணிமார்பிலங்குமென்றுபுண்ணியர்போற்றிசைப்
மாலுமயனுமறியாநெறிதந்துவந்தென்மனத்தகத்தே [ப
பாலுமமுதமுமொத்துநின்றானுக்கேபல்லாண்டுகூறுதுமே.

—திருப்பல்லாண்டு.

கங்காளன்பூசுங்கவசத்திருநீற்றை
மங்காமற்பூசிமகிழ்வீரேயாமாயிற்
றங்காவினைகளுஞ்சாருஞ்சிவகதி
சிங்காரமானதிருவடிசேர்வரே.

—திருமந்திரம்.

மாசிலாதமணிதிகழ்மேனிமேற்
பூசுநீறுபோலுள்ளும்புனிதர்க
டேசினலெத்திசையும்விளக்கினார்
பேசவொண்ணாப்பெருமைபிறங்கினார்.

—பெரியபுராணம்.

(உக) உருத்திராக்ஷம்.

[illegible]
[illegible] | [illegible] |
[illegible] | [illegible]

ஸமுந்மீலிதாக்ஷோஹந்தேப்யோ ஜலபிந்தவோ பூமௌ
பதிதாஸ்தே ருத்ராக்ஷா ஜாதாஸ்ஸர்வாநுக்ரஹாய।
லக்ஷந்து தர்ஶநாத் புண்யம் கோடிஸ்தத்ஸ்பர்ஶநாத்பவேத்। தத்
தத்கோடிஶதம் புண்யம் லபதே தாரணாந்நரஃ॥

அத ஹைநம் பகவந்தம் காலாக்நிருத்ரம் பூஸுண்டஃ பப்ரச்ச கதம் ருத்ராக்ஷோத்பத்திஃ। தத்தாரணாத்கிம்பலமிதி। தம் ஹோவாச பகவாந் காலாக்நிருத்ரஃ। த்ரிபுரவதாய புரோந்மீலிதாக்ஷா ஹந்தேப்யோ ஜலபிந்தவோ பூமௌ பதிதாஸ்தே ருத்ராக்ஷா ஜாதாஸ்ஸர்வாநுக்ரஹார்த்தாய। லக்ஷந்து தர்ஶநாத்புண்யம் கோடிஸ்தத் ஸ்பர்ஶநாத்பவேத்। தத்தத்கோடி ஶதம் புண்யம் லபதே தாரணாந்நரஃ॥

"பின்னர்க் காலாக்கினி உருத்திரபகவானைப் பூசுண்டர் (நோக்கி) உருத்திராக்ஷத்தின் உற்பத்தி எங்ஙனம் என்றும், அதனைத் தரிப்பதினால் எய்தும் பயன் என்னை என்றும் கேட்டார்; (அதற்கு அவர் முற்காலத்திலே திரிபுரசங்காரஞ் செய்யவேண்டி அத்தேவர்கள்பொருட்டுக் (கருணைமிகுதியால்) நேத்திரங்களை மலர்த்தினேன்; இவற்றினின்று ஜலபிந்துக்கள் பூமியில் வீழ்ந்தன; எவர்களுக்கும் அநுக்கிரகிக்குமாறு அவைகள் உருத்திராக்ஷங்களாயின என்றற்றொடக்கத்தனவாக உருத்திராக்ஷமகிமை முதலியவற்றை விரிவாகக் கூறிவருங்கால், அன்பினோடு தரிக்கப்படும் உருத்திராக்ஷம் பகலிற்செய்த பாவத்தை இராத்திரியில் ஒழிக்கும் என்றும் இராத்திரியிற்செய்த பாவத்தைப் பகலில் ஒழிக்கும் என்றும், உருத்திராக்ஷதரிசனத்தினால் இலக்ஷமடங்குபுண்ணியமும், ஸ்பரிஸத்தினாற் கோடி மடங்கு புண்ணியமும், தரிப்பதினால் நூறுகோடி மடங்கு புண்ணியமும் புருஷன் அடைகின்றான்" என்றும் அருளியதாக உருத்திராக்ஷ ஜாபாலோபநிடதத்தினும்,

பஹூநாம் ஜந்மநாமந்தே மஹாதேவ ப்ரஸாததஃ।
ருத்ராக்ஷதாரணஶ்ரத்தா ஸ்வபாவேநைவ ஜாயதே॥

பஹூநாம் ஜந்மநாமந்தே மஹாதேவ ப்ரஸாததஃ।
ருத்ராக்ஷதாரணஶ்ரத்தா ஸ்வபாவேநைவ ஜாயதே॥

"சிவபெருமான் திருவருளால் அநேக சென்மங்களின் இறுதியிலே உருத்திராக்ஷதாரணத்தில் (மனிதனுக்கு) சுவயமாக அன்பு உதிக்கின்றது" என்று பராசரபுராணத்தினும்,

[illegible]
[illegible]

ருத்ராக்ஷதரு ஸம்பூதவாதோத்பூத த்ருணாந்யபி।
புண்யலோகம் கமிஷ்யந்தி புநராவ்ருத்தி துர்லபம்॥

"உருத்திராக்ஷமரத்தினின்று உண்டாய வாயுவினால் அடியுண்ட புற்களும் (பிறவியில்) மீண்டு வாராதிருக்கும் நெறியைப் பாலிக்கும் புண்ணியவுலகத்தை அடைகின்றன" என்று காருடபுராணத்தினும்,

[illegible]
[illegible]

ருத்ராக்ஷம் தாரயந்பாவம் குர்வந்நபி ஸுதுஷ்கரம்।
ஸர்வந்தரதி பாப்மாநம் ஜாபாலஶ்ருதிராஹஹி॥

"மிகக்கொடிய பாவஞ்செய்பவனாயினும் உருத்திராக்ஷம் தரிப்பவன் சகல பாவங்களையும் தாண்டிவிடுகின்றான்" என்று ஜாபாலசுருதியின் உபப்பிருங்கணமாக மானவபுராணத்தினும்,

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ஶுசிர்வாப்யஶுசிர்வாபிஹ்யபக்ஷ்யஸ்யச பக்ஷக:।
ம்லேச்சோவாப்யத சண்டாளோ யுக்தோவா ஸர்வபாதகை:।
கண்டே ருத்ராக்ஷமாபத்ய ய: ஸ்வாபி ம்ரியதே யதி।
ஸோபி ருத்ரத்வமாப்நோதி கிம்புநர்மாநுஷாதய:॥

"சுத்தனுயேனும் அசுத்தனுயேனும் உண்ணத்தகாதவற்றை உண்டவனுயேனும், மிலேச்சனுயேனும், சண்டாளனுயேனும், சமஸ்த பாவங்களோடியைந்தவனுயேனும் இருப்பினும் அவன் உருத்திராக்ஷதாரணத்தினுல் உருத்திரன் ஆகின்றுன்; கழுத்திலே உருத்திராக்ஷம் கட்டப்பெற்றநாயும் இறக்குங்கால் உருத்திரத்துவத்தை அடைகின்றது; மனிதர்முதலாயினேர் தரிப்பின் (அதன் பயன்பற்றிக்) கூறவேண்டியதென்னே" என்று ஸ்காந்த புராணத்தினும்,

𑌯𑌃 𑌕𑌣𑍍𑌠𑌾𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑍋 𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌮𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌦𑌿।
𑌸 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌪𑌦𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌾𑌦𑌯𑌃॥

யஃ கண்டார்ப்பிதருத்ராக்ஷோ ஶ்வாநோபி ம்ரியதே யதி।
ஸ ருத்ரபதமாப்நோதி கிம்புநர் மாநுஷாதயஃ॥

"கழுத்திலே இயைக்கப்பட்ட உருத்திராக்ஷத்தையுடைய நாயும் இறக்குங்கால் உருத்திரபதத்தை அடைகின்றது" என்று காலோத்தராகமத்தினும்,

𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑌾𑌰𑌕𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌣𑌾𑌲𑌬𑍍𑌧𑌂 𑌕𑌣𑍍𑌠𑍇 𑌬𑌾𑌹𑍌 𑌶𑌿𑌖𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌾 𑌬𑌧𑍍𑌨𑍀𑌤।

ம்ருத்யுதாரகம் குருணுலப்தம் கண்டே பாஹௌ ஶிகாயாம் வா பத்நீத।

"குருவினிடத்துப் பெற்ற மிருத்தியுதாரகம் எனப்படும் ஓர் உருத்திராக்ஷத்தைக் கழுத்திலேனும் புயத்திலேனும் சிகையிலேனும் கட்டுக" என்று பிருஹஜ்ஜாபாலோபநிடதத்தினும் கூறப்பட்டுள்ளது.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

𑌪𑍀𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌸𑌹𑌸𑍋𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌸𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌃|
𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌕𑍋𑌪𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌪𑍌 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃|
𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌤𑌂 𑌸𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍈𑌷𑌾 𑌜𑌗𑌾𑌦 𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌤𑌦𑌾|
𑌨 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌨𑌾𑌮𑌦𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰|
𑌯𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌗𑌲𑍇 𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌧𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌕𑍃𑌤𑌿𑌨𑍍|
𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑍇𑌕𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌧𑌾𑌰𑌣𑌸𑍍𑌯𑍇𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌫𑌲𑌮𑍍|
𑌆𑌲𑍋𑌚𑍍𑌯𑌕𑌣𑍍𑌠 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌵𑌂𑌸 𑌮𑌣𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧 𑌶𑌿𑌰𑌸𑍍𑌵𑌪𑌿|
𑌬𑌭𑌾𑌰𑌕𑌿𑌲 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌧𑌿𑌕𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌯𑌾||

தேஷாமவரஜ: கஶ்சிச்சாந்தி ஸம்ஜ்ஞோஸ்தி புண்யவாந்।
தூளி க்ரீடாம் விதந்வாந: கிஞ்சித்ருத்ராக்ஷமாப்தவாந்।
தத்பத்வா நிஜகண்டேயம் ஸர்வதா திஷ்டதி வ்ரதிந்।
ஸ்தாப்யைநம் புரதஸ்தஸ்தே பத்ரகாள்யாஸ்ஸஶாந்திகம்।
த்ருஷ்ட்வைநம் ஶாந்திகம் காளீ த்ருதருத்ராக்ஷ பூஷணம்।
பீதா ப்ரணம்ய மநஸா ஸஹஸோத்தாய ஸா புந:।
ஹத்வா புரோஹிதம் கோபாத் பபௌ ரக்தம் துராத்மந:।
ஶாந்திகம் தம் ஸமீக்ஷ்யைஷா ஜகாத வசநம் ததா।
ந ஸமஸ்தே ஜகத்யஸ்மிந் ப்ராஹ்மணுநாமதீஶ்வர।
யதஸ்த்வயா களே பூதம் ருத்ராக்ஷம் தார்யதே க்ருதிந்।
ஶாந்திகோப்யேக ருத்ராக்ஷதாரணஸ்யேத்ருஶம் பலம்।
ஆலோச்யகண்ட பாஹ்வம்ஸ மணிபந்த ஶிரஸ்வபி।
பபாரகில ருத்ராக்ஷம் ஸஹஸ்ராதிகஸங்க்யயா॥

(சுகுப்தன் என்னும் ஓர் பிராமணனுக்கு ஐந்து பிள்ளைகள் இருந்தார்கள்); அவர்களுள்ளே கடைப்பிள்ளையாய்ப் புண்ணியவானுகிய சாந்திகன் என்பான் மண்விளையாட் டயர்ந்துகொண்டிருக்கையில் உருத்திராக்ஷம் ஒன்றைக் கண்டெடுத்து, அதனை எப்போதும் கழுத்திலே கட்டிக்கொண்டிருந்தான்; பத்திரகாளியின் சந்நிதியிற் (புரோகிதன் பலிகொடுக்கும்பொருட்டு) அச்சாந்திகனை நிற்கவைத்துத் தானு நின்ருன்; பின்னர் அக்காளியம்மையார் உருத்திராக்ஷாபரணத்தைத் தரித்த அச்சாந்திகனைக் கண்டு பயந்து மனசினுல் அவனை வந்தனஞ் செய்து சடுதியில் எழுந்து மிகுந்த கோபங்கொண்டு அப்புரோகிதனைக் கொன்று அத்துராத்துமா

வின் இரத்தத்தைக் குடித்துவிட்டுச் சாந்திகனைப் பார்த்து இங்ஙனம் கூறுகின்றார்; பிராமணர்களிற் சிறந்த மிக்கபுண்ணியசாலியாகிய உத்தமனே! நீ உனது கழுத்தில் மகாபரிசுத்தமாகிய உருத்திராக்ஷத்தைத் தரித்துக்கொண்டிருந்தமையால் உனக்கு எதிராவார் ஒருவரும் இல்லை (என்றார்); பிற்பாடு அச்சாந்திகனும் ஒரு உருத்திராக்ஷத்தைக் கட்டினமைக்குப் பிரயோஜனம் இங்ஙனம் இருப்பதை ஆலோசித்துப் பின்னர்க் கழுத்து, கைகள், புயங்கள், மணிக்கட்டுகள் என்னுமிடங்களினெல்லாம் ஆயிரக்கணக்குக்கு அதிகமாகிய உருத்திராக்ஷங்களைத் தரித்தான்" என்றும்,

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌗𑍁𑌪𑍍𑌤𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌥𑍌 𑌬𑌦𑍍𑌧𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌃।
𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌭𑍈𑌰𑌵𑍋 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌗𑍁𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵।
𑌚𑌕𑍍𑌰𑌵𑌾𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍂𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌤𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑍀।
𑌸𑌸𑍍𑌨𑍌 𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌕𑍀𑌯𑍇 𑌸𑌾 𑌹𑌾𑌰𑌯𑌷𑍍𑌟𑌿𑌂 𑌮𑌨𑍋𑌹𑌰𑌾𑌮𑍍।
𑌨𑌿𑌧𑌾𑌯 𑌮𑌲𑍍𑌲𑌿𑌕𑌾𑌵𑌲𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌮𑍍।
𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑍋𑌡𑍍𑌡𑍀𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌕𑌃 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌗𑌗𑌨𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌤𑌃।
𑌅𑌪𑍍𑌯𑌾𑌗𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾 𑌹𑌾𑌰𑌯𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑍍𑌮𑌨𑍋𑌹𑌰𑌾।
𑌤𑌦𑌾 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌮𑍇𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌨𑌿।
𑌪𑌪𑌾𑌤 𑌕𑌿𑌲 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌕𑍇𑌨𑌾𑌪𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑌿𑌪𑌾𑌵𑌨𑌮𑍍।
𑌨𑌿𑌮𑌗𑍍𑌨𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌾𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍍𑌯𑌦𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕।
𑌤𑍇𑌨 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌕𑍈𑌲𑌾𑌸𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑌯𑌮𑌨𑍍𑌤𑌕॥

இத்யுக்த்வா சித்ரகுப்தோயந் தஸ்தே பத்தாம்ஜலிஃ புரஃ।
தமாஹ பைரவோ வீக்ஷ்ய சித்ரகுப்தம் ஸ்மயந்நிவ।
சக்ரவாகஸ்ய பூபஸ்ய ஸுதா ஸர்வாங்கஸுந்தரீ।
ஸஸ்நௌ க்ருஹே ஸ்வகீயே ஸாஹார யஷ்டிம் மநோஹராம்।
நிதாய மல்லிகாவல்யாம் ருத்ராக்ஷப்ரோதமத்யமாம்।
க்ருஹீத்வோட்டயதாம் காகஃ கஶ்சித்ககநமார்க்கதஃ।
அப்யாகதஸ்ததா சிந்நா ஹாரயஷ்டிர் மநோஹரா।
ததா தந்மத்ய ருத்ராக்ஷ மேதஸ்ய சிந்நமூர்த்தநி।
பபாதகில புண்யேந கேநாப்யஸ்யாதிபாவநம்।
நிமக்நம் ரக்த ஸம்ஸ்பர்ஶாத்திஷ்டத்யத்யாபி சாந்தக।
தேநபுண்யேந கைலாசம் ப்ராப்தவாநயமந்தக।

(இந்தத் துராத்துமா சிறிதாயினும் புண்ணியஞ்செய்ததாகத் தனக்குத் தோன்றவில்லை என்று) விண்ணப்பஞ் செய்துகொண்டு சித்திரகுப்தன் (பைரவர்) சந்நிதியில் அஞ்சலி செய்துகொண்டு நின்றான்; அப்போது பைரவர் அவனைப் பார்த்து மந்தஹாசம் பண்ணி யமனை நோக்கிக் கூறுகின்றார்; சகல அவயவங்களும் அழகாய் அமையப்பெற்ற சக்கிரவாகராஜன் புதல்வியானவள் நடுவில் உருத்திராக்ஷம் கோக்கப்பெற்ற நேர்த்தியான இரத்தினமாலையை மல்லிகைக் கொடியில் வைத்துவிட்டுத் தனது அரண்மனையில் ஸ்நானஞ் செய்துகொண்டிருந்தாள். அப்போது ஓர் காக்கையானது அதனைத் தூக்கிக்கொண்டு உயரப்பறந்து ஆகாயமார்க்கமாகச் செல்லுங்கால் அந்த மனோஹரமாகிய மாலை அற, அதின் மத்தியிலுள்ள மகாபரிசுத்தமாகிய உருத்திராக்ஷமானது ஓர் புண்ணிய வசத்தால் வெட்டுண்டு கிடந்த இந்தத் துராத்துமாவின் தலையில் வீழ்ந்து அதின் இரத்தத்தில் தோய்ந்து இன்னும் அதிற் பற்றிக் கொண்டிருக்கின்றது; யமனே! அந்தப் புண்ணியத்தினாற்றான் இவன் கைலாசபதவியை அடைந்திருக்கின்றான் என்றான்" என்றும்,

𑌇𑌤𑌿 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌵𑌚𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌋𑌷𑌯𑌸𑍍𑌸𑌂𑌶𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌃।
𑌶𑍋𑌧𑌯𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌹𑍇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌦𑌾𑌮𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌦𑌾𑌮 𑌚।
𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍌𑌕𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌦𑌾𑌮 𑌶𑍋𑌧𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑍁𑌰𑌞𑍍𑌜𑌸𑌾।
𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍈𑌵 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌮𑍇𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌤𑌮𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌨𑍍।
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍈𑌵 𑌤𑌦𑍍 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌤𑌸𑍍𑌥𑍌 𑌸𑍌 𑌭𑌯𑌕𑌮𑍍𑌪𑌿𑌤𑌃॥

இதி ராஜ்ஞோ வசச்ச்ருத்வா ருஷயஸ்ஸம்ஶிதாந்தரா:।
ஶோதயத்வமிஹேதாநீம் முக்த்வா தாமாச்ய தாமச।
இத்யுக்த்வா மௌக்திகம் தாம ஶோதயாமாஸு ரஞ்ஜஸா।
தத்ர த்ருஷ்ட்வைக ருத்ராக்ஷ மேதஸ்மை தமதர்ஶயந்।
த்ருஷ்ட்வைதத் விஸ்மயா விஷ்டோ தஸ்தே ஸௌ பயகம்பித:॥

"இங்ஙனம் இவ்வரசனது வார்த்தையைக் கேட்டு அம்முனிவர்கள் மனத்திலேஐயமுற்றவராய், அரசனே! நீ இப்போது இங்கு முத்துமாலையையும் இரத்தினமாலையையும் பரிசோதித்தல் வேண்டும் என்று சொல்லி அவர்கள் அவன் முத்துமாலையை விரைந்து

பரிசோதித்தபோது அதில் ஓர் உருத்திராக்ஷத்தைக் கண்டெடுத்து அவனுக்குக் காட்டினார்கள்; பின் அரசன் அதனைக் கண்டவுடன் மிகுந்த ஆச்சரியமுற்றவனாய்ப் பயத்தினால் நடுக்கங்கொண்டு நின்றான்; (இந்த உருத்திராக்ஷமொன்று மற்றை மாலைகளோடு இயைந்து கழுத்திலே கிடந்தமையால் ஓர் சத்துருராஜன் விடுத்த சக்கரமானது இந்த அரசனைச் சங்கரித்திலது)' என்றும்,

𑌅𑌤𑌿𑌕𑌣𑍍𑌠𑌾𑌹𑍍𑌵𑌯𑍋𑌽𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌣𑍍𑌠𑌧𑍍𑌵𑌨𑌿𑌨𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌃।
𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌨𑍍𑌸𑌬𑌾𑌲𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍃𑌥𑍁𑌕𑍈 𑌰𑌾𑌜𑌵𑍀𑌥𑍍𑌯𑌾𑌮𑌨𑌾𑌰𑌤𑌮𑍍।
𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌦𑍇𑌕𑌂 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌮𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀𑌦𑍍 𑌬𑌹𑍁𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌦𑌮𑍍।
𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑌾𑌚𑍍𑌛𑌿𑌵𑌭𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌨𑌿𑌜𑌾𑌤𑌯𑍇।
𑌸 𑌤𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌮𑌭𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌤𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍।
𑌸𑍍𑌵𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌧𑍃𑌤𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌲𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌯𑍇।
𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌃 𑌕𑌣𑍍𑌠𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌤𑌮𑌾𑌦𑌧𑌤𑍍।
𑌅𑌤𑌿𑌕𑌣𑍍𑌠𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌽𑌭𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌪𑌾𑌕𑌤𑌃।
𑌕𑌾𑌲𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌗𑌤𑍋 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌜𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌰𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍।
𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾𑌰𑍋𑌪𑍍𑌯 𑌤𑌂 𑌗𑌣𑌾𑌶𑍍𑌶𑌿𑌵𑌸𑌮𑍍𑌮𑌤𑌾𑌃।
𑌶𑌿𑌵𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑍋 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌬𑌾𑌲𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌨𑍇𑌨 𑌵𑍈।
𑌤𑍇𑌨 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌮𑌹𑌤𑌾 𑌜𑌿𑌤𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌶𑍍𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁॥

அதிகண்டாஹ்வயோ த்ராஸ்தி ஸ்வகண்டத்வநிநா த்விஜாஃ।
க்ரீடந் ஸபால்யே ப்ருதுகைராஜ வீத்யாமநாரதம்।
கதாசிதேகம் ருத்ராக்ஷமத்ராக்ஷீத் பஹு புண்யதம்।
தம் ப்ராதாத் சிவபக்தஸ்ய புத்ராய நிஜாதயே।
ஸதம் க்ருஹீத்வா ருத்ராக்ஷம் க்ருஹ மப்யேத்ய ஸத்வரம்।
ஸ்வபித்ரேத்ருத ருத்ராக்ஷ மாலாலங்க்ருத மூர்த்தயே।
தர்ஶயித்வாப்யநுஜாதஃ கண்டதேஶே தமாதத்।
அதிகண்டோ த்விஜோ ப்யேத்ய வ்ருத்தத்வம் காலபாகதஃ।
காலதர்மம் கதோலோகே ஜநாநாம் துரதிக்ரமம்।
திவ்யம் விமாந மாரோப்ய தம் கணாஶ்ஶிவ ஸம்மதாஃ।
ஶிவபக்தாய ருத்ராக்ஷோ தத்தோ பால்யே த்வநேந வை।
தேந புண்யேந மஹதா ஜிதோ லோகஶ் ஶிவஸ்யது॥

“முனிவர்களே! (சௌபாக்கியபுரம் என்னும்) பட்டணத்தில் கண்டத்தொனியின் மிகுதியினால் அதிகண்டன் எனப் பெயர்கொண்ட பிராமணன் ஒருவன் இருந்தான்; அவன் இளமையிலே அநேக சிநேகிதர்களோடு இராஜவீதியில் எஞ்ஞான்றும் விளையாடிக்கொண்டிருக்கையில் ஒருநாள் அவன் வெகுபுண்ணியத்தைக் கொடுக்கும் ஓர் உருத்திராக்ஷத்தைக் கண்டெடுத்து அதனைத் தனது நேசராகிய ஓர் சிவனடியாரின் புதல்வனுக்குக் கொடுத்தான்; பின் அப்புதல்வன் உருத்திராக்ஷத்தை வாங்கிக்கொண்டு சடுதியில் வீட்டுக்குப் போய் உருத்திராக்ஷமாலைகளால் அலங்கரிக்கப்பெற்ற தன் தந்தையார்க்குக் காட்டி அவர் ஆஞ்ஞையினால் அதனைத் தனது கழுத்திலே தரித்துக்கொண்டான்; பின் அதிகண்டன் என்னும் அப்பிராமணன் நெடுங்காலஞ்சென்று கிழவனாகி இறந்துபோகச் சிவபிரானுக்குச் சம்மதியுள்ளவர்களாய கணங்கள் உலகத்து ஜனங்கள் ஏறுதற்குக் கிடையாத ஓர் சிறந்த விமானத்தில் அவனை ஏற்றிக்கொண்டு செல்லுகையில் இம்மனிதன் இளமையிலே ஓர் உருத்திராக்ஷத்தைச் சிவனடியார்க்குக் கொடுத்த அந்த மகாபுண்ணியத்தினாற் சிவபிரானுடைய உலகத்தை அடைந்தானன்றோ (என்றார்)” என்றும்,

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑌹𑌰𑌂 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌨𑌿𑌕𑍃𑌨𑍍𑌤𑌨𑌮𑍍।
𑌭𑍂𑌤𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌪𑌿𑌶𑌾𑌚𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌨 𑌚 𑌹𑌿𑌂𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌰𑌮𑍍।
𑌨 𑌦𑌂𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌧𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌾 𑌯𑌦𑌾।
𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑍈𑌕𑌂 𑌦𑌦𑍌 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌸𑌾 𑌸𑌂𑌭𑌾𑌵𑌨𑌮𑍍।
𑌸𑌾 𑌤𑌦𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌣𑍍𑌠𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌬𑌬𑌨𑍍𑌧 𑌹𑌿।
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌹𑍃𑌦𑌯𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌸 𑌮𑌹𑍀𑌪𑌤𑌿𑌃।
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌭𑌵𑌨𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌯𑌾 𑌰𑍇𑌮𑍇 𑌵𑌿𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌃॥

ஸர்வபாபஹரம் ந்ருணாம் ஸர்வவ்யாதி நிக்ருந்தநம்।
பூதப்ரேதபிஶாசாத்யாநச ஹிம்ஸந்தி தந்நரம்।
நச தம்ஶந்தி ஸர்ப்பாஶ்ச தார்யதே யேந வா யதா।
இத்யுக்த் வைகம் ததௌ தஸ்யா ருத்ராக்ஷம் ஸாஸ-டாவநம்।
ஸா ததாதாய விஶ்வாஸாத் கண்டதேஶே பபந்த ஹி।
தஸ்யாமாஸக்த ஹ்ருதயஸ் தத்ராத்ரௌ ஸ மஹீபதி꞉।
ப்ரவிஶ்ய பவநம் தஸ்யாஸ்தயா ரேமே திமோஹித꞉॥

"(உருத்திராக்ஷம்) மனிதருடைய சமஸ்தபாவங்களையும் வியாதிகளையும் தீர்க்கும் இயல்பினையுடையது; அதனைத் தரிக்கும் மனிதரைப் பூத பிரேத பிசாசமுதலியன வருத்துவதில்லை; அதனை எவர் எவ்விதமாய்த் தரிக்கினும் அவரைச் சர்ப்பங்கள் தீண்டா என்று (புரோகிதன் மனைவியாகிய சத்தியவிரதை) உரைத்து (வசுமதிக்கு) மகாபரிசுத்தமாகிய ஓர் உருத்திராக்ஷத்தைக் கொடுத்தாள்; அரசன் மனைவி(யாகிய வசுமதி) அதனை மிகுந்த விருப்பத்தோடு வாங்கித் தன் கழுத்தினிற் கட்டிக்கொண்டாள்; பின் அரசன் அவள்மீது மிகவும் விருப்பமுற்றவனாகி அன்றிரவில் அவளது அரண்மனைக்குச் சென்று மிகுந்த மோகத்தோடு அவளோடு சேர்ந்திருந்தான்" என்றும் உபதேசகாண்டமும், மனிதன் உருத்திராக்ஷம் தரிப்பின் இலக்ஷகோடி மடங்கு புண்ணியத்தையும் அதனைத் தரித்துக்கொண்டு செபிக்கில் ஆயிரகோடி மடங்கு புண்ணியத்தையும் அடைகின்றான்" என்று உருத்திராக்ஷஜாபாலோபநிடதமும், உருத்திராக்ஷத்தைத் தலையில் அணிந்தாற் கோடிமடங்கு புண்ணியமும், காதுகளில் அணிந்தாற் பத்துக்கோடிமடங்கு புண்ணியமும், கழுத்திலே கட்டினால் நூறுகோடி மடங்கு புண்ணியமும் உச்சியில் அணிந்தால் ஆயிரகோடி மடங்கு புண்ணியமுமாம்" என்று ஸ்காந்தபுராணமும் கூறுகின்றன.

இங்ஙனம் வேதபுராணங்கள் மாத்திரமன்றி வாதுளம், சிந்தியமுதலிய ஆகமங்களினும் உருத்திராக்ஷங்களைத் தரிக்கும் ஸ்தானங்கள், அவற்றின் தொகைகள் அதிதேவதைகள் பயன்கள் முதலியனவெல்லாம் விரித்துக் கூறப்பட்டுள்ளன.

கண்டியிற்பட்டகழுத்துடையீர்கரிகாட்டிலிட்ட
பண்டியிற்பட்டபரிகலத்தீர்பதிவீழிகொண்டீ
ருண்டியிற்பட்டினிநோயிலுறக்கத்திலும்மையைவர்
கொண்டியிற்பட்டுமறக்கினுமென்னைக்குறிக்கொண்மினே.

—நா, திருவீழிமிழலை.

நெக்குளார்வமிகப்பெருகிநினை
தக்குமாலைகொடங்கையிலெண்ணுவார்
தக்கவானவராத்தகுவிப்பது
நக்கனுமநமச்சிவாயவே.

—ஞா, நமச்சிவாயத்திருப்பதிகம்.

கண்டிபூண்டுகபாலங்கைக்கொண்டிலர்
விண்டவான்சங்கம்விம்மவாய்வைத்தில
ரண்டமூர்த்தியழனிறவண்ணனைக்
கெண்டிக்காணலுற்றாரங்கிருவரே.

—நா, இலிங்கபுராணத்திருக்குறுந்தொகை.

தூயவெண்ணீறுதுதைந்தபொன்மேனியுந்தாழ்வடமு
நாயகன்சேவடிதைவருஞ்சிந்தையுநைந்துருகிப்
பாய்வதுபோலன்புநீர்பொழிகண்ணும்பதிகச்செஞ்சொன்
மேயசெவ்வாயுமுடையார்புகுந்தனர்வீதியுள்ளே.

—பெரியபுராணம்.

---

(௨௨) பிரணவம்.

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌵𑌾 𑌏𑌷 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌬𑌿𑌭𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋
𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌸𑌾 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑍌 𑌵𑌾 𑌏𑌤𑌾 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌨𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌬𑌹𑌿𑌶𑍍𑌚𑌾𑌹𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑍈𑌤𑍌 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑍇𑌤𑍇 ।
𑌅𑌸𑍌 𑌵𑌾 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌬𑌹𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌽
𑌤𑍋 𑌬𑌹𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑍍𑌯𑌾 𑌗𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌽𑌨𑍁𑌮𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌗𑌤𑌿𑌃॥

த்விதா வா ஏஷ ஆத்மாநம் பிபர்த்யயம் யஃ ப்ராணோ யஶ்சா ஸா ஆதித்யோதத்வௌ வா ஏதா அஸ்ய பந்தாநா அந்தர் பஹிச் சாஹோ ராத்ரேணைதௌ வ்யாவர்த்தேதே । அஸௌ வா ஆதித் யோபஹிராத்மாந்தராத்மா ப்ராணோதோ பஹிராத்மக்யா கத்யாந்த ராத்மநோநுமீயதே கதிஃ॥

"அவர் (பரமான்மாவானவர்) பிராணனுயிருப்பவரும் ஆதித் தியனுயிருப்பவரும் என இருபிரகாரமாகத் தம்மைக் கொள்ளுகின் றார்; ஆகலின், ஓர் பகலினும் இரவினும் இருவரும் மீண்டுவரு தற்கியன்றனவாய் அகத்தும் புறத்தும் அவர்க்கு இரு பாதைகள் உள்ளன; புறத்துள்ள ஆன்மா ஞாயிறு; அகத்துள்ள ஆன்மா பிரா ணன்; புறத்துள்ள ஆன்மாவின் கதியினுல் அகத்துள்ள ஆன்மா

வின் கதி அநுமானிக்கப்படுகின்றது (அஃதாவது ஓரே பகலிர வில் ஞாயிறு மேருவைச் சுற்றிவருங்காற் பிராணன் இருபத்தோ ராயிரத்தறுநூறுதரம் சுவாசிக்கின்றது" என்றும்,

𑌅𑌥 𑌯 𑌏𑌷𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌯𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍀𑌮𑌾𑌂 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌸 𑌏𑌷𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌹𑍃𑌤𑍍𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰 𑌏𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌨𑌮𑌤𑍍𑌤𑌿।

அத ய ஏஷோந்தராதித்யே ஹிரண்மயஃ புருஷோ யஃ பஶ்யதீமாம் ஹிரண்யவஸ்தாத் ஸ ஏஷோந்தரே ஹ்ருத்புஷ்கர ஏவாஶ்ரிதோந்நமதி।

"ஞாயிற்றினுள்ளே இருக்கும் பொன்வண்ணப் புருஷராய், அந்தப் பொன்வண்ணத்தானத்திருந்து இதனை (பிரபஞ்சத்தை எவர்) பார்க்கின்றாரோ, அவர்தான் இதயகமலத்தைப்பற்றியிருந்து அன்னம் அயில்பவராம் (எனவே, உயிரோடு கூடி விஷயங்களை அறிபவராம்)" என்றும்,

𑌕𑌃 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌃 𑌕𑌿𑌂𑌮𑌯𑍋 𑌵𑍇𑌤𑌿 । 𑌇𑌦𑌂 𑌵𑌾𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌂 𑌯𑍋𑌽𑌯𑌮𑌾𑌕𑌾𑌶𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯𑍇𑌮𑌾𑌶𑍍𑌚𑌤𑌸𑍍𑌰𑍋 𑌦𑌿𑌶𑌶𑍍𑌚𑌤𑌸𑍍𑌰 𑌉𑌪𑌦𑌿𑌶𑍋 𑌦𑌲𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾 𑌆𑌸𑌂। 𑌅𑌰𑍍𑌵𑌾𑌗𑍍𑌵𑌿𑌚𑌰𑌤 𑌏𑌤𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌏𑌤𑌾 𑌉𑌪𑌾𑌸𑍀𑌤𑍋𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌤𑌕𑍍𑌷𑌰𑍇𑌣 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌚𑍇𑌤𑌿॥

கஃ புஷ்கரஃ கிம் மயோ வேதி । இதம் வாவ தத் புஷ்கரம் யோயமாகாஶோஸ்யே மாஶ்சதஸ்ரோ திஶஶ்சதஸ்ர உபதிஶோதல ஸம்ஸ்தா ஆஸம் । அர்வாக்விசரத ஏதௌ ப்ராணாதித்யா ஏதா உபாஸீ தோமித்யேததக்ஷரேண வ்யாஹ்ருதிபிஃ ஸாவித்ரியா சேதி ॥

"கமலம் என்றது என்னை? அது எதனாலாவது? (எனின்), எது ஆகாயமோ அதுதான் கமலம்; நான்கு திக்குக்களும், நான்கு உபதிக்குக்களும் கமலத்தில் (எட்டு) இதழ்கள்; (இந்தப் பிராண

னும் ஞாயிறுமாகிய) இரண்டும் ஒன்றுக்கொன்று சமீபத்திற் சரிக்கின்றன; ஆகலின், இவ்விரண்டையும் பிரணவத்தினாலும், வியாகிருதிகளாலும், சாவித்திரியினாலும் உபாசிக்க” என்றும்,

𑌦𑍍𑌵𑍇𑌵𑌾𑌵 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌰𑍂𑌪𑍇 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌞𑍍𑌚𑌾𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌞𑍍𑌚𑌾𑌥 𑌤𑌜𑍍𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌜𑍍 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌸 𑌵𑌾 𑌏𑌷 𑌓𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌭𑌵𑌤𑍍 𑌸 𑌤𑍍𑌰𑍇𑌧𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤 𑌓𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌿𑌸𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌏𑌤𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌦𑌮𑍋𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌂 𑌚𑍈𑌵𑌾𑌸𑍍𑌮𑍀𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌹𑍈𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌓𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌯𑍁𑌞𑍍𑌜𑍀𑌤𑍇𑌤𑌿।

த்வேவாவ ப்ரஹ்மணோ ரூபே மூர்த்தஞ் சாமூர்த்தஞ்சாததஜ் ஜ்யோதிர்யஜ் ஜ்யோதிஸ்ஸ ஆதித்யஃ ஸவா ஏஷ ஓமித்யேத தாத்மா பவத் ஸத்ரேதாத்மாநம் வ்யகுருதா ஓ மிதி திஸ்ரோ மாத்ரா ஏதாபிஃ ஸர்வ மிதமோதம் ப்ரோதம் சைவாஸ்மீத் யேவம் ஹ்யஹை தத்வா ஆதித்ய ஓமித்யேவம் த்யாயத ஆத்மாநம் யுஞ்ஜீதேதி।

“பிரமத்துக்கு * மூர்த்தம் அமூர்த்தமாய இரு வடிவங்கள் உண்டு; அது (பிரமம்) ஜ்யோதி; அது ஞாயிறு; இந்தஞாயிறு பிரணவம்; இந்தப் பிரணவம் (அகார உகார மகாரம் என்னும்) மும்மாத்திரையுடையது; இம்மும்மாத்திரையினால் இவையெல்லாம் அவரிலே கோவைபட்டுள்ளன; இது நான் என்று அவர் இங்ஙனம் கூறுகின்றனர்; ஞாயிற்றைப் பிரணவம் என்று தியானித்து ஆன்மாவை அதிலே நிறுத்துக” என்றும்,

𑌅𑌥𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑌥 𑌖𑌲𑍁 𑌯 𑌉𑌦𑍍𑌗𑍀𑌥𑌃 𑌸 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑍋 𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌸𑍍𑌸 𑌉𑌦𑍍𑌗𑍀𑌥 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌸𑍌 𑌵𑌾 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌉𑌦𑍍𑌗𑍀𑌥 𑌏𑌷 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂𑌹𑍍𑌯𑌾 𑌹𑍋𑌦𑍍𑌗𑍀𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑍇𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌭𑌾𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌵𑌿𑌗𑌤𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌜𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌦𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌧𑌾 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌗𑍁𑌹𑌾𑌯𑌾𑌮𑌿

* பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாயவடிவாகிய மூர்த்தா மூர்த்தப் பிரபஞ்சமே பிரமத்தின் ரூபம் என்று வேதாந்த சூத்திர சைவபாஷ்யத் (௩. ௨. ௨௧) திற் காணப்படுகின்றது.

𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌹𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌾𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌶𑌾𑌖𑌾 𑌆𑌕𑌾𑌶 𑌵𑌾𑌯𑍍𑌵𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑍁𑌦𑌕 𑌭𑍂𑌮𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯 𑌏𑌕𑍋𑌽𑌶𑍍𑌵𑌤𑍍𑌥 𑌨𑌾𑌮𑍈𑌤𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍈𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌤𑌤𑍍𑌤𑍇𑌜𑍋 𑌯𑌦𑌸𑌾 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌓𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌦𑌕𑍍𑌷𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌚𑍈𑌤𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾 𑌤𑍋𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍇𑌨𑍈𑌤 𑌦𑍁𑌪𑌾𑌸𑍀𑌤𑌾𑌜𑌸𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌬𑍋𑌧𑌯𑌿𑌤𑍇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌹 । 𑌏𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌮𑍇𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 । 𑌏𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑍋 𑌯𑌦𑌿𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍॥

அதாங்யத்ராப்புக்தமத கலு ய உத்கிதஸ் ஸ ப்ரணவோ யஃ ப்ரணவஸ் ஸ உத்கீத இத்யஸௌ வா ஆதித்ய உத்கித ஏஷ ப்ரணவா இத்யேவம் ஹ்யாஹோத்கிதம் ப்ரணவாக்யம் ப்ரணேதாரம் பாரூபம் விகதநித்ரம் விஜரம் விம்ருத்யும் த்ரிபதம் த்ரியக்ஷரம்புநஃ பஞ்சதா ஜ்ஞேயம் நிஹிதம் குஹாயாமித்யேவம் ஹ்யாஹோர்த்வ மூலம் த்ரிபாதப்ரஹ்ம ஶாகா ஆகாஶ வாய்வக்ந்யுதகபூம்யாதயா ஏகோஶ்வத்தநாமைதத்ப்ரஹ்மை தஸ்யை தத்தேஜோ யதஸா ஆதித்ய ஓமித்யேததக்ஷரஸ்ய சைதத்தஸ்மாதோமித்யநேநைதது பாவஸீதாஜஸ்ரமித்யேகோஸ்ய ஸம்போதயிதேத்யேவம்ஹ்யாஹ । ஏததேவாக்ஷரம் புண்யமேததேவாக்ஷரம் பரம் । ஏததேவாக்ஷரம் ஜ்ஞாத்வா யோ யதிச்சதி தஸ்ய தத்॥

"எது (சாமவேதத்து) உற்கிதமோ, அது (இருக்குவேதத்தின்) பிரணவம்; எது பிரணவமோ அது உற்கிதம்; ஞாயிறு உற்கிதம்; அது பிரணவம் எனப்படும் உற்கிதமாயும், பிரணேதாவாயும், ஒளிரூபமாயும், துயிலிலாததாயும், ஜரையிலாததாயும், மரணமிலாததாயும், முப்பாதமுடையதாயும், மூவக்ஷரமுடையதாயும், பின்னர் ஐந்து பிரகாரமாயதாயும் குகையின்கண்ணே மறைப்புண்டிருக்கின்றதெனச் சுருதிகூறுகின்றது; பிரமமானது தனது மூன்று பாதத்தோடு வேரை ஊர்த்துவபாகத்திற் கொண்டது; அதிற் சாகைகள் ஆகாயம், வாயு, அக்கினி, ஜலம் பூமிமுதலியனவாம்; இந்த ஏகமாகிய அசுவத்தமெனப் பெயரிய உலகம் பிரமமே; இதின் தேஜஸ் சூரியன்; இது பிரணவாக்ஷரத்தின் தேஜசுமாம்; ஆகலின், பிராணுதித்தியரைப் பிரணவங்கொண்டு இடையீடின்றி உபாசிப்பாளுக; பிரணவத்தின் மகிமையைப் பிரகாசிப்பிக்கும்

சுலோகம் ஒன்றுண்டென்று (சுருதி) கூறுகின்றது:—இது (பிரணவம்) புண்ணியாக்ஷரம்; இது பரமாக்ஷரம்; எவன் இந்தப் பிரணவத்தை அறிகின்றானோ, அவனுக்கு விரும்பியதெதுவும் எய்துகின்றது" என்றும்,

அதாந்யத்ராப்யுக்தம் ஸ்வநவத்யேஷாஸ்ய தநூர்யா ஓமிதி ஸ்த்ரீபும்நபும்ஸகேதி லிங்கவத்யேஷாऽக்நிர்வாயுராதித்ய இதி பாஸ்வத்யேஷா ப்ரஹ்மா ருத்ரோ விஷ்ணுரித்யதிபதிவத்யேஷா கார்ஹபத்யோ தக்ஷிணாக்நிராஹவநீய இதி முகவத்யேஷா ருக்யஜுஸ்ஸாமேதி விஜ்ஞாநவத்யேஷா பூர்புவஸ்ஸ்வரிதி லோகவத்யேஷா பூதம் பவ்யம் பவிஷ்யதிதி காலவத்யேஷா ப்ராணோऽக்நிஸ்ஸூர்ய இதி ப்ரதாபவத்யேஷாऽந்நமாபஸ்சந்த்ரமா இத்யாப்யாயநவத்யேஷா புத்திர்மநோऽஹங்காரா இதி சேதநவத்யேஷா ப்ராணோऽபாநோ வ்யாந இதி ப்ராணவத்யேஷேத்யத ஓமித்யுக்தேநைதா: ப்ரஸ்துதா அர்ச்சிதா அர்ப்பிதா பவந்தி||

அதாங்யத்ராப்யுக்தம் ஸ்வநவத்யேஷாஸ்ய தநூர்யா ஓமிதி ஸ்த்ரீபும்நபும்ஸகேதி லிங்கவத்யேஷா தாக்நிர்வாயுராதித்யா இதி பாஸ்வத்யேஷாத ப்ரஹ்மா ருத்ரோ விஷ்ணு ரித்யதிபதி வத்யேஷாத கார்ஹபத்யோ தக்ஷிணாக்நி ராஹவநீயா இதி முகவத்யேஷாத ருக்யஜுஸ்ஸாமேதி விஜ்ஞாநவத்யேஷா பூர்புவஃ ஸ்வரிதி லோகவத்யேஷாத பூதம் பவ்யம் பவிஷ்யதிதி காலவத்யேஷாத ப்ராணோக்நிஸ்ஸூர்யா இதி ப்ரதாபவத்யேஷா தாந்நமாபஸ் சந்த்ரமா இத்யாப்யாய நவத்யேஷா தபுத்திர் மநோஹங்காரா இதி சேதநவத்யேஷாத ப்ராணோபாநோவ்யாநா இதி ப்ராணவத்யே ஷேத்யத ஓமித்யுக்தேநைதாஃ ப்ரஸ்துதா அர்ச்சிதா அர்ப்பிதா பவந்தி|

"பிராணுதித்தியர்க்கு இந்தப் பிரணவம் நாதவடிவம்; இது அவரது ஆண் பெண் அலி என்னும் லிங்கவடிவம்; இது அவரது அக்கினி வாயு ஆதித்தியன் என்னும் ஒளிவடிவம்; இது அவரது பிரம விஷ்ணு உருத்திரர் என்னும் ஆதிபத்தியவடிவம்; இது

அவரது கார்ஹபத்திய தக்ஷிண ஆகவநீய அக்கினி என்னும் முக வடிவம்; இது அவரது இருக்கு யசுர் சாமம் என்னும் விஞ்ஞான வடிவம்; இது அவரது பூ: புவ: சுவ: என்னும் உலகவடிவம்; இது அவரது இறந்தகால நிகழ்கால எதிர்காலம் என்னும் காலவடிவம்; இது பிராணன் அக்கினி சூரியன் என்னும் பிரதாபவடிவம்; இது அவரது அன்னம் அப்பு அம்புலி என்னும் வளர்ச்சிவடிவம்; இது அவரது புத்தி மனம் அகங்காரம் என்னும் சேதனவடிவம்; இது அவரது பிராணன் அபானன் வியானன் என்னும் பிராணவடிவம்; ஆகலின், மேலே கூறிய பிரணவங்கொண்டு இவ்வடிவங்கள் துதிக்கப்பட்டும், அர்ச்சிக்கப்பட்டும், அர்ப்பிக்கப்பட்டும் உள்ளன" என்றும் மைத்திராயணோபநிடதத்திற் கூறப்பட்டுள்ளது.

இனி வியாகிருதியர்த்தம் கூறுதற்குமுன், அப்பிரணவத்தின் அர்த்தம் உபப்பிருங்கணம்வாயிலாக ஆராயப்படுகின்றது.

முருகப்பெருமான் வாமதேவமுனிவரை நோக்கி, பிரணவார்த்தம் உனக்குக் கூறுதும் என்று ஆரம்பித்தனர்.

பிரணவத்தின் ஆறு அர்த்தம்.

𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍋 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍋 𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑌃।
𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃𑌪𑌰𑌮𑍍।
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍋𑌽𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍁𑌰𑍂𑌪𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌕𑌃।
𑌷𑌷𑍍𑌠𑌶𑍍𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌰𑍂𑌪𑍋𑌽𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌷𑌡𑌰𑍍𑌥𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃॥

ப்ரதமோ மந்த்ரரூபஸ்ஸ்யாத் த்விதீயோ யந்திரபாவித:॥
தேவதார்த்தஸ் த்ருதீயோர்த்த: ப்ரபஞ்சார்த்தஸ்தத:பரம்।
சதுர்த்த: பஞ்சமோர்த்தஸ் ஸ்யாத் குருரூபப்ரதர்ஶக:।
ஷஷ்டஶ்ஶிஷ்யாத்மரூபோர்த்த: ஷடர்த்தா: பரிகீர்த்திதா:॥

"முதலாவது (பிரணவத்துக்கு) மந்திரரூபம், இரண்டாவது யந்திரரூபம், மூன்றாவது தேவதார்த்தம், நான்காவது பிரபஞ்சார்

த்தம், ஐந்தாவது குருரூபத்தை உணர்த்துவது, ஆறுவது சிஷ்யாத்துமரூபம் என ஆறு அர்த்தம் உரைக்கப்பட்டிருக்கின்றது" என்றும்,

மந்திரரூபம்.

𑌆𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌃।
𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌨𑌾𑌦𑍌 𑌚 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌰𑍍𑌣𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌵𑍇𑌦𑍈𑌰𑍍𑌨𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃।
𑌏𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑍂𑌪𑍋 𑌹𑌿 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌦𑌿𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌃।
𑌨𑌾𑌦𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌮𑌷𑍍𑌟𑌿𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌚𑍍𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌯𑌮𑍍।
𑌵𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌸𑌂𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑍇 𑌶𑌿𑌵𑌵𑌾𑌚𑌕𑍇॥

ஆத்யஃ ஸ்வரஃ பஞ்சமஶ்ச பவர்க்காந்தஸ் ததஃ பரஃ।
பிந்துநாதௌச பஞ்சார்ணாஃ ப்ரோக்தா வேதைர் ந சாம்ஶயஃ।
ஏதத் சமஷ்டிரூபோஹி வேதாதிஃ ஸமுதாஹ்ருதஃ।
நாதஸ் ஸர்வஸமஷ்டிஸ் ஸ்யாத் பிந்த்வாத்யம் யச் சதுஷ்டயம்।
வ்யஷ்டிரூபேண ஸம்சித்தம் ப்ரணவே ஶிவவாசகே॥

"ஆதி சுவரமாகிய அகாரமும், ஐந்தாவது சுரமாகிய உகாரமும், பவர்க்காந்தத்துள்ள மகாரமும், விந்துவும், நாதமுமாக ஐந்து எழுத்துக்கள் வேதங்களிற் கூறப்படுகின்றன; இவை சமஷ்டிரூபமாக வேதாதிகளில் உதகரிக்கப்படுகின்றன; (இவற்றுள்ளே) நாதமானது சர்வசமஷ்டியாகும்; பிந்துமுதலிய நான்கும் சிவவாசகமாகிய பிரணவத்தில் வியஷ்டிரூபமாய் முற்றிநிற்கும்" என்றும்,

யந்திரரூபம்.

𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞 𑌶𑌿𑌵𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌹𑌿।
𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍।
𑌉𑌵𑌰𑍍𑌣𑌞𑍍𑌚 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌪𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌗𑌮𑍍।
𑌤𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌞𑍍𑌚 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌦𑌰𑍂𑌪𑌿𑌵𑌤𑍍।
𑌏𑌵𑌂 𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌲𑌿𑌖𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌯𑍇𑌤𑍍॥

யந்த்ர ரூபம் ஶ்ருணு ப்ராஜ்ஞ ஶிவலிங்கம் ததேவ ஹி।
ஸர்வாதஸ்தால்லிகேத் பீடந் ததூர்த்வம் ப்ரதமம் ஸ்வரம்।
உவர்ணஞ்ச ததூர்த்வஸ்தம் பவர்க்காந்தம் ததூர்த்வகம்।
தந்மஸ்தகஸ்தம் பிந்துஞ்ச ததூர்த்வம் நாதமாலிகேத்।
ஏவம் யந்த்ரம் ஸமாலிக்ய ப்ரணவேனைவ வேஷ்டயேத்॥

"யந்திரரூபம் சிவலிங்கமே; எல்லாவற்றுக்கும் அடிப்புறத்திற் பீடத்தை வரைக; இதற்குமேல் முதலாம் சுவரத்தையும், இதற்குமேல் உகாரத்தையும், இதற்குமேல் மகாரத்தையும், இதற்குமேல் விந்துவையும், இதற்குமேல் நாதத்தையும் வரைக; இங்ஙனம் யந்திரம் வரைந்தபின்னர்ப் பிரணவத்தினால் அதனை வளைந்துவிடுக" என்றும்;

தேவதார்த்தம்.

𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌕𑍂𑌟𑌂 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑌭𑌾𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 𑌸𑌦𑌾𑌶𑌿𑌵𑍋𑌮𑍍।
𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑌵𑌾𑌚𑌕𑌮𑍍।
𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃।
𑌏𑌤𑌾 𑌏𑌵 𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌿𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑍋𑌪𑌬𑍃𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃।
𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌚𑌕𑍋 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌶𑍍𑌶𑌿𑌵𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑍇𑌶𑍍𑌚𑌵𑌾𑌚𑌕𑌃।
𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌿𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌿𑌮𑌤𑍋𑌰𑍍𑌭𑍇𑌦𑍋 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌤𑌃॥

தேவதார்த்தம் ப்ரவக்ஷ்யாமி கூடம் ஶங்கரபாஷிதம்।
ஸத்யோஜாதம் ப்ரபத்யாமீத்யுபக்ரம்ய ஸதாஶிவோம்।
இதி ப்ராஹ ஶ்ருதிஸ் ஸாக்ஷாத் ப்ரஹ்ம பஞ்சகவாசகம்।
ப்ரணவம் ப்ரஹ்மரூபிண்யஸ் ஸூக்ஷ்மா: பஞ்சைவ தேவதா:।
ஏதா ஏவ ஶிவஸ்யாபி மூர்த்தித்வேநோபப்ரும்ஹிதா:।
ஶிவஸ்ய வாசகோ மந்த்ரஶ்ஶிவமூர்த்தேஶ்சவாசக:।
மூர்த்திமூர்த்திமதோர் பேதோ நாத்யந்தம் வித்யதே யத:॥

"இரகசியமாக எனது தந்தையாரால் உரைக்கப்பட்ட தேவ தார்த்தத்தைச் சொல்கின்றேன்; "ஸத்யோஜாதம் ப்ரபத்யாமி" என்று தொடங்கிச் "சதாசிவோம்" என்பதிறுதியாகத் (தைத்திரீய ஆரணியக) சுருதி பஞ்சப்பிரம மந்திரத்தைச் சொல்லிற்று; பிரணவமானது சூக்குமமாகிய ஐந்து தேவதா பிரஹ்மரூபங்களாயுள்ளது; இவை சிவனாது மூர்த்திகளாக உபப்பிருங்கணஞ் செய்யப்படுகின்றன; சிவனாது வாசகமந்திரம் சிவமூர்த்திக்கும் வாசகமே; மூர்த்திக்கும் மூர்த்திமானுக்கும் அத்தியந்தம் பேதம் இல்லை" என்றும்,

ईशानमुकुटोपेतः पुरुषास्यः पुरातनः।
अघोरहृदयो वामदेवगुह्यः प्रदेशवान्।
सद्यपादश्च तन्मूर्तिः साक्षात् सकलनिष्कलः।
सर्वज्ञत्वादिषट्शक्तिषडङ्गीकृतविग्रहः॥

ஈஶாநமுகுடோபேதஃ புருஷாஸ்யஃ புராதநஃ।
அகோரஹ்ருதயோ வாமதேவகுஹ்யஃ ப்ரதேஶவாந்।
ஸத்யபாதஶ்ச தந்மூர்த்திஸ் ஸாக்ஷாத் ஸகலநிஷ்கலஃ।
ஸர்வஜ்ஞத்வாதி ஷட்சக்தி ஷடங்கீக்ருதவிக்ரஹஃ॥

"ஈசானம் சிரசையும், தற்புருஷம் முகத்தையும், அகோரம் இருதயத்தையும், வாமதேவம் குஹ்யத்தையும், சத்தியோஜாதம் பாதத்தையும் பொருந்திய; இந்தவடிவம் சாக்ஷாத்தாகச் சகளநிஷ்களம்; சர்வஞ்ஞதைமுதலிய ஆறு சத்திகளாகிய (இருதயம் சிரசு சிகை கவசம் நேத்திரம் அஸ்திரம் என்னும்) அங்கங்களால் அமைந்தது (இந்த வடிவம்)" என்றும்,

(शिवस्य विग्रहः) पञ्च वक्त्राणि शुभ्राणि सांप्रतम्।
पञ्चानि सारस्य सद्योजातादिनामकम्।
ऊर्ध्वमीशानकं चैव पञ्च कीर्तितम्।
ईशानमेव देवस्य तत्पुरुषं पश्चिमम्।
वामदेवं सव्ये ब्रह्म वक्त्रं ...।
पञ्चब्रह्म ... ईशानं ब्रह्मविग्रहम्।
... सद्योजातकादिकम्॥

(ஶிவஸ்ய விக்ரஹஃ) பஞ்ச வக்த்ராணி ஶ்ருணு ஸாம்ப்ரதம்।
பஞ்சமாதி ஸமாரப்ய ஸத்யோஜாதாத்யநுக்ரமாத்।
ஊர்த்வாந்தமீஶாநாந்தஞ்ச முகபஞ்சகமீஶிதுஃ।
ஈஶாநஸ்யைவ தேவஸ்ய சதுர்வ்யூஹபதே ஸ்திதம்।
புருஷாத்யந்த ஸத்யாந்தம் ப்ரஹ்மரூப சதுஷ்டயம்।
பஞ்சப்ரஹ்ம ஸமஷ்டிஸ் ஸ்யாதீஶாநம் ப்ரஹ்மவிஶ்ருதம்।
புருஷாத்யந்து தத்வ்யஷ்டிஸ் ஸத்யோஜாதாந்தகம் முநே॥

"சிவனாரது ஐந்து முகங்களைப்பற்றி இப்பொழுது சொல்வேம் கேள்; ஐந்தாவதாகிய சத்தியோஜாதாதிமுதல் ஊர்த்துவமாகிய ஈசானமிறுதியாயுள்ளன சிவனாரது ஐந்துமுகம்; ஈசானர்க்குத் தற்புருஷமுதற் சத்தியோஜாதமிறுதியாகிய நான்கு பிரஹ்மரூபமும் நான்கு வியூகபதத்தன; ஈசானப்பிரஹ்மம் பஞ்சப்பிரஹ்ம சமஷ்டியாகக் கூறப்படுகின்றது; தற்புருஷமுதற் சத்தியோஜாதமிறுதியாயுள்ளன வியஷ்டிப்பிரஹ்மரூபங்களாம்;" (இதனால் நாதத்தின் தானத்தில் ஈசானப்பிரஹ்மமும், பிந்துமுதலிய நான்கு அக்ஷரஸ்தானங்களில் மற்றைத் தற்புருஷமுதலிய நான்கும் நின்றவாறு யூகிக்க) என்றும் கைலாசசங்கிதை சொல்கின்றது.

பிரபஞ்சார்த்தம்.

ஓமிதீதம் ஸர்வமிதி ஶ்ருதிராஹ ஸநாதநீ।
த்வாசேதீ த்ர்யக்ஷரோ ஜகத்ஸ்ருஷ்டிஃ ப்ரகீர்த்திதா।
தஸ்யாஶ்சைதஸ்ய தாத்பர்யம் வக்ஷ்யாமி ஶ்ரூயதாமிதம்।
ஶிவஶக்த்யோஸ் ஸமாயோகஃ ப்ரணவேதி நிஶ்சிதம்।
பராஶக்தேஸ்ஸஞ்ஜாதா சிச்சக்திஸ் ததுத்பவா।
ஆநந்தஶக்திஸ்தஜ்ஜாதஸ்யா இச்சாஶக்திஸ்ததுத்பவா।
ஜ்ஞாநஶக்திஸ்ததோ ஜாதா க்ரியாஶக்திஸ்து பஞ்சமீ।
ஏதாப்ய ஏவ ஸஞ்ஜாதா நிவ்ருத்த்யாத்யாஃ கலா முநே॥

ஓமிதீதம் ஸர்வமிதி ஶ்ருதிராஹ ஸநாதநீ।
தஸ்மாத்வேதீத்யுபக்ரம்ய ஜகத்சிருஷ்டி: ப்ரகீர்த்திதா।
தஸ்யாஶ் ஶ்ருதேஸ்து தாத்பர்யம் வக்ஷ்யாமி ஶ்ரூயதாமிதம்।
ஶிவஶக்தி ஸமாயோக: பரமாத்மேதி நிஶ்சிதம்।
பராஶக்தேஸ்து ஸம்ஜாதா சிச்சக்திஸ்து ததுத்பவா।
ஆநந்தசக்திஸ் தஜ்ஜா ஸ்யாதிச்சாசக்திஸ்ததுத்பவா।
ஜ்ஞாநஶக்திஸ்ததோ ஜாதா க்ரியாஶக்திஸ்து பஞ்சமீ।
ஏதாப்ய ஏவ ஸம்ஜாதா நிவ்ருத்யாத்யா: கலாமுநே।

"ஈதெல்லாம் ஓம் என்பது" எனத் (தைத்திரீய சிக்ஷாவல்லி எட்டாம் அநுவாகச்)சுருதிகூறிற்று; ஆகலின், இதி(என்பது)தொடங்கி ஜகத்சிருஷ்டி கூறப்படுகின்றது; இந்தச் சுருதியின் தாற்பரியஞ் சொல்கின்றேன் கேட்குதி; சிவமும் சத்தியும் கூடியதே பரமான்மா; பராசத்தியினின்று பிறந்தது சிற்சத்தி; இதினின்று பிறந்தது ஆனந்தசத்தி; இதினின்று பிறந்தது இச்சாசத்தி; இதினின்று பிறந்தது ஞானசத்தி; இதினின்று பிறந்தது ஐந்தாவதாகிய கிரியாசத்தி; இவற்றினின்று நிவிர்த்தியாதிகலைகள் உண்டாயின" என்றும்,

𑌚𑌿𑌦𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑍌 𑌨𑌾𑌦𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌿𑌤𑍌।
𑌇𑌚𑍍𑌛𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑍇𑌰𑍍𑌮𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌶𑌕𑍍𑌤𑍇𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌃।
𑌸𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌜𑌾𑌤𑍋 𑌅𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑍁𑌨𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰।
𑌶𑌿𑌵𑌾𑌦𑍀𑌶𑌾𑌨 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌸𑍍𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌃।
𑌤𑌤𑍋 𑌘𑍋𑌰𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌮𑌃 𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋𑌜𑌾𑌤𑍋 𑌉𑌦𑍍𑌭𑌵𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃।
𑌏𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍃𑌕𑌾 𑌷𑌟𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍃 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌭𑌵𑌃॥

சிதாநந்தஸமுத்பந்நௌ நாதபிந்தூ ப்ரகீர்த்திதௌ।
இச்சாசக்தேர் மகாரஸ்து ஜ்ஞாநஶக்தேஸ்து பஞ்சம:।
ஸ்வர: க்ரியாஶக்தி ஜாதோ அகாரஸ்து முநீஶ்வர।
ஶிவாதீஶாந உத்பந்நஸ்ததஸ்தத்புருஷோத்பவ:।
ததோ கோரஸ்ததோ வாம: ஸத்யோஜாதோத்பவஸ்தத:।
ஏதஸ்மாந்மாத்ருகாதஷ்டத்ரிம்ஶந்மாத்ரு ஸமுத்பவ:॥

"சிதானந்தசக்தியிலிருந்து நாதபிந்துக்களும், இச்சாசத்தியிலிருந்து மகாரமும், ஞானசத்தியிலிருந்து உகாரமும், கிரியாசத்தியிலிருந்து அகாரமும் பிறந்தன; சிவத்திலிருந்து ஈசானமும், இதிலிருந்து தற்புருஷமும், இதிலிருந்து அகோரமும், இதிலிருந்து வாமதேவமும், இதிலிருந்து சத்தியோசாதமும் உதித்தன; இந்த மாதிருகாக்ஷரங்களிலிருந்து அஷ்டதிரும்சத்மாதிருகலைகள் பிறந்தன" என்றும் அக்கைலாசசங்கிதை கூறுகின்றது.

𑌅𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌕𑌲𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾 𑌅𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌜𑌾𑌃 𑌶𑌿𑌵𑍇।
𑌉𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌵𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶 𑌸𑌮𑍀𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃।
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑌘𑍋𑌰𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌕𑌲𑌾𑌃।
𑌬𑌿𑌂𑌦𑍌 𑌚𑌤𑌸𑍍𑌰𑌸𑍍𑌸𑌂𑌭𑍂𑌤𑌾𑌃 𑌕𑌲𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌗𑍋𑌚𑌰𑌾𑌃।
𑌨𑌾𑌦𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌸𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾𑌃 𑌕𑌲𑌾 𑌈𑌶𑌾𑌨𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾𑌃॥

அஷ்டௌ கலாஸ் ஸமாக்யாதா அகாரே ஸத்யஜா꞉ ஶிவே।
உகாரேவாமரூபிண்யஸ்த்ரயோதஶ ஸமீரிதா꞉।
அஷ்டாவகோரரூபிண்யோ மகாரே ஸம்ஸ்திதா꞉ கலா꞉।
பிந்தௌ சதஸ்ரஸ்ஸம்பூதா꞉ கலா꞉ புருஷகோசரா꞉।
நாதேபஞ்ச ஸமாக்யாதா꞉ கலா ஈஶாந ஸம்பவா꞉॥

"சிவனுகிய அகாரத்திலே சத்தியோஜாத எண்கலைகளும், உகாரத்திலே வாமதேவ பதின்மூன்று கலைகளும், மகாரத்திலே அகோர எண்கலைகளும், பிந்துவிலே தற்புருஷ நான்கு கலைகளும், நாதத்திலே ஈசாந பஞ்சகலைகளுமாக (முப்பத்தெட்டுக்கலைகளும்) பிறந்தன" என்றும்,

𑌈𑌶𑌾𑌨𑌾𑌚𑍍𑌛𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾 𑌕𑌲𑌾𑌜𑌾𑌤𑌾𑌽𑌥 𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌾𑌤𑍍।
𑌉𑌤𑍍𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌲𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌽𑌘𑍋𑌰 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌭𑌵𑌾।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌚 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌾𑌮𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑍇 𑌮𑌤𑍇॥

ஈஶாநாச் சாந்த்யதீதாக்யா கலாஜாதாத பூருஷாத்।
உத்பத்யதே ஶாந்திகலா வித்யாகோர ஸமுத்பவா।
ப்ரதிஷ்டாச நிவ்ருத்திஶ்ச வாமஸத்யோத்பவே மதே॥

"ஈசானத்திலிருந்து சாந்தியதீதகலையும், தற்புருஷத்திலிருந்து சாந்திகலையும், அகோரத்திலிருந்து வித்தியாகலையும், வாம

சத்தியோஜாதங்களிலிருந்து பிரதிஷ்டாகலை நிவிர்த்திகலைகளும் பிறந்தன" என்றும்,

𑌈𑌶 𑌚𑌿𑌚𑍍𑌛𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌮𑍁𑌖𑌤𑍋 𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍋𑌰𑍍 𑌮𑌿𑌥𑍁𑌨 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑌮𑍍।
𑌅𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌦𑌿 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇।
𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌵𑌾𑌚𑌕 𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌿𑌥𑍁𑌨𑌤𑍍𑌵𑌮𑍁𑌪𑍇𑌯𑍁𑌷𑌿।
𑌕𑌲𑌾𑌵𑌰𑍍𑌣 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑍇 𑌭𑍂𑌤𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑌮𑍍।
𑌵𑌿𑌯𑌦𑌾𑌦𑌿 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑌾𑌸𑍀 𑌦𑍁𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵।
𑌆𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌿𑌥𑍁𑌨 𑌮𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑌂 𑌯𑌨𑍍𑌮𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃॥

ஈஶ சிச்சக்தி முகதோ விந்தோர் மிதுந பஞ்சகம்।
அநுக்ரஹாதி க்ருத்யாநாம் ஹேதுः பஞ்சகமிஷ்யதே।
வாச்யவாசக ஸம்பந்தாந் மிதுநத்வமுபேயுஷி।
கலாவர்ண ஸ்வரூபேஸ்மிந் பஞ்சகே பூதபஞ்சகம்।
வியதாதி க்ரமாதா ஸீதுத்பந்நம் முநிபுங்கவ।
ஆத்யம் மிதுந மாரப்ய பஞ்சகம் யந்மயம் விதுः॥

"வியாபகமாகிய ஈசசிற்சத்திவாயிலாக மிதுனபஞ்சகம் எய்துகின்றது; அநுக்கிரகமுதலிய கிருத்தியங்களுக்கு ஹேதுவாயுள்ளது பஞ்சகம் என்று கூறப்படுகின்றது; வாச்சிய வாசக சம்பந்தத்தினால் மிதுனத்துவம் உண்டாகுங்கால், இந்தச் சாந்தியதீத கலைகளுடையவும் நாதபிந்துவர்ணங்களுடையவும் ரூபமாயுள்ள இந்தப் பஞ்சகத்திலே (ஆகாயமுதலிய) பூதபஞ்சகம் முறையே உண்டாயிற்று; முதற்கணுள்ள மிதுனபஞ்சகத்தை எப்பிரகாரமாகக் கொள்கின்றார்களோ (அவ்வாறே பூதபஞ்சகமும் கொள்ளற்பாற்று)" என்றும்,

𑌶𑌬𑍍𑌦𑍈𑌕𑌗𑍁𑌣 𑌆𑌕𑌾𑌶𑌶𑍍𑌶𑌬𑍍𑌦𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶 𑌗𑍁𑌣𑍋𑌽𑌨𑌿𑌲𑌃।
𑌶𑌬𑍍𑌦𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶 𑌰𑍂𑌪 𑌗𑍁𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌤𑍋 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌰𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇।
𑌶𑌬𑍍𑌦𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶 𑌰𑍂𑌪𑌰𑌸 𑌗𑍁𑌣𑌕𑌂 𑌸𑌲𑌿𑌲𑌂 𑌤𑌤𑌃।
𑌶𑌬𑍍𑌦𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶 𑌰𑍂𑌪𑌰𑌸 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌾𑌢𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌤𑌥𑌾।
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌕𑌤𑍍𑌵𑌞𑍍𑌚 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑌾 𑌨𑌾𑌦𑌿𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃।
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍈𑌖𑌰𑍀𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌦𑌿 𑌕𑍃𑌤𑌿𑌕𑌾𑌲𑌯𑍋𑌃।
𑌹𑍇𑌤𑍁𑌕𑌤𑍍𑌵𑌞𑍍𑌚 𑌰𑍂𑌪𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌣𑍈𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌤𑍇॥

ஶப்தைககுண ஆகாஶஶ்ஶப்த ஸ்பர்ஶ குணோமருத்।
ஶப்த ஸ்பர்ஶ ரூபகுண ப்ரதாநோ வஹ்நி ருச்யதே।
ஶப்த ஸ்பர்ஶ ரூபரஸ குணகம் ஸலிலம் மதம்।
ஶப்த ஸ்பர்ஶ ரூபரஸ கந்தாட்யாப்ருதிவீ மதா।
வ்யாபகத்வஞ் ச பூதாநாமிதமேவம் ப்ரகீர்த்திதம்।
வ்யாபகத்வம் வைபரீத்யேந கந்தாதி க்ரமதோபவேத்।
பூதபஞ்சக ரூபோயம் ப்ரபஞ்சஃ பரிகீர்த்யதே॥

"ஆகாயம் சப்தகுணம் ஒன்றுடையது; வாயு சப்தம் பரிசம் என்னும் இரு குணமுடையது; தேயு சப்த பரிச ரூபம் என்னும் முக்குணமுடையது; அப்பு சப்த பரிச ரூப ரசம் என்னும் நான்கு குணமுடையது; பிருதிவி சப்த பரிச ரூப ரச கந்தம் என்னும் ஐந்துகுணமுடையது; (ஆகாயாதி) பூதங்களுடைய வியாபகம் இங்ஙனம் கூறப்படுகின்றது; கந்தமுதலியவற்றின் கிரமவியாப்பியத்துவமும் இதற்கு மாறுகவே இருக்கும்; பூதபஞ்சகரூபமாக இந்தப் பிரபஞ்சம் கூறப்படுகின்றது" என்றும் அந்தக் கைலாசசங்கிதை உபதேசிக்கின்றது.

மேலும், சிவதத்துவ வித்தியாதத்துவ ஆன்மதத்துவத்தின் பாற்பட்ட முப்பத்தாறு தத்துவங்களும் பிறவும் பிரணவத்தின் பிரபஞ்சார்த்தத்தில் அடங்கும்.

குருரூபம்.

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍 𑌕𑌲𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸 𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤 𑌭𑌾𑌵𑌨𑌾𑌤𑍍।
𑌸𑌦𑌾𑌶𑌿𑌵𑍋𑌽𑌹 𑌮𑍇𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌶𑍍𑌶𑌿𑌵𑌃।
𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌨𑌹𑌿 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃॥

அஷ்டத்ரிஶத் கலாந்யாஸ ஸாமர்த்யாத்வைத பாவநாத்।
ஸதாஶிவோஹ மேவேதி பாவிதாத்மா குருஶ்ஶிவஃ।
ப்பபஞ்ச தேவதா யந்த்ர மந்த்ராத்மா நஹி ஸம்ஶயஃ॥

"அஷ்டதிரிம்சத் கலாநியாச சாமர்த்தியத்திஞல் எய்திய அத்வைதபாவனையினுற் சதாசிவோஹம் என்று பாவிக்கும் இயல்பினராகிய குருவானவர் பிரபஞ்ச தேவதாயந்திர மந்திரான்மாவாயிருக்கின்ற சிவபிரானே, சந்தேகமில்லை" என்றும்,

சிஷ்யாத்துமரூபம்.

𑌏𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌪𑌾𑌪𑌾𑌟𑌿𑌤𑌾𑌖𑌿𑌲𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌃|
𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌶𑍍𑌶𑌿𑌵𑌪𑌦𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌗𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌮𑍍|
𑌶𑌿𑌵𑌰𑍂𑌪𑍋 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌶𑍍𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑍋 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌵𑌪𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃||

ஏவம்விதாசார்ய க்ருபாபாடிதாகிலபந்தநः।
ஶிஷ்யஶ்ஶிவ பதாசக்தோ குர்வாத்மா பவதி த்ருவம்।
ஶிவரூபோ குருः ப்ரோக்தஶ்ஶிஷ்யோ குருவபுः ஸ்ம்ருதः॥

"இவ்வியல்பினராகிய சிவாசாரியருடைய அருளினால் நிர்மூலமாக்கப்பட்ட சமஸ்த பந்தத்தையுடையனாகிய சீடன் சிவபெருமானுடைய திருவடியிலே உறுதியோடு பற்றுடையனாய்க் குருவைத் தனக்கு ஆன்மாவாகக்கொண்டவனாகின்றான்; குருவிசுவரூபராகவும், சீடன் குருவின் உடலாகவும் கொள்ளப்படுகின்றான்" என்றும் கைலாசசங்கிதை சொல்கின்றது.

இங்ஙனம் மேலே கூறியவாறு பிரணவத்தின் மந்திரார்த்த முதலிய ஆறும் உபப்பிருங்கணப்பிரகாரம் சுருக்கிக் கூறப்பட்டமை காண்க.

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌪𑌦𑌮𑌾𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌪𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾
𑌣𑌿𑌚 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 | 𑌯𑌦𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤
𑌤𑍍𑌤𑍇𑌪𑌦𑌂 𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌣 𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌮𑍍𑌯𑍋𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌤𑍍||

ஸர்வே வேதா யத்பதமாமநந்தி தபாம்ஸி ஸர்வாணிச
யத்வதந்தி । யதிச்சந்தோ ப்ரஹ்மசர்யம் சரந்தி தத்தே
பதம் ஸங்க்ரஹேண ப்ரவீம்யோமித்யேதத்॥

"எல்லா வேதங்களும் எப்பதத்தைச் சொல்கின்றனவோ, ஞானங்களெல்லாம் எப்பதத்தைக் கூறுகின்றனவோ, பிரமசரியத் தொழுகுவோர் எப்பதத்தை விரும்புகின்றனரோ, அப்பதத்தைச் சங்கிரகமாக ஓம் என உனக்குச் சொல்வேன்" என்று கடவல்லி (௨. ௧௫)யும்,

𑌤𑍍𑌵𑌦𑍀𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌃 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑌦𑍀𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾।
𑌅𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌮𑌕𑌾𑌰𑌾 𑌮𑌦𑍀𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃।
𑌉𑌕𑌾𑌰𑌂𑌚 𑌮𑌕𑌾𑌰𑌂𑌚 𑌅𑌕𑌾𑌰𑌂𑌚 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌤𑍁।
𑌤𑍍𑌵𑌦𑍀𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍॥

த்வதீயः ப்ரணவः கஶ்சிந்மதீயः ப்ரணவஸ்ததா।
அகாரோ மகாரா மதீயே ப்ரணவே ஸ்திதாः।
உகாரஞ்ச மகாரஞ்ச அகாரஞ்ச க்ரமேண து।
த்வதீயம் ப்ரணவம் வித்தி த்ரிமாத்ரம் ப்லுதமுத்தமம்॥

"ஒரு பிரணவம் (உனக்கு) உரியது; அவ்வாறு (மற்றொன்று) எமக்கு (சிவபிரானுக்கு) உரியது; எமது பிரணவத்தில் அகாரம், உகாரம், மகாரம் உள்ளன; (வர்ணவியத்தியயத்தினால் எய்திய) உகாரம் மகாரம் அகாரம் என்பன கிரமமாக உனது பிரணவமாய் மும்மாத்திரை (அளபெடைப்) புலுதமாம் என்று அறிதி" என்று லிங்கபுராணமும் கூறுகின்றன.

𑌹𑌰𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌰𑌣𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇।
𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑌵𑌨𑌾𑌦𑍋𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃॥

ஹரஸ்ஸர்வஸ்ய ஹரணாத் விபுத்வாத் விஷ்ணுருச்யதே।
பகவாந்ஸர்வவிஜ்ஞாநாதவநாதோமிதி ஸ்ம்ருதः॥

"அனைத்தையுஞ் சங்கரிப்பவராதலில் ஹரன் எனவும், வியாபகராதலில் விஷ்ணு எனவும், சர்வஞ்ஞராதலில் பகவான் எனவும், காப்பவராதலில் ஓம் எனவும் திருநாமங்கள் சிவபிரானுக்குப் போந்தன" என்று கூர்மபுராணம் கூறுகின்றது. பிரணவத்தின் தாதுவர்த்தம் எமது பிரஹ்மசூத்திரத்தமிழ்மொழிபெயர்ப்பாகிய சிவாத்துவித சைவபாஷ்யத்து கஅ௭-ம் பக்கத்திற் காண்க.

வியாகிருதியர்த்தம்.

𑌅𑌯𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑌂 𑌵𑌾 𑌉𑌚𑍍𑌚𑌰𑍇𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿
𑌸𑍍𑌤𑌵𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌕𑌾𑌨𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑌾𑌰𑌹𑍍𑌰𑌿𑌣𑍈𑌰𑍍𑌭𑌵𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷𑍈𑌵𑌾
𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑍇𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌤𑌨𑍍𑌨𑍈𑌯𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌰𑍋𑌕𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿

𑌸𑍍𑌵𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌰𑍋 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌭𑍁𑌵𑍋 𑌭𑍂𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌾 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃। 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑌾𑌯𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌹𑌿 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌤𑍀 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚𑌰𑌤𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍈 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋 𑌹𑌿 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇𑌷𑍁 𑌚𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌭𑍂𑌰𑍍𑌭𑍁𑌵𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑍀𑌤𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌹𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑌿𑌵𑍋𑌪𑌾𑌸𑌿𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿॥

அதா வ்யாஹ்ருதம் வா இதமாஸீத் ஸ ஸத்யம் ப்ரஜாபதிஸ்தபஸ் தப்த்வாநுவ்யாஹரத் பூர்புவ: ஸ்வரித் யேஷை வாஸ்ய ப்ரஜாபதேஸ் ஸ்தவிஷ்டா தநூர் யா லோகவதீதி ஸ்வரித்யஸ் யாஸ்ஸிரோநாபிர்புவோ பூ: பாதா ஆதித்யஸ் சக்ஷு: । சக்ஷுராயத்தாஹி புருஷஸ்ய மஹதீ மாத்ரா சக்ஷுஷா ஹ்யயம் மாத்ராஸ்சரதி ஸத்யம் வை சக்ஷுரக்ஷிண்யவஸ்திதோ ஹி புருஷஸ் ஸர்வார்த்தேஷு சரத்யேதஸ்மாத் பூர்புவ: ஸ்வரித்யுபாஸீதாநேந ஹி ப்ரஜாபதிர் விஸ்வாத்மா விஸ்வசக்ஷு ரிவோபாஸிதோ பவதி॥

*"இது (பிரபஞ்சம்) அவ்வியாகிருதமாய் இருந்தது; பின் 'சத்தியமாய்ப் பிரஜாபதியானவர் பூர் புவர் சுவர் என்னும் சுவரத்தை வியாகரித்தார் (கூறினர்); இந்த மூன்றும் பிரஜாபதியின் (அஃதாவது மேலே கூறியாங்கு பிராணுதித்தியரின்) உலகவடிவமாகிய ஸ்தூல சரீரம்; சுவர் என்றது அதின் (சரீரத்தின்) தலை; புவர் என்றது (அதின்) நாபி; பூர் என்றது (அதின்) பாதங்கள்; சூரியன் கண்; புருஷனுடைய பெரும் பொருள்கள் கண்வசப்பட்டுள்ளன; கண்ணிலேதான் விஷயம் அறியப்படுகின்றது; கண் சத்தியம்; கண்ணுட் புருஷன் சர்வார்த்தங்களினும் செல்கின்றான்; ஆகலின், ஒருவன் ஞாயிற்றைப் பூர் புவர் சுவர் என்று வழிபடுவானாக; அதினால் விசுவான்மாவாகிய *பிரஜாபதியானவர் உலகத்தின் நேத்திரம் போல உபாசிக்கப்படுகின்றார்" என்றும்,*

---

* பிரஜாபதி என்றது பிரஜைகளாகிய பசுக்களுக்குப் பதி என்பது பொருள்; அஃதாவது பசுபதி என்பதாம்.

சாவித்திரி.

𑌤𑌤𑍍𑌸𑌵𑌿𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌰𑍇𑌣𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍌 𑌵𑌾 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌸𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌸 𑌵𑌾 𑌏𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑌣𑍀𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌕𑌾𑌮𑍇𑌨𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑍋𑌽𑌥 𑌭𑌰𑍍𑌗𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌧𑍀𑌮𑌹𑍀𑌤𑌿 𑌸𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌵𑍈 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋 𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌰𑍍𑌗𑌾𑌖𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌾𑌮𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑍋𑌽𑌥 𑌧𑌿𑌯𑍋 𑌯𑍋 𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍋𑌦𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌯𑍋 𑌵𑍈 𑌧𑌿𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍋𑌦𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌃 । 𑌅𑌥 𑌭𑌰𑍍𑌗 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑍋 𑌹 𑌵𑌾 𑌅𑌮𑍁𑌷𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌕𑍋𑌽𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌿 𑌵𑍈𑌷 𑌭𑌰𑍍𑌗𑌾𑌖𑍍𑌯𑍋 𑌭𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑌿𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍀𑌤𑌿 𑌭𑌰𑍍𑌗𑍋 𑌭𑌰𑍍𑌜𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌵𑍈𑌷 𑌭𑌰𑍍𑌗 𑌇𑌤𑌿 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌃 ॥

தத்ஸவிதுர்வரேண்யமித்யஸௌ வா ஆதித்யஸ்ஸவிதா ஸ வா ஏவம் ப்ரவரணீய ஆத்ம காமேநேத்யாஹுர் ப்ரஹ்மவாதிநோத பர்க்கோ தேவஸ்ய தீமஹீதி ஸவிதா வை தேவஸ்ததோ யோஸ்ய பர்க்காக்யஸ்தம் சிந்தயாமீத்யாஹுர் ப்ரஹ்மவாதிநோத தியோ யோநः ப்ரசோதயாதிதி புத்தயோ வை தியஸ்தா யோஸ்மாகம் ப்ர சோதயாதித்யாஹுர் ப்ரஹ்மவாதிநः । அத பர்க்கா இதி யோஹ வா அமுஷ்மிந்நாதித்யே நிஹிதஸ்தாரகோக்ஷிணி வைஷ பர்க்காக்யோ பாபிர்கதிரஸ்யஹீதி பர்க்கோ பர்ஜயதீதி வைஷ பர்க்கா இதி ருத்ரோ ப்ரஹ்மவாதிநः॥

''இந்த ஆதித்தியன் சவிதா; அவர் பரமான்விலே பற்றுள்ளவனுல் விரும்பற்பாலர்'' எனவும், ''சவிதா என்பவர் சிவபிரான்; பர்க்கர் எனப்படும் அவரைச் சிந்திக்கின்றேன்'' எனவும், ''எவர் எங்களுடைய கருத்துகளைச் செலுத்துகின்றுரோ'' எனவும் பிரஹ்மவாதிகள் கூறுகின்றனர். (அஃதாவது எவர் எங்களுடைய கருத்துக்களைச் செலுத்துகின்றுரோ, அந்தச் சிவாதித்தியன் (முத்தியில்) விரும்பற்பாலராயுள்ள பர்க்கரைச் (சிவபெருமானைத்) தியானிக்கின்ரும்) என்பது அச்சாவித்திரியின் பொருளாம்.

பர்க்கர் எனப் பெயரிய எவர் இந்த ஆதித்தியனிலேனும், கண்மணியிலுள்ளேனும் இருத்தப்பெற்றாரோ, அவரது கதி ஒளியினாலாமாதலின் பர்க்கர் எனப்படுகின்றார்; அல்லது (சமஸ்த பாவங்களையும், அல்லது உலகங்களையும்) வறுத்தலினாற் பர்க்கர் எனப்படுகின்றார்; அல்லது பர்க்கர் உருத்திரர் (சிவபெருமான்) எனப்படுகின்றார் என்று பிரஹ்மவாதிகள் கூறுகின்றார்கள்.

தேவஸ்ய ஸவிதுர்மத்யே யோ பர்க்கோ நோ தியஃ க்ரமாத்।
ப்ரசோதயாத் தம் வரேண்யம் தீமஹீத்யந்வயஃ க்ரமஃ॥

தேவஸ்ய ஸவிதுர்மத்யே யோ பர்க்கோ நோ தியஃ க்ரமாத்।
ப்ரசோதயாத் தம் வரேண்யம் தீமஹீத்யங்வயஃ க்ரமஃ॥

"சிவாதித்தியனுக்கு மத்தியிலே உள்ள எந்தப் பர்க்கர் (சிவபிரான்) எங்கள் கருத்துக்களைச் செலுத்துகின்றாரோ, அந்த விரும்பற்பாலராயினாரைத் தியானிக்கின்றோம்" என்று யாஜ்ஞவற்கியர் கூறுகின்றார்.

அத ப இதி பாஸயதீமாந்லோகாந் ர இதி ரஞ்ஜயதீமாநி பூதாநி க இதி கச்சந்த்யஸ்மிந்நாகச்சந்த்யஸ்மாதிமாஃ ப்ரஜாஸ்தஸ்மாத்பரகத்வாத்பர்க்கஃ।

அத ப இதி பாஸயதீமாங்லோகாங் ர இதி ரஞ்ஜயதீ
மாநி பூதாநி க இதி கச்சந்த்யஸ்மிந்நாகச்சந்த்யஸ்மா
திமாஃ ப்ர ஜாஸ்தஸ்மாத்பரகத்வாத்பர்க்கஃ।

இந்தச் (சேதனாசேதனப்) பிரபஞ்சங்களையெல்லாம் பிரகாசிப்பித்தலாற் ப (ஹ) எனவும், இந்தச் சேதனப் பிரபஞ்சங்களை இச்சிப்பித்தலால் ர () எனவும், இப்பிரஜைகளெல்லாம் இவரிலே ஒடுங்கி மீளுதலாற் க (ம) எனவும் பொருள்படுதலில் அவர் பர்க்கர் எனப்படுவர் என்றும்,

ஈண்டுக் கூறப்பட்ட பிரகாசம் எனப்படும் பாசனத்தினல் ஞானசத்தியும், ரஞ்சனத்தினல் இச்சாசத்தியும், கமனாகமனங்களாற் கிரியாசத்தியும் பெறப்பட்டு ஸகாராந்தமாகியபர்க்கஸ் (பர்க்கஸ்) என்பது ஞானேச்சாக்கிரியா சொரூப (சிவஞாது) பராசத்தியின் மேலாயிற்று. சூரியனுக்குப் பொருட்படுத்துங்காற் பர்க்கஸ் என்றது அதின் ஒளிமேலாகின்றது என்றும் மைத்திராயணோபநிடதம் கூறுகின்றது.

தத்ஸவிதுர் வரேண்யம் பர்க்கோ தேவஸ்ய தீமஹி
தியோ யோநஃ ப்ரசோதயாத்।

தத்ஸவிதுர் வரேண்யம் பர்க்கோ தேவஸ்ய தீமஹி
தியோ யோநஃ ப்ரசோதயாத்।

"ஆகலின் எந்தச் சிவசூரியனுடைய (ஞானேச்சாக்கிரியாசொரூப) பராசத்தியொளியானது எங்கள் (ஞானேச்சாக்கிரியாசொரூப)க் கருத்துக்களை உளுற்றுகின்றதோ, அந்த விரும்பற்பாலராம் பராசத்தி ஒளிப்பொருளைத் தியானிக்கின்றோம்" என்பது மற்றோர் பொருள். இதற்கிசைந்தே

ஶிவார்க்கஶக்திதீதித்யா சமர்த்தீக்ருதசித்ருஶா।
ஶிவம் ஶக்த்யா திபிஸ் ஸார்த்தம் பஶ்யத்யாத்மா கதாவ்ருதிஃ॥

ஶிவார்க்கஶக்திதீதித்யா சமர்த்தீக்ருதசித்ருஶா।
ஶிவம் ஶக்த்யா திபிஸ் ஸார்த்தம் பஶ்யத்யாத்மா கதாவ்ருதிஃ।

"சிவசூரியனுடைய பராசத்தியொளியினால் வன்மையுடைத் தாக்கப்பட்ட (ஸ்தூலசித்தாகிய) ஆன்மக்கண்ணினால் (உபாசகன்) சத்தியோடுகூடச் சிவத்தைப் பார்க்கின்றான்; பாசம் நீங்கிப் போயிற்று" என்று அக்காயத்திரிப்பொருளைச் சிவாகமமும் வலியுறுத்திற்று.

பிரணவத்தின் வியஷ்டிரூபமாகிய அகார உகார மகாரங்கள் முறையே அக்நிமீளே (அக்நிமீளே) என ஆதி இருக்குவேதத்து ஆதியினும், யோநிஸ்ஸமுத்ரோபந்துஃ (யோநிஸ்ஸமுத்ரோ பந்துஃ) என மத்தியவேதமாகிய யசுர்வேதத்தினும், ஸமாநம்வரம் (ஸமாநம்வரம்) என இறுதிவேதமாகிய சாமத்தில் இறுதியினும் நின்று வேதங்களுக்கெல்லாம் ஓங்காரப்பொருளாயினர் சிவபெருமான் என்று உணர்த்தினாற்போல, பிரணவத்தின் முதல் அக்ஷரமும் இறுதிபக்ஷரமுமாகிய ஓகாரமும் மகாரமும் பன்னிரு திருமுறைகளின் முதற்றிருமுறையின் முதலிலே தோடு எனவும், இறுதித் திருமுறையிலே உலகேலாம் எனவும் நின்று பன்னிரு திருமுறைகளுக்கும் ஓங்காரப் பொருளாயினர் சிவபிரான் என்றுணர்த்தின.

பெரிய வடவிருக்ஷத்துக்கு அதன் நுட்பமாகிய வித்து உளதாமாறுபோலச் சமஸ்த சாஸ்திரங்கட்கு மூலமாயும், சர்வசாஸ்திரப் பிரதிபாதிதமாயும், சுப்பிரமணியப்பெருமானால் வினவப்பட்டபோது பிரமாவுக்குப் பொருள் தெரியாது மயக்கம் எய்தச் செய்ததாயும், அப்பெருமானால் வாமதேவமுனிவர்க்கு நேரே உபதேசிக்கப் பெற்றதாயும், காசியில் இறப்பவர்க்கு எமது விசுவநாதப்

பெருமானால் உபதேசிக்கப்படும் தாரகப்பிரஹ்மமாயுமுள்ள பிரணவத்தின் முதல் அக்ஷரமாகிய ஓகாரத்தை, பிரஹ்ம க்ஷத்திரிய வைசியர் என்னும் துவிஜர்களால் நியமமாகக் காலை மாலை யுச்சிகளிலே ஜபிக்கற்பாலதாய் வேதசாரமாயுள்ள காயத்திரியின் முதல் அக்ஷரமாகிய தகரத்தின்மீது "எங்களை வாழ முன்னாள் ஏடு வைகையிலிட்ட பெருவாழ்வாகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் தாம் திராவிட சுருதியை ஆரம்பித்தபோது ஆரியவேதத்தினின்று வேறுபடாத தமிழ்வேதம் என்றுணர்த்தத் "தோடுடையசெவியன்" என்று தொடங்கிச் சிவனாரது சத்திபாகத்தைச் சிறப்பித்துக் குறிப்பித்தருளினார்.

𑌏𑌤𑌦𑌕𑍍𑌷𑌰 𑌮𑍇𑌤𑌾𑌂𑌚 𑌜𑌪𑌨𑍍 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌮𑍍।
𑌸𑌂𑌧𑍍𑌯 𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍋 𑌵𑍇𑌦𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇॥

ஏததக்ஷரமேதாஞ்ச ஜபந் வ்யாஹ்ருதிபூர்விகாம்।
ஸந்த்யயோர் வேத்வித்விப்ரோ வேதபுண்யேந யுஜ்யதே॥

"இந்தப் பிரணவத்தையும் மூன்று வியாகிருதி பூருவமாகிய இந்தக் காயத்திரியையும் சந்தியாகாலங்களிலே செபிக்கும் அந்தணன் மூன்று வேதங்களையும் ஓதிய புண்ணியத்தை அடைகின்றான்" என்றது மநுதரும சாஸ்திரம்.

தோடுடையசெவியன்விடையேறியோர்தூவெண்மதிசூடிக்
காடுடையசுடலைப்பொடிபூசியென்னுள்ளங்கவர்கள்வ
னேடுடையமலரான்முனைநாட்பணிந்தேத்தவருள்செய்த
பீடுடையபிரமாபுரமேவியபெம்மானிவனன்றே.

—ஞா, திருப்பிரமபுரம்.

தாமென்றுமனந்தளராத்தகுதியராயுலகத்துக்
காமென்றுசரண்புகுந்தார்தமைக்காக்குங்கருணையினான்
ஓமென்றுமறைபயில்வார்பிரமபுரத்துறைகின்ற
காமன்றனுடலெரியக்கனல்சேர்ந்தகண்ணானே.

—ஞா, திருப்பிரமபுரம்.

தையலார்மையலிலேதாழ்ந்துவிழக்கடவேனைப்
பையவேகொடுபோந்துபாசமெனுந்தாழுருவி
யுய்யுநெறிகாட்டுவித்திட்டோங்காரத்துட்பொருளை
யையனெனக்கருளியவாறூர்பெறுவாரச்சோவே.

—திருவாசகம்.

(உரு) பஞ்சாக்ஷரம்.

𑌨𑌮𑌶𑍍𑌶𑌿𑌵𑌾𑌯 𑌚 𑌶𑌿𑌵𑌤𑌰𑌾𑌯 𑌚।

நமஶ்ஶிவாய ச ஶிவதராய ச।

—*யசுர்வேதம், ச. ரு. அ. க*

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 । 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 । 𑌶𑌿𑌵𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ॥

ஸர்வலிங்காயநம: । ஶிவாயநம: । ஶிவலிங்காயநம:॥

—*தைத்திரீய ஆரணியகம், க௦. கசு. ரு-சு*

என்று யசுர்வேத மத்தியிலுள்ள உருத்திராத்தியாயத்து மத்தியினும், தைத்திரீய ஆரணியகத்தினும் ஸ்தூல சூக்கும பஞ்சாக்ஷரங்கள் முறையே கூறப்பட்டுள்ளன.

திரயீ எனப்படும் இருக்கு யசுர் சாமம் என்பவற்றின் நடுக்கணுள்ளது யசுர்வேதம்; யசுர்வேத எழுகாண்டங்களின் நடுக்கணுள்ளது நான்காவது கண்டத்து ஐந்தாம் பிரசினமாகிய ஸ்ரீருத்திரம்; இந்த ஸ்ரீருத்திரத்துள்ளது நம:ஸோமாயச என்னும் அநுவாகத்திலுள்ள நம: ஶிவாய என்பது; இதின் மத்தியிலுள்ளது சிவனார் திருநாமமாகிய சிவ என்னும் ஈரெழுத்தாம்; ஆகலின், வேதபுருஷனுக்குக் கண்ணாயது உருத்திரம்; கண்மணியாயது பஞ்சாக்ஷரம்; மணியாடு பாவையாயுள்ளது சிவனார் திருநாமமாகிய சிவ என்னும் ஈரெழுத்தாம்.

𑌓𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑍇 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑌤𑌶𑍍𑌶𑌿𑌵𑌃।
𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌮𑌾𑌲𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃।
𑌓𑌂 𑌨𑌮𑌶𑍍𑌶𑌿𑌵𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍।
𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌷𑌡𑌕𑍍𑌷𑌰𑍇 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌤𑌨𑍁𑌶𑍍𑌶𑌿𑌵𑌃।
𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌵𑌾𑌚𑌕𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌸𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌤𑌃॥

ஓமித்யேகாக்ஷரே மந்த்ரே ஸ்திதஸ்ஸர்வகதஶ்ஶிவ:।
யாநிமந்த்ராணி ஸூக்ஷ்மாணி மாலாமந்த்ராண்யஶேஷத:।

ஓம்நமஶ்ஶிவாயேதி ஸம்ஸ்திதாநி யதாக்ரமம்।
மந்த்ரே ஷடக்ஷரே ஸூக்ஷ்மே பஞ்சப்ரஹ்மதநுஶ்ஶிவ:।
வாச்ய வாசக பாவேந ஸ்திதஸ்ஸாக்ஷாத் ஸ்வபாவத:॥

—தருமசங்கிதை.

𑌶𑌿𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌚|
𑌷𑌡𑌕𑍍𑌷𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌸𑌤𑌃|
𑌕𑌿𑌂𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌹𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌶𑍍𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌬𑌹𑍁𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑍈𑌃|
𑌯𑌸𑍍𑌯𑍋𑌂𑌨𑌮𑌶𑍍𑌶𑌿𑌵𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋𑌯𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃|
𑌤𑍇𑌨𑌾𑌧𑍀𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌮𑍍|
𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑌤𑍍𑌰𑌯𑌮𑍍|
𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌫𑌲𑌂𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍|
𑌅𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑍋𑌵𑌾𑌧𑌮𑍋𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌖𑍋 𑌵𑌾 𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑍋𑌪𑌿𑌵𑌾|
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌜𑌪𑍇𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌪𑌾𑌪𑌪𑌞𑍍𑌜𑌰𑌾𑌤𑍍||

ஶிவஜ்ஞாநாநி யாவந்தி வித்யாஸ்தாநாநி யாநிச।
ஷடக்ஷரஸ்ய ஸூத்ரஸ்ய தாநி பாஷ்யம் ஸமாஸத:।
கிந்தஸ்ய பஹுபிர்மந்த்ரைஶ்ஶாஸ்த்ரைர்வா பஹுவிஸ்தரை:।
யஸ்யோம்நமஶ்ஶிவாயேதி மந்த்ரோயம் ஹ்ருதி ஸம்ஸ்தித:।
தேநாதீதம் ஶ்ருதந் தேந க்ருதம் ஸர்வமநுஷ்டிதம்।
நமஸ்காராதி ஸம்யுக்தம் ஶிவாயேத்யக்ஷரத்ரயம்।
ஜிஹ்வாக்ரே வர்த்ததே யஸ்ய ஸபலந்தஸ்ய ஜீவிதம்।
அந்த்யஜோவாதமோவாபி மூர்க்கோ வா பண்டிதோபிவா।
பஞ்சாக்ஷரஜபேநிஷ்டோ முச்யதே பாபபஞ்சராத்॥

—வாயுசங்கிதை.

"ஏகாக்ஷரமாகிய ஓங்காரமந்திரத்திலே சர்வவியாபகராகிய சிவபிரான் உளராயினர்; மாலாமந்திரமுதலிய அனைத்திலேனும் எந்தச் சூக்குமமந்திரங்களும் ஓம் நம: ஶிவாய என்பதிலே கிரமமாய் நிலைத்தனவோ, 'சூக்குமமாகிய அந்த ஷடக்ஷரமந்திரத்திற் பஞ்சப்பிரமதநுவுடைய சிவபிரான் வாச்சியவாசகசம்பந்தத்தினல்

இயல்பாய் நேரே உளராயினார்; எவ்வளவு சிவஞானங்களுண்டோ, எவ்வளவு வித்தியாஸ்தானங்களுண்டோ, அவையெல்லாம் ஷடக்ஷரமாகிய சூத்திரத்தின் பாஷ்யமாம்; எவனுடைய இதயத்திலே இந்தப் பஞ்சாக்ஷரம் இருக்கின்றதோ, அவனால் எல்லாம் படிக்கப்பட்டன; எல்லாம் கேட்கப்பட்டன; எல்லாஞ் செய்யப்பட்டன; எல்லாம் அநுஷ்டிக்கப்பட்டன; அவனுக்கு அநேக மந்திரங்களினால் எய்தும் (பயன்) என்! அநேக விஸ்தாரமாகிய சாஸ்திரங்களினாற் (பயன்) என்! நகார மகாரத்தை முதற்கண்ணே கொண்ட சிவாய என்னும் மூன்று அக்ஷரமும் எவனது நா நுனியின்கண் இருக்கின்றதோ, அவனது சென்மம் சாபல்லியமாம்; சண்டாளனேனும், அதமனேனும், மூடனேனும், பண்டிதனேனும் ஆகுக, பஞ்சாக்ஷர செபநிஷ்டனேயாமாயின் அவன் பாவ பஞ்சரத்தினின்று வீடுறுகின்றான்" என்று சிவபுராண தருமசங்கிதை வாயுசங்கிதை முதலியவைகளிற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

𑌶𑌿𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂𑌚 𑌵𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇।
𑌯𑌕𑌾𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌰𑍂𑌪𑌂𑌚 𑌨𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌂𑌥𑌿𑌰𑍂𑌪𑌕𑌮𑍍।
𑌮𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌮𑌲𑌰𑍂𑌪𑌂𑌚 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌪𑌂𑌚𑌵𑌰𑍍𑌣𑌕𑌃॥

ஶிகாரம் ஶிவரூபஞ்ச வகாரம் ஶக்திருச்யதே।
யகாரமாத்மரூபஞ்ச நகாரம் க்ரந்திரூபகம்।
மகாரம் மலரூபஞ்ச இத்யர்த்த: பஞ்சவர்ணக:॥

என்னும் சிவாகமசுலோகத்துப் பஞ்சாக்ஷரப்பொருள்,

தேங்குபேரொளியாகியசிவமெனுநாமு
நீங்குறுதநஞ்சத்தியாய்நிலைபெறுமருளும்
தூங்குமாவியுந்தொடர்திரோதாயியும்பிந்த
வோங்குமாணவத்தெறுழ்வலியுரைப்பரிதணங்கே

என்னும் திருவானைக்காப்புராணச் செய்யுளால் அறிக.

காதலாகிக்கசிந்துகண்ணீர்மல்கி
யோதுவார்தமைநன்னெறிக்குய்ப்பது
வேதநான்கினுமெய்ப்பொருளாவது
நாதனாமநமச்சிவாயவே.

—ஞா, நமச்சிவாயத்திருப்பதிகம்.

விண்ணுறவடுக்கியவிறகின்வெவ்வழ
லுண்ணியபுகில்லவையொன்றுமில்லையாம்
பண்ணியவுலகினிற்பயின்றபாவத்தை
நண்ணிநின்றறுப்பதுநமச்சிவாயவே.

—நா, நமச்சிவாயத்திருப்பதிகம்.

மற்றுப்பற்றெனக்கின்றிநின்றிருப்பாதமேமனம்பாவித்தேன்
பெற்றலும்பிறந்தேனினிப்பிறவாததன்மைவந்தெய்தினேன்
கற்றவர்தொழுதேத்துஞ்சீர்க்கறையூரிற்பாண்டிக்கொடுமுடி
நற்றவாவுனைநான்மறக்கினுஞ்சொல்லுநாநமச்சிவாயவே.

—சு, திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி.

நமச்சிவாயவாழ்கநாதன்றாள்வாழ்க.

—திருவாசகம்.

கருவாய்க்கிடந்துன்கழலேநினையுங்கருத்துடையே
னுருவாய்த்தெரிந்துன்றனாமம்பயின்றேனுனதருளாற்
றிருவாய்ப்பொலியச்சிவாயநமவென்றுநீறணிந்தேன்
றருவாய்சிவகதிநீபாதிரிப்புலியூரரனே.

—நா, திருப்பாதிரிப்புலியூர்.

அல்லலாகவைம்பூதங்களாட்டினும்
வல்லவாறுசிவாயநமவென்று
நல்லமேவியநாதனடிதொழ
வெல்லவந்தவினைப்பகைவீடுமே.

—நா, திருநல்லம்.

துன்பாயமாசார்துவராயபோர்வையார்
புன்பேச்சுக்கேளாதேபுண்ணியனைநண்ணுமின்க
ணன்பாற்சிவாயவெனாநாலூர்மயானத்தே
யின்பாயிருந்தானையேத்துவார்க்கின்பமே.

—ஞா, திருநாலூர்மயானம்.

விண்ணினார்பணிந்தேத்தவியப்புறு
மண்ணினார்மறவாதுசிவாயவென்
றெண்ணினார்க்கிடமாவெழில்வானகம்
பண்ணினாரவர்பாலைத்துறையரே.

—நா, திருப்பாலைத்துறை.

இலங்கையரக்கர்தமக்கிறையேயிடந்துகயிலையெடுக்கிறையே
புலன்கள்கெடவுடன்பாடினனேபொறிகள்கெடவுடன்பாடினனே
யிலங்கியமேனியிராவணனேயெய்துபெயருமிராவணனே
கலந்தருள்பெற்றதுமாவசியேகாழியரனடிமாவசியே.

—ஞா, திருப்பிரமபுரம்

ஏதுமொன்றுமறிவிலராயினு
மோதியஞ்செழுத்தும்முணர்வார்கட்குப்
பேதமின்றியவரவருள்ளத்தே
மாதுந்தாமுமகிழ்வர்மாற்பேறரே.

—நா, திருமாற்பேறு.

நானேயோதவஞ்செய்தேன்சிவாயநமவெனப்பெற்றேன்
றேனாயின்னமுதமுமாய்த்தித்திக்குஞ்சிவபெருமான்
றானேவந்தெனதுள்ளம்புகுந்தடியேற்கருள்செய்தா
னூனாருமுயிர்வாழ்க்கையொறுத்தன்றேவெறுத்திடவே.

—திருவாசகம்.

வாயிலேவைக்குமளவின்மருந்தாகித்
தீயபிறவிநோய்தீர்க்குமே—தூயவே
கம்பெருமாதேவியொடுமன்னுகயிலாயத்
தெம்பெருமானோரஞ்செழுத்து.

அஞ்செழுத்துங்கண்டீரருமறைகளாவனவு
மஞ்செழுத்துங்கற்கவணித்தாகு—நஞ்சவித்த
காளத்தியார்யார்க்குங்காண்டற்கரிதாய்ப்போய்
நீளத்தேநின்றநெறி.

—பதினோராந்திருமுறை.

(௨௪) சிவபெருமான் ஒருவரே வழிபடற்பாலர்.

த்யாயீதேஶாநம் ப்ரத்யாயிதவ்யம் ஸர்வமிதம் ப்ரஹ்ம
விஷ்ணுருத்ரேந்த்ராஸ்தே ஸம்ப்ரஸூயந்தே । ஸர்வாணி சேம்
த்ரியாணி ஸஹ பூதைர்ந காரணம் காரணாநாம் த்யாதா

[illegible]

த்யாயீதேஶாநம் ப்ரத்யாயிதவ்யம் ஸர்வமிதம் ப்ரஹ்மவிஷ்ணு ருத்ரேந்த்ராஸ்தே ஸம்ப்ர ஸூயந்தே । ஸர்வாணி சேந்திரியாணி ஸஹ பூதைர்நகாரணம் காரணாநாம் தாதா த்யாதா காரணந்து த்யேயஸ்ஸர்வைஶ்வர்ய ஸம்பந்நஸ்ஸர்வேஶ்வரஶ் ஶம்புராகாஶ மத்யே .... ஶிவ ஏகோ த்யேயஶ்ஶிவங்கரஸ் ஸர்வமந்யத் பரித்யஜ்ய ஸமாப்தாதர்வ்ஶிகா॥

"மிகவும் தியானிக்கற்பாலராகிய (மகாசதாசிவ நிருத்த) ஈசானரைத் தியானிக்க; அந்தப் பிரம விஷ்ணு உருத்திர மகேசுவரர்களாகிய இவரெல்லாம் உற்பத்தியாகின்றனர்; எல்லா இந்திரியங்களும் பூதங்களுடனே கூட (உற்பத்தியாகின்றன); காரணமும் காரணங்களைப் படைத்தோரும் கருதினோருமாகியவர் (உற்பவித்த) லின்று, காரணமும் சர்வைசுவரிய சம்பன்னரும் சர்வேசுவரரும் சம்புவுமாகியவரே (பரமவியோமமாகிய திருத்திற்றம்பல) ஆகாயமத்தியிற் றியானிக்கற்பாலர்" என்று அதர்வசிகை முதற்கண்ணே ஏனைத் தேவர்களைத் தவிர்த்தும், "மற்றெல்லாம் விடுத்து இன்பஞ் செய்பவராகிய சிவபிரான் ஒருவரே தியானிக்கற்பாலர் அதர்வசிகை முற்றிற்று" என்று பின்னரும் அவர்களைத் தவிர்த்தது.

[illegible]

யஸ்மாத் ஸர்வமிதம் ப்ரஹ்மவிஷ்ணு ருத்ரேந்த்ரபூர்வகம்।
ஸஹபூதேந்த்ரியைஸ் ஸர்வைः ப்ரதமம் ஸம்ப்ரஸூயதே।
காரணாநாஞ்ச யோ தாதா த்யாதா பரமகாரணம்।
நஸம்ப்ரஸூயதேந்யஸ்மாத் குதஶ்சநகதாசந।
ஸர்வைஶ்வர்யேண ஸம்பந்நோ நாம்நா ஸர்வேஶ்வரः ஸ்வயம்।
ஸர்வைர் முமுக்ஷுபிர் த்யேயஶ் ஶம்புராகாஶ மத்யகः॥

"எவரிடத்திருந்து பிரமவிஷ்ணு ருத்திர மகேசுவர பூருவமான இஃதனைத்தும் சகல பூதேந்திரியங்களுடனே கூட, ஆதியிற் பிறந்தனவோ, காரணங்களைப் படைத்தோரும் கருதினேரும் பரமகாரணருமாகிய எவர் (சமஷ்டிரூபசதாசிவர்) யாண்டாயினும் எப்போதாயினும் பிறிதொன்றினின்று பிறக்கின்றிலரோ, சர்வைசுவரிய பரிபூரணராகியும் தாமே பெயரினுற் சர்வேசுவரராகிய சம்புவாகியும் இருக்கின்றரோ, அவரே தகராகாயமத்தியில் இருப்பவராக முமுட்சுக்களாற் றியானிக்கற்பாலர்" என்றது உபப்பிருங்கணம்.

வையநீரேற்றுனுமலருறையுநான்முகனு
மையன்மாரிருவர்க்குமளப்பரிதாலவன்பெருமை
தையலார்பாட்டோவாச்சாய்க்காட்டெம்பெருமானைத்
தெய்வமாப்பேணுதார்தெளிவுடைமைதேறேமே.

—ஞா, திருச்சாய்க்காடு.

மாற்றேனெழுத்தஞ்சுமென்றனுவின்
மறவேன்றிருவருள்கள்வஞ்சநெஞ்சி
னேற்றேன்பிறதெய்வமெண்ணுநாயே
னெம்பெருமான்றிருவடியேயெண்ணினல்லான்
மேற்றுனீசெய்வனகள்செய்யக்கண்டு
வேதனைக்கேயிடங்கொடுத்துநாளுநாளு
மாற்றேனடியேனையஞ்சலென்னு
யாவடுதண்டுறையுறையுமமரரேறே.

—நா, திருவாவடுதுறை.

(உரு) சிவபெருமானுக்கு ஒப்பாரும் இல்லை மிக்காரும் இல்லை.

ந தத்ஸமஶ்சாப்யதிகஶ்ச த்ருஶ்யதே।
ந தத்ஸமஸ் சாப்யதிஸ்ச த்ருஸ்யதே।

"அவருக்கு ஒப்பாரும் மிக்காரும் இல்லை" என்று சுவேதாசுவதர (சு. அ) மும்,

தத்ஸமோ நாஸ்தி லோகேஷு ந வரோ நாபர꞉ க்வசித்।

தத்ஸமோ நாஸ்தி லோகேஷு ந வரோ நாபர꞉ க்வசித்।

"உலகங்களில் அவர்க்கு ஒப்பாரும் இல்லை, பிறரொருவர் அவர்க்கு மிக்காராகவும் இல்லை" என்று ஸ்காந்ததக்ஷகாண்டமும் கூறுகின்றன; இவ்வுண்மை பிரஹ்மசூத்திரசைவபாஷ்யத்து "அன்னியப்பிரதிஷேதாதிகரண"த்(௩-௪௯, ௩-௫O)தினும், "பராதிகரண"த் (௩-௪௪—௩-௪அ) தினும் நிரூபணஞ் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது.

கற்றானைக்கங்கைவார்சடையான்றன்னைக்
காவிரிசூழ்வலஞ்சுழியுங்கருதினானை
யற்றார்க்குமலந்தார்க்குமருள்செய்வானை
யாரூரும்புகுவானையறிந்தோமன்றே
மற்றாருந்தன்னொப்பாரில்லாதானை
வானவர்களெப்பொழுதும்வணங்கியேத்தப்
பெற்றானைப்பெரும்பற்றப்புலியூரானைப்
பேசாதநாளெல்லாம்பிறவாநாளே.

—நா, கோயில்.

வானத்திளந்திங்கட்கண்ணிதன்னை
வளர்சடைமேல்வைத்துகந்தமைந்தர்போலு
மூனைத்தவேலொன்றுடையார்போலு
மொளிநீறுபூசுமொருவர்போலுந்
தானத்தின்முப்பொழுதுந்தாமேபோலுந்
தம்மிற்பிறர்பெரியாரில்லைபோலு
மேனத்தெயிறிலங்கப்பூண்டார்போலு
மின்னம்பர்த்தான்றோன்றியீசனாரே.

—நா, திருவின்னம்பர்.

(உகூ) அந்தரியாமி.

𑌯𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍋 𑌯𑌮𑌯𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌮𑍃𑌤𑌃 । 𑌯𑍋𑌽𑌪𑍍𑌸𑍁 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌨𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑍋 𑌯𑌮𑌯𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌮𑍃𑌤𑌃 । 𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑍋 𑌯𑌮𑌯𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌮𑍃𑌤𑌃 ॥

யஃ ப்ருதிவ்யாம் திஷ்டந் ப்ருதிவ்யா அந்தரோ யமயத்யே ஷத ஆத்மாந்தர்யாம்யம்ருதஃ | யொப்ஸுதிஷ்டந் யோபோந்தரோ யமயத்யேஷத ஆத்மாந்தர்யாம்யம்ருதஃ | யோ விஞ்ஞாநே திஷ் டந்யோ விஜ்ஞாந மந்தரோ யமயத்யேஷத ஆத்மாந்தர்யாம்யம் ருதஃ ||

"எவர் பூமியினும் அப்புவினும் (அங்ஙனம் ஏனையவற்றினும்) இருந்து அந்தப் பூமி அப்பு முதலியவற்றையும் உண்ணின்று செலுத்துகின்றாரோ, எவர் ஆன்மாவிலிருந்து அதனை உண்ணின்று செலுத்துகின்றாரோ அவர் உன் அந்தரியாமியாகிய பரமான்மா எனப்படும் சிவனும்" என்று பிருகதாரணியோபநிடதம் (ரு. எ. கூ, ச, உஉ) கூறுமாற்றால் சமஸ்த சேதனாசேதனப் பிரபஞ்சங்களையும் உண்ணின்று உஞற்றுபவர் சிவபெருமானேயாம்.

ஆட்டுவித்தாலாரொருவராடாதாரே
யடக்குவித்தாலாலொருவரடங்காதாரே
யோட்டுவித்தாலாரொருவரோடாதாரே
யுருகுவித்தாலாலொருவருருகாதாரே
பாட்டுவித்தாலாலொருவர்பாடாதாரே
பணிவித்தாலாலொருவர்பணியாதாரே
காட்டுவித்தாலாரொருவர்காணாதாரே
காண்பாரார்கண்ணுதலாய்காட்டாக்காலே.

—நா, தனித்திருத்தாண்டகம்.

(உஎ) சிவபெருமானைச் சரணடைதல்வேண்டும்.

தஂஹ தெவமாத்மபுத்தி ப்ரகாஶஂ முமுக்ஷுர்வை

ஶரணமஹஂ ப்ரபத்யே॥

தம்ஹ தேவமாத்மபுத்தி ப்ரகாஶம் முமுக்ஷுர்வை ஶரணமஹம் ப்ரபத்யே।

"ஆன்மசிற்சத்தியைப் பிரகாசஞ் செய்கின்றவராகிய அந்தச் சிவபெருமானை மோக்ஷவிச்சையுடையேனாகிய நான் சரணடைகின்றேன்" என்றது சுவேதாச்சுவதரம் (சு. கஅ)

படைக்கலமாகவுன்னாமத்தெழுத்தஞ்சென்னாவிற்கொண்டே
னிடைக்கலமல்லேனெழுபிறப்புமுனக்காட்செய்கின்றேன்
றுடைக்கினும்போகேன்றொழுதுவணங்கித்தூநீறணிந்துன்
னடைக்கலங்கண்டாயணிதில்லைச்சிற்றம்பலத்தரனே.

—நா, கோயில்.

(உஅ) சிவபெருமானை எக்காலமும் தியானித்தல் வேண்டும்.

ஶித ஶ்யாநஸ்த தயா ஸஞ்ஜ்ஞாஸ நாஸ்திதஃ।
ஸர்வதா ஸர்வ காயேஷு ஶிவமேவ ஹ்ருதி ஸ்மரேத்॥
ஸவஸஞ்ஜீ யெ யொகஂ ஶிவஸ்ய பரமாத்மநஃ।
தெ வெ நிஷ்க்ரூஸகா பாவெஶவா ஶங்கர ப்ரியாஃ।
ஜுஹொமி வாஜ்ஞிகஂ ஸர்வஂ தெஹாமெ வ ஶிவாஜ்ஞயா।
ஸாரூப்யஂ யாதி தெவஸ்ய பரமாநந்த விக்ரஹஃ॥

ஸ்திதஶ்ஶயாநஶ்ச ததா ஸஞ்சரந்நாஸநாந்விதஃ।
ஸர்வதா ஸர்வ கார்யேஷு ஶிவமேவ ஹ்ருதி ஸ்மரந்
ஏவம் சரந்தி யே யோகம் ஶிவஸ்ய பரமாத்மநஃ।
தே வை நிர்தக்த ஸகல பாபௌகாஶ்ஶங்கரப்ரியாஃ।
லபந்தே வாஞ்சிதம் ஸர்வம் தேஹாந்தேச ஶிவாஜ்ஞயா।
ஸாரூப்யம் யாந்தி தேவஸ்ய பரமாநந்த நிர்ப்பரம்॥

"எவர்கள் நிற்கும்போதும், படுக்கும்போதும், நடக்கும் போதும், இருக்கும்போதும், மற்றெக்காரியங்களைச் செய்யும்போதும் இதயத்திற் சிவபிரானைச் சிந்தித்துக்கொண்டு இங்ஙனம் இந்த யோகத்தை அனுஷ்டிக்கின்றார்களோ, அவர்கள் சகலபாவங்களும் தகிக்கப்பெற்றவராய்ச் சிவபிரானுக்கு அன்பர்களாய்ச் சர்வாபீஷ்டங்களுமுடையவர்களாய்த் தேகாந்தத்திற் சிவபிரான் ஆஞ்ஞையினால் அவரது பரமானந்த நிறைவையுடைய சிவசாரூப்பியத்தை அடைகின்றார்கள்" என்று உபதேசகாண்டம் கூறுகின்றது.

அரவினொடாமையும்பூண்டுவெந்துகில்வேங்கையதளும்
விரவுந்திருமுடிதன்மேல்வெண்டிங்கள்சூடிவிரும்பிப்
பரவுந்தனிக்கடம்பூரிற்பைங்கண்வெள்ளேற்றண்ணல்பாத
மிரவும்பகலும்பணியவின்பநமக்கதுவாமே.

—ஞா, திருக்கடம்பூர்.

பனைக்கைமும்மதவேழமுரித்தவ
னினைப்பவர்மனங்கோயிலாக்கொண்டவ
னனைத்தும்வேடமாமம்பலக்கூத்தனைத்
தினைத்தனைப்பொழுதும்மறந்துய்வனோ.

—நா, கோயில்.

அழுக்குமெய்கொடுன்றிருவடியடைந்தே
 னதுவுநான்படப்பாலதொன்றானாற்
பிழுக்கைவாரியும்பால்கொள்வரடிகேள்
 பிழைப்பனாகிலுந்திருவடிப்பிழையேன்
வழுக்கிவீழினுந்திருப்பெயரல்லால்
 மற்றுநானறியேன்மறுமாற்ற
மொழுக்கவென்கணுக்கொருமருந்துரையா
 யொற்றியூரெனுமூருறைவானே.

—சு, திருவொற்றியூர்.

நின்றாலுமிருந்தாலுங்கிடந்தாலுநடந்தாலு
மென்றாலுந்துயின்றாலும்விழித்தாலுமிமைத்தாலு
மன்றாடுமலர்ப்பாதமொருகாலுமறவாமை
குன்றாதவுணர்வுடையார்தொண்டராங்குணமிக்கார்.

—பெரியபுராணம்.

(உகூ) ஒருவர் தியானரூபம் எங்ஙனமோ அங்ஙனமே சிவபிரான் அந்தத்தியானவுருவாய் நின்று அருளுவர்.

யெந யெநஹி ரூவெண ஸாயகஃ ஸஂஸ்மரேத்ததா।
தஸ்ய தந்மயதாம் யாதி சிந்தாமணிரிவேஶ்வரஃ॥

யேந யேநஹி ரூபேண ஸாதகஸ்ஸம்ஸ்மரேத்ததா।
தஸ்ய தந்மயதாம் யாதி சிந்தாமணிரிவேஶ்வரஃ॥

"சாதகன் எந்தெந்த ரூபமாகத் தியானிக்கின்றானோ, அப்போது அவனுக்குச் சிந்தாமணிபோலச் சிவபெருமான் அந்தந்த ரூபத்தை அடைகின்றார்" என்று சர்வஞ்ஞானோத்தரசாரசங்கிரகம் கூறுகின்றது.

ஆருருவவுள்குவாருள்ளத்துள்ளே
யவ்வுருவாய்நிற்கின்றவருளுந்தோன்றும்
வாருருவப்பூண்முலைநன்மங்கைதன்னை
மகிழ்ந்தொருபால்வைத்துகந்தவடிவுந்தோன்று
நீருருவக்கடலிலங்கையரக்கர்கோனை
நெறுநெறெனவடர்த்திட்டநிலையுந்தோன்றும்
போருருவக்கூற்றுதைத்தபொற்புந்தோன்றும்
பொழிறிகழும்பூவணத்தெம்புனிதனார்க்கே.

—நா, திருப்பூவணம்.

---

(௫௦) சிவபெருமான் நாராயணரை ஓர் சத்தியாகத் தமது ஓர் பாகத்திற்கொண்டமை.

ஷைகெவ ஶக்திஃ வரமெஶ்வரஸ்ய விநா சதுர்த்தா
விநியொககாலெ। ஹொகெ ஹவாநீ வுருஷெ
ஷு விஷ்ணுஃ கொவெது காளீ ஸமரெது துர்க்கா॥

ஏகைவ ஶக்திஃ பரமேஶ்வரஸ்ய பிந்நா சதுர்த்தா விநி
யோககாலே। போகே பவாநீ புருஷேஷு விஷ்ணுஃ
கோபேது காளீ ஸமரேது துர்க்கா॥

"சிவபிரானுடைய ஒரு சத்திதானே விநியோககாலத்தில் நான்கு பிரகாரமாக வேறுபடும்; போகத்திற் பவாநியும், புருஷருள் விஷ்ணுவும், கோபத்திற் காளியும், யுத்தத்தில் துர்க்கையுமாம்" என்று சிவாகமமும்,

த்வம் மெ சதஸ்ருணாம் மத்யெ ஶக்தீநாம் வுருஷாஹ்வயஃ।

த்வம் மே சதஸ்ருணும் மத்யே ஶக்தீநாம் புருஷாஹ்வயஃ।

"நான்கு சத்திகளுள்ளே நீவிர் புருஷசத்தியாவீர்" என்று அசுரகாண்டமும் கூறுகின்றன.

மாதொருபாலுமாலொருபாலும்மகிழ்கின்ற
நாதனென்றேத்துநம்பரன்வைகுந்நகர்போலு
மர்தவிமேயவண்டிசைபாடமயிலாடப்
போதலர்செம்பொன்புன்னைகொடுக்கும்புறவம்மே.

—ஞா, திருப்புறவம்.

மண்ணுமோர்பாகமுடையார்மாலுமோர்பாகமுடையார்
விண்ணுமோர்பாகமுடையார்வேதமுடையவிமலர்
கண்ணுமோர்பாகமுடையார்கங்கைசடையிற்கரந்தார்
பெண்ணுமோர்பாகமுடையார்பெரும்புலியூர்பிரியாரே.

—ஞா, திருப்பெரும்புலியூர்.

எரியலானுருவமில்லையேறலாலேறலில்லைக்
கரியலாற்போர்வையில்லைக்காண்டகுசோதியார்குப்
பிரிவிலாவமரர்கூடிப்பெருந்தகைப்பிரானென்றேத்து
மரியலாற்றேவியில்லையையனையாறனார்க்கே.

—நா, திருவையாறு.

காரேறுநெடுங்குடுமிக்கயிலாயன்காண்
கறைக்கண்டன்காண்கண்ணார்நெற்றியான்காண்
போரேறுநெடுங்கொடிமேலுயர்த்தினான்காண்
புண்ணியன்காணெண்ணரும்பல்குணத்தினான்கா
ணீரேறுசுடர்ச்சூலப்படையினான்கா
ணின்மலன்காணிகரேதுமில்லாதான்காண்
சீரேறுதிருமாலோர்பாகத்தான்காண்
டிருவாரூரான்காணென்சிந்தையானே.

—நா, திருவாரூர்.

(௩க) சிவபெருமான் ஐயனாரைப் புதல்வராக்கொண்டவர்.

ஏவந்தயோஸ்ஸுஜாதத்வாச்சாஸ்தாபிச ததாபவத்।
ஹரேர்ஹரஸ்யாபி ததாபுத்ரத்வமிதி பாவிதம்॥

ஏவந்தயோஸ்ஸுஜாதத்வாச்சாஸ்தாபிச ததாபவத்।
ஹரேர்ஹரஸ்யாபி ததாபுத்ரத்வமிதி பாவிதம்॥

"இங்ஙனம் (ஹரி ஹரன் என்னும்) இருவர்க்கும் ஜனித்தமையால் ஹரிஹரபுத்திரர் எனப்பட்டார்" என்றது ஸ்காந்தபுராணம்.

பார்த்தனுக்கருளும்வைத்தார்பாம்பரையாடவைத்தார்
சாத்தனைமகனாவைத்தார்சாமுண்டிசாமவேதங்
கூத்தொடும்பாடவைத்தார்கோளராமதியநல்ல
தீர்த்தமுஞ்சடைமேல்வைத்தார்திருப்பயற்றூரனாரே.

—நா, திருப்பயற்றூர்.

(௩உ) சிவபெருமான் நாராயணர் இதயத்திலே தியானப்பொருளாயுள்ளார்.

வஜ்ம கோஶ ப்ரதீகாஶம் । தஸ்ய மத்யே வஹ்நி ஶிகா । தஸ்யாஶ்ஶிகாயா மத்யே பரமாத்மா வ்யவஸ்திதஃ ।

பத்ம கோஶ ப்ரதீகாஶம் । தஸ்ய மத்யே வஹ்நி ஶிகா । தஸ்யாஸ்ஶிகாயா மத்யே பரமாத்மா வ்யவஸ்திதஃ।

(நாராயணர் இதயம்) தாமரைமுகையை நிகர்த்தது; அதின் மத்தியிலே அக்கினிசிகை உளது; அந்தச் சிகையின் மத்தியிலே பரமான்மா (சிவபெருமான்) உளர்" என்று தைத்திரீய ஆரணியகம் (க0. கங. ௩0) கூறுகின்றது. இவ்விஷயத்தைப் பிரஹ்மசூத்திர சைவபாஷ்யத்துச் "சாரீராதிகாண" (௩டு—௪0)த்திற் காண்க.

பையஞ்சுடர்விடுநாகப்பள்ளிகொள்வானுள்ளத்தானுங்
கையஞ்சுநான்குடையானைக்கால்விரலாலடர்த்தானும்
பொய்யஞ்சிவாய்மைகள்பேசிப்புகழ்புரிந்தார்க்கருள்செய்யு
மையஞ்சினப்புறத்தானுமாரூரமர்ந்தவம்மானே.

—நா, திருவாரூர்.

போறுத்திருந்தபுள்ளூர்வானுள்ளானாகி
யுள்ளிருந்தங்குண்ணோய்களைவான்றானுய்ச்
செறுத்திருந்தமும்மதில்கண்மூன்றும்வேவச்
சிலைகுனியத்தீமூட்டுந்திண்மையானு
மறுத்திருந்தகையானுமந்தாரல்வி
யிருந்தானையொருதலையைத்தெரியநோக்கிக்
கறுத்திருந்தகண்டமுடையான்போலுங்
கண்ணுங்கருகாவூரெந்தைதானே.

—நா, திருக்கருகாவூர்.

(௩௩) சிவபெருமான் கண்ணில் உள்ளார்.

𑌯 𑌏𑌷𑍋𑌽𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌿 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤 𑌏𑌷
𑌆𑌤𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚𑍈𑌤𑌦𑌮𑍃𑌤𑌮𑌭𑌯𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮।

ய ஏஷோக்ஷிணிபுருஷோ த்ருஶ்யத ஏஷ ஆத்மேதி ஹோவாசைததம்ருதமபயமேதத் ப்ரஹ்ம।

"இவர் கண்ணுள்ளே புருஷராகக் காணப்படுகின்றனர்; இவர் (பரம) ஆன்மா; இவர் அழியாதவர்; பயமில்லாதவர்; இவர் பிரஹ்மம்" என்றது சாந்தோக்கியம் (ச. கரு. க); இது * உபகோசலவித்தை எனப்படும்.

திருவேயென்செல்வமேதேனேவானோர்
  செழுஞ்சுடரேசெழுஞ்சுடர்நற்சோதிமிக்க
வுருவேயென்னுறவேயென்னூனேயூனி
  னுள்ளமேயுள்ளத்தினுள்ளேநின்ற
கருவேயென்கற்பகமேகண்ணேகண்ணிற்
  கருமணியேமணியாடுபாவாய்காவா
யருவாயவல்வினைநோயடையாவண்ண
  மாவடுதண்டுறையுறையுமமரரேறே.

—நா, திருவாவடுதுறை.

---

(௩௪) ஆதித்தியன் மத்தியிலுள்ளார் சிவபெருமான்.

𑌯 𑌏𑌷𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁-
𑌷𑍋 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌮𑌶𑍍𑌰𑍁𑌰𑍍𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯
𑌕𑍇𑌶 𑌆𑌪𑍍𑌰𑌣𑌖𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌏𑌵 𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯
𑌯𑌥𑌾 𑌕𑌪𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑌰𑍀𑌕𑌮𑍇𑌵𑌮𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀।

ய ஏஷோந்தராதித்யே ஹிரண்மயஃ புருஷோ த்ருஶ்யதே ஹிரண்ய ஶ்மஶ்ருர்ஹிரண்யகேஶ ஆப்ரணகாத்ஸர்வ ஏவ ஸுவர்ணஸ் தஸ்ய யதா கப்யாஸம் புண்டரீகமேவமக்ஷிணீ।

---

* இதனை உத்தரமீமாஞ்சா சைவபாஷ்யத் (க. உ. க௩) திற் காண்க.

"போற்றுடியோடும், பொற்கேசத்தோடும், நகந்தொடுத்து முழுமையும் பொன்வண்ணமாயும் (கபி எனப்படும்) சூரியனால் * விகசிதமாய இரு புண்டரீகம்போலும் கண்களுமுடையவர் இந்த ஞாயிறு மத்தியிலுள்ள இரண்ணியபுருஷர்" என்றது சாந்தோக்கியம் (க. சா. சா, எ)

𑌅𑌸𑍌 𑌯𑍋𑌽𑌵𑌸𑌰𑍍𑌪𑌤𑌿 𑌨𑍀𑌲𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑍋 𑌵𑌿𑌲𑍋
𑌹𑌿𑌤𑌃 । 𑌉𑌤𑍈𑌨𑌂 𑌗𑍋𑌪𑌾 𑌅𑌦𑍃𑌶𑌨𑍍𑌨𑌦𑍃𑌶𑌨𑍍𑌨𑍁
𑌦𑌹𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃 । 𑌉𑌤𑍈𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸 𑌦𑍃
𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌮𑍃𑌡𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌨𑌃 ॥

அஸௌ யோவஸர்ப்பதி நீலகிரீவோ விலோஹிதஃ। உதைநம் கோபா அத்ருஶந்நத்ருஶந்நுதஹார்யஃ। உதைநம் விஶ்வாபூதாநி ஸத்ருஷ்டோ ம்ருஷ்டயாதிநஃ।

"(சூரியமண்டலத்துள்ளிருந்து உதயாஸ்தமனஞ் செய்விக்கும்பொருட்டுச் சிவபிரான்) பிரவிருத்திக்கின்றனர்; இவர் நீலகண்டமும் செந்நிறமுமுடையர்; (ஆதித்தியரூபராகிய) இவரைக் கோபாலரும், உதகம் எடுக்கும் மடவோரும் கண்டார்கள்; அவரைக் (கோமஹிஷாதி) செந்துக்களும் பார்க்கின்றன; அவ்வியல்பினராகிய அவர் (அகக்கண்ணுக்குப்) புலப்படின், எங்களுக்கு ஆனந்தத்தை விளைவிப்பாராக" என்று தைத்திரீயசங்கிதை (ச. டு. க. ௲) கூறுகின்றது.

அருக்கன்பாதம்வணங்குவரந்தியி
னருக்கனுவானரனுருவல்லனோ
விருக்குநான்மறையீசனையேதொழுங்
கருத்தினைநினையார்கண்மனவரே.

—நா, ஆதிபுராணத்திருக்குறுந்தொகை.

---

* விகசிதமாகிய கண்கள் இரண்டையும் கூறவே, திருநெற்றியில் முகுளித கமலம்போலும் மற்றோர் கண் உண்டென்பது பெறப்பட்டது.

(௫௫) இருளுக்கு (அஃதாவது பிரகிருதிமண்டலத்துக்கு) மேலே சிவபெருமான் ஆதித்தியவண்ணர் எனப்படுதல்.

𑌉𑌮𑌾𑌸𑌹𑌾𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌲𑍋𑌚𑌨𑌂
𑌨𑍀𑌲𑌕𑌣𑍍𑌠𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌭𑍂𑌤
𑌯𑍋𑌨𑌿𑌂 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌂 𑌤𑌮𑌸𑌃 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍।

உமாஸஹாயம் பரமேஶ்வரம் ப்ரபும் த்ரிலோசநம் நீலகண்டம் ப்ரஶாந்தம் த்யாத்வா முநிர்கச்சதி பூத யோநிம் ஸமஸ்த ஸாக்ஷிம் தமஸ꞉ பரஸ்தாத்।

"உமாசகாயரும், பரமேசுவரரும், பிரபுவும், முக்கண்ணரும், நீலகண்டரும், பிரசாந்தருமாயினாரை முனியானவன் தியானித்து பூதகாரணரும் சமஸ்த சாட்சியுமாயினாரை இருளுக்குமேற் போயடைகின்றான்" என்றது கைவல்லியோபநிடதசுருதி.

𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌤𑌮𑌸𑌃 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 । 𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌿
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑌮𑍃𑌤 𑌇𑌹 𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌨𑍍𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯
𑌤𑍇𑌽𑌯𑌨𑌾𑌯 ।

ஆதித்யவர்ணந்தமஸ꞉ பரஸ்தாத் । தமேவ வித்வாநம்ருத இஹ பவதி । நாந்ய꞉ பந்தா வித்யதேயநாய ।

"இருளுக்குமேலே ஆதித்தியவண்ணராகிய அவரை (அறிந்து) வித்துவான் ஈண்டுச் (சர்வஞ்ஞதாதி குணங்களையுடையனாய்ச்) சிவனாகின்றான்; (முக்தி) வழிக்கு இந்த வழியன்றி வேறு வழி இல்லை" என்றது தைத்திரீய ஆரணியகம் (௩. ௧௩. ௪0)

அண்டமா*ரிருளூடுகடந்தும்ப
ருண்டுபோலுமோரொண்சுடரச்சுடர்
கண்டிங்காரறிவாரறிவாரெலாம்
வெண்டிங்கட்கண்ணிவேதியனென்பரே.

—நா, சித்தத்தொகைத்திருக்குறுந்தொகை.

---

* "வானுழைவாளம்பலத்தரன்" (இருட்கு அப்பாலாகிய வானிடத்துண்டாகிய ஒளியையுடைய திருச்சிற்றம்பலத்தில் வாழும் அரன்) என்று திருக்கோவையாரும் அப்பொருள்படக் கூறிற்று.

(ருச) சிவபெருமான் பொன்வண்ணர்.

யஶ்ஶுக்ர இவ ஸூர்யோ ஹிரண்யமிவ ரோசதே।

யஸ்ஸுக்ர இவ ஸூர்யோ ஹிரண்யமிவ ரோசதே।

"எந்த உருத்திரர் சூரியனை ஒத்த ஒளியினராய்ப் பொற்பிரகாசத்தினராயுள்ளார்" என்று இருக்குவேத (க. சரு. ரு) மும்,

நமோ ஹிரண்ய பாஹவே ஹிரண்யவர்ணாய
ஹிரண்யரூபாய ஹிரண்யபதயே ....
நமோ நம:।

நமோ ஹிரண்யபாஹவே ஹிரண்யவர்ணாய ஹிரண்யரூபாய ஹிரண்யபதயே .... நமோநம:।

"பொற்கையினர்க்கு, பொன்வண்ணர்க்கு, பொன்ருபர்க்கு, பொற்பதிக்கு நமஸ்காரம்! நமஸ்காரம்!!" என்று தைத்திரீய ஆரணியக (க0. உஉ. ச0) மும் கூறுகின்றன.

சிவபிரான் திருமேனியைப் பொன்னிறமுடையதென்று ஆரியசுருதிகள் கூற, அவற்றுக்கியைந்து திராவிடசுருதிகளும் அங்ஙனம் பொன்வண்ணர் என்று கூறுதலோடமையாது, செம்பவளவண்ணர், மாணிக்கவண்ணர், தீவண்ணர் என்றற்றொடக்கத்தனவாகவும் அங்கங்கே புகழ்வனவாயின. ஸ்படிகமேனியர், சங்கொத்தமேனியர் என்றற்றொடக்கத்தனவாக அத்திராவிடசுருதிகள் சிற்சில இடங்களிற் புகழ்வது அவர் செம்பவளமேனியிற் படிந்திருக்கும் விபூதியின் வெண்ணிற மிகுதிப்பாடு பற்றியாம்.

பொன்னேர்தருமேனியனேபுரியு
மின்னேர்சடையாய்விரைகாவிரியி
னன்னீர்வயனாகேச்சரநகரின்
மன்னேயெனவல்வினைமாய்ந்தறுமே.

—ஞா, திருநாகேச்சரம்.

மாசிறொண்டர்மலர்கொண்டுவணங்கிட
வாசையாரவருணல்கியசெல்வத்தர்
காய்சினத்தவிடையார்கருகாவூரெம்
மீசர்வண்ணம்மெரியும்மெரிவண்ணமே.

—ஞா, திருக்கருகாவூர்.

வம்பலரும்மலர்க்கோதைபாகம்மகிழ்மைந்தனுஞ்
செம்பவளத்திருமேனிவெண்ணீறணிசெல்வனுங்
கொம்பமரும்மலர்வண்டுகெண்டுந்திருக்கோட்டாற்று
ணம்பனெனப்பணிவார்க்கருள்செய்யெங்கணுதனே.

—ஞா, திருக்கோட்டாறு.

வெற்புறுத்ததிருவடியாற்கூற்றட்டானை
விளக்கினொளிமின்னினொளிமுத்தின்சோதி
யொப்புறுத்ததிருவுருவத்தொருவன்றன்னை
யோதாதேவேதமுணர்ந்தான்றன்னை
யப்புறுத்தகடனஞ்சமுண்டான்றன்னை
யமுதுண்டாருலந்தாலுமுலவாதானை
யப்புறுத்தநீரகத்தேயழலானானை
யாரூரிற்கண்டடியேனயர்த்தவாறே.

—நா, திருவாரூர்.

பொன்னார்மேனியனேபுலித்தோலையரைக்கசைத்து
மின்னார்செஞ்சடைமேன்மிளிர்கொன்றையணிந்தவனே
மன்னேமாமணியேமழபாடியுண்மாணிக்கமே
யன்னேயுன்னையல்லாலினியாரைநினைக்கேனே.

—சு, திருமழபாடி.

மருவார்கொன்றைமதிசூடிமாணிக்கத்தின்மலைபோல
வருவார்விடைமேன்மாதோடுமகிழ்ந்துபூதப்படைசூழத்
திருமால்பிரமனிந்திரற்குந்தேவர்நாகர்தானவர்க்கும்
பெருமான்கடவூர்மயானத்துப்பெரியபெருமானடிகளே.

—சு, திருக்கடவூர்மயானம்.

(ரு௭) சிவபெருமானை அறிதலாற் பாசங்கள் (மலமாயாகன்மங்கள்) நீங்கும்; இதனாற் பிறவி அறும்.

ஜ்ஞாத்வா தேவம் முச்யதே ஸர்வபாஶை:|

ஞாத்வா தேவம் முச்யதே ஸர்வபாசை:|

"சிவபெருமானை அறிந்து சமஸ்த (மலமாயாகன்ம) பாசங்களினின்று விடுறுகின்றான்" என்று சுவேதாசுவதரோபநிடத (க. அ; சு. கரு)மும்;

𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌰𑌣𑌿𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌂 𑌚𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌰𑌣𑌿𑌂।
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌥𑌨𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌪𑌾𑌶𑌂 𑌦𑌹𑌤𑌿 𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌃॥

ஆத்மாநமரணிம் க்ருத்வா ப்ரணவஞ் சோத்தராரணிம்।
த்யாநநிர்மதநாதேவ பாஶம் தஹதி பண்டித:॥

"(இதயகுகையின்கண்ணே) ஆன்மாவையும் பிரணவத்தையும் முறையே கீழ் அரணியாகவும் மேல் அரணியாகவுங்கொண்டு தியானித்தலாம் கடைதலினாற் பாசத்தைத் தகிக்கின்றான் அறிஞன்" என்று கைவல்லியோபநிடதமும் கூறுகின்றன.

வீசுமின்புரைகாதன்மேதகு
பாசவல்வினைதீர்த்தபண்பினன்
பூசுநீற்றினன்பூம்புகலியைப்
பேசுமின்பெரிதின்பமாகவே.

—ஞா, திருப்பிரமபுரம்.

பாசமானகளைவார்பரிவார்க்கமுதமனையா
ராசைதீரக்கொடுப்பாரலங்கல்விடைமேல்வருவார்
காசைமலர்போன்மிடற்றார்கடவூர்மயானமமர்ந்தார்
பேசவருவாரொருவரவரெம்பெருமானடிகளே.

—ஞா, திருக்கடவூர்மயானம்.

ஊனத்திருணீங்கிடவேண்டின்
ஞானப்பொருள்கொண்டடிபேணுந்
தேனைத்தினியானமருஞ்சேர்
வானம்மயிலாடுதுறையே.

—ஞா, திருமயிலாடுதுறை.

வந்தித்திருக்குமடியார்தங்கள்வருமேல்வினையோடு
பந்தித்திருந்தபாவந்தீர்க்கும்பரமனுறைகோயின்
முந்தியெழுந்தமுழவினோசைமுதுகல்வரைகண்மே
லந்திப்பிறைவந்தணையுஞ்சாரலண்ணாமலையாரே.

—ஞா, திருவண்ணாமலை.

பாலூருமலைப்பாம்பும்பனிமதியுமத்தமு
மேலூருஞ்செஞ்சடையான்வெண்ணூல்சேர்மார்பினா
னாலூர்மயானத்துநம்பான்றனடிநினைந்து
மாலூருஞ்சிந்தையர்பால்வந்தூராமறுபிறப்பே.

—ஞா, திருநாலூர்மயானம்.

இரவிநீள்சுடரெழுவதன்முன்ன
    மெழுந்துதன்முலைக்கலசங்களேந்தி
சுரபிபால்சொரிந்தாட்டிநின்பாதந்
    தொடர்ந்தவார்த்தைதிடம்படக்கேட்டுப்
பரவியுள்கிவன்பாசத்தையறுத்துப்
    பரமவந்துநுன்பாதத்தையடைந்தே
னிரவிநித்திலமத்தருசெம்பொ
    னளிக்குந்தென்றிருநின்றியூரானே.

—சு, திருநின்றியூர்.

வேந்துவிழுமுடற்பிறவிமெய்யென்றுவினைபெருக்கிக்
கொந்துகுழற்கோல்வளையார்குவிமுலைமேல்வீழ்வேனைப்
பந்தமறுத்தெனையாண்டுபரிசறவென்றுரிசுமறுத்
தந்தமெனக்கருளியவாறூர்பெறுவாரச்சோவே.

—திருவாசகம்.

சேம்மைநலமறியாதசிதடரொடுந்திரிவேனை
மும்மைமலமறுவித்துமுதலாயமுதல்வன்று
னம்மையுமோர்பொருளாக்கிநாய்சிவிகையேற்றுவித்த
வம்மையெனக்கருளியவாறூர்பெறுவாரச்சோவே.

—திருவாசகம்.

(ந அ) சிவபெருமான் மன்மதனைத் தகித்தமை.

𑌭𑌸𑍍𑌮𑍀𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌮𑌨𑍍𑌮𑌥𑌮𑍍।
பஸ்மீசகார மந்மதம்।

"(சிவபெருமான்) மன்மதனைச் சாம்பராக்கினர்" என்று சரபோபநிடதமும்,

𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌗𑍍𑌧𑍋 𑌮𑍋𑌹𑌃 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑌂𑌹𑌰𑍍𑌤𑌾।
𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌕𑌾𑌰𑌾𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌦𑍇𑌵𑍈𑌰𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍।
𑌶𑌿𑌵𑍇𑌨 𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌨 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌨।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌨𑌮𑌃।

𑌸𑌨𑍍𑌧𑌾𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿|
𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌮𑌹𑌤𑍀𑌂 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌗𑌿𑌨𑍋 𑌮𑌾𑌪𑌿 𑌨𑌾𑌕𑌿𑌨𑌿|
𑌕𑌿𑌮𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑍁𑌰𑍍 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌮𑌮𑍇𑌦𑍃𑌶𑌮𑍍|
𑌵𑌾𑌮𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌭𑌯𑌶𑌂𑌸𑌿 𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌤𑍍𑌯𑌹𑍋|
𑌕𑌥𑌂 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌂 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌗𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍁𑌰𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌃|
𑌤𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍁 𑌤𑌥𑌾𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌾𑌮𑌿 𑌯𑌦𑌿𑌵𑌾 𑌮𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇|
𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌕𑌰𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌮𑍍|
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑍍𑌯𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌭𑌾𑌗𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑌹𑌮𑍇𑌵 𑌹𑌿|
𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿 𑌸𑌮𑍍𑌮𑍋𑌹𑌨𑌮𑌹𑌾𑌮𑌨𑍁𑌮𑍍|
𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌯𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌪𑍁𑌰𑍋𑌗𑌮𑌾𑌃|
𑌶𑌿𑌵𑌶𑌿𑌵 𑌕𑌰𑌾𑌯 𑌕𑌰𑌾𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌜𑌯𑌤𑍁|
𑌮𑌞𑍍𑌜𑍀𑌕𑍃𑌤𑌕𑍋𑌟𑌿𑌞𑍍𑌜𑌲 𑌮𑍌𑌲𑌿𑌤𑌲 𑌷𑌞𑍍𑌜𑌮𑍍|
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯 𑌦𑌯𑌾𑌨𑌿𑌧𑍇|
𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌾 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌃 𑌕𑍋𑌣𑌾𑌗𑍍𑌨𑍀𑌧𑍍𑌰𑍋 𑌜𑌾𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌶𑌾𑌨𑍁𑌃|
𑌶𑌶𑍀𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌹𑌸𑌾 𑌮𑌹𑌿𑌷𑌾 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌜𑌵𑌤𑍍|
𑌘𑍋𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌾𑌰𑌥𑌿𑌨𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌦𑌵𑌤𑌿 𑌵𑌨𑍍𑌦𑌤𑌾𑌮𑍍||

அதக்ஷீணே நிர்முக்தமோஹ: பஞ்சஶராஸ்ததா।
புநஸ்சாதாய ஸஶரம் வேபமாநஶ் ஶராஸநம்।
ஶநைர்விலில்யே ஸவிதே ந மேருதருமண்டலே।
ஸஜ்ஜம் க்ருத்வா ஸகிதம் தநுஸ்ஸம்மோஹநாஹ்வயம்।
ஸந்தாய தத்ர தம் லக்ஷ்யமலக்ஷ்யம் யோகிநாமபி।
க்ருத்வாபி மஹதீம் சிந்தாம் நாகிநோமாபிநாகிநி।
கிமர்த்தம் ப்ரேஷயாமாஸுர் துஷ்டம் கர்ம மமேத்ருஶம்।
வாமம் சக்ஷுஶ்ச பாஹுஶ்ச பயஶம்ஸி ஸ்புரத்யஹோ।
கதம் பவிஷ்யதி க்ஷேமம் ஸம்யுகே த்ரிபுரத்விஷ:
தத்திஷ்டது ததாஸர்வம் ஜீவாமி யதிவா ம்ரியே।
நேத்ராநந்தகரம்தேவம் நேத்ராப்யாமீக்ஷிஷி ப்ரபும்
தஸ்மாத்பாக்யவதாம் மத்யே பாக்யவாநஹமேவஹி।
இதிதஸ்மிந் ப்ரஜாபதி ஸம்மோஹநம்ஹாமநும்।
தத: ப்ராம்ஜலயஸ்ஸர்வே தேவாவிஷ்ணுபுரோகமா:।

ஸ்வஸ்திகாமாய காமாய ஸ்வஸ்தீதி மநஸா ஜபந்।
மண்டலீக்ருத கோதண்டம் ந மேருதருஷண்டகம்।
ஸர்வஜ்ஞஸ்ய ததஸ் தஸ்ய ஸர்வேஸஸ்ய தயாநிதே:।
த்ருதீயா தக்ஷிண: கோணாத்கீலோ ஜாத: க்ருஸாநவணு:।
பஸ்மீசகார ஸஹஸா மஹிஷா க்ஷாணுபும்ஜவத்।
மோஹேந ஸாரதிர்நைவ விவேத பதிபஞ்சதாம்॥

"பிரமாதிதேவர்களால் அனுப்பப்பட்டு இரதியோடு கைலாசத்தை அடைந்து மன்மதன் மகாதேவரைக் கண்டவுடனே மயக்கமுற்று வீழ்ந்தான்; பின்னர் அவன் சிறிது நேரத்துள் மயக்கந் தெளிந்தவனாய் நடுக்கத்தோடு வில்லையும் அம்பையும் கையில் எடுத்துப் பக்கத்திலேயுள்ள திவ்யபுன்னைமரவரிசைக்குள்ளே மெதுவாய்க் காந்துநின்று பயத்தினோடு வில்லிலே நாணேற்றி யோகிகள் குறிப்புக்குமெட்டாதவரிடத்திற் குறிப்பிட்டுச் சம்மோஹனம் என்கின்ற பாணத்தை நாணிலே தொடுத்து இவ்வியல்பினதாகிய துஷ்டகர்மத்தைப் பினாகபாணியாகிய சிவபெருமானிடத்துச் செய்தற்குத் 'தேவர்கள் எதன்பொருட்டுத் தன்னை அனுப்பினார்கள்' என்று மிகுதியும் அபாயத்துக்குக் காரணமாக இடக்கண்ணும் புயமுந் துடிக்கின்றனவே; ஆ! திரிபுரதஹனராகிய சிவனாரோடு செய்யும் யுத்தத்தில் எனக்கு எங்ஙனம் க்ஷேமம் உண்டாகும்; இது நிற்க; யான் பிழைக்கின்றேனோ! இறக்கின்றேனோ! கண்களுக்குப் பரமானந்தம் விளைக்கும் பிரபுவாகிய சிவபிரானைத் தரிசித்தமையாற் பாக்கியவான்களுள்ளே யான் சிறந்த பாக்கியவானாகின்றேன் என்று பலவாறு நினைந்து சம்மோஹனம் என்னும் மஹாமந்திரத்தைச் செபிக்கும்போது விஷ்ணுமுதலிய தேவரெல்லாம் அஞ்சலியஸ்தராய்ச் சுபத்தை எண்ணிய மன்மதனுக்குச் சுவஸ்தி என்று மனசினால் செபித்தார்கள்; அவன் தேவபுன்னைமாவரிசைமறைவினின்று வில்லைவளைத்தான்; சர்வஞ்ஞரும், சர்வேசுரரும், தயாநிதியுமாகிய சிவபிரானாரது மூன்றுவது கண்ணின் கடையினின்று அணுத்தீப்பொறி ஒன்றுளதாய் அவனைக் குங்குலியப்பொடிக்குவியல்போல் விரைந்தெரித்துச் சாம்பராக்கிவிட்டது; அப்போது மதிமயக்கத்தினால் இரதியானவள் தனது கணவன் நாசமுற்றதை அறிந்தாளில்லை" என்று சிவரகசியகண்டமும் கூறுகின்றன.

காமனெரிப்பிழம்பாகநோக்கிக்காம்பனதோளியொடுங்கலந்து
பூமருநான்முகன்போல்வரேத்தப்புகலிநிலாவியபுண்ணியனே [ய்
வீமவனத்தெரியாட்டுகந்தவெம்பெருமானிதுவென்கொல்சொல்லா
வீமருதண்பொழில்சூழ்மிழலைவிண்ணிழிகோயில்விரும்பியதே.

—ஞா, திருப்புகலியுந்திருவீழிமிழலையும்.

மகரத்தாடுகோடியோனுடலம்பொடிசெய்தவனுடைய
நிகரொப்பிலாத்தேவிக்கருள்செய்நீலகண்டனூர்
பகரத்தாராவன்னம்பகன்றில்பாதம்பணிந்தேத்தத்
தகரப்புன்னைதாழைப்பொழில்சேர்சண்பைநகராரே.

—ஞா, திருச்சண்பைநகர்.

கழைபடுகாடுதென்றல்குயில்கூவவஞ்சுகணையோனணைந்துபுகலும்
மழைவடிவண்ணனெண்ணிமகவோனைவிட்டமலரானதொட்டமதன [த்
னெழில்பொடிவெந்துவீழ விமையோர்கணங்களெரியென்றிறைஞ்சியகல்
தழல்படுநெற்றியொற்றைநயனஞ்சிவந்ததழல்வண்ணனெந்தைசரணே.

—நா, தசபுராணம்.

ஐவணமாம்பகழியுடையடன்மதனன்பொடியாகச்
செவ்வணமாந்திருநயனம்விழிசெய்தசிவமூர்த்தி
மையணவுங்கண்டத்துவளர்சடையெம்மாரமுதை
யெவ்வணநான்பிரிந்திருக்கேனென்னாரூரிறைவனையே.

—சு, திருவாரூர்.

---

(௩௯) அடியார் விரும்பியதைச் சிவபெருமான் பிரசாதிப்பவர்.

ஸ ஏவ பகவாநீஶஸ் ஸர்வாபீஷ்டம் ப்ரதாஸ்யதி।

ஸ ஏவ பகவாந்நீஶஸ் ஸர்வாபீஷ்டம் ப்ரதாஸ்யதி।

"பகவானாகிய அந்தச் சிவபிரான் வேண்டியவனைத்தையும் கொடுப்பார்" என்று தக்ஷகாண்டமும்,

அதிக் ப்ரஸீதாஸி பஜதாம் நமதாமர்த்திதாத் விபோ।

அதிக் ப்ரஸீதாஸி பஜதாம் நமதாமர்த்திதாத் விபோ।

"பிரபுவே! தேவரீரை வழிபடுபவர்க்கும், வணங்குகின்றவர்களுக்கும் (இவர்கள்) வேண்டுதலுக்கு மேலே கொடுக்கின்றீர்" என்று சம்பவகாண்டமும் கூறுகின்றன.

வாயானைமனத்தானைமனத்துணின்ற
கருத்தானைக்கருத்தறிந்துமுடிப்பான்றன்னைத்
தூயானைத்தூவெள்ளையேற்றான்றன்னைச்
சுடர்த்திங்கட்சடையானைத்தொடர்ந்துநின்ற
தாயானைத்தவமாயதன்மையானைத்
தலையாயதேவாதிதேவர்க்கென்றுஞ்
சேயானைத்தென்கூடற்றிருவாலவாய்ச்
சிவனடியேசிந்திக்கப்பெற்றேனானே.

—நா, திருவாலவாய்.

கனத்தகத்துக்கடுஞ்சுடராய்நின்றாய்நீயே
கடல்வரைவானாகாயமானாய்நீயே
தனத்தகத்துத்தலைகலனாக்கொண்டாய்நீயே
சார்ந்தாரைத்தகைந்தாளவல்லாய்நீயே
மனத்திருந்தகருத்தறிந்துமுடிப்பாய்நீயே
மலர்ச்சேவடியென்மேல்வைத்தாய்நீயே
சினத்திருந்ததிருநீலகண்டனீயே
திருவையாறகலாதசெம்பொற்சோதி.

—நா, திருவையாறு.

மையனையகண்டத்தாய்மாலுமற்றை
வானவருமறியாதவண்ணச்சூலக்
கையவனைகடியிலங்கைக்கோனையன்று
கால்விரலாற்கதிர்முடியுந்தோளுஞ்செற்ற
மெய்யவனையடியார்கள்வேண்டிற்றீயும்
விண்ணவனைவிண்ணப்பங்கேட்டுநல்குஞ்
செய்யவனைதிருச்சோற்றுத்துறையுளானைத்
திகழொளியேசிவனையுன்னபயனானே.

—நா, திருச்சோற்றுத்துறை.

தூண்டுசுடரனையசோதிகண்டாய்
　தொல்லமரர்சூளாமணிதான்கண்டாய்
காண்டற்கரியகடவுள்கண்டாய்
　கருதுவார்க்காற்றவெளியான்கடாய்
வேண்டுவோர்வேண்டுவேதயீவான்கண்டாய்
　மெய்ந்நெறிகண்டாய்விரதமெல்லா'
மாண்டமனத்தார்மனத்தான்கண்டாய்
　மறைக்காட்டுறையுமணாளன்றானே.

—நா, திருமறைக்காடு.

---

(௪௦) அகஸ்தியமகாமுனிவர்க்குப் பொதியமலை அருளப்பட்டமை.

𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌿𑌵𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍।
𑌅𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌸𑍍𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑌿𑌣𑍋𑌦𑍍𑌰𑍋𑌹𑌿𑌣𑍀𑌶𑌦𑍃𑌕𑍍।
𑌸𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌤𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌮𑌾𑌶𑌾𑌮𑌤𑍀𑌶𑌸𑍍𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑌿𑌯𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌮𑍍।
𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌵𑍇𑌷𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌸𑌂𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌚𑍍𑌛𑌿𑌵𑌃।
𑌸𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍁𑌃𑌖𑍇𑌨 𑌸𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌕𑍋 𑌮𑍁𑌨𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃।
𑌵𑌿𑌯𑌨𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇𑌣 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪 𑌮𑌲𑌯𑌾𑌦𑍍𑌰𑍇𑌰𑍁𑌪𑌤𑍍𑌯𑌕𑌾𑌮𑍍।
𑌶𑌿𑌵𑌭𑌾𑌵𑌨𑌯𑌾 𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑍇 𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑍇।
𑌮𑌲𑌯𑌂 𑌸𑌮𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌷𑌮𑌾𑌭𑍂𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌭𑌵𑌤𑍍॥

ஏவம் ஸம்ப்ரார்த்திதோதேவைஃ ஸ்மிதம் க்ருத்வா ஶிவஸ் ஸ்வயம்।
அகஸ்த்யமாத்மநஸ்துல்யம் ப்ராஹிணோத்ரோஹிணீஶத்ருக்।
சக்ரேதம் தக்ஷிணுமாஶாமதீஶஸ் ஸாதியம் முநிம்।
கல்யாணவேஷந்தத்ரைவ தஸ்மை ஸந்தர்ஶயச்சிவஃ।
ஸோப்யாஜ்ஞயாஸ்ய துஃகேந ஸபத்நீகோ முநீஶ்வரஃ।
வியந்மார்க்கேண ஸம்ப்ராப மலயாத்ரே ருபத்யகாம்।
ஶிவபாவநயா துல்யே ஶிவஸ்ய முநிபுங்கவே।
மலயம் ஸமநுப்ராப்தே விஷமாபூஸ் ஸமாபவத்॥

"இங்ஙனம் (வீழாதிருக்குமாறு அநுக்கிரகிக்கவேண்டுமென்று) தேவர்கள் வேண்ட, சந்திரசேகராராகிய சிவபிரான் புன்சிரிப்போடு தமக்குத் துல்லியராகிய அகஸ்தியமுனிவரை அனுப்பி மகாபுத்திசாலியாகிய அம்முனிவரைத் தென்றிசைக்கு அதிபராக்கித் தமது திருக்கல்யாணக்கோலத்தையும் அவ்விடத்தே பின்னர்க் காட்சிகொடுத்தருளினர்; பின்னர் அம்முனிவரும் சிவபிரான் ஆஞ்ஞையினால் மிகு மனவருத்தமுற்று மனைவியாரோடு ஆகாயமார்க்கமாகப் பொதியாசலத்தின் அடியை அடைந்தார்; எஞ்ஞான்றுஞ் சிவபாவனை செய்தலினாலே அச்சிவபிரானுக்குச் சமானமாகிய முனிவர் பொதியாசலத்தை அடைந்தவுடனே மேடு பள்ளமாகிய பூமி சமமாய்விட்டது" என்றது சம்பவகாண்டம்.

வந்தொரிந்திரன்வழிபடமகிழ்ந்து
   வானநாடுநீயாள்கெனவருளிச்
சந்திமூன்றிலுந்தாபரநிறுத்திச்
   சகளிசெய்திறைஞ்சகத்தியர்தமக்குச்
சிந்துமாமணியணிதிருப்போதியிற்
   சேர்வுநல்கியசெல்வங்கண்டடைந்தேன்
செந்தண்மாமலர்த்திருமகண்மருவுஞ்
   செல்வத்தென்றிருநின்றியூரானே.

—சு, திருநின்றியூர்.

(சக) சிவபெருமான் உபமன்னியுவுக்குப் பால் அருளின்மை.

[illegible]
𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌂 𑌯𑌯𑌾𑌚𑍇 𑌬𑌾𑌲𑍍𑌯𑍇𑌽𑌸𑍌 𑌮𑌾𑌤𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌸𑌾 𑌤𑌦𑍈𑌵 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌂 𑌪𑌿𑌷𑍍𑌟𑌚𑍂𑌰𑍍𑌣𑌜𑌲𑍇𑌨 𑌵𑍈।
[illegible]
[illegible]
[illegible]

𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌦𑍁𑌗𑍍𑌧𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑍁𑌂 𑌭𑍋𑌜𑌨𑌾𑌹𑌾𑌰𑌮𑍍।
𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌥𑌾 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃।
𑌶𑌿𑌵𑌪𑍂𑌜𑌾𑌪𑌰𑍋 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌵𑍇𑌦𑌾𑌙𑍍𑌗𑌪𑌾𑌰𑌗𑌃।
𑌬𑌾𑌲𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍂𑌜𑌯𑌾 𑌶𑌂𑌭𑍋𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌧𑍇𑌨𑍁𑌂 𑌪𑌯𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍀𑌮𑍍।
𑌲𑍇𑌭𑍇 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌶𑍁𑌭𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌧𑍇𑌨𑍁𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌭𑌵𑌮𑍍।
𑌮𑌾𑌂𑌸𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍀 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌤𑌮𑍍।
𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑍇𑌣 𑌭𑍋𑌜𑌨𑌮𑍍।
𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌂 𑌦𑌦𑍌 𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃।
𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍂𑌜𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌾 𑌤𑍇𑌨 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌾𑌬𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍।
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌤𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌾𑌸𑌨𑌾𑌤𑍍।
𑌪𑍂𑌜𑌯𑌾 𑌲𑍇𑌭𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌾𑌞𑍍𑌛𑌿𑌤𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋𑌃।
𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌵𑌶𑍍𑌯𑌾𑌾 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌪𑌾𑌲𑌕𑌃।
𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌕𑌥𑌾 𑌰𑌹𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍁𑌰𑍇𑌶𑌾𑌮𑌨𑌃।
𑌸𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿𑌸𑍁𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌸𑍁𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃।
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌯𑌣𑍇𑌕𑍇𑌨𑌾𑌶𑌂𑌸𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌶𑍍𑌵𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌨𑌸𑌃।
𑌪𑍂𑌜𑌯𑌾𑌭𑌾𑌸𑌦𑍇𑌵𑌶𑌂 𑌪𑍂𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌪𑌾𑌰𑌮𑍍𑌷𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌮𑍍।
𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌭𑌵𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃।
𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌭𑌵𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌕𑌾𑌮𑌾𑌕𑌾𑌂𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑌾𑌨𑌸𑌃।
𑌕𑌂 𑌭𑍂𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍃𑌤𑍍𑌰 𑌹𑌨𑍁।
𑌨 𑌸𑌯𑌦𑍇𑌤 𑌹𑌵𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌪𑍂𑌜𑌾𑌪𑌰𑍇𑌤 𑌨 𑌦𑍇𑌵।
𑌪𑍂𑌜𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌯𑌦𑍀𑌹𑍇𑌨𑌾𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌾𑌸𑌨𑌃।
𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌕𑌾𑌭𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌾 𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌶𑌾𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌾𑌰𑌮𑍍।
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌧𑍈𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑌾𑌸𑌾𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌪𑍃𑌷𑍋𑌪𑌿 𑌸𑌮𑍋𑌹𑌾𑌭𑌯𑌾।
𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌾𑌂𑌬𑌶𑍀𑌶𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯 𑌹𑌂𑌸𑌿 𑌦𑌜𑌵𑌸𑍁।

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

வ்யாக்ரபாதாத்மஜ: பூர்வமுபமந்யுர் மஹாமதி:।
க்ஷீரம் யயாசே பால்யே ஸௌ மாதரம் ஸ்வக்ருஹே ஸ்திதாம்
ஸா ததௌ க்ருத்ரிமம் க்ஷீரம் பிஷ்டமிஶ்ரஜலேநவை।
தத்பீத்வா விரஸத்வாச்ச ருரோத ப்ருஶது:கித:।
நேதம் க்ஷீரம் ஜலம் மாதரித்யுக்த்வா பாதயந்முஹு:।
ததஸ்ஸா து:க து:கேந ருதந்தம் வீக்ஷ்ய சாத்மஜம்।
நாஸ்தி புத்ர க்ருஹேஸ்மாகம் க்ஷீரம் ஸ்வாது மநோஹரம்।
வஸிஷ்டஸ்தவபுண்யாத்மா மாதுல: ஶங்கரப்ரிய:।
ஶிவபூஜாரதோநித்யம் வேதவேதாந்தபாரக:।
லப்தவாந் பூஜயா ஶம்போ: காமதேநும் பயஸ்விநீம்।
பீத்வா த்வம் தத்க்ருஹே க்ஷீரம் காமதேநுஸமுத்பவம்।
வாஞ்சஸ்யத்ராபி பாலத்வாத் க்ஷீரம் வ்யர்த்ததயாத்மஜ।
அப்ரஸந்நே விரூபாக்ஷே குத: க்ஷீரேண போஜநம்।
விஶேஷேண தரித்ரஸ்ய தவ க்ஷீரம் குதோ பவேத்।
தத்ர பூஜா கர்த்தவ்யா த்வயா க்ஷீரார்த்திநாத்மஜ।
விஶ்வாதிகஸ்ய ஸததம் யோகித்யேயஸ்ய ஶூலிந:।
பூஜயா லப்யதே ஸர்வம் வாஞ்சிதம் மநுஜை: ப்ரபோ:।

இதி மாத்ருவசஶ் ஶ்ருத்வா ததேதி முநிபோதக:।
கிஞ்சித் தூரமயம் கத்வா ரஹ: ஸ்தாநம் ஸுஶோபநம்।
பூதிபூஷிதஸர்வாங்கோ ருத்ராக்ஷவரபூஷண:।
த்யாயந்நேகமநாஶ் ஶம்பும் க்ருதிநிஶ்சிதமாநஸ:।
பூஜயாமாஸ தேவேஶம் புராணம் புருஷம் ப்ரபும்।
தத: ப்ரஸந்நோ பகவாநஸ்மை மகவதாக்ருதி:।
தம் த்ருஷ்ட்வா மகவந்தம் ஸகோபாகுலிதமாநஸ:।
த்வம் கச்ச புரதோ மேத்ய யத்ரகுத்ராபி வ்ருத்ரஹந்।
நஸ்மர்யதே பவாநத்ய மயா பூஜாரதேநவை।
பூஜாவிக்நம் யதிபவேந் மஹாதேவஸ்ய ஶூலிந:।
ஶபேஹந்த்வாமிதி ததா சுகோப ஶபிதும் ஸுரம்।
தஸ்ய தத்வீக்ஷ்ய சித்தஸ்ய ஸ்தைர்யம் ஶக்திமபீஶ்வர:।
ப்ராதுராஸீத் க்ஷணேநைவ வ்ருஷோபரி ஸஹோமயா।
தம் த்ருஷ்ட்வா ஸாம்பமீஶாநம் ப்ரணம்ய புவி தண்டவத்।
உத்தாய ஸஹஸா பக்த்யா நநர்த்தாநந்தநிர்ப்பர:।
மாந்யோஸ்ம்யநுக்ருஹீதோஸ்மிசாஹமத்ய மஹேஶ்வர।
த்வத்தர்ஶநேந தேவேஶ காங்க்ஷிதம் பலிதம் மம।
இதி தஸ்ய வசஶ் ஶ்ருத்வா மஹேஶஸ்தாபஸப்ரிய:।
க்ஷீரார்த்திநே ததௌ தஸ்மை க்ஷீரஸாகரமீஶ்வர:।
ஸர்வவேதாந்தவிஜ்ஞாநம் புராணநாந் ததைவச।
ஶாஸ்த்ராணமபி ஸர்வேஷாந்தவ தத்வம் ஸ்புரத்வலம்।
அவிநஶ்வரதா பூயாத்தவ தாபஸ புத்ரக।
இதிதத்வா வராநந்யா மீஶ்வரோந்தரதாத்க்ஷணாத்।
லப்த்வா வரம் ததா ஶம்போருபமந்யுஶ்ஶிவப்ரிய:॥

"மகாபுண்ணியாத்துமாவாகிய வியாக்கிரபாதமுனிவர் சிவ பெருமானைப் பூசித்து அவர் அருளினாலே உபமன்னியு என்னும் நல்லபுதல்வரைப் பெற்றுத் தேவாதி தேவருடைய மகத்தாகிய நடனத்தையும் தரிசனஞ் செய்து, அவர் திருவருளினால் நித்தியத்துவத்தையுமுடையாராயினார்; இந்த வியாக்கிரபாதமுனிவர் குமாரரும், மகாவிவேகியுமாகிய உபமன்னியுமுனிவர் சிறு

வயசிலே தமது கிருகத்திருந்த தாயாரை நோக்கிப் பால் கேட்க, அதற்குத் தாயார் மாவை ஜலத்திற் கரைத்துப் பொய்ப்பாலாய்க் கொடுக்க, அதனைக் குடித்து அதில் உருசியில்லாமையான் மிகவும் துக்கப்பட்டழுது, இது ஜலமன்றிப் பாலன்று என்று சொல்லி, அவ்வம்மையாரை அடிக்கடி வாதைப்படுத்தினர்; அதனால் தாயார் மிகவும் வருத்தமடைந்து விம்மி அழும் தமது பாலனை நோக்கி ஓபாலக! சுவையுள்ள நல்ல பால் நம் கிருகத்தில் இல்லையே; ஆயின் உனது மாமனும், மகாபுண்ணியாத்துமாவும், சிவபெருமானுக்கு நேசரும், நாடோறும் சிவபூசையில் முயன்றவரும், வேதவேதாந்தபாரகருமாகிய வசிஷ்டமாமுனிவர் சிவபூஜாமகிமையால் மிகுதியும் பால்கறக்கும் காமதேனுவையுடையர்; நீ அவர் வீட்டிலே காமதேனுப்பாலைப் பருகிவிட்டு, குழந்தைத்தன்மையால் இங்கும் வீணே பால்கேட்கின்றனை; முக்கண்ணனாகிய சிவபெருமான் அருளில்லாவிடிற் பாலோடுகூட ஊண் புசிப்பதெங்ஙனம்? அன்றியும் மகாதரித்திரனாகிய உனக்குப் பால் எங்ஙனம் கிட்டும்; ஆகலின், பாலை விரும்புகின்ற நீ சிவபூசைசெய்யவேண்டும்; ஏனெனின், விசுவாதிகரும், யோகிகளால் எஞ்ஞான்றும் தியானிக்கற்பாலரும், சூலபாணியுமாகிய மகாப்பிரபுவைப் பூசிப்பதினால் மனிதர் சர்வாபீஷ்டங்களையும் பெறுகின்றனர் என்னும் தாயார் வசனத்தைக் கேட்டவுடனே, நன்றென்று கூறி, அவ்விருஷிபாலகர் சிறிது தூரம் போய் ஓர் நல்ல ஏகாந்தஸ்தானத்தை அடைந்து, தேகம் முழுமையும் விபூதியினால் உத்தூளனஞ் செய்து, சிறந்த உருத்திராக்ஷங்களை ஆபரணமாகப் பூண்டு காரியத்தில் உறுதிகொண்டவராகி, தேவேசரும் ஆதி புருஷருமாகிய சிவபெருமானைத் தியானித்துப் பூசை செய்கையில், சிவபெருமான் அவர் முன்னே இந்திர வடிவத்தோடு பிரசன்னமாக, அவ்விந்திரனை அப்புதல்வர் கண்டு மனத்திற் கோபாவேசங்கொண்டு, இந்திரா! நீ இப்போது என் முன்னிலையை விட்டு எங்காயினும் போய்விடு, சிவபூசையில் முயன்றிருக்கும் இவ்வேளையில் உன்னை நினைக்கவில்லை; சிவபூசைக்கு இடையூறு நேரில் உன்னைச் சபித்துவிடுவேன் என்று அத்தேவேசரைச் சபிப்பவராகக் கோபித்தார்; அப்போது சிவபெருமான் அப்பாலருடைய உறுதியையும் திறமையையும் கண்டு க்ஷணப்போதினுள்ளே உமையம்மையாரோடு இஷபாரூடராய்ப் பிரசன்னராயினர்; அந்தச் சாம்பமூர்த்தியைத் தரிசித்தவுடனே பாலகர் பூமி

யிலே தண்டாகாரமாக வீழ்ந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து ஆனந்தத்தினாற் பரவசமடைந்து, அன்பினோடு விரைந்து கூத்தாடி சுவாமீ! இப்போது யான் பெருமை அடைந்தவனும் அநுக்கிரகிக்கப்பட்டவனுமாய்விட்டேன்; சுவாமீ! உம்மைத் தரிசித்தமாத்திரத்திலே என் எண்ணமெல்லாம் கைகூடப்பெற்றேன் என, அதனைக் கேட்டுத் தபத்தினர்க்கு நேசராகிய சிவபிரான் பாலைவிரும்பிய அப் பாலமுனிவர்க்குப் பாற்கடலைக் கொடுத்துவிட்டு, இருஷிபாலக! உனக்குச் சகல வேதவேதாந்தங்களின் ஞானமும் சகலபுராண சாஸ்திரங்களின் தத்துவங்களும் தெளிவாய் விளங்கக்கடவன; மேலும், என்றும் அழிவில்லாமையும் உண்டாகக்கடவது என்று பின்னரும் சில வசனங்கள் அருளிச்செய்து நொடிப்போதிலே அந்தர்த்தானமாயினர்'' என்றது ஸ்காந்தபுராணம்.

இவ்விஷயம் மகாபாரத அநுசாசனிபருவம், வாயுசங்கிதை, இலிங்கபுராணமுதலியவற்றில் விரித்துரைக்கப்படுகின்றது.

காலனைக்காலாற்காய்ந்தகடவுடன்னைக்
காரோணங்கழிப்பாலைமேயான்றன்னை
பாலனுக்குப்பாற்கடலன்றீந்தான்றன்னைப்
பணியுகந்தவடியார்கட்கினியான்றன்னைச்
சேலுகளும்வயலாரூர்மூலட்டானஞ்
சேர்ந்திருந்தபெருமானைப்பவளமீன்ற
வாலவனையரநெறியிலப்பன்றன்னை
யடைந்தடியேனருவினைநோயறுத்தவாறே.

—நா, திருவாரூரரநெறி.

பாலனுக்காயன்றுபாற்கடலீந்துபணைத்தெழுந்த
வாலினிற்கீழிருந்தாரணமோதியருமுனிக்காய்ச்
சூலமும்பாசமுங்கொண்டுதொடர்ந்தடர்ந்தோடிவந்த
காலனைக்காய்ந்தபிரான்கடவூருறையுத்தமனே.

—நா, திருக்கடவூர்வீரட்டம்.

பாலகனார்க்கன்றுபார்க்கடலீந்திட்ட
கோலச்சடையற்கேயுந்தீபற
குமரன்றன்றாதைக்கேயுந்தீபற.

—திருவாசகம்.

பாலுக்குப்பாலகன்வேண்டியழுதிடப்பாற்கடலீந்தபிரான்
மாலுக்குச்சக்கரமன்றருள்செய்தவன்மன்னியதில்லைதன்னு
ளாலிக்குமந்தணர்வாழ்கின்றசிற்றம்பலமேயிடமாகப்
பாலித்துநட்டம்பயிலவல்லானுக்கேபல்லாண்டுகூறுதுமே.

—திருப்பல்லாண்டு.

(சஉ) சிவபெருமான் தருமிக்குப் பொற்கிழி கொடுத்தமை.

𑌆𑌦𑌿𑌶𑍈𑌵 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌯𑍋𑌦𑍍𑌵𑌾𑌹𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 |
𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑍍𑌯𑍇𑌶𑌭𑌾𑌵𑌾𑌨𑍁𑌗𑍁𑌣𑌾𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌦𑌸𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 |
𑌜𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌵𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑌪𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌨𑍀𑌵𑍀𑌂𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌂 |
𑌯𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌾𑌪𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸.................................||

ஆதிஶைவ த்விஜஶ்ரேஷ்டஸ் ஸுதாயோத்வாஹகாங்க்ஷிணே।
பாண்ட்யேஶபாவாநுகுணும் தத்வார்யாம் ஸதஸீஶ்வர꞉।
ஜித்வா கவீந்ராஜபத்தாம் நீவீம்நிஷ்கஸஹஸ்ரிகாம்।
யயா ப்ரதாபயாமாஸ.................................॥

"(சம்பக) பாண்டியராஜனுடைய கருத்தை யாதென்றுணர்த்தி இயற்றிய (திராவிட) கவியைச் சிவபிரான் சங்கத்திலே கொடுத்து, அச்சங்கப்புலவர்களை செயித்து அரசனுற் கட்டப்பட்ட ஆயிரம் பொன்முடிச்சை விவாகத்தில் விருப்புற்ற ஆதிசைவப் பிராஹ்மண சிரேஷ்டருடைய புதல்வராகிய தருமிக்குக் கொடுத்தார்" என்று அகஸ்தியசங்கிதை கூறுகின்றது.

மின்காட்டுங்கொடிமருங்குலுமையாட்கென்றும்
விருப்பவன்காண்பொருப்புவலிச்சிலைக்கையோன்கா
ணன்பாட்டுப்புலவனுய்ச்சங்கமேறி
நற்கனகக்கிழிதருமிக்கருளினேன்காண்
பொன்காட்டக்கடிக்கொன்றைமருங்கேநின்ற
புனக்காந்தள்கைகாட்டக்கண்டுவண்டு
தென்காட்டுஞ்செழும்புறவிற்றிருப்புத்தூரிற்
றிருத்தளியான்காணவனென்சிந்தையானே.

—நா, திருப்புத்தூர்.

(௬௫) சிவபெருமான் பாணபத்திரர்க்குப் (பலகை) அருளினமை.

𑌭𑌦𑍍𑌰𑍋𑌪𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌧𑌾𑌰𑌾𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌆𑌸𑌿𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌪𑌂𑌕𑌿𑌲𑍇।
𑌗𑌾𑌤𑍁𑌮𑍁𑌦𑍍𑌯𑍋𑌗𑌮𑌕𑌰𑍋𑌤𑍍 𑌪𑌂𑌕𑌾𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋𑌭𑌵𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾।
𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑍇𑌪𑌿 𑌵𑍈𑌕𑌲𑍍𑌯𑍇 𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌮𑌯𑌂 𑌦𑍃𑌢𑌮𑍍।
𑌜𑌗𑍌 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌧𑍁𑌰𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌾𑌵𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃।
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑌮𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲𑌃।
𑌅𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌪𑌰𑌶𑍍𑌶𑌮𑍍𑌭𑍁𑌸𑍍𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃।
𑌪𑌂𑌕𑌾𑌵𑍀𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌧𑌃𑌪𑍍𑌰𑌦𑍇𑌶𑌕𑍇।
𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌫𑌲𑌕𑌾𑌂 𑌹𑍇𑌮𑌰𑌤𑍍𑌨𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌇𑌦𑌂 𑌕𑍁𑌤𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌯𑌾𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌮𑌾𑌨𑌸𑌃।
𑌰𑌤𑍍𑌨𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌂𑌤𑌤𑍍𑌪𑍀𑌠𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤 𑌪𑍇𑌶𑌲𑌮𑍍।
𑌗𑌾𑌨𑌂 𑌭𑌦𑍍𑌰𑍇 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌤 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌗𑌨𑍍𑌤𑍁𑌂𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇।
𑌭𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌫𑌲𑌕𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌗𑍇𑌹𑌂 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌭𑍍𑌯 𑌆𑌚𑌖𑍍𑌯𑍌 𑌤𑌮𑍁𑌦𑌨𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍॥

பத்ரோபி வர்ஷதாரார்த்த ஆஸிக்த்வா தத்ரபங்கிலே।
காதுமுத்யோகமகரோத் பங்காக்ராந்தோபவத்ததா।
சமுத்பந்நேபி வைகல்யே தந்த்ரியாதீநாமயந்த்ருடம்।
ஜகௌ பத்ரஸ்துமதுரம் பக்திபாவஸமந்விதஃ।
த்ருஷ்ட்வாகாயந்த மதிகம் பத்ரம் தம் பக்தவத்ஸலஃ।
அநுக்ரஹபரஶ்ஶம்புஸ்ஸுந்தரேஶ்வர ஈஶ்வரஃ।
பங்காவீநஸ்ய பக்தஸ்ய பத்ரஸ்யாதஃப்ரதேஶகே।
ஸ்தாபயாமாஸ பலகாம் ஹேமரத்நவிசித்ரிதாம்।
இதம் குதஸ்ஸமாயாதமிதி விஸ்மிதமாநஸஃ।
ரத்நப்ரபாராஜிதந்தத்பீடமத்யாஸ்த பேஶலம்।
காநம் பத்ரே ஸமாப்யாத தஸ்மிந் கந்தும் ஸமுத்யதே।
பத்ரஃ பரமதர்மாத்மா பலகாம் பரிக்ருஹ்யதாம்।
கேஹம் கத்வாசபந்துப்ய ஆசக்யௌ தமுந்தகம்॥

"பாணபத்திரர் மழைவர்ஷத்தினால் நனைந்து வருந்தி அந்தச் சேற்றிலிருந்து கானஞ் செய்தார்; அப்போது சேற்றிலே புதைந்துகொண்டு (விரல்) நரம்புகள் மிறைத்த விடத்தும் திடமாக மாதுரியமாய்ப் பக்தியோடு பாடினார்; மிகுதியும் இசைபாடும் பாணபத்திரரைப் பார்த்துப் பக்தவற்சலராய் அநுக்கிரகபரராய்ச் சம்புவாயுள்ள சுந்தரேசுவரர் எனப்படும் சிவபெருமான் சேற்றில் இருப்பவராகிய அன்பராம் பாணபத்திரர்க்குக் கீழ்ப் பிரதேசத்திலே பொன்னாற்செய்து விசித்திர இரத்தினங்களால் நிருமிக்கப்பட்ட பலகையை இட்டார்; இது எங்ஙனமிருந்து எய்திற்றோ என்று மனசில் ஆச்சரியமுற்று இரத்தினப்பிரபையினால் விளங்கும் அழகிய பீடமத்தியில் இருந்து கானத்தைப் பாணபத்திரர் முடித்துக்கொண்டு தமது கிரகத்துக்குப் போகமுயன்றபோது பரமதர்மாத்துமாவாகிய அந்தப்பாணபத்திரர் அப்பலகையை எடுத்துக்கொண்டு தமது கிரகத்தை அடைந்து தமது பந்துக்களுக்கு அச்சமாசாரத்தைக் கூறினர்" என்று அகஸ்தியசங்கிதை கூறுகின்றது.

நாணமுடைவேதியனுநாரணனுநண்ணவொணாத்
தாணுவெனையாளுடையான்றன்னடியார்க்கன்புடைமை
பாணனிசைபத்திமையாற்பாடுதலும்பரிந்தளித்தான்
கோணவிளம்பிறைச்சென்னிக்கோளிலியெம்பெருமானே.

—ஞா, திருக்கோளிலி.

(சச) அர்ச்சுனனைக் கொல்ல வந்த பன்றியை வேடவடிவம் பூண்ட சிவபிரான் கொன்று அவனுக்குப் பாசுபதம் கொடுத்தமை.

மஹேஷ்வரேஷு ஸர்வேஷு தபஸ்விஷு மஹாதபாஃ।
விநாகபாணிஸம்மிந்நஸர்வாவயவ ஸம்யுதஃ।
கௌந்தேயஃ பார்த்தாய கோபாத் ஸம்மதஸ்ய ச।
கிராதஜாதிர்ப்ரதீதோ வராஹம் நிஹத்ய।
ஸ்ரீகௌந்தேயாய பாசுபதாஸ்த்ரம் ப்ரதாதவான்।

𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑌪𑌾𑌤 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍇𑌰𑍋 𑌦𑍁𑌹𑍋𑌨𑌾 𑌦𑍇𑌹𑌵𑌾𑌨𑌿𑌵।
𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌹𑍋𑌮𑌯𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍𑌸𑌮𑌾𑌨𑌵𑍍𑌰𑌤𑌵𑍇𑌷𑌯𑌾।
𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑍇𑌷𑌧𑌰𑍈𑌰𑍍𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑍈𑌰𑍍𑌭𑍂𑌤𑍈𑌰𑌨𑍁𑌗𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾।
𑌕𑌿𑌰𑌾𑌤𑌵𑍇𑌷𑌸𑌂𑌛𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍁𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑌃।
𑌅𑌶𑍋𑌭𑌤 𑌤𑌦𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌸𑌦𑍇𑌵𑍋𑌽𑌤𑍀𑌵 𑌭𑌾𑌰𑌤।
𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇𑌨 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌨𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌶𑌬𑍍𑌦𑌮𑌭𑌵𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾।
𑌨𑌾𑌦𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂𑌚 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌂𑌚𑌾𑌪𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌰𑌮𑌤𑍍।
𑌸𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌕𑌰𑍍𑌷𑌮𑌾𑌗𑌮𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃।
𑌮𑍂𑌕𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌦𑌿𑌤𑍇𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌾𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍।
𑌵𑌾𑌰𑌾𑌹𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌤𑌰𑍍𑌕𑌯𑌨𑍍𑌤𑌮𑌿𑌵𑌾𑌰𑍍𑌜𑌨𑌮𑍍।
𑌹𑌨𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌤𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌤𑌤𑍋𑌽𑌰𑍍𑌜𑌨𑌃।
𑌗𑌾𑌣𑍍𑌡𑍀𑌵𑌂 𑌧𑌨𑍁𑌰𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌶𑌰𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌾𑌶𑍀𑌵𑌿𑌷𑍋𑌪𑌮𑌾𑌨𑍍।
𑌸𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌧𑌨𑍁𑌰𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌜𑍍𑌯𑌾𑌘𑍋𑌷𑍇𑌣 𑌨𑌿𑌨𑌾𑌦𑌯𑌨𑍍।
𑌯𑌨𑍍𑌮𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌯𑌸𑍇 𑌹𑌨𑍍𑌤𑍁𑌮𑌨𑌾𑌗𑌸𑌮𑌿𑌹𑌾𑌗𑌤𑌮𑍍।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵𑌾𑌹𑌂 𑌨𑍇𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌯𑌮𑌸𑌾𑌦𑌨𑌮𑍍।
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌫𑌾𑌲𑍍𑌗𑍁𑌨𑌂 𑌦𑍃𑌢𑌧𑌨𑍍𑌵𑌿𑌨𑌮𑍍।
𑌕𑌿𑌰𑌾𑌤𑌰𑍂𑌪𑍀 𑌸𑌹𑌸𑌾 𑌵𑌾𑌰𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌶𑌂𑌕𑌰𑌃।
𑌮𑌯𑍈𑌷 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌨𑍀𑌲𑌮𑍇𑌘𑌸𑌮𑌪𑍍𑌰𑌭𑌃।
𑌅𑌨𑌾𑌦𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌹𑌾𑌰𑌾𑌥 𑌫𑌾𑌲𑍍𑌗𑍁𑌨𑌃।
𑌕𑌿𑌰𑌾𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌮𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌕𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌿𑌃।
𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌮𑍋𑌚𑌾𑌶𑌨𑌿𑌪𑍍𑌰𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌰𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌶𑌿𑌖𑍋𑌪𑌮𑌮𑍍।
𑌤𑍌 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍌 𑌸𑌾𑌯𑌕𑍌 𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌿𑌪𑍇𑌤𑌤𑍁𑌃।
𑌮𑍂𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌶𑍈𑌲𑌸𑌂𑌹𑌨𑌨𑍇 𑌤𑌦𑌾।
𑌯𑌥𑌾𑌶𑌨𑌿𑌵𑌿𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑍇𑌷𑍋 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌚 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑍇।
𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌯𑍋𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌪𑌾𑌤𑌶𑍍𑌶𑌰𑌯𑍋𑌰𑌭𑌵𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾।

𑌸 𑌵𑍀𑌰𑍋 𑌬𑌹𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌬𑌾𑌣𑍈𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌶𑍍𑌶𑌿𑌵
𑌮𑌾𑌰..।
𑌕𑌵𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑌿 𑌮𑍌𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌨 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑍇।
𑌶𑌿𑌰𑍋 𑌹𑌿 𑌤𑌵 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌸𑌾𑌯𑌕𑌾𑌨𑌶𑌨𑍀𑌨𑌿𑌵।
𑌵𑌟𑍁𑌸𑍍𑌵 𑌪𑌰𑌯𑌾 𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚 𑌸𑍁𑌵𑌿𑌸𑌾𑌯𑌕𑌾𑌨𑍍।
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌿𑌰𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾।
𑌰𑍋𑌷𑌾𑌦𑌾𑌹𑍍𑌵𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌤𑌾𑌡𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌚𑍇𑌷𑍁𑌭𑌿𑌃।
𑌤𑌦𑌾 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌨 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌸𑌾𑌯𑌕𑌾𑌨𑍍।
𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿𑌯𑍋 𑌹𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚 𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌹।
𑌪𑍍𑌰𑌹𑌰𑌸𑍍𑌵 𑌶𑌰𑌾𑌨𑍇𑌤𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌰𑌾𑌚𑌾𑌨𑍍𑌮𑌰𑍍𑌮𑌭𑍇𑌦𑌿𑌨𑌃।
𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌬𑌾𑌣𑌵𑌰𑍍𑌷𑍇𑌣 𑌵𑌵𑌰𑍍𑌷 𑌚 𑌸𑌹𑌸𑌾𑌽𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌃।
𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍌 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌰𑌬𑍍𑌧𑍌 𑌗𑌰𑍍𑌜𑌮𑌾𑌨𑍌 𑌮𑍁𑌹𑍁𑌰𑍍𑌮𑍁𑌹𑍁𑌃।
𑌶𑌰𑍈𑌰𑌾𑌶𑍀𑌵𑌿𑌷𑌾𑌕𑌾𑌰𑍈𑌸𑍍𑌤𑌤𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍇 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌮𑍍।
𑌤𑌦𑌾𑌽𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌶𑍍𑌶𑌰𑌵𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌕𑌿𑌰𑌾𑌤𑍇 𑌸𑌮𑌵𑌾𑌸𑍃𑌜𑌤𑍍।
𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌶𑌂𑌕𑌰𑌃।
𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑌂 𑌶𑌰𑌵𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍 𑌪𑌿𑌨𑌾𑌕𑌧𑍃𑌕𑍍।
𑌅𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇𑌨 𑌶𑌰𑍀𑌰𑍇𑌣 𑌤𑌸𑍍𑌥𑍌 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌰𑌿𑌵𑌾𑌚𑌲𑌃।
𑌸 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌬𑌾𑌣𑌵𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌤𑍁 𑌮𑍋𑌘𑍀𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌧𑌨𑌂𑌜𑌯𑌃।
𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌚𑌾𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍।
𑌅𑌹𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌸𑍁𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑍋 𑌹𑌿𑌮𑌵𑌚𑍍𑌛𑌿𑌖𑌰𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃।
𑌗𑌾𑌣𑍍𑌡𑍀𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌰𑌾𑌚𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌤𑍍𑌯𑌵𑌿𑌹𑍍𑌵𑌲𑌃। [𑌸𑍁𑌰𑌃।
𑌕𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌯𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌸𑍁𑌰𑍋𑌽
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌹𑌿 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌶𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌗𑌮𑌃।
𑌨 𑌹𑌿 𑌮𑌦𑍍𑌬𑌾𑌣𑌜𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑌃।
𑌶𑌕𑍍𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌹𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌵𑍇𑌗𑌮𑍃𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌪𑌿𑌨𑌾𑌕𑌿𑌨𑌮𑍍।

𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌵𑌾 𑌯𑌦𑌿 𑌵𑌾 𑌯𑌕𑍍𑌷𑍋 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃|
𑌸𑌹𑍇𑌤𑌂 𑌶𑌪𑍇𑌦𑍍𑌵𑍈𑌕𑍍𑌷𑌣𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌯𑌥𑍋𑌦𑌿𑌤𑌮𑍍|
𑌤𑌤𑍋 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌨𑌾 𑌜𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑍋 𑌹𑌿 𑌨𑌃|
𑌵𑍃𑌷𑌧𑍍𑌵𑌜 𑌤𑌥𑌾𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌯𑌯𑍌 𑌵𑌾𑌮𑌿𑌵 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌃|
𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌸𑍈𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌤𑍇𑌨𑌸𑌾 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌵𑌨𑌃|
𑌶𑌮𑍍𑌭𑌵𑌾𑌣𑌿𑌃 𑌪𑍃𑌥𑍍𑌵𑍀𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌦𑍍𑌧𑌾𑌮𑌵𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌾𑌶𑌯𑌃|
𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇𑌨 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌵𑌾𑌣𑍌𑌘𑌂 𑌸𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑌦𑌾|
𑌸𑍀𑌵𑍇𑌨𑌾𑌮𑌿𑌶𑍍𑌤𑍀𑌵𑍍𑌰𑌾 𑌤𑌂𑌦𑍍𑌰𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌰𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑌯𑌮𑍍|
𑌇𑌙𑍍𑌗𑌿𑌤𑌜𑍍𑌞𑌸 𑌜𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌶𑍍𑌵 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌂 𑌹𑌸𑌤𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍|
𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌦𑌕𑍍𑌷𑌯𑍌 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍌 𑌤𑍂𑌣𑍌 𑌪𑍇𑌨𑌾𑌘𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌬𑌪𑍇
𑌕𑌿𑌙𑍍𑌕𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌬𑌾𑌣𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌯𑌂 𑌗𑌤𑌾𑌃|
𑌕𑌯𑌙𑍍𑌗 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌕𑍋𑌪𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌬𑌾𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌗𑍍𑌰𑌸𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃|
𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌚𑍈𑌤𑌂 𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾 𑌶𑌮𑍍𑌭𑍋 𑌗𑍍𑌰𑍇𑌣𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌜𑌮𑍍|
𑌨𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌦𑍍𑌣𑍍𑌯𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌦𑌨𑌂 𑌪𑍃𑌤𑌿|
𑌪𑍃𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑍌𑌘𑌂 𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾 𑌜𑍍𑌯𑌾𑌵𑌾𑌶𑌨𑌾𑌵𑌕𑍃𑌷𑍍𑌯𑌚|
𑌤𑌷𑍍𑌟𑌿𑌸𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌹𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍍𑌜𑍍𑌰𑌕𑍇𑌵𑌲𑍍 𑌤𑍍𑌸𑌾𑌰𑌦𑍍𑌯𑌤𑌿𑌃|
𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌟𑍋 𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾 𑌕𑍌𑌙𑍍𑌗𑍇𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌵𑍀𑌰𑌹𑌾|
𑌤𑌦𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌜𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌮𑌿𑌸𑌿𑌤𑍋𑌵𑌰𑌃|
𑌤𑌤𑌃𑌟𑍍𑌜𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌗𑍃𑌸𑍍𑌤𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌗𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌟𑌤|
𑌯𑌨𑍍𑌟𑌸𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌗𑌤𑍀𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨𑍍𑌵 𑌪𑍇𑌗𑌨𑌾𑌸𑌿𑌜𑌗𑌾𑌤𑌤𑌮𑍍|
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍂𑌣𑌿𑌂 𑌶𑌿𑌤𑌂 𑌪𑌗𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌵𑍇𑌷𑌿|
𑌤𑌾𑌤𑍋𑌚 𑌸𑌜𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌕𑍃𑌷𑍍𑌯 𑌕𑌰𑌂𑌦𑌨𑌮𑍍|
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍂𑌣𑍀𑌨 𑌤𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌪𑌹𑌾𑌭𑌾𑌸𑌿𑌤𑌰𑍋 𑌹𑌿 𑌸𑌃|
𑌤𑌤𑍋𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌶𑍍𑌶𑌾𑌹𑌿𑌶𑍍𑌵 𑌯𑍋𑌯𑌯𑌾𑌤𑌸 𑌸𑌾𑌗𑍍𑌨𑌯𑌃|
𑌤𑌦𑌾 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌾𑌕𑌾𑌯𑌃 𑌪𑍃𑌥𑍍𑌵𑍀𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌦𑍋 𑌶𑌿𑌰𑌃|

𑌕𑌿𑌰𑌾𑌤𑌰𑍂𑌪𑍀 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 [illegible]।
[illegible]।
[illegible]।
[illegible]।
𑌕𑌿𑌰𑌾𑌤𑌰𑍂𑌪𑍀 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 [illegible] 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑌮𑍍।
[illegible]।
𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌚 [illegible] 𑌕𑌿𑌰𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚 [illegible]।
[illegible]।
[illegible]।
[illegible] 𑌜𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌃 𑌕𑌿𑌰𑌾𑌤 [illegible]।
𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑌞𑍍𑌚 [illegible]।
[illegible]।
[illegible]।
[illegible]।
[illegible]।
[illegible]।
[illegible]।
[illegible]।
[illegible]।
[illegible]।
[illegible]।
𑌶𑌰𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌿𑌨𑌾𑌕𑌿𑌨𑌮𑍍।
[illegible]।
[illegible] 𑌕𑌿𑌰𑌾𑌤𑌶𑌿𑌰𑌸𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍।
[illegible]।

பபாத பாதயோஸ்தஸ்ய தத: ஶ்ரீ[illegible]|
உவாச வசநம் வத்ஸ [illegible]|
ஜாதவிஸ்மய[illegible] தத: க்ஷீணாம்[illegible]|
[illegible]
[illegible] நாஸ்தி தே ஸம:
[illegible] வ்ருஷத்வஜ|
[illegible] பாஶுபதம் ப்ரபோ|
[illegible]|
[illegible]|
[illegible] பாஶுபதம் விபோ|
[illegible]|
[illegible]|
உபஸம்க்ருஹ்ய [illegible]|
[illegible]|
[illegible]|
உவாச [illegible]|
ப்ரதிஜக்ராஹ [illegible]||

கதேஷு தேஷு ஸர்வேஷு தபஸ்விஷு மஹாத்மஸு|
பிநாகபாணிர் பகவாந் ஸர்வபாபஹரோ ஹர:|
கைராதம் வேஷமாஸ்தாய காஞ்சநத்ருமஸந்நிபம்|
விப்ராஜமாநோ விபுலோகிரிர்மேருரிவாபர:|
ஶ்ரீமத்தநுருபாதாய ஶராந் சாஶீவிஷோபமாந்|
நிஷ்பபாத மஹாவேகோ தஹநோ தேஹவாநிவ|
தேவ்யா ஸஹோமயா ஶ்ரீமாந் ஸமாநவ்ரதவேஷயா|
நாநாவேஷதரைர்ஹ்ருஷ்டைர்பூதைரநுகதஸ்ததா|
கிராதவேஷஸம்சந்ந: ஸ்த்ரீபிஶ்சாபி ஸஹஸ்ரஶ:|

அஶோபத ததா ராஜந்ஸதேஶோதிவ பாரத।
க்ஷணேந தத்வநம் ஸர்வம் நிஶ்ஶப்தமபவத்ததா।
நாத꞉ ப்ரஸ்ரவணாநாஞ்ச பக்ஷிணாஞ்சாப்யுபாரமத்।
ஸஸந்நிகர்ஷ மாகத்ய பார்த்தஸ்யாக்லிஷ்டகர்மண꞉।
மூகம் நாம தநோ꞉ புத்ரம் ததர்ஶாத்புததர்ஶநம்।
வாராஹம் ரூப மாஸ்தாய தர்க்கயந்த மிவார்ஜுநம்।
ஹந்தும் பரமதுஷ்டாத்மா தமுவாசாத பால்குந꞉।
காண்டீவம் தநு ராதாய ஶராங்சாஶீவிஶோபமாந்।
ஸஜ்யம் தநுர்வரம் க்ருத்வா ஜ்யாகோஷேணநிநாதயந்।
யந்மாம் ப்ரார்த்தயஸே ஹந்து மநாகஸமிஹாகதம்।
தஸ்மாத் த்வாம் பூர்வமேவாஹம் நேதாத்யயமஸாதநம்।
த்ருஷ்ட்வாதம் ப்ரஹரிஷ்யந்தம் பால்குநம் த்ருடதந்விநம்।
கிராதரூபீ ஸஹஸா வாரயாமாஸ ஶங்கர꞉।
மயைஷ ப்ரார்த்தித꞉ பூர்வ மிந்த்ரநீலஸமப்ரப꞉।
அநாத்ருத்யச தத்வாக்யம் ப்ரஜஹாராத பால்குந꞉।
கிராதஶ்ச ஸமந்தஸ்மிந்நேகலக்ஷ்யே மஹாத்யுதி꞉।
ப்ரமுமோசாஶநிப்ரேக்யம் ஶரமக்நி ஶிகோபமம்।
தௌமுக்தௌ ஸாயகௌ தாப்யாம் ஸமம் தத்ரநிபேதது꞉।
மூகஸ்ய காத்ரே விஸ்தீர்ணே ஶைலஸம்ஹநநே ததா।
யதாஶநேர் விநிர்கோஷோ வஜ்ரஸ்யேவசபர்வதே।
ததாதயோஸ் ஸந்நிபாதஶ்ஶரயோரபவத்ததா।
ஸவித்தோபஹுபிர்பாணைர்தீப்தாஸ்யை꞉ பந்நகைரிவ।
மமார... ... ... ।
அவலிப்தோஸி மந்தாத்மந்நமே ஜீவந்விமோக்ஷ்யஸே।
ஸ்திரோபவஸ்வ மோக்ஷ்யாமி ஸாயகாநஶநீரிவ।
கடஸ்வபரயா ஶக்த்யா முஞ்சத்வமபி சாயகாந்।
தஸ்ய தத்வசநம் ஶ்ருத்வா கிராதஸ்யார்ஜுநஸ்ததா।
ரோஷமாஹாரயாமாஸ தாடயாமாஸ சேஷுபி꞉।
ததோ ஹ்ருஷ்டேந மநஸா ப்ரதிஜக்ராஹ ஸாயகாந்।
பூயோபூய இதி ப்ராஹ மந்தமந்தேத்யுவாசஹ।
ப்ரஹரஸ்வ ஶராநேதாந்நாராசாந்மர்மபேதிந꞉।
இத்யுக்தோபாணவர்ஷம் ஸமுமோச ஸஹஸார்ஜுந꞉।
ததஸ்தோ தத்ரஸம்ரப்தோ கர்ஜமாநௌ முஹுர்முஹு꞉।
ஶரைராஶீவிஷாகாரைஸ்ததக்ஷாதே பரஸ்பரம்।

ததோர்ஜுநஸ்ஶரவர்ஷம் கிராதே ஸமவாஸ்ருஜத்।
தத்ப்ரஸந்நேந மநஸா ப்ரதிஜக்ராஹ ஶங்கர:।
முஹூர்த்தம் ஶரவர்ஷம் தத்ப்ரதிக்ருஹ்ய பிநாகத்ருக்।
அக்ஷதேந ஶரீரேண தஸ்தௌ கிரிரிவாசல:।
ஸத்ருஷ்ட்வா பாணவர்ஷந்து மோகீபூதம் தநஞ்ஜய:।
பரமம் விஸ்மயம் சக்ரே சாதுசாத்விதி சாப்ரவீத்।
அஹோயம் ஸுகுமாராங்கோ ஹிமவச்சிகராஶ்ரய:।
காண்டீவமுக்தாந் நாராசாந் ப்ரதிக்ருஹ்ணாத்யவிஹ்வல:।
கோயம் தேவோ பவேத் சாக்ஷாத்ருத்ரோ யக்ஷ: ஸுரோஸுர:।
வித்யதே கிரிஶ்ரேஷ்டே த்ரிதஶாநாம் ஸமாகம:।
நஹி மத்பாணஜாலாநாமுத்ஸ்ருஷ்டாநாம் ஸஹஸ்ரஶ:।
ஶக்தோந்யஸ்ஸஹிதும் வேகம்ருதே தேவம் பிநாகிநம்।
தேவோ வா யதிவா யக்ஷோ ருத்ராதந்யோ வ்யவஸ்தித:।
அஹமேநம் ஶரைஸ்தீக்ஷ்ணைர்நயாமி யமஸாதநம்।
ததோ ஹ்ருஷ்டமநா ஜிஷ்ணுர் நாராசாந்மர்மபேதிந:।
வ்யஸ்ருஜச்ச ததா ராஜந் மயூகாநிவ பாஸ்கர:।
தாந் ப்ரஸந்நேந மநஸா பகவாந் லோகபாவந:।
ஶூலபாணி: ப்ரத்யக்ருஹ்ணச்சிலாவர்ஷமிவாசல:।
க்ஷணேந க்ஷீணபாணோத ஸம்வ்ருத்த: பால்குநஸ்ததா।
பீஸ்சைநமாவிஶத் தீவ்ரா தம் த்ருஷ்ட்வா ஶரஸங்க்ஷயம்।
சிந்தயாமாஸ ஜிஷ்ணுஸ்ச பகவந்தம் ஹுதாஶநம்।
புரஸ்தாதக்ஷயௌ தத்தௌ தூணௌ யேநாஸ்ய காண்டவே।
கிந்நு மோக்ஷ்யாமி தநுஷா யந்மே பாணா: க்ஷயம் கதா:।
அயஞ்ச புருஷ: கோபி பாணாந்க்ரஸதி ஸர்வஶ:।
ஹத்வா சைநம் தநுஷ்கோட்யா ஶூலாக்ரேணேவ குஞ்ஜரம்।
நயாமி தண்டதாரஸ்ய யமஸ்ய ஸதநம் ப்ரதி।
ப்ரக்ருஹ்யாத தநுஷ்கோட்யா ஜ்யாபாஶேநாவக்ருஷ்ய ச।
முஷ்டிபிஸ்சாபி ஹதவாந் வஜ்ரகல்பைர் மஹாத்யுதி:।
ஸம்ப்ரயுத்தோ தநுஷ்கோட்யா கௌந்தேய: பரவீரஹா।
ததப்யஸ்ய தநுர் திவ்யம் ஜக்ராஹ கிரிகோசர:।
ததோர்ஜுநோ க்ரஸ்ததநு: கட்கபாணிரதிஷ்டத।
யுத்தஸ்யாந்தமபீப்ஸந் வை வேகேநாபிஜகாம தம்।

தஸ்ய மூர்த்நி ஶிதம் கட்க மஸக்தம் பர்வதேஷ்வபி।
மூமோச புஜவீர்யேண விக்ரம்ய குருநந்தநः।
தஸ்ய மூர்த்தாநமாஸாத்ய பபாலாஸிவரோஹிஸः।
ததோ வ்ருக்ஷைஶ்ஶிலாபிஶ்ச யோதயாமாஸ பால்குநः।
ததா வ்ருக்ஷாந்மஹாகாயः ப்ரத்யக்ருஹ்ணாததோஶிலாः।
கிராதரூபீ பகவாந் ததः பார்த்தோ மஹாபலः।
முஷ்டிபிர்வஜ்ரஸங்காஶைர் தூம்முத்பாதயந்முகே।
ப்ரஜஹார துராதர்ஷே கிராத ஸமரூபிணி।
ததஶ்ஶக்ராஶநிஸமைர் முஷ்டிபிர்ப்ருஶதாருணைः।
கிராதரூபி பகவாநர்த்தயாமாஸபாண்டவம்।
ததஶ்சட சடாஶப்தः ஸுகோரஸ்ஸமபத்யத।
பாண்டவஸ்யச முஷ்டீநாம் கிராதஸ்யச யுத்யதः।
ஸுமுகூர்த்தந்து தத் யுத்தமபவல்லோமஹர்ஷணம்।
புஜ ப்ரஹார ஸம்யுக்தம் வ்ருத்ரவாஸவயோரிவ।
ஜகாநாத ததோ ஜிஷ்ணுः கிராதமுரஸாபலம்।
பாண்டவஞ்ச விசேஷ்டதந்தம் கிராதோப்யஹநத்பலீ।
தயோர்புஜ விநிஷ்பேஷாத் ஸங்கர்ஷேணோரஸஸ்ததா।
ஸமஜாயத காத்ரேஷு பாவகோங்காரதூமவாந்।
தத ஏநம் மஹாதேவः பீட்யகாத்ரைஸ்ஸுபீடிதம்।
தேஜஸா வ்யக்ரமத்ரோஷாச் சேதஸ்தஸ்யவிமோஹயந்।
ததோநிபீடிதைர்காத்ரை; பிண்டீக்ருத இவாபபௌ।
பால்குநோ காத்ரஸம்ருத்தோ தேவதேவேந பாரத।
நிருச்வாஸோ பவச்சைவ ஸந்நிருத்தோ மஹாத்மநா।
பபாதபூம்யாம்நிஶ்சேஷ்டோ கதஸத்வ இவாபவத்।
ஸமுஹூர்த்தம் ததா பூத்வா ஸசேதாः புநருத்திதः।
ருதிரேணாப்லுதாங்கஸ்து பாண்டவோ ப்ருஶதுःகிதः।
ஶரண்யம் ஶரணம் கத்வா பகவந்தம் பிநாகிநம்।
ம்ருந்மயஸ்தண்டிலம் க்ருத்வா மால்யேந பூஜயத்பவம்।
தச்சமால்யம் ததாபார்த்தः கிராதஶிரஸிஸ்திதம்।
அபஶ்யத்பாண்டவஶ்ரேஷ்டோ ஹர்ஷேண ப்ரக்ருதிம் கதः।
பபாதபாதயோஸ்தஸ்ய ததः ப்ரீதோபவத்பவः।
உவாச சைநம் வசஸா மேககம்பீர கிர்ஹரः।
ஜாதவிஸ்மயமாலோக்யதபः க்ஷீணாங்கஸம்ஹதிம்।
போபோ பால்குந துஷ்டோஸ்மி கர்மணா ப்ரதிமேநதே।
ஶௌர்யேணாநேந த்ருத்யாச க்ஷத்ரியோ நாஸ்திதே ஸமः।

பகவந்ததாவி சேந்மஹ்யம் காமம் ப்ரீத்யா வ்ருஷத்வஜ|
காமயேதிவ்யமஸ்த்ரம் தத்கோரம் பாஶுபதம் ப்ரபோ|
யத்துப்ரஹ்மஶிரோ நாம ரௌத்ரம் பீமபராக்ரமம்|
யுகாந்தே தாருணே ப்ராப்தே க்ருத்ஸ்நம் ஸம்ஹரதே ஜகத்|
ததாமி தே ஸ்த்ரம் தயிதமஹம் பாஶுபதம் விபோ|
ஸமர்த்தோ தாரணே மோக்ஷே ஸம்ஹாரே சாவி பாண்டவ|
தச்ச்ருத்வா த்வரிதஃ பார்த்தஃ ஶுசிர் பூத்வா ஸமாஹிதஃ|
உபஸம்கம்ய விஶ்வேஶமதீஷ்வேத்யத ஸோப்ரவீத்|
ததஸ்த்வத்யாபயாமாஸ ஸரஹஸ்ய நிவர்த்தநம்|
ததஸ்த்ரம் பாண்டவஶ்ரேஷ்டம் மூர்த்திமந்தமிவாந்தகம்|
உபதஸ்தே ச தத் பார்த்த யதாத்ர்யக்ஷமுமாபதிம்|
ப்ரதிஜக்ராஹ தச்சாபி ப்ரீதிமார்ஜுநஸ்ததா||

—மகாபாரதம்.

"(அருச்சுனன் தபசின் பெருமை உணர்த்தவந்த) மகாத்துமாக்களாகிய இருஷிகளெல்லாம் போனபிற்பாடு, பிநாகபாணியும் பகவானும் பாவமனைத்தையும் ஒழிப்பவருமாகிய ஹரன் எனப் பெயரிய சிவபிரான் பொன்தருவைநிகர்ப்ப வேடர் வேடம் பூண்டு, மற்றோர் பெரிய மேருகிரிபோல விளங்கி, வில்லேயும் விஷமுடைச் சர்ப்பங்கள்போலும் பாணங்களையுங்கொண்டு அக்கினிதேகம்போலத் தோற்ற மகாவேகத்தோடு (இமாசலத்திற்கு) வந்தார்; ஸ்ரீமானுகிய சிவபிரான் தம்மைப்போலக் கிராதவேடம் பூண்ட அம்மையாரோடும், நாநாவேஷம் பூண்ட மகிழ்வுடைய பூதங்களோடும், கிராதவேடம் பூண்ட ஆயிரக்கணக்காகிய பெண்களோடும் வந்தார்; அப்போது அந்த ஸ்தானமானது மிக்க பிரகாசமுடையதாயிற்று; க்ஷணப்போதிலே அவ்வனமுழுதும் நிச்சப்தமாயிருந்தது; நீரோட்டங்களுடையவும், பக்ஷிகளுடையவும் தொனிகள் உடனே ஓய்ந்துபோய்விட்டன; அவர் குற்றமில்லாத செய்கையினையுடைய அர்ச்சுனர்க்குச் சமீபத்தில்வந்து, அற்புதரூபத்தையுடையனுகிய மூகன் எனப்பெயரிய தனுவின் புதல்வன் பன்றிரூபத்தையெடுத்து அர்ச்சுனனைக் கொல்ல நினைந்து வருதலைக் கண்டார்; தன்னைக் கொல்ல நாடிவரும் சத்துருவைப் கண்டபோது அர்ச்சுனன் காண்டீவத்தையும் சர்ப்பவிஷம்போலும் பாணங்களையுமெடுத்து நாணோசையினுல் ஆகாயத்தை நிறைத்துவிட்டுப் பன்றியைநோக்கி நான் ஈண்டுவந்து உனக்குத் தீங்கு யாதுஞ்செய்திலேன்;

நீ என்னைக் கொல்ல நினைக்கின்றமையால் உன்னை நான் யமலோ கத்துக்கு அனுப்புவேன் என்று சொல்ல, பன்றியைக் கொல்ல நினை த்துநிற்கும் அந்தத் திருடமாகிய வில்லையுடைய அர்ச்சுனனை நோ க்கி வேடரூபியாகிய சிவபிரான் நில்! நானே இந்திரநீலத்தை நிகர் த்த ஒளியினையுடைய இந்தப் பன்றியை இலக்காக்கினேன் என, அவ்வார்த்தையை அர்ச்சுனன் பொருட்படுத்தாது பன்றியை எய்தான்; அந்த இலட்சியத்திலே (பன்றியிலே) பேரொளியினரா கிய கிராதவேடங்கொண்ட சிவபிரானும் சமமாக அக்கினிசி கையை நிகர்த்த பாணத்தைப் பிரயோகித்தார்; வஜ்ரமலைபோலும் காடின்னியமுடைய அகன்ற மூகன் சரீரத்தில் ஒரே போதிலே இரு பாணங்களும் ஊடுருவிய; இந்திரனுடைய இடியும் முழக்க மும் மலையில் வீழ்ந்தாற்போல, அவ்விருவர் பாணங்களும் மிகுந்த சப்தத்தோடு பன்றியின்மீது வீழ்ந்தன; சர்ப்பங்களை நிகர்த்த எண்ணிலாப் பாணங்களை உண்டாக்கும் இரு பாணங்களினால் அடி யுண்ட மூகன் என்பான் தன் உயிர் நீங்கப்பெற்றான்; அர்ச்சுனன் (பன்றிமீது முதற்கண்ணே நான் பாணம் எய்தேன் என்று கூற, சிவபிரான் யாம் முதற்கண்ணே எய்தேம் என்று கூற, அது காரணமாக இருவர்க்கும் நேர்ந்த யுத்தம் வருமாறு):—மூட! நீ குற்ற முடையை, உன்னை உயிரோடு போகவிடேன்; (அர்ச்சுன) நில்; இடியேற்றைநிகர்த்த பாணங்களை விடுகின்றேன்; நீயும் முய ன்று மிகுந்த வலிமையோடு என்மேல் உன் பாணங்களைச் செலு த்து என்று கிராதர் கூறிய வார்த்தையைக் கேட்டு அர்ச்சுனன் கோபங்கொண்டு, பாணங்களை அவர்மேற் செலுத்தினன்; துஷ் டனே! துஷ்டனே!! என்று மேன்மேலுங் கூறி, மர்மத்தை ஊடு ருவத் தக்க நாராசபாணங்களைச் செலுத்துவாயாக என்று கூறிக் கொண்டு, மகிழ்வினோடு அர்ச்சுனன் செலுத்திய பாணங்களையெல் லாம் ஏற்றுக்கொண்டார், கிராதராகிய சிவபிரான் கூறிய வார்த் தைகளைக் கேட்டு அர்ச்சுனன் பாணமழையை அவர்மீது சொரிந் தான்; பின் அவர்கள் இருவரும் அடிக்கடி கர்ச்சித்து யுத்தஞ் செய்யத்தொடங்கி, சர்ப்பவிஷத்தை நிகர்த்த பாணங்களை ஒரு வர்க்கொருவர் செலுத்தத் தொடங்கினர்; அர்ச்சுனன் கிராதர் மீது பாணமழையைச் சொரிந்தான்; மகிழ்வினோடு சங்கரர் பொறு த்துக்கொண்டார்; பினாகவில்லையுடையராகிய சிவபிரான் க்ஷணப் போது பாணவர்ஷங்களைத் தாங்கிப் பருவதம் போலக் காயமுறும லும் அசையாமலும் நின்றார்; தன் பாணவர்ஷமெல்லாம் பயனற் றுப்போனமையைக் கண்ட அர்ச்சுனன் மிகுந்த ஆச்சரியமுற்றுச்

சொல்கின்முன்; நன்று! நன்று!! இந்த இமாசலத்தின்மேல் வசிக்கும் மிருதுவாகிய சரீரத்தையுடைய இந்த வேடன் காண்டீவத்தினின்று செலுத்தப்படும் பாணங்களை அசையாது பொறுத்துக்கொண்டிருக்கின்முன்; இவன் யாரோ? உருத்திரரோ? வேறு கடவுளோ? யக்ஷனே? அசுரனே? இந்த இமாசலத்திலே தேவர்கள் சிலபோது இறங்குவதுமுண்டு; பிநாகபாணியாகிய உருத்திரரேயன்றிக் காண்டீவத்தினின்று நான் செலுத்திய ஆயிரக்கணக்காகிய பாணங்களின் வேகத்தை எவர் சகிப்பார்! உருத்திரரொழிந்து இவன் கடவுளாயிருப்பினும், யக்ஷனுயிருப்பினும், நான் அவனை என் பாணங்களால் யமலோகத்துக்கு அனுப்பிவிடுவேன் என்று இங்ஙனம் அர்ச்சுனன் மகிழ்வினேடு நினைந்து சூரியப்பிரகாசத்தை நிகர்த்த நூற்றுக்கணக்காகிய பாணங்களைச் செலுத்தத் தொடங்கினன்; உலகத்தைப் பிரகாசிப்பிக்கின்றவரும், சூலபாணியுமாகிய கிராதர் அந்தப் பாணவர்ஷத்தைக் கன்மழையைத் தாங்கும் மலைபோலக் களிப்பினேடு பொறுத்தார்; உடனே அர்ச்சுனன் பாணமெல்லாம் ஒழிந்துபோயின; இவ்விஷயத்தைக் கண்டு அர்ச்சுனன் மிகுதியும் பயந்தான்; காண்டீவத்தைத் தகிக்கும்போது தனக்கு இரண்டு அழியாத பாணங்களைக் கொடுத்த அக்கினிதேவனை நினைந்தான்; என்னுடைய பாணங்களெல்லாம் ஒழிந்துபோயிற்றே என்று நினைத்தான்; என் வில்லிலிருந்து யான் எதை இப்போது செலுத்துவேன்; என் பாணங்களையெல்லாம் விழுங்கும் இவன் யார்? ஈட்டிகளால் யானைகள் கொல்லப்படுமாறுபோல என் வில் நுனியால் தண்டம் தாங்கும் யமனுடைய உலகத்துக்கு அனுப்பிவிடுவேன் என்று நினைந்து அர்ச்சுனன் வில்லை எடுத்து தன் வில் நாணினுற் கிராதரை இழுத்து இடியேறுபோலச் சில குட்டுகள் கொடுத்தான்; குந்திகுமாரனும் சத்துருசங்காரஞ் செய்பவனுமாகிய அர்ச்சுனன் வில்நுனிகொண்டு யுத்தஞ் செய்யத் தொடங்கினன்; கிராதவேடம்பூண்ட சிவபிரான் அவன் கைகளினின்று அந்தத் திவ்ய வில்லைப் பிடுங்கிவிட்டார்; வில்லுப் பிடுங்குண்டுபோனமை கண்டு அர்ச்சுனன் தன் வாளை எடுத்து யுத்தத்தை முடிக்க விரும்பிச் சத்துருவுக்குக் கிட்டவந்தான்; பின்னர் அர்ச்சுனன் தன் கையின் முழுப்பலத்தோடும் வைரமலைகளாலும் தாங்குதற்கரிய அந்தக் கூரிய வாள்கொண்டு கிராதருடைய சிரசிலே தாக்கினன்; வாட்களுள்ளே சிறந்த இந்த வாள் கிராதர் முடியிற் பட்டவுடனே பொடிபட்டுப்போயிற்று; பின்னர் அர்ச்சுனன் கற்களும்

மரங்களுங்கொண்டு யுத்தஞ் செய்யத் தொடங்கினன்; கிராதவேடம் பூண்டகடவுள் மிகப் பொறுமையோடு மாவர்ஷத்தையும் கல் வர்ஷத்தையும் தாங்கினர்; அர்ச்சுனன் கோபத்தினல் வாயினின்று புகையெழக் கிராதவேடம்பூண்ட சிவபிரானைத் தன் கைமுஷ்டிகளினல் இடியேறுபோலக் குத்தினன்; கிராதவேடம் பூண்டகடவுள் அர்ச்சுனர்க்கும் இந்திரனுடைய இடியேறு நிகர்த்த குத்துக்கள் கொடுத்தார்; அப்போது அர்ச்சுனனுக்கும் கிராதர்க்கும் இடையே நிகழ்ந்த யுத்தம் காரணமாக ஆங்குப் பயமுறத்தக்க சடசட சப்தங்கள் உண்டாயின; விருத்திரனுக்கும் இந்திரனுக்கும் முன்னளையில் நேர்ந்த யுத்தம்போற் பயமுறத்தக்க யுத்தம் இவ்விருவர்க்கும் க்ஷணப்போது நிலேத்தது; கிராதரை அர்ச்சுனன் பிடித்துக்கட்டித் தன் நெஞ்சினேடு அணைத்து நெருக்கினன்; ஆனல் மிக்கபலமுடைய கிராதர் புத்தியில்லாத அர்ச்சுனனைப் பலத்தோடு நெருக்கினர்; அவ்விருவருடைய புயங்களும் நெஞ்சுகளும் நெருக்கமுற்றமை காரணமாக அவர்கள் சரீரங்களில் நெருப்பிலிடப்பட்ட கரிபோலப் புகையுண்டாயிற்று; சிவபெருமான் பாண்டவகுமாரனுகிய அர்ச்சுனனை அடித்துத் தம் முழுபலத்தோடு கோபங்கொண்டு தாக்குங்கால் அவனுக்கு அறிவு இழந்துபோயிற்று; பின்னர் அர்ச்சுனன் தேவாதிதேவரால் நெருக்குண்டு அங்கங்கள் நசிந்து ஒடிந்தமையால் அசைதற்குத்தானும் சக்தியின்றி மாமிசபிண்டம்போற் கிடந்தான்; சிவபெருமானல் அடிபட்டமையால் அவன் மூர்ச்சையின்றி அசைதற்குச் சக்தியின்றிப் பூமியிலே வீழ்ந்து செத்தவனைப்போலாயினன்; உடனே அறிவுபெற்றுச் சரீரமெல்லாம் இரத்தமோட எழுந்திருந்து துக்கம் மீதூரப்பெற்றுக் கிருபாநிதியாகிய தேவாதிதேவர் சந்நிதியிலே அக்கடவுள்வடிவை மண்ணினலமைத்து அதனை மாலைகளால் அலங்கரித்து வணங்கினன்; சிவபிரானுகிய மண்வடிவுக்கு அவன் இட்ட மாலையானது கிராதருடைய முடியை அலங்கரிக்கக் கண்டு பாண்டவகுமாரரிற் சிரேஷ்டனுகிய அர்ச்சுனன் சந்தோஷம் மீதூரப்பெற்றுத் தனது சுபாவத்தன்மை எய்தப்பெற்று அச்சிவபிரான் திருவடியிலே தண்டாகாரமாகவீழ்ந்தான்; சிவபிரானும் அவன்மீது மகிழ்வுற்று அர்ச்சுனன்கொண்ட ஆச்சரியத்தையும் தவத்தினல் அவன் சரீரம் இளைத்துப்போனமையையும் கண்டு இடியேறு போன்ற உரத்த சப்தத்தினற் சொல்கின்றார்; அர்ச்சுன! உனது நிகரில்லாச் செய்கைக்காக நாம் உன்மீது மகிழ்ச்சிகொண்டேம்; வலிமையினும் பொறுமையினும் உன

க்கு ஒப்பாகிய க்ஷத்திரியன் மற்றொருவன் இலன் என்றார்; (அர்ச்சுனன் சிவபிரானைநோக்கி) இடபக்கொடியுடைய சுவாமீ (நீவிர் திருவாய்மலர்ந்தருளியவாறு) எனக்கு விரும்பியதை அருளுவீராயின், பயங்கரப்படத்தக்க பராக்கிரமமுடைத்தாய், யுகாந்தத்திலே உலகம் அனைத்தையும் சங்கரிப்பதாயுள்ள பிரஹ்மசிரசு எனப்படும் அந்தக் கோரமாகிய திவ்ய பாசுபதாஸ்திரத்தை அருளுமாறு வேண்டுகின்றேன் என்று பிரார்த்திக்க, சிவபிரான் விரும்பற்பால தாம் அந்தப் பாசுபதாஸ்திரத்தைக் கொடுக்கின்றேம் நீ அதனைப் பிடிக்கவும் விடுக்கவும் ஒடுக்கவும் சமர்த்தனாதல் வேண்டும் என, அதனைக் கேட்ட அர்ச்சுனன் உடனே சுசியுடையனாய்ச் சிவபிரானை அடைந்து அதனை உபதேசிக்குமாறு கேட்டான்; அப்போது அவர் யமனை நிகர்த்த வடிவினையுடைய பாண்டவ சிரேஷ்டனாகிய அர்ச்சுனர்க்கு அவ்வஸ்திரத்தை விடுக்கவும் ஒடுக்கவும் தக்க இரகசியத்தை உபதேசித்தார்."

ஏவார்சிலையெயினன்னுருவாகியெழில்விசயற்
கோவாதவின்னருள்செய்தவெம்மொருவற்கிடமுலகிற்
சாவாதவர்பிறவாதவர்தவமேமிகவுடையார்
மூவாதபன்முனிவர்தொழுமுதுகுன்றடைவோமே.

—ஞா, திருமுதுகுன்றம்.

ஆணியல்புகாணவனவாணவியல்பேணியெதிர்பாணமழைசேர்
தூணியறநாணியறவேணுசிலைபேணியறநாணிவிசயன்
பாணியமர்பூணவருண்மாணுபிரமாணியிடமேணிமுறையிற்
பாணியுலகாளமிகவாணின்மலிதோணிநிகர்தோணிபுரமே.

—ஞா, திருப்பிரமபுரம்.

வேடனாய்விசயன்றன்வியப்பைக்காண்பான்
விற்பிடித்துக்கோம்புடையவேனத்தின்பின்
கூடினாருமையவளுங்கோலங்கொள்ளக்
கோலைப்பகழியுடன்கோத்துக்கோரப்பூச
லாடினார்பெருங்கூத்துக்காளிகாண
வருமறைபோடாறங்கமாய்ந்துகொண்டு
பாடினார்நால்வேதம்பாசூர்மேய
பரஞ்சுடரைக்கண்டடியேனுய்ந்தவாறே.

—ஞா, திருப்பாசூர்.

பாடகஞ்சேர்மெல்லடிநற்பாவையாளு
நீயும்போய்ப்பார்த்தனதுபலத்தைகாண்பான்
வேடனாய்வில்வாங்கியெய்தநாளோ
விண்ணவர்க்குங்கண்ணவனாய்நின்றநாளோ
மாடமொடுமாளிகைகண்மல்குதில்லை
மணிதிகழுமம்பலத்தேமன்னிக்கூத்தை
யாடுவான்புகுவதற்குமுன்னோபின்னோ
வணியாரூர்கோயிலாக்கொண்டநாளே.

—நா, திருவாரூர்

துன்னுவார்சடைத்தூமதியானைத்
துயக்கறாவகைதோன்றுவிப்பானைப்
பன்னுநான்மறைபாடவல்லானைப்
பார்த்தனுக்கருள்செய்தபிரானை
யென்னையின்னருளெய்துவிப்பானை
யேதிலார்தமக்கேதிலன்றன்னைப்
புன்னைமாதவிபோதலர்நீடூர்ப்
புனிதனைப்பணியாவிடலாமே.

—சு, திருநீடூர்.

(சரு) கைலாஸம் தூக்கமுயன்ற இராவணன் சிவனார் பாதாங்குஷ்டத்தினால் நசிந்து பின்னர்ச் சாமகானம்பாடி வாளும் ஆயுளும்பெற்றமை.

வஸிஷ்டஞ்ச ஸேஹாஜ்ய வாக்யைஸ ஹரா நநீ|
ஸஞ்ஷிகஸ்ய மதிஸ்ஸிஞா யக்ஷஜெதெ ஓஹஸ்ஞா|
தமிஜம் ஶைலேஸநத்யம் கரோதி தவமோவமெதெ|
கெஶ ஸ்ஹாவெண ஸவோநிதியம் கீஷதி ஶாஜவஷ|
விஜ்ஞாதவம் நஜாநிசெத ஸயஸ்ய நவேஷுதஸ்|
ஸவஷஸ்தமெதொ ஶாஜ ஸஜாநிக்ஷிவஸவஷமெதெ|

𑌤𑍋𑌲𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌤𑌂 𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌂 𑌸 𑌶𑍈𑌲𑌃 𑌸𑌮𑌕𑌮𑍍𑌪𑌤।
𑌚𑌲𑌨𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌗𑌣𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌮𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌃।
𑌚𑌚𑌾𑌲 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌵𑌤𑍀 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌦𑌾𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍।
𑌤𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌮 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍋 𑌹𑌰𑌃।
𑌪𑌾𑌦𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑍇𑌨 𑌤𑌂 𑌶𑍈𑌲𑌂 𑌪𑍀𑌡𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌲𑍀𑌲𑌯𑌾।
𑌪𑍀𑌡𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍈𑌲𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑍋𑌪𑌮𑌾 𑌭𑍁𑌜𑌾𑌃।
𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌭𑌵𑌂𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌚𑌿𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌸𑌃।
𑌰𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾 𑌤𑍇𑌨 𑌰𑍋𑌷𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌭𑍁𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍀𑌡𑌨𑌾𑌤𑍍𑌤𑌥𑌾।
𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌵𑌃 𑌸𑌹𑌸𑌾 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌯𑍇𑌨 𑌕𑌮𑍍𑌪𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌮𑍇𑌨𑌿𑌰𑍇 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑍇𑌷𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌯𑍁𑌗𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇।
𑌤𑌦𑌾 𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮𑌸𑍁 𑌚𑌲𑌿𑌤𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌪𑍁𑌰𑍋𑌗𑌮𑌾𑌃।
𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍁𑌬𑍍𑌧𑌾𑌶𑍍𑌚𑌲𑌿𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌾𑌃।
𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑌰𑌾𑌃 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌃 𑌕𑌿𑌮𑍇𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌚𑌾𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍।
𑌤𑍋𑌷𑌯𑌸𑍍𑌵 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌨𑍀𑌲𑌕𑌣𑍍𑌠𑌮𑍁𑌮𑌾𑌪𑌤𑌿𑌮𑍍।
𑌤𑌮𑍃𑌤𑍇 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑍋𑌽𑌤𑍍𑌰 𑌦𑌶𑌾𑌨𑌨।
𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜।
𑌕𑍃𑌪𑌾𑌲𑍁𑌃 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌂 𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿।
𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌯𑍈𑌸𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵 𑌵𑍃𑌷𑌭𑌧𑍍𑌵𑌜𑌮𑍍।
𑌸𑌾𑌮𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯 𑌸 𑌦𑌶𑌾𑌨𑌨𑌃।
𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌰𑍁𑌦𑌤𑍋 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌸𑍋 𑌗𑌤𑌮𑍍।
𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌶𑍈𑌲𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃।
𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍁𑌜𑌾𑌨𑍍 𑌰𑌾𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌶𑌾𑌨𑌨𑌮𑍍।
𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌤𑌵 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍌𑌣𑍍𑌡𑍀𑌰𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌦𑌶𑌾𑌨𑌨।
𑌶𑍈𑌲𑌾𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌯𑍋 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌰𑌾𑌵𑌃 𑌸𑍁𑌦𑌾𑌰𑍁𑌣𑌃।
𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌚𑍈𑌤𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌭𑌯𑌮𑌾𑌗𑌤𑌮𑍍।

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌰𑌾𑌵𑌣𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿।
𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌾 𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌯𑍇 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌜𑌗𑌤𑍀𑌤𑌲𑍇।
𑌏𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑌭𑌿𑌧𑌾𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌰𑌾𑌵𑌣𑌮𑍍।
𑌗𑌚𑍍𑌛 𑌪𑍌𑌲𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌰𑌬𑍍𑌧𑌂 𑌪𑌥𑌾 𑌯𑍇𑌨 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌸𑌿।
𑌮𑌯𑌾 𑌚𑍈𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑍇 𑌵𑍍𑌰𑌜।
𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌲𑌙𑍍𑌕𑍇𑌶𑌶𑍍𑌶𑌮𑍍𑌭𑍁𑌨𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍।
𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍋 𑌯𑌦𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌵𑌰𑌂 𑌮𑍇 𑌦𑍇𑌹𑌿 𑌯𑌾𑌚𑌤𑌃।
𑌅𑌵𑌧𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾𑌨𑌵𑍈𑌃। [𑌰𑌾𑌃।
𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍈𑌰𑍍𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌕𑍈𑌰𑍍𑌨𑌾𑌗𑍈𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌬𑌲𑌵𑌤𑍍𑌤
𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌗𑌣𑍇 𑌦𑍇𑌵 𑌸𑍍𑌵𑌲𑍍𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌮 𑌸𑌂𑌮𑌤𑌾𑌃।
𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌮𑌾𑌯𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍁𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕।
𑌵𑌾𑌞𑍍𑌛𑌿𑌤𑌂 𑌚𑌾𑌯𑍁𑌷𑌃 𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌚𑍍𑌛 𑌮𑍇।
𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌰𑌾𑌵𑌣𑍇𑌨 𑌸 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑌃।
𑌦𑌦𑍌 𑌖𑌡𑍍𑌗𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌹𑌾𑌸𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌮𑍍।
𑌆𑌯𑍁𑌷𑌶𑍍𑌚𑌾𑌵𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌚 𑌦𑌦𑍌 𑌭𑍂𑌤𑌪𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾॥

பர்வதந்து ஸமாஸாத்ய வாக்யமாஹ தஸாநந:।
புஷ்பகஸ்ய கதிஶ்சிந்நா யத்க்ருதே மம கச்சத:।
தமிமம் சைலமுந்மூலம் கரோமி தவகோபதே।
கேநப்ரபாவேண பவோநித்யம் க்ரீடதி ராஜவத்।
விஜ்ஞாதவ்யம் நஜாநீதே பயஸ்தாந முபஸ்திதம்।
ஏவமுக்த்வா ததோராம புஜாந்விக்ஷிப்ய பர்வதே।
தோலயாமாஸதம் ஶீக்ரம் ஸ ஶைல: ஸமகம்பத।
சாலநாத்பர்வதஸ்யைவ கணா தேவஸ்யகம்பிதா:।
சசாலபார்வதீசாபிததாஶ்லிஷ்டாமஹேஶ்வரம்।
ததோராமமஹாதேவோ தேவாநாம் ப்ரவரோஹர:।
பாதாங்குஷ்டேந தம் ஶைலம் பீடயாமாஸலீலயா।
பீடிதாஸ்து ததஸ்தஸ்ய ஶைலஸ்தம்போபமா புஜா:।

விஸ்மிதாஸ்சாபவந்தத்ர ஸசிவாஸ்தஸ்ய ரக்ஷஸ:।
ரக்ஷஸா தேந ரோஷாச்ச புஜாநாம் பீடநாத்ததா।
முக்தோவிராவஸ்ஸஹஸா த்ரைலோக்யம் யேநகம்பிதம்।
மேநிரே வஜ்ரநிஷ்பேஷம் தஸ்யாமாத்யாயுகக்ஷயே।
ததாவர்த்ம ஸுசலிதா தேவா இந்த்ரபுரோகமா:।
ஸமுத்ராஸ்சாபி ஸம்க்ஷுப்தாஸ்சலிதாஸ்சாபி பர்வதா:।
யக்ஷாவித்யாதராஸ்ஸித்தா: கிமேததிதிசாப்ருவந்।
தோஷயஸ்வ மஹாதேவம் நீலகண்டமுமாபதிம்।
தம்ருதே ஶரணம் நாந்யம் பஶ்யாமோத்ர தஶாநந।
ஸ்துதிபி: ப்ரணதோ பூத்வா தமேவ ஶரணம் வ்ரஜ।
க்ருபாலுஶ்ஶங்கரஸ்துஷ்ட: ப்ரஸாதந்தே விதாஸ்யதி।
ஏவமுக்தஸ்ததாமாத்யைஸ்துஷ்டாவ வ்ருஷபத்வஜம்।
ஸாமபிர்விவிதை: ஸ்தோத்ரை: ப்ரணம்ய ஸதஶாநந:।
ஸம்வத்ஸரஸஹஸ்ரந்து ருததோ ரக்ஷஸோகதம்।
தத: ப்ரீதோ மஹாதேவ: ஶைலாக்ரே விஷ்டிதம் ப்ரபு:।
முக்த்வாசாஸ்ய புஜாந்ராம ப்ராஹவாக்யம் தஶாநநம்।
ப்ரீதோஸ்மி தவவீரஸ்ய ஶௌடீர்யாச்சதஶாநந।
ஶைலாக்ராந்தேந யோமுக்தஸ்த்வயாராவ:ஸுதாருண:।
யஸ்மால்லோகத்ரயஞ்சைதத்ராவிதம்பயமாகதம்।
தஸ்மாத் த்வம் ராவணோநாம நாம்நாராஜந்பவிஷ்யஸி।
தேவதா மாநுஷா யக்ஷாயேசாந்யே ஜகதீதலே।
ஏவம் த்வாமபிதாஸ்யந்திராவணம் லோகராவணம்।
கச்சபௌலஸ்த்ய விஸ்ரப்தம் பதாயேநத்வமிச்சஸி
மயா சைவாப்யநுஜ்ஞாதோ ராக்ஷஸாதிபகம்யதாம்।
ஏவமுக்தஸ்து லங்கேஶஶ்ஶம்புநா ஸ்வயமப்ரவீத்।
ப்ரீதோயதிமஹாதேவ வரம் மே தேஹி யாசத:।
அவத்யத்வம் மயாப்ராப்தம் தேவகந்தர்வதாநவை:।
ராக்ஷஸைர்குஹ்யகைர்நாகைர்யேசாந்யே பலவத்தரா:।
மாநுஷாந்ந கணேதேவ ஸ்வல்பாஸ்தேமமஸம்மதா:।
தீர்க்கமாயுஶ்ச மே ப்ராப்தம் ப்ரஹ்மணஸ்த்ரிபுராந்தக।
வாஞ்சிதம் சாயுஷஶ்ஶேஷம் ஶஸ்த்ரம் த்வஞ்சப்ரயச்சமே।
ஏவ முக்தஸ்ததஸ்தேநராவணேந ஸஶங்கர:।
ததௌ கட்கம் மஹாதீப்தம் சந்த்ரஹாஸமிதிஶ்ருதம்।
ஆயுஷஶ்சாவஶேஷஞ்சததௌபூதபதிஸ்ததா॥

"(அந்த இராவணன் குபேரனை செயித்து, குமாரப்பெருமான் அவதரித்ததாயும், மகிமை வாய்ந்ததாயுமுள்ள சரவணப்பொய்கையை அடைந்தான்; பின்னர் இராவணன் பொன்வடிவுற்றதும் மகிமைவாய்ந்ததுமாகிய சரவணப்பொய்கையைப் பார்த்தான்; ஒளிக்கூட்டங்களினாலே சூழப்பட்டதாயும் துவிதீயசூரியனை நிகர்த்ததாயுமுள்ள பருவதத்தில் ஏறி, இரம்மியமாகிய வேறுசில வனங்களைப் பார்க்குமாறு போய் அவன் அங்கே தடைப்படுத்தப்பட்டு நிற்கும் புஷ்பவிமானத்தைக் கண்டு, சுவேச்சையாகச் செல்லும் இந்தப் புஷ்பகவிமானம் தடைப்பட்டமைக்குக் காரணம் யாது? யாதுபற்றிச் சென்றிலது என்று அமாத்தியர்களோடு சேர்ந்து இராவணன் ஆலோசித்தான்; எக்காரணம்பற்றித் தனது புஷ்பகம் சுவேச்சையாகச் செல்லவில்லை என நினைந்து மலையின்மேலிருப்போர் எவரேனும் இச்செய்கை செய்திருக்கலாம் என்றான்; அதற்குப் புத்திமானாகிய மாரீசன் கூறியதாவது:—அரசனே! இந்தப் புஷ்பகம் செல்லாமைக்கு இது காரணமன்று; இந்தப் புஷ்பகம் குபேரனுக்கன்றி மற்றொருவர்க்கில்லை; ஆகலின், குபேரனாலன்றி மற்றொருவராற் றடைப்படுத்தப்படவில்லை; இவ்வார்த்தை நிகழ்தற்கு மத்தியிலே வக்கிரதந்தரும் கரியபிங்கலவர்ணரும், வாமனரும், விகடரும், முண்டிதரும் குறுகிய புஜத்தோடியைந்தவரும், வன்மையுடையரும், சிவபெருமானுடைய அணுக்கத் தொண்டருமாகிய நந்திதேவர் சமீபத்தில் வந்து அச்சமின்றி இவ்வார்த்தையை இராவணனுக்குச் சொல்கின்றார்; சங்கரர் மலையின்மீது விளையாடுகின்றார்; திரும்பிவிடு; மலையானது கருடபக்ஷிகளுக்கும், பாம்புகளுக்கும், யக்ஷர்களுக்கும், தேவர்களுக்கும், கந்தருவர்களுக்கும், இராக்ஷசசர்களுக்கும், பூதர்கள் முதலிய அனைவர்க்கும் எட்டாது அமைந்துளது என்றார்; இவ்வார்த்தையைக் கேட்டு இராவணன் கோபத்தினாலே அசையும் குண்டலமுடையனாய் ரோஷத்தினாலே தாம்பிரம்போலும் சிவந்தகண்ணுடையனாய்ப் புஷ்பகத்தினின்று இறங்கி, சங்கரர் யாவர்! என்று கூறிப் பர்வதத்தின் அடியிலே வந்தான்; அவன் சிவபிரானுக்குச் சமீபத்திலே நிற்கும் நந்திதேவரைப் பார்த்தான்; ஒளியுடைச் சூலம் பிடித்துத் துவிதீயசங்கரரை நிகர்த்திருக்கும் அந்நந்திதேவரைப் பார்த்தான்; வானரமுகமுடையராகவிருக்கும் அவரைப் பார்த்து நிந்தித்து நீருண்டமேகம்போலச் சிரித்தான்; துவிதீயசங்கரர்க்கு ஒப்பாகிய சரீரத்தையுடைய நந்திபெருமான் கோபமுற்றுச் சமீ

பத்திலே நிற்கும் இராவணனைப் பார்த்து இங்ஙனம் கூறுவாராயினர்; இராவணா! யாது காரணம்பற்றி என்னை வானரரூபி என்று நிந்தித்தனை? இடியேறு நிகர்ப்பச் சிரித்தனை? அங்ஙனம் நிந்தித்தமையின், எனது வீரியத்தோடு கூடியதாயும், எனது ரூபத்துக்குச் சமானமாயுமுள்ள தேஜஸையுடையனவாயுமுள்ள வானரங்கள் உன் குலத்தை நாசமாக்குமாறு பிறக்கும்; நகங்களையும் பற்களையுமே ஆயுதமாகவுடையவைகளாய், குரூரமனசுடையனவாய், வேகமுடையனவாய் விடாது யுத்தஞ் செய்யுமியற்கையுடையனவாய், மிகுபலமுடையனவாய், மலைபோல்வனவாய்ப் பரந்தனவாயுமுள்ள வாநரங்கள் மந்திரிமார் புதல்வர்களோடு உனது மிகுந்த கர்வத்தையும், பலவிதமான கொழுப்பையும் ஒழித்துவிடுவார்கள்; ஆயின், இராக்ஷதனே! இப்போது நான் உன்னைக் கொல்லும் வன்மையுடையேன்; ஆயின் கொல்லுதல் கூடாது; உன் செய்கைகளால் நீயே முன்னர்க் கொலையுண்டனை; மகானாகிய நந்திதேவர் இங்ஙனம் அருளியபோது, தேவதுந்துபிகள் முழங்கின; ஆகாயத்தினின்று புஷ்பவிருஷ்டியும் வீழ்ந்தது; மகாபலசாலியாகிய இராவணன் நந்திபெருமானுடைய வாக்கியத்தைக் கவனிக்காது மலையை அடைந்து இங்ஙனம் கூறுவானாயினன்):—

"போய்க்கொண்டிருந்த எனது புஷ்பகத்தின் செல்கை எந்த மலையிற் றடைப்படுத்தப்பட்டதோ. பசுபதியே! உனது இந்த மலையை அடியோடு பெயர்த்துவிடுகின்றேன்; சிவபிரான் யாது பிரபாவத்தினால் இவ்விடத்தில் அரசனைப்போல விளையாடிக் கொண்டிருக்கின்றார்; இப்போது எய்தும் பயத்தை யாதென்றுணர்ந்திலர்; தெரியச்செய்கின்றேன் என்று இங்ஙனம் சொல்லிக்கொண்டு புயங்களை மலையிலே கொடுத்து அம்மலையை உடனே அளந்தான்; அப்பருவதம் நடுங்கிற்று; பருவதம் அசைந்தமையாலே தேவகணங்கள் அசைந்தன; பார்ப்பதியாரும் அசைந்தார்; அப்போது அவர் மகேசுவரரை ஆசிரயித்துக்கொண்டனர்; பின்னர்த் தேவர்களுள்ளே தலைமைபடைத்தோரும், மகாதேவருமாகிய சிவபெருமான் லீலார்த்தமாகத் தமது பாதாங்குஷ்டத்தினாலே அம்மலையை அழுத்தினர்; அவனது மலைக்கொப்பாகிய புஜங்கள் அழுந்தின; அவ்விடத்திலே அவனுடைய மந்திரிமார்கள் ஆச்சரியமுற்றனர்; இராக்ஷதன் கோபத்தினாலும், புயங்கள் அழுத்தப்பட்டமையினாலும் உடனே அழுதான்; அழுகையினா

லே திரிலோகமும் நடுங்கிற்று; அவனுடைய மந்திரிமார் யுகமுடிவின்பொருட்டு உண்டாகிய இடியேற்று முழக்கமோ என நினைத்தார்கள்; அக்காலையில் மார்க்கத்திலே செல்லும் இந்திராதி தேவர்களோடு சமுத்திரங்கள் கலங்கின; மலைகளும் அசைந்தன; யக்ஷர், வித்தியாதரர், சித்தர் என்போர் இஃதென்னை! என்று கூறினர்; இராவணனே! வணக்கமுடையனாய்த் தோத்திரங்களினாலே நீலகண்டரும் மகாதேவருமாகிய உமாபதியார்க்குச் சந்தோஷம் உண்டாமாறு செய்; அவரைவிடுத்துப் புகலிடம் பிறிதொன்று காண்கிலம்; அவரையே சரணடை; இங்ஙனம் அமாத்தியர் கூறியபோது, இராவணன் வணங்கிப் பல்வகைச் சாமவேத ஸ்தோத்திரங்களினாலே விடைக்கொடியாரை ஸ்துதித்தான்; அழுது கொண்டிருக்கும் இராக்ஷசசனுக்கு இங்ஙனம் ஆயிரம் வருஷஞ் சென்றது; பின்னர் மலைச்சிகரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் மகாதேவராகிய சிவபிரான் பிரீதியுற்று இவனுடைய புஜங்களை விடுவித்து இராவணனுக்குத் திருவாய்மலர்ந்தருளுவாராயினர்; இராவணா! வீரனாகிய உனது பராக்கிரமத்தையுற்றுப் பிரீதியுற்றேம்; மலையினாலே தாக்கப்பட்டபோது பயங்கரப்படத்தக்க உனது சப்தம் கேட்டது; எக்காரணத்தினால் மூவுலகமும் சப்தத்தினாற் பயமுற்றனவோ, அக்காரணத்தால் அரசனே! நீ இராவணன் என்னும் பெயரோடு இருப்பாய்; தேவர்களும், மனிதர்களும், யக்ஷர்களும், பூமியிலுள்ள மற்றையோரும் உலகத்தைப் பயமுறுத்தினோன் (என்னும் பொருள்பட) இராவணன் என வழங்குவார்கள்; இராவணனே! விசுவாசத்தோடு நீவிரும்பும் மார்க்கத்தினாற் போவாயாக; என்னால் இவ்வாறு ஆஞ்ஞாபிக்கப்பட்டது; இராக்ஷசாதிபனே! போவாயாக; இங்ஙனம் சிவபிரான் கூறியபோது இலங்கேசன் சொல்வானாயினன்; மகாதேவரே! பிரீதியுடையீரேல் யாசிக்கும் எனக்கு ஓர் வரம் கொடுத்தருள்க; திரிபுரதகனரே! பிரமாவிடத்திருந்து தேவர்களாலும் கந்தருவர்களாலும், தானவர்களாலும், இராக்ஷதர்களாலும், குஹ்யர்களாலும், நாகர்களாலும் கொல்லப்படாமையைப் பெற்றுக்கொண்டேன்; மனிதனிலும் அதிகபலமுள்ளவர்களை நான் பொருட்படுத்தேன்; அவர்கள் தேவர்களுக்குள்ளே அற்பர்கள் என்பது எனது கொள்கை; பிரமாவிடத்திருந்து நீடிய ஆயுளும் பெற்றுக்கொண்டேன்; எனக்கு விருப்பமுடைய ஆயுளின் எஞ்சிய பாகத்தையும் ஆயுதத்தையும்,

கொடுத்தருள்க; இங்ஙனம் இராவணன் சிவபெருமானை வேண்டினன்; பூதநாயகராகிய சிவபெருமான் சந்திரஹாசம் எனப் பெயரிய மகாப்பிரகாசத்தையுடைய வாளையுங் கொடுத்து எஞ்சிய பாகமாகிய ஆயுளையும் கொடுத்தார்" என்று இராமாயணம் கூறுகின்றது.

கருப்பமிகுழடலடர்த்துக்காலூன்றிக்கைமறித்துக்கயிலையென்னும்
பொருப்பெடுக்கலுறுமரக்கன்பொன்முடிதோணெரித்தவிறற்புனிதர் [கோயி
றருப்பமிகுசலந்தரன்றனுடறடிந்தசக்கரத்தைவேண்டியீண்டு
விருப்பொடுமால்வழிபாடுசெய்யவிழிவிமானஞ்சேர்மிழலையாமே.

—ஞா, திருவீழிமிழலை.

இமையவரஞ்சியோடவெதிர்வாரவர்தம்மையின்றி
யமைதருவல்லரக்கன்னடர்த்தும்மலையன்றெடுப்பக்
குமையதுசெய்துபாடக்கோற்றவாளொடுநாள்கொடுத்திட்
டுமையொடிருந்தபிரான்பிரமாபுரமுன்னுமினே.

—ஞா, திருப்பிரமபுரம்.

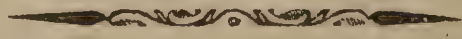
கடுகியதேர்செலாதுகயிலாயமீதுகருதேலுன்வீரமொழிநீ [யா
முடுகுவதன்றுதன்மமெனநின்றுபாகன்மொழிவானைநன்றுமுனி
விடுவிடுவென்றுசென்றுவிறைவுற்றரக்கன்வரையுற்றெடுக்கமுடி [தோ
ணெடுநெடுவிற்றுவீழவிரலுற்றபாதநினைவுற்றதென்றன்மனனே.

—நா, தசபுராணம்.

அறிவின்றன்மிக்கவறுவகைச்சமய
மவ்வவர்க்கங்கேயாரருள்புரிந்து
வெறியுமாகடலிலங்கையர்கோனைத்
துலங்கமால்வரைக்கீழடர்த்திட்டுக்
குறிகொள்பாடலினின்னிசைகேட்டுக்
கோலவாளொடுநாளதுகொடுத்த
செறிவுகண்டுநின்றிருவடியடைந்தேன்
செழும்பொழிற்றிருப்புன்கூருளானே.

—சு, திருப்புன்கூர்.

(சகூ) விஷ்ணு ஆயிரம் கமலங்களாற் சிவபெருமானைப் பூசித்துப் சக்கரம் பெற்றமை.

𑌯𑍋 𑌵𑌾𑌮𑌪𑌾𑌦𑌾𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌦𑌦𑍌 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌮𑌤𑍀𑌵 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌨𑌮𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁 ।

யோ வாமபாதார்ச்சித விஷ்ணு நேத்ரஸ் தஸ்மை த தௌ சக்ரமதீவ ஹ்ருஷ்ட: | தஸ்மை ருத்ராய நமோ ஸ்து |

"எவர் வலது பாதத்திலே பூசிக்கப்பட்ட விஷ்ணுவின் நேத்திரத்தையுடையராய், (அதனால்) மிகமகிழ்வுற்று அந்த விஷ்ணுவுக்குச் சக்கரத்தைக் கொடுத்தாரோ, அவ்வியல்பினராகிய சிவபெருமானுக்கு நமஸ்காரம் உளதாகுக" என்று சரபோபநிடதமும்,

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇 𑌚 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ।
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥
[illegible]

𑌲𑌬𑍍𑌧𑍁𑌕𑌾𑌮𑍋𑌽𑌰𑍍𑌚𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌕𑌮𑌲𑍈𑌰𑌨𑍍𑌵𑌹𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌮𑍍।
𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍈𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌚𑍈𑌕𑍋𑌨𑍇 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃।
𑌪𑌦𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌨𑌿𑌧𑌿𑌞𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌸𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌂𑌕𑌰𑌃।
𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌭𑌮𑍍।

ஏகதாச ஸுராஸ்ஸர்வே பூர்வதேவைருபத்ருதா:|
விஷ்ணும் ஶரணமப்யேத்ய பீதபீதா வ்யஜிஜ்ஞபந்|
பகவந்நஸுராக்ராந்த மாதிபத்யஞ்ச வைபுதம்|
த்வஞ்சேஶ்வரேண சாஸ்மாகம் ரக்ஷணே விநியோஜித:|
துஷ்டாநாம் ஶிக்ஷணே ஶிஷ்டரக்ஷணேச விஶேஷத:|
அதஸ்த்வம் ஶாதி தேவாநாமவநாயாஸுராதமாந்|
இதி ஶ்ருத்வா ஹரிஸ்தேஷாம் புந: ப்ராஹாவலோக்ய தாந்|
மயாயுத்தேந ஹந்தவ்யா அஸுரா ஆயுதஞ்ச ந:|
சக்ரம் ததீசி வஜ்ராஸ்தி குண்டிதாரம் பபூவ தத்|
தமூசுரமராபூயஶ்சக்ரமீஶேந நிர்மிதம்|
ஜலந்தரவதார்த்தம் யத்ததர்த்தம் பவயத்நவாந்|
விஷ்ணுஸ்தத்ஸாதுமந்வாந: காஞ்சீமாஸாத்ய வாஞ்சிதம்|
லப்துகாமோர்ச்சயாமாஸ கமலைரந்வஹம் ஶிவம்|
ஸஹஸ்ரைஸ்தத்ரசைகோநே கதாசிந்நேத்ரமாத்மந:|
பத்மப்ரதிநிதிஞ்சக்ரே விஷ்ணுஸ்துஷ்டோஸ்ய ஶங்கர:|
சக்ரம் ஸுதர்ஶநம் ப்ராதாத் ஸஹஸ்ராதித்யஸந்நிபம்|

"ஓர்கால் தேவர்களெல்லாம் அசுரர்களால் உபத்திரவஞ் செய்யப்பட்டபோது, அவர்கள் மிகவும் நடுநடுங்கி விஷ்ணுவைச் சரணடைந்து, விண்ணப்பஞ் செய்தார்கள்; எங்ஙனமெனின், பகவானே! தேவர்களுடைய ஆதிபத்தியமெல்லாம் அசுரர்களாற் கொள்ளப்பட்டாயின; தேவரீரே! எங்களை இரக்ஷித்தற்கும், விசேஷமாய்த் துஷ்டநிக்கிரக சிஷ்டபரிபாலனஞ் செய்தற்கும் சிவபெருமானால் நியோகிக்கப்பட்டிருக்கின்றீர்; ஆகலின், தேவர்களைக் காக்கும் பொருட்டுத் தேவரீர் அத்துஷ்ட அசுரர்களைக் கண்டிக்கவேண்டும் என, அதனைக் கேட்டு விஷ்ணுவானவர் அவர்களை நோக்கிக் கூறுவாராயினர்; தேவர்களே! அவ்வசுரர்களை வெல்லவேம்மால் இய

லாது; ஏனெனின், எனது சக்கரம் ததீசிமுனிவருடைய வஜ்ராயுத நிகர்த்த என்பிற்பட்டு முனை ஒடிந்துபோயிற்றென்றார்; தேவர்கள் அதனைக் கேட்டுப் பின்னரும் உரைப்பாராயினர்; சுவாமீ! ஜலந்தராசுரனைக் கொல்லுமாறு சிவபெருமானால் ஓர் சக்கரம் அமைக்கப்பட்டதன்றோ; அதனைப் பெறுதற்கு நீவிர் முயற்சி செய்யவேண்டும் என, விஷ்ணுவும் அது சரி என்று உடன்பட்டு அதனைப் பெறக் கருதி, காஞ்சிபுரத்துக்குப்போய் அங்கே சிவபெருமானை நாடோறும் ஆயிரம் தாமரைமலர்களாற்பூசித்துவருங்கால், ஓர் நாள் ஓர் மலர் குறையத் தமது ஓர் நேத்திரத்தைப் பிடுங்கி அம்மலர்க்கீடாகச் செய்து பூசிப்ப, உடனே சிவபெருமான் அவர்மீது மகிழ்ச்சியுற்று ஆயிரம் ஞாயிறை நிகர்த்த சுதர்சனம் என்னும் சக்கரத்தை விஷ்ணுவுக்குக் கொடுத்தார்" என்று உபதேசகாண்டமும் கூறுகின்றன.

மாலாயிரங்கொண்டுமலர்க்கண்ணிடவாழி
யேலார்வலயத்தோடீந்தானுறைகோயில்
சேலாகியபொய்கைச்செழுநீர்க்கமலங்கண்
மேலாலெரிகாட்டும்வீழிமிழலையே.

—ஞா, திருவீழிமிழலை.

தடமலராயிரங்கள்குறைவொன்றதாகநிறைவென்றுதன்கணதனு
லுடன்வழிபாடுசெய்ததிருமாலையெந்தைபெருமானுகந்துமிகவுஞ்
சுடரடியான்முயன்றுசுழல்வித்தரக்கணிதயம்பிளந்தகொடுமை
யடல்வலியாழியாழியவனுக்களித்தவவனுநமக்கோர்சரணே.

—நா, தசபுராணம்.

செருமேவுசலந்தரனைப்பிளந்தசுடராழி
செங்கண்மலர்ப்பங்கயமாச்சிறந்தானுக்கருளி
யிருண்மேவுமந்தகன்மேற்றிரிசூலம்பாய்ச்சி
யிந்திரனைத்தோண்முரித்தவிறையவனூர்வினவிற்
பெருமேதைமறையொலியும்பேரிமுழவொலியும்
பிள்ளையினந்துள்ளிவிளையாட்டொலியும்பெருகக்
கருமேதிபுனன்மண்டக்கயன்மண்டக்கமலங்
களிவண்டின்கணமிரியுங்கலயநல்லூர்காணே.

—சு, திருக்கலயநல்லூர்.

திகழுமாலவனுயிரமலரா
    லேத்துவாளுருநீண்மலர்குறையப்
புகழினலவன்கண்ணிடந்திடலும்
    புரிந்துசக்கரங்கொடுத்தல்கண்டடியேன்
றிகழுநின்றிருப்பாதங்கள்பாவித்
    தேவதேவநின்றிறம்பலபிதற்றி
யகழும்வல்விணைக்கஞ்சிவந்தடைந்தே
    னுவடுதுறையாதியெம்மானே.

—சு, திருவாவடுதுறை.

பங்கயமாயிரம்பூவினிலோர்பூக்குறையத்
தங்கணிடந்தரன்சேவடிமேற்சாத்தலுமே
சங்கரனெம்பிரான்சக்கரமாற்கருளியவா
றெங்கும்பரவிநாந்தோணோக்கமாடாமோ.

—திருவாசகம்.

(சஎ) சிவபெருமான் பிரமாதிதேவர்களுடைய சுடலைப்பொடி சிரோரோமம் தலையோடுகள் என்புமாலை என்பவற்றைத் தரிப்பவர்: பிசாசுகளும் பூதங்களும் சூழ நடனஞ் செய்பவர்.

ஹரிகெஶெஹ்யா நமஃ।

ஹரிகேஶேப்யோநமஃ।

"விஷ்ணுவின் உரோமங்களை (பஞ்சவடியாகத்) தரிப்பவர் பொருட்டு நமஸ்காரம்" என்று யசுர்வேதமும்,

ஸவஷ்ருாவொ ஃஹாஷெவஸவஷணாநு௵ஷிரும ஜடகு।

ஸவஷாநீவாநீக்ஷணெ ந ஹாவெஸந வ வஶாநூயா।

கூட ஹாவெஸ நுதெந ஷுஶாட நய நாஶ்ரீநா।

ஹாஷஂகாரெண வ ஹவெஸந வாஷாவாதெந ஶீஷயா।

𑌨𑌾𑌨𑌾𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌮𑌣𑍍𑌡𑌸𑌾𑌕𑌂 𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌂 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌸𑌃।
𑌸 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌮𑌰𑍋 𑌨𑌾𑌥 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌶𑌕𑌾𑌰𑌕𑌃।
𑌸𑌂𑌹𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌹𑌰𑌦𑍇𑌵𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌨𑌤𑌾 𑌹𑍍𑌰𑌸𑍀𑌲𑍍𑌨𑌿𑌯𑍍𑌨𑍍𑌤𑍁।
𑌜𑌂𑌭𑍍𑌰𑌾𑌦𑍀 𑌨𑌵𑌰𑌾𑌰𑍇 𑌨𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍇𑌣𑍍𑌬𑌷𑍁 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍।
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃।
𑌶𑍍𑌵𑌾𑌪𑌦𑍇 𑌭𑌯𑌦𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌜𑌗𑌨𑍍𑌨𑌵𑌿𑌯𑌾𑌨𑌤𑌃।
𑌬𑌹𑌾𑌰 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋𑌽𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍇𑌰𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍇𑌸𑍍𑌵𑌹𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌹𑌃।
𑌶𑍍𑌯𑌸𑍀𑌨𑌿 𑌤𑍇𑌷𑌬𑌾𑌕𑌲𑌂 𑌵𑌿𑌤𑌤𑌾𑌨 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃।
𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌵𑌵𑍀𑌤𑌬𑍍𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌷𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌜𑌾𑌨𑌿 𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌹𑌿।
𑌤𑌥𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍𑌨𑌵𑌾𑌸𑌹𑍍𑌮𑍇 𑌸𑌂𑌵𑌿𑌯𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌨𑌪𑌿।
𑌸𑌾𑌟𑍍𑌹𑌾𑌵𑌪𑌰𑍋𑌰𑍋𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌤𑍍𑌬𑍍𑌰𑌨𑌂𑌦𑍇𑌨 𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌹𑌿।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇𑌕𑌦𑍇𑌬𑍍𑌰𑌨𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌚𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌬𑍍𑌰𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑌯𑌃।
𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌹𑍀𑌨𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑍇 𑌯𑌤𑌦𑌾 𑌪𑌜𑍍𑌯𑍇 𑌹𑌤𑌾𑌃।
𑌤𑌦𑌹𑌹𑍍𑌨𑌿𑌦𑍇𑌤𑌃 𑌪𑌿𑌶𑌾𑌚𑍇𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌿𑌶𑍇𑌤𑌾𑌰𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌿𑌶𑌵𑍍𑌯𑌤𑌃।
𑌗𑌾𑌜𑌾𑌂𑌯𑌕𑌾𑌰𑌬𑍍𑌜𑍍𑌰𑍀𑌸𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍇𑌵𑌲𑍋 𑌹𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌬𑌾𑌨𑌸𑌃।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌪𑍍𑌯𑌶𑌾𑌨𑌦𑌹𑌨𑌬𑍍𑌜𑍍𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌤𑍍𑌰𑌿 𑌕𑌤𑍍𑌰𑍁𑌦𑌿𑌶𑌃।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌯𑌾𑌤𑌾𑌨𑌿𑌪𑌶𑌾𑌵𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌹𑌕𑌾 𑌕𑍇𑌵𑌲 𑌏𑌵 𑌸𑌃।
𑌪𑌨𑍍𑌶𑍍𑌚𑌤𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍀𑌦𑍇𑌤𑍍𑌰𑍃𑌨𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌯𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃।
𑌪𑌰𑌾𑌨𑌂𑌦𑌪𑌶𑍇𑌨𑌾𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌵𑍃𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌰𑌤 𑌏𑌵𑌸𑌃।
𑌵𑌿𑌯𑌾𑌯𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌚𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌃।
𑌤𑌤𑍍𑌸𑌸𑌜𑍍𑌜 𑌹𑌰𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌿𑌸𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌃।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌿𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾𑌪𑌰𑌾।
𑌤𑍇𑌷𑍁𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌬𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌨𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌨𑍍𑌬𑌹𑌰𑍋𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃।
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌨𑌾𑌜𑌪𑌿 𑌤𑌥𑌾𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌪𑌾𑌪𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌨𑌪𑌿।
𑌶𑌿𑌕𑌾𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌬𑌾𑌨𑍁𑌗𑍁𑌣𑍍𑌯𑌤𑌯𑌾𑌶𑌿𑌵𑌃।
𑌦𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌤𑌦𑌹𑌰𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑍁𑌪𑌦𑍇𑌶𑌶𑍍𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌸𑌃।

𑌅𑌤 𑌏𑌵 𑌮𑌹𑌾𑌗𑍍𑌰𑌾𑌸𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃।
𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍀𑌷𑌣𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌮𑌪𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇𑌽𑌹𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁।
𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌮𑍁𑌖𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌮𑍍।
𑌤𑌪𑌸𑌾𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑍁𑌰𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍।
𑌹𑌰 𑌶𑌂𑌭𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍇𑌶𑌾𑌮𑌰𑌨𑌾𑌯𑌕।
𑌮𑌹𑌾𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯𑌕𑌾𑌲𑍋𑌽𑌯𑌮𑌾𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌪।
𑌵𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌾𑌨𑌿𑌚 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌬𑌹𑍂𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰।
𑌨 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌜𑌨𑌨𑍇 𑌨 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋।
𑌤𑌵𑌪𑌾𑌦𑌾𑌂𑌬𑍁𑌜𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑍋 𑌭𑌵𑌤𑍁𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑍇𑌃।
𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌹𑌹 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑍇 𑌸𑍁𑌖𑌾𑌭𑌾𑌵𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍁𑌣𑌾𑌕𑌰।
𑌸𑌂𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌸𑍍𑌥𑍀𑌨𑌿 𑌚𑌾𑌕𑌲𑍍𑌪𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯।
𑌸𑌮𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌤𑌥𑌾𑌽𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑍁𑌞𑍍𑌜𑌯𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋।
𑌤𑌥𑌾𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌨𑍋 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑍁𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌕𑍃𑌪𑌾𑌨𑌿𑌧𑍇
𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌾 𑌜𑌹𑍍𑌨𑍁𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌸𑍁𑌪𑌾𑌵𑌨𑍀।
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌯𑌦𑍀𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥𑍀𑌨𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌹𑍀𑌤𑌲𑍇।
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌕𑍃𑌪𑌾𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍋 𑌰𑌕𑍍𑌷 𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑌿𑌸𑌾𑌗𑌰𑌾𑌤𑍍।
𑌤𑍈𑌰𑍇𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾𑌽𑌕𑌰𑍋𑌤𑍍
𑌅𑌤𑌸𑍍𑌸𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑍈 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌥𑍀𑌨𑌿 𑌦𑌦𑍌 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃।
𑌕𑌾𑌲𑌕𑌾𑌲𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃।
𑌜𑌰𑌾𑌮𑌰𑌣𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌯𑌶𑍍𑌶𑌿𑌵𑌃॥

ஸர்வக்ராஸோ மஹாதேவஸ்ஸர்வாண்டாந்யகிலம் ஜகத்|
ஸர்வாந் ஜீவாந்வீக்ஷணேந ஹாஸேந சபராந்க்ருதா|
அட்டஹாஸேந ந்ருத்தேந லலாட நயநாக்நிநா|
ஹுங்காரேணச ஹஸ்தேந பாதாகாதேந லீலயா|
நாநாருத்ரகணைஸ்ஸாகம் ஸம்ஹாரம் யஞ்சகார ஸ:|

ஸமஹாப்ரளயோநாம ஸர்வேஷாம் நாஸகாரக꞉।
ஸம்ஹர்த்தா ஸமஹாதேவஸ்ததாநந்தாந்ஹரீந்விதீந்।
இந்த்ராதீநபராந்தேவாந் தத்ததண்டேஷு ஸம்ஸ்திதாந்।
தத்வா காம்ஸ்சித்ததா தேஷாம் பஸ்மாநி பரமேஸ்வர꞉।
அவாலேபயதாத்மாங்கமுத்தூளநவிதாநத꞉।
பபாரமுண்டமாலாஸ்ச பரேஷாம் ஸ்வேச்சயா விபு꞉।
அஸ்தீநிதேஷாமாகல்பம் விததாந மஹேஸ்வர꞉।
யஜ்ஞோபவீதமந்யேஷாம் மூர்த்தஜாநி சகாரஹி।
ததாவிஷ்ணூந் பராந்ஸூலே ஸம்விதாய விதீநபி।
ஸாட்டஹாஸபரோந்ருத்தமாநதேந சகாரஹி।
ஸர்வபூதைகதமநஸ்ஸாக்ஷாச் சிந்மூர்த்திரவ்யய꞉।
பக்திஹீநாமஹாதேவே யேததா ப்ரளயேஹதா꞉।
ததுத்பூதை꞉ பிஸாசைஸ்ச பரிதோயம் பரிவ்ருத꞉।
காடாந்தகாரமத்யஸ்த꞉ கேவலோ ஹ்ருஷ்ட மாநஸ꞉।
மஹாஸ்மஸாநதஹநமத்யே ந்ருத்யதிகுத்ரசித்।
லீலயாதாந் பிஸாஸாம்ஸ்ச ஹத்வா கேவல ஏவஸ꞉।
புநஸ்சதம் வ்யதீத்யைநம் மஹாப்பிரளயமீஸ்வர꞉।
பாரநந்தவஸேநாயம் தேவ்யா꞉ புரத ஏவ ஸ꞉।
விதாயச மஹாந்ருத்தம் பஸ்யந்த்யா꞉ கேவலம் ஸிவ꞉।
ததஸ்ஸஸர்ஜபூதாநி விஸ்ருக்ஷாஸக்திஸம்யுத꞉।
ப்ரஹ்மாண்டாநிசஸர்வாணி தத்தல்லோகாந்யதாபுரா।
தேஷுஸர்வேஷு சாண்டேஷு விஷ்ணூநபிவிதீந் பஹூந்।
ஆத்மநோபி ததா ஸர்வாநஸுராந் ராக்ஷஸாநபி।
அதிகாரஞ்ச ஸர்வேஷாமாநுகுண்யதயாஸிவ꞉।
தத்வா ததர்ஹ வித்யாநா முபதேஸஞ்சகார ஸ꞉।
அத ஏவ மஹாக்ராஸ꞉ ப்ரதித꞉ பரமேஸ்வர꞉।
அஸ்திபூஷணமஹாத்ம்யமபிதேவச்ம்யஹம் ஸ்ருணு
புராவிஷ்ணுமுகாதேவா꞉ ப்ரணம்யகிரிஜாபதிம்।
தபஸாராத்ய தேவேஸம் ப்ரார்த்தயாமாஸுரீஸ்வரம்।
ஹரஸம்போ மஹாதேவ விஸ்வேஸாமரநாயக।
மஹாப்ரளயகாலோயமாகமிஷ்யதி விஸ்வப।

வ்யதீதாநிச ஜந்மாநி பஹூந்யஸ்மாகமீஸ்வர।
நபுநர்ஜநநேஸக்திஃ கிந்நாநாம் ஸம்ஸ்ருதௌ ப்ரபோ।
தவபாதாம்புஜத்யாநாந்மோக்ஷோபவது ஸம்ஸ்ருதேஃ।
அஸ்மிந்மஹதி ஸம்ஸாரே ஹத்வாஸ்மாந்கருணாகர।
ஸம்க்ருஹ்ய தேஷாமஸ்தீநி சாகல்பம் பரிகல்பய।
ஸமாதாய ததாந்யேஷாம் பஸ்மாந்யுத்தூளய ப்ரபோ।
ததாக்ருதஞ்சேந் மோக்ஷோபி ஸுலபோநஃ க்ருபாநிதே।
யா த்ருதா பவதா ஜஹ்நுகந்யாலோகே ஸுபாவநீ।
தஸ்யாம் யதீயாந்யஸ்தீநி ப்ரக்ஷிப்தாநி மஹீதலே।
தேஷாமபிமஹாதேவ முக்திர்பவதி ஹிப்ரபோ।
தஸ்மாதஸ்மாந் க்ருபாஸிந்தோரக்ஷ ஸம்ஸ்ருதிமத்யகாந்।
தைரேவம் ப்ரார்த்திதோதேவஸ்ததைவக்ருபயாகரோத்।
அதஸ்ஸுராணாம் ரக்ஷாயை பஸ்மாஸ்தீநி ததௌவிபுஃ।
காலகாலஃ ஸ்வயம் ஜ்யோதிஃ பரமாத்மா மஹேஸ்வரஃ।
ஜராமரணநிர்முக்தஸ்ஸர்வஜ்ஞாநமயஶ்ஶிவஃ॥

"(சமஸ்த உலகங்களையும் கவளீகரித்தலினல்) சர்வக்கிராசர் எனப்படும் மகாதேவர் சமஸ்த அண்டங்களையும், சமஸ்த உலகங்களையும், சர்வஜீவர்களையும் சங்கரிக்குங்காற் சிலரைப் பார்வையினுலும், சிலரை நகைப்பினுலும், சிலரைக் கோபத்தினுலும், சிலரை அட்டஹாசத்தினுலும், சிலரை நடனத்தினுலும், சிலரை இலாட அக்கினியினுலும், சிலரை ஹுங்காரத்தினுலும், சிலரைக் கையினுலும், சிலரை உதையினுலும் நாநாருத்திரகணங்களோடு கூடிநின்று லீலையினுலே சங்கரிக்கின்றூர்; இது எல்லாவற்றையும் நாசஞ் செய்யும் மகாப்பிரளயம் எனப்படும்; சங்காரகர்த்தாவாகிய அம்மகாதேவர் அப்போது அளவிறந்த விஷ்ணுக்களையும், பிரமாக்களையும், இந்திராதியரையும், அந்தந்த அண்டங்களிலே உள்ள சில தேவர்களையும் தகித்து அவர்கள் பஸ்மங்களைத் தமது அங்கத்திலே உத்தூளனமாகப் பூசினர்; சிவபெருமான் சுவேச்சையினுலே பிறருடைய தலைமாலைகளையும் தாங்கினர்; அவர்கள் (கங்காள) என்புகளைக் கற்பாந்தமாகத் தரித்தார்; உரோமங்களை உப

வீதமாகக்கொண்டார்; அவ்வாறு மற்ற விஷ்ணுக்களையும் பிரமாக்களையும் சூலத்திலேகொண்டு அட்டஹாசத்தோடு ஆனந்தமாக மகாநிருத்தஞ் செய்தார்; சர்வபூதங்களையும் (தம்முள்ளே) அடக்கிச் சாக்ஷாத் ஞானமூர்த்தியும் அவ்வியயருமாகிய சிவபெருமான் தம்மிடத்துப் பக்தியிலாரய்ப் பிரளயத்துக் கொல்லப்பட்டுத் தோற்றிய பிசாசுகளினுல் யாண்டுஞ் சூழப்பெற்றுக் காடாந்தகாரமத்தியிற் கேவலம் மகிழ்வினோடு மகாமசானமத்தியின் ஓரிடத்தில் நடனஞ் செய்கின்றார்; லீலையினாலே அவர்களைக் கொன்று, பின்னரும் அந்த மகாப்பிரளயத்தைக் கடந்து பரானந்தவசராய்த் தம்மைத் தேவியார் காணக் கேவலஞ் சிவனாய் நின்று மகாநிருத்தஞ் செய்கின்றார்; அதனால் அவர் மகாகிராஸர் (சமஸ்த உலகங்களையும் கவளீகரிப்பவர்) என்று சுருதியிற் கூறப்பட்டார்; தக்ஷா! என்புமாலாபரணமகிமை சொல்கின்றேன் கேள்; முன்னாளையிலே விஷ்ணுமுதலிய தேவர்கள் தபசியற்றித் தேவேசரும், கிரீசரும், பதியும், ஈசுவாருமாயினாரை நமஸ்கரித்து ஆராதித்து ஹரரே! சம்புவே! மஹாதேவரே! விசுவேசரே! அமரநாயகரே! விசுவத்தைக் காப்பவரே! மகாப்பிரளயகாலம் வரப்போகின்றது, எங்களுக்கு அநேக சென்மங்கள் கடந்துபோயின; பிரபுவே! இவ்வுலகத்திலே (சம்சாரத்தில்) இளைத்தவர்களுக்குப் பின்னர்ச் செனனத்திலே சக்தியிலாதுபோக உமது பாதாம்புஜதியானத்தினால் உலகத்தினின்று (வீடும்) மோக்ஷமானது எய்துவதாக; கருணாகரரே! இந்த மகாசம்சாரத்திலே எங்களைச் சங்கரித்து இந்த என்புமாலைகளை எடுத்துக் கற்பம்வரைவும் தரித்துக்கொள்ளுதிர்; அவ்வாறு மற்றையோருடைய பஸ்மங்களையும் தரித்துக்கொள்ளுதிர்; அங்ஙனஞ் செய்தால் எங்களுக்கு மோக்ஷமானது கிருபாநிதியே சுலபமாய் எய்தும்; பூலோகத்திலே எந்தத் தூயகங்கை உம்மாற் றரிக்கப்பட்டதோ; அதிலே பூமியிலுள்ள எவ்வளவு என்புகள் எறியப்படினும் அவைகளுக்கு மகாதேவரே! பிரபுவே! முக்தி எய்துகின்றது; ஆகலின், உலகமத்தியிலிருக்கின்ற எங்களைக் கருணைக்கடலே இரக்ஷியும்; அவர்கள் இந்தப்பிரகாரம் பிரார்த்திக்கச் சிவபெருமான் அங்ஙனம் ஆகுக என்று கருணைபாலித்தார்; ஆகலின், தேவர்களை இரக்ஷிக்கும்பொருட்டுச் சுடலைப்பொடியையும் என்புகளையும் தரித்தார்; (அவர் யாரெனின்) காலகாலரும், ஸ்வயம்ஜ்யோதியும், பரமான்மாவும், மகேசுவாரும் ஜனனமரணமிலாதவரும், ஞானமயசர்வஞ்ஞருமாகிய சிவபெருமான்" என்று சிவாகசியகண்டமுங் கூறுகின்றன.

இருநிலனதுபுனலிடைமடிதரவெரிபுகவெரியதுமிரு
பெருவளியினிலவிதரவளிகெடவியனிடைமுழுவதுகெட
விருவர்களுடல்பொறையொடுதிரியெழிலுருவுடையவனினமலர்
மருவியவறுபதமிசைமுரண்மறைவனமமர்தருபரமனே.

—ஞா, திருமறைக்காடு.

தந்தவத்தான்றன்றலையைத்தாங்கினான்காண்
சாரணன்காண்சார்ந்தார்க்கின்னமுதானான்காண்
கெந்தத்தன்காண்கெடிலவீரட்டன்காண்
கேடிலிகாண்கெடுப்பார்மற்றில்லாதான்காண்
வெந்தோத்தநீறுமெய்பூசினான்காண்
வீரன்காண்வியன்கயிலைமேவினான்காண்
வந்தொத்தநெடுமாற்குமறிவொணான்காண்
மாகடல்சூழ்கோகர்ணமன்னினானே.

—நா, திருக்கோகர்ணம்.

சவந்தாங்குமயானத்துச்சாம்பலென்பு
தலையோடுமயிர்க்கயிறுதரித்தான்றன்னைப்
பவந்தாங்குபாசுபதவேடத்தானைப்
பண்டமரர்கொண்டுகந்தவேள்வியெல்லாங்
கவர்ந்தானைக்கச்சியேகம்பன்றன்னைக்
கழலடைந்தான்மேற்கறுத்தகாலன்வீழச்
சிவந்தானைத்திருவீழிமிழலையானைச்
சேராதார்தீநெறிக்கேசேர்கின்றாரே.

—நா, திருவீழிமிழலை.

உருத்திரனையுமாபதியையுலகானானை
யுத்தமனைநித்திலத்தையொருவன்றன்னைப்
பருப்பதத்தைப்*பஞ்சவடிமார்பினானைப்
பகலிரவாய்நீர்வெளியாய்ப்பரந்துநின்ற
நெருப்பதனைநித்திலத்தின்றொத்தொப்பானை
நீறணிந்தமேனியராய்நினைவார்சிந்தைக்
கருத்தவனைக்கஞ்சனூராண்டகோவைக்
கற்பகத்தைக்கண்ணாரக்கண்டுய்ந்தேனே.

—நா, திருக்கஞ்சனூர்.

---

* மயிர்ப்பூணூல்.

தலையுருவச்சிரமாலைசூடினான்காண்
டமருலகந்தலைகலனாப்பலிகோள்வான்கா
ணலையுருவச்சுடராழியாக்கினான்கா
ணவ்வாழிநெடுமாலுக்கருளினான்காண்
கொலையுருவக்கூற்றுதைத்தகொள்கையான்காண்
கூரெரிநீர்மண்ணோடுகாற்றுயினான்காண்
சிலையுருவச்சரந்துரந்ததிறத்தினான்காண்
டிருவாரூரான்காணென்சிந்தையானே.

—நா, திருவாரூர்.

நிலாமாலைசெஞ்சடைமேல்வைத்ததுண்டோ
நெற்றிமேற்கண்ணுண்டோநீறுசாந்தோ
புலாறுவெள்ளேலும்பூண்டதுண்டோ
பூதந்தற்சூழ்ந்தனவோபோரேறுண்டோ
கலாமாலைவேற்கண்ணாள்பாகத்துண்டோ
கார்க்கொன்றைமாலைகலந்ததுண்டோ
சுலாமாலையாடரவந்தோண்மேலுண்டோ
சொல்லீரெம்பிரானாரைக்கண்டவாறே.

—நா, வினாவிடைத்திருத்தாண்டகம்.

விடையார்கொடியுடையவ்வணல்வீந்தார்வெளையெலும்பு
முடையார்நறுமாலைசடையுடையாரவர்மேய
புடையேபுனல்பாயும்வயல்பொழில்சூழ்ந்தநெய்த்தான
மடையாதவரென்றுமமருலகம்மடையாரே.

—ஞா, திருநெய்த்தானம்.

பேயாயினபாடப்பெருநடமாடியபெருமான்
வேயாயினதோளிக்கொருபாகம்மிகவுடையான்
றாயாகியவுலகங்களைநிலைபேறுசெய்தலைவ
னேயாடியபெருமானிடநெய்த்தானமென்னீரே.

—ஞா, திருநெய்த்தானம்.

(௪௮) சிவபெருமான் புலித்தோல், பரசு (மழு), மான், சர்ப்பம், பூதம், முண்டத்தலை, அபஸ்மாரம் என்பவற்றையுடையர்.

[illegible]

[illegible]

யஸ்மாதேவம் சகாராய மஸ்மாகமயசோ மஹத்|
தபோமஹிம்நா வத்யோயமஸ்மாபிரிஹ துஷ்க்ரிய:|
இதி நிச்சித்ய தே ஸர்வே சக்ரு: கர்மாபிசாரகம்|
ததாவ்யாக்ரோ பபூவாத்ர கோர: பசுரேவச|
ம்ருகஸர்ப்பௌசபூதாநி பீஷணாநி பஹூந்யபி|
சுசிமிஸ்தம் சிரோமுண்ட மபஸ்மாரச்ச பீஷண:|
மஹாராவைரட்டஹாஸை: பருஷைர் வசநைரபி|
சகம்பிரேஜநாஸ்ஸர்வே ஸர்வலோக ஸ்திதா அபி|
ததா ப்ரஹ்மாதயோ தேவா: சிவஸ்ய பரமாத்மந:|
ப்ருஷ்டபாகம் கதாஸ்ஸர்வே பீதபீதா ப்ருசம்பத|
சிவஸ்ததைஷாமாடோப யுதாராவவிபீஷணாந்|
ச்ருத்வாகமநமேதேஷாம் தஸ்தைத ஜ்ஞாத்வா நிஜாந்தரே|

ததந்தரே சிவம் வ்யாக்ரோ பர்த்ஸயந் குடிலாநந:|
ஹந்துகாமோந்திகம் ப்ராப விதத்யோர்த்வம் கரம் க்ருதா|
க்ருஹீத்வா வாலமேதஸ்ய கரேணஸ்பால்யநிஷ்டுரம்|
ஹத்வாத்வசம் ஸமாதாய வஸ்த்ரவத் விததே சிவ:|
தத: பரசுமாயாந்தமாயுதம் பரிகல்ப்யஸ:|
மஹாகோரம் மஹாநாதம் க்ருஹீத்வா பாணிநாம்ருகம்|
திஷ்டமத்கர்ணஸவிதே சப்தம் க்ருத்வா ஸதேதிதம்|
ஸ்தாபயாமாஸவிச்வாத்மா ஸ்வதந்த்ரஸ்தம் ப்ரஜாபதே|
ஸமாயாந்தம் புநஸ்ஸர்ப்பம் மஹாநாதேந பீஷணம்|
கல்பயாமாஸசாகல்பம் ஸர்வாபரண பூஷித:|
ததோபூதாநிஸர்வாணி மஹாகோராணி சங்கர:|
ஸாட்டஹாஸாநி பலவாந் ஸ்வஸேநா: பரிகல்ப்யச|
சிரோமுண்டம் ததௌமூர்த்நி சுசிஸ்மிதமுக: சிவ:|
அபஸ்மாரமபி க்ரூரம் பாதஸ்யாதச்சகாரஹி|
ஏவம் வ்யர்த்ததயா தேஷுகதேஷு ருஷய: க்ருதா|
அக்நிம் ஸம்ப்ரேஷயாமாஸுர் ஹந்தும் தம் பரமேச்வரம்|
பபாரபாணுவாயாந்தம் காலாநல ஸமப்ரபம்|
ததோ மந்த்ராந் மஹாகோராந் ஹந்தும் தம்ப்ரேயஞ்சிவம்|
ப்ருஹட்டமருகாகாரம் பரிகல்ப்ய தபோபலாத்|
தஞ்சகோரம் மஹாநாதம் ததௌ ஹஸ்தே பிநாகத்ருக்|
விபலேச்வேவமேதேசு ருஷய: க்ரோதவிஹ்வலா:|
சேபுஸ்தம் பரமேசாநம் ஸர்வே தக்ஷப்ரஜாபதே|
சாபாச்ச தேஷாம் தேவேசே வ்யர்த்ததாமகமந்ததா|
ஜ்வலத்வஹ்நி முகேயத்வத் தூலராசிர்மஹாநபி||

"நமக்கு (தாருகாவனத்து இருஷிகளுக்கு) மிகுந்த அபகீர்த்தியை விளைத்த இக்கொடியோனை நாம் தவமகிமையினாற் கொன்று விடல்வேண்டுமென்று நினைந்து அவரெல்லாம் அபிசாரஹோமப் பிரயோகஞ் செய்தார்கள்; அப்போது ஓர் கொடிய புலியும், பரசும் (மழுவும்), மானும், சர்ப்பமும், பயம் விளைக்கும் பல பூதங்களும், முண்டத்தலையும், மகாபயங்கரமாகிய அபஸ்மாரமும் (முயலகனும்) ஆகிய இவையனைத்தும் மிகுந்த தொனியோடு கூடிய

அட்டகாசங்களுடனும் கொடிய வசனங்களோடும் உண்டாயபோது. சமஸ்த உலகங்களிலுள்ள யாவரும் பயந்து நடுக்கமுற்றார்; பிரமாதிதேவரெல்லாம் நடுநடுக்கமுற்றுப் பரமான்மாவாகிய சிவபிரானாது பின்புறத்துப் பதுங்கினர்; சிவபிரான் கர்வத்தோடு கூடிய மிகு பயங்கர ஓசைகளைக் கேட்டு அவை வருவதை அறிந்து நிற்குங்கால், கொடூரமுகத்தையுடைய புலியானது அதட்டிக்கொண்டு அவரைக் கொல்லநினைந்து கைகளைக் கோபத்தோடு உயர ஓங்கிக்கொண்டு அவர் சமீபத்தில் வந்தது; அப்போது சிவபிரான் தமது திருக்கரத்தினால் அதின் கடினவாலைப் பிடித்து, அடித்துக் கொன்று தோலையுரித்து வஸ்திரம்போல உடுத்தார்; அதன்பின்னர் வந்த மழுவை ஓர் ஆயுதமாய் வைத்துக்கொண்டார்; மிகுந்த சத்தத்தோடு அதிகோரமாய் எய்திய மானையும் கையினாற்பற்றி, மானே! நீ என்ஞான்றும் தொனித்துக்கொண்டு நமது செவிப்புறத்திருத்தி என அதையும் வைத்துக்கொண்டார்; சுயாதீனமுள்ளவரும் சமஸ்தப்பிரபஞ்சசொரூபியும், சர்வாபரணபூஷணருமாயுள்ள அப்பெருமான் மகாபயங்கரத்தோடு சீறிக்கொண்டுவந்த பாம்பை ஓர் ஆபரணமாகத் தரித்துக்கொண்டார்; பின்னர் மகாகோரமாய் அட்டகாசஞ் செய்துகொண்டுவந்த பூதசைன்னியங்களையும் பலவானாகிய பெருமான் சைன்னியங்களாகக்கொண்டார்; அதன்பின்னர் வந்த தலைமுண்டத்தைப் புன்னகைத் திருவதனத்தோடு தலையிலே தரித்துக்கொண்டார்; அங்கு வந்த கொடிய அபஸ்மாரம் எனப்படும் முயலகனைத் தமது திருவடியின் கீழாக மிதித்துக்கொண்டார்; எல்லாம் வியர்த்தமாய்ப்போனமை கண்ட இருஷிகள் கோபமுற்று அவரைக் கொல்வதற்கு அக்கினியை ஏவினார்கள்; பிரளயகாலாக்கினியை நிகர்த்துச் சொலித்துக்கொண்டு வந்த அக்கினியைத் திருக்கரத்தின்மீது ஏந்திக்கொண்டார்; பின்னர் அவ்விருடிகள் மகாகோரமாகிய மந்திரங்களைத் தம் வலிமையினால் ஓர் பெரிய உடுக்காய் அமைத்து அவரைக் கொல்வதற்காக விட, அது மகாபயங்கரத்தொனியோடு வந்தபோது, அதனைத் தமது திருக்கரத்திலே தரித்துக்கொண்டார்; இவைகளும் வியர்த்தமாய்விடக் கோபாவேசங்கொண்டு முனிவர்கள் சிவபிரானைச் சபித்தார்கள்; அவைகளும் (சாபங்களும்) எரியும் பெருந்தீமுகத்துற்ற பஞ்சுக்கூட்டம்போல எரிந்து நிஷ்பலமாய்ப்போயின" என்றது ஸ்காந்தபுராணம்.

காமுதலியவவயவமவைகடுவிடவரவதுகொடுவரு
வான்முறையணிதருமவனடல்வலிமிகுபுலியதளுடையின
னிரவலர்துயர்கெடுவகைநினையிமையவர்புரமெழில்பெறவளர்
மரநிகர்கொடைமனிதர்கள்பயின்மறைவனமமர்தருபரமனே.

—ஞா, திருமறைக்காடு

போர்த்தானையின் னுரிதோல்பொங்கப்பொங்கப்
புலியதளேயுடையாகத்திரிவான்றன்னைக்
காத்தானையைம்புலனும்புரங்கண்மூன் றுங்
காலனையுங்குரைகழலாற்காய்ந்தான்றன்னை
மாத்தாடிப்பத்தராய்வணங்குந்தொண்டர்
வல்வினைவேரறும்வண்ணமருந்துமாகித்
தீர்த்தானைத்திருமுதுகுன்றுடையான்றன்னைத்
தீவினையேனறியாதேதிகைத்தவாறே.

—நா, திருமுதுகுன்றம்.

பரசுபாணியர்பாடல்வீணையர்பட்டினத்துறைபல்லவனீச்சரத்
தரசுபேணிநின்றாரிவர்தன்மையறிவாரார்.

—ஞா, பல்லவனீச்சரம்.

நேறியில்வருபோரவகைநினையாநினைவொன்றை
யறிவில்சமணுதருரைகேட்டும்மயராதே
நெறியில்லவர்குறிகண்ணினையாதேநின்றியூரின்
மறியேந்தியகையானடிவாழ்த்தும்மதுவாழ்த்தே.

—ஞா, திருநின்றியூர்.

கான்மறையும்போதசத்தினுரிவைகண்டேன்
காலிற்கழல்கண்டேன்கரியின்றோல்கொண்
டேன்மறையப்போர்த்தவடிவுங்கண்டே
னுள்கமனம்வைத்தவுணர்வுங்கண்டே
னூன்மறையானோடுநெடியமாலு
நண்ணிவரக்கண்டேன்றிண்ணமாக
மான்மறிதங்கையின்மருவக்கண்டேன்
வாய்மூரடிகளைநான்கண்டவாறே.

—நா, திருவாய்மூர்.

முண்டந்தரித்தீர்முதுகாடுறைவீர்
முழுநீறுமெய்பூசுதிர்மூக்கப்பாம்பைக்
கண்டத்திலுந்தோளிலுங்கட்டிவைத்தீர்
கடலைக்கடைந்திட்டதோர்நஞ்சையுண்டீர்
பிண்டஞ்சுமந்தும்மொடுங்கூடமாட்டோம்
பெரியாரொடுநட்பினிதென்றிருந்து
மண்டங்கடந்தப்புறத்துமிருந்தீ
ரடிகேளுமக்காட்செயவஞ்சுதுமே.

—சு, திருப்பரங்குன்றம்.

பிறையுடையான்பெரியோர்கள்பெம்மான்பெய்கழனுடொறும்பேணியேத்த
மறையுடையான்மழுவாளுடையான்வார்தருமால்கடனஞ்சமுண்ட
கறையுடையான்கனலாடுகண்ணாற்காமனைக்காய்ந்தவன்காட்டுப்பள்ளிக்
குறையுடையான்குறட்பூதச்செல்வன்குரைகழலேகைகள்கூப்பினோமே.

—ஞா, கீழைத்திருக்காட்டுப்பள்ளி.

நலமிகுதிருவிதழியின்மலர்நகுதலையோடுகனகியின்முகை
பலசுரநதிபடவரவொடுமதிபொதிசடைமுடியினன்மிகு
தலநிலவியமனிதர்களொடுதேவமுயறருமுனிவர்கடம
மலமறுவகைமனநினைதருமறைவனமமர்தருபரமனே.

—ஞா, திருமறைக்காடு.

கறுத்ததொருகண்டத்தர்காலன்வீழக்
காலினாற்காய்ந்துகந்தகாபாலியார்
முறித்ததோருதோலுடுத்துமுண்டஞ்சாத்தி
முனிகணங்கள்புடைசூழமுற்றந்தோறுந்
தெறித்ததொருவீணையராய்ச்செல்வார்தம்வாய்ச்
சிறுமுறுவல்வந்தெனதுசிந்தைவௌவ
மறித்தொருகானோக்காதேமாயம்பேசி
வலம்புரமேபுக்கங்கேமன்னினாரே.

—நா, திருவலம்புரம்.

நெருப்புருவு திருமேனிவெண்ணீற்றானை
நினைப்பார்தநெஞ்சானைநிறைவானானைத்
தருக்கழியமுயலகன்மேற்றாள்வைத்தானைச்
சலந்தரனைத்தடிந்தோனைத்தக்கோர்சிந்தை
விருப்பவனைவிதியானைவெண்ணீற்றானை
விளங்கொளியாய்மெய்யாகிமிக்கோர்போற்றுங்
கருத்தவனைக்கஞ்சனூராண்டகோவைக்
கற்பகத்தைக்கண்ணாரக்கண்டுய்ந்தேனே.

—நா, திருக்கஞ்சனூர்.

முடிகொண்டார்முளையிளவெண்டிங்களோடு
மூசுமிளநாகமுடனாகக்கொண்டா
ரடிகொண்டார்சிலம்பலம்புகழலுமார்ப்ப
வடங்காதமுயலகனையடிக்கீழ்க்கொண்டார்
வடிகொண்டார்ந்திலங்குமழுவலங்கைக்கொண்டார்
மாலையிடப்பாகத்தேமருவக்கொண்டார்
துடிகொண்டார்கங்காளந்தோண்மேற்கொண்டார்
சூலைதீர்த்தடியேனையாட்கொண்டாரே.

—நா, தனித்திருத்தாண்டகம்.

குழலின்னிசைவண்டின்னிசைகண்டுகுயில்கூவு
நிழலின்னெழிறாழ்ந்தபொழில்சூழ்ந்தநின்றியூரி
லழலின்வலனங்கையதுவேந்தியனலாடுங்
கழலின்னொலியாடும்புரிகடவுள்களைகண்ணே.

—ஞா, திருநின்றியூர்.

கறைமலிதிரிசிகைபடையடல்கனன்மழுவெழுதரவெறிமறி
முறைமுறையொலிதமருகமுடைதலைமுகிழ்மலிகணிவடமுக
முறைதருகரனுலகினிலுயரொளிபெறுவகைநினைவொடுமலர்
மறையவன்மறைவழிவழிபடுமறைவனமமர்தருபரமனே.

—ஞா, திருமறைக்காடு.

(சகூ) சிவபெருமான் பன்றிக்கொம்பு தரித்தமை.

ஹிரண்யாக்ஷோऽஸுரோ கோரோ க்ருஹீத்வா ப்ருதிவீமி
ஸ ஜகாமாஶு பாதாளம் தாநவோ கோரகர்மக்ருத்। [மாம்।
நாஸிகாயாஸ்ததா விஷ்ணுர் ப்ரஹ்மணோ நிரகாத்க்ருதா।
வாராஹம் வபுராஸ்தாய ஹந்துகாமோ ஸுராதமம்।
தத்ர கத்வா ஹிரண்யாக்ஷம் ஹத்வா பாதாளமத்யகம்।
ஸ்தாபயாமாஸ ப்ருதிவீம் புநர்வ்ருத்தா நவாங்குர:।
ததஸ்து தஸ்ய பாவஸ்ய ரக்தபாதேந மாதவ:।
த்ருப்தோ பபூவ நிதராம் ஸர்வாம்ல்லோகாந் ஸந்தாபயந்।
ததோ தேவா மஹாதேவம் ஶரண்யம் ஶரணம் கதா:।
ரக்ஷ தேவ நிதாந்தம் ஸ்ம விஷ்ணுநா தம்ஷ்ட்ரரூபிணா।
பாத்யமாநாநஹோராத்ரம் ஸர்வேஷாமதிஹந்த ஹோ।
இதி தேஷாம் வச: ஶ்ருத்வா க்ருபயா சந்த்ரஶேகர:।
ஹத்வா வாராஹம் தம் கோரம் தம்ஷ்ட்ராமுத்பாட்ய தஸ்ய வை।
உரஸ்யதாரயத் ஸ்வர்ணநாகவத்தணாஶக:।
ததா ப்ரப்ருதி தேவேஶம் கதமோஹா ஹரிஶ்ஶிவம்।
நமஸ்துப்யம் மஹேஶாய பக்தாநாமிஷ்டதாயிநே।
ஸம்ஹர்த்ரே காலரூபாய கோராகோரப்ரியகாரிணே।
ஶங்கராய நமஸ்துப்யம் மங்களாய நமோ நம:।
தம்ஷ்ட்ராம் பிப்ராம் மஹாதேவ மதீயாம் ஸர்வரக்ஷக।
கோரஸம்ஹாரிந் தேவேஶ மத்ரக்ஷா ஜகதாமயே।
த்ருஷ்ட்வா நாமாபி தே ஹ்யமீ நாஜ்ஞாநம் ஸமதீஶ்வர।
இதி ஸம்ப்ரார்தித: தேவ: விஷ்ணுநா பரமேஶ்வர:।
ததேதி தாம் பிப்ராராஶௌ ஸர்வஜ்ஞ: கருணாகர:॥

ஹிரண்யாக்ஷா ஸுரோகோரோ க்ருஹீத்வா ப்ருதிவீமிமாம்।
ஸஜகாமாஶு பாதாளம் தாநவோ கோரகர்மக்ருத்।
நாஸிகாயாஸ்ததா விஷ்ணுர் ப்ரஹ்மணோ நிரகாத்க்ருதா।
வாராஹம் வபுராஸ்தாய ஹந்துகாமோ ஸுராதமம்।

தத்ரகத்வா ஹிரண்யாக்ஷம் ஹத்வா பாதாளமத்யகம்।
ஸ்தாபயாமாஸ ப்ருதிவீம் பூர்வவத்தாநவாந்தக:।
ததஸ்து தஸ்ய பாபஸ்ய ரக்தபாநேந மாதவ:।
த்ருப்தோ பபாதே நிதராம் ஸர்வாந்லோகாந்ததோதிகம்।
ததோ தேவா மஹாதேவம் ஶரண்யம் ஶரணம் கதா:।
ரக்ஷதேவாநிதாநீம் த்வம் விஷ்ணுநா தம்ஷ்ட்ரிரூபிணா।
பாத்யமாநாநஹோராத்ரம் ஸர்வேஷாமார்த்திஹந்ப்ரபோ।
இதி தேஷாம் வசஶ்ஶ்ருத்வா க்ருபயாசந்த்ரஶேகர:।
ஹத்வா வராஹம் தம் கோரம் தம்ஷ்ட்ராமுத்பாட்ய த்ஸ்யச।
அரக்ஷதமராந்ஸர்வாநாபந்நாபத் ப்ரணுஶக:।
ததா துஷ்டாவ தேவேஶம் கதமோஹோ ஹரிஶ்ஶிவம்।
நமஸ்துப்யம் மஹேஶாய பக்தாநாமிஷ்டதாயிநே।
ஸம்ஹர்த்ரே காலரூபாய லோகோபத்ர வகாரிணும்।
ஶங்கராய நமஸ்துப்யம் மங்களாய நமோ நம:।
தம்ஷ்ட்ராமிமாம் மஹாதேவ மதீயாம் ஸர்வரக்ஷக।
வோடுமர்ஹஸி தேவேஶ மத்ரக்ஷா ஜ்ஞாபநாயபோ।
த்ருஷ்ட் வைநாமபி மே பூயோ நாஜ்ஞாநம் பவதீஶ்வர।
இதி ஸம்ப்ரார்த்திதஸ்தேந விஷ்ணுநா பரமேஶ்வர:।
ததேதி தாம் பபாராஸௌ ஸர்வஜ்ஞ: கருணாகர:॥

"கொடுஞ் செயல் புரியும் இரணியாக்ஷன் என்னும் ஓர் அசுரன் இப்பூமியை எடுத்துக்கொண்டு பாதலத்துக்குச் சென்றுவிட்டான்; அப்போது விஷ்ணுவானவர் பிரஹ்மதேவர் நாசிகையினின்று வெளிப்பட்டு ஓர் பன்றிரூபங்கொண்டு கோபத்தோடு அவ்வசுரனைக் கொல்ல நினைந்து ஆண்டுச் சென்று நடுப்பாதலத்துற்ற அவ்விரண்ணியாக்ஷனைக் கொன்று, தானவர்க்குக் காலனாகிய நாராயணர் அப்பூமியை முன்போல நிறுத்தினர்; அதன்பின்னர் அப்பாதகனுடைய இரத்தத்தைக் குடித்தமையின் வெறிகொண்டு அவ்வசுரனினும் கதித்துச் சமஸ்த உலகங்களையும் உபத்திரவஞ் செய்யத தலைப்பட்டார்; அதனால் தேவர்கள் எவரும் சரணம் அடையற்பாலராகிய சிவபெருமானைச் சரணடைந்து பன்றிரூபங் கொண்ட விஷ்ணுவிலிருந்து எங்களை (தேவர்களை) இப்போது காக்குதிர் என, அவ்வார்த்தை கேட்டுச் சந்திரசேகரரும் தம்மைச் சார்ந்தோர் விபத்துக்களைத் துவம்சஞ்செய்யும் சிவபெருமான் கருணைகொண்டு அப்பன்றியைக் கொன்று அதன் பல்லைப்

பிடுங்கி அவர்களைக் காப்பாற்றினர்; அப்போது மோகம் நீங்கிய விஷ்ணுவும் தேவாதிதேவராகிய சிவபெருமானைத் துதிசெய்து அடியார்க்கு வேண்டிய கொடுக்கும் கடவுளேபோற்றி; உலகத்துக்கு உபத்திரவஞ் செய்கின்றவர்களுக்கு யமனுகிச் சங்கரிப்பவரே போற்றி; மங்களமூர்த்தியே போற்றி; சர்வரக்ஷகராகிய மகாதேவரே! தேவரீர் என்னை இரக்ஷித்த ஞாபகத்தின்பொருட்டும் நான் இதனைப் பார்த்து அஞ்ஞானம் இனி எனக்கு எய்தாமலும், தேவரீர் இந்தப் பன்றிப்பல்லைத் தரித்தல்வேண்டும் என்று விஷ்ணு பிரார்த்திக்க, சர்வஞ்ஞரும், கருணாகரருமாகிய சிவபிரான் அதனைத் தரித்துக்கொண்டார்" என்றது சிவரகசிய கண்டம்.

முற்றலாமையிளநாகமோடேனமுளைக்கோம்பவைபூண்டு
வற்றலோடுகலனுப்பலிதேர்ந்தெனதுள்ளங்கவர்கள்வன்
கற்றல்கேட்டலுடையார்பெரியார்கழல்கையாற்றொழுதேத்தப்
பெற்றமூர்ந்தபிரமாபுரமேவியபெம்மானிவனன்றே.

—ஞா, திருப்பிரமபுரம்.

வேனல்விம்முவெறியார்பொழிற்சோலைத்
தேனும்வண்டுந்திளைக்குந்திருப்புத்தூ
ரூனமின்றியுறைவாரவர்போலு
மேனமுள்ளுமெயிறும்புனைவாரே.

—ஞா, திருப்புத்தூர்.

ஏனத்திளமருப்புப்பூண்டார்போலு
மிமையவர்களேத்தவிருந்தார்போலுங்
கானக்கல்லாற்கீழ்நிழலார்போலுங்
கடனஞ்சமுண்டிருண்டகண்டர்போலும்
வானத்திளமதிசேர்சடையார்போலும்
வான்கயிலைவெற்பின்மகிழ்ந்தார்போலு
மானத்துமுன்னெழுத்தாய்நின்றூர்போலு
மணியாரூர்த்திருமூலட்டானனுரே.

—நா, திருவாரூர்.

(௫௰) சிவபெருமான் ஆமையோடு தரித்தமை.

𑌕𑍂𑌰𑍍𑌮𑌰𑍂𑌪𑍀 𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑍍𑌮𑌨𑍍𑌦𑌰𑌂 𑌚𑌾𑌰𑍁𑌕𑌨𑍍𑌦𑌰𑌮𑍍 ।
𑌧𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌯𑍋𑌧𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌮𑌨𑍍𑌥𑌾𑌮𑍃𑌤𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 ।
𑌉𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌮𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾𑌮𑍍𑌭𑍋𑌧𑍇𑌰𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ॥
𑌤𑌦𑌾𑌽𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌮𑌭𑍂𑌦𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌸𑍁𑌰𑍈𑌸𑍍𑌸𑌹 ।
𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌮𑌥𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇𑌽𑌬𑍍𑌧𑍌 𑌸𑌮𑍍𑌬𑌭𑍂𑌵𑌾𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌮𑍍 ।
𑌤𑌦𑌾 𑌕𑍂𑌰𑍍𑌮𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌲𑍋𑌡𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌵𑌾𑌰𑌿𑌧𑌿𑌮𑍍 ।
𑌮𑌯𑍈𑌵 𑌮𑌥𑌿𑌤𑍋𑌽𑌮𑍍𑌭𑍋𑌧𑌿𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌵𑌤𑌾 𑌨𑌨𑍁 । [𑌇𑌤𑌿 ।
𑌬𑌭𑍂𑌵 𑌬𑌾𑌧𑌾 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌬𑍍𑌧𑍇 𑌦𑍁𑌗𑍍𑌧𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌧𑍌 𑌤
𑌅𑌶𑌕𑍍𑌨𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌬𑌾𑌧𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃 ।
𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍈𑌲𑌾𑌸𑌮𑌤𑍁𑌲𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌪𑌨𑍍 ।
𑌤𑌦𑌾 𑌤𑌮𑌪𑌿 𑌦𑍇𑌵𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍂𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌮𑍍 ।
𑌜𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌘𑍋𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑌃 ।
𑌦𑍇𑌵𑍈𑌸𑍍𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌬𑌭𑌾𑌰𑍈𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑍇 ॥

கூர்மரூபீ புராவிஷ்ணுர் மந்தரம் சாருகந்தரம்।
த்ருத்வா பயோதி மமரே மமந்தாம்ருத காம்க்ஷயா।
உத்பந்நமம்ருதந்தஸ்மாத் ததாம்போதேர் மஹத்தரம்।
ததாங்யோங்ய மபூத்யுத்தம் தேவாநா மஸுரைஸ்ஸஹ।
அஸ்மாபிர்மத்யமாநேப்தௌ ஸம்பபூவாம்ருதம் த்ருவம்।
ததா கூர்மோபி ஸந்த்ருப்தோ லோளயாமாஸவாரிதிம்।
மயைவமதிதோம்போதிர்மஹாபலவதாநநு।
பபூவபாதா லோகாநாம் க்ஷுப்தே துக்தாம்புதௌததா।
அஶக்நுவந்தஸ்தாம் பாதாம் புரஸ்க்ருத்வா விதிம் ஸுராః।
கத்வா கைலாஸமதுலம் மஹாதேவம் வ்யஜிஜ்ஞபந்।
ததாதமபி தேவோயம் ஹத்வா கூர்மம் மஹாபலம்।
ஜக்ராஹ தஸ்ய ப்ருஷ்டாஸ்தி மஹாகோரஸ்ய ஶங்கரః।
தேவைஸ்ஸம்ப்ரார்த்திதோ தேவோ பபாரைதத் ப்ராஜாபதே॥

"பூருவத்திலே விஷ்ணுவானவர் ஆமை வடிவமெடுத்து நல்ல குகைகள் அமைந்த மந்தரமலையைச் சுமந்துகொண்டு அமிர்தமெடுக்கக் கருதி, தேவர்களைக்கொண்டு பாற்கடலைக் கடைவித்தார்; அப்போது அக்கடலினின்று மகாமகிமைபொருந்திய அமிர்தம் உண்டாயிற்று; அப்போது ஆமை வெறிகொண்டு மகாபலவானாகிய என்னாலன்றோ கடல்கடையப்பட்டதென்று அக்கடலைக் கலக்கத் தொடங்கிற்று; அப்போது கடல் கலக்கப்பட, உலகங்களுக்கு மிகுந்த பாதை உண்டாயிற்று; அதனைச் சகிக்கலாற்றாது தேவர்களெல்லாம் பிரமாவை முன்னிட்டுக்கொண்டு ஒப்பிறந்த கைலையங்கிரியை அடைந்து மகாதேவர்க்கு விஞ்ஞாபிக்க, அவர் மகாவலிமைகொண்ட அந்த ஆமையைக் கொன்று மகாகோரமாகிய அவ்வாமையின் முழுஓட்டைப் பிடுங்கி, தேவர்கள் வேண்டுகோட்பிரகாரம் அவ்வோட்டைத் தாம் (மார்பிலே) தாங்கிக்கொண்டார்" என்று ஸ்காந்தபுராணம் கூறுகின்றது.

கோக்கிறகோடுகூவிளமத்தங்கொன்றையொடெருக்கணிசடைய
ரக்கினோடாமைபூண்டழகாகவனலதுவாடுமெம்மடிகண்
மிக்கநல்வேதவேள்வியுளெங்கும்விண்ணவர்விரைமலர்தூவப்
பக்கம்பல்பூதம்பாடிடவருவார்பாம்புரநன்னகராரே.

—ஞா, திருப்பாம்புரம்.

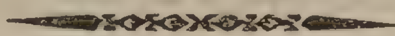
வானநாடனேவழித்துணைமருந்தே
மாசிலாமணியேமறைப்பொருளே
யேனமாவெயிறாமையுமேலும்பு
மீடுதாங்கியமார்புடையானே
தேனெய்பாறயிராட்டுகந்தானே
தேவனேதிருவாவடுதுறையு
ளானேயேயெனையஞ்சலென்றருளா
யாரெனக்குறவமரர்களேறே.

—சு, திருவாவடுதுறை.

கோத்தார்கொன்றைமதிசூடிக்கோணாகங்கள்பூணாக
மத்தயானையுரிபோர்த்துமருப்புமாமைத்தாலியார்
பத்திசெய்துபாரிடங்கள்பாடியாடப்பலிகொள்ளும்
பித்தர்கடவூர்மயானத்துப்பெரியபெருமானடிகளே.

—சு, திருக்கடவூர்மயானம்.

(ருக) சிவபெருமான் வாமனாவதார திரிவிக்கிரமர் கங்காளம் தரித்தமை.

𑌯𑍋 𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌕𑍂𑌰𑍍𑌮𑌵𑌰𑌾𑌹𑌸𑌿𑌂𑌹𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌨𑌮𑌾𑌦𑌿𑌦𑍇𑌵𑌃 । 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌲𑌵𑌂 𑌪𑍀𑌡𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌜𑌘𑌾𑌨 𑌭𑌸𑍍𑌮𑍀𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌮𑌨𑍍𑌮𑌥𑌂 𑌯𑌮𑌞𑍍𑌚 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌨𑌮𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁 ॥

யோ மத்ஸ்ய கூர்மவராஹ ஸிம்ஹாந்விஷ்ணும் க்ரமந்தம் வாமநமாதிதேவः । விவிக்லவம் பீட்யமாநம் ஜகாந பஸ்மீசகார மந்மதம் யமஞ்ச । தஸ்மைருத்ராய நமோஸ்து॥

“எந்த ஆதிதேவராகிய சிவபிரான் (உலகினைத்) துன்பஞ்செய்து வருத்தி அதிக்கிரமித்துநின்ற விஷ்ணுவுக்குரிய கூர்மர், வாரகர், நரசிம்மர், வாமனர் என்போரையும், யமனையும் வதைத்து, மன்மதனையும் சாம்பராக்கினரோ, அந்தச் சிவபிரானுக்கு நமஸ்காரம்” என்று சர்வோபநிடதமும்,

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ப்ரஹ்ருத்யோரஸி ஹஸ்தேந நிபாத்யோத்க்ருத்ய தத்வசம்|
ஆத்மந: கஞ்சுகத்வேந ததா வாநீலகோமளம்|
தஸ்யாஸ்த்யபி மஹத்தீர்க்கம் கங்காளாக்யம் ததௌளகம்||

ஏகதா புநரேவைஷ பலிநிக்ரஹமாசரந்।
பபூவ காஸ்யபசுதோ வாமநோ மதுஸூதந:।
ஈஸ்வராப்தவரோப்யேத்ய யாகஸாலாமயாசத।
பதத்ரயமிதாம் பூமிமாத்மந: ஸ்திதயே புந:।
ப்ரதிக்ருஹ்ய ததோ பூமிமேகேநைவ பதா திவம்।
விக்ரம்யாந்யபதா லாபாத்பலிம் காராக்ருஹாந்தரே।
நிவேஸ்ய ராஜ்யம் பூயோபி தேவேந்த்ராய த்ரிவிக்ரம:।
தத்வாண்டமேதத்பக்நம் ஸ்யாத்யதா ஸம்வர்த்தயத்புந:।
ததோ தேவைர் மஹாதேவோ ஜ்ஞாத்வா வ்ருத்தாந்த மஸ்யது।
பைரவம் ஸந்திதேஸாஸ்ய நிக்ரஹே பைரவாக்ருதிம்।
ஸோபிதம் த்வரயாப்யேத்ய வ்ருத்த மண்டாந்த மச்யுதம்।
ப்ரஹ்ருத்யோரஸி ஹஸ்தேந நிபாத்யோத்க்ருத்யச த்வசம்।
ஆத்மந: கஞ்சுகத்வேந ததா வாநீலகோமளம்।
தஸ்யாஸ்த்யபி மஹத்தீர்க்கம் கங்காளாக்யம் ததௌளகரே॥

"ஓர்காலத்திலே விஷ்ணுவானவர் மாபலிச்சக்கிரவர்த்தியைக் கண்டிக்குமாறு காசியபமுனிவர்க்கு வாமனன் எனப் பெயரிய பிள்ளையாய்ப் பிறந்து சிவபெருமானிடத்து வரம் பெற்று அவனது யாகசாலைக்கு வந்து, தாம் வசித்தற்கு மூவடியளவு கொண்ட மண்ணை இரந்து பெற்றுப் பின்னர் அத்திரிவிக்கிரமர் எங்கும் பரவிய திருவுருவங்கொண்டு ஓர் அடியினுற் பூமியையும் மற்றோர் அடியினுற் சுவர்க்கத்தையும் அளந்து, மற்றோர் அடிக்கு இடமில்லாமையால் அப்பலிச்சக்கிரவர்த்தியைச் சிறையிலிட்டு, இராச்சியத்தைப் பின்னரும் இந்திரனிடம் ஒப்புவித்து, அண்டம் வெடிபடுமாறு பருத்துவளர்வாராயினர்; சிவபெருமான் அவ்விஷயத்தைத் தேவர்கள்வாயிலாகக் கேட்டு அவரைக் கண்டிக்குமாறு பயங்கரவடிவங்கொண்ட வைரவமூர்த்தியை அனுப்ப, இவர் அண்டமுழுமையும் வளர்ந்திருந்த அவ்விஷ்ணுவை அடைந்து தமது திருக்கையினுல் அவ்விஷ்ணுவின் மார்பின்கண் ஓர் அறை அறை

ந்து வீழ்த்தி, மிகவும் கறுப்பும் மெதுவுமாய அவரது தோலை உரித்துத் தமக்குக் கவசமாய்த் தரித்து மிகவும் நீண்ட கங்காளம் என்னும் என்பையும் பிடுங்கித் தமது கையிற்றரித்துக்கொண்டார்'' என்று ஸ்காந்தபுராணமும் கூறுகின்றன.

ஆமயந்தீர்த்தடியேனையாளாக்கொண்டார்
அதிகைவீரட்டானமாட்சிகொண்டார்
தாமரையோன்சிரமரிந்துகையிற்கொண்டார்
தலையதனிற்பலிகொண்டார்நிறைவாந்தன்மை
வாமனனார்மாகாயத்துதிரங்கொண்டார்
மானிடங்கொண்டார்வலங்கைமழுவாட்கொண்டார்
காமனையுமுடல்கொண்டார்கண்ணானோக்கிக்
கண்ணப்பர்பணியுங்கொள்கபாலியாரே.

—நா, தனித்திருத்தாண்டகம்.

கங்காளர்கயிலாயமலையாளர்கானப்பேராளர்மங்கை
பங்காளர்திரிசூலப்படையாளர்விடையாளர்பயிலுங்கோயில்
கொங்காளப்பொழினுழைந்துகூர்வாயாலிறகுலர்த்திக்கூதனீங்கிச்
செங்கானல்வெண்குருகுபைங்கானலிரைதேருந்திருவையாறே.

—ஞா, திருவையாறு.

(ருஉ) மார்க்கண்டேயர் சிவபூசைசெய்து யமனை செயித்தமை.

யொ வாஃவாஸெ ந ஜவாந கூாலு ।

யோவாமபாதேந ஜகாந காலம்।

''எவர் இடதுபாதத்தினால் யமனை உதைத்தாரோ'' என்று சரபோபநிஷதமும்,

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌣𑍍𑌠𑌮𑌪𑌿 𑌸𑌂𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌂 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍।
𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌤𑌰𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿।
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌯𑍋𑌗𑍇 𑌨𑌿𑌵𑌸𑌤𑌿 𑌸𑌦𑌾 𑌪𑌰𑌮𑌯𑌾 𑌮𑍁𑌦𑌾।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌣𑍍𑌠𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍁𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌯𑍋 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌿𑌕𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌣𑍍𑌠𑌨𑌾𑌥𑌾𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶𑌾𑌲𑍍𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌨𑍍𑌦𑍀 𑌮𑌹𑌾𑌤𑌪𑌾𑌃।
𑌤𑌦𑌾 𑌶𑌿𑌵𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑍋 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃।
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌵𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌦𑍌 𑌤𑌤𑌃।
𑌨𑌿𑌜𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌨𑌿 𑌵𑍈।
𑌵𑌿𑌤𑍇𑌨𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍂𑌤𑌯𑍋𑌗𑌾𑌯 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃।
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌿𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌣𑍍𑌠𑌜𑌃।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌣𑍍𑌠𑌜𑌂 𑌵𑌿𑌰𑍂𑌪𑌾𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌮𑍍𑌬𑌕𑌂 𑌚 𑌪𑌿𑌨𑌾𑌕𑌿𑌨𑌮𑍍।
𑌪𑍂𑌜𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌤𑌪𑍋𑌧𑌨𑍋 𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍।
𑌤𑌦𑌾 𑌨𑍀𑌲𑌕𑌣𑍍𑌠𑌦𑌾𑌸𑍋 𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌣𑍍𑌠𑌜𑌮𑍍।
𑌉𑌵𑌾𑌚 𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤𑍋 𑌯𑍋𑌗𑍀 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌃 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍।
𑌶𑌿𑌵𑌪𑍂𑌜𑌾𑌰𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌥 𑌵𑌾𑌮𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾।
𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌹𑍂𑌯 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌕𑌰𑌃 𑌶𑌿𑌵𑌃।
𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍈𑌵𑌂 𑌚 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌮𑌨𑍁𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃।
𑌉𑌪𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌮𑍇𑌨 𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌯𑌥𑌾।
𑌤𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌗𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌃।
𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌰𑌿𑌂 𑌚 𑌪𑌿𑌨𑌾𑌕𑌿𑌨𑌮𑍍।
𑌨𑍀𑌲𑌕𑌣𑍍𑌠𑌂 𑌵𑌿𑌰𑍂𑌪𑌾𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌜𑌟𑌾𑌮𑌕𑍁𑌟𑌮𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌪𑌰𑌯𑌾 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌯𑍋𑌗𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃।
𑌸𑌂𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌸𑌦𑌾 𑌮𑍁𑌨𑍇।
𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌤𑌵 𑌸𑌿𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌰𑌾𑌘𑌵।

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀 [illegible]।
[illegible] 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌕𑌣𑍍𑌡𑍇𑌯𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃॥

ம்ருகண்டுரபி ஸம்பூஜ்ய மஹாதேவம் மஹாமுநி:।
ஸர்வவித்யாஸு நிபுணம் மார்க்கண்டேய மவாப்தவாந்।
ப்ரஸித்தம் தேந நிதராம் ஸம்பாத்ய புவநேஷ்வபி।
ஸத்யலோகே நிவஸதி ஸதா ப்ரமயா முதா।
ம்ருகண்டோஸ்ச ஸுதோ தீமாந் மார்க்கண்டேயோ மஹாமுநி:।
ம்ருகண்டுநாயம் தேவேசாத்யதா லப்தோ மஹாதபா:।
ததா ஷோடஸவர்ஷோயம் கல்பிதஸ்ஸம்புநாமுநி:।
தஸ்ய ஷோடஸவர்ஷாணி வ்யதீயுராநுபூர்வஸ:।
திநத்வயாவஸிஷ்டாநி மார்க்கண்டேயஸ்ய பூஸுரா:।
பிதரௌ ம்ருத்யுமாலோக்ய ததா ருருததுர் ப்ருஸம்।
ஸ்ருத்வா தயோஸ்ச வசநம் ஸ்வநிமித்தம் ம்ருகண்டுஜ:।
ம்ருத்யுஞ்ஜயம் விரூபாக்ஷம் க்ஷயத்வீரம் பிநாகிநம்।
பூஜயாமாஸ புண்யாத்மா ததேகாக்ரமநா ப்ருஸம்।
ததாமீமந்தகஸ்ஸீக்ரம் தத்ராகத்ய ம்ருகண்டுஜம்।
ஆஜுஹாவ ப்ரியைர் வாக்யைர் நிஜலோகாய பூஸுரா:।
ஸிவபூஜாரதஸ்தஸ்தே சாகணய்ய யமம் யதா।
ததா தம் ஸுமஹாடோபாத் பீஷயந் பீஷணாக்ருதி:।
ஆஸ்லிஷ்ய பீத்யா தேவேஸம் லிங்கரூபஸ்திதம் முநி:।
ஆசகர்ஷச பாஸேந பத்வா வைவஸ்வதோ யதா।
ததாவிராஸீத்பகவாந் தஸ்மால்லிங்காந் மஹேஸ்வர:।
ததர்ஸச மஹாதேவம் காலகாலம் பிநாகிநம்।
நீலகண்டம் விரூபாக்ஷம் ஜடாமகுட மண்டிதம்।
த்ருஷ்டாவபரயா ப்ரீத்யா மார்க்கண்டேயோ மஹாமுநி:।
பூயாஸுஸ்தவவர்ஷாணி ஷோட ஸைவஸதாமுநே।
காங்க்ஷிதாந்யபி ஸர்வாணி தவ ஸித்யந்தி மாசிரம்।
இதி தத்வா வரம் தஸ்மை தத்ரைவாந்தரதாத் ப்ரபு:।
ஸாபி ஸம்ப்ராப்ய நித்யத்வம் மார்க்கண்டேயோ மஹாமுநி:।

"மிருகண்டுமாமுனிவர் சிவபிரானைப் பூசித்தமையாற் சகல வித்தைகளினும் தேர்ந்த மார்க்கண்டேயரைப் புதல்வராய்க்கொண்டு அவரால் எல்லா உலகங்களினும் மிக்க பிரசித்திபெற்றுச் சத்தியலோகத்திலே மிகு மகிழ்ச்சியோடு வசிக்கின்றார்; அம்மிருகண்டுமுனிவரின் புத்திரரும் மகாவிவேகியுமாகிய மார்க்கண்டேயர்க்காக மிருகண்டுமுனிவர் சிவபிரானிடத்து வரம்பெற்றகாலத்தில் அவரைப் பதினாறு வயசுள்ளவராகச் சிவபிரான் அருள்செய்தார்; பின்னர் நாளெல்லாஞ்சென்று அப்பதினாறு வருஷங்களும் முற்றுவதற்கு இரண்டுநாள் இருக்கும்போது அவர் தாய்தந்தையர் யமன் வரப்போகின்றான் என்றறிந்து அழுதார்கள்; மார்க்கண்டேயர் தம்பொருட்டாகவே அழுகின்றார் என்று அறிந்தவுடனே மிருத்தியும்ஜயரும், முக்கண்ணரும், அடியார் வைரிகளைச் சங்கரிப்பவருமாகிய சிவபிரானை அப்புண்ணியான்மாவாகிய மார்க்கண்டேயர் ஏகாக்கிரசித்தராய்ப் பூசித்தார்; அப்போது யமன் விரைந்து ஆங்குப் போந்து இனிய வார்த்தைகளாலே தன்லோகத்துக்கு அழைக்குங்கால், அவர் அவ்வியமனை எத்துணையும் மதிக்காது சிவபூஜையில் முயன்றிருந்தாராக, அவன் மகாபயங்கரரூபங்கொண்டு மிகுந்த அட்டகாசத்தோடு அதட்டி அச்சுறுத்தினான்; அதற்கு அம்முனிவர் மகாபயத்தினோடு இலிங்கரூபியாகிய தேவாதிதேவரை ஆலிங்கனஞ் செய்தபொழுது, யமன் பாசத்தினால் அவரைக் கட்டி இழுக்கத் தலைப்பட்டான்; அப்போது பகவானாகிய சிவபிரான் அந்த இலிங்கத்திலே ஆவிர்ப்பவித்து வாமபாதத்தினாலே கொடிய யமனை உதைத்தார்; (அப்போது) மார்க்கண்டேயமுனிவர் காலகாலரும், பினாகபாணியும், நீலகண்டரும், முக்கண்ணரும், சடைமுடிவிளங்கப்பெற்றவருமாகிய சிவபிரானைத் தரிசித்து மிக்க மகிழ்வினோடு ஸ்தோத்திரஞ்செய்தார்; அவர் ஸ்தோத்திரங்களைச் சிவபிரான் கேட்டு, உன்பூசையினால் யான் பிரசன்னமாய்விட்டேன்; நீ என்றும் பதினாறுவயசுடையனாயிருக்கக்கடவை; மேலும், உனக்கு வேண்டிய சகல அபீஷ்டங்களும் அதிசீக்கிரத்திற் சித்தியாகும் என்று வரங்கொடுத்து மறைந்தருளினார்" என்று ஸ்காந்தபுராணமும் கூறுகின்றன.

பாலனடிபேணவவனாருயிர்குறைக்குங்
காலனுடன்மாளமுனுதைத்தவரனூராங்
கோலமலர்நீர்க்குடமெடுத்துமறையாளர்
நாலின்வழிநின்றுதொழில்பேணியநள்ளாறே.

—ஞா, திருநள்ளாறு.

மருட்டுயர்தீரவன்றர்ச்சித்தமாணிமார்க்கண்டேயர்க்கா
யிருட்டியமேனிவளைவாளெயிற்றெரிபோலுங்குஞ்சிச்
சுருட்டியநாவில்வெங்கூற்றம்பதைப்பவுதைத்துங்ஙனே
யுருட்டியசேவடியான்கடவூருறையுத்தமனே.

—நா, திருக்கடவூர்வீரட்டம்.

அந்தணாளனுன்னடைக்கலம்புகுத
வவனைக்காப்பதுகாரணமாக
வந்தகாலன்றனுயிரதனை
வவ்வினாய்க்குன்றன்வண்மைகண்டடியே
னெந்தைநீயெனைநமன்றமர்நலியி
லிவன்மற்றென்னடியானெனவிலக்குஞ்
சிந்தையால்வந்துன்றிருவடியடைந்தேன்
செழும்பொழிற்றிருப்புன்கூருளானே.

—சு, திருப்புன்கூர்.

(நரு) சிவபெருமான் சந்திரனைத் தரித்தமை.

𑌤𑌤𑌶𑍍𑌶𑌤𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑍁𑌰𑍍𑌮𑌥𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌾𑌗𑌰𑌾𑌤𑍍।
𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌸𑍍 𑌸𑍋𑌮𑌶𑍍𑌶𑍀𑌤𑌾𑌂𑌶𑍁𑌰𑍁𑌜𑍍𑌜𑍍𑌵𑌲𑌃॥

ததஶ்ஶதஸஹஸ்ராம்ஶுர்மத்யமாநாத்து ஸாகராத்।
ப்ரஸந்நாத்மா ஸமுத்பந்நஸ் ஸோமஶ்ஶீதாம்ஶுருஜ்வலஃ॥

—மகாபாரதம்.

𑌸𑌹𑌜𑌰𑍍 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍌𑌹𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑌃।
𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌦𑍌 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍋𑌮𑌾𑌯 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇।
𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌶𑌶𑍀 𑌸𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌮𑍇𑌵𑌾𑌵𑌹𑌤𑍍।
𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍁𑌃𑌖𑍇𑌨 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌮𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍।
𑌨𑌾𑌸𑍍𑌮𑌾𑌸𑍁 𑌰𑌮𑌤𑍇 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌧𑌿𑌕𑌃।
𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌵𑌚𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌕𑍋𑌪𑌸𑌮𑌾𑌕𑍁𑌲𑌃।

ஶஶாங்க ஸூர்யஞ்ச வரம் க்ஷயக்ஷிதி ததா த்விஜா:।
தயைவ ஸம்ஹ்ருதா: ஸர்வே தேவாஸ்தே க்ஷயம் கதா:।
க்ஷீரோதார்ணவஶேஷாக்யம் தேவேஶம் ப்ராப்ய ரக்ஷகம்।
இந்த்ராத்யா ஸம்ஹ்ருதேர்பீத்யா ப்ராப்ய வாஸவ நந்தநா।
த்யக்த்வாஸ்த்ரம் ப்ரஹ்மாணம் விஜ்ஞாப்ய ஜகதாம் விபும்।
போதயித்வா ஸ்வயம் நாதக்ஷஸ்யாதேர்ஷ்ட்ரம் ஹரேஜக்ருதேம்।
ஸதயேதி விநிர்கத்ய ப்ராப்ய யாதாரவிஞ்ஜவா।
ப்ரணம்ய ஸர்வதா ஸ்ரீதத்த்வா ஸ்தவங்க்ருத்வா விவிதைஸ்ஸ்தவை:।
தக்ஷஸ்ய ஸ்ய்யேஷ்ட்ரஞ்ச ப்ராணஸ்யாஸ ஸம்ஹ்ருதா:।
தஸ்ய தத்வசநம் ஶ்ருத்வா ஜகாத கமலாஸந:।
கத்வா தேஹஸம்ஸ்க்ருதம் விஜ்ஞாபய ஸதாஶிவம்।
இத்யாத்யவசஶ்ஶ்ருத்வா ஸம்ஹ்ருதை: கைலாஸமவர்த்ததம்।
ப்ராப்ய நந்தீஶவாக்யேந தஸ்யாதேஶவஶாப்ய ச।
ப்ரணம்ய ஸர்வதா ஸ்ரீதத்த்வா த்வஷ்டாவ விவிதைஸ்ஸ்தவை:।
தத: ப்ரஸந்நஹ்ருதயோ மஹா நந்திகாவதி:।
தக்ஷாமயம் ஶஶாங்கஸ்ய க்ஷீரோதார்ணவஶேஷிண:।
ப்ருத்வா ஸமந்தயா தேவீ க்ஷணாத்ரம் தேஹஸ்வர:।
தேஜஸா ஸவாஸ்யம் பூஜிதா க்ருபயா நந்தநா।
இதி தத்வசஸ்ஸம்ஹோ ப்ரஹ்மவிஷ்ணுமுகாஸ்ஸுரா:।
தேவதா நந்தநா நாதி ஸர்வலோகே தேஹஸ்வர।
நத்வா தம் லோகரக்ஷாயை ஸம்ஹ்ருதம் ஸமுதயாந்விதே।
ஸம்ஹ்ருதஸ்ய க்ருபயாஸ்யாஶ்ச க்ஷயவ்ருத்தீ உபே க்ருதி।
தயைவ ஸம்ஹ்ருதம் ஸர்வம் தயயா ஸ்தத்வஸ்தவ:।
ப்ரயாஸ விஸ்வாத்ரா விஶ்வஸம்ரக்ஷணார்த்தத:॥

ஸஸர்ஜ ஸப்தவிம்ஶத்யஃ புநஃ கந்யா மஹேஶ்வரஜஸஃ।
தாஶ்ச ஸர்வா ததௌ கந்யாஶ் சந்த்ராயாஹ்லாதகாரிணே।
தாஸாம் மத்யே ஶஶீ ஸக்திம் க்ருத்திகாயாமவாபஹி।
ததஸ்து கந்யாதுஃகேநபராதக்ஷமபோதயந்।
நாஸ்மாஸு ரமதே சந்த்ரஃ க்ருத்திகாயாம் யதா பிதஃ।
இதி தாஸாம் வசஶ்ஶ்ருத்வா தக்ஷஃ கோபஸமாகுலஃ।
ஶஶாப சந்த்ரஞ்ச வரம் க்ஷயத்விதி ததா த்விஜாஃ।
ததைவ சந்த்ரமாஃ பஞ்சதசவாரே க்ஷயம் கதஃ।
கலாமாத்ராவஶிஷ்டோயம் தேவேந்த்ரம் ப்ராப ரக்ஷகம்।
இந்த்ரோபி சந்த்ரமுத்வீக்ஷ்ய ப்ரோக்தவாந் வசநம் ததஃ।
தஸ்மாத் த்வமாஶு ப்ரஹ்மாணம் விஜ்ஞாப்ய ஜகதாம் விபும்।
போதயித்வாதுநா தக்ஷசாபாந்மோக்ஷம் பஜேத்யமும்।
ஸ ததேதி விநிர்கத்ய ப்ராப்ய தாதாரமஞ்ஜஸா।
ப்ரணம்ய பரயா ப்ரீத்யா ஸ்துத்வாச விவிதைஃ ஸ்தவைஃ।
தக்ஷஶாபஸ்ய மோக்ஷஞ்ச ப்ரார்த்தயாமாஸ சந்த்ரமாஃ।
தஸ்ய தத் வசநம் ஶ்ருத்வா ஜகாத கமலாஸநஃ।
கத்வா மஹேஶநிகடம் விஜ்ஞாபய ஸதாஶிவம்।
இதி தாத்ருவசஶ்ருத்வா சந்த்ரஃ கைலாஸபர்வதம்।
ப்ராப்ய நந்திமுகாத் தேவம் மஹாதேவமவாப்யச।
ப்ரணம்ய பரயா ப்ரீத்யா துஷ்டாவ விவிதைஃ ஸ்தவைஃ।
ததஃ ப்ரஸந்நஹ்ருதயோ பகவாநம்பிகாபதிஃ।
தத்வாபயம் ஶஶாங்கஸ்ய கலாமாத்ராவஶேஷிணஃ।
த்ருத்வா சூடதயா மூர்த்நி க்ஷணமாத்ரம் மஹேஶ்வரஃ।
மமாஜ்ஞயா பவாஶுத்வம் வ்ருத்திபாக்பூர்வவந்முதா।
இதிதத்தவரே ஶம்பௌ ப்ரஹ்மவிஷ்ணுமுகாஸுராஃ।
மஹிமாநம் நஜாநாதி தவலோகோ மஹேஶ்வர।
தஸ்மாத் த்வம் லோகரக்ஷார்த்தம் சந்த்ரசூடதயாநிதே।
சந்த்ரஸ்ய கல்பயாஸ்யாஶு க்ஷயவ்ருத்தீ உபே அபி।
ததைவ சந்த்ரம் பரயா தயயா பக்தவத்ஸலஃ।
ப்ரேரயாமாஸ விஶ்வாத்மா விஶ்வஸம்ரக்ஷணேத்யமஃ॥

"(தேவாசுரர்) சமுத்திரத்தைக் கடைந்தபோது குளிர்ந்த மிக்க பிரகாசமுடையனுமாகிய சந்திரன் கிளர்ந்தான் என்று மகா பாரதமும்,

இருபத்தேழு கன்னியரைப் (புதல்வியராகத்) தக்ஷன் பெற்று அவர்களைச் சந்திரனுக்கு விவாகஞ்செய்து கொடுத்தான்; சந்திரன் அவர்களுள்ளே கார்த்திகைப் பெண்ணையே (விரும்பி) அடைந்தான்; அதனால் மற்றைக் கன்னியர்கள் துக்கத்தோடு தக்கனை அடைந்து கிருத்திகையிடத்திற்போல, சந்திரன் எங்களை விரும்புகின்றானல்லன் எனத் தெரிவித்தார்கள்; அவ்வார்த்தையைக் கேட்டுத் தக்கன் கோபாவேசனாய்ச் சந்திரன் தேய்ந்துபோமாறு சபித்தான்; அவ்வாறு சந்திரனுக்கு (இருந்த பதினாறு கலைகளுள்) பதினைந்து கலைகளும் தேய்ந்துபோயின: அப்போது சந்திரன் சேஷித்த ஓர் கலையோடு இரக்ஷகனாய தேவேந்திரனை அடைந்தான்; இந்திரன் சந்திரனைப் பார்த்து உலகத்துக்குப் பிரபுவாகிய பிரமாவுக்கு அறிவித்து தக்ஷனுடைய சாபத்தினின்று நீங்குதி என்று சந்திரனை அனுப்ப, அவன் அங்ஙனமாகுக என்று புறப்பட்டு உடனே பிரமாவை அடைந்து மிகுந்த அன்பினோடு வணங்கிப் பல்வகைத் தோத்திரங்களினாலே துதித்து, தக்ஷன் சாபத்தினின்று விடுவித்தல்வேண்டுமென்று வேண்டினான்; அவன் வார்த்தையைக் கேட்டுப் பிரமதேவர் சிவபெருமானை அடைந்து அவருக்கு அறிவிப்பாயாக என்று கூறினர்; அங்ஙனம் சந்திரன் கைலாச பருவதத்தை அடைந்து நந்திதேவர்வாயிலாக மகாதேவரை அடைந்து மிகுந்த அன்பினால் வணங்கிப் பல்வகைத் துதிகளால் மகிழ்விக்க, அவ்வம்பிகாபதியானவர் ஓர் கலைமாத்திரத்தோடு சேஷித்துநின்ற சந்திரனுக்கு அபயங்கொடுத்து க்ஷணப்போதிலே அவர் சூடாமணியாகத் தரித்து, எனது ஆஞ்ஞையினாலே விரைந்து நீ விருத்தியுடையனாகுக என்றார்; இங்ஙனம் சிவபெருமான் வரங்கொடுத்தபோது பிரமவிஷ்ணுமுதலிய தேவர்கள் சுவாமீ! உலகமானது உமது மகிமையை அறிகின்றிலது; ஆகலின், லோகரக்ஷார்த்தமாகத் தயாநிதியே நீவிர் சந்திரசூடராயினீர்; சந்திரனுக்கு விரைவிலே தேய்தலும் வளர்தலுமாகிய இரண்டையும் கற்பியும்; (இங்ஙனம் வளர்தலும் தேய்தலும் மாசந்தோறும் நேர்க என்று வேண்ட அதனைக் கேட்ட) பக்தவத்சலரும், விசுவாத்துமாவும், விசுவத்தை இரக்ஷித்தலில் முயன்றவருமாகிய சிவபெருமான் அங்ஙனமாகுக என்று மிகுந்த கிருபையோடு சந்திரனை அனுப்பினார்" என்று தக்ஷகாண்டமும் கூறுகின்றன.

ஓதிநன்குணர்வார்க்குணர்வுடையொருவரொளிதிகழுருவஞ்சேரொ
மாதினையிடமாவைத்தவெம்வள்ளன்மான்மறியேந்தியமைந்த [ருவர்
ராதிநீயருளென்றமரர்கள்பணியவலைகடல்கடையவன்றெழுந்த
பாதிவெண்பிறைசடைவைத்தவெம்பரமர்பாம்புரநன்னகாரே.

—ஞா, திருப்பாம்புரம்.

போழொத்தவெண்மதியஞ்சூடிப்பொலிந்திலங்கு
வேழத்துரிபோர்த்தான்வெள்வளையாடான்வெருவ
வூழித்தீயன்னானையோங்கொலிமாப்பூண்டதோ
ராழித்தேர்வித்தகனைநான்கண்டதாரூரே.

—நா, திருவாரூர்.

கையதுகபாலங்காடுறைவாழ்க்கைகட்டங்கமேந்தியகையர் [கிர்தர்
மெய்யதுபுரிநூன்மிளிருப்புன்சடைமேல்வெண்டிங்கள்சூடியவி
பையரவல்குற்பாவையராடும்பாச்சிலாச்சிராமத்தெப்பமர்
மெய்யரேயொத்தோர்பொய்செய்வதாகிலிவரலாதில்லையோபிரானார்.

—சு, திருப்பாச்சிலாச்சிராமம்.

(நிச) சிவபெருமான் கங்கைதரித்தமை.

புரா கைலாஸஶிகரே பார்வதீ பரமேஶ்வரே|
சா²த³யாமாஸ நயநே பாணிப்⁴யாம் ப்ரணயக்ரீட³யா|
ததா³ ஜக³தி³த³ம் ஸர்வம் திமிரேண ஸமாவ்ருதம்|
த்³ருஷ்ட்வா தத்³து³ஸ்தரம் கௌ³ரீ பீ⁴தபீ⁴தா ததா³ஸ்ருஜத்|
ஈஶ்வரே ஸ பாணீ தௌ தேவ நயநாப்³ஜதா³ காரயேத்|
ஸ்வேதோ³த³கம் ஸமுத்³பூ⁴தம் நாஸிகாக்³ராப்³ஜயோ:|
ஸ்ரோதோபி⁴ர்ப³ஹுபி⁴ர்நத்³ய: க்ஷித்யாம் ஸ்வர்க³ஜம் ஜக³த்|
தத³ம்ஶம் க்ஷணமாத்ரேண ப்³ரஹ்ம நதீ³ ஸமுத்³ரம் ஜகா³ம|
ததா³ விஷ்ணுஶ்ச ப்³ரஹ்மாத்³யாஸ்தே தே³வா ப⁴யகம்பிதா:|
ஶரண்யம் ஶரணம் யாதா விஷ்ணுநாராயணா:|

மஹாதேவம் ஸமாராத்ய துஷ்டாவ பரயா முதா।
ரக்ஷ ரக்ஷ மஹாதேவ ஜகதேகேஶ்வராவ்யய।
கருணாப்தே ஜய ப்ரஹ்மாத்மந் ஶம்போ தயாநிதே।
இதி ஸ்துத்வா ஸ்தவைஸ்ஸர்வைர்லோகஸம்ரக்ஷணார்த்திநம்।
ஶம்புஸ்ஸந்துஷ்டோ தயாம் க்ருத்வா ததாதாய ஜலம் மஹத்।
ஜடாயாம் ரோம்ணி சைகஸ்மிந் பிந்துமாத்ரம் ஜலம் ததௌ।
த்ருஷ்ட்வா தததத்புதம் விஷ்ணுப்ரமுகாஸ்ஸுரஸத்தமா:।
ப்ரணம்ய தண்டவத்பூமௌ ஸ்துத்வா பஹுவிதைஸ்ஸ்தவை:।
ஸம்வந்தாவநிவேஷ்டநீ ஶௌரீ கரோஹவா।
ப்ருத்ருதா ஸம்ஸ்தாயமஜ்ஜடாயாம் பரமேஶ்வர।
தஶதிந்நாகவஸஶிநாத்த்வம் ப்ராஶநாந்ம ஜநாதபி।
ஸர்வேஷாமபி ஜந்தூநாம் ஸதா பாபப்ரணாஶிநீ।
கஸாகமஸ்யா தேவேஶ ஜலம் கிஞ்சித்ப்ரயச்சமே।
இதி தே ப்ரஹ்மவிஷ்ண்வாத்யா: ப்ரயாச்சம் ஸோமஜூடதா:।
க்ருஹீத்வா ஸ்வஸ்வலோகேஷு க்ஷிப்யாமாஸுர்ஜலம் ஜவாத்।
வைஷ்ணவே ப்ரயிதா லோகே விஷ்ணோஸ்ஸ்வயம் ஸரித்வரா।
கண்மலம் பாபரதம் ப்ரஹ்மஸ்யாம் தயதே ஸதா।
ஸ்ருஷ்டஸம்ஹா விஶ்வேதா ஸ்வர்லோகே யா வ்யவஸ்திதா।
தத: காலேந மஹதா ப்ரஹ்மலோகே ஸ்திதாமிமாம்।
ஸகரஸ்ய ப்ரபௌத்ரேண தபஸா கபிலேந யதா।
ததா பகீரதேநாம் ஶம்புரத்யாராதிதோஷணாத்।
ஶோஷயாமாஸ தாம் த்ருஷ்ட்வா ஜடாயாமேவ ஶங்கர:।
புநஸ்ஸ ப்ரார்த்திதஸ்தேந ததாதேஶபக்ஷநாத்।
நியதௌ ஸா மஹாவேகா ப்ரஹ்மலோகம்।
ஸாகராயா தீர்த்தாவ மணிகர்த்திகாஶம்போ நா।

𑌸𑌾𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑍁𑌨𑌯𑌨𑍋𑌪𑌤 𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌵𑌾𑌹𑌨𑌃।
𑌨𑍍𑌯𑌾𑌞𑍍𑌚𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀𑌂 𑌯𑍇 𑌹𑌂𑌹𑌾𑌯𑌂 𑌶𑌂𑌕𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌿।
𑌤𑍇 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌬𑍍𑌷𑌾 𑌶𑍋𑌕𑌷𑍋𑌨𑍍𑌵𑌂𑌤𑌿 𑌵𑍃𑌜𑌾𑌵𑌤𑍇।
𑌇𑌤𑌿 𑌹𑌂𑌹𑌾𑌯𑌶𑍈𑌸𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤𑍀𑌯𑌾𑌶𑌣𑍀𑌰𑌿𑌤𑌃॥

புரா கைலாஸஶிகரே பார்வதீபாரமேஶ்வரே।
சாதயாமாஸ நயநே பாணிப்யாம் ப்ரணயக்ருதா।
ததா ஜகதிதம் ஸர்வம் திமிரேண பரிவ்ருதம்।
த்ருஷ்ட்வைதத்புதம் கௌரீ பீதபீதா ததா ப்ருஶம்।
முமோச பாணீ தௌ தேவநயநாச்சாதகாவுபௌ।
ஸ்வேதோத்பவஸ்ததா தத்ர மஹாநாஸீத் கராப்ஜயோ:।
ஸ்ரோதோபிர்தஶபிர் கௌர்யா: க்ஷிப்தம் தத் ஸ்வேதஜம் ஜலம்।
ததிதம் க்ஷணமாத்ரேண வ்யாநஶே ஸகலம் ஜகத்।
ததா விஷ்ணுமுகாதேவாஸ் ஸர்வேபி பயகம்பிதா:।
அகாண்டே ப்ரளய: கோயமிதி சிந்தாபராயணா:।
மஹாதேவம் ஸமாராத்ய த்ருஷ்ட்வாச பயா முதா।
ரக்ஷ ரக்ஷ மஹாதேவ ஜகதேதச்சராசரம்।
அகாண்ட ப்ரளயக்ரஸ்ய மாநம் ஶம்போ தயாநிதே।
இதி ஸ்துதஸ்ஸுரைஸ்ஸர்வைர்லோகஸம்ரக்ஷணோத்யம:।
ஶம்புஸ்ஸ்வேஷு தயாம் க்ருத்வா ததாதாய ஜலம் மஹத்।
ஜடாயாம் ரோம்ணி சைகஸ்மிந் பபார ஜலபிந்துவத்।
த்ருஷ்ட்வைதத்புதம் விஷ்ணுப்ரஹ்மேந்த்ராத்யாஸ்ஸுராஸ் ததா।
ப்ரணம்ய தண்டவச்சம்பும் ஸ்துத்வா பஹுவிதைஸ்ஸ்தவை:।
பகவாந்பாவநீஸேயம் நதீகௌரீ கரோத்பவா।
வ்ருத்ருதா பவதா யஸ்மாஜ் ஜடாயாம் பரமேஶ்வர।
தர்ஶநாத் ஸ்பர்ஶநாத் தத்வத் ப்ராஶநாந்மஜ்ஜநாதபி।
ஸர்வேஷாமபி ஜந்தூநாம் ஸதா பாபப்ரணாஶிநீ।
அஸ்மாகமஸ்யாதேவேஶ ஜலம் கிஞ்சித் ப்ரயச்சபோ।
இதி தே ப்ரஹ்மவிஷ்ண்விந்த்ரா: ப்ருதக் ஶம்போர் ஜலம்முதா।
க்ருஹீத்வா ஸ்வேஷு லோகேஷு ஸ்தாபயாமாஸுரஞ்ஜஸா।

வைஷ்ணவீ ப்ரதிதா லோகே விஷ்ணோஸ்ஸேயம் ஸரித்வரா।
கமண்டலௌ புரா தத்வத் ப்ரஹ்மா ஸ்வீயாம் ததௌ ஸதா।
ஆகாஶகங்கா விக்யாதா ஸ்வலோகே யா வ்யவஸ்திதா।
தத꞉ காலேந மஹதா ப்ரஹ்மலோகே ஸ்திதாம் நதீம்।
பகீரத꞉ ப்ரயத்நேந நயதிஸ்ம க்ஷிதௌ யதா।
ததா பபார தாம் ஶம்புருல்லோலாவலிபீஷணம்।
ஶோஷயாமாஸ தாம் த்ருப்தாம் ஜடாயாமேவ ஶங்கர꞉।
புநஸ்தாம் ப்ரார்த்திதஸ்தேந தத்யாஜேஶஸ்ஸுராபகாம்।
நிர்யயௌ ஸாமஹாவேகாந் மஹதூர்மிஸமாகுலா।
பாகீரதீ மஹீமாப முக்தமாத்ரேண ஶம்புநா।
ஸாகராந்தாரயாமாஸ ஸம்ஸ்ருத்யப்ரேதபாரகாத்।
ஸ்நாந்தி தஸ்யாமிதாநீம்யே கங்காயாம் ஶங்கரஸ்ரஜி
தே முக்தகில்பிஷா மோக்ஷ மாப்நுவந்தி ப்ரஜாபதே।
இதி கங்காதரைஸ்யைதத் பத்நீதாரணமீரிதம்॥

"முன்னைக் காலத்திலே கைலாசமலைக் கொடுமுடியின்கண்ணே உமாதேவியார் உல்லாசகோபத்தினாற் சிவபெருமானது கண்கள் இரண்டையும் தமது இரு கரங்களினாலும் மூடினார்; அப்போது இவ்வுலகெலாம் மிகுந்த இருளினால் மூடுண்டது; பின்னர்ச் சமஸ்தப் பிரபஞ்சங்களையும் பிரகாசிப்பிக்கும் அச்சிவபெருமான் தமது நெற்றிக்கண்ணைத் திறந்து இருளால் மூடுண்ட உலகத்தைப் பிரகாசிப்பித்தனர்; அதனைக் கண்ட அம்மையார் மிகவும் அஞ்சிச் சிவபிரானார் கண்கள் இரண்டையும் மூடிய கைகள் இரண்டையும் எடுத்துவிடும்போது அவருடைய செந்தாமரை நிகர்த்த இரு கைகளினின்றும் மிகுந்த வேர்வைப் பெருக்கமுண்டாயிற்று; அங்ஙனம் விடுபட்ட வேர்வைநீரானது தனித்தனி பத்துப் பிரவாகங்களாகி ஓர் க்ஷணப்போதிலே உலகெங்கும் வியாபித்தது; அப்போது விஷ்ணுமுதலிய தேவர்களெல்லாம் மிகுந்த நடுக்கமுடையராய், இஃதென்னை! அகாலத்திற் பிரளயம் நேரிடுகின்றதே என்று மிகவும் ஆலோசித்து மகாதேவரைத் தரிசித்து அவரை மிகுந்தமகிழ்ச்சியோடு பூசித்து, கிருபாமகோததியே! மகாதேவரே! காலமில்லாக்காலத்தில் ஜலப்பிரளயத்தினால் மூடுண்டுபோம் ஸ்தாவரஜங்கமரூபமாகிய இந்த உலகத்தை இரக்ஷித்தருளல்வேண்டும்

என்று பிரார்த்திக்குங்கால், உலகங்களைக் காப்பதில் முயல்பவராகிய சிவபிரான் அவர்கள்மீது கருணைபாலித்து, ஜலப்பிரவாகத்தை எடுத்துத் தமது செஞ்சடையின் ஓர்மயிர்க்காலில் ஓர் சிறிய நீர்த்திவலைபோலாக்கி வைத்தருளினார்; அப்போது விஷ்ணு பிரமா இந்திரன்முதலிய தேவர்கள் அவ்வற்புதத்தைக் கண்டவுடன் சிவபிரானைத் தண்டாகாரமாக வீழ்ந்து நமஸ்கரித்துப் பல்வகைத் தோத்திரங்களினாலே துதித்துப் பரமசிவ! அம்மையாருடைய திருக்கையினின்று தோற்றிய மகாபரிசுத்தமாகிய இந்நதியானது உமது திருச்சடையிலே தரிக்கப்பட்டமை காரணமாக, அதனைத் தரிசித்தலினாலும், பரிசித்தலினாலும், பானஞ்செய்தமையாலும், ஸ்நானஞ்செய்தமையாலும் சமஸ்த பிராணிகளுக்கும் பாவவிமோசனம் எய்துமாகலின், தேவதேவேசா! அந்நதிஜலத்தில் எங்களுக்குச் சிறிது பிரசாதித்தருளல்வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்து, பிரமா விஷ்ணு இந்திரன் என்போர் மிகுமகிழ்வினோடு சிவபிரானிடத்து இந்த ஜலத்தைத் தனித்தனி வாங்கிக்கொண்டு தங்கள் தங்கள் உலகத்தில் வைத்துக்கொண்டார்கள்; விஷ்ணு வாங்கிக்கொண்டுபோய ஜலமானது உலகத்திலே சிரேஷ்டமான விஷ்ணுநதி எனப் பெயர்படைத்தது; அதுபோலவே, பிரமா தாம் வாங்கிக்கொண்டுபோன ஜலத்தை எப்போதும் தமது குண்டிகையிலே வைத்திருந்தார்; இந்திரன் வாங்கிக்கொண்டுபோய ஜலத்தைச் சுவர்க்கலோகத்தில் வைத்தான்; அது ஆகாயகங்கை என்று கூறப்படுகின்றது; பின்னர் நெடுங்காலஞ் சென்றபோது பகீரதர் பிரமலோகத்திலே பிரமாக் கொணர்ந்த அந்நதியை மிகுந்த பிரயாசையோடு பூமிக்குக்கொண்டுவருங்கால், மிகுந்த அலைகள்கொண்டு பயங்கரமுறுமாறு கர்வமுற்ற அந்நதியைச் சிவபிரான் தமது செஞ்சடையிலேந்தி வற்றச்செய்து, பின்னர்ப் பகீரதன் வேண்ட அவர் அதனை விட, விட்டமாத்திரத்தில் அக்கங்கையானது புறப்பட்டு மகாவேகத்தோடு பெரிய அலைகளால் நிரம்பப்பெற்றதுமாய்ப் பூமியை அடைந்து அபாரமாகிய சம்சாரக்கடலினின்று சாகரர்களைக் கரையேற்றினது; ஆகலின், சிவபெருமானது அலங்கார மாலையாகிய கங்கையில் ஸ்நானஞ் செய்தவர்கள் பாவம் தொலையப்பெற்று மோக்ஷத்தை அடைகின்றார்கள்" என்றது ஸ்காந்தபுராணம்.

மலைமடந்தைவிளையாடிவளையாடகரத்தான்
மகிழ்ந்தவள்கண்புதைத்தலுமேவல்லிருளாயெல்லா
வுலகுடன்றான்மூடவிருளோடும்வகைநெற்றி
யொற்றைக்கண்படைத்துகந்தவுத்தமனூர்வினவி
லலையடைந்தபுனல்பெருகியானைமருப்பிடறி
யகிலொடுசந்துந்திவருமரிசிலின்றென்கரைமேற்
கலையடைந்துகலிகடியந்தணரோமப்புகையாற்
கணமுகில்போன்றணிகிளருங்கலயநல்லூர்காணே.

—சு, திருக்கலயநல்லூர்.

பாரகம்விளங்கியபகீரதனருந்தவமுயன்றபணிகண் [வில்
டாரருள்புரிந்தலைகொள்கங்கைசடையேற்றவரன்மலையைவின
வாரதரிருங்குறவர்சேவலின்மடுத்தவரெரித்தவிறகிற்
காரகிலிரும்புகைவிசும்புகமழ்கின்றகாளத்திமலையே.

—ஞா, திருக்காளத்தி.

கூறுமாலைநண்பகற்கூடிவல்லதொண்டர்கள்
பேருமூறுஞ்செல்வமும்பேசநின்றபெற்றியான்
பாரும்விண்ணுங்கைதொழப்பாயுங்கங்கைசெஞ்சடை
யாரநீரோடேந்தினானானைக்காவுசேர்மினே.

—ஞா, திருவானைக்கா.

அறுத்தானையயன்றலைகளஞ்சிலொன்றை
யஞ்சாதேவரையெடுத்தவரக்கன்றோள்க
ளிறுத்தானையெழுநரம்பினிசைகேட்டானை
யிந்துவினைத்தேய்த்தானையிரவிதன்பற்
பறித்தானைப்பகீரதற்காய்வானோர்வேண்டப்
பரந்திழியும்புனற்கங்கைபனிபோலாகச்
செறித்தானைத்திருவீழிமிழலையானைச்
சேராதார்தீநெறிக்கேசேர்கின்றாரே.

—நா, திருவீழிமிழலை.

போர்த்தநீள்செவியாளரந்தணர்க்குப்
பொழில்கொளானிழற்கீழறம்புரிந்து
பார்த்தனுக்கன்றுபாசுபதங்கொடுத்
தருளினாய்பண்டுபகீரதன்வேண்ட
வார்த்துவந்திழியும்புனற்கங்கை
நங்கையாளைநின்சடைமிசைக்கரந்த
தீர்த்தனேநின்றன்திருவடியடைந்தேன்
செழும்பொழிற்றிருப்புன்கூருளானே.

—சு, திருப்புன்கூர்.

---

(௫௫) சிவபெருமான் தம்மடியார்க்குத் தம்மைப் போல இன்பம் கொடுப்பவர்.

ஏஷஹ்யேவாநந்தயாதி।

ஏஷஹ்யேவாநந்தயாதி।

"இவர் நிச்சயமாக ஆனந்தத்தை விளைவிக்கின்றார்" என்று தைத்திரீயோபநிடதம் (உ. எ) கூறுகின்றது.

கோலமாகரியுரித்தவரரவொடுமேனக்கொம்பிளவாமை
சாலப்பூண்டுதண்மதியதுசூடியசங்கரனார்தம்மைப்
போலத்தம்மடியார்க்குமின்பமளிப்பவர்பொருகடல்விடமுண்ட
நீலத்தார்மிடற்றண்ணலார்சிரபுரந்தொழவினைநில்லாவே.

—ஞா, திருச்சிரபுரம்.

---

(௫௬) மனம் வாக்குக்கு எட்டாத சிவபெருமானை அறிந்தவன் யாண்டும் அஞ்சான்.

யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே அப்ராப்ய மநஸா ஸஹ।
ஆநந்தம் ப்ரஹ்மணோ வித்வாந் ந பிபேதி குதஶ்சந॥

யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தேப்ராப்யமநஸாஸஹ
ஆநந்தம் ப்ரஹ்மணோ வித்வாந்நபிபேதி குதஶ்சந!!

"எங்கிருந்து (மனசாகிய) பசுஞானமும், (வாக்காகிய) பாசஞானமுஞ் செல்லமாட்டாது மீண்டுவிடுகின்றனவோ, அந்தப் பிரமத்தின் ஆனந்தத்தை (அருண்ஞானத்தினுல்) அநுபவித்தவன் யாண்டும் பயப்படுவானல்லன்" என்றது தைத்திரீயம். (உ. சு)

𑌪𑌾𑌶𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌶𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌶𑍍𑌚𑌯𑌤𑍋 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌪𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌗𑌮𑍍𑌯𑌤𑍇॥

பாஶஜ்ஞாநாந்ந முக்திஸ்ஸ்யாத் பஶுஜ்ஞாநாத்ததைவச।
ஸர்வதஶ்சயதோமுக்திঃ பதிஜ்ஞாநேந கம்யதே॥

"பாசஞானத்தினுலும், பசுஞானத்தினுலும் முத்தி எய்தாது, சிவானந்தத்தை அடைதற்குவாயிலாய சர்வவியாபகமாயிருக்கும் பதிஞானத்தினுலே பாசநீக்கம் அடையப்படுகின்றது" என்று சுவாயம்புவாகமம் கூறுகின்றது.

வானந்துளங்கிலென்மண்கம்பமாகிலென்மால்வரையுந்
தானந்துளங்கித்தலைதடுமாறிலென்றண்கடலு
மீனம்படிலென்விரிசுடர்வீழிலென்வேலைநஞ்சுண்
டேனமொன்றில்லாவொருவனுக்காட்பட்டவுத்தமர்க்கே.

—நா, தனித்திருவிருத்தம்.

(ருஎ) சிவபெருமான் தேவர்களுள்ளே பிராஹ்மணர்.

𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃।

த்வம் தேவேஷு ப்ராஹ்மணঃ।

"நீவிர் (சிவபெருமான்) தேவர்களுள்ளே பிராஹ்மணராயுள்ளீர்" என்று சாமவேதீயசதபதப்பிராஹ்மணமும்,

𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌪𑌿।
ப்ராஹ்மணோயம் மஹாதேவঃ க்ஷத்ரியோ விஷ்ணுரித்யபி।

"மஹாதேவர் பிராஹ்மணர், விஷ்ணு க்ஷத்திரியர்" என்று தக்ஷகாண்டமுங் கூறுகின்றன.

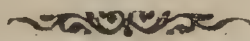
தையலாளொருபாகஞ்சடைமேலாளவளோடு
மையந்தோர்ந்துழல்வாரோரந்தணருறையுமிட
மெய்சொல்லாவிராவணனைமேலோடியீடழித்துப்
பொய்சொல்லாதுயிர்போனான்புள்ளிருக்குவேளூரே.

—ஞா, திருப்புள்ளிருக்குவேளூர்.

வேதியாவேதகீதாவிண்ணவரண்ணாவென்றென்
றோதியேமலர்கடூவியொருங்கிநின்கழல்கள்காணப்
பாதியோர்பெண்ணைவைத்தாய்படர்சடைமதியஞ்சூடு
மாதியேயாலவாயிலப்பனேயருள்செயாயே.

—நா, திருவாலவாய்.

(ரு௮) சிவனடியார்களை நிந்திப்போர்க்குத் தண்டம் நேர்தல்.

𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌵𑌭𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌕𑌾 𑌯𑍇𑌚𑌪𑌾𑌪𑌿𑌨𑌃।
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌦𑍍𑌦𑍈𑌵𑍀𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃॥

ஶிவஸ்ய ஶிவபக்தஸ்ய நிந்தகா யேசபாபிந:।
தேஷாமாஜ்ஞாபவேத்தேவீ வாக்யமேதத் த்ருவம்ஶ்ருதே:॥

"சிவபெருமானையும் சிவனடியார்களையும் நிந்திக்கும் பாவிகளுக்குத் தைவிகமாகிய தண்டனை சம்பவிக்கும் என்ற வேதவாக்கியம் நிச்சயம்" என்று தக்ஷகாண்டமும்,

𑌭𑌕𑍍𑌤𑍈𑌶𑍍𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌲𑌹𑌃 𑌪𑌤𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌪𑌰𑌿।

பக்தைஶ் ஶிவஸ்ய கலஹ: பதிஷ்யத்யாத்மநோபரி।

"சிவபக்தர்களோடு செய்யும் கலகமானது தன்றலையிற்றான் வந்து விழும்" என்று உபதேசகாண்டமும் கூறுகின்றன.

புத்தர்சமண்கழுக்கையர்பொய்கொளாச்
சித்தத்தவர்கடெளிந்துதேறின
வித்தகநீறணிவார்வினைப்பகைக்
கத்திரமாவனவஞ்செழுத்துமே.

—ஞா, பஞ்சாக்கரத்திருப்பதிகம்.

பத்தினிபத்தர்கள்தத்துவஞானிகள்
சித்தங்கலங்கச்சிதைவுகள்செய்தவ
ரத்தமுமாவியுமாண்டோன்றின்மாய்ந்திடுஞ்
சத்தியமீதுசதாநந்தியாணையே.

—நா, திருமந்திரம்.

மற்றவர்கள்வெவ்வுரையும்பிள்ளையார்முன்வருசின்னப்பெருகொலியுமன்னுந்தொண்டர், பொற்புடையவார்ப்பொலியுஞ்செவியினூடுடைத்தநாராசமெனப்புக்கபோது, செற்றமிகுமுள்ளத்துப்புத்தநந்திசெயிர்த்தெழுந்துதோர்குழாஞ்சூழச்சென்று, வெற்றிபுனைசின்னங்கள்வாதிலெம்மைவென்றன்றேபிடிப்பதெனவெகுண்டுசொன்னான்.

மற்றவர்கணிலைமையையும்புத்தநந்திவாக்கின்போரேற்றவன்றன்றலையுமெய்யு, மற்றுவிழவத்திரவாக்கதனலன்பராறுத்ததுவுங்கண்டவரனடியாரெல்லாம், வெற்றிதரும்பிள்ளையார்தமக்குச்சென்றுவிண்ணப்பஞ்செயவெதிர்ந்தவிலக்குநீங்க, வுற்றவிதியதுவேயாமரவென்றெல்லாமோதுமெனவவ்வொலிவானுற்றதன்றே.

—பெரியபுராணம்.

(ருக) சிவபெருமானுக்குப் பிறப்பில்லாமை.

அஜாத இத்யேவம் கஶ்சித்பீருः ப்ரதிபத்யதே।

அஜாத இத்யேவம் கஸ்சித்பீருः ப்ரதிபத்யதே।

"(ஜனனத்துக்கு அஞ்சும்) ஒருவன் நீர் பிறவாதுள்ளீர் என்னும் இம்மொழிகளைக் (கூறிக்) கொண்டு (நும்மை) சரணடைகின்றான்" என்று சுவேதாசுவதர (ச. உக) மும்,

அஜாதமிமமேவைகம் ஜ்ஞாத்வா ஜந்மநி பீரவः।
ப்ரபத்யந்தே஽ஸ்ய தேவஸ்ய மோக்ஷார்த்தம் தக்ஷிணாமுகம்॥

அஜாதமிமமேவைகம் ஜ்ஞாத்வா ஜந்மநி பீரவः।
ப்ரபத்யந்தேஸ்ய தேவஸ்ய மோக்ஷார்த்தம் தக்ஷிணாமுகம்॥

"ஜனனத்திற் பயமுற்றவர்கள் அவ்வொருவரையே பிறப்பிலாப் பொருளென்றறிந்து மோக்ஷமடையுமாறு தேவாதி தேவருடைய தக்ஷிணாமுகத்தைச் சரணடைகின்றார்கள்" என்று உபதேச காண்டமும் உபதேசிக்கின்றன.

பிறப்பாதியில்லான்பிறப்பார்பிறப்புச்
செறப்பாதியந்தஞ்செலச்செய்யுந்தேசன்
சிறப்பாடுடையார்திருப்பறியலூரில்
விறற்பாரிடஞ்சூழவீரட்டத்தானே.

—ஞா, திருப்பறியலூர்வீரட்டம்.

ஒருகாலத்தொன்றாகிநின்றார்போலு
மூழிபலகண்டிருந்தார்போலும்
பெருகாமேவெள்ளந்தவிர்த்தார்போலும்
பிறப்பிடும்பைசாக்காடொன்றில்லார்போலு
முருகாதாருள்ளத்துநில்லார்போலு
முவப்பார்தம்மனத்தென்றுநீங்கார்போலு
மருகாகவந்தென்னையஞ்சேலென்பா
ரணியாரூர்த்திருமூலட்டானனாரே.

—நா, திருவாரூர்.

---

(௬௦) சிவபெருமான் முதல் இறுதியில்லாதவர்.

𑌤𑌮𑌾𑌦𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑌮𑍇𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌮𑌰𑍂𑌪𑌮𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌮𑍍।
𑌉𑌮𑌾𑌸𑌹𑌾𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌂...............॥

தமாதி மத்யாந்தவிஹீநமேகம் விபுஞ்சிதாநந்தமரூபமத்புதம்।
உமாசஹாயம் பரமேஸ்வரம் ப்ரபும்.....................॥

"வியாபகரும், சிதானந்தரும், அரூபரும், அற்புதரும், உமா சகாயரும், பரமேசுவரரும், முதல் இடை இறுதி இல்லாத ஏகருமாயினாரை (முனியானவன் வழிபட்டு), அவரை அடைகின்றான்" என்று கைவல்லியோபநிடதம் கூறுகின்றது. முதல் இடை இறுதியாயினார் என்று ஒவ்வோரிடங்களிற் கூறினமை படைப்பு நிலை இறுதி பற்றியேயாம்.

மாதூரும்வாணெடுங்கண்செவ்வாய்மென்றோண்
மலைமகளைமார்பத்தணைத்தார்போலு
மூதூர்முதுதிரைகளானார்போலு
முதலுமிறுதியுமில்லார்போலுந்
தீதூரநல்வினையாய்நின்றார்போலுந்
திசையெட்டுந்தாமேயாஞ்செல்வர்போலு
மாதிரைநாளாவமர்ந்தார்போலு
மாக்கூரிற்றான்றோன்றியப்பனாரே.

—நா, திருவாக்கூர்த்தான்றோன்றிமாடம்.

(௬௧) சிவபெருமானை அறிபவன் அரியன்.

ஶ்ரவணாயாபி பஹுபிர்யோ ந லப்ய: ஶ்ருண்வந்தோபி பஹவோ யந்ந வித்யு: । ஆஶ்சர்யோ வக்தா குஶலோऽஸ்ய லப்தாऽऽஶ்சர்யோ ஜ்ஞாதா குஶலாநுஶிஷ்ட: ॥

ஶ்ரவணாயாபி பஹுபிர்யோநலப்ய: ஶ்ருண்வந்தோபி பஹவோ யந்ந வித்யு: । ஆஶ்சர்யோ வக்தா குஶலோஸ்ய லப்தாஶ்சர்யோஜ்ஞாதா குஶலாநுஶிஷ்ட:॥

"எந்தப் பரமான்மாவாகிய சிவபிரான் அநேகர்களாற் கேட்டற்கும் அரியராய் உள்ளார்; (அவரைக்) கேட்டிருக்கும் அநேகரும் அந்தப் பரமான்மாவை நாடுகின்றிலர்; அவ்வியல்பினராகிய பரமான்மவிஷயத்தில் உபதேசிக்கின்றவனும் அரியன்; அப்பரமான்மாவை நாடுகின்றவன் சமர்த்தன்; சமர்த்தனால் உபதேசிக்கப்பட்டு அந்தப் பரமான்மசிவபிரானை நாடுகின்றவன் அரியன்" என்றது கடோபநிடதம். (உ. எ)

பாடிற்றிலேன்பணியேன்மணிநீயொளித்தாய்க்குப்பச்சூன்
வீடிற்றிலேனைவிடுதிகண்டாய்வியந்தாங்கலறித்
தேடிற்றிலேன்சிவனெவ்விடத்தானெவர்கண்டனரென்
றோடிற்றிலேன்கிடந்துள்ளுருகேனின்றுழைத்தனனே.

—திருவாசகம்.

(௯௨) அறிந்தேன் என்னும் தற்போத முடையார்க்கு எட்டாதவர் சிவபெருமான்.

𑌅𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌮𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌤𑌾𑌮𑍍।

அவிஜ்ஞாதம் விஜாநதாம் விஜ்ஞாதமவிஜாநதாம்।

"அறிந்தோம் என்பார்க்கு அறியப்படாமலும், அறிந்திலோம் என்பார்க்கு அறியப்பட்டவருமாம்" என்று கேநோபநிடதம் (௧௧) கூறுகின்றது.

கூரரவத்தணையானுங்குளிர்தண்பொய்கை
மலரவனுங்கூடிச்சென்றறியமாட்டா
ராரொருவரவர்தன்மையறிவார்தேவ
ரறியோமேன்பார்க்கேல்லாமறியலாகாச்
சீரரவக்கழலானைநிழலார்சோலைத்
திருப்புன்கூர்மேவியசிவலோகனை
நீரரவத்தண்கழனிநீடூரானை
நீதனேனென்னேநானினையாவாறே.

—நா, திருப்புன்கூருந்திருநீடூரும்.

(௯௩) பிரமவிஷ்ணுக்கள் சிவபெருமானுடைய அடிமுடிகளைத் தேடப்போந்தமை.

𑌯𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌾𑌮𑍍𑌭𑍋𑌰𑍁𑌹𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌂 𑌮𑍃𑌗𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌨𑌾 𑌸𑌹।
𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌹𑍇𑌶𑌾𑌨𑌮𑌵𑌾𑌙𑍍𑌮𑌨𑌸𑌗𑍋𑌚𑌰𑌮𑍍।
𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌮𑍍𑌰𑌤𑌨𑍋𑌰𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌮𑌕𑌰𑍋𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃॥

யத்பாதாம்போருஹத்வந்த்வம் ம்ருக்யதே விஷ்ணுநா ஸஹ।
ஸ்துத்வா ஸ்துத்யம் மஹேஶாநமவாங்மநஸகோசரம்।
பக்த்யா நம்ரதநோர் விஷ்ணோ: ப்ரஸாதமகரோத் விபு:॥

"(சிவபெருமானது முடியைத் தேடப்போன பிரமாவோடு) கூட விஷ்ணுவினால் அவரது இரு திருவடித்தாமரையும் தேடப்

படுகின்றன; வாக்கு மனசுக்கெட்டாத சிவபெருமானை ஸ்துதித்துப் பக்தியினாலே வணங்கினவராகிய விஷ்ணுவுக்குச் சிவபெருமான் அருள்பாலித்தார்" என்று சரபோபநிடதமும்,

[illegible]।
யோ கோ³ரம் வேஷமாஸ்தா²ய ஶரபா⁴க்²யம் ஜ்யோதிர்லிங்க³மய: ஶிவ:।
[illegible]।
[illegible]।
கிம் ப³ஹுனோக்தேன ... [illegible]।
நாஸ்தி நாஸ்தி ப³ஹு ஸத்யம் ... [illegible]।
ய: பஶ்யதி ... [illegible]।
[illegible]।
[illegible]।
[illegible]।
[illegible]।
[illegible]।
[illegible]।
[illegible]।
ப³ஹு ... விஷ்ணு ... [illegible]।
[illegible]।
[illegible]।
[illegible]।
ஸாக்ஷாத் கேவலம் ஶம்பு⁴ ... ரக்ஷகம் பரம்।
தச்சி²வாஜ்ஞயா தஸ்ய ... [illegible]।
நித்ய ... [illegible]।
... ஜ்யோதிஷ: பரமஸ்ய ஸ:।

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍀𑌶𑌾𑌨𑌂 𑌶𑌂𑌕𑌰𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌶𑌂𑌕𑌰𑌮𑍍।
𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯 𑌵𑌚𑌸𑌾 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌪𑌦𑍈𑌕𑌯𑌾।
𑌭𑌵𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑌰𑌵𑌾𑌰𑌯𑍋𑌰𑌯𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌶𑌂𑌕𑌰 𑌕𑍃𑌯𑌾।
𑌕𑌂 𑌹𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌰𑍍𑌵𑌶𑌂𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌹𑌿𑌤𑍋𑌦𑍍𑌯𑌤𑌃॥

ததந்தரே பகவாந் ஶம்புராவிராஸீஜ் ஜகத்குரு꞉।
லோகோபத்ரவமாகர்ண்ய ஜ்யோதிர்லிங்கதயா ஶிவ꞉।
தத்புதமுபாவாவாமபஶ்யாவ பரஸ்பரம்।
ரேரே தேவௌ ஹீநபலௌ மஹாமோஹபராயணௌ।
கிம்பலம் யுவயோர்முக்த்வா மஹாதேவபலம் பரம்।
நாஸ்தி நாஸ்திபலம் ஸத்யம் முச்யதேத்ரமயாதுநா।
ய꞉ ப்ரபஶ்யதி லிங்கஸ்ய யுவயோர் பரஸ்வரூபிண꞉।
ஊர்த்வபாகமதோபாகம் ஸ வை பலவதாம் வர꞉।
வாசமேநாம் நிஶம்யைதாமாவாமித்தம் ததாத்மஜ।
முக்த்வா கோபம் புநர்கர்வயுக்தாவத்யந்தமாத்மநி।
புரஸ்தாத் பாஸ்வரம் ஜ்யோதிஸ்ததப்யாலோக்ய கர்விதௌ।
அகண்யாக்நிபுத்யா தமூர்த்வாதோபாகவீக்ஷயா।
க்ருதப்ரதிஜ்ஞாவந்யோந்யம் ஹம்ஸக்ரோடஸ்வரூபிணௌ।
ஸஹஸ்ரயோஜநோச்ராயௌ மஹாவேகபலாந்விதௌ।
பஹுதூரம் ததோ கத்வா விஷ்ணுர்பக்நமநோரத꞉।
அத்யந்தருக்ணதேஹோயந் ததாத்யந்தஶகுந்வித꞉।
புநராகமநேஶக்த꞉ பதம் கந்தும் ததைவச।
அஸமர்த்தஸ்ததாதேஹம் தஞ்ச த்யக்துமயம் ஸுத।
ஸஸ்மார கேவலம் ஶம்பும் ததாநீம் ரக்ஷகம் பரம்।
ததஶ்ஶிவாஜ்ஞயா தஸ்ய பலம் கிஞ்சித் பபூவ ஹ।
நிவ்ருத்தஸ் ஸஹஸாஸோயம் பூதலம் ப்ராப்ய மாதவ꞉।
அதோபாகமத்ருஷ்ட்வாஸ்ய ஜ்யோதிஷ꞉ பரமஸ்யஸ꞉।
வேபமாநஶ்ஶரீரோயந் தஸ்தே நத்வா புரஸ்ஸுத।
ஸஹஸ்ராப்தாவதி ததா ஸோஹம் ஹம்ஸஸ்வரூபவாந்।
உபர்யுபரிகத்வாத ருக்ணபக்ஷாதிது꞉கித꞉।

கந்துமூர்த்வமஶக்தத்வாத்ம த்ருஷ்ட்வா ஜ்யோதிஷஶ்ஶிர꞉।
ப்ரமந்தீதஸ்ததஸ்தூர்ணம் க்ஷணம் தத்ராவஸம் ஸுத।
ததாநீம் ஜ்யோதிஷஸ்தஸ்ய வாமபாகாத் ப்ரதஸ்திரே।
ஷித்தா꞉ கேசந யோகீந்த்ரா ருத்ராக்ஷக்ருதபூஷணா꞉।
ஹம்ஸோயமதுநாத்யந்தமஜ்ஞாநேந பரீவ்ருத꞉।
இத ஊர்த்வம் பதம் வா சேத் கமிஷ்யதி மரிஷ்யதி।
விஷ்ணுரப்யேதஜ்ஞத்வா ஜ்யோதிஶ்ஶைவம் பராத்பரம்।
அத்ருஷ்ட்வைதஸ்ய மஹஶோ மூலபாகம் ஶுகந்வித꞉।
நிவ்ருத்தோ நிதராம் கிந்ந꞉ ப்ரணம்யாஸ்தே பயாந்வித꞉।
ஶிவஸ்யாநுக்ரஹேணாஸ்ய மஹாமூடஸ்ய பக்ஷிண꞉।
ப்ராணாஸ்திஷ்டந்த்யஸந்தேஹோ நசேந்மரணமேவஹி।
இதி ப்ருவாணாஸ்தேந்யோந்யம் நிர்யயுர்மத்புரஸ்ஸுத।
ஸமாகர்ண்ய வசஸ்தேஷாமஹமப்யாப்தசேதந꞉।
கதமோஹதயா ஶீக்ரம் நிவ்ருத்தஸ்தந்மஹீதலம்।
ப்ராப்ய ப்ரீத்யா மஹாதேவம் ஸ்துத்வா ஸ்தோத்ரைரநேகதா।
ததாநீமாவயோ꞉ காசிதுத்பந்நா ஶங்கராஜ்ஞயா।
பூஜாகார்யா மஹேஶஸ்ய ஜ்யோதிஷ்யத்ரேதி ஶேமுஷீ।
வ்ருந்தைவ ப்ராந்தமாவாப்யாம் விஷ்ணோமோஹவஶாதிஹ।
இத்யுக்த்வாவாந் ததாந்யோந்யம் பூஜாயாம் க்ருதநிஶ்சயௌ।
அபூஜயாவ தேவேஶம் பக்த்யா பரமயா ஸுத।
ஆவிராஸீத் ததஶ்ஶம்புர் ஜ்யோதிர்மத்யாதுமாஸக꞉।
தம் த்ருஷ்ட்வா தேவமீஶாநம் ஶங்கரம் லோகஶங்கரம்।
ப்ரணம்ய பரயா பக்த்யா ஸ்துத்வா ஸ்தோத்ரைரநேகதா।
ஆவயோரபராதோயம் க்ஷந்தவ்ய꞉ ஶங்கர த்வயா।
த்வம்ஹி ஸர்வகுருஶ்ஶம்புஸ்ஸர்வலோகஹிதோத்யம꞉॥

"அவ்வமையத்திலே விசுவகுருவும் பகவானும் சம்புவுமாகிய சிவபெருமான் உலகவுபத்திரவத்தைக் கேட்டு ஜ்யோதிலிங்கரூபமாக ஆவிர்ப்பவித்தார்; அந்த அற்புதத்தைப் பிரம விஷ்ணுக்களாகிய நாம்இருவரும் விரைந்து பார்த்தோம்; அப்போது ஓர் (அசரீரிவாக்கு) ரேரே! பலமிலராய் மகாமோகமுடையராயுள்ள தேவர்களே! சிவபெருமானுடைய பரமாகிய பலத்தை விடுத்து உங்களுக்கு

யாது பலம்! சத்தியமாகப் பலம் இல்லை! இல்லை! என்றே சொல்கின்றேன்; ஜ்யோதிவடிவமாகிய இலிங்கத்தின் ஊர்த்துவபாகத்தையும் அதோபாகத்தையும் எவர் காண்கின்றாரோ, அவரே பலவான்களுட் சிரேஷ்டர்; இந்த வார்த்தையைக் கேட்டு நாங்கள் இருவரும் இந்தப்பிரகாரம் கோபத்தைவிடுத்து, மனசிலே மிகுந்த கர்வமுடையாராயினேம்; எங்களுக்கு முற்பட்டுள்ள ஜ்யோதியை நோக்கி அகங்காரமுற்று, அறிவினால் அக்கினியை மதியாது அதின் முடியையும் அடியையும் பார்த்துப் பிரதிஞ்ஞை செய்துகொண்டு அன்னரூபமும்றி பன்றூபமுமுடையாராயினோம்; ஆயிரம் யோஜனை உயரங்கொண்டு மகாவேகபலங்களையுடையாய் அன்னரூபங்கொண்ட பிரமா ஊர்த்துவபாகத்தை நாடவும் விஷ்ணு அதோபாகத்தை நாடவும் தொடங்கினர்; வெகுதூரம் (பன்றிரூபமெடுத்துக் கீழே போன) விஷ்ணு மனமுடைந்து அத்தியந்தம் வருந்தியதேகமுடையாய் மிகுந்த துக்கமுடையராய்ப் பின்னர்க் கால்வைத்து வருதற்கும் அசக்தராய் அப்போது தேகத்தையும் விடத்தக்கவராய் அசமத்தராகி இரக்ஷகரும் பாருமாகிய சிவபெருமானையே சிந்திக்க, அச்சிவபெருமான் ஆஞ்ஞையினாற் சிறிது பலமுண்டாக, உடனே அவர் பூமிக்கு வந்துவிட்டார்; சிவபெருமானுடைய சோதியின் அடியைக்காணமாட்டாமற் சரீரம் நடுங்கி வணங்கிக்கொண்டு அவர் முன்னே நின்றார்; அன்னரூபங்கொண்ட பிரமாவாகிய (நான்) ஆயிரம் வருஷம்வரையும் மேன்மேற்போய் இறகுகளெல்லாம் நோவ மிகுந்த கவலைகொண்டு மேலே போகமுடியாமையாற் சோதியின் முடியைக் காணமாட்டாது விரைந்து அங்கும் இங்கும் திரிந்து க்ஷணப்போது நிலைத்தேன்; அப்போது சோதியின் வாமபாகத்திலே உருத்திராக்ஷம் தரித்தவராய்ச் சில சித்தயோகீந்திரர்கள் வெளிப்பட்டார்கள்; இந்த அன்னத்துக்கு இப்போது அத்தியந்தம் அறிவீனம் ஏற்பட்டிருக்கின்றது; இன்னும் மேலே போமாயின் இறந்துவிடும்; விஷ்ணுவும் இந்தப்பிரகாரம் பராற்பரராகிய சிவசோதியை அறியாதும், அதோபாகத்தைக் காணாதும் துக்கங்கொண்டு மீண்டுவந்து இளைத்துப்போய் அச்சத்தோடு நமஸ்கரித்தார்; சிவபெருமானுடைய அநுக்கிரகத்தினாலே இந்த மகாமூடமாகிய பக்ஷிக்குப் பிராணன் இருக்கின்றது. இல்லையேல் இறந்துவிடும் என்று இந்தப்பிரகாரம் அவர்கள் ஒருவர்க்கொருவர் கூறிக்கொண்டு போயினர்; அவர்கள் கூறிய வார்த்தையைக் கேட்டு அறிவு பெற்று மயக்கநீங்கி விரைந்து பூமியை அடைந்தேன்; பயத்தி

ளேடு மகாதேவரைத் தோத்திரங்களினாலே அநேகபிரகாரமாகத் துதித்தேன்; அப்போது அவ்விடத்தில் அவருக்குப் பூசை செய்யவேண்டுமெனச் சிவாஞ்ஞையினால் எங்களுக்கு அறிவுண்டாயிற்று; விஷ்ணுவே! எங்களுக்கு விருதாவாக மோகத்தினால் மயக்கம் எய்திற்று என்று ஒருவர்க்கொருவர் கூறி நாங்கள் பூசைசெய்தற்கு நிச்சயித்துத் தலையன்பினாற் சிவபிரானைப் பூசித்தோம்; அந்தச் சோதிமத்தியிலே உமாசமேதராகிய சிவபெருமான் ஆவிர்ப்பவித்தார்; உலகத்துக்கு இதஞ் செய்பவரும், தேவரும், ஈசானருமாகிய சிவபெருமானைக் கண்டு மிகுந்த பக்தியினால் வணங்கி அநேக ஸ்தோத்திரஞ் செய்தோம்; சுவாமீ! எங்களுடைய இந்த அபராதத்தைப் பொறுத்தருள்க; நீவிரே எல்லோர்க்கும் குருவும், சம்புவும், சர்வலோகத்துக்கும் இன்பஞ் செய்பவருமாம்" என்று வாழ்த்தியதாகச் சிவரகசியகண்டமும் கூறுகின்றன.

பன்றிக்கோலங்கொண்டிப்படித்தடம்பயின்றிடப்
பாலுமாருளுமேயப்பறவையினுருவுகொள
வொன்றிட்டேயம்புச்சேருயர்ந்தபங்கயத்தவ
னோதானோதானஃதுணராதுருவினதடிமுடியுஞ்
சென்றிட்டேவந்திப்பத்திருக்களங்கொள்பைங்கணின்
றேசால்வேறோராகாரந்தெரிவுசெய்தவனதிடங்
கன்றுக்கேமுன்றிற்கேகலந்திலங்கிறைக்கவுங்
கர்லேவாராமேலேபாய்கழுமலவளநகரே.

—ஞா, திருப்பிரமபுரம்.

நாடிநாரணனுன்முகனேன்றிவர்
தேடியுந்திரிந்துங்காணவல்லரோ
மாடமாளிகைசூழ்தில்லையம்பலத்
தாடிபாதமென்னெஞ்சுளிருக்கவே.

—நா, கோயில்.

வாழ்வாவதுமாயம்மிதுமண்ணாவதுதிண்ணம்
பாழ்போவதுபிறவிக்கடல்பசிநோய்செய்தபறிதான்
றாழாதறஞ்செய்ம்மின்றடங்கண்ணான்மலரோனுங்
கீழ்மேலுறநின்றான்றிருக்கேதாரமெனீரே.

—சு, திருக்கேதாரம்.

(௬௪) சிவபெருமான் ஞானப்பெருங்கடற்கு நாதர்.

𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮।
ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம் ப்ரஹ்ம।

"சத்தியம் ஞானம் அனந்தமாயுள்ளது பிரமம்" என்று தைத்திரீய ப்ரஹ்மானந்தவல்லியும்,

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌗𑍁𑌣𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃।
𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌞𑍍𑌚 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑌿𑌚𑍍𑌛𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌵𑍍𑌯𑌯𑌾𑌮𑍍॥

ஜ்ஞாநமூர்த்திர் மஹாதேவஸ்ஸத்யாநந்தகுணஃ ஸ்ம்ருதஃ।
நாஸ்தி தஸ்ய ஶரீரஞ்ச முக்த்வா சிச்சக்திமவ்யயாம்॥

"ஞானமூர்த்தியாகிய மகாதேவர் சத்தியஞானனந்தகுணமுடையர்; அழியாத ஞானசத்தியன்றி அவருக்குச் சரீரம் இல்லை" என்றும்,

𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌶𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑍇 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌮𑍍𑌬𑌕𑍇।
𑌨𑍀𑌲𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑍇 𑌰𑍁𑌤𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌬𑍋𑌧𑌦𑍁𑌗𑍍𑌧𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌧𑍌 𑌶𑌿𑌵𑍇।
𑌰𑍁𑌜𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌯𑌤𑍀𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑌯𑌯𑌾𑌹𑍍𑌯𑌸𑍌।
𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌯𑍋𑌗𑌰𑍂𑌢𑌿𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮𑍇𑌦𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌨𑍇॥

பரப்ரஹ்மணி ஸர்வேஶே மஹாதேவே த்ரியம்பகே।
நீலக்ரீவே ருதாநந்த போததுக்தாம்புதௌ ஶிவே।
ருஜந்த்ராவயதீஷ்டாநாம் பக்தாநாம் தயயாஹ்யஸௌ।
வர்த்ததே யோகரூடிப்யாம் தந்நாமேதம் ஸ்வபாவநே॥

"தமது அன்புக்கியைந்த அடியார்களிடத்துள்ள கருணையினால் அவர்கள் துக்கத்தைத் தொலைக்கின்றமையின் சாக்ஷாத் பரப்பிரமமும், சர்வேசுவரரும், மகாதேவரும், முக்கண்ணரும், நீலகண்டரும், சத்தியானந்தஞானப்பாற்கடலும், மகாதாயருமாயுள்ள அச்சிவபெருமானிடத்து (உருத்திரர் என்னும்) அம்மொழியானது காரணப்பெயராயும் இடுகுறிப்பெயராயும் முழுமையும் இயைந்ததாக இருக்கின்றது" என்றும் தக்ஷகாண்டமும் கூறுகின்றன.

சிவபெருமானைவிட்டுச் சத்தியில்லாமையானும், அச்சத்தியைவிட்டுச் சத்தியஞானனந்தாதி குணங்களில்லாமையானும், தைத்திரீய ஆரணியகம் (க௦. உஉ. ச௦) அவரை "அம்பிகாபதி" எனச் சத்திக்குத் தலைவராகக் கூறலானும், அச்சிவபெருமான் ஞானக்கடற்கு நாதர் எனப்படுகின்றார்.

ஒட்டகத்தேயூணுகவுகந்தார்போலு
மோருருவாய்த்தோன்றியுயர்ந்தார்போலு
நாட்டகத்தேநடைபலவுநவின்றார்போலு
ஞானப்பெருங்கடற்கோர்நாதர்போலுங்
காட்டகத்தேயாடலுடையார்போலுங்
காமரங்கள்பாடித்திரிவார்போலு
மாட்டகத்திலானைந்துகந்தார்போலு
மணியாரூர்த்திருமூலட்டானனாரே.

—நா, திருவாரூர்.

நன்றாகநடைபலவுநவின்றார்போலு
ஞானப்பெருங்கடற்கோர்நாதர்போலுங்
கொன்றாகிக்கொன்றதொன்றுண்டார்போலுங்
கோளரக்கர்கோன்றலைகள்குறைத்தார்போலுஞ்
சென்றார்திரிபுரங்களெய்தார்போலுந்
திசையனைத்துமாயனைத்துமானார்போலு
மன்றாகிலாயிரம்பேரார்போலு
மணியாரூர்த்திருமூலட்டானனாரே.

—நா, திருவாரூர்.

---

(௬௫) சிவபெருமான் கருணைக்கடல்.

ஃஉவஃஂ ஃஹாசெஷவஃ-ஃஷ நஂ யஞுஃஞு நா।
ந ஃஜெயஂ ஃஞவாஃஸிஂயொ.........॥

பகவந்தம் மஹாதேவமுக்த்வாந்யம் யஞ்ச கஞ்சந।
ந பஜேயம் க்ருபாஸிந்தோ...........॥

"கருணைக்கடலே! பகவானும் மஹாதேவருமாகிய தேவரீரையன்றி மற்றியாரையும் நான் வழிபடுவதில்லை" என்றான் தக்ஷன் என்று தக்ஷகாண்டம் கூறுகின்றது.

கரணங்களெல்லாங்கடந்துநின்றகறைமிடற்றன்
சரணங்களேசென்றுசார்தலுமேதானெனக்கு
மரணம்பிறப்பென்றிவையிரண்டின்மயக்கறுத்த
கருணைக்கடலுக்கேசென்றூதாய்கோத்தும்பீ.

—திருவாசகம்.

---

(௬௬) ஆகாயம் பூமிமுதலியவற்றுக்கு உறைவிடஞ் சிவபெருமான்.

𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌦𑍍𑌯𑍌𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌮𑍋𑌤𑌂 𑌮𑌨𑌸𑍍
𑌸𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌃 । 𑌤𑌮𑍇𑌵𑍈𑌕𑌂 𑌜𑌾
𑌨𑌥 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌨𑌮𑌨𑍍𑌯𑌾𑌵𑌾𑌚𑍋 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚𑌥 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈
𑌷 𑌸𑍇𑌤𑍁𑌃॥

யஸ்மிந் த்யௌ: ப்ருதிவீசாந்தரிக்ஷமோதம் மநஸ்
ஸஹ ப்ராணைஸ்ச ஸர்வை: । தமேவைகம் ஜாநத ஆத்மா
நமந்யாவாசோ விமுஞ்சத அம்ருதஸ்யைஷ ஸேது:॥

"எவரிலே பிருதிவியினாற் குறிக்கப்படும் ஆத்மதத்துவமும், அந்தரிக்ஷலோகத்தினாற் குறிக்கப்படும் வித்தியாதத்துவமும், தியௌ என்பதினாற் குறிக்கப்படும் சிவதத்துவமும், சமஸ்த பிராணன்களோடுள்ள மனசும் குறுக்கும் மறுக்குமாகக் கோக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ, அந்த ஏகராகிய (சிவபிரானை) அந்தரான்மாவாக அறிக; ஏனைய வார்த்தைகளை விடுக்க; முத்திக்கு இவரே அணையாயுள்ளார்" என்று முண்டகோபநிடதம் (உ. உ. ரு) கூறுகின்றது.

தலையானையெவ்வுலகுந்தானானைத்
தன்னுருவம்யாவர்க்குமறியவொண்ணா
நிலையானைநேசர்க்குநேசன்றன்னை
நீள்வானமுகடதனைத்தாங்கிநின்ற
மலையானைவரியரவுநாணுக்கோத்து
வல்லசுரர்புரமூன்றுமடியவெய்த
சிலையானைத்திருநாகேச்சரத்துளானைச்
சேராதார்நன்னெறிக்கட்சேராதாரே.

—நா, திருநாகேச்சரம்.

பொறையவன்காண்பூமியேழ்தாங்கியோங்கும்
புண்ணியன்காணண்ணியபுண்டரீகப்போதின்
மறையவன்காண்மறையவனைப்பயந்தோன்றான்காண்
வார்சடைமாசுணமணிந்துவளரும்பிள்ளைப்
பிறையவன்காண்பிறைதிகழுமெயிற்றுப்பேழ்வாய்ப்
பேயோடங்கிடுகாட்டிலெல்லியாடு
மிறையவன்காணெழிலாரும்பொழிலார்கச்சி
யேகம்பன்காணவனென்னெண்ணத்தானே.

—நா, திருக்கச்சியேகம்பம்.

(௬எ) சிவபெருமான் உலகத்தைக் கலங்காவண்ணம் தாங்குபவர்.

ஃய ய ஆத்மா ஸ ஸேதுர் விதருதிரேஷாம் லோகா நாமஸம்பேதாய|

அத ய ஆத்மா ஸ ஸேதுர் வித்ருதிரேஷாம் லோகா நாமஸம்பேதாய|

"இவ்வுலகங்களுக்கு யாதும் கலக்கம் நேரிடாவண்ணம் தாங்கும் சேது (அணை) இந்தப் (பரம) ஆன்மா" என்றது சாந்தோக்கியோபநிடதம் (அ. ௪. ௧)

ஓராதாருள்ளத்தினில்லார்தாமே
யுள்ளூறுமன்பர்மனத்தார்தாமே
பேராதென்சிந்தையிருந்தார்தாமே
பிறர்க்கென்றுங்காட்சிக்கரியார்தாமே
யூராருமூவுலகத்துள்ளார்தாமே
யுலகநடுங்காமற்காப்பார்தாமே
பாரார்முழவத்திடையார்தாமே
பழனநகரெம்பிரானார்தாமே.

—நா, திருப்பழனம்.

(கூஅ) சிவபெருமானுக்குத் தோடுகுண்டல முடைமை.

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌵𑌾𑌮𑌕𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ।

தக்ஷிணே குண்டலே கர்ணே வாமகர்ணே து பத்ரகம்।

"சிவபெருமானது இடக்காதிலே தோடும் வலக்காதிலே குண்டலமும் உளவாம்" என்று காரணாகமத்துப் பூர்வபாகம் கூறுகின்றது.

தோடுடையான்குழையுடையானரக்கன்றன்றோளடர்த்த
பீடுடையான்போர்விடையான்பெண்பாகமிகப்பெரியான்
சேடுடையான்செங்காட்டங்குடியுடையான்சேர்ந்தாடுங்
காடுடையானாடுடையான்கணபதீச்சரத்தானே.

—ஞா, திருச்செங்காட்டங்குடி.

(கூகூ) மூன்று கண்களையுடையர் சிவபெருமான்.

𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂𑌬𑌕𑌂 𑌯𑌜𑌾𑌮𑌹𑍇 𑌸𑍁𑌗𑌨𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌮𑍍 ।

த்ரியம்பகம் யஜாமஹே ஸுகந்திம் புஷ்டிவர்த்தநம்।

"பரந்த கீர்த்தியைத் தருபவரும், சரீரபுஷ்டியை விருத்தி செய்பவருமாகிய திரிநேத்திரராம் சிவபெருமானை வழிபடுகின்றோம்" என்று இருக்குவேதம் (எ. ருகூ. உ) கூறுகின்றது.

கண்ணுமூன்றுடையாதிவாழ்கலிக்காழியு
ளெண்ணலந்தண்ணருள்பேணிஞானசம்பந்தன்சொல்
வண்ணமூன்றுந்தமிழிற்றெரிந்திசைபாடுவார்
விண்ணுமண்ணும்விரிகின்றதொல்புகழாளரே.

—ஞா, திருப்பிரமபுரம்.

மூன்றுகோலாமவர்கண்ணுதலாவன
மூன்றுகொலாமவர்சூலத்தின்மொய்யிலை
மூன்றுகொலாங்கணைகையதுவின்னாண்
மூன்றுகொலாம்புரமெய்தனதாமே.

—நா, விடந்தீர்த்ததிருப்பதிகம்.

(எ0) சிவபெருமானுக்குச் சோம சூரிய அக்கினி என்னும் முச்சுடரும் கண்களாதல்; திரிசூலந் தரித்தல்.

𑌸𑍋𑌮𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌃।

ஸோமஸூர்யாக்நிநேத்ர:|

"சோமசூர்யாக்கிநி நேத்திரமுடையர்" என்று சரபோபநிடதமும்,

𑌕𑌾𑌮𑌘𑍍𑌨𑌾𑌯 𑌪𑍁𑌰𑌘𑍍𑌨𑌾𑌯 𑌕𑌲𑌿𑌪𑍍𑌰𑌮𑌥𑌨𑌾𑌯 𑌤𑍇।
𑌸𑍋𑌮𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌸𑍋𑌮𑌾𑌰𑍍𑌧𑌧𑌾𑌰𑌿𑌣𑍇।
𑌅𑌘𑌘𑍍𑌨𑌾𑌯 𑌮𑌖𑌘𑍍𑌨𑌾𑌯 𑌸𑍁𑌖𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍍𑌯𑍈𑌕𑌹𑍇𑌤𑌵𑍇।
𑌶𑌂𑌭𑌵𑍇 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑌾𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑍂𑌲𑌿𑌨𑍇॥

காமக்நாய புரக்நாய கலிப்ரமதநாயதே|
ஸோமஸூர்யாக்நிநேத்ராய நமஸ்ஸோமார்த்ததாரிணே|
அகக்நாய மகக்நாய ஸுகப்ராப்த்யைகஹேதவே|
ஶம்பவே ஶங்கராயாஸ்து ஸர்வஜ்ஞாய த்ரிஶூலிநே||

"மன்மதனைக் கொன்றவரும், திரிபுரசங்காரரும், கலிதீர்ப்பவரும், சோமசூரியாக்கினி என்னும் மூன்றையும் மூன்று கண்களாக உடையரும், சந்திரார்த்ததாரிணரும், பாவங்களைத் தொலைப்பவரும், தக்கன் யாகத்தை அழிப்பவரும், அன்பர்கள் இன்பமடைதற்கு முக்கியகாரணரும் சங்காரரும், சர்வஞ்ஞரும், திரிசூலத்தையுடையருமாகிய சம்புவுக்கு நமஸ்காரம்" என்று சம்பவகாண்டமும் கூறுகின்றன.

ஏவணத்தசிலையான்முப்புரமெய்தான்கா
ணிறையவன்காண்மறையவன்காணீசன்றான்காண்
தூவணத்தசுடர்ச்சூலப்படையினான்காண்
சுடர்மூன்றுங்கண்மூன்றாக்கொண்டான்றான்கா
ணாவணத்தாலென்றன்னையாட்கொண்டான்காண்
ணனலாடிகாணடியார்க்கமிர்தானான்கா
டீவணத்ததிருவுருவிற்கரியுருவன்காண்
டிருவாரூரான்காணென்சிந்தையானே.

—நா, திருவாரூர்.

(எக) எல்லாமாயினார் என்று உடன்பாட்டுக் குணங்களாற் புகழப்படும் சிவபெருமானே ஸ்தூலமன்று அணுவன்று என்றற்றொடக்கத்தனவாக எதிர்மறைக்குணங்களாலுங் கூறப்படுதல்.

[illegible]

𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑍁𑌬𑍍𑌜𑌗𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌷𑍍𑌟𑍁𑌪𑍍𑌚𑌾𑌹𑌂 𑌛𑌨𑍍𑌦𑍋𑌹𑌂
𑌗𑌾𑌰𑍍𑌹𑌪𑌤𑍍𑌯𑍋𑌹𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑌾𑌹𑌵𑌨𑍀𑌯𑍋𑌹𑌂
𑌸𑌤𑍍𑌯𑍋𑌹𑌂 𑌗𑍌𑌰𑍋𑌹𑌂 𑌗𑍌𑌰𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑍋𑌹𑌂
𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑍋𑌹𑌂 𑌵𑌰𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋𑌹𑌮𑌾𑌪𑍋𑌹𑌂𑌤𑍇𑌜𑍋𑌹
𑌮𑍃𑌗𑍍𑌯𑌜𑍁𑌸𑍍𑌸𑌾𑌮𑌾𑌥𑌰𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌸𑍋𑌹𑌮𑌕𑍍𑌷𑌰𑌮𑌹𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌰𑌮𑌹𑌂
𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑍋𑌹𑌂 𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑍋𑌹𑌮𑌰𑌣𑍍𑌯𑍋𑌹𑌂 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌮𑌹𑌂
𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑌹𑌮𑍁𑌗𑍍𑌰𑌞𑍍𑌚 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌞𑍍𑌚 𑌬𑌹𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌜𑍍𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯
𑌹𑌮𑍇𑌕𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌚 𑌮𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌮𑌾𑌂 𑌯𑍋 𑌵𑍇𑌦 𑌸 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑍇𑌦 ।
𑌯𑍋 𑌵𑍈 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌸 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌵𑍈 𑌨𑌮𑍋
𑌨𑌮𑌃 ॥

தேவா ஹவை ஸ்வர்க்கம் லோகமகமந் தே தேவா ருத்ரமப்ருச்சந் கோபவாநிதி । ஸோப்ரவீதஹமேக: ப்ரதமமாஸம் வர்த்தாமிச பவிஷ்யாமிச நாந்ய: கஶ்சிந்மத்தோ வ்யதிரிக்த இதி ஸோந்தராந்தரம் ப்ராவிஶத் திஶஶ்சாந்தரம் ஸம்ப்ராவிஶத் । சோஹம் நித்யாநித்யோ ப்ரஹ்மாஹம் ப்ரஹ்மாஹம் ப்ராஞ்ச: ப்ரத்யஞ்சோஹம் தக்ஷிணஞ்ச உதஞ்சோஹமதஶ்சோர்த்வஞ்ச திஶஶ்ச விதிஶஶ்சாஹம் புமாநஹம் ஸ்திரீசாஹம் ஸாவித்ரியஹம் காயத்ரியஹம் த்ரிஷ்டுப் ஜகத்யநுஷ்டுப்சாஹம் சந்தோஹம் கார்ஹபத்யோஹம் தக்ஷிணாக்நிராஹவநீயோஹம் ஸத்யோஹம் கௌரஹம் கௌர்யஹம் ஜ்யேஷ்டோஹம் ஶ்ரேஷ்டோஹம் வரிஷ்டோஹமாபோஹந்தேஜோஹம்ருக்யஜுஸ்ஸாமாதர்வாங்கிரஸோஹமக்ஷரமஹம் க்ஷரமஹம் குஹ்யோஹம் கோப்யோஹமரண்யோஹம் புஷ்கரமஹம் பவித்ரமஹமக்ரஞ்ச மத்யஞ்ச பஹிஶ்ச புரஸ்தாஜ்ஜ்யோதிரித்யஹமேகஸ் ஸர்வேச மாமேவ மாம் யோவேத ஸ ஸர்வாந்வேத । யோ வை ருத்ரஸ்ஸபகவாந் யஶ்ச ப்ரஹ்மா தஸ்மை வை நமோ நம:॥

“தேவர்கள் சுவர்க்கலோகத்தை (சிவலோகத்தை) அடைந்து உருத்திரரை நோக்கி நீவிர் யார்? என்று வினவினார்கள்; (அதற்கு)

நான்மாத்திரம் முதற்கண் இருந்தேன், இருக்கின்றேன், இருப்பேன், எனக்கு வேறாக எதுவும் இல்லை; அந்தரத்தையும் (உள்ளையும்) அந்தராந்தரத்தை (உள்ளினுள்ளையும்) பிரவேசித்தார், திக்குகளையும் திக்கினிடைகளையும் பிரவேசித்தார்; (அவ்வியல்பினராகிய) அவர் நான், நான் நித்தியனும் அநித்தியனுமாகி இருக்கின்றேன், (என்று தொடங்கி) நான் பிரமா, நான் பிரமம், நான் கிழக்குமேற்குமாயினேன், நான் தெற்காயினேன், வடக்காயினேன், நான் மேலுமாயினேன், கீழுள்ளேன், நான் பெருந்திசை நான்குஞ் சிறுதிசை நான்குமாகின்றேன்; நான் ஆண், நான் பெண், நான் காயத்திரி, நான் சாவித்திரி, நான் திருஷ்டுப்பு ஜகதியும் அநுஷ்டுப்புமாகின்றேன், சந்தசு நான், கார்கபத்தியம் நான், தக்ஷிணாக்கினி நான், ஆகவநீயம் நான், சத்தியம் நான், பசு நான், கௌரி நான், ஜ்யேஷ்டன் நான், சிரேஷ்டன் நான், வரிஷ்டன் நான், ஜலம் நான், தேயு நான், இருக்கு யசுர் சாமம் அதர்வம் ஆங்கிரசு நான், க்ஷரம் நான், அக்ஷரம் நான், குஹியம் நான், கோப்யம் நான், வனம் நான், புஷ்கரம் நான், பவித்ரம் நான், ஆதிமத்தியம் நான், புறம் நான், முன் நான், ஜ்யோதி நான், என்னை எல்லாமாக அறிபவன் எல்லாம் அறிகின்றான் என்றார்; உருத்திரர் எனப்படும் பகவானுக்கு, பிரமா எனப்படும் அவருக்கு நான் நமஸ்காரஞ் செய்கின்றேன்" என்றும் தொடங்கிப் பிரமா விஷ்ணு மகேசுவரர் உமை விநாயகர் முதலிய சமஸ்தப் பிரபஞ்சப் பொருளுமாயிருத்தல் அதர்வசிரசிற் கூறப்பட்டது.

𑌸 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚𑍈𑌤𑌦𑍍𑌵𑍈 𑌤𑌦𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌅𑌭𑌿𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌮𑌨𑌣𑍍𑌵𑌹𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌮𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌮𑌲𑍋𑌹𑌿𑌤𑌮𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌮𑌚𑍍𑌛𑌾𑌯𑌮𑌤𑌮𑍋𑌽𑌵𑌾𑌯𑍍𑌵𑌨𑌾𑌕𑌾𑌶𑌮𑌸𑌙𑍍𑌗𑌮𑌰𑌸𑌮𑌗𑌨𑍍𑌧𑌮𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑍍𑌕𑌮𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌮𑌵𑌾𑌗𑌮𑌨𑍋𑌽𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌕𑌮𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌮𑌮𑍁𑌖𑌮𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌤𑌦𑌶𑍍𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌨 𑌨 𑌤𑌦𑌶𑍍𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌨।

ஸ ஹோவாசைதத்வை ததக்ஷரம் கார்க்கி ப்ராஹ்மணா அபிவதந்த்யஸ்தூலமநண்வஹ்ரஸ்வதீர்க்கமலோஹிதமஸ்நேஹமச்சாயமதமோ வாய்வநாகாஶ மஸங்கமரஸமகந்தமசக்ஷுஷ்கமஶ்ரோத்ரமவாகமநோதேஜஸ்கப்ராணமமுகமாத்ரமநந்தரபாஹ்யம்ந ததஶ்நாதி கிஞ்ச நநததஶ்நாதி கஶ்சந|

''யாஞ்ஞவற்கியர் இறுக்கும் உத்தரம் வருமாறு:—கார்க்கியே! (ஆகாசமாகிய பராசத்திக்கு ஆதாரமாயுள்ள) இதனை அக்ஷரம் என்று பிரமவித்துக்கள் கூறுகின்றார்கள்; இது ஸ்தூலமாகாததும், அணுவாகாததும், குறுக்கமாகாததும், நீட்டமாகாததும், சிவப்பாகாததும், ஸ்நேஹமாகாததும், நிழலாகாததும், இருளாகாததும் வாயுவாகாததும், ஆகாசமாகாததும், சங்கமாகாததும், இரசமாகாததும், கந்தமாகாததும், கண்ணாகாததும், காதாகாததும், வாக்காகாததும், மனசாகாததும், தேயுவாகாததும், பிராணனாகாததும், முகமாகாததும், அளவாகாததும், உள்ளாகாததும், வெளியாகாததுமாய் அந்த அக்ஷரம் ஒன்றையும் அயில்வதில்லை, ஒருவனும் அதனை அயில்வதில்லை'' என்று பிருகதாரணிய (ரு. அஅ) மும்,

𑌅𑌶𑌬𑍍𑌦𑌮𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌮𑌰𑍂𑌪𑌮𑌵𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌰𑌸𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑌗𑌨𑍍𑌧
𑌵𑌚𑍍𑌚𑌯𑌦𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌹𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌚𑌾𑌯𑍍𑌯𑌮𑍍
𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌮𑍁𑌖𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇।

அஶப்தமஸ்பர்ஶமரூபமவ்யயந்ததாரஸம் நித்யமகந்த வச்சயதநாத்யநந்தம் மஹத꞉ பரம் த்ருவம் நிசாய்யம் ம்ருத்யுமுகாத் ப்ரமுச்யதே|

''எந்தப் பிரமமானது சப்தமாகாததாய், ஸ்பரிசமாகாததாய், ரூபமாகாததாய், இரசமாகாததாய், கந்தமாகாததாய், ஆதியந்தமிலாததாய், அழியாததாய், அசையாததாய், நித்தியமாய், மகத்துக்கு வேறாய் உள்ளதோ அதனைச் சாக்ஷாத்கரித்து மாணவாயினின்றும் வீடுறுகின்றான்'' என்று கடோபநிடத (ங. கரு) மும்,

𑌯𑌤𑍍𑌤𑌦𑌦𑍍𑌰𑍇𑌶𑍍𑌯𑌮𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌮𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑌮𑌵𑌰𑍍𑌣𑌮𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃
𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌦𑌪𑌾𑌣𑌿𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵
𑌗𑌤𑌂 𑌸𑍁𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌂 𑌤𑌦𑌵𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌭𑍂𑌤𑌯𑍋𑌨𑌿𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌪
𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌧𑍀𑌰𑌾𑌃।

யத்தத்த்ரேஶ்ய மக்ராஹ்ய மகோத்ர மவர்ணமசக்ஷுஶ் ஶ்ரோத்ரந் ததபாணிபாதம் நித்யம் விபும் ஸர்வகதம் ஸுஸூக்ஷ்மந்ததவ்யயந் தத்பூதயோநிம் பரிபஶ்யந்தி தீரா꞉|

"ஏது காணப்படாததாய், பற்றப்படாததாய், கோத்திரமிலா ததாய், வர்ணமிலாததாய், கண் காது இலாததாய், கைகால் இலாத தாய், நித்தியமாய், வியாபகமாய், யாண்டும் பிரவேசித்ததாய், அதி சூக்குமமாய், அழியாததாய், சமஸ்தப் பிராணிகளுக்கும் காரண மாய் உள்ளதோ அதனை (அக்ஷரத்தை) பெரியோர் காண்கின்றார்" என்று முண்டகோபநிடத (க. க. சு) மும்,

𑌅𑌪𑌾𑌣𑌿𑌪𑌾𑌦𑍋 𑌜𑌵𑌨𑍋 𑌗𑍍𑌰𑌹𑍀𑌤𑌾 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯
𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃 𑌸 𑌶𑍃𑌣𑍋𑌤𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌣𑌃।

அபாணிபாதோ ஜவநோ க்ரஹீதா பஶ்யத்யசக்ஷு
ஸ்ஸஶ்ருணோத்யகர்ண:।

"கரங்களின்றிப் பற்றுதலும், கால்களின்றிச் செல்லுதலும், கண்களின்றிக் காண்டலுஞ் செய்கின்றார்; காதுகளின்றிக் கேட்கின் றார்" என்று சுவேதாசுவதரோபநிடத (ந. கசு) மும்

𑌸𑌪𑌰𑍍𑌯𑌗𑌾𑌚𑍍𑌛𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌕𑌾𑌯𑌮𑌵𑍍𑌰𑌣𑌮𑌸𑍍𑌨𑌾𑌵𑌿𑌰𑌂
𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌮𑌪𑌾𑌪𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌮𑍍 । 𑌕𑌵𑌿𑌰𑍍𑌮𑌨𑍀𑌷𑍀 𑌪𑌰𑌿𑌭𑍂𑌃𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂
𑌭𑍂𑌰𑍍𑌯𑌾𑌥𑌾𑌤𑌥𑍍𑌯𑌤𑍋𑌽𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑍍𑌵𑍍𑌯𑌦𑌧𑌾𑌚𑍍𑌛𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑍀𑌸𑍍𑌸
𑌮𑌾𑌭𑍍𑌯𑌃 ॥

ஸபர்யகாச் சுக்ரமகாயமவ்ருண மஸ்நாவிரக்ம் ஶுத்த
மபாவவித்தம் । கவிர்மநீஷீபரிபூ: ஸ்யம்பூர்யாதாதத்ய
தோர்த்தாந் வ்யததாச்சாஶ்வதீஸ்ஸமாப்ய:॥

"சிவபெருமானாகிய அவர் எங்கும் நிறைந்தவர்; தூய்மையு டையவர்; (ஆன்மாக்களுக்குரிய *உடல் அற்றவர்; புண் அற்றவர்; நரம்பு அற்றவர்; நிருமலர்; பாவம் அற்றவர்; அனைத்தையும் அறி

---

* உடல் அற்றவர், புண் அற்றவர், நரம்பு அற்றவர், நிருமலர், பாவம் அற்றவர் என்றமையால், சிவபெருமான் ஆன்மாக்களுடைய உடல் முதலிய வைகளாய் வியாபித்திருந்தாலும், அவ்வுடல்களாற் றொடக்குண்ணார் என் றும், உயிர்களுக்குரிய உடற்புண்களாற் றொடக்குண்ணார் என்றும், நரம்புக ளாற் றொடக்குண்ணார் என்றும், மலத்தினாற் றொடக்குண்ணார் என்றும், பாவத்தினாற் றொடக்குண்ணார் என்றும் பொருள்கொள்க.

பவர்; அனைத்தையும் கடந்தவர்; அருண்ஞானசத்தியையுடைய வர்; அனைத்துக்கும் மேலானவர்; சுயம்புவாய் உள்ளவர்; ஆன்மாக் களின் சாதனங்களுக்குத் தக்கவாறு பயன்களைப் பகிர்ந்து கொடுக் கின்றவர்" என்று ஈசாவாசியோபநிடதமும்,

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌨 𑌲𑌿𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇।

ஸர்வபூதாந்தராத்மா ந லிப்யதே।

"எல்லா ஜீவர்களுக்கும் அந்தரான்மாவாயிருப்பவர் (சிவபி ரான் உலகதுன்பத்தினாற் றொடக்குண்ணார்" என்று கடோபநிடத (ரு. கக) மும் கூறுகின்றன.

இங்ஙனம் மேலே கூறியவாற்றாற் சிவபிரான் எவ்வெப்பொ ருள்களாய், எவ்வெக் கைகால் முதலியவைகளாயிருந்தாலும் அவர் அவ்வப்பொருள்களால் அவ்வக்கைகால் முதலியவற்றாற்றொடக் குண்ணாது தூய்தாய் நிற்கின்றார் என்பது தாற்பரியம். இப்பொ ருள் பிரஹ்மசூத்திரசைவபாஷ்ய (௩. உ. உ௯) த்திற் காணப்படு கின்றது.

மாலாகிநான்முகனாய்மாபூதமாய்மருக்கமாயருக்கமாய்மகிழ்வு மாகிப், பாலாகியெண்டிசைக்குமெல்லையாகிப்பரப்பாகிப்பரலோகந் தானேயாகிப், பூலோகபுவலோகசுவலோகமாய்ப்பூதங்களாய்ப்பு ராணன்றானேயாகி, யேலாதனவெல்லாமேல்விப்பானாயெழுஞ்சுட ராயெம்மடிகணின்றவாறே.

மண்ணாகிவிண்ணாகிமலையுமாகிவயிரமுமாய்மாணிக்கந்தானே யாகிக், கண்ணாகிக்கண்ணுக்கோர்மணியுமாகிக்கலையாகிக்கலைஞானந் தானேயாகிப், பெண்ணாகிப்பெண்ணுக்கோராணுமாகிப்பிரளயத் துக்கப்பாலோரண்டமாகி, யெண்ணாகியெண்ணுக்கோரெழுத்து மாகியெழுஞ்சுடராயெம்மடிகணின்றவாறே.

அங்கமாயாதியாய்வேதமாகியருமறையோடைம்பூதந்தானே யாகிப், பங்கமாய்ப்பலசொல்லுந்தானேயாகிப்பான்மதியோடாதி யாய்ப்பான்மையாகிக், கங்கையாய்க்காவிரியாய்க்கன்னியாகிக் கடலாகிமலையாகிக்கழியுமாகி, யெங்குமாயேறூர்ந்தசெல்வனாகி யெழுஞ்சுடராயெம்மடிகணின்றவாறே.

—நா, நின்றதிருத்தாண்டகம்.

மண்ணல்லைவிண்ணல்லைவலயமல்லை
மலையல்லைகடலல்லைவாயுவல்லை
யெண்ணல்லையெழுத்தல்லையெரியுமல்லை
யிரவல்லைபகலல்லையாவுமல்லை
பெண்ணல்லையாணல்லைபேடுமல்லை
பிறிதல்லையானுயும்பெரியாய்நீயே
யுண்ணல்லைநல்லார்க்குத்தீயையல்லை
யுணர்வரியவொற்றியூருடையகோவே.

—நா, திருவொற்றியூர்.

(எஉ) சிவபெருமான் சாத்துவிகாதி முக்குணங்களில்லாத நிர்க்குணரும், சர்வஞ்ஞதாதி குணங்களையுடைய குணிப்பொருளாயுமுள்ளார்.

ஸாக்ஷீ சேதா கேவலோ நிர்க்குணஶ்ச।
ஸாக்ஷீ சேதா கேவலோ நிர்க்குணஶ்ச।

—சுவேதாசுவதரோபநிடதம், சு. கக

காலகாலோ குணீ ஸர்வவித்ய:।
காலகாலோ குணீ ஸர்வவித்ய:।

,, சு. கசு

ப்ரதாநக்ஷேத்ரஜ்ஞபதிர்குணேஶ:।
ப்ரதாநக்ஷேத்ரஜ்ஞபதிர்குணேஶ:।

,, சு. கசு

"சாக்ஷியாயும், அறிஞராயும், ஏகராயும், (சாத்துவிகாதி குணங்களில்லாத) நிர்க்குணராயும்" எனவும், "எவர் காலகாலரும், எல்லாம் அறிபவரும், (சர்வஞ்ஞதாதி எண்) குணங்களையுடையருமாயுள்ளார்" எனவும், "பிரதானமாகிய பாசம், பசு என்பவற்றுக்குப் பதியாயுள்ளார் (சர்வஞ்ஞதாதி) குணங்களையுடைய சிவபிரான" எனவும் சுவேதாசுவதரோபநிடதம் கூறுகின்றது.

𑌅𑌨𑍇𑌕𑌗𑍁𑌣𑌸𑌮𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃।

அநேககுணஸம்பந்நோநிர்க்குணோபி மஹேஶ்வரஃ।

"சிவபிரான் (சாத்துவிகாதி குணங்களில்லாத) நிர்க்குணராயினும், (சர்வஞ்ஞதை முதலிய) அநேககுணங்களையுடையராயுள்ளார்" என்று தக்ஷகாண்டம் கூறுகின்றது.

எண்மேலுமெண்ணமுடையாய்போற்றி
*யேறரியவேறுங்குணத்தாய்போற்றி
பண்மேலேபாவித்திருந்தாய்போற்றி
பண்ணொடியாழ்வீணைபயின்றாய்போற்றி
விண்மேலுமேலுநிமிர்ந்தாய்போற்றி
மேலார்கண்மேலார்கண்மேலாய்போற்றி
கண்மேலுங்கண்ணொன்றுடையாய்போற்றி
கயிலைமலையானேபோற்றிபோற்றி.

—நா, ஸ்ரீகயிலாயம்.

---

(௭௩) சிவபெருமானுக்கு எண்குணமுண்மை.

𑌏𑌷 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌽𑌪𑌹𑌤𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌾 𑌵𑌿𑌜𑌰𑍋 𑌵𑌿𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿-
𑌶𑍋𑌕𑍋 𑌵𑌿𑌜𑌿𑌘𑌤𑍍𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿𑌪𑌾𑌸𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌕𑌾𑌮𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯
𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌃।

ஏஷ ஆத்மாபஹதபாப்மா விஜரோ விம்ருத்யுர் வி
ஶோகோ விஜிகிப்ஸோபிபாஸஸ் ஸத்யகாமஸ் ஸத்ய
ஸங்கல்பஃ।

"இந்தப் பரமான்மாவானவர் பாவமிலராய், ஜரையிலராய், மரணமிலராய், சோகமிலராய், பசியிலராய், தாகமிலராய், சத்தியகாமராய், சத்தியசங்கற்பராய் உள்ளார்" என்று சாந்தோக்கியோபநிடதம் (அ. க. ரு) கூறுகின்றது.

---

* "ஏறரியவேறுங்குணத்தாய்" என்றமையாற் சாத்துவிகாதி முக்குணங்கள் பற்றுதற்கரிய வேறாய எண்குணங்களையுடையார் என்பது பெறப்பட்டது.

சைவபாஷ்ய "சங்கற்பாதிகரண" (ச. ச. கூ) த்திலே பாவமிலாமை முதலிய (அபகதபாப்மத்துவாதி) குணங்கள் சர்வஞ்ஞத்துவமுதலிய குணங்களின் மேலன என்று நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளன.

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌤𑌾 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌿𑌰𑌨𑌾𑌦𑌿𑌬𑍋𑌧𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌤𑌾 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑌲𑍁𑌪𑍍𑌤𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃
𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌮𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌸𑌶𑌿𑌵𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌤𑌿 ॥

ஸர்வஜ்ஞதாத்ருப்திரநாதிபோத:ஸ்வதந்த்ரதாநித்யமலுப்தஶக்தி:।
அநந்தஶக்திஶ்ச நிராமயாத்மா விஶுத்ததேஹஸ்ஸஶிவத்வமேதி॥

"சர்வஞ்ஞதை (முற்றறிவு), திருப்தி (வரம்பிலின்பமுடைமை), அநாதிபோதம் (இயல்பாகவே பாசங்களினீங்கிநிற்றல்), சுவதந்திரத்துவம் (தன்வயமுடைமை), அலுப்தசக்தி (பேராருளுடைமை), அனந்தசக்தி (முடிவிலாற்றலுடைமை), நிராமயான்மா (இயற்கையுணர்வினனாதல்), விசுத்ததேகம் (தூயவுடம்பினனாதல்) என்னும் சிவபிரானாது எண் குணங்களையு முடையனாய் அவன் எப்பொழுதும் சிவத்துவத்தை அடைகின்றான்)" என்று சர்வஞ்ஞானோத்தராகமம் கூறுகின்றது.

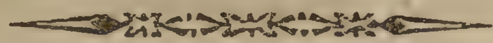
திண்குணத்தார் தேவர்கணங்களேத்தித்
திசைவணங்கச்சேவடியைவைத்தார்போலும்
விண்குணத்தார் வேள்விசிதையநூறி
வியன்கொண்டன்மேற்செல்விகிர்தர்போலும்
பண்குணத்தார் பாடலோடாடலோவாப்
பாங்குன்றமேயபரமர்போலு
மேண்குணத்தாரெண்ணாயிருந்தார்போலு
மிடைமருதுமேவியவீசனாரே.

—நா, திருவிடைமருதூர்.

இரும்புயர்ந்தமூவிலையசூலத்தினானை
யிறையவனைமறையவனையெண்குணத்தினானைச்
சுரும்புயர்ந்தகொன்றையொடுதூமதியஞ்சூடுஞ்
சடையானைவிடையானைச்சோதியெனுஞ்சுடரை
யரும்புயர்ந்தவரவிந்தத்தணிமலர்களேறி
யன்னங்கள்விளையாடுமகன்றுறையினருகே
கரும்புயர்ந்துபெருஞ்செந்நெனெருங்கிவிளைகழனிக்
கானாட்டுமுள்ளூரிற்கண்டுதொழுதேனே.

—சு, திருக்கானாட்டுமுள்ளூர்.

(எ௪) சிவபெருமான் சோதிக்குட் சோதி.

𑌤𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑌾𑌯𑍁𑌰𑍍𑌹𑍋𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇𑌽𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍।

தத்தேவா ஜ்யோதிஷாம் ஜ்யோதிராயுர்ஹோபாஸதேம்ருதம்।

"அதனை (சிவத்தை) அறிஞர் ஜ்யோதிக்குள்ளே ஜ்யோதி என்றும், அமிர்தமாகிய ஆயுசு என்றும் உபாசிக்கின்றனர்" என்று பிருகதாரணியோபநிடதம் (௪. ௪. ௧௬) கூறுகின்றது.

ஓதியாரும்றிவாரிலையோதியுலகெலாஞ்
சோதியாய்நிறைந்தான்சுடர்ச்சோதியுட்சோதியான்
வேதியாகிவிண்ணாகிமண்ணோடெரிகாற்றுமா
யாதியாகிநின்றானுமையாறுடையையனே.

—ஞா, திருவையாறு.

(எ௫) சிவபெருமான் ஆண் பெண் அலியல்லாதவர்.

𑌨𑍈𑌵 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌨 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍇𑌷 𑌨 𑌚𑍈𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌨𑌪𑍁𑌂𑌸𑌕𑌃।

நைவஸ்த்ரீநபுமாநேஷ ந சைவாயம் நபும்ஸகః।

"இவர் பெண் அல்லர்; ஆண் அல்லர்; இவர் நபும்சகர் அல்லர்" என்றது சுவேதாசுவதரம் (௫. ௧0)

மண்ணல்லைவிண்ணல்லைவலயமல்லை
மலையல்லைகடலல்லைவாயுவல்லை
யெண்ணல்லையெழுத்தல்லையெரியுமல்லை
யிரவல்லைபகலல்லையாவுமல்லை
பெண்ணல்லையாணல்லைபேடுமல்லை
பிறிதல்லையானாயும்பெரியாய்நீயே
யுண்ணல்லைநல்லார்க்குத்தீயையல்லை
யுணர்வரியவொற்றியூருடையகோவே.

—நா, திருவொற்றியூர்.

---

(௭௬) சிவபெருமான் பிருதிவிமுதலிய ஐம்பூததத்துவ குணங்களாய் நிற்கின்றார்.

* 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌦𑌿 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌭𑍂𑌮𑍌 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇।
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌥 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌕𑍇।
𑌵𑌾𑌯𑍋𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑌾𑌕𑌾𑌶𑌸𑍍𑌯𑍈𑌕𑌮𑍇𑌵 𑌤𑍁॥

*ஶப்தாதிவிஷயம்புண்ணம் பூமௌது விநிவர்த்ததே।
சதுர்குணஃ ப்ரவர்த்தந்தே த்ரிகுணஸ்த்வத வஹ்நிகே।
வாயோஶ்ச த்விகுணம் ப்ரோக்த மாகாஶஸ்யேகமேவது॥*

𑌵𑌾𑌮𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨 𑌸𑍌𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌯𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌗𑍁𑌣𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌜𑌲𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌮𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾।
𑌜𑌲𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌞𑍍𑌚𑌤𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌵𑍇𑌕𑌗𑍁𑌣𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌤𑌾॥

*வாமஶப்தேந ஸௌந்தர்யமுக்தம் பஞ்ச குணாந்விதம்।
ஸம்பூர்ணகுணவத்வேந ஜலாதீநா மபேக்ஷயா।
ஜலாதீநாஞ்சதுஸ்த்ரீத்வேககுணத்வாதபூர்ணதா॥*

"வாமம் என்பது சௌந்தரியத்தின் மேற்று; இது (பிருதிவிரூபிணியாகிய வாமை) கந்தமுதலிய ஐந்து குணமுடையது; ஜலமுதலியவற்றின் குணரூபங்களை அபேக்ஷித்து இந்த வாமசக்தி சம்பூர்ணகுணமுடையது; ஜலரூபிணியாகிய ஜ்யேஷ்டைக்கு இரசமுதலிய நான்கு குணம்; அக்கினியாகாரமாகிய ரௌத்திரிக்கு

---

* *சுப்பிரபேதாகமத்து நாடீசக்கரவிதிப்படலத்திலே பூமிக்குச் சப்தம், பரிசம், ரூபம், இரசம், கந்தம் என்னும் ஐந்து குணங்களும், அப்புவுக்குக் கந்தமொழிந்த இரசமுதலிய நான்கு குணங்களும், தேயுவுக்கு இரசம் கந்தமொழிந்த ரூபமுதலிய மூன்று குணங்களும், வாயுவுக்கு பரிசம் சப்தம் என்னும் இரு குணங்களும், ஆகாயத்துக்குச் சப்தம் என்னும் ஒரு குணமும் உள என்று உணர்த்தப்போந்தனவாய இந்தச் சுலோகங்கள் அச்சுப்பிழையுடையன; சுத்தப்பிரதி தற்சமயம் அகப்படாமையால் இருந்தவாறே வரைந்துவிட்டோம். ஐம்பூதங்களையுற்று அகூ-ம் பக்கத்தினுங் காண்க.*

ரூபமுதலிய மூன்று குணம்; வாயுவாகாரமாகிய காளிக்குப் பரிசமுதலிய இரண்டு குணம்; ஆகாசரூபிணியாகிய கலவிகரணிக்குச் சப்தகுணமாகிய ஒரு குணம்" என்க.

மண்ணதனிலைந்தைமாநீரினான்கை
வயங்கெரியின்மூன்றைமாருதத்திரண்டை
விண்ணதனிலொன்றைவிரிகதிரைத்
தண்மதியைத்தாரகைகடம்மின்மிக்க
வெண்ணதனிலெழுத்தையேழிசையைக்காம
னெழிலழியவெரியுமிழ்ந்தவிமையாநெற்றிக்
கண்ணவனைக்கற்குடியில்விழுமியானைக்
கற்பகத்தைக்கண்ணாரக்கண்டேனானே.

—நா, திருக்கற்குடி.

(எள) அஷ்டமூர்த்தி சிவபெருமான்.

பூம்யம்போऽக்நிமருத்வ்யோமபாஸ்கராதீக்ஷிதஸ்ஸஸீ|
பூம்யம்போக்நிமருத்வ்யோமபாஸ்கராதீக்ஷிதஸ்ஸஸீ

—லிங்கபுராணம்.

"பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம், சூரியன், ஆன்மா, சந்திரன் என்னும் எட்டும்" சிவபிரானுக்கு அஷ்டமூர்த்தங்களாம்.

ஶர்வாய தேவாய ஸ்வாஹா|
பவாய தேவாய ஸ்வாஹா|
ஈஶாநாய தேவாய ஸ்வாஹா|
பஶுபதயே தேவாய ஸ்வாஹா|
ருத்ராய தேவாய ஸ்வாஹா|
உக்ராய தேவாய ஸ்வாஹா|
பீமாய தேவாய ஸ்வாஹா|
மஹதே தேவாய ஸ்வாஹா||

பவாய தேவாய ஸ்வாஹா।
ஶர்வாய தேவாய ஸ்வாஹா।
ஈஶாநாய தேவாய ஸ்வாஹா
பஶுபதயே தேவாய ஸ்வாஹா।
ருத்ராய தேவாய ஸ்வாஹா।
உக்ராய தேவாய ஸ்வாஹா
பீமாய தேவாய ஸ்வாஹா।
மஹாதே தேவாய ஸ்வாஹா॥

"பவர், சர்வர், ஈசானர், பசுபதி, உருத்திரர், உக்கிரர், பீமர், மகாதேவர் என்னும் அஷ்டமூர்த்தியாயிருக்கும் தேவர்க்கு ஸ்வாஹா" என்று யசுர்வேதமந்திரப்பிரசினம் கூறுகின்றது.

ஶர்வோ பவஸ்ததா ருத்ர உக்ரோ பீம: பஶோ: பதி:।
ஈஶாநஶ்ச மஹாதேவோ மூர்த்தயஶ்சாஷ்ட விஶ்ருதா:।
பூம்யம்போக்நிமருத்வ்யோமக்ஷேத்ரஜ்ஞார்க்கநிஶாகரா:।
அதிஷ்டிதா மஹேஶஸ்ய ஶர்வாத்யைரஷ்டமூர்த்திபி:॥

ஶர்வோ பவஸ்ததா ருத்ர உக்ரோ பீம: பஶோ:பதி:।
ஈஶாநஶ்ச மஹாதேவோ மூர்த்தயஶ்சாஷ்ட விஶ்ருதா:।
பூம்யம்போக்நி மருத்வ்யோம க்ஷேத்ரஜ்ஞார்க்கநிஶாகரா:।
அதிஷ்டிதா மஹேஶஸ்ய ஶர்வாத்யைரஷ்டமூர்த்திபி:॥

"பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம், ஆன்மா, சூரியன், சந்திரன் என்பன முறையே சிவனாது சர்வர், பவர், உருத்திரர், உக்கிரர், பீமர், பசுபதி, ஈசானர், மகாதேவர் என்னும் அஷ்டமூர்த்திகளானும் அதிஷ்டிக்கப்பட்டன" என்றும்,

வ்ருக்ஷஸ்ய மூலஸேகேந ஶாகா: புஷ்யந்தி வை யதா।
ஶிவஸ்ய பூஜயா தத்வத் புஷ்யத்யஸ்ய வபுர்ஜகத்।
[illegible] தஸ்யாஷ்டமூர்த்திஶ்ஶிவஸ்ய பரமாத்மந:।
வ்யாப்ய க்ருத்ஸ்நம் ஸ்திதம் விஶ்வஞ்சராசரம்।
தேஹிநோ யஸ்ய கஸ்யாபி நிக்ரஹ: க்ரியதே யதி।
அநிஷ்டமஷ்டமூர்த்தேஸ்ஸ்யாந்நாத்ர கார்ய்யா விசாரணா॥

வ்ருக்ஷஸ்ய மூலஸேகேந ஶாகா꞉ புஷ்யந்தி வை யதா।
ஶிவஸ்ய பூஜயா தத்வத்புஷ்யத்யஸ்ய வபுர் ஜகத்।
ஆத்மா தஸ்யாஷ்டமீ மூர்த்திஶ்ஶிவஸ்ய பரமாத்மந꞉।
வ்யாபிகேதரமூர்த்தீநாம் விஶ்வம் தஸ்மாச் சிவாத்மகம்।
தேஹிநோ யஸ்ய கஸ்யாபி நிக்ரஹ꞉ க்ரியதே யதி।
அநிஷ்டமஷ்டமூர்த்தேஸ்தந்நாத்ர கார்யா விசாரணா॥

"விருக்ஷமூலத்திலே இறைத்த நீரால் அம்மரச் சாகைகள் புஷ்டியடையுமாறுபோல, சிவபெருமானுடைய பூசையினால் அவர் சரீரமாகிய உலகம் செழிக்கின்றது; பரமான்மாவாகிய சிவபெருமானுக்கு எட்டாவது மூர்த்தம் மற்றைய மூர்த்தங்களுள்ளே வியாபகமாகிய ஆன்மா; ஆகலின், உலகமனைத்தும் சிவசொரூபம்; எந்தத் தேகமுடைய ஆன்மாவேனும் நிக்கிரகத்துக்கு ஆளாயின், அது முழுமையும் அஷ்டமூர்த்தமுடையார்க்கு வெறுப்பாய் முடியும்; இதனையுற்று ஆராயவேண்டியதின்று" என்றும் வாயுசங்கிதை கூறுகின்றது.

𑌰𑌾𑌗𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌶𑍍𑌚 𑌹𑍁𑌤𑌾𑌶𑌨𑌃।
𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍇 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍॥

ராகாந்தம் க்ஷமாம்பு காலாந்தம் வித்யாதேஶ்ச ஹுதாஶந꞉।
வாயுரீஶ்வரபர்யந்தம் வ்யோமலிங்கே சிவாந்தகம்॥

"பிருதிவிமூர்த்தி இராகதத்துவாந்தம் வரையினும், அப்புமூர்த்தி காலதத்துவாந்தம்வரையினும், தேயுமூர்த்தி சுத்தவித்தை வரையினும், வாயுமூர்த்தி ஈசுவரதத்துவத்தினும், ஆகாயமூர்த்தியும் சந்திரமூர்த்தியும் ஆன்மமூர்த்தியும் சூரியமூர்த்தியுமாகிய நான்கும் சிவதத்துவாந்தம் வரையினும் வியாபித்துள்ளன" என்றது வருணபத்ததி.

பாருநீரோடுபல்கதிரிரவியும்பனிமதியாகாச
மோரும்வாயுவுமொண்கனல்வேள்வியிற்றலைவனுமாய்நின்றார்
சேருஞ்சந்தனமகிலொடுவந்திழிசெழும்புனற்கோட்டாறு
வாருந்தண்புனல்சூழ்சிரபுரந்தொழுமடியவர்வருந்தாரே.

—ஞா; திருப்பிரமபுரம்.

இருநிலனாய்த்தீயாகிநீருமாகி
　யியமானனாயெறியுங்காற்றுமாகி
யருநிலையதிங்களாய்ஞாயிறாகி
　யாகாசமாயட்டமூர்த்தியாகிப்
பெருநலமுங்குற்றமும்பெண்ணுமாணும்
　பிறருருவுந்தம்முருவுந்தாமேயாகி
நெருநலையாயின்றாகிநாளையாகி
　நிமிர்புன்சடையடிகணின்றவாறே.

—நா, நின்றதிருத்தாண்டகம்.

பட்டியேறுகந்தேறிப்பலவில
மிட்டமாகவிரந்துண்டுழிதரு
மட்டமூர்த்தியண்ணாமலைகைதொழக்
கெட்டுப்போம்வினைகேடில்லைகாண்மினே.

—நா, திருவண்ணாமலை.

விரிகதிர்ஞாயிறல்லர்மதியல்லர்வேதவிதியல்லர்விண்ணுநிலனுந்
திரிதருவாயுவல்லர்செறிதீயுமல்லர்தெளிநீருமல்லர்தெரியி
லரிதருகண்ணியாளையொருபாகமாகவருள்காரணத்தில்வருவ
ரெரியாரவாரமார்பரிமையாருமல்லரிமைப்பாருமல்லரிவரே.

—நா, சிவனெனுமோசை.

நிலநீர்நெருப்புயிர்நீள்விசும்புநிலாப்பகலோன்
புலனாயமைந்தனோடெண்வகையாய்ப்புணர்ந்துநின்றா
னுலகேழெனத்திசைபத்தெனத்தானொருவனுமே
பலவாகிநின்றவாதோணோக்கமாடாமோ.

—திருவாசகம்.

(எ௮) சிவபெருமான் சிறிதிற் சிறியர் பெரிதிற் பெரியர்.

ஃஊொரணீயாநூஹதொ ஃஹீயாநாதாஸ்ய ஜ
ஹொநிஹிதொ கு௨ஹாயாம்|

அணோரணீயாந்மஹதோ மஹீயாநாத்மாஸ்ய ஜந்தோர்
நிஹிதோ குஹாயாம்|

"அணுவுக்கு அணுவும், மஹத்துக்கு மஹத்தாயும் உள்ள (பரம) ஆன்மாவானவர் (சிவபெருமான்) அந்த ஆன்மாவின் இதயத்துள்ளே மறைய நின்றுளர்" என்று தைத்திரீய ஆரணியக (க0. கஉ. உகூ) மும், கடோபநிடத (உ. உ0) மும், சுவேதாசுவதரோபநிடத (ங. உ0) மும், கைவல்லியோபநிடதமும், உரைக்கின்றன.

𑌏𑌷 𑌮 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇𑌽𑌣𑍀𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑍍𑌰𑍀𑌹𑍇𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌵𑌾
𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌷𑌪𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌕𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌕𑌤𑌣𑍍𑌡𑍁𑌲𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌏𑌷 𑌮
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇 𑌜𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌜𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌜𑍍
𑌜𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍𑌦𑌿𑌵𑍋 𑌜𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌨𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃।

எஷம ஆத்மாந்தர்ஹ்ருதயேணீயாந் ப்ரீஹேர் வா யவாத்வா ஸர்ஷபாத்வா ஶ்யாமாகாத்வா ஶ்யாமாகதண்டுலாத்வா எஷம ஆத்மாந்தர்ஹ்ருதயே ஜ்யாயாந் ப்ருதிவ்யா ஜ்யாயாநந்தரிக்ஷாஜ் ஜ்யாயாந் திவோ ஜ்யாயாநேப்யோ லோகேப்ய:।

"என் இதயத்துள்ளேயுள்ள (பரம) ஆன்மாவாம் இவர் நெல்லினும் நுண்ணியர்; யவையினும் நுண்ணியர்; கடுகினும் நுண்ணியர்;' தினையினும் நுண்ணியர்; தினையரிசியினும் நுண்ணியர்; என் இதயத்துள்ளேயுள்ள பரமான்மாவாம் இவர் பிருதிவிக்கப்பாலுள்ளார்; அந்தரிக்ஷத்துக்கப்பாலுள்ளார்; சுவர்க்கத்துக்கப்பாலுள்ளார்; இந்த உலகங்களுக்கெல்லாம் அப்பாலுள்ளார்" என்று சாந்தோக்கியோபநிடதமும் (ங. க௪. ங) கூறுகின்றது.

பெரியாய்சிறியாய்பிறையாய்மிடறுங்
கரியாய்கரிகாடுயர்வீடுடையா
யரியாயெளியாயழுந்தைமறையோர்
வெரியார்தொழுமாமடமேவினையே.

—ஞா, திருவழுந்தூர்.

பரியர்நுண்ணியர்பார்த்தற்கரியவ
ரரியபாடலராடலர்ன்றியுங்
கரியகண்டத்தர்காட்சிபிறர்க்கெலா
மரியர்தொண்டர்க்கெளியரையாறரே.

—நா, திருவையாறு.

விரிந்தானைக்குவிந்தானைவேதவித்தை
வியன்பிறப்போடிறப்பாகிநின்றான்றன்னை
யரிந்தானைச்சலந்தரன்றன்னுடலம்வேறா
வாழ்கடனஞ்சுண்டிமையோரெல்லாமுய்யப்
பரிந்தானைப்பல்லசுரர்புரங்கண்மூன்றும்
பாழ்படுப்பான்சிலைமலைநாணேற்றியம்பு
தெரிந்தானைத்தென்பரம்பைக்குடியின்மேய
திருவாலம்பொழிலானைச்சிந்திநெஞ்சே.

—நா, திருவாலம்பொழில்.

மெய்ப்பால்வெண்ணீறணிந்தமேனியானை
வெண்பளிங்கினுட்பதித்தசோதியானை
யொப்பானையொப்பிலாவொருவன்றன்னை
யுத்தமனைநித்திலத்தையுலகமெல்லாம்
வைப்பானைக்களைவானைவருவிப்பானை
வல்வினையேன்மனத்தகத்தேமன்னினானை
யப்பாலைக்கப்பாலைக்கப்பாலானை
யாரூரிற்கண்டடியேனய்ர்த்தவாறே.

—நா, திருவாரூர்.

அண்டமோரணுவாம்பெருமைகொண்டணுவோ
ரண்டமாஞ்சிறுமைகொண்டடியே
னுண்டவூணுனக்காம்வகையெனதுள்ள
முள்கலந்தெழுபரஞ்சோதி
கொண்டநாண்பாம்பாம்பெருவரைவில்லிற்
குறுகலர்புரங்கண்மூன்றெரித்த
கண்டனேநீலகண்டனேகங்கை
கொண்டசோளேச்சரத்தானே.

—திருவிசைப்பா.

நிகரிலாமேருவரையணுவாகநீண்டானை
நுகர்கின்றதொண்டர்தமக்கமுதாகிநோய்யானைத்
தகவொன்றவடியார்கடமைவினவித்தமிழ்விரகர்
பகர்கின்றவருமறையின்பொருள்விரியப்பாடினார்.

—திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

---

(௭௯) சிவபெருமான் மிகு நுண்ணுணர்வாயுள்ளார்.

𑌏𑌷 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌗𑍂𑌢𑍋𑌤𑍍𑌮𑌾
𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌤𑍇 | 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌗𑍍𑌰𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾
𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌯𑌾 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌭𑌿𑌃 |

ஏஷ ஸர்வேஷு பூதேஷு கூடோத்மா நப்ரகாஶதே|
த்ருஶ்யதே த்வக்ரியயா புத்யா ஸூக்ஷ்மயா ஸூக்ஷ்மதர்
ஶிபி:॥

"சமஸ்த சேதனுசேதனப் பிரபஞ்சங்களினும் மறைந்திருக்கும் பரமான்மாவாகிய இவர் (சிவபெருமான் எவர்க்கும்) புலப்படுவாரில்லை; சூட்சும அறிஞர்களாலே கூர்மையாகிய அருண் ஞானக்கண்ணினுற் காணப்படுகின்றுர்" என்றது கடோபநிடதம் (௩. ௧௨)

நோக்கரிதேயெவ்வளவுநோக்கினனை
நுணுகாதேயாதொன்றுநுணுகினனை
யாக்காதேயாதொன்றுமாக்கினனை
யணுகாதாரவர்தம்மையணுகாதானைத்
தேக்காதேதென்கடனஞ்சுண்டான்றன்னைத்
திருப்புன்கூர்மேவியசிவலோகனை
நீக்காதபேரொளிசேர்நீரோனை
நீதனேனென்னேநானினையாவாறே.

—நா, திருப்புன்கூருந்திருநீரேரும்.

ஈர்த்தென்னையாட்கொண்டவெந்தைபெருமானே
கூர்த்தமெய்ஞ்ஞானத்தாற்கொண்டுணர்வார்தங்கருத்தி
னேக்கரியநோக்கேநுணுக்கரியநுண்ணுணர்வே.

—திருவாசகம்.

---

(௮௦) சிவபெருமான் எண்ணிறந்த கண்முதலியவற்றையுடையர்.

𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌤𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍁𑌤 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌤𑍋𑌮𑍁𑌖𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌰𑍁𑌤 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌤𑌸𑍍𑌪𑌾𑌤𑍍 । 𑌸𑌂 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌧𑌮𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌪𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌾𑌭𑍂𑌮𑍀 𑌜𑌨𑌯𑌨𑍍𑌦𑍇𑌵 𑌏𑌕𑌃 ॥

விஸ்வதஸ்சக்ஷுருதவிஸ்வதோ பாஹுருத விஸ்வதஸ்பாத் । ஸம்பாஹுப்யாம் தமதி ஸம்பதத்ரைர் த்யாவாபூமீ ஜநயந் தேவ ஏக:॥

"எங்கும் கண்ணையும், எங்கும் முகத்தையும், எங்கும் கையையும், எங்கும் அடியையும் உடையாராய், தமது கரங்களினாலும் சிறகுகளினாலும் மண்ணையும் விண்ணையும் இயைத்துப் படைப்பவர் அந்தக் கடவுள் ஒருவரே" என்று இருக்குவேத (௧௦. ௮௧. ௩) மும்,

𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌾 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌪𑌾𑌤𑍍 ।

ஸஹஸ்ரஸீர்ஷா புருஷஸ்ஸஹஸ்ராக்ஷஸ் ஸஹஸ்ரபாத்।

"(சிவபெருமானாகிய) புருஷர் ஆயிரம் தலைகளையும், ஆயிரம் கண்களையும், ஆயிரம் கால்களையும் உடையர்" என்று சுவேதாசுவதர (௩. ௧௪) மும் கூறுகின்றன.

எண்ணில்பல்கோடிசேவடிமுடிக
ளெண்ணில்பல்கோடிதிண்டோள்க
ளெண்ணில்பல்கோடிதிருவுருநாம
மேர்கொண்முக்கண்முகமியல்பு
மெண்ணில்பல்கோடியெல்லைக்கப்பாலாய்
நின்றைஞ்ஞூற்றந்தணரேத்து
மெண்ணில்பல்கோடிகுணத்தரோர்வீழி
யிவர்நம்மையாளுடையாரே.

—திருவிசைப்பா.

(அக) வைசுவாநரான்மா சிவபெருமான்.

விஶ்வரூபாத்மா வைஶ்வாநரோயந்த்வமாத்மாநமுபாஸ்ஸே|

விஶ்வரூபாத்மா வைஶ்வாநரோயந்த்வமாத்மாநமுபாஸ்ஸே|

"நீ உபாசிக்கும் அந்தப் பரமான்மா விசுவரூபவைசுவாநரான்மாவே (சிவபெருமானே") என்று சாந்தோக்கியோபநிடத (௫. ௫. ௹) த்திலே தெளிவாகக் காணப்படுகின்றது.

வானமுதற் பிருதிவியந்தமாகிய மூவுலகத்தையும் சரீரமாகவுடைய வைசுவாநரப்பிரமசிவனுரது சமஸ்தோபாசனை உத்தரமீமாஞ்சை (௫. ௫. ௹) யிலே கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

இருநிலமடந்தையியல்பினினுடுத்த
பொருகடன்மேகலைமுகமெனப்பொலிந்த
வெற்றிமாநகருடையோயுருவின்
பெற்றியொன்றுப்பெற்றோரியாரே
மின்னின்பிறக்கந்துன்னுநின்சடையே
மன்னியவண்டநின்சென்னியின்வடிவே
பாவகன்பரிதிப்னிமதிதன்னொடு
மூவகைச்சுடருநின்னுதனேர்நாட்டந்
தண்ணொளியாரந்தாரகணமே
விண்ணவர்முதலாவேறோரிடமாக்
கொண்டுறைவிசும்பேகோலநின்னாகு
மெண்டிசைதிண்டோளிருங்கடலுடையே
யணியுடையல்குலவனிமண்டலமே
மணிமுடிப்பாந்தணின்றுளிணைவழக்கே
யொழியாதோடியமாருதமுயிர்ப்பே
வழுவாவோசைமுழுதுநின்வாய்மொழி
வானவர்முதலாமன்னுயிர்பரந்த
வூனமின்ஞானத்தொகுதிநின்னுணர்வே
நெருங்கியவுலகினினீர்மையுநிற்றலுஞ்
சுருங்கலும்விரிதலுந்தோற்றநிற்றெழிலே
யமைத்தலுமழித்தலுமாங்கதன்பெயர்ச்சியு

மிமைத்தலும்விழித்தலுமாகுநின்னியல்பே
யென்றிவைமுதலாவியல்புடைவடிவிஜேு
டொன்றியதுப்புருவிருவகையாகி
முத்திறக்குணத்துநால்வகைப்பிறவி
யத்திறத்தைம்பொறியறுவகைச்சமயமோ
டேழுலகாகியெண்வகைமூர்த்தியோ
டூழியோடூழியெண்ணிறந்தோங்கி
யெவ்வகையளவினிற்கூடிநின்
றவ்வகைப்பொருளுநீயாகியவிடத்தே.

—பதினோராந்திருமுறை.

---

(௮௨) சிவபெருமான் எல்லா நாமங்களினாலுங் கூறப்பட்டு எல்லாமாயுள்ளார்.

𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌹𑌵𑍈 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌮𑌾𑌯𑌂𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰
𑌮𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍 𑌕𑍋 𑌭𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑍋𑌽𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌦𑌹𑌮𑍇𑌕𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌮𑌾𑌸𑌂
𑌵𑌰𑍍𑌤𑌾𑌮𑌿 𑌚 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌚 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿
𑌸𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌦𑍍𑌦𑌿𑌶𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍 ।
𑌸𑍋𑌽𑌹𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌽𑌹𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌽𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌞𑍍𑌚𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌞𑍍𑌚𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌞𑍍𑌚𑍋𑌹𑌮𑌧𑌶𑍍𑌚𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌞𑍍𑌚 𑌦𑌿𑌶𑌶𑍍𑌚
𑌵𑌿𑌦𑌿𑌶𑌶𑍍𑌚𑌾𑌹𑌂 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑌹𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌚𑌾𑌹𑌂 𑌸𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌗𑌾𑌯
𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌂𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑍁𑌪𑍍𑌚𑌾𑌹𑌂𑌛𑌨𑍍𑌦𑍋𑌹𑌂 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌹𑌪𑌤𑍍𑌯𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿
𑌣𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑌾𑌹𑌵𑌨𑍀𑌯𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌗𑍌𑌰𑌹𑌂
𑌗𑍌𑌰𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌵𑌰𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽
𑌹𑌮𑌾𑌪𑍋𑌽𑌹𑌂𑌤𑍇𑌜𑍋𑌽𑌹𑌮𑍃𑌗𑍍𑌯𑌜𑍁𑌃𑌸𑌾𑌮𑌾𑌥𑌰𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰
𑌸𑍋𑌽𑌹𑌮𑌕𑍍𑌷𑌰𑌮𑌹𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌰𑌮𑌹𑌂 𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑍋𑌽

𑌹𑌮𑌰𑌣𑍍𑌯𑍋𑌹𑌂 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌮𑌹𑌂 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑌹𑌮𑍁𑌗𑍍𑌰𑌞𑍍𑌚 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌞𑍍𑌚
𑌬𑌹𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌜𑍍𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌹𑌮𑍇𑌕𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁𑌮𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌮𑌾𑌂
𑌯𑍋 𑌵𑍇𑌦 𑌸 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑍇𑌦॥

தேவா ஹவை ஸ்வர்க்கம் லோகமதமந்தே தேவா ருத்ரமப்ருச்சந்கோ பவாநிதி। ஸோப்ரவீதஹமேகஃ ப்ரதமமாஸம் வர்த்தாமிச பவிஷ்யாமிச நாந்யஃ கஶ்சிந்மத்தோ வ்யதிரிக்த இதி। ஸோந்தராதந்தரம் ப்ராவிஶத்திஶஶ் சாந்தரம் ஸம்ப்ராவிஶத்। ஸோஹம் நித்யாநித்யோ ப்ரஹ்மாஹம் ப்ரஹ்மாஹம் ப்ராஞ்சஃ ப்ரத்யஞ்சோஹம் தக்ஷிணஞ்சோதஞ்சோஹமதஶ்சோர்த்வஞ்ச திஶஶ்ச விதிஶஶ்சாஹம் புமாநஹம் ஸ்த்ரீசாஹம் ஸாவித்ரியஹம் காயத்ரியஹம் த்ரிஷ்டுப் ஜகத்யநுஷ்டுப்சாஹம் சந்தோஹம் கார்ஹபத்யோஹம் தக்ஷிணாக்நிராஹவநீயோஹம் ஸத்யோஹம் கௌரஹம் கௌர்யஹம் ஜ்யேஷ்டோஹம் ஶ்ரேஷ்டோஹம் வரிஷ்டோஹமாபோஹம் தேஜோஹம் ருக்யஜுஸ்ஸாமாதர்வாங்கிரஸோஹமக்ஷரமஹம் க்ஷரமஹம் குஹ்யோஹம் கோப்யோஹமரண்யோஹம் புஷ்கரமஹம் பவித்ரமஹமக்ரஞ்ச மத்யஞ்ச பஹிஶ்ச புரஸ்தாஜ்ஜ்யோதிரித்யஹமேகஸ்ஸர்வேச மாமேவ மாம் யோ வேத ஸ ஸர்வாந் வேத॥

"தேவர்கள் சுவர்க்கலோகத்தை (சிவலோகத்தை) அடைந்து, உருத்திரரைநோக்கி நீவிர் யார்? என வினவினர்; (அதற்கு) நான் மாத்திரம் முதற்கண் இருந்தேன், இருக்கின்றேன், இருப்பேன், எனக்கு வேருக எதுவுமில்லை; அந்தரத்தையும் (உள்ளேயும்) அந்தராந்தரத்தையும் (உள்ளினுள்ளேயும்) பிரவேசித்தார்; திக்குகளேயும் திக்கினிடைகளேயும் பிரவேசித்தார்; (அவ்வியல்பினராய) அவர் நான், நான் நித்தியனும் அநித்தியனுமாகி இருக்கின்றேன் (என்று தொடங்கி) நான் பிரமா, நான் பிரமம், நான் கிழக்கு மேற்குமாயினேன், நான் தெற்காயினேன், வடக்காயினேன், நான் மேலுளேன், கீழுளேன், நான் பெருந்திசை நான்குஞ் சிறுதிசை நான்குமாகின்றேன்; நான் ஆண், நான் பெண், நான் காயத்திரி,

நான் சாவித்திரி, நான் திருஷ்டுப்பு ஜகதியும் அநுஷ்டுப்புமாகின்றேன்; சந்தசு நான், கார்ஹபத்தியம் நான், தக்ஷிணாக்கினி நான், ஆஹவநீயம் நான், சத்தியம் நான், பசு நான், கௌரி நான், ஜ்யேஷ்டன் நான்; சிரேஷ்டன் நான், வரிஷ்டன் நான், ஜலம் நான், தேயு நான், இருக்கு யசுர் சாமம் அதர்வம் ஆங்கிரசு நான், க்ஷரம் நான், அக்ஷரம் நான், குஹ்யம் நான், கோப்பியம் நான், வனம் நான், புஷ்கரம் நான், பவித்திரம் நான், ஆதிமத்தியம் நான், புறம் நான், முன் நான், ஜ்யோதி நான், என்னை எல்லாமாக அறிபவன் எல்லாம் அறிகின்றான் என்றார்" என்று அதர்வசிரோபநிடதமும்,

ஸர்வம் கல்விதம் ப்ரஹ்ம । தஜ்ஜலாநிதி ஶாந்த உபாஸீத ॥

ஸர்வம் கல்விதம் ப்ரஹ்ம । தஜ்ஜலாநிதி ஶாந்த உபாஸீத ॥

"இவையனைத்தும் பிரமமாகிய சிவம்; தோற்றம் நிலை இறுதியாம் இவை பிரமத்தினுலாகலின் ஒருவன் அதனை உபாசிப்பானாக" என்று சாந்தோக்கியோபநிடத (ந. கச. க) மும் கூறுகின்றன.

மாலாகிநான்முகனாய்மாபூதமாய்
மருக்கமாயருக்கமாய்மகிழ்வுமாகிப்
பாலாகியெண்டிசைக்குமெல்லையாகிப்
பரப்பாகிப்பரலோகந்தானேயாகிப்
பூலோகபுவலோகசுவலோகமாய்ப்
பூதங்களாய்ப்புராணன்றானேயாகி
யேலாதனவெல்லாமேல்விப்பானா
யெழுஞ்சுடராயெம்மடிகணின்றவாறே.

—நா, நின்றதிருத்தாண்டகம்.

மண்ணாகிவிண்ணாகிமலையுமாகி
வயிரமுமாய்மாணிக்கந்தானேயாகிக்
கண்ணாகிக்கண்ணுக்கோர்மணியுமாகிக்
கலையாகிக்கலைஞானந்தானேயாகிப்
பெண்ணாகிப்பெண்ணுக்கோராணுமாகிப்
பிரளயத்துக்கப்பாலோரண்டமாகி
யெண்ணாகியெண்ணுக்கோரெழுத்துமாகி
யெழுஞ்சுடராயெம்மடிகணின்றவாறே.

—நா, நின்றதிருத்தாண்டகம்.

எல்லாவுலகமுமானாய்நீயே
யேகம்பமேவியிருந்தாய்நீயே
நல்லாரைநன்மையறிவாய்நீயே
ஞானச்சுடர்விளக்காய்நின்றாய்நீயே
பொல்லாவினைகளறுப்பாய்நீயே
புகழ்ச்சேவடியென்மேல்வைத்தாய்நீயே
செல்வாயசெல்வந்தருவாய்நீயே
திருவையாறகலாதசெம்பொற்சோதீ.

—நா, திருவையாறு.

ஊனாயுயிரானாயுடலானாயுலகானாய்
வானாய்நிலனானாய்கடலானாய்மலையானாய்
தேனார்பெண்ணைத்தென்பால்வெண்ணெய்நல்லூரருட்டுறையு
ளானாயுனக்காளாயினியல்லேனெனலாமே.

—சு, திருவெண்ணெய்நல்லூர்.

---

(௮௩) சிவபெருமான் காளியோடு நடனஞ்செய்து அவள் கர்வமடக்கினமை.

காலீ ஸோத்வாத்ய தஜ்ஜிஹ்வா ஸரோங்கணபூரிதா|
ரக்தவர்ணஞ் ஸம்ஹ்ருத்ய ரக்தபீஜாக்ஷமேவ ச|
தயோரபி ரஸம் ஸிக்த்வா ஸம்வ்ருத்தாபி ஸஹேதவ:|
ஸமுத்திஷ்டேய ஸர்வத்ர ஸதாரணார்த்தாஸிஜிஹ்வயா|
ரக்தானி ஸம்ஹ்ருதான்யேவ ஸர்வாணி ஸம்ஹ்ருத்ய தயா|
தத: காலீ ச தத்ருஷ்ட்வா நாடிவஷாகுலா|
ஸர்வஸம்ஹரணே யத்ர வ்யாக்ருஶா: ப்ராணினோऽவஶா:|
தத: ப்ராண்யுபகாராய தத்வக்ஷோ நாயச|
தயா நந்ருத்தே தேவதேவஶ்ஸ்த்ருஷ்ணீம் தசிவா ஹவஶ:|
நிர்ஜிதா தாண்டவே காலீ தேவேந ஸம்ஶயா|
நிர்ஜிதா ஹ்ருதயா ஸர்வகஶ்ரீதா ஸர்வஸம்ஜ்ஞா||

காளீமுத்பாத்ய தஜ்ஜிஹ்வா ஸமாராங்கணமாஸ்திதா।
ரக்தாஸுரஞ்ச ஸம்ஹ்ருத்ய ரக்தபீஜாக்ஷமேவச।
தயோருதிரஸம்ஸிக்தபாம்ஸவோபி மஹத்தரா:।
ஸமுத்திஷ்டேயுரேதஸ்மாத் காரணாத் காளிஜிஹ்வயா।
ரக்தானி ஸம்ஹ்ருதாந்யேவமஸுரௌ ஸம்ஹ்ருதௌ தயா।
தத: காளீசதத்ரக்தபானாதேவ மதாகுலா।
ஸர்வஸம்ஹரணே யத்தா சுக்ருபு: ப்ராணினோகிலா:।
தத: ப்ராண்யுபகாராய தத்கர்வஸமனாயச।
தயா நநர்த்த தேவேஸ ஸ்ததத்புதமிவாபவத்।
நிர்ஜிதா தாண்டவே காளீ தேவேந விகதஸ்மயா।
நிர்ஜிதா துர்க்கயா ஸாகமாஸ்ரிதா ஸர்வமங்களா॥

"துர்க்கையானவள் ஓர் காளியைப் படைத்து அவள் நாவாகிய யுத்த அரங்கத்தில் இருந்துகொண்டு இரக்தாசுரனையும் இரக்தபீஜாக்ஷனையுஞ் சங்கரித்தாள்; அப்போது அவர்கள் இரத்தத்தால் நனைந்த புழுதிகளெல்லாம் பெரிய அசுரர்களாய் எழுந்துவிடுவார்கள் என்னும் காரணத்தினாற் காளியின் நாவினால் அவ்விரத்தங்களை ஏந்தி உறிஞ்சிவிட்டாள்; இங்ஙனம் இவ்விரு அசுரர்களும் சங்கரிக்கப்பட்ட பின்னர் அக்காளியம்மை இரக்தபானஞ் செய்தமையால் மதங்கொண்டவளாகி எல்லாவுலகங்களையும் நாசஞ் செய்யத் தலைப்பட்டுவிட்டாள்; அப்போது சகல பிராணிகளும் கலங்கின; பின்னர்ப் பிராணிகளுக்கு உபகாரமாம்பொருட்டுக் காளியின் கர்வத்தை அடக்குமாறு சிவபிரான் அவளோடுகூடத் திருநடனஞ் செய்யத் தொடங்கினமை ஆச்சரியமாயிருந்தது; அப்போது அந்நடனத்திலே காளி சிவபிரானாலே செயிக்கப்பட்டுக் கர்வமிழந்தாள்; பின்னர் அங்ஙனம் தோல்வியுற்ற காளி சர்வமங்களத் தோடியைந்து துர்க்கையம்மையாரோடு கூடியிருந்தாள்" என ஸ்காந்தபுராணம் கூறுகின்றது.

வென்றிமிகுதாரகனதாருயிர்மடங்க்க்
கன்றிவருகோபமிகுகாளிகதமோவ
நின்றுநடமாடியிடநீடுமலர்மேலான்
மன்றன்மலியும்பொழில்கொள்வண்டிருவையாறே.

—ஞா; திருவையாறு.

(அச) சமுத்திரமதனத்தெழுந்த விஷத்தைச் சிவபெருமான் உண்டு கண்டம் கருநிறமுற்றமை.

𑌨𑍀𑌲𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌃 (𑌕𑌾𑌲𑌕𑍂𑌟𑌵𑌿𑌷𑌧𑌾𑌰𑌣𑍇 𑌨𑍀𑌲𑌵𑌰𑍍𑌣𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌸𑍌 𑌨𑍀𑌲𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌃)।

நீலக்ரீவ: (காலகூட விஷதாரணே நீலவர்ண க்ரீவா யஸ்ய அஸௌ நீலக்ரீவ:)।

"(காளகூடவிஷத்தைத் தரித்தலினால் நீலவர்ணமான கண்டம் எவர்க்குண்டோ, அவர்) நீலகண்டர் எனப்படுவர்" என்று தைத்திரீயசங்கிதை (ச. ரு. க. ரு) யும்;

𑌪𑌪𑍌 𑌯𑍋 𑌹𑌾𑌲𑌾𑌹𑌲𑌂 𑌦𑌹𑌨𑍍𑌤𑌂 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌨𑌮𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁 ॥

பபௌ யோ ஹாலாஹலம் தஹந்தம் । தஸ்மை ருத்ராய நமோஸ்து॥

"(எவர்) தஹிக்கும் ஆலாஹலவிஷத்தைக் குடித்தாரோ, அந்த உருத்திரர்க்கு நமஸ்காரமாகுக" என்று சரபோபநிடதமும்,

𑌮𑌨𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌰𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌞𑍍𑌚 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌕𑌿𑌮𑍍।
𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌮𑌥𑌿𑌤𑍁𑌮𑌾𑌰𑌬𑍍𑌧𑌾𑌸𑍍𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌧𑌿𑌮𑌮𑍍𑌭𑌸𑌾𑌮𑍍।
𑌅𑌤𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌥𑌨𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌕𑌾𑌲𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾𑌭𑌵𑌃।
𑌜𑌗𑌦𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌹𑌸𑌾 𑌸 𑌧𑍂𑌮𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑌿𑌵 𑌜𑍍𑌵𑌲𑌨𑍍।
𑌤𑍍𑌰𑍈𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌮𑌾𑌘𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌮𑍍।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌚 [illegible]।
𑌦𑌧𑌾𑌰 [illegible] 𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃।
𑌤𑌦𑌾𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌨𑍀𑌲𑌕𑌣𑍍𑌠 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃॥

மந்தாநம் மந்தரம் க்ருத்வா ததா ஸூத்ரஞ்ச வாஸுகிம்।
தேவா மதிதுமாரப்தாஸ் ஸமுத்ரம் நிதிமம்பஸாம்।
அதிநிர்மதநாதேவ காலகூட ஸ்ததாபவ:।
ஜகதாவ்ருத்ய ஸஹஸா ஸ தூமோக்நிரிவ ஜ்வலந்।

த்ரைலோக்யம் மோஹிதம் யஸ்ய கந்தமாக்ராய தத்விஷம்।
ப்ராக்ரஸல்லோகரக்ஷார்த்தே ப்ரஹ்மணோ வசநாச்சிவ:।
ததார பகவாந் கண்டே மந்த்ரமூர்த்திர் மஹேஸ்வர:।
ததா ப்ரப்ருதி தேவஸ்து நீலகண்ட இதி ஸ்ருதி:॥

"மந்தரமலையை மத்தாகவும், வாசுகியைக் கயிறுகவுங்கொண்டு தேவர்களும் அசுரர்களும் சமுத்திரத்தைக் கடையத் தொடங்கினார்கள்; மிகுத்துக் கடைந்தபோது காளகூட விஷமானது கிளர்ந்து புகையோடியைந்த அக்கினிபோல உடனே ஜ்வாலித்துப் பூமியைச் சூழ்ந்துகொள்ள, அவ்விஷத்தின் மணத்தினால் மூவுலகமும் மயங்கின; அங்ஙனம் விஷத்தினால் விழுங்கப்பட்ட உலகத்தை இரக்ஷிக்கும்பொருட்டு வேண்டிய பிரமாவின் வசனத்தினால் மந்திரமூர்த்தியும், மகேசுவரரும், பகவானுமாகிய சிவபெருமான் அந்த நஞ்சை (எடுத்துக்) கண்டத்திலே தரித்தார்; அன்றுமுதற் சிவபெருமான் நீலகண்டர் எனப்படுகின்றார் என்றது சுருதி" என்று மகாபாரதமும்,

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

𑌭𑌕𑍍𑌷𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌘𑍋𑌰𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌕𑍂𑌟𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌵𑌿𑌷𑌮𑍍।
𑌤𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌷𑌮𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌮𑍍।
𑌪𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌷𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃॥

அநந்தரமபஶ்யந் தே தூமமம்பரஸந்நிபம்।
ஆபூரிததிஶாம் பாகம் துஸ்ஸஹம் ஸர்வதேஹிநாம்।
தமாக்ராய ஸுராஸ்ஸர்வே மூர்ச்சிதாஃ பரிலம்பிதாஃ।
ப்ரஹ்மவிஷ்ணூ புரஸ்க்ருத்ய கதாஸ்தே ஶங்கராந்திகம்।
நமஸ்துப்யம் விரூபாக்ஷ நமஸ்தே திவ்யசக்ஷுஷே।
ஏவம் ஸுராஸுராஃ ஸ்தாணுஃ ஸ்துதஸ்தோஷமுபாகதஃ।
கிம்வாபீஷ்டம் ததாம்யத்ய காமம் ப்ருத மாசிரம்।
இத்யுக்தாஸ்தேது தேவேந ப்ரோசுஸ்தம் ஸஸுராஸுராஃ।
அம்ருதார்த்தே மஹாதேவ மத்யமாநே மஹோததௌ।
விஷமத்புதமுத்பூதம் லோகஸம்க்ஷயகாரகம்।
விஷ்ணுஃ கிருஷ்ணஃ க்ருதஸ்தேந யமச்ச விஷமாத்மவாந்।
மூர்ச்சிதாஃ பதிதாஶ்சாந்யே விப்ரணஶம் கதாஃ பரே।
ரக்ஷாஸ்மாந் பக்ஷஸங்கல்பாத்விரூபாக்ஷ விஷஜ்வராத்।
பக்ஷயிஷ்யாம்யஹம் கோரம் காலகூடம் மஹாவிஷம்।
ததோ தேவோ மஹாதேவோ விலோக்ய விஷமம் விஷம்।
பீயமாநே விஷே தஸ்மிந்ததோ தேவா மஹாஸுராஃ।

—மற்சபுராணம்.

𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌶𑌕𑍍𑌤𑍇𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌕𑌣𑍍𑌠𑍇 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌫𑌟𑌿𑌕𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌭𑍇।
𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌵𑌿𑌷𑌂 𑌘𑍋𑌰𑌮𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑌵𑌾𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌃।
𑌤𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌣𑍍𑌠𑍇 𑌶𑌂𑌭𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌲𑍀𑌲𑌯𑌾।
𑌤𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌸𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍।
𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶 𑌨𑍀𑌲𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌯 𑌶𑌂𑌭𑌵𑍇॥

ஸ்வதந்த்ரஶக்தேஸ் தத்கண்டே சுத்த ஸ்படிக ஸந்நிபே।
ஸ்தம்பயாமாஸ விஷம் கோரமலங்கார ஸ்தவாத்புதஃ।
தயேதி தத்களே ஶம்புஃ ஸ்தம்பயாமாஸ லீலயா।

ததோ தேவாஸ் ஸுஸந்துஷ்டா: ஸ்துவு: பரமேஸ்வரம்।
நமோ நமஸ்தே தேவேஶ நீலக்ரீவாய ஶம்பவே॥

—தக்ஷகாண்டம்.

"ஆகாயநிறத்தினையுடையதாய், எவருஞ் சகிக்கக்கூடாததாய், திக்குக்களெல்லாம் நிறைந்த நஞ்சைத் தேவர்கள் கண்டு மணந்து மூர்ச்சையாய்ப் பிரமவிஷ்ணுக்களை முன்னிட்டுக்கொண்டு (கைலாசத்தில்) எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானை அடைந்து விரூபாக்ஷரே! திவ்யநேத்திரமுடையவரே! நமஸ்காரம் என்றற்றொடக்கத்தனவாகத் துதிக்க, சிவபெருமான் மகிழ்ந்து உங்களுக்கு வேண்டியதை விரைந்து கூறுதிர்; கொடுக்கின்றேம் என, அதற்கு அவர்கள் மகாதேவரே! சமுத்திரமதனஞ் செய்தபோது உலகத்தை அழிக்க வன்மைபூண்ட விஷமானது கிளர்ந்துவிட்டது; நாராயணர் அதனாற் கிருஷ்ணர் (கரியர்) ஆயினர்; யமன் விஷம் தாக்கி மூர்ச்சையாயினான்; வேறு பலர் விழுந்துபோயினர்; வேறு பலர் இறந்துபோயினர்; விரூபாக்ஷரே! விஷக்கொடுமையினின்று எங்களைக் காத்து அதனைப் பக்ஷியும் என, அவர் நாம் காளகூடமகாவிஷத்தை உண்கின்றோம் என்று உரைத்தருளி, அதனைக் குடிக்குங்கால், தேவர்கள் சுவாமீ! சுத்தஸ்படிக ஒளியினதாய கண்டத்திலே கோரவிஷத்தை உமக்கு அற்புத அலங்காரமாமாறு சுவதந்திரசக்தியினால் தடுத்து நிற்கச்செய்யும் என, அதற்குச் சிவபெருமான் அங்ஙனமாகுக என்று லீலையினாற் கண்டத்திலே அதனை நிறுத்திக்கொண்டார்; அப்போது தேவர்கள் சந்தோஷமுடையாராய்த் தேவேசரே! நீலகண்டரே! சம்புவே! என்று ஆனந்தமுடையராய்த் துதித்தார்கள்" என்று மற்சபுராணமும் தக்ஷகாண்டமும் கூறுகின்றன.

ஒருங்களிநீயிறைவாவென்றும்பர்களோலமிடக்கண்
டிருங்களமாரவிடத்தையின்னமுதுண்ணியவீசர்
மருங்களியார்பிடிவாயில்வாழ்வெதிரின்முளைவாரிக்
கருங்களியானைகொடுக்குங்கற்குடிமாமலையாரே.

—ஞா, திருக்கற்குடி.

பெருகும்புனலண்ணாமலைபிறைசேர்கடனஞ்சைப்
பருகுந்தனைதுணிவார்பொடியணிவாரதுபருகிக்
கருகும்மிடறுடையார்கமழ்சடையார்கழல்பரவி
யுருகும்மனமுடையார்தமக்குறுநோயடையாவே.

—ஞா, திருவண்ணாமலை.

பாரிடம்விண்ணுமெங்கும்பயினஞ்சுபரந்துமிண்டப்
பேரிடத்தேவர்கணம்பெருமானிதுகாவெனலு
மோரிடத்தேகரந்தங்குமைமங்கையொடும்முடனே
பேரிடமாகக்கொண்டபிரமாபுரம்பேணுமினே.

—ஞா, திருப்பிரமபுரம்.

பரியமாசுணம்கயிறுப்பருப்பதமதற்குமத்தாகப்
பெரியவேலையைக்கலங்கப்பேணியவானவர்கடையக்
கரியநஞ்சதுதோன்றக்கலங்கியவவர்தமைக்கண்டு
வரியவாரமுதாக்குமடிகளுக்கிடமரசிலியே.

—ஞா, திருவரசிலி.

படவரவமொன்றுகொண்டரையிலார்த்த
பராபரனைப்பைஞ்ஞீலிமேவினானை
யடலரவம்பற்றிக்கடைந்தநஞ்சை
யமுதாகவுண்டானையாதியானை
மடலரவமன்றுபூங்கொன்றையானை
மாமணியைமாணிக்காய்க்காலன்றன்னை
நடலரவஞ்செய்தானைநள்ளாற்றானை
நானடியேனினைக்கப்பெற்றுய்ந்தவாறே.

—நா, திருநள்ளாறு.

ஆலந்தானுகந்தமுதுசெய்தானை
யாதியையமரர்தொழுதேத்துஞ்
சீலந்தான்பெரிதும்முடையானைச்
சிந்திப்பாரவர்சிந்தையுளானை
யேலவார்குழலாளுமைநங்கை
யென்றுமேத்திவழிபடப்பெற்ற
காலகாலனைக்கம்பனெம்மானைக்
காணக்கண்ணடியேன்பெற்றவாறே.

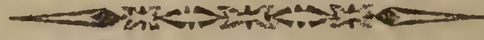
—சு, திருக்கச்சியேகம்பம்.

கோலாலமாகிக்குரைகடல்வாயன்றெழுந்த
வாலாலமுண்டானவன்சதுர்தானென்னேடீ
யாலாலமுண்டிலனேலன்றயன்மாலுள்ளிட்ட
மேலாயதேவரெல்லாம்வீடுவர்காண்சாழலோ.

—திருவாசகம்.

———

(௮௫) சிவபெருமான் திரிபுரசங்காரஞ் செய்தமை.

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌸𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌤𑌿𑌸𑍍𑌰𑌃 𑌪𑍁𑌰 𑌆𑌸𑌨𑍍𑌨𑌯𑌸𑍍𑌮𑌯𑍍𑌯𑌵𑌮𑌾 𑌅𑌥 𑌰𑌜𑌤𑌾𑌥 𑌹𑌰𑌿𑌣𑍀 𑌤𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌜𑍇𑌤𑍁𑌂 𑌨𑌾𑌶𑌕𑍍𑌨𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑌾𑌃 | 𑌤 𑌇𑌷𑍁𑌂 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌤𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌮𑌨𑍀𑌕𑌂 𑌸𑍋𑌮𑌂 𑌶𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌂 𑌤𑍇𑌜𑌨𑌨𑍍𑌤𑍇𑌽𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍 𑌕 𑌇𑌮𑌾𑌮𑌸𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 | 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍 | 𑌤𑌂 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑍋𑌽𑌵𑌾𑌸𑍃𑌜𑌤𑍍 𑌸 𑌤𑌿𑌸𑍍𑌰𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍋 𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍈𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋𑌽𑌸𑍁𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍁𑌦𑌤 |

தேஷாமஸுராணாம் திஸ்ர: புர ஆஸந்நயஸ்மய்யவமா அத ரஜ தாதஹரிணீ தா தேவா ஜேதும் நாஶக்நுவந்தா: | த இஷும் ஸம் ஸ்குர்வதாக்நி மநீகம் ஸோமம் ஶல்யம் விஷ்ணும் தேஜநந்தே ப்ருவந் க இமாமஸிஷ்யதீதி | ருத்ர இத்யப்ருவந் | தாம் ருத்ரோ வா ஸ்ருஜத் ஸதிஸ்ர: புரோ பித்வைப்யோ லோகேப்யோ ஸுராந் ப்ராணுதத|

"அடியிலே இருப்புக்கோட்டையும், (அதன்மேல்) வெள்ளிக் கோட்டையும், (அதன்மேல்) சுவர்ணக்கோட்டையுமாக, அந்த அசுரர்களுக்கு முப்புரங்கள் இருந்தன, அந்தத் தேவர்கள் (அசுரர்களை) செயிக்கச் சத்தியிலராய், அவர்கள் அக்கினியைப் (பாணத்தின்) அடிக்காம்பாகவும், சந்திரனை நடுப்பாகமாகவும், விஷ்ணுவை நுனியாகவுங்கொண்டோர் பாணத்தை அமைத்து அதனைப் பிரயோகிக்க எவர் வல்லார் என்று ஆலோசித்து, (பின்னர்) உருத்திரரே என்று நிச்சயித்தார்கள்; (நிச்சயித்தவாறே) அந்தப் பாணத்தைப் (பசுபதியாகிய) அந்த உருத்திரர் செலுத்தி அந்த முப்புரங்களையும் தகர்த்து, அவ்வுலகங்களிலிருந்து அவர்களை ஒழித்து விட்டார்" என்று யசுர்வேதமும்,

𑌯𑍋𑌲𑍀𑌲𑌯𑍈𑌵 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍁𑌰𑌂 𑌦𑌦𑌾𑌹|

யோலீலயைவ த்ரிபுரம் ததாஹ|

—சரபோபநிடதம்.

"எவர் லீலாமாத்திரத்தினாலே திரிபுரசங்காரஞ்செய்தாரோ" என்று சரபோபநிடதமும்,

𑌤𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲𑌾𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌰𑌥𑌂 𑌸𑌮𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑌨𑍍।
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌂 𑌸𑍋𑌮𑌂 𑌹𑍁𑌤𑌾𑌶𑌞𑍍𑌚 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁𑌂 𑌸𑌮𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑌨𑍍।
𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌬𑌭𑍂𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌲𑍍𑌲𑌸𑍍𑌸𑍋𑌮𑍋 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌂𑌪𑌤𑍇।
𑌕𑍁𑌡𑍍𑌮𑌲𑌞𑍍𑌚𑌾𑌭𑌵𑌦𑍍 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌷𑍁𑌵𑌰𑍇 𑌤𑌦𑌾॥

ததோ விபுதஶார்தூலாஸ்தம்ரதம் ஸமகல்பயந்।
விஷ்ணும் ஸோமம் ஹுதாஶஞ்ச தஸ்யேஷும் ஸமகல்பயந்।
ஶ்ருங்கமக்நிர்பபூவாஸ்ய பல்லஸ்ஸோமோ விஶாம்பதே।
குட்மலஞ்சாபவத் விஷ்ணுஸ்தஸ்மிந்நிஷுவரே ததா॥

—மகாபாரதம்.

(𑌸𑌰𑍍𑌪𑌰𑌾𑌜𑍋𑌤𑍍𑌰 𑌮𑍌𑌰𑍍𑌵𑍀𑌤𑍍𑌵𑍇) 𑌵𑌾𑌯𑍁(𑌰𑍍𑌨𑌿𑌶𑌿𑌕𑍇𑌶𑌵𑌾𑌨𑍍)।
𑌪𑌤𑍍𑌰𑌾(𑌨𑍀𑌕 𑌬𑌲𑌾𑌗𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍁𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌨𑍍)।
𑌆𑌦𑌾𑌯 𑌸 𑌶𑌰𑌞𑍍 𑌚𑌾𑌪𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌦𑌨𑍇 𑌨𑌿𑌦𑌧𑍇 𑌪𑌦𑌂॥

(ஸர்ப்பராஜோத்ர மௌர்வீத்வே) வாய்வ (க்கிஶஶிகேஶவாந்)।
பத்ரா (நீக பலாக்ராணி சக்ருர்தேவா மஹத்தராந்)।
ஆதாய ஸ ஶரஞ் சாபம் ஸ்யந்தநே நிததே பதம்॥

—உபதேசகாண்டம்.

"தேவர்களுள்ளே வியாக்கிரமாயுள்ளோர் தேரை அமைத்து, பின்னர் விஷ்ணு சோமன் அக்கினி என்போரைச் சிவபெருமானுக்குப் பாணமாகவும் அமைத்தார்; (பூமி தேராகவும், பிரமா சாரதியாகவும், மற்றைத் தேவர்களெல்லாம் அத்தேருக்கு அங்கங்களாகவும் அமைய) அக்கினியையும் சோமனையும் விஷ்ணுவையும் முறையே (பாணத்தின்) அடியாகவும், நடுவாகவும், நுனியாகவும், வாயுவைப் பாணத்தின் இறகாகவுங்கொண்ட அஸ்திரத்தை எடுத்துச் சிவபெருமான் தமது திருவடியைத் தேரிலே வைத்தார்" என்று மகாபாரதமும்,

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶𑍇 𑌪𑌦𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌮𑌯𑍋 𑌰𑌥𑌃।
𑌭𑌾𑌰𑌾𑌸𑌹𑌃 𑌪𑌪𑌾𑌤𑌾𑌥 𑌤𑌦𑌾 𑌪𑌟𑌪𑌟 𑌧𑍍𑌵𑌨𑌿𑌃।
𑌬𑌿𑌭𑍍𑌯𑍁𑌸𑍍 𑌸𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌕𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌸𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌕𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾।
𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌯𑍋𑌗𑍀 𑌵𑍃𑌷𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌧𑍌 𑌰𑌥𑌮𑍍॥
𑌅𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍𑌛𑌰𑌪𑌾𑌕𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑍃𑌤𑌃।
𑌵𑍃𑌷𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌉𑌜𑍍𑌜𑌹𑌾𑌰 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌥𑌮𑍍॥

தஸ்மிந் குர்வதி தேவேஶே பதம் லோகமயோ ரத:।
பாராஸஹ: பபாதாத ததா படபட த்வநி:।
பிப்யுஸ் ஸப்ரஹ்மகா தேவாஸ் ஸநாராயணகாஸ்ததா।
நாராயணோ மஹாயோகீ வ்ருஷோ பூத்வா ததௌ ரதம்।
அதோ நாராயணஸ்தஸ்மாச் சரபாகாத்விநிஸ்ஸ்ருத:।
வ்ருஷரூபம் ஸமாஸ்தாய உஜ்ஜஹார மஹாரதம்।

—உபதேசகாண்டம்.

"அங்ஙனம் திருவடியை வைத்தபோது பாரம் பொறுக்க மாட்டாது படபடத்தொனியோடு அந்த இரதமானது இற்றது; பிரமாதிதேவர்களெல்லாம் அச்சமடைந்தார்கள்; அப்போது மகாயோகியாகிய நாராயணர் இஷபரூபமெடுத்துத் தேரைத் தாங்கினர்" என்றும்,

𑌤𑌚𑍍𑌛𑌰𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌾 𑌦𑌹𑌤𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍁𑌰𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍।
𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌕𑌣𑌸𑌂𑌦𑌗𑍍𑌧𑌵𑌪𑍁𑌷𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌶𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃।

தச்சராக்நி: ஸ்மிதாக்நிஶ்சா தஹதாம் த்ரிபுரம் க்ஷணாத்।
ஸ்மிதாக்நிகணஸ்ஸந்தக்தவபுஷஸ்த்ரிதஶாரய:।

—உபதேசகாண்டம்.

𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑌤𑌶𑍋 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌬𑌾𑌣𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌰𑍍𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌨𑌾।
𑌤𑌾𑌰𑌕𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍁𑌤𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌜𑌾𑌤𑍁𑌰𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑌮𑌿𑌦𑍇𑌤𑌾𑌭𑌵𑌤𑍍।
𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌫𑌲𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌨𑌯𑌨𑌾 𑌶𑌿𑌵𑍇𑌨𑌃।
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌰𑌮𑌯𑌾 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌗𑌿𑌰𑌮𑍍॥

தைத்யாஶ்ச ஶதஶோ தக்தாஸ்தஸ்ய பாணுக்ரவஹ்நிநா|
தாரகாக்ஷஸ்த்வநிர்தக்தோ ப்ராத்ருப்யாம் ஸஹிதோபவத்|
மஹாதேவம் ஸமுத்திஶ்ய தமூசுர் மநஸா ஶநை:|
பக்த்யா பரமயா யுக்த: ப்ரலபந் விவிதாம் கிரம்||

—தருமசங்கிதை.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

வித்யுந்மாலீ தாரகாக்ஷ: கமலாக்ஷஶ்ச தேத்ரயம்|
யே மோஹம் நைவஸம்ப்ராபுஸ்த்ரயஸ்தே ஸுரஸத்தமா:|
அபரித்யக்த ருத்ராக்ஷ விபூதி ஶிவ பூஜநா:|
புரேஷு தஹ்யமாநேஷு ஸ்வக்ருஹைரபிதே யதா|
ததஸ்து ஶிவமப்யேத்ய த்ரய: ப்ராஞ்ஜலயோஸ்துவந்|
ரதஸ்தஶ்ஶங்கரோ பக்தாந் தாநுவாச ஸ்மயந் ப்ரபு:|
அதீவ யூயம் பக்தா ஆயுஷ்மந்தோ யஶஸ்விந:|
அஸுரா: கிமுவோ பீஷ்டம் ப்ரூத தாதாஸ்ம்யஹஞ்ச தத்|
வவ்ருரே ப்ருவதீஶே தே ஏவம் வரமநுத்தமம்|
வயம் கைலாஸ ஶிகரே பவத் த்வாரிதயாநிதே|

த்வராபாலா பவிஷ்யாயஸ்ஸூத்தாந்தே த்வாந்தநாயக।
ஏவம் ப்ரார்த்தயதஸ்தாந்து த்வா: ஸ்தாநீஸஸ்சகாரஹ॥

—உபதேசகாண்டம்.

"சிவபிரானுடைய புன்முறுவலக்கினியும் பாணுக்கினியுமியைந்து திரிபுரத்தை க்ஷணப்போதிலே தகித்தன; அசுரர்கள் புன்முறுவலக்கினிக்கணத்திலுலே தகிக்கப்பட்டார்" என்றும் உபதேசகாண்டமும்,

"நூற்றுக்கணக்காகிய அசுரரெல்லாம் அக்கினியினுலே தகிக்கப்பட்டவிடத்தும், தங்கள் கிருகங்களாகிய புரங்கள் தகிக்கப்பட்ட விடத்தும், * தாரகாக்ஷன், தன் சகோதரர்களாகிய வித்தியுன்மாலி, கமலாக்ஷன் என்போரோடு விபூதி உருத்திராக்ஷம் சிவபூசை என்பவற்றை விடாதோராய்க் கைகூப்பிநின்று மனசினுலே சிவபிரானைப் பல்பிரகாரமாகத் தோத்திரஞ் செய்தார்கள்; இரதத்து வீற்றிருந்தருளிய சிவபிரான் அம்மூன்று பக்தர்களையும் நோக்கி, நீங்கள் ஆயுசுடையராய்க் கீர்த்தியுடையராயினீர்; உங்களுக்கு வேண்டிய வரம் யாது கூறுதிர் கொடுக்கின்றேம் என, அவர்கள் தயாநிதியே சுத்தாத்துவமுடிவிலுள்ள நாயகரே! நாங்கள் கைலாசசிகரத்தில் உமது வாயில்காப்போராயிருத்தல்வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார்கள்; அதற்குச் சிவபிரான் அங்ஙனமாகுக என்று அருள்பாலித்தார்" என்று தருமசங்கிதையும் உபதேசகாண்டமும் கூறுகின்றன.

மற்சபுராணத்து கஉக—ம் அத்தியாயந் தொடங்கி கஙறு—ம் அத்தியாயமிறுதியாயுள்ள ஏழு அத்தியாயங்களினும், இலிங்கபுராணத்துப் பூருவபாகத்து எஉ—ம் அத்தியாயத்தினும், சங்கரசங்கிதை உபதேசகாண்டத்து எ௦—ம் அத்தியாயந் தொடுத்து எஉ—ம் அத்தியாயம் வரையுமுள்ள மூன்று அத்தியாயங்களினும், தருமசங்கிதை ௬—ம் அத்தியாயத்தினும் திரிபுரசங்காரசரித்திர விரிவு காணப்படுகின்றது.

---

* மகாபாசுபதோத்தமர்களாகிய திரிபுரத்தசுரர்கள் விஷ்ணுவுடையவும், நாரதருடையவும் மாயையில் அகப்பட்டு, தமது பாசுபதவிரதத்தையும் சிவபூசையையும் விடுத்தார்கள். அதுபற்றியே மூவரொழிந்து ஏனையோர்

எண்ணுரேயிலெய்தானிறைவனனலேந்தி
மண்ணூர்முழவதிரமுதிராமதிசூடிப்
பண்ணூர்மறைபாடப்பரமனதிகையுள்
விண்ணோர்பரவநின்றாடும்வீரட்டானத்தே.

—ஞா, திருவதிகைவீரட்டம்.

சிவபிரானுர் பாணத்துக்கும் புன்சிரிப்பக்கினிக்கும் இலக்காயினுர்கள் என்று கூறப்படுகின்றது.

𑌅𑌸𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌲𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌮𑌸𑍍𑌮𑌨𑍍𑌮𑌾𑌯𑌾𑌵𑌶𑌾𑌨𑍁𑌗𑌮𑍍।
𑌨𑌾𑌰𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌜𑌾𑌰𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍁𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌃।
𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌿𑌪𑌤𑍍𑌯𑌤𑌮𑍍।
𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌦𑌰𑍍𑌥𑌮𑌸𑍁𑌰𑌾𑌧𑌮𑌾𑌃।
𑌪𑍁𑌰𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌚𑍈𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑍍𑌯 𑌮𑌧𑍁𑌸𑍂𑌦𑌨𑌃।
𑌏𑌕𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑍈𑌕𑌶𑍍𑌶𑍀𑌲𑌪𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃।
𑌵𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑌾𑌖𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌃 𑌪𑌾𑌶𑍁𑌪𑌤𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃।
𑌤𑍈𑌃 𑌸𑌾𑌕𑌂 𑌕𑌲𑌹𑍋 𑌮𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌶𑌿𑌵𑌪𑍂𑌜𑌾𑌰𑌤𑍈𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃।
𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑍍𑌮𑍋𑌹𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾।
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌂𑌶𑌮𑌂𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌵𑌿𑌮𑍋𑌹𑌕𑌮𑍍।
𑌨𑌾𑌰𑌦𑌞𑍍𑌚 𑌸𑌮𑌾𑌹𑍂𑌯 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌪𑍁𑌰𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌤𑍍॥

அஸுராணும் குலம் க்ருத்ஸ்நமஸ்மந்மாயா வஶாந்நுகிம்।
நார்யஶ்ச ஜாராஸக்தா நுமாயயா மோஹிதாந்தரா:।
இதி ப்ருஷ்டஸ்ததா ப்ராஹ நாரத: ப்ரணிபத்யதம்।
மாயயா மோஹிதா: ஸ்வாமிந்த்யர்த்தமஸுராதமா:।
புரத்ரயேஷு சைகம் விநாத்ய மதுஸூதந:।
ஏக: பரமயோக்யஸ்யஸ்த்வேகஶ்ஶீலபர: ஸ்ம்ருத:।
விரக்தாக்யஶ்ச யோக்யந்ஸ்த்ரய: பாஶுபதோத்தமா:।
தைஸ்ஸாகம் கலஹோ மாஸ்து ஶிவபூஜாரதைஸ்திரிபி:।
இதி ஸர்வாந் மஹாவிஷ்ணுர் மோஹயித்வா ஸ்வமாயயா।
ஸ்வாம்ஶமம்யம் ப்ரதிஷ்டாப்ய புத்தம் புத்திவிமோஹகம்।
நாரதஞ்ச ஸமாஹூய நிர்ஜகாம புரத்ரயாத்॥

—உபதேசகாண்டம்.

எழுந்துலகைநலிந்துழலுமவுணர்கடம்புரமூன்றுமெழிற்கணை டி, யுழுந்துருளுமளவையினெள்ளெரிகோளவெஞ்சிலைவளைத் தோனுறையுங்கோயில், கொழுந்தரளநகைகாட்டக்கோகநதமுகங் காட்டக்குதித்துநீர்மேல், விழுந்தகயல்விழிகாட்டவிற்பவளம்வாய் காட்டுமிழலையாமே.

—ஞா, திருவீழிமிழலை

கல்லானிழற்கீழாயிடர்காவாயெனவானோ
ரெல்லாமொருதேராயயன்மறைபூட்டிநின்றுய்ப்ப
வல்லாயெரிகாற்றீர்க்கரிகோல்வாசுகிநாண்கல்
வில்லாலெயிலெய்தானிடம்வீழிம்மிழலையே.

—ஞா, திருவீழிமிழலை.

கரத்தான்மலிசிரத்தான்கரியுரித்தாயதொர்படத்தான்
புரத்தார்பொடிபடத்தன்னடிபணிமூவர்கட்கோவா
வரத்தான்மிகவளித்தானிடம்வளர்புன்னைமுத்தரும்பி
விரைத்தாதுபொன்மணியீன்றணிவீழிம்மிழலையே.

—ஞா, திருவீழிமிழலை.

"(அசுரர்களை மயக்கிவிட்டு விஷ்ணு மீளுங்கால், விஷ்ணு நாரதரை நோக்கி) முனிவரே! இப்போது அசுரர்கள் முழுமையும் நம்மாயையில் வசப்பட்டார்களா? அவர்கள் மனைவியரும் நம்மாயையால் மோகிக்கப்பட்டு வியபிசாரிகளாயினார்களா? என்று(விஷ்ணு கேட்டபோது), நாரதர் அவரை வணங்கிப் பட்டணத்துக்கு ஒவ்வொருவரொழிந்து பிறரெல்லாம் மோகிக்கப்பட்டார்கள்; அம்மூவருள் ஒருவன் பரமயோகி; மற்றவன் சிலபரன்; மற்றவன் விரக்தயோகி; இம்மூவரும் மகாபாசுபதோத்தமர்கள் என்று கூற, சிவபூசையில் முயன்றவர்களாகிய அம்மூவரோடும் கலகஞ் செய்யற்க என்று கூறி, மகாவிஷ்ணு தம்மாயையால் எல்லோரையும் மயக்கிவிட்டுத் தமது ஓர் அம்சத்தைப் (புத்தியை மோஹிப்பிக்கும்) புத்தனாக அங்கு ஸ்தாபித்துவிட்டு நாரதரோடு திரிபுரம்விட்டகன்றனர். திரிபுரத்தசுரரெல்லாம் பஸ்மீகரமாய்விடத் தாரகாக்ஷன்முதலிய மூவரும் உயிர்பிழைத்தார்"

நேசநீலக்குடியரனேயெனா
நீசராய்நெடுமால்செய்தமாயத்தா
லீசனோர்சரமெய்யவெரிந்துபோய்
நாசமானார்திரிபுரநாதரே.

—நா, திருநீலக்குடி.

நிலைவலியின்றியெங்குநிலனோடுவிண்ணுநிதனஞ்செய்தோடுபுரமூன்
றலைநலிவஞ்சியோடியரியோடுதேவராணம்புகத்தனருளாற்
கொலைநலிவாளிமூளவரவங்கைநாணுமனல்பாயநீறுபுரமா
மலைசிலைகையிலோல்கவளைவித்தவள்ளலவனுநமக்கோர்சரணே.

—நா, தசபுராணம்.

பரத்தானையிப்பக்கம்பலவானானைப்
பசுபதியைப்பத்தர்க்குமுத்திகாட்டும்
வரத்தானைவணங்குவார்மனத்துளானை
மாருதமாலெரிமூன்றும்வாயம்பீர்க்காஞ்
சரத்தானைச்சரத்தையுந்தன்றாட்கீழ்வைத்த
தபோதனனைச்சடாமகுடத்தணிந்தபைங்கட்
சிரத்தானைத்திருவீழிமிழலையானைச்
சேராதார்தீநெறிக்கேசேர்கின்றாரே.

—நா, திருவீழிமிழலை.

மூவெயில்செற்றஞான்றுய்ந்தமூவ
ரிலிருவர்நின்றிருக்கோயிலின்வாய்தல்
காவலாளரேன்றேவியபின்னை
யொருவனீகரிகாடரங்காக
மானைநோக்கியோர்மாநடமகிழ
மணிமுழாமுழக்கவருள்செய்த
தேவதேவநின்றிருவடியடைந்தேன்
செழும்பொழிற்றிருப்புன்கூருளானே.

—சு, திருப்புன்கூர்.

திரியுமுப்புரந்தீப்பிழம்பாகச்
செங்கண்மால்விடைமேற்றிகழ்வானைக்
கரியினீருரிபோர்த்துகந்தானைக்
காமனைக்கனலாவிழித்தானை
வரிகொள்வெள்வளையாளுமைமங்கை
மருவியேத்திவழிபடப்பெற்ற
பெரியகம்பனையெங்கள்பிரானைக்
காணக்கண்ணடியேன்பெற்றவாறே.

—சு, திருக்கச்சியேகம்பம்.

வளைந்ததுவில்லுவிளைந்ததுபூச
லுளைந்தனமுப்புரமுந்தீபற
வோருங்குடன்வெந்தவாறுந்தீபற.

ஈரம்புகண்டிலமேகம்பர்தங்கையி
லோரம்பேமுப்புரமுந்தீபற
வொன்றும்பெருமிகையுந்தீபற.

தச்சுவிடுத்தலுந்தாமடியிட்டலு
மச்சுமுறிந்ததென்றுந்தீபற
வழிந்தனமுப்புரமுந்தீபற.

உய்யவல்லாரொருமூவரைக்காவல்கொண்
டெய்யவல்லானுக்கேயுந்தீபற
விளமுலைபங்கனென்றுந்தீபற.

கடகரியும்பரிமாவுந்தேருமுகந்தேருதே
யிடபமுகந்தேறியவாறெனக்கறியவியம்பேடீ
தடமதில்களவைமூன்றுந்தழலெரித்தவந்நாளி
லிடபமதாய்த்தாங்கினான்றிருமால்காண்சாழலோ.

—திருவாசகம்.

(அசா) ஜலந்தராசுரனைச் சிவபெருமான் கொன்றமை.

வ்ருந்தாம் விவாஹ்ய ஸந்தோஷமவாப்ய பரமம் ததः।
புநः காலேந மஹதா தேவாநிந்த்ரஸமாஶ்ரிதாந்।
ஜ்ஞாத்வா ஶக்ராதி தாநவேந்த்ரோ விஜித்வா ஹரிம் புநः।
தேவதாநாம் ஸஹாயம் ச குர்வாணம் யுத்தமஸ்ய ஹ।
யுயோத விம்ஶதி ஸமாஸஹஸ்ராணாமிமம் ஹரிः।
ஶ்ரீணம் தம் ஸம்வீக்ஷ்ய ஸக்ஷீணம் தம் பலீ।
ததா தேவா பயத்ரஸ்தாஸ்ஸேந்த்ராः கைலாஸமாஶ்ரிதாः।

𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌨𑌗𑌰𑌂 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑌿𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌃|
𑌸𑍍𑌵𑌸𑍇𑌨𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑌯𑍌 𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌃 𑌕𑍈𑌲𑌾𑌸𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍|
𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌯 𑌵𑌦𑌨𑌂 [illegible] 𑌮𑌹𑌾𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃|
[illegible] 𑌦𑍇𑌵𑌾 [illegible]|
𑌤𑌦𑌾 [illegible] 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 [illegible] 𑌭𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃|
𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌃𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 [illegible]|
𑌵𑌿𑌵𑌿𑌶𑍁𑌰𑍍𑌮𑌨𑍍𑌦𑌿𑌰𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 [illegible] 𑌤𑌦𑌾𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾|
𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌮𑍋𑌚𑌕𑌮𑍍|
𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌵𑌦𑍍 [illegible] 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍁𑌵𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 [illegible]|
𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌖𑌿𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌚𑍁𑌃 [illegible] 𑌶𑌂𑌕𑌰𑌾𑌯 𑌤𑍇|
𑌤𑌦𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍋𑌽𑌭𑌯𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃|
𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 [illegible] 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑌯𑍌 𑌪𑍁𑌰𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃|
𑌦𑌣𑍍𑌡𑍀 𑌕𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑍁𑌕𑌰𑍋 [illegible]|
[illegible]|
[illegible]|
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 [illegible] 𑌦𑍇𑌵𑌃 [illegible]|
[illegible] 𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃|
[illegible]|
[illegible] 𑌶𑌂𑌕𑌰𑌂 [illegible]|
[illegible]|
𑌕𑍋 𑌵𑌾 [illegible]|
[illegible]|
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 [illegible]
[illegible] 𑌮𑌹𑍇𑌶𑌸𑍍𑌯 [illegible]|
[illegible] 𑌯𑌦𑌿 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌸𑌿|

𑌸𑍌𑌭𑌾𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌸𑍁𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌽𑌯𑌂 𑌜𑌹𑍃𑌷𑍁𑌃।
𑌨 𑌜𑌾𑌨𑌾𑌸𑌿 𑌬𑌹𑍁𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌧𑌨𑌾𑌗𑌮𑌮𑍍।
𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌮𑍍𑌭𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍।
𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯 𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃।
𑌜𑌹𑍃𑌷𑍁𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚𑍈𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯 𑌸𑌃।
𑌬𑌹𑍁𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌂 𑌚𑍈𑌤𑌤𑍍𑌤𑌾𑌵𑌕𑌂 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜।
𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿।
𑌉𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌣 𑌸𑍌𑌭𑌾𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍।
𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑌾𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌶𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍇𑌣 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍।
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌹𑍃𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜।
𑌦𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌵𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌨𑌰𑍇।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌰𑍇𑌣𑌾𑌶𑌯𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌤𑌃।
𑌶𑍋𑌚𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌥𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌹𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌤𑍁 𑌤𑌾𑌃।
𑌕𑍋𑌤𑌿𑌹𑌾𑌰𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌜𑍍𑌞𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜।
𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌦𑌾𑌰𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌪𑌿।
𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌹𑌤𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌾𑌵𑌯𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍।
𑌦𑌯𑌾 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍇𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌪𑌤𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌜𑌨𑌾𑌃।
𑌰𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌵𑍇𑌮𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌨𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍 𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃।
𑌜𑌹𑍃𑌷𑍁𑌃 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍌 𑌪𑌤𑌯𑌃 𑌦𑌯𑌾।
𑌦𑍇𑌵𑌾𑌰𑍍𑌚 𑌪𑌾𑌨𑍍𑌯𑌶𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌰𑌃॥

ப்ருந்தாம் விவாஹ்ய ஸந்தோஷமவாப்ய பரமந் ததஃ।
புநஃ காலேந மஹதா தேவாந் மேரு ஸமாச்ரிதாந்।
ஜ்ஞாத்வா கத்வாத்ர தாந் ஸர்வாந்யுத்தே ஜித்வா ஹரிம்புநஃ।
தேவதாநாம் ஸஹாயஞ்ச குர்வாணம் யுத்தமத்யகம்।
யுயோத விம்சதி ஸமாஸஸஹஸ்ராணமரிந்தமஃ।

ச்ரமிணம் தம் முமோசாயம் ஸ்வகீர்த்தநாதம் பலீ।
ததோ தேவா பயத்ரஸ்தாஸ் ஸேந்த்ராஃ கைலாஸமாச்ரிதாஃ।
கத்வா ஸ்வநகரம் தைத்யஸ் தத்ர ஸ்தித்வா சிரம் புநஃ।
ஸ்வஸேநாபிர் யயௌ க்ரூரஃ கைலாஸம் பர்வதோத்தமம்।
ப்ருந்தாயா வசநம் பத்ந்யா நிருந்தத்யா மஹாஸுரஃ
அகணய்யாதிஸம்ரம்பாத் யத்ர தேவா பயத்ருதாஃ।
ததாகமநம் ததோ தேவா ஜ்ஞாத்வாத்யந்தம் பயாந்விதாஃ।
ப்ரணம்ய நந்திநம் த்வாஃஸ்தம் மஹாதேவஸ்ய பாவநம்।
விவிசுர் மந்த்ரம் தேவதேவஸ்யைதே ததாஜ்ஞயா।
தத்ர த்ருஷ்ட்வா மஹாதேவம் ஸர்வஸம்ஸாரமோசகம்।
ப்ரணம்ய தண்டவத் பக்த்யா துஷ்டுவுஃஸ்துபிஸ்தராம்।
வ்ருத்தாந்தமகிலம் ப்ரோசுஃ ப்ருச்சதே சங்கராயதே।
ததாதேவோ பயம் தத்வா தேவாநாம் பரமேச்வரஃ।
ஸ்வயம் த்விஜாக்ருதிர் பூத்வா நிர்யயௌ புரதோஸ்ய ஸஃ।
தண்டகமண்டலுகரோ த்ருதச்சதரோ ருஷிர்யதா।
அநுயாதஸ்ஸுரைஸ் ஸர்வைரிந்த்ராத்யைஃ சந்நவேஷிபிஃ।
ஜலந்தரஸ்ய நிகடமாபாயம் த்விஜஸத்தமஃ।
த்ருஷ்ட்வா ஜலந்தரம் தேவஃ கோபவாந் குத ஆகதஃ।
குத்ரவா கம்யதே ஸர்வம் பப்ரச்சைவம் மஹேசவரஃ।
ஜலந்தராக்யோஹம் ஜித்வா தேவாந் ஸர்வாந் ரணுங்கணே।
கச்சாமி சங்கரம் ஜேதும் கைலாஸமதுநா சலம்।
இத்யுவாச ததஃ சம்புர்விஹஸ்யாமும் வசோப்ரவீத்।
கோவா யோத்துமலம் சம்பும் க்ஷயத் வீரம் பிநாகிநம்।
மநஸா ஸ்மர்யதே யேந யோத்தும் ஸோபி பாபவம்।
ப்ராப்நோதி நாத்ரஸந்தேஹஸ்தம் ஸம்ஜேதும் கதம் ப்ரபுஃ।
நிவஸாமி மஹேசஸ்ய நிகடேஹம் ஜலந்தர।
புநர்கச்ச யதாமார்க்கம் யதி ஜீவநமிச்சஸி।
ஸமாகர்ண்ய வசஸ்தஸ்ய விப்ரஸ்யாயம் ஜலந்தரஃ।
ந ஜாநாஸிபலம் விப்ர மதீயம் த்வம் துராஸதம்।
ப்ரதர்சயாமி தத்விப்ர க்ஷணமாத்ரேண பூஸுராஃ।

இதி ஸம்ரம்பவசநம் க்ருத்தஸ்ய த்விஜஸத்தமஃ।
ஜலந்தரஸ்ய பாபஸ்ய விப்ரரூபோ நிசம்ய ஸஃ।
பலந்தத் கித்ருசம் தைத்ய தாவகம் வீக்ஷிதும் மம।
குதூஹலமதஸ்த்வந்து சக்ரமேதத் ஸ்வமூர்த்தநி।
உத்ருத்யபாணியுக்மேந ஸமாரோபய மத்புரஃ।
இத்யுக்த்வா விலலேகாயம் பாதாங்குஷ்டேந தத்க்ஷிதௌ।
த்ருஷ்ட்வா தச்சக்ரமஸுரோ பூகதம் ப்ராஹ சத்விஜம்।
மயா வித்ராவிதா தேவா ப்ரஹ்மவிஷ்ண்வாதயோ ரணே।
புரா கரேணுசமயம் பாடபம் க்ஷணமாத்ரதஃ।
சோஷிதாஸ் ஸாகராஸ் ஸர்வே கிரயஃ கந்துகீக்ருதாஃ।
கோதிபாரோஸ்ய மே சகரமுத்தர்த்தும் ததிதம் த்விஜ।
இத்யுக்த்வோத்ருத்ய பாணிப்யாம் ஸததாரோப்ய வக்ஷஸி
யத்நேந மஹதா மூர்த்நி புநராரோபயத் க்ஷணாத்।
த்விதா க்ருத்வா டபாதைநம் தச்சக்ரம் பூதலே ஜவாத்।
ரக்தஸ்ராவோ மஹாநாஸீத் ததாநீம் தத்ரவேகவாந்।
ஜலந்தரஃ பபாதாசு க்ஷிதௌ பர்வதவத் த்விதா।
மமாரச புநஃ சீக்ரம் விலுடந் பூதலே ஸுரஃ॥

"ஜலந்தராசூரன் சிலகாலஞ் சென்ற பின்னர்க் காலநேமி என்னும் அசுரன் மகளாகிய விருந்தையை விவாகஞ் செய்து மிக்க மகிழ்வினோடிருந்தான்; அங்ஙனம் நெடுங்காலஞ் சென்றபின்னர்த் தேவர்களெல்லாம் மகாமேருவிற் பதுங்கியிருப்பதை அறிந்து ஆங்குச் சென்று அவர்களையெல்லாம் யுத்தத்திலே செயித்து, அவர்களுக்கு உதவிபுரியுமாறு வந்த விஷ்ணுவோடு இருபதினாயிரம் வருஷம் யுத்தஞ் செய்து களைப்புற்றுத் தன்னைத் துதித்த போது அவன் இவரை விட்டுவிட்டான்; பின்னர் இந்திரன்முதலிய தேவரெல்லாம் அச்சத்தினால் நடுநடுங்கிக் கைலாயகிரிக்கு ஓடினர்; அவ்வசுரன் தன் நகரஞ் சென்று ஆங்கு நெடுங்காலமிருந்து பின்னர்த் தன் மனைவிவிருந்தை தடுத்துக் கூறிய வார்த்தையை மதிக்காது தேவர்கள் பயந்து ஓடியிருக்கும் பர்வதோத்தமமாகிய கைலயங்கிரிக்கு மிக்கவேகமுற்றுத் தன் சேனைகளோடு சென்றான்; தேவர்கள் அவன் வரவை அறிந்து பயமுற்றுக் கைலைவாயிலில் நின்ற நந்திபெருமானை நமஸ்கரித்து அவர் அநுமதிபெற்றுத்

தேவாதிதேவராகிய சிவபெருமானது மகாப்பிரசித்தமாகிய திருமந்திரத்தினுள்ளே பிரவேசித்து, மகாதேவரைத் தரிசனஞ்செய்து தண்டாகாரமாய்வீழ்ந்து நமஸ்கரித்து மிகுந்த பக்தியோடு ஸ்தோத்திரஞ் செய்ய, சிவபெருமான் அவர் குறை யாதென வினவ, அவர்கள் அவற்றை விண்ணப்பஞ் செய்தார்கள்; அப்போது சிவபெருமான் அவர்களுக்கு அபயஞ் செய்து, தாம் ஓர் பிராஹ்மண வேடம்பூண்டு ஓர் முனிவர்போலத் தண்டகமண்டலங்களைக் கையிற்றாங்கி குடையொன்று பிடித்துக்கொண்டு அவ்வசுரனை நோக்கி எதிரே போனார்; அப்போது அவர் பிறர் அறியாவண்ணம் தங்கள் உருவங்களை மறைத்துக்கொண்ட தேவர்கள் தம்மைப் பின்றொடர்ந்து வரச் சலந்தராசூரனை அடைந்து, அவனை நோக்கி நீ யாவன்? எங்கிருந்து வந்தாய்? எங்கே போகின்றனை? என்று அவனைப் பலவாறு வினவுங்கால், அவ்வசுரன், தபசியே! என் பெயர் ஜலந்தரன்; நான் தேவர்களனைவரையும் யுத்தபூமியில் செயித்துவிட்டு இப்போது சிவனை வெல்லுமாறு கைலைக்குப் போகின்றேன் என, சிவபெருமான் நகைத்து அவ்வசுரனை நோக்கிக் கூறுகின்றனர்; அசுரா பினாகவில்லைத் தரித்தவரும், அடியார்களைப் பகைக்கும் வீரர்களைத் தொலைப்பவருமாகிய அச்சிவனோடு யுத்தஞ் செய்ய எவன்றான் திறமையுடையன்! அவரோடு யுத்தஞ் செய்ய மனசினால் நினைப்பவன்றானும் ஐயமின்றி அவமானமடைவான், இங்ஙனமாயின், அப்பிரபுவை வெல்ல எவ்வாறு வல்லை; ஜலந்தர! யான் அவர் சமீபத்திருப்பவனே; நீ இனி உயிர் பிழைக்கவேண்டுமாயின் வந்த வழியே மீண்டு விடு என, அதைக் கேட்ட ஜலந்தரன் பிராஹ்மணா! ஒருவராலும் நெருங்கவியலாத எனது வலிமையை நீ அறிந்திலை; அதனை இதோ ஓர் நொடிப்போதிற் காட்டுகின்றேன் என்று கோபங்கொண்டு கூறும் அப்பாவிச் சலந்தரனுடைய படபடத்த வார்த்தையை விப்பிரவடிவங்கொண்ட பிராஹ்மணர் கேட்டு, அசுர! அப்பெற்றியதாகிய உன் பலத்தைப் பார்க்க எனக்குக் குதூஹலமாகின்றது; ஆகலின், இந்தச் சக்கரத்தை இரு கையாலும் தூக்கி என் முன்னிலையில் உன்றலையின்மீது வைத்துக்கொள்வாய் என்று திருவாய்மலர்ந்து, தமது காற்பெருவிரலினாற் சக்கரமொன்றைக் கீறிவிட, அசுரன் அதனைப் பார்த்து, அவ்வேதியரை நோக்கி, பிராஹ்மணா! யான் பிரம விஷ்ணுக்கண்முதலிய தேவர்களையெல்லாம் போரிலே ஜயித்துத் துரத்திவிட்டிருக்கின்றேன்; மேலும் முன்னோர்கால் க்ஷணப்போ

திலே வடவாமுகாக்கினியைக் கையினல் அணைத்திருக்கின்றேன்; சமுத்திரங்களையெல்லாம் வறக்கச் செய்துள்ளேன்; மலைகளையெல்லாமெடுத்துப் பந்துபோற்கொண்டு விளையாடினேன்; இங்ஙனமெல்லாமிருப்ப, பிராஹ்மணு! இந்தச் சக்கரத்தைத் தூக்குவது எனக்கு மிக்க கஷ்டமா என்றுரைத்து அதனைக் கைகளாற்றூக்கி, நெஞ்சிற்றுங்கவைத்து, பின்னர் அதனை மிகப்பிரயாசையோடு தூக்கித் தன்றலையின்மேல் வைத்தான்; உடனே ஓர் நொடிப்போதுள் அந்தச் சக்கரம் அவனை இருதுண்டமாகப் பிளந்துவிட்டு வேகமாய்ப் பூமியில்வீழ்ந்தது; மகாவேகமாய்ப் பெரிய ஓர் இரத்த வெள்ளமுண்டாயிற்று; ஜலந்தரன் மலைபோல் இருதுண்டங்களாகப் பூமியில் வீழ்ந்து நிலத்திற் புரண்டு சடுதியில் மாண்டான்" என்று ஸ்காந்தபுராணத்திற் கூறப்பட்டது.

தரையொடுதிவிதலநலிதருதகுதிறலுறுசலதரனது
வரையன தலைவிசையோடுவருதிகிரியையரிபெறவருளின
னுரைமலிதருசுரநதிமதிபொதிசடையவனுறைபதிமிகு
திரைமலிகடன்மணலணிதருபெறுதிடர்வளர்திருமிழலையே.

—ஞா, திருவீழிமிழலை.

சமரமிகுசலந்தரன்போர்வேண்டினானைச்
சக்கரத்தாற்பிளப்பித்தசதுரர்போலு
நமனையொருகால்குறைத்தநாதர்போலு
நாரணனையிடப்பாகத்தடைத்தார்போலுங்
குமரனையுமகனாகவுடையார்போலுங்
குளிர்வீழிமிழலையமர்குழகர்போலு
மமரர்கள்பினமுதுணநஞ்சுண்டார்போலு
மடியேனையாளுடையவடிகடாமே.

—நா, திருவீழிமிழலை.

(அஎ) சிவபெருமான் கொக்கிறகு தரித்தமை.

ബകാസുരസ്യ ഹർത്താ ച ബകപക്ഷധരോഽപി സഃ।

பகாஸுரஸ்ய ஹர்த்தாச பகபக்ஷதரோபிஸ:।

—உபதேசகாண்டம்.

"(தேவர்களெல்லாம் ஏங்கி ஓட்டமெடுக்குமாறு தாத்திய) *குரண்டாசுரனைத் தடிந்து அவனது இறகைப் பிடுங்கிச் சிவபெருமான் சிரசிலே தரித்துக்கொண்டார்."

கோக்கிறகுசென்னியுடையான்கண்டாய்
கொல்லேவிடையேறுங்கூத்தன்கண்டா
யக்கரைமேலாடலுடையான்கண்டா
யனலங்கையேந்தியவாதிகண்டா
யக்கோடரவமணிந்தான்கண்டா
யடியார்கட்காரமுதமானான்கண்டாய்
மற்றிருந்தகங்கைச்சடையான்கண்டாய்
மழபாடிமன்னுமணாளன்றானே.

—நா, திருமழபாடி.

(அஅ) சிவபெருமான் யானைத்தோல் போர்த்தமை.

புரா கஜாஸுரோ கோரஸ்தபஸ்தப்த்வாதிநிஷ்டுர꞉|
ப்ரீணயித்வா விதாதாரம் வரம் வவ்ரே ப்ரஜாபதே|
அவத்யத்வம் ஸுரைரந்யை꞉ க்ஷயதீரம் ஶிவம் விநா|[கூர்மே|
ஸுராஹத்வாநி தயாயக்ஷாம்ஷி பலம் வீர்யாத்பரா
ஸ்தாவராணி சாநாநி ப்ருஹத்தாநி ஸ்வயம்புவா|
ததா ஶுஷ்கவரோ தைத்யோ பபாதே ஸகலம் ஜகத்|
ஜித்வா ப்ரஹ்மாதிதேவாம்ஶ்ச ரணேஷ்வத்யதாநயத்|
ஹத்வா ருஷீந் ஸுராம்ஶ்சாபி ஸர்வாந்நவேஷ்டத꞉|
இத்தம் ப்ருதிவ்யாம் தஸ்ய பாயாந்நஸ்ரம் ஜகத்|
தத꞉ காஶீபுரே நாயகம் ஸமோஹக꞉|
ஜித்வா ரணே த்ராவயித்வா கஜஸ்ருஷ்டோ ஸ்வஹ்ருஷ்ட꞉|
க்ருஹீத்வா பாணிநா சர்மம் ஸ்ருஷ்டயித்வா ஸஸஞ்ஜித꞉|

---

* கொக்குருக்கொண்ட அசுரன்.

𑌶𑍈𑌵𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌸𑌾𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌦𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍|
𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌚 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇|
𑌯𑌥𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌹𑍃𑌦𑍍𑌯𑍋𑌗𑌕𑌣𑌿𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍|
𑌹𑌂𑌸𑍋𑌚𑍍𑌚𑌾𑌰𑌵𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌪𑌰𑌂 𑌕𑌾𑌂𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌷𑍍𑌵𑌶𑌾𑌸𑌨𑌾𑌤𑍍|
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌧𑌾𑌮𑍍𑌨𑍇 𑌧𑌾𑌵𑌸𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌶𑍀𑌂𑌸𑍇𑌮𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌾𑌹𑌸𑍈𑌃|
𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌿𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌦𑌾 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍈 𑌮𑌣𑌿𑌕𑌣𑍍𑌠𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌂|
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌨𑌾𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌂 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌪𑌦𑌂 𑌤𑌤𑌃|
𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌿𑌚𑌰𑍍𑌯𑌾𑌪𑌰𑍈𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 𑌜𑌨𑍈𑌃|
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌨𑌾𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯𑍈𑌤 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌾𑌃|
𑌤𑌦𑌾𑌨𑍀𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌜𑌾𑌸𑍁𑌰𑌃|
𑌗𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌵𑌂 𑌪𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌮𑍍|
𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌵 𑌦𑌾𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌶𑍀𑌤𑌸𑍀𑌤𑌾 𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍|
𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑌵𑌃 𑌸𑌦𑍈𑌵 𑌦𑌾𑌨𑌾𑌃||
𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇𑌨 𑌪𑌰𑌂 𑌪𑌾𑌪𑍀 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑌂 𑌗𑌾𑌰𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌿𑌕𑌮𑍍|
𑌹𑍃𑌤𑍍𑌕𑌾𑌮𑍇𑌸𑍍𑌥𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌾𑌵 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑍇|
𑌤𑌤𑍍𑌸𑌸𑍍𑌮 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌸𑌸𑍍𑌸𑍇𑌵𑌾𑌷𑌾𑌮𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍|
𑌗𑌿𑌰𑌿𑌰𑌾𑌸𑍀𑌦𑍇𑌦𑌕𑌾𑌕𑌾𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌮𑍃𑌹𑌮𑍍|
𑌤𑌜𑍍𑌜𑌯𑌂 𑌸𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌮𑍇𑌵𑍈𑌵𑌾𑌰𑌮𑍇𑌨𑌂 𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃|
𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌕𑌾𑌯𑌾𑌮𑍇𑌵𑌿𑌦𑍇𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌶𑍍𑌶𑍍𑌵𑌾𑌦 𑌮𑌹𑍇𑌶𑌿𑌤𑌃|
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌪𑍀 𑌶𑌿𑌵𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍍𑌷𑌯𑌂 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌸𑍁𑌦𑍍𑌯𑌿𑌰𑌮𑍍|
𑌯𑌾𑌵𑌾𑌯𑍇𑌤𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍇𑌹𑌾𑌤𑍍𑌵𑌰𑍇𑌶𑌂 𑌮𑌜𑌾𑌸𑍁𑌰𑌃|
𑌤𑌾𑌵𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌪𑌾𑌦𑍇𑌨 𑌶𑌿𑌰𑌸𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍𑌤𑌨𑌃|
𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌸𑌾𑌰𑍋 𑌮𑌹𑍇𑌷𑍁𑌸𑌸𑍍𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃|
𑌸 𑌪𑌵𑌾𑌤 𑌮𑌹𑍀𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍇𑌦𑍀𑌪𑍍𑌯𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌃|
𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌸𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌵𑍋 𑌰𑍁𑌯𑌿𑌰𑌾𑌪𑍂𑌤𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃|

𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌜𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌲𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌃।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌣𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌘𑍋𑌰𑌨𑌾𑌦𑌂 𑌸𑌹𑍈𑌵 𑌶𑌿𑌵𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑌤𑌃।
𑌤𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌮𑌹𑍇𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌂 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌦𑌾।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑍋𑌚𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑍇।
𑌕𑌣𑍍𑌠𑍀𑌰𑌵𑌂 𑌮𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌶𑌂 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰 𑌕𑍋𑌟𑌿 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑌃।
𑌖𑌟𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌣𑍍𑌠𑍇 𑌦𑍇𑌵𑍇 𑌮𑌹𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌾𑌰𑌿𑌦𑌃।
𑌮𑍋𑌚𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌶𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌃।
𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃।
𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑌚𑍍𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌵𑌾𑌸𑌸𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃।
𑌤𑌪𑍋𑌯𑌨𑌸𑍍𑌚 𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌮𑌤𑌾𑌮𑌹𑌾 𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃।
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌶𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌷𑍍𑌠𑍀 𑌚𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌃।
𑌸𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌯𑌮𑌰𑍇𑌶 𑌨 𑌶𑌂𑌕𑌰𑍇𑌣𑌾𑌰𑍍𑌤𑌿𑌹𑌾𑌰𑌿𑌣𑌾।
𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌤𑍇 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍁𑌵𑍁𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌭𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾।
𑌜𑌯 𑌶𑌮𑍍𑌭𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑌾𑌰𑍍𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌭𑌞𑍍𑌜𑌨।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌗𑌤𑌾𑌮𑍀𑌶 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹।
𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌪𑌰𑌂𑌖𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌰𑍍𑌯𑍋𑌤𑌾𑌃।
𑌮𑌹𑌦𑌭𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌯𑌦𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌭𑌿𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌃।
𑌮𑌹𑌤𑌾 𑌪𑌰𑌮𑍍𑌯𑌾𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑍈𑌕𑌰𑍍𑌮𑍇𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾𑌃।
𑌤𑌯𑍋𑌤𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑌹𑌿𑌰𑍍𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑍇 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌪𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑌃।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌵𑌾𑌦𑌯𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌵𑌕𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃।
𑌮𑌹𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌦𑌾𑌦𑍇𑌵𑌮𑌪𑍍𑌯𑌾𑌯𑌕𑌃।
𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌪𑌰𑌕𑍍𑌷 𑌸𑌕𑌲𑌾𑌂𑌸𑍍𑌖𑌚𑌞𑍍𑌚𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍀𑌕𑌰𑍍𑌶𑌾𑌃।
𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌯𑍌 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌧𑌿𑌕𑌃 𑌶𑌿𑌵𑌃।
𑌨 𑌚 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌮𑍍॥

புராகஜாஸுரோ கோரஸ்தபஸ் தப்த்வாதிநிஷ்டுர꞉।
ப்ரீணயித்வா விதாதாரம் வரம் வவ்ரே ப்ரஜாபதே।
அவத்யத்வம் ஸுரைரந்யை꞉ க்ஷயத்வீரம் சிவம் விநா।
ஸுபாஹூநி ததாயூம்ஷி பலம் வீர்யம் பராக்ரமம்।
ஏவமாதீநி சாந்யாநி ப்ரதத்தாநி ஸ்வயம்புவா।
ததோலப்தவரோ தைத்யோ பபாதே ஸகலம் ஜகத்।
ஜித்வா ப்ரஹ்மாதி தேவாந்ச ரணமத்யே கதாநயம்।
ஹத்வா ருஷீந் ஸுராந்சாபி ஸுபஹூநவலேபத꞉।
இத்தம் ப்ரதிதிநம் தஸ்தே பாதயந் ஸகலம் ஜகத்।
தத꞉ கதாசிதமரநாயகம் வலபேதகம்।
ஜித்வா ரணே த்ராவயித்வா கஜமப்ரமுவல்லபம்।
க்ரஹீத்வா பாணிநாவாலம் ப்ராமயித்வா ஸமந்தத꞉।
க்ஷேபயாமாஸ துஷ்டாத்மா ஸுதூரம் மூர்ச்சிதம் கஜம்।
திசாமதீசாநந்யாந்ச த்ராவயாமாஸ பீடயந்।
யக்ஷாநபி ததா ஹத்வா பூலோகநிலயாந் பராந்।
ஹந்துமத்ராவயேத் கோர꞉ புந꞉ காந்சித்ருஷீச்வராந்।
பீதாஸ்தே தாபஸா꞉ காசீம்ஸமாகத்யாத்ர ஸம்பவை꞉।
ருஷிபிர்மிளிதா கத்வா மணிகர்ண்யாம் தத꞉ புந꞉
ப்ரவிச்ய விச்வநாதஸ்ய பரமம் தாமசாத்புதம்।
தத்ரத்யைரபி தேவஸ்ய பரிசர்யாரதைர் ஜநை꞉।
விச்வநாதம் ப்ரணம்யைதே தஸ்துஸ்தத்ர பயாந்விதா꞉।
ததாநீமாகதஸ்தத்ர த்வரயா ஸகஜாஸுர꞉।
த்வாரி ஸ்தித்வா மஹாராவம் சகாராதிவிபீஷணம்।
தச்ச்ருத்வா தபதாம் வர்யா பீதபீதா மஹேச்வரம்।
ஸமாலிங்க்யச ஸர்வேபி முமுஹுர் கதசேதநா꞉।
தத் க்ஷணேந புந꞉ பாபீ தீர்த்வா த்வாரம் சிவாந்திகம்।
ஹந்துகாமஸ்ததா ஸர்வாநாபதக்ஷப்ரஜாபதே।
தத꞉ ஸ பகவாநீச꞉ ஸர்வேஷாமார்த்திகா ஸ்வயம்।
ஆவிராசீதநேகார்க்கப்ரபமாஸ்தாய விக்ரஹம்।
தர்ஜயந்தம் மஹாராவைர் கோரமேநம் மஹேச்வர꞉।

அநேககாலமகிலை: ச்ருதா: சப்தா மஹேசிது:।
ஸதுபாபி சிவம் ஜ்ஞாத்வா க்ஷயத் வீரமபிஸ்திரம்।
யுயுதே தம் மஹாமோஹாத் பரமேசம் கஜாஸுர:।
தாடயாமாஸ பாதேந சிரஸ்யஸ்யதுராத்மந:।
மஹாபலோ மஹாஸாரோ மஹேஷுஸ்ஸமஹேச்வர:।
ஸபபாத மஹீப்ருஷ்டே தத்ர தைத்யா தமோ த்ருதம்।
ருரோத ஸ மஹாராவோ ருதிராப்லுதவிக்ரஹ:।
த்வசம் ஜக்ராஹ தேவோஸ்ய ததாநீம் நிஷ்டுராம் சிவம்।
ச்ருத்வாஸ்ய ரோதநாராவம் பயமாப சிவாப்யஹோ।
தத்புதம் மஹேசஸ்ய விக்ரஹம் வீக்ஷிதும் ததா।
ஸர்வேஷாமபி தேவாநாம் லோசநாநி ப்ரஜாபதே।
குண்டபாவம் கதாந்யாசு ஸூர்யகோடிஸமப்ரபம்।
த்வசாவகுண்டிதேதேவே கஜஸ்யாஸ்யதுராத்மந:।
லோசநாநிச ஸர்வேஷாம் ததா சக்யாநி வீக்ஷிதும்।
பரித்யக்தபயாஸ்ஸர்வே தத்ருசுஸ்தம் மஹேச்வரம்।
ப்ரணேமுச்ச மஹாபக்த்யா க்ருத்திவாஸஸமீச்வரம்।
தபோதநாச்ச தே ஸர்வே கதமோஹா மஹேச்வரம்।
தத்ருசு: பரமஸ்தீநி சாஸ்ய தைத்யஸ்ய கேவலம்।
ஹதோயமமரேசேந சங்கரேணார்த்திஹாரிணா।
இதி நிச்சித்ய ஸர்வேதே துஷ்டுவு: பரமேச்வரம்।
ப்ரஹ்மவிஷ்ணுமுகைஸ் ஸார்த்தம் பரித்யக்தபயாமுதா।
ஜயசம்போ மஹாதேவ ப்ரணதார்த்தி ப்ரபஞ்ஜந।
ஸமஸ்தஜகதாம் நாத ஸச்சிதாநந்தவிக்ரஹ।
கஜசர்மாம்பரம் த்வாம் யே வர்ணயந்தி புதோத்தமா:।
மாபவந்து பயந்தேஷாம் யஸ்மாத் க்ஸ்மாதித: பரம்।
பவந்து பூஜ்யாஸ் ஸர்வத்ர ஸர்வலோகைர் நமஸ்க்ருதா:।
ததேத்யந்தர்ஹிதோ தேவே தத்வா வரமநுத்தமம்।
ப்ரஹ்மவிஷ்ண்வாதயஸ் துஷ்டிமவாபு: பரமாம் ததா।
கஜாஸுரம் மஹாகோரம் ஸதா தேவர்ஷிபாதகம்।
ஹத்வா ரக்ஷ ஸகலாந் த்வஞ்சாஸ்யாதிகர்க்கசாம்।
ப்ரக்யாபநாய ஸர்வேஷாம் ததௌ விச்வாதிக: சிவ:।
நச தத் தூஷணயாஸ்ய பூஷணயைவ கேவலம்॥

"முன்னோர்கால் மிகக்கொடியனும் துஷ்டனுமாகிய கயாசுரன் என்பான் ஒருவன் தவத்தினாற் பிரமாவை மகிழ்வித்து, சமஸ்த வீரர்களேயும் சங்கரிக்கும் சிவபெருமான் ஒருவரன்றி மற்றை எந்தத் தேவர்களாலும் தன்னைச் செயிக்கமாட்டாதிருக்க வல்ல மிகுந்த வலிமை, ஆயுள், சௌரியம், பராக்கிரமமுதலிய மற்றைய வரங்களேயும் பிரமாவிடத்துப் பெற்றான்; பின்னர் அங்ஙனம் வரம் பெற்ற அசுரன் பிரமவிஷ்ணுமுதலிய தேவர்களை யுத்தத்திலே செயித்தும், மற்றைத் தேவர்களேயும் அநேக முனிவர்களேயும் கர்வங்கொண்டு கொன்றும், இங்ஙனம் சமஸ்தலோகங்களேயும் வருத்தினான்; உலகம் அனைத்தையும் பீடித்து வருங்கால் ஓர்நாள் அவன் இந்திரனைப்போரிலே செயித்து, ஐராவதத்தைத் துரத்தி, அதன் வாலைப் பிடித்துக் கறகற என்று இழுத்துச் சுற்றி, அதனால் மூர்ச்சையடைந்த யானையை அக்கொடியோன் வெகுதூரத்தில் எறிந்துவிட்டான்; மேலும், மற்றத் திக்குப்பாலர்களையும் துன்புறுத்தி ஒட்டிவிட்டான்; அக்கொடியோன் யக்ஷர்களேயும், பூலோகத்து வசித்த மற்றவர்களேயும், மற்றைச் சில பெரியமுனிவர்களேயும் கொல்லுமாறு துரத்துங்கால், அந்தத் தபசிகள் அச்சமுற்றுக் காசிக்ஷேத்திரமோடி, அங்குள்ள இருஷிகளோடு சேர்ந்து மணிகர்ணிகாகட்டமடைந்து, விசுவநாதப்பெருமானுடைய மிகுசிரேட்டமாய அற்புதத்திருக்கோவிலுள்ளே போய் அங்கு சிவகைங்கரியத்தில் முயன்ற அன்பர்களோடு அவ்விசுவநாதப்பெருமானை வழிபட்டுக்கொண்டு மிகுதியும் பயத்தினோடிருந்தார்கள்; அக்காலையில் அக்கயாசுரன் வேகமாய் வந்து திருக்கோயில் வாயிலினின்று யாரும் பயங்கரமுறுமாறு அட்டகாசஞ் செய்தான்; அது கேட்ட தபசிரேட்டர்களெல்லாம் நடுநடுங்கி விசுவநாதப்பெருமானை ஆலிங்கனஞ் செய்து அறிவிழந்து மூர்ச்சையடைந்து போயினர்; அந்த க்ஷணத்திலே அப்பாவியாகிய அசுரன் திருவாயிலைக் கடந்து அவர்களையெல்லாம் கொல்லுமாறு விசுவநாத சுவாமிக்குச் சமீபத்திலே வர, எல்லோர் பாவங்களேயும் நாசமுறச் செய்யும் அவ்விசுவநாதப்பெருமான் அநேககோடி சூரியப்பிரகாசமுடைய திருமேனிகொண்டாவிர்ப்பவித்து மிகுந்த தொனியோடு அக்கொடியோனை அதட்டினார், அத்தொனியைக் கேட்டு, அப்பாவியோ, சிவபிரான் (தமது) அடியார்களுக்கு வைரிகளாய் எய்தும் வீரர்களேயும் சங்காரஞ் செய்பவர் என அறிந்தானேனும் மதிமயக்

கத்தினாலே விசுவநாதப்பெருமானோடு யுத்தஞ் செய்தான்; மகா வலிமையும், மகாசாரமும், மகாவில்லுங்கொண்ட அச்சிவபிரான் அக்கொடியோனுடைய தலையின்மீது தமது பொற்றிருவடியினால் ஓர் உதை உதைத்துவிட, உடனே அவ்வசுரன் அங்கே பூமியில் வீழ்ந்து சரீரமுழுதும் இரத்தம் தாரைதாரையாய்ப் பெருகப்பெற் றவனாய் மிகுந்த தொனியெழக் கதறினான்; அவ்வேளையிலே சிவ பிரான் அவனது முரட்டுத்தோலை உரித்து எடுத்துக்கொண்டனர்; அவன் கதறிய சப்தத்தைக் கேட்டு, உமையம்மையார்தாமும் அச் சமடைந்தார்; சிவபிரானுடைய கோடிசூரியப்பிரகாசம் பொருந் திய அற்புதத்திருமேனியைப் பார்க்கச் சகல தேவர்களுடைய கண்களும் மழுங்கிப்போயின; பின்னர்ச் சிவபிரான் கொடிய அசு ரனுடைய தோலினாலே தம்மைப் போர்த்துக்கொண்டார்; தேவர் களெல்லோர் கண்களும் அவரைப் பார்க்கத் திறமையுடையன வாக, அவரெல்லாம் பயமிலராய் யானைத்தோல் போர்த்த சிவபிரா னைத் தரிசித்து அன்பினோடு வழிபட்டார்கள்; தபசிகளும் மூர்ச் சை தெளிந்தெழுந்து சிவபிரானையும் அவ்வசுரன் என்புகளையுமே கண்டு அடியார் துக்கம் தொலைத்துச் சுகமளித்த தேவாதிதேவரா லே அவ்வசுரன் கொல்லப்பட்டான் என்று நிச்சயித்துப் பயமொழிந் து பிரமவிஷ்ணுக்கண்முதலிய சமஸ்த தேவர்களோடும் சிவபிரா னைத் தோத்திரஞ்செய்துஜய! விஜயீபவ! சம்போ! மகாதேவ! என் றும் வணங்கினோர் துக்கந் தொலைப்பவரே! சகல ஜனங்களுக்கும் நாதரே! சச்சிதானந்தமூர்த்தியே! கயாசூரன் தோலை நீர் போர்த் துக்கொண்டமையை எந்த அறிஞர்கள் வர்ணிக்கின்றார்களோ, அவர்கள் எப்படிப்பட்டவர்களிடத்தும் பயப்படாதிருந்து எங்கும் பூசிக்கற்பாலராயும் எவராலும் வந்திக்கற்பாலராயும் இருத்தல் வேண்டும் என்று பிரார்த்திக்க, விசுவேசுரப்பெருமான் அங்ஙன மாகுக என்று வரமளித்து அந்தர்த்தானமாயினர்; பிரமவிஷ்ணு முதலாயினோர் பரமானந்தமடைந்தார்கள்; சிவபிரான் சகல தேவர்க்கும் முனிவர்க்கும் துன்புறுத்திய கொடியோனாகிய அசுர னைக்கொன்று எல்லோரையும் காப்பாற்றிய ஞாபகம் எவர்க்கு மிருக்குமாறு அக்கயாசுரனுடைய முரட்டு (யானைத்) தோலைத் தரித்துக்கொண்டமை பூஷணமேயன்றித் தூஷணமன்று" என் றது சங்கரசங்கிதை.

வானார்மாமதிசேர்சடையாய்வரைபோலவருங்
கானாரானையின்றோலுரித்தாய்கறைமாமிடற்றாய்
தேனார்சோலைகள்சூழ்திருவான்மியூருறையு
மானாயுன்னையல்லாலடையாதெனதாதரவே.

—ஞா, திருவான்மியூர்

கரியுரிசெய்துமைவெருவக்கண்டார்போலுங்
கங்கையையுஞ்செஞ்சடைமேற்கரந்தார்போலு
மெரியதொருகைதரித்தவிறைவர்போலு
மேனத்தின்கூனெயிறுபூண்டார்போலும்
விரிகதிரோரிருவரைமுன்வெகுண்டார்போலும்
வியன்வீழிமிழலையமர்விமலர்போலு
மரிபிரமர்துதிசெயநின்றளித்தார்போலு
மடியேனையாளுடையவடிகடாமே.

—நா, திருவீழிமிழலை.

கொத்தார்கொன்றைமதிசூடிக்கோணாகங்கள்பூணாக
மத்தயானையுரிபோர்த்துமருப்புமாமைத்தாலியார்
பத்திசெய்துபாரிடங்கள்பாடியாடப்பலிகொள்ளும்
பித்தர்கடவூர்மயானத்துப்பெரியபெருமானடிகளே.

—சு, திருக்கடவூர்.

(அகூ) சிவபெருமான்
அந்தகாசுரனைச் சூலத்தாற் கொன்றமை.

𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌧𑌕𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌭𑌯𑌙𑍍𑌕𑌰𑌃।
𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌮𑌹𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌬𑌲𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑌰𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌜𑌗𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌸𑍍 𑌸𑌮𑌰𑌾𑌯𑌯𑌿।
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌭𑌯𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌰𑌣𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌨𑌿।

𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌵𑍇𑌷𑌧𑌾𑌰𑌿𑌣𑌸𑍍𑌤𑍇𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌤𑍁𑌪𑍁𑌂𑌰𑍂𑌪𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃।
𑌯𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌵𑍇𑌷 𑌭𑌾𑌷𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑍇𑌦𑌘𑍋𑌷𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃।
𑌪𑌾𑌰𑍁𑌷𑌾𑌕𑌾𑌰 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌾𑌗𑍃𑌹𑌾𑌶𑌯𑍇।
𑌪𑌾𑌶𑌬𑌦𑍍𑌧𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌃।
𑌤𑍇 𑌭𑍀𑌤𑌾 𑌨𑌾 𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌵𑍇𑌷𑌾 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃।
𑌸𑌂𑌚𑌾𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃।
𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌹𑌰𑌿𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌯𑌸𑍍𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃।
𑌤𑌦𑌾𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾 𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌚𑌾𑌰𑌕𑌾𑌃।
𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌨𑍁𑌪𑌦𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌕𑍋 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌸𑌂𑌸𑌦𑌿।
𑌤𑌂 𑌸𑌂𑌦𑍇𑌶𑌂 𑌗𑌤𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌵𑍇𑌷𑌾 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑌦𑌾𑌃।
𑌵𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌯𑌨𑍍 𑌮𑌹𑍇𑌶𑌾𑌯 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌭𑍀𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍍।
𑌤𑌦𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌕𑌰𑍁𑌣𑌾𑌪𑍂𑌰𑌿𑌤𑌾𑌶𑌯𑌃।
𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌯𑍈𑌤𑌾 𑌭𑍈𑌰𑌵𑌂 𑌸𑌮𑌚𑍋𑌦𑌯𑌤𑍍।
𑌭𑍈𑌰𑌵𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌸𑌂𑌯𑌤𑍍 𑌮𑌹𑌾𑌸𑍁𑌰𑌮𑍍।
𑌶𑍂𑌲𑌾𑌗𑍍𑌰𑌾𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯𑌾𑌶𑍁 𑌶𑌿𑌵𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌿𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌃। [𑌣𑍍।
𑌶𑌿𑌵𑍇𑌨𑌾𑌲𑍋𑌕𑌿𑌤𑍋 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌶𑍍𑌶𑍂𑌲𑌾𑌗𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷
𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑍋𑌹𑍋𑌽𑌭𑍂𑌤𑍍 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌤𑌦𑌾𑌸𑍁𑌰𑌮𑍍।
𑌮𑍁𑌂𑌚𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍂𑌲𑌾𑌗𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌧𑍀𑌃।
𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑌯𑌨𑍍𑌜𑌸𑌾।
𑌪𑌪𑍍𑌰𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌪𑌰𑌂 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌗𑌾𑌣𑌪𑌤𑍍𑌯𑌮𑌨𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍॥

புராபூதந்தகோ நாம்நா தைதேயோ லோககண்டக:।
தபஸா மஹதா ப்ராப்த பலவீர்ய பராக்ரம:।
த்ரிஜகத் பீடிதம் தேந விஜிதாஶ்ச சுராயுதி।
நிர்ஜிதா விபுதா ப்ரஹ்ம விஷ்ண்வாத்யாரணமூர்த்தநி।
ஸ்திரீவேஷதாரிணஸ்தேதத நதுபும்ரூபமாஸ்திதா:।

த்ருதஸ்த்ரீவேஷ பாஷாஶ்ச சேருர் தேவா திஶோதஶ।
புருஷாகார விபுதாநஹந் காரா க்ருஹாந்தரே।
புநஶ்ச வநிதாரூபாந்ஸஹதே ஸ்ம நசாஸுர:।
தே பீட்யமாநா தைத்யேந ஸ்த்ரீவேஷா அபி ஸந்ததம்।
மந்தரம் ப்ராப்யதே ஸர்வே மஹாதேவ ப்ரியம் கிரிம்।
தத்ரதேவம் நமஸ்க்ருத்ய ஹரிப்ரஹ்மாதயஸ் ஸுரா:।
ததாஜ்ஞயாபவந்தேவீ ஸகீநாம் பரிசாரகா:।
தத்ராப்யநுபதம் தேவாநந்தகோ கிரிமாஸதத்।
தம் மந்தரகதம் தேவா: ஸ்த்ரீவேஷா விஷ்ணுபூர்வகா:।
வ்யஜிஜ்ஞபந்மஹேஶாய தௌராத்ம்யஞ்சாஸ்ய க்ருத்ஸ்நஶ:।
ததோ தேவோ மஹாதேவ: கருணும்ருதவாரிதி:।
தேவாநாம் ரக்ஷணுயத்தோ பைரவேஶ மசோதயத்।
பைரவோபிதத: க்ருத்தஸ்தமந்தகமஹாஸுரம்।
ஶூலப்ரோதம் விதாயாஶு ஶிவஸந்நிதிமப்யகாத்।
ஶிவேநாலோகிதோ தைத்யஶ்ஶூலப்ரோதோபி தத்க்ஷணம்।
நிவ்ருத்தமஸ்ய ஸகலம் கர்மஜாதம் ததாஸுரம்।
லம்பமாநஸ்ஸஶூலாக்ரே தேவந் துஷ்டாவ ஹ்ருஷ்டதீ:।
தத் ஸ்தோத்ரமுதிதோ தேவஸ்தம் வரேண ஸமாயுஜத்।
வவ்ரே ஸோபிவரம் தைத்யோ காணுபத்யமநுத்தமம்॥

"முன்னோர்கால் உலககண்டகனுகிய அந்தகாசூரன் என்பான் ஒருவன் இருந்தான்; இவன் தபசினுலே மிகுந்த வீரிய பலபராக்கிரமங்களையுடையவன்; மூவுலகத்தையும் பீடித்துத் தேவர்களை யுத்தத்திலே செயித்தான்; பிரமவிஷ்ணு முதலாயினோர் அவனுக்கு யுத்தத்திலே தோற்றமையால் ஆண்வேஷம் விடுத்துப் பெண்வேஷம் பூண்டு தங்கட்குரிய பாஷையிற் பேசிக்கொண்டு திக்குக்கடோறும் திரிந்தார்கள்; ஏனெனில், ஆண்வேஷத்தோடுள்ளாரை அவ்வந்தகன் பாடி காவலில் அடைத்து வைப்பது வழக்கம்; இவர்களும் பீடிக்கப்பட்டபோது சிவபெருமானுக்குப் பிரீதியாகிய மந்தரகிரியை அடைந்து நமஸ்கரித்துப் பிரமவிஷ்ணுக்களெல்லாம் உமையம்மையாருடைய சகிகளுக்குப் பரிசாரகர்களாயுற்றூர்கள்; அப்போது அந்த அந்தகன் அத்தேவர்களைத் தொடர்ந்து மந்தர

கிரியை அடைந்தான்; அவன் மந்தரகிரியை அடைந்தமையையும் அவனது துர்நடக்கை முதலியவனைத்தையும் சிவபிரானுக்கு விஞ் ஞாபித்தார்கள்; கருணாமிர்தவாரிதியாகிய சிவபிரான் தேவர்களைக் காக்கமுயன்று (தம்மினின்று வேறுறாத) பைரவருக்கு ஆஞ்ஞாபித் தார்; பைரவர் (தமது கணங்களோடு போய்) கோபங்கொண்டு அந் தகாசூரனைச் சூலத்தினாற் குத்தி எடுத்துக்கொண்டு சிவசந்நிதிக் குக் கொணர்ந்தார்; சூலத்திலே கோக்கப்பட்டிருந்தும் மகாதேவ ரைத் தரிசித்தமாத்திரத்தில் அவன் கன்மத்தாலாய பாவமெல்லாம் ஒழிந்துபோக, அவரைத் தோத்திரஞ் செய்தான்; அந்தத் துதிக ளாற் பிரீதிகொண்டு அவனை வரம் கேட்பாயாக என அருள, அவன் வரம் வேண்ட அவனுக்கு உத்தமமாகிய காணபத்தியத் தைக் கொடுத்தருளினர்" என்று ஸ்காந்தபுராணம் கூறுகின்றது.

அந்தகனையயிற்சூலத்தழுத்திக்கோண்டா
ரருமறையைத்தேர்க்குதிரையாக்கிக்கொண்டார்
சுந்தரனைத்துணைக்கவரிவீசக்கொண்டார்
சுடுகாடுநடமாடுமிடமாக்கொண்டார்
மந்தரநற்பொருசிலையாவளைத்துக்கொண்டார்
மாகாளன்வாசல்காப்பாகக்கொண்டார்
தந்திரமந்திரத்தாராயருளிக்கொண்டார்
சமண்டீர்த்தென்றன்னையாட்கொண்டார்தாமே.

—நா, தனித்திருத்தாண்டகம்.

அயனையனங்கனையந்தகனைச்சந்திரனை
வயனங்கண்மாயாவடுச்செய்தான்காணேடீ
நயனங்கண்மூன்றுடையநாயகனேதண்டித்தாற்
சயமன்றோவானவர்க்குத்தாழ்குழலாய்சாழலோ.

—திருவாசகம்.

(கூ0) கஜமுகக்கடவுள் கயமுகனைக் கொன்றமை.

𑌤𑌦𑍈𑌤𑌿 𑌕𑌰𑌿𑌣𑍀𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪 𑌹𑍈𑌮𑌵𑌤𑍀 𑌶𑌿𑌵𑌾।
𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌚 𑌕𑍁𑌞𑍍𑌜𑌰𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑍇𑌮𑍇 𑌤𑌾𑌂 𑌰𑌮𑌯𑌂𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾।
𑌤𑌦𑌾 𑌗𑌜𑌮𑍁𑌖𑍋 𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌜𑍋𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍।

𑌏𑌵𑌂 𑌦𑌶𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌬𑍍𑌦𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌣𑌾𑌞𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍।
𑌸𑌂𑌬𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌹𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾।
𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌤𑍇 𑌵𑌰𑌂 𑌭𑍋𑌃 𑌶𑌿𑌵𑍋𑌽𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍।
𑌤𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌤𑌕𑌮𑍍।
𑌯𑌦𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌯𑌦𑌿 𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌮𑍇 𑌵𑌰𑌮𑍍।
𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌮𑌕𑌮𑍍।
𑌅𑌪𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌾 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍀𑌶 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌦𑍇𑌹𑍀𑌤𑌿 𑌷𑌣𑍍𑌮𑍁𑌖𑌃।
𑌤𑌥𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌨𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌮𑌾𑌗𑌤𑌾𑌃।
𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌯𑌸𑍍𑌤𑌵𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃।
𑌤𑌾𑌨𑍍𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌚𑌾𑌯𑌂 𑌵𑌚𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾।
𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌿 𑌯𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌯𑍂𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌽𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃।
𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌃𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌮𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚 𑌕𑌰𑌕𑍁𑌟𑍍𑌟𑌨𑌮𑍍।
𑌕𑌰𑍍𑌣𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌯𑍋𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌪𑍁𑌨𑌃𑌪𑍁𑌨𑌃।
𑌨𑌮𑌨𑍋𑌨𑍍𑌨𑌮𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾 𑌮𑌮 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃।
𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌨𑍍𑌗𑌜𑌮𑍁𑌖𑌾𑌸𑍁𑌰𑌃।
𑌤𑌦𑌾𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌂 𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌧𑍇𑌧𑌿𑌰𑍇।
𑌶𑌂𑌭𑍋 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍇𑌶 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌯𑌭𑌞𑍍𑌜𑌨।
𑌸𑍁𑌰𑌾𑌨𑍍𑌗𑌜𑌮𑍁𑌖𑍇𑌨𑍈𑌤𑌾𑌨𑌸𑍁𑌰𑍇𑌣 𑌦𑌿𑌵𑌾𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍।
𑌬𑌾𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌶𑌿𑌵𑍋 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍।
𑌪𑌾𑌹𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌮𑌹𑍇𑌶𑌾𑌨 𑌶𑌰𑌣𑌾𑌗𑌤𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲।
𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌚𑌃𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌦𑍈𑌵 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃।
𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌤𑌂 𑌹𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑌾𑌰𑍍𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌭𑌞𑍍𑌜𑌨𑌃।
𑌤𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌪𑌦𑌂 𑌯𑌯𑍁𑌃॥

ததேதி கரிணீரூபம் க்ராஹயித்வா ஸுரீமிமாம்।
ஸ்வயம் மதங்கஜோ பூத்வா ரேமே தாம் மாகதஸ்ததா।
ததா கஜமுகோ கோரோ தைத்யஸ்தஸ்யாமஜாயத।
சசார தப ஸாஹஸ்ரவர்ஷாந்தந்தப உத்தமம்।
ஸம்பபூவாஸ்ய தேஹோபி வஜ்ரவச்சங்கராஜ்ஞயா।
ப்ரஸந்நோஹம் ப்ரதாஸ்யாமீத்யேவமாஹ ஶிவோ ஸுரம்।
தச்ச்ருத்வா தேவதேவஸ்ய வசநம் ஸுரகாதக:।
யதிப்ரஸந்நோ பகவந் யதி தாஸ்யஸி மே வரம்।
ஹரீந்த்ரப்ரமுகா தேவாஸ்ஸமரம் ப்ராப்யமாமகம்।
பராஜிதா பவந்த்விஶா விஹ்மம் கோமாயுஷண்டவத்।
ததாகதாசிதிந்த்ராத்யா தேவாஸ்தத்ர ஸமாகதா:।
ப்ரணம்யதண்டவத் பத்தபாணயஸ்தத்புரஸ்திதா:।
தாந்வீக்ஷ்ய தேவாநஸுர: ப்ரோவாசாயம் வசஸ்ததா।
அத்ய ப்ரப்ருதி யே தேவா யூயம் ஸர்வேபயதந்த்ரிதா:।
ப்ரணம்ய த்ரிப்ரகாரம் மாம் க்ருத்வா ச கருட்டநம்।
கரௌ ஶ்ரவணயோ: க்ருத்வா வ்யத்யாஸேந புந: புந:।
நமநோந்நமநம் க்ருத்வா சாஜ்ஞயா மம கச்சத।
இத்யுக்த்வா ப்ரேஷயாமாஸ ஸுராந் கஜமுகாஸுர:।
ததாஜ்ஞயா ஸுராஸ்ஸர்வே ததா தம் தேவிஷேவிரே।
ஶம்போ ஸர்வஜ்ஞ விஶ்வேஶ பக்தாநாம் பயபஞ்ஜந।
ஸுராந்கஜமுகேநேதாநஸுரேண திவாநிஶம்।
பாத்யமாநாந் மஹாதேவ ஶிவோத்பாத்யாத்மஜம்பரம்।
பாஹிஸர்வா மரேஶாந ஶரணாகதவத்ஸல।
இதி தஸ்ய வச: ஶ்ருத்வா ததேதி பரமேஶ்வர:।
ப்ரேஷயாமாஸ தாந்ஶம்பு: ப்ரணதார்த்திப்ரபஞ்ஜந:।
ததோ தேவாஶ்ச ஸந்துஷ்டா: ப்ரணம்ய ஸ்வாஸ்பதம் யயு:॥

—ஸ்காந்தபுராணம்.

"இவ்வாறு அந்த (அசுர) ஸ்திரியின் வசனத்தை (மாகத) முனிவர் கேட்டு, மிகுதியும் மகிழ்ச்சிகொண்டு அங்ஙனமாகுக என்று கூறி, அவளைப் பெண் யானைவடிவங்கொள்ளச் செய்து

தாமும் ஓர் யானையாகி அவளோடு சேர்ந்தபோது, அவளிடத்தில் மகாகோரனாகிய கஜாமுகாசூரன் உற்பத்தியாயினான்; இந்தக் கயமுகாசூரன் இங்ஙனம் பதினாயிரம் வருஷம் சிரேஷ்டமாகிய தவத்தைச் செய்துவருங்கால், அவ்வசுரனுடைய தவத்தைக் கண்டு இந்திரன்முதலிய தேவர்களெல்லாம் தத்தம் மனிசில் மிகுந்த பயமடைந்தவர்களாய் ஓட்டம் பிடித்தார்கள்; அப்போது கருணாமூர்த்தியாகிய சிவபெருமானுடைய திருவுள்ளத்திலே தயையுண்டாகி அவரது ஆஞ்ஞையினால் அவனது தேகம் வச்சிரம் போலாயிற்று; சிவபிரான் அக்கயமுகனை நோக்கி மங்களகரம் பொருந்திய அசுரனே! உனக்கு வேண்டிய வரத்தை விரைந்துகேள், பிரசன்னராகிய யாம் உனக்கு இப்போது அருளுகின்றேம் என, அத்தேவகாதகன் தேவாதிதேவருடைய திருவார்த்தையைக் கேட்டவுடன், சுவாமீ! தேவரீர் எனக்குப் பிரசன்னராகி வரம் கொடுப்பது மெய்யேயானால் இந்திரன்முதலிய தேவரெல்லாம் என் முன்னிலையிற் சிங்கத்துக்கு எதிர்ப்பட்ட நரிக்கூட்டம் போலத் தோல்வியடைதல்வேண்டும் என்றான்; (கஜமுகாசூரன் அங்ஙனம் சிவபெருமானிடத்தில் வரம் பெற்றுக்கொண்டான்); இங்ஙனம் அரசாண்டு வருகையில் இந்திராதிதேவர்கள் வந்து தண்டம்போல வீழ்ந்து பணிந்து அவன்முன் கைகட்டிநின்றார்கள்; அப்போது அவன் அவர்களை நோக்கிச் சொல்கின்றான்; தேவர்களே நீங்கள் எல்லோரும் இன்றுமுதற் சிறிதும் சோம்பலின்றி (அட்டாங்க பஞ்சாங்கதிரியாங்கமென்னும்) பிரகாரமாக நமஸ்காரம்பண்ணிக் கைகளால் (நெற்றியிற்) குட்டி, இரு கைகளாலும் மாறுறக் காதுகளைப் பிடித்துக்கொண்டு தோப்புக்கண்டம் போட்டு எனது ஆஞ்ஞாப்பிரகாரம் போகவேண்டும் என்றுரைத்துக் கஜமுகாசூரன் தேவர்களை அனுப்பினான்; பின் அப்படியே அவன் ஆஞ்ஞைப்படி தேவர்களெல்லாம் மிகுந்த கவலையோடு நெடுங்காலமாகச் சோம்பலின்றி அவனைச் சேவித்திருந்தார்கள்; (விஷ்ணுவானவர் கஜமுகாசூரன் சங்கதியனைத்தையும் சிவபிரானுக்கு விஞ்ஞாபனஞ் செய்து பிரார்த்திக்கின்றார்) ஓ சம்புவே! சர்வஞ்ஞரே! விசுவேசரே! அடியார் பயத்தைத் தொலைப்பவரே! மகாதேவரே! சர்வதேவேசுவரரே! சரணமடைந்தாரிடத்து அன்புடையவரே! கயமுகாசூரனால் இராப்பகலாய் வாதிக்கப்படுகின்ற தேவர்களைச் (சுவாமீ!) ஓர் சிரேட்டராகிய புதல்வரைப் பெற்று இரக்ஷித்தருளல் வேண்டும் என, அதனைக் கேட்டு அங்ஙனமே ஆகுக என்று வந்

திப்போர் கவலையைத் தீர்த்தருளுஞ் சிவபிரான் அவர்களை அனுப்பினர்; பின்னர் அத்தேவர்கள் அவரை நமஸ்கரித்துக்கொண்டு மிகுமகிழ்வினோடு தங்கள் பதவிகளை அடைந்தார்கள்" என்றும்,

கூயதத்ர 8ஹாதெஷவொ விசித்ரம் வீக்ஷ்ய கானநெ|
விசித்ர8ஷ்ணப8வவ்ராயஞ்த்ரத்ரம் கிஸிஜாஸவ:|
ஈந்தவஸி8ஹாஸநாஈஞெபொ தெஷவ்ரீ ஸஹ8தெஹஸ்வாஈ:|
விசித்ரஹிதிஸ்யதாநவ்த்ர விசித்ராணி வாரயா8ஈஷா|
விதெஹாகவ்ய ப்ரணவஹா த்ரக்ர8ாத்த8வதெஹாகயக|
ஶம்ஹ்ஈநா வீக்ஷணாத்தஸ8ாத்வணவாஜஷம்வதீ|
ஸ8ஈவ்தெஹள தஷாzதெந்ரா நர்ம தஈ8ாதெதெதள 8ஈஷாஸ்வதெத|
வீக்ஷ்ய தெதள வாரயா ப்ரீ த்ரீ தெஹள ரீசாஸ்சயவ்ரீஸம்யஈதா|
வப்ரஹ் ஸா 8ஹாதெஷவம் கிதெ8தஹிதி ஶம்கரீ|
கவ்ராணி தாவகீம் விஜி க்ருவாம் தெஹாதெகாவகாஸிணீ|
ஐத்ரக்ஷ்ஈஸ்கா ப்ரணயாதெத்தள தாவவாதெஹாகய தா8ஈதெஹள|
தஷாமஜ8ஈவஸ்கத்ர ப்ராஷஈஈாஸ்ஹதெணஸ்வாஈ:|
சஷ்ணாக்க்ரீதெகாடிஸம்காஶ: க்ரீவதெதாமரீஜய8ஈமயொ:|
தெஸாzயம் வி நாயதெகா தெஷவம் தெஷவீ8வி 8ஈஷாதஷா|
ப்ரண நா8 8ஹாஸதெகவா ஷஷ்ணவத்ப்ரயாஸ்வித:|
தம் ஸ8ாஹிம்ஹ்ய வாஹ்ரய 8ஞ்ஜீரீ தெஹளரீ8தெஹஸ்வதெஈள|
ஸ்வ8ம்ஹ8ரதெஈாவயதாம் தெதள தஷா தம் மதெணஸ்வாஈஷ|
தத: ப்ராஹவஸ்ஶம்ஹஈமரீதெணஶம் க்ருவயாஸஈதஷ|
கவா: தெயந8ஞ்ஜி வாஈஈஷா 8ஷந்த்ரம் 8ாத்மஜஷ|
தெதஷாம் ஹவஸ்த்ஹீஷாந்தி ஶீஹ்ரம் நிஷிரீஹ்ந்ஹாவத:|
கவம் மணாநா8தெஶஷாணாம் வதிஈாதெஷ்ரா 8ஷாஜ்ஞயா|
ஸ்வகாயவ்ரீத்தெஷள ஸ8ஹ்வ்ச்வரீ ஸ்வாஹிஷ்டம் ப்ராப்நயாஜ்ஞந:|

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

அத தத்ரமஹாதேவோ விசித்ரம் வீக்ஷ்யகாநநே।
சித்ரமண்டபமாப்யாயந் தத்ரத்யம் கிரிஜாஸக:।
ரத்நஸிஹ்மாஸநாரூடோ தேவ்யாஸஹ மஹேஶ்வர:।
சித்ரபித்திஸ்திதாந்யத்ர சித்ராணி பரயாமுதா।
விலோக்ய ப்ரணவஞ்சாத்ர க்ரமாத்தமவலோகயத்।
ஶம்புநா வீக்ஷணாத்தஸ்மாத்ப்ரணவாத் கஜதம்பதீ।
ஸமுத்பந்நௌ ததாந்யோந்யாம் ரேமாதே தௌ முதாந்விதே।
வீக்ஷ்ய தௌ பரயா ப்ரீத்யா கௌரீசாஶ்சர்யஸம்யுதா।
பப்ரச்ச ஸா மஹாதேவம் கிமேதத்திதி ஶங்கரீ।
கல்யாணி தாவகீம் வித்தி க்ருபாம் லோகோபகாரிணீம்।

இத்யுக்த்வா ப்ரணயாத் தெள தாவ்வாலோகயதாமுபௌ।
ததா கஜமுகஸ்தத்ர ப்ராதுராஸீத்கணேஸ்வர:।
சண்டார்க்ககோடிஸங்காஸ: க்ரீடதோர்கஜயுக்மயோ:।
ஸோயம் விநாயகோ தேவம் தேவீமபிமுதாததா।
ப்ரணநாம மஹாஸத்வோ தண்டவத் ப்ரஸ்ரயாந்வித:।
தம் ஸமாலிங்க்ய சாக்ராய மூர்த்நி கௌரீமஹேஸ்வரௌ।
ஸ்வமங்கமாரோபயதாம் தௌ ததா தம் கணேஸ்வரம்।
தத: ப்ராஹ வசஸ்ஸம்புர் கணேஸம் க்ருபயா ஸுதம்।
த்வாம் யே நமந்தி புருஷா மதநந்யம் மமாத்மஜம்।
தேஷாம் பவந்த்வபீஷ்டாநி ஸீக்ரம் நிர்விக்நபாவத:।
த்வம் கணாநாமஸேஷாணாம் பதிராத்யோ மதாஜ்ஞயா।
ஸ்வகார்யாதௌ ஸமப்யர்ச்ய ஸ்வாபீஷ்டம் ப்ராப்நுயாஜ்ஜந:।
ஹத்வா கஜமுகம் கோரம் தைத்யஸ்ரேஷ்டம் ஸுரத்ருஹம்।
ஸுராந் விஷ்ணுமுகாந் புத்ர பாலயத்வ மதந்த்ரித:।
கணநாத மஹாஸத்வ பக்தாநாமிஷ்டதாயக।
கணாநாந்த்வாகணபதிம் ஸரண்யம் ஸரணம் கதா:।
ரக்ஷரக்ஷ ஸுராந் ஸர்வாந் ஹத்வா கஜமுகாஸுரம்।
துராத்மநாகணேஸ பாத்யமாநாநஹர்நிஸம்।
இதி தேஷாம் வசஸ்ஸ்ருத்வா ததேத்யுக்த்வா கணாக்ரணீ:।
மதங்க நகராப்யாஸம் ப்ராப விக்நேஸ்வரோ ஜவாத்।
ததாகமம் ஸமாகர்ண்ய கஜவக்த்ரோ மஹாஸுர:।
ரதமாருஹ்ய வேகேந சதுரங்கபலைஸ்ஸஹ।
கணேத்யக்ஷஸ்ததோ ஜ்ஞாத்வா தமஸஸ்த்ரவதந்ததா।
நுனோத தந்தமேதஸ்மிந்நக்ரே சித்வா மஹாபல:।
ஸ ஸமப்யேத்ய வேகேந பித்வோரஸ்தஸ்ய நிஷ்டுரம்।
க்ஷணாத் ஸ்வாதுஜலாம்போதௌ ஸ்நாத்வா தஸ்ய கரம் யயௌ।
உத்ஸ்ருஜ்ய தேஹமஸுரஸ்ததா தம் ருதிராப்லுதம்।
ஜக்ராஹ தேஹமதுலம் மூஷிகஸ்ய மஹோந்நதம்।
ஆருஹ்யாஸ்மிந் கணத்யக்ஷோ கல்பயத்தம் ஸ்வவாஹநம்॥

—தக்ஷகாண்டம்.

"பின்னர்ச் சிவபிரான் வனத்திலேயுள்ள விநோதங்களைப் பார்த்துக்கொண்டே சித்திரமண்டபத்தை அடைந்தருளினர்; பின்பு உமாதேவியாரோடுகூடச் சிவபிரான் இரத்தினசிங்காசனத்தில் விற்றிருந்து சித்திரச்சுவர்மீதுள்ள சித்திரங்களைச் சந்தோ

ஷத்தோடு பார்க்குங்கால் அங்குள்ள ஓர் பிரணவத்தைப் பார்த்தார்; பார்த்தமாத்திரத்தில் அப்பிரணவத்தினின்றோர் ஆண்யானையும் பெண்யானையும் உண்டாகி அவ்விரண்டும் வெகுசந்தோஷத்தோடு கிரீடித்தன; அதனைக் கண்டபோது உமையம்மையார் மிகுதியும் ஆச்சரியங்கொண்டு சிவபெருமானை நோக்கி இது என்னை என்று வினவச் சிவபிரான் கல்யாணி! இது லோகோபகாரமாய் உனது கிருபை என்றே அறிதி என்று அருள, அவ்விருவரும் அவ்வியானைகளை அன்பினோடு பார்த்தார்கள்; அப்போது அவ்விருயானைகளுஞ் சேருங்கால் ஆங்குக் கோடிசூரியப்பிரகாசமுடைய யானை முகத்தினராகிய விநாயகமூர்த்தி ஆவிர்ப்பவித்தார்; அப்போது மகாபலபராக்கிரமசாலியாய விநாயகர் உடனே ஸ்ரீபார்வதி பரமேசுவரர்களை மகாவிநயத்தோடு தண்டாகாரமாக நமஸ்கரிக்க, அவ்விருவரும் அவரை அணைத்து உச்சிமோந்து அக்கணராஜரை மடிமீதுவைத்துக்கொண்டார்கள்; பின் சிவபிரான் கிருபையோடு புத்திரராகிய கணேசரை நோக்கிக் கூறுகின்றார்; குழந்தையே! எம்மைப்பார்க்கினும் வேறில்லாத எமது புத்திரனாகிய உன்னை வழிபடும் புருஷர்க்கு யாதும் இடையூறு எய்தாது அவர்கள் வேண்டுகை விரைந்து பயன் அடையற்பாற்று; நமது ஆஞ்ஞாப்பிரகாரம் நீயே நமது கணங்களுக்கெல்லாம் முதன்மையான தலைவன்; அவரவர் முயற்சிக்கும் காரியாரம்பத்தில் உன்னை வழிபடுபவர்களாயின் காரியங்கள் முற்றப்பெறுவார்கள்; புத்திர! அசுரர்களுள்ளே சிரேஷ்டனும் தேவர்களுக்குத் தீங்குவிளைப்போனுமாகிய கொடிய கயமுகாசுரனோடு யுத்தஞ்செய்து விஷ்ணுமுதலிய தேவர்களை விரைந்து காத்தருள்வாய் என்றருளினார்; அதன்மேல் தேவர்கள் பயமிலராகிக் கூறுகின்றார்கள். அடியார்கள் வேண்டியதை அருளும் மகவலிமைபூண்ட கணநாதா! கணங்களுக்கெல்லாம் கணபதியும் சரணமடையற்பாலருமாகிய தேவரீரைச் சரணடைந்தோம்; கணேசா! கயமுகாசுரனைச் சங்கரித்து அக்கொடியோனால் இராப்பகலாய் வாதிக்கப்படுகின்ற இந்தத் தேவர்களையெல்லாம் இரக்ஷித்தருளல்வேண்டும் இரக்ஷித்தருளல்வேண்டும் என, மகாகணபதியானவர் அவர்கள் கூறியதைக் கேட்டு அங்ஙனமாகுக என்றார்; விநாயகக்கடவுள் மகாவேகத்தோடு மதங்கநகரை அடைந்தார்; உடனே கயமுகாசுரன் அவர் வருகை அறிந்து இரதமேற்கொண்டு சதுரங்கசைன்னியத்தோடு (யுத்தகளத்துக்கு) வந்தான்; பின்னர்ப் பலமுடையராகிய கணேசர் (கயமுகாசுரன்) சத்திரங்களாற் கொல்

லப்படமாட்டான் என்று அறிந்து, தமது ஓர் கொம்பின் நுனியை முறித்து அவன்மீதெறிய அது மகாவேகத்தோடு வந்து அவனது கடினமார்பைப் பிளந்து, ஓர் நொடிப்போதுள் நன்னீர்க்கடலில் ஸ்நானஞ் செய்து, அவர் திருக்கரத்தை அடைந்தது; அவ்வசுரன் இரத்தம் தோயப்பெற்ற அத்தேகத்தை விடுத்து ஒப்பில்லாத மகா உன்னதமுற்ற மூஷிகதேகத்தை எடுத்தான்; அம்மூஷிகமானது மகாவேகத்தோடு கணேசமூர்த்தியார் அருகிற் செல்ல, அவர் அதன்மேல் ஏறி அதனைத் தமது வாகனமாகக்கொண்டார்."

கைவேழமுகத்தவனைப்படைத்தார்போலுங்
கயாசுரனையவனாற்கோல்வித்தார்போலுஞ்
செய்வேள்வித்தக்கனைமுன்சிதைத்தார்போலுந்
திசைமுகன்றன்சிரமொன்றுசிதைத்தார்போலு
மெய்வேள்விமூர்த்திதலையறுத்தார்போலும்
வியன்வீழிமிழலையிடங்கொண்டார்போலு
மைவேள்வியாறங்கமானார்போலு
மடியேனையாளுடையவடிகடாமே.

—நா, திருவீழிமிழலை.

(கூக) பிரமாவின் சிரசைக் கொய்தமை.

𑌯𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌹𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌨𑌮𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁।

யோ பரஹ்மண: பஞ்சவக்த்ரஹந்தா தஸ்மை ருத்ராய நமோஸ்து।

"எவர் பிரமாவின் ஐந்தாம் சிரசைச் சிதைத்தாரோ, அந்தச் சிவபெருமானுக்கு நமஸ்காரம்" என்று சரபோபநிடதமும்,

[illegible]।

[illegible]।

[illegible]।

[illegible]।

[illegible]।

हिरण्मयाब्जभूषितसर्वाङ्गो हारकङ्कणमकुटिमस्तत्रवाहुः।
शिञ्जन्मञ्जीरमण्डितः कपालमालाविभूषितः।
बिभ्राणः परशुं शूलं पाशं डमरुकं तथा।
व्यात्तवक्त्रो सहस्रनेत्रो महाघोरः कपालवान्।
रक्ताहिवेष्टिताङ्गश्च जटाभिरतिभीषणः।
अतिप्रकाशः सर्वाङ्गे अम्बुभिश्च महाधरः।
ब्रह्माणं निर्भर्त्स्य तत्र स्थितश्च परीतः।
तावत्प्रोवाच महादेवः प्रणम्य प्रश्रयान्वितः।
कर्तव्यं किं मया स्वामिन्नाज्ञापय जगत्प्रभो।
त्वया कालस्य मे भृत्यः किं करोमि त्वं शंकर।
इत्युक्तवन्तं तं वीक्ष्य प्राह वाचं महेश्वरः।
मन्दाया रोहितस्यास्य ब्रह्मणो मूर्ध्निकम्।
छित्वा शिरस्सं देवानां विष्णोर्नारायणादीनाम्।
अक्षीणानि रक्तानि भिक्षापात्रेण शीघ्रतः।
गृहीत्वा पानपात्रेण वीक्ष्य कालनयन्नमहो भैरव।
मत्वा सहसा तीक्ष्णं ब्रह्माणं तं महाज्ञया।
देवतानां शिरोषाणि रक्तं चापि चकर्त सः।
इति संप्रेषयित्वेव चेतसा चिन्तयामास भैरवः।
पञ्चाननस्य विज्ञाय विचारेण स्थितात्मनः।
ततस्तु भैरवः कोपात् ब्रह्मणः पञ्चमं शिरः।
चिच्छेद स महाघोरः करजाग्रेण भीषणः।
स चचाल महीपृष्ठे ब्रह्मा रक्तस्रावात् स्वयम्।
आरोहव क्षणेनायं सायमेव प्रजापतिः।
शोषयित्वाऽस्य रक्तानि भैरवो निधिरक्षणः।
पानपात्रे च भैरवस्तं कृपाकृशः।

𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌤𑌤𑌶𑍍𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍈𑌭𑌵𑌂।
𑌗𑌤𑌮𑍋𑌹𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯𑍈𑌨𑌂 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵 𑌭𑌯𑌕𑌮𑍍𑌪𑌿𑌤𑌃।

கதே விஷ்ணௌ ப்ரணம்யேஶம் க்ஷீராப்திம் தரஸா பயாத்
மஹாமோஹவஶாத் ப்ரஹ்மாத்வப்ராணம்ய மஹேஶ்வரம்।
ஊர்த்வவக்த்ரேண தேவேஶம் நிந்தயாமாஸ மூடதீ:।
ததா ஸஸ்மார தேவேஶோ பைரவம் கோபவிஹ்வல:।
ஆவிராஸீத்ததாஶீக்ரம் பைரவஶ்ஶங்கராஜ்ஞயா।
பஸ்மோத்தூளித ஸர்வாங்கோ புஜங்ககடிஸூத்ரவாந்।
ஶிம்ஜந்மஞ்ஜீரநிநத: கபாலாவலிபூஷித:।
பிப்ராண: பரமம் ஶூலம் பாஶம்டமருகந்ததா।
வ்ருத்த கோர ஸ்புரந்நேத்ரோ மஹாகோரகபாலவாந்।
ரக்தாபிர் ஜிக்ருதாபிஶ்ச ஜடாபிரதிபீஷண:।
அதிப்ரகாஶஸர்வாங்கோ மந்தஸ்மித மநோஹர:।
ப்ரஹ்மாண்டாந்யகிலாந்யாஶு பக்ஷிதுஞ்சபரீப்ருட:।
தாத்ருஶோயம் மஹாதேவம் ப்ரணம்ய ப்ராஶ்ரயாநத:।
கர்த்தவ்யம் கிம்மயா ஸ்வாமிந் நாஜ்ஞாபய ஜகத்ப்ரபோ।
க்ருபாம் குரு மயீஶ த்வம் கிங்கரே தவ ஶங்கர।
இத்யுக்தவந்தம் தம் வீக்ஷ்ய ப்ராஹ வாசம் மஹேஶ்வர:।
மந்மாயா மோஹிதஸ்யாஸ்ய ப்ரஹ்மணோ மத்விநிந்தகம்।
சித்வா ஶிரஸ்த்வம் தேவாநாம் விஷ்ண்வாதீநாஞ்சகர்விணாம்।
ருஷீணாமபி ரக்தாநி பிக்ஷாவ்யாஜேந ஶீக்ரத:।
க்ருஹீத்வா புநருஜ்ஜீவ்ய ம்ருதாநப்யத பைரவ।
கத்வா ஸ்வபவநே திஷ்ட ப்ரஹ்மாண்டோர்த்வம் மதாஜ்ஞயா।
தேவதாநாம்ருஷீணஞ்ச ரக்ஷாம் குர்வந்நதந்த்ரித:।
இதிஸம்ப்ரேஷயித்வைநமந்தர்த்திமகமச்சிவ:।
வ்ருத்தாந்தமேதத் விஜ்ஞாய விசாரேண ஸ்திதோ ஹரி:।
ததஸ்து பைரவ: கோபாத் ப்ரஹ்மண: பஞ்சமம் ஶிர:।
சிச்சேத ஸுமஹாடோப: கரஜாக்ரேண பீஷண:।
ஸ பபாத மஹீப்ருஷ்டே ப்ரஹ்மா ரக்தஸ்ரவாப்லுத:।
முமோஹச க்ஷணேநாயம் ருதிரௌகே ப்ரஜாபதி:।
ஶோஷயித்வாஸ்ய ரக்தாநி பைரவோ நிடிலேக்ஷண:।
புநருஜ்ஜீவயாமாஸ பைரவஸ்தம் க்ருபாத்ருஶா।
ஸமுத்தாய ததஶ்ஶீக்ரம் ப்ரஹ்மா ஜ்ஞாத்வாஸ்ய வைபவம்।
கதமோஹ: ப்ரணம்யைநந்துஷ்டாவ பயகம்பித:॥

"விஷ்ணுவானவர் சிவபிரானை நமஸ்காரம்பண்ணிவிட்டு மிகுந்த பிரீதியோடு பாற்சமுத்திரத்தை அடைந்தவுடனே, பிரமா மிகு மதிமயக்கங்கொண்டு சிவபிரானை நமஸ்காரம் பண்ணாது புத்திகெட்டுத் தமது (ஐம்முகங்களுள்) மேற்புறமுகத்தினுற் சிவபிரானை இகழ்ந்தார்; அப்போது சிவபிரான் கோபாவேசங்கொண்ட பைரவரைத் தமது திருவுள்ளத்தில் நினைக்க, அவர் தம் மேனியெங்கும் விபூதி பூசி, சர்ப்பத்தை அரைஞாணுகக்கொண்டு, ஒலிக்கும் பாதச்சதங்கைகள் ஜல் ஜல் என்று சப்திக்க, மண்டையோட்டு மாலைகளைப் பூண்டு, பரமாகிய சூலம், பாசம், உடுக்கு என்பவை தரித்து வட்டமாய், பயங்கரமாய், பிரகாசிக்கும் கண்களையுடையராய், அதிகோரமாய மண்டையோட்டுக் கப்பறையைக் கையிற் பிடித்து, இரத்தநிறமாய் விகாரமாயுள்ள சடைகளையுடைமையாற் பயமுறுத்தத்தக்கவராய்த் திருமேனியெங்கும் மிகுந்தபிரகாசமுடையராய், புன்சிரிப்புடையராய், அகிலபிரமாண்டங்களையும் ஓர் நொடிக்குள்ளே கபளீகரணம் பண்ணிவிடத்தக்க திறமைகொண்டவராய், அவருக்குமுன்னே தோன்றினுர்; அப்போது அப்பைரவமூர்த்தி சிவபிரானைச் சற்காரத்தோடு வழிபாடு செய்து, சுவாமீ! என்னுற் செயற்பாலதாகிய பணி யாதென்று கருணைகூர்ந்து அடியேற்கு ஆஞ்ஞைசெய்தருளல்வேண்டும் என்று விண்ணப்பஞ் செய்யச் சிவபிரான் அந்த வைரவரை நோக்கி, இங்ஙனம் கூறுவாராயினுர்; பைரவ! எனது மாயையினுற் புத்திப்பிரமைகொண்டு என்னை இகழ்ந்த பிரமாவின் ஊர்த்துவசிரசைக் கண்டித்தும், மிகுந்த கர்வங்கொண்ட விஷ்ணுமுதலிய தேவர்கள் இருடிகளாயினோருடைய இரத்தங்களையெல்லாம் பிக்ஷை என்று வியாஜத்தினுல் வாங்கிக்கொண்டும், அவர்கள் அதனுல் இறந்துவிடினும் அவர்களை உடனே உயிர்ப்பித்துவிட்டும், நமது ஆஞ்ஞையினுல் இப்பிரமாண்டத்துக்கு மேற்புறத்துள்ள உனது ஸ்தானத்துக்குப் போய் அங்கிருந்தவாறே தேவர்களையும் இருடிகளையும் ஜாக்கிரதையோடு இரக்ஷித்துக்கொண்டு இருப்பாயாக என்று அவரை அனுப்பிவிட்டு, சிவபிரான் அந்தர்த்தானமாயினர்; அப்போது இவற்றையெல்லாம் விஷ்ணு அறிந்து மிக்க மனவிசாரங்கொண்டிருந்தனர்; பின்னர் வைரவர் கோபத்தினுல் மிகுந்த அட்டகாசம்பண்ணி மகாபயங்கராகி அப்பிரமாவின் ஐந்தாவது தலையைத் தமது நுனிநகத்தினுற் கிள்ளிவிட்டபோது இரத்தவெள்ளம் பெருக, அந்த இரத்தப்பிரவாகத்துள்ளே பூமி

யில் நொடிப்போதிலே வீழ்ந்து மூர்ச்சைபடைந்தனர்; பின்னர் நெற்றிக்கண்ணுடைய அப்பைரவர் பிரமாவின் இரத்தத்தை வற்றச்செய்து பின்னர்த் தமது கிருபாவீக்ஷணத்தினுல் அவரை உயிர்ப்பித்துவிட்டார்; பின்னர்ப் பிரமா விரைந்து மூர்ச்சைதெளிந்தெழுந்து அவர் மகிமையை அறிந்து பயத்தினுல் நடுக்கமுற்று நமஸ்காரஞ் செய்தார்" என்று சங்கரசம்ஹிதையும் கூறுகின்றன.

அறங்கிளருநால்வேதமாலின்கீழிருந்தருளியமரர்வேண்ட, நிறங்கிளர்சேந்தாமரையோன்சிரமைந்திலேன்றறுத்த நி மல ர் கோயில், திறங்கொண்மணித்தரளங்கள்வரத்திரண்டங்கெழிற்குறவர்சிறுமிமார்கண், முறங்களிலுற்கொழித்துமணிசெலவிலக்கிமுத்துலைப்பெய்முதுகுன்றமே.

—ஞா, திருமுதுகுன்றம்.

பண்டங்கறுத்ததொர்கையுடையான்படைத்தான்றலையை
யுண்டங்கறுத்ததுமூரொடுநாடவைதானறியுங்
கண்டங்கறுத்தமிடறுடையான்கண்டியூரிருந்த
தொண்டர்பிரானைக்கண்டீரண்டவாணர்தொழுகின்றதே.

—நா, திருக்கண்டியூர்.

சங்கரன்காண்சக்கரமாற்கருள்செய்தான்காண்
டருணேந்துசேகரன்காண்டலைவன்றான்கா
ணங்கமலத்தயன்சிரங்களைந்திலொன்றை
யறுத்தவன்காணணிபொழில்சூழையாற்றான்கா
ணெங்கள்பெருமான்காணென்னிடர்கள்போக
வருள்செய்யுமிறைவன்காணிமையோரேத்துஞ்
செங்கமலவயல்புடைசூழ்திருவாரூரிற்
றிருமூலட்டானத்தெஞ்செல்வன்றானே.

—நா, திருவாரூர்.

அருமலரோன்சிரமோன்றறுத்தீர்செறுத்தீரழற்சூலத்திலந்தகனைத், திருமகள்கோனெடுமால்பலநாள்சிறப்பாகியபூசனைசெய்பொழுதில், லொருமலராயிரத்திற்குறைவானிறைவாகவொர்கண்மலர்சூட்டலுமே, பொருவிறலாழிபுரிந்தளித்தீர்பொழிலார்திருப்புத்தூர்ப்புனிதனீரே.

—சு, அரிசிற்கரைப்புத்தூர்.

(௯௨) வைரவர் இரத்தப்பிக்ஷை யேற்றமை.

க்ஷிப்த்வா ஶூலம் ஜ்வலத்தேஜ: ஶம்ப்ரபஸ்ய ப்ரபோ விபோ।
வாமதம்ஷ்ட்ரா ஸுதப்தம் ஸ்வாமிந்நோஜ்ஞாநஜ்ஞவாஜ்ஞயா।
தத: ஶிரோமண்டம் வாஸ்ராஷ்யாநியே।
கரஸ்யம் ஶக்தவாஹ்யநே பிக்ஷாபாத்ரம் பவத்விதி।
அநேநைவ கபாலேந ரக்தபிக்ஷாம் க்ருஹாண மே।
இத்யுக்த்வா ப்ராணநாஶாய வாம: வாமநேத்ரம் வியத:।
ததேதி தத்ர ஜஹ்வா யந்நியந்த்ரைள ஶராபவந்தாஸ்।
தஸ்ஸஹஸ்ர ஸம்புதாநி பஸ்ஸயா பைரவ: க்ஷணாத்।
ஹாஹாஹாரம் கராலேந தயாந்நிஶாவ வாமகௌ।
அந்யாந்யபிவாநீஶோ ஸம்ததேஸநாபதீநபி। [ரவ:।
ஸம்பேதரநேகேஸ்வேநபேஶைய்த்தோபயம் கராலேந
ரக்தபிக்ஷா ஸ்வமேநாயம் ஸம்பூர்ணம் ஸஞ்சரஸ்யதா।
காநநேஷு ச ஸமேஷு வநேதேஷு ஶஹஸ்ரவி।
பாதாளே நாகலோகே ச தேவலோகே ததைவ ச।
தத்ருஷ்டிதாநாம் தேவாநாம்ருஷீணாம் மவிஷ்ணாமயு।
ஜக்ராஹ தேஷாம் ரக்தாநி கபாலேநைவ பைரவ:।
ஶ்ருதாநவி ததா காம்ஸ்ஜீவயாமாஸ லீலயா।
அபிக்வா ஸவதோ பிக்ஷாம் விஷ்ணுலோகம் ஸமாயயௌ।
தரஸா ஸம்ததேந்யாநி பாராவாணி ததா ஹ்யஶு।
ஶ்வாவிஷ்ணோமஹாத்வாரம் விஷ்வக்ஸேந மணாஸ்யிது।
ராமோபாய தாநி மணவோ விஷ்வக்ஸேநாதிநிஷ்டர:।
ததோ நம் பைரவஶ்ரேஷ்டம் ஸஞ்சார்ய ச கவோபயோ:।

प्रार्थयित्वा स्वसम्प्राप्त्यै विष्णुर्ब्रह्मा समाययौ ।
तदा समुद्रं विष्णुर्मेरुमन्दरमथ्नाय महामयाञ् ।
सम्मुखाय प्रणम्येत्थं श्रीमच्छिवस्य सहस्तवम् ।
ततः प्रभावात्तं विष्णुर्महोत्सवं वीक्ष्य विस्मयम् ।
किमेतदिति तेजस्विनं हस्तानामेव प्रभुः ।
स्वदृष्ट्येन तेजसा सर्वं कृत्वा तेजस्वि जगद्गुरुः ।
रक्षार्थं करुणामूर्तिर्महादेवः करुणालयः ।
उत्पत्तिं तं प्रार्थ्य देवदेवो महादेवेश्वरः ।
कांक्षित्वा तपस्तानि शिवेनापि सदा यतः ।
भिक्षार्थं च न तत्रेहि शीघ्रमेव हरेर्युना ।
इति तस्य वचः श्रुत्वा कृतार्थोऽभूज्जनार्दनः ।
हित्वा नवनिधिं रत्नानि मत्तवाहनम् ।
ज्वालामालानि सर्वाणि धारयित्वैव देवताः ।
महत्प्रायार्तया बालानुजसा ह्रस्वसंख्या ।
वरात् प्राप्नोति देवो मायया सोऽभिवृद्धः ।
वरिवस्यया प्रत्यक्षवान्नारायणोऽत्र स्तुतः ।
ततो महाविष्णुं महादेवेन वीक्ष्य तम् ।
श्रीमच्छिवं स्तोत्रैर्देवा विष्णुः शीघ्रतः ।
स्वयंभुवा नीत्वाऽस्य हरिं देवदेवस्य मुक्तः ।
रक्षार्थं तु विष्णुं देवदेवेश्वर ।
संपद्भिः सहनागानां तेन हि शीघ्रतः ।
इति तुष्टः स तु देवेन्द्र तत्र तुष्टः सुरेश्वर ।
ततः प्रसन्नो भगवान् देवो वीक्ष्य मायया ।
कृपयाऽभ्युदयाय करुणामूर्तिः सदाशिवः ।
सर्वज्ञः स्वयं विष्णुस्तुष्टः स्वयं नारायणः ।

𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌽𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾 𑌭𑍈𑌰𑌵𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌮𑍍।
𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌭𑍁𑌵𑌨𑌾𑌯𑌾 [illegible] 𑌕𑌾𑌲𑌭𑍈𑌰𑌵𑌃।
𑌮𑌹𑌤𑌾 𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌘𑍋𑌷𑍇𑌣 𑌗𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 [illegible] 𑌚।
𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌭𑍈𑌰𑌵𑌂 [illegible]।
𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯 𑌭𑍈𑌰𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 [illegible] 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌂 𑌗𑌣𑌮𑍍।
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌵𑌕𑍍𑌸𑍇𑌨𑌾 [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌮𑌾𑌧𑌵𑌃।
𑌭𑍈𑌰𑌵𑍋𑌽𑌪𑌿 [illegible] 𑌭𑍈𑌰𑌵𑌃॥

க்ஷமஸ்வ மந்தும் தேவேச மஹாமூடஸ்ய மே விபோ।
புநர் மா பவது ஸ்வாமிந் மமாஜ்ஞாநம் தவாஜ்ஞயா।
ததர்த்தம் மச்சிரோமுண்டம் பாத்ரீகுரு தயாநிதே।
கரஸ்தம் மத்கபாலந்தே பிக்ஷாபாத்ரம் பவத்வலம்।
அநேநைவ கபாலேந ரக்தபிக்ஷாம் க்ருஹாண போ।
இத்யுக்த்வா ப்ரணநாமாயம் புநः புநரமும் விதிः।
ததேதி தத்க்ருஹீத்வாயம் நிர்யயௌ மேருபர்வதாத்।
ததஸ்ஸஸர்ஜபூதாநி ஸ்வேச்சயா பைரவः க்ஷணாத்।
ஹாலாஹலம் காலவேகம் ததாக்நிமுகஸோமகௌ।
அந்யாநதிபலாநீசோ பூதஸேநாபதீநபி।
பூதைரநேகைः சேநேசைர் யுதோயம் காலபைரவः।
ரக்தபிக்ஷாச்சலேநாயம் பூலோகம் ஸஞ்சரந்ததா।
காநநேஷு சசர்வேஷு பர்வதேஷு மஹத்ஸ்வபி।
பாதாளே நாகலோகேச தேவலோகே ததைவச।
தத்ரஸ்திதாநாம் தேவாநாம்ருஷீணாம் கர்விணாமயம்।
ஜக்ராஹ தேஷாம் ரக்தாநி கபாலேநைவ பைரவः।
ம்ருதாநபி ததா காம்ஸ்சிஜ்ஜீவயாமாஸ லீலயா।
அடித்வா ஸர்வதோபிக்ஷாம் விஷ்ணுலோகம் ஸமாயயௌ।
தாஸா பூதஸைந்யாநி ஸாராவாணி ததா ப்ருசம்।
ஆபுர்விஷ்ணோர் க்ருஹத்வாரம் விஷ்வக்சேந கணஸ்திதம்।
ருரோத தாநி கணபோ விஷ்வக்ஸேநோ திநிஷ்டுரः।

தமேநம் பைரவஃசீக்ரம் ஸந்தாட்யசகபோலயோஃ।
ப்ரோதயித்வா ஸ்வசூலாக்ரே விஷ்ணோரப்யாசமாயயௌ।
ததா ஸஸம்ப்ரமம் விஷ்ணுர் போகசாயீ மஹாபயாத்।
ஸமுத்தாய ப்ரணம்யைநம் ஸ்ரீபூமிப்யாம் ஸஹ ஸ்துவந்।
ததஃ ப்ரோவாச தம்விஷ்ணுர் பைரவம் வீக்ஷ்ய பீஷணம்।
கிமர்த்தமாகதோஸி த்வம் பக்தாநாமபயப்ரத।
த்வத்தர்சநேந தேவாஹம் க்ருதார்த்தோஸ்மி ஜகத்குரோ।
ரக்ஷமாம் கருணாமூர்த்தே பவதேகஸமாச்ரயம்।
இத்யுக்தவந்தம் தம் ப்ராஹ பைரவோ மதுசூதநம்।
காம்க்ஷித்வா தவரக்தாநி சிரசோஹம் ஸமாகதஃ।
பிக்ஷாவ்யாஜேந தத்தேஹி சீக்ரமேவ ஹரேதுநா।
இதிதஸ்ய வசஃ ச்ருத்வா க்ருதார்த்தோஸ்மீதி மாதவஃ।
பித்வா நகேந நிடிலம் ருதிராணி முமோச ஹ।
ஜக்ராஹ தாநி ஸர்வாணி கபாலேநைவ பைரவஃ।
மஹத்யாதாரயாப்தாநாம் நிஜஸாஹஸ்ர ஸங்க்யயா।
பபாத பச்சாந்நீரக்தோ மாதவோ மோஹவிஹ்வலஃ।
பரிபூர்ணம் ததாப்யேதத் கபாலம் நார்த்தமாத்ரதஃ।
பதிதந்து மஹாவிஷ்ணும் மஹாமோஹேந வீக்ஷ்யதம்।
ஸ்ரீபூமிதுஃகதுஃகார்த்தே தேவ்யாவப்யேத்ய சீக்ரதஃ।
ஆலம்ப்ய பாதௌ பாணிப்யாம் பைரவஸ்ய மஹாத்மநஃ।
ரக்ஷ ரக்ஷ தயாம்போதே விஷ்ணும் த்வம் பைரவேச்வர।
மங்கள்யபிக்ஷாம் பகவந்நாவயோர் தேஹி சீக்ரதஃ।
இதி துஷ்டவதுர் தேவ்யௌ ததாத்யந்தம் மஹேச்வரம்।
ததஃ ப்ரஸந்நோ பகவாந் பைரவோ வீக்ஷ்யமாதவம்।
க்ருபயோஜ்ஜீவயாமாஸ கருணாம்ருதஸாகரஃ।
ஸமுத்திதஸ்ததோவிஷ்ணுர்லப்தஜ்ஞாநோ ஸ்தவீத் ப்ரபும்।
ஸ்துவந்தம் தம் ஸமீக்ஷ்யாயம் க்ருபயா பைரவோ ஹரிம்।
புநஃ ஸ்வபுவநாயாயம்நிர்யயௌ காலபைரவஃ।
மஹதாவாத்ய கோஷேண கணாநாமாரவேணச।
யாந்தம் தம் பைரவம் விஷ்ணுரந்வயாத் தூரமார்க்கதஃ।

ப்ரணம்ய பைரவம் ஸ்துத்வா சூலப்ரோதம் ஸ்வகம் கணம்।
விஷ்வக்ஸேநம் மோசயித்வா ஸ்வவாஸம் ப்ராப மாதவ:।
பைரவோபி ஸ்வபவநம் கணை: ப்ராப மாஹரவை:॥

"தேவாதிதேவராகிய பிரபுவே! மகாமூடனாகிய என் பிழைகளை க்ஷமித்து, தேவரீர் ஆஞ்ஞையினால் எனக்கு இனி அஞ்ஞானம் உண்டாகாவண்ணம் கருணைக்கடலே, அடியேனுடைய முண்டத்தலையைப் பாத்திரமாகத் திருக்கரத்தின்மீதுகொண்டு அதனைப் பிக்ஷாபாத்திரமாக்கி, அதில் இரத்தப்பிக்ஷை எடுக்கவேண்டும் என்று அடிக்கடி அவரை நமஸ்கரித்தார்; பின்னர் வைரவர் அங்ஙனமாகுக என்று அதனை எடுத்துக்கொண்டு மேருகிரியை விடுத்துப் புறப்பட்டுத் தமது இச்சைப்பிரகாரம் க்ஷணப்போதினுள்ளே பூதகணங்களையும், மகாபலசாலிகளாகிய ஹாலாஹலன் காலவேகன் அக்கினிமுகன் சோமகன்முதலிய பூதசேனைத் தலைவர்களையும் சிருட்டித்துக்கொண்டு, அநேக பூதசேனைகளோடும் சேனாதிபர்களோடும் கூடி இரத்தப்பிக்ஷையை வாங்கும் வியாஜமாய்ப் பூலோகம் எங்கும் திரிந்து பெரிய ஆரண்ணியங்களினும், மலைகளினும், பாதாளத்தினும், நாகலோகத்தினும், தேவலோகத்தினும் சென்று அங்கங்கு கர்வங்கொண்ட தேவர்கள் இருஷிகளாயினோருடைய இரத்தங்களையெல்லாம் தமது தலையோட்டிலே வாங்கிக்கொண்டு, அதனால் இறந்துபோன சிற்சிலரை லீலாவிநோதத்தினாற் பிழைப்பித்துக்கொண்டு யாண்டும் பிக்ஷை வாங்கியபின்னர் வைகுண்டலோகத்துக்குப்போயினர்; அப்போது அவருடைய பூதசைன்னியங்களெல்லாம் மிக்ககோலாகலசப்தத்தோடு விஷ்வக்சேனருடைய கணங்களாற் காக்கப்படும் விஷ்ணுவின் வாசலிலே வேகமாய் வந்தவுடன், மகாகொரமுடைய கணாதிபராகிய விஷ்வக்சேநர் அவர்களைத் தாக்கினார்; உடனே பைரவமூர்த்தி அவரது கன்னங்களில் அறைந்து துரிதமாய் அவரைத் தமது சூலநுனியிற்கோத்துக்கொண்டு விஷ்ணு இருக்குமிடம் வந்தார்; அப்போது ஆதிசேடனது உடலின்மீது சயனித்திருந்த மகாவிஷ்ணுவானவர் மிகுதியும் அச்சத்தோடு விரைந்து எழுந்து ஸ்ரீதேவி பூதேவிகளோடு அவரை நமஸ்கரித்து ஸ்தோத்திரஞ் செய்து மகாபயங்கா வைரவரை நோக்கி ஒன்று கூறுகின்றார்; அடியார்க்கு அபயமளிக்கும் ஜகத்குருவாகிய தேவாதிதேவரே! தேவரீர் ஈண்டு யாதுகாரணம் பற்றி விஜயமாயினீர்? தேவரீரைத் தரிசித்தமையால் யான் கிரு

தார்த்தனுயினேன்; கருணுமூர்த்தியே! தேவரீரை விசேட ஆதார மாகத் தேடிய என்னைக் காப்பாற்றுக என்று வேண்ட, அவரைக் காலபைரவர் நோக்கிக் கூறுகின்றுர்; நான் பிக்ஷை வாங்கும் வியா ஜத்தினுல் உமது தலையிரத்தத்தை விரும்பி வந்திருக்கின்றேன்; ஆகலின் அதனைச் சீக்கிரமாகத் தந்துவிடுக என்று கூறியவார்த் தையைக் கேட்ட விஷ்ணுவும் இதனுல் யான் கிருதார்த்தனுய்விட் டேன் என்று கூறித் தமது நகத்தினுல் நெற்றியைப் பிளந்து இரத் தத்தைப் பெருகவிட அவ்விரத்தத்தையெல்லாம் வைரவர் கபால பாத்திரத்தில் ஏந்தினுர்; இவ்வாறே அவ்விரத்தங்கள் (விஷ்ணு வருஷத்தில்) ஆயிரம் வருஷங்களாகப் பெருந்தாரையாய்ச் சொரி ந்த பின்னர், விஷ்ணு இரத்தமற்றமையால் மூர்ச்சித்துக் கீழே வீழ்ந்தார்; அங்ஙனம் வீழ்ந்தும் அக்கப்பறையிற் பாதிதானும் நிறைந்திலது, இங்ஙனம் மஹாவிஷ்ணு மிகுந்த மூர்ச்சையினுலே கீழே வீழ்ந்ததை ஸ்ரீதேவி இலக்குமிதேவி என்னும் இருவரும் கண்டு மிக்க துக்கங்கொண்டு விரைந்துவந்து மகாத்துமாவாகிய ஸ்ரீபைரவமூர்த்தியின் பாதமிரண்டையும் கைகளாற் பிடித்துக் கருணுசமுத்திரமாகிய பைரவரே, இவரை இரக்ஷித்துத் தேவரீர் எங்களுக்கு விரைந்து தாலிப்பிச்சை அருளவேண்டும் என்று அந் தப் பைரவேசுவரரைத் துதிக்கும்போது, கருணுமிர்தக்கடவுளும் பகவானுமாகிய பைரவர் பிரசன்னசித்தராகிக் கருணையினுல் அவ் விஷ்ணுவை உயிர்ப்பித்தபோது விஷ்ணுமூர்த்தி அறிவுபெற்று எழுந்து அப்பிரபுவாகிய வைரவரை மிகுதியும் தோத்திரஞ் செய் தார்; பின்னர்க் காலபைரவர் அங்ஙனம் துதிசெய்த விஷ்ணுவைக் கருணையோடு திருக்கண் சாத்தி, பின்னர் மிகுந்த வாத்தியமுழக் கத்தோடும் பூதகணங்களின் ஆரவாரத்தொனியோடும் தமது உல கத்துக்குச் செல்லுங்கால் விஷ்ணுவும் வெகுதூரம் பின்றெடர்ந்து போய் நமஸ்கரித்துத் துதிசெய்து, சூலத்திற் கோக்கப்பட்டிருந்த தமது கணத்தலைவராகிய விஷ்வக்சேனரையும் மீட்டுக்கொண்டு தமது மாளிகையை அடைந்தார்; அப்போது வைரவரும் அட்ட காசஞ் செய்யும் பூதகணங்களோடு கூடித் தமது திருமாளிகை அடைந்தார்" என்பது தக்ஷகாண்டம்.

கழல்மல்குபந்தொடம்மானைமுற்றில்கற்றவர்சிற்றிடைக்கன் னிமார்கள், பொழின்மல்குகிள்ளையைச்சொற்பயிற்றும்புகலிநிலா வியபுண்ணியனே, யெழின்மலரோன்சிரமேந்தியுண்டோரின்புறு

செல்வமிதென்கொல்சொல்லாய், மிழலையுள்வேதியரேத்திவாழ்த் தவிண்ணிழிகோயில்விரும்பியதே.

—ஞா, திருப்புகலியுந்திருவீழிமிழலையும்.

அன்றயன்சிரமரிந்ததிற்பலிகோண்
டமரர்க்கருள்வெளிப்படுத்தானைத்
துன்றுபைங்கழலிற்சிலம்பார்த்த
சோதியைச்சுடர்போலொளியானை
மின்றயங்கியவிடைமடமங்கை
மேவுமீசனைவாசமாமுடிமேற்
கொன்றையஞ்சடைக்குழகனையழகார்
கோலக்காவினிற்கண்டுகொண்டேனே.

—சு, திருக்கோலக்கா.

(கூரு) தக்ஷயஞ்ஞ சங்காரம்.

தேவா வை யஜ்ஞாத்ருத்ரமந்தராயந் ஸ யஜ்ஞமவித்தயத்தம்।

தேவா வை யஜ்ஞாத்ருத்ரமந்தராயந் ஸ யஜ்ஞமவித்தயத்தம்।

"தேவர்கள் உருத்திரரை யாகத்தினின்று நீக்கினர்கள்: அவர் அந்த யாகத்தைச் சங்கரித்தார்" என்றும்.

பூஷா ப்ராஶ்ய ததோ ருணத்।

பூஷா ப்ராஶ்ய ததோ ருணத்।

"(அந்தத் தேவர்கள் அந்த அவியைப் பன்னிரு சூரியருள் ஒருவனாகிய பூஷனுக்குக் கொடுத்தார்கள்); பூஷன் சாப்பிடும் போது, அவன் பற்களை (உருத்திரர்) உடைத்தார்" என்றும் தைத்திரீய யசுர்வேதமும்,

யோ தக்ஷயஜ்ஞே ஸுரஸங்காந் விஜித்ய விஷ்ணும் பபந்தோரகபாஶேந வீரஸ்தஸ்மை ருத்ராய நமோ ஸ்து।

யோ தக்ஷயஜ்ஞே ஸுரஸங்காந் விஜித்ய விஷ்ணும் பபந்தோரகபாஶேந வீரஸ்தஸ்மை ருத்ராய நமோ ஸ்து।

"எந்த வீரர் தக்ஷயாகத்திலே தேவகூட்டங்களை செயித்து விஷ்ணுவை நாகபாசத்தினுற் கட்டினுரோ, அந்த *உருத்திரர்க்கு நமஸ்காரம்" என்று சரபோபநிடதமும்,

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

* இதனுல் உருத்திரராகிய சிவபெருமானுக்கும் தக்ஷயஞ்ஞத்தை அழித்த அவர் குமாரர் எனப்படும் வீரபத்திரர்க்கும் பேதமில்லை என்றுயிற்று.

𑌚𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃।
𑌆𑌜𑌂 𑌶𑌿𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌬𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌪𑌿𑌨𑌃।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌨 𑌯𑍋𑌜𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌰𑌿𑌪𑌾𑌲𑌕𑌃।
𑌤𑌤𑍋 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌪𑌾𑌦𑌿𑌵 𑌭𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃।
𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯 𑌵𑍀𑌰𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍𑌪𑌾𑌪𑌮𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌮𑍍॥

இதி கௌர்யா வசஸ்ஸ்ருத்வா புநர்தக்ஷபரஜாபதி:।
தத்பார்யாத்வஞ்ச நைவ ஸ்யாத்யாகம் த்ரஷ்டுமிஹார்ஹஸி।
ந ஜாமாதா தவபதிர் நபுத்ரீத்வஞ்சஸத்யத:।
தஸ்மாத் தவபதேர்யாகே ந தாஸ்யாமி ஹவிர்வரம்।
இதிதஸ்ய வசஸ் ஶ்ருத்வா தஸ்தே கௌரீ க்ருதாந்விதா।
ததா ஸர்வேபி தத்ரத்யா பிப்யுர்தேவீம் ஸமீக்ஷதே।
தண்டேந தாடயத் விஷ்ணோருரோமத்யேதிவீர்யவாந்।
ததாநீம் கௌஸ்துபம் ரத்நம் பத்மாச ததுரோகதா।
பிந்நா பபாத ஶதஶோ பூமிப்ருஷ்டே த்விஜோத்தமா:।
பதித்வா தரஸா விஷ்ணுர் முமோஹ கதவிக்ரம:।
விதாதாரம் ததோ மூர்த்நி முஷ்டிநா குட்டயத்விபு:।
படாத ஸோபி மோஹேந யாவத்தூர்ணம் ப்ரஜாபதி:।
காயத்ரீமபி ஸாவித்ரீம் ப்ராஹ்மாணீமபி நிர்கதாம்।
சிஹ்நநாஸா குசாஸ்சக்ரே கரவாளேந வீரப:।
ததஸ்து சந்த்ரம் தாவந்தம் பாதேந தாட்ய ஸத்வவாந்।
கபோலே தாடயாமாஸ ஸூர்யஸ்யாத்புதவிக்ரம:।
பக்நா தந்தாஸ்ததா தஸ்ய நிபேது: ப்ருதிவீதலே।
பகஸ்யோத்பாடயாமாஸ லோசநே த்வே துராத்மந:।
இந்த்ரம் கோகிலரூபேண நிர்யாந்தமபி ஸோச்சிநத்।
அக்நேர் ஹஸ்தாஞ்ச ரஸநாம் ஹவிர்போக்துரகண்டயத்।
ம்ருகரூபேண தாவந்தம் யஜ்ஞம் யாகக்ருஹாந்தரே।
நிருத்யபுரதோ கத்வா சிச்சேதாஸ்த்ரேண மந்யுநா।
வீரபத்ரஸ் ஸமுத்ப்லுத்ய கட்கமாதாய வேகத:।
சிச்சேத தஸ்யமூர்த்தாநம் தக்ஷஸ்யாஸ்ய துராத்மந:।
ஆஜம் ஶிரஸ்ச தக்ஷஸ்ய கபந்தே தஸ்ய பாபிந:।
ப்ராணேந யோஜயாமாஸ ஶிவாஜ்ஞா பரிபாலக:।
ததோ தக்ஷ: ஸமுத்தாய ஸ்வாபாதிவ பயாந்வித:।
ப்ரணம்ய வீரபத்ரந்தம் ஸ்மரந்பாபமபி ஸ்வகம்॥

“(நான் உனக்கு யாது அபராதஞ் செய்தேன் சொல்க என்று உமையம்மையார் கேட்க) இவ்வசனத்தைக் கேட்டுத் தக்ஷ பிரஜாபதி அவனுடைய (சிவனுடைய) மனைவியாதலின், நீ என் யாகத்தைம் பார்த்தற்கு அருகமுடையை அல்லை; உன் நாயகன் என் மருகனுமன்று; நீ என் புத்திரியுமன்று; உன் நாயகனுக்குச் சிரேஷ்டமாகிய அவிசைக் கொடுப்பேனல்லேன்; ஆகலின், நீ பேசாது போய்விடு என்று சொல்லிய வார்த்தையைக் கேட்டு அம்மையார் கோபங்கொண்டபோது அங்குள்ளாரனைவரும் தேவியாரைப்பார்த்துப் பயமடைந்தார்கள்” என்றும்,

“வீரபத்திரர் விஷ்ணுவினுடைய உரத்துமத்தியிலே தண்டத்தினாற் புடைக்க, அவர் நெஞ்சிலுள்ள கௌஸ்பரத்தினமும் பதுமமும் நூறுபிரகாரமாக உடைந்து பூமியில் வீழ்ந்தன; விஷ்ணுவும் உடனே வீழ்ந்து பலமிழந்து மூர்ச்சித்தார்; பிரமாவின் சிரசிலே வீரபத்திரர் முஷ்டியினாற் குட்டினார்; புறப்பட்டுப் போகவந்த காயத்திரி, சாவித்திரி, சரசுவதி என்போருடைய மூக்கையும் குசங்களையும் கைவாளினால் வெட்டினர்; ஓடத் தொடங்கிய சந்திரனைப் பாதத்தினாலே தேய்த்துவிட்டார்; சூரியனுடைய கபோலத்திலே அடிக்கப் பூமியிலே அவன் பற்கள் உதிர்ந்து வீழ்ந்தன; பகன் என்பானுடைய இரு நேத்திரங்களையும் பிடுங்கிவிட்டார்; குயில்வடிவங்கொண்டு பறந்த இந்திரனை வெட்டிவிட்டார்; அவிசுண்ணும் அக்கினிதேவனுடைய கையையும் நாக்கையும் கொய்துவிட்டார்; மான் உருவங்கொண்டு ஓடிய *யஞ்ஞதெய்வத்தை யாகசாலையினின்று புறத்தே போகவொட்டாது தடுத்து அஸ்திரத்தினால் (அவன் தலையை) அறுத்துவிட்டார்; துஷ்டனாகிய தக்கனுடைய தலையைத் தமது வாள்கொண்டு பாய்ந்து வெட்டிவிட்டார்; (பின்னர்ச்) சிவாஞ்ஞையினாலே வீரபத்திரர் பாவியாகிய அந்தத் தக்கனுடைய கபந்தத்திலே ஆட்டுத்தலையைப் பொருத்தி அவனை உயிர்ப்பித்துவிட்டார்; தக்கன் சொப்பனத்தினின்றெழுந்தாற்போலப் பயத்தினோடு எழுந்து நின்றான்” என்றும் ஸ்காந்தபுராணமும்,

* திருவாசகத்துத் திருவுந்தியார் கOம் திருப்பாட்டிற் கண்ட வியாத்திரன் யஞ்ஞதெய்வமாகிய எச்சனே.

𑌤𑌾𑌵𑍈 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌮𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌯𑌾𑌥𑌾𑌤𑌥𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃।
𑌨𑌾𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌣𑍋𑌰𑍍𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌨𑌰𑌾𑌧𑌿𑌪।
𑌤𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌤𑌦𑍁𑌪𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑌮𑍍।
𑌆𑌜𑌗𑌾𑌮𑌾𑌥 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌯𑌤𑍍𑌰𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌸𑌮𑍀𑌜𑌿𑌰𑍇।
𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌮𑍍𑌬𑌕𑌸𑍍𑌸𑌵𑌿𑌤𑍁𑌰𑍍𑌬𑌾𑌹𑍂 𑌭𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌯𑌨𑍇 𑌤𑌥𑌾।
𑌪𑍂𑌷𑍍𑌣𑌶𑍍𑌚 𑌦𑌶𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌧𑌨𑍁𑌷𑍍𑌕𑍋𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌶𑌾𑌤𑌯𑌤𑍍॥

தாவை ருத்ரமஜாநந்த்யோ யாதாதத்யேந தேவதா꞉।
நாகல்பயந்த தேவஸ்ய ஸ்தாணோர்பாகம் நராதிப।
தத꞉ க்ருத்தோ மஹாதேவஸ்ததுபாதாய கார்முகம்।
ஆஜகாமாத தத்ரைவ யத்ரதேவாஸ் ஸமீஜிரே।
த்ரியம்பகஸ்ஸவிதுர்பாஹூ பகஸ்ய நயநே ததா।
பூஷ்ணஶ்ச தஶநாந் க்ருத்தோ தநுஷ்கோட்யா வ்யஶாதயத்॥

"வாஸ்தவத்திலே தேவர்கள் உருத்திரரை அறியாது ஸ்தாணுவாகிய சிவபிரானுக்குரிய அவிப்பாகத்தைக் கொடுத்தாரில்லை; அதனுல் *மகாதேவர் கோபங்கொண்டு வில்லை எடுத்துக்கொண்டு தேவர்கள் யாகஞ் செய்யும் இடத்துக்குப் போக, தேவர்களெல்லாம் ஓடத்தொடங்க அவர் சாவித்திரியின் புயங்களை வெட்டியும் பகன் கண்களைப் பிடுங்கியும் விட்டார்" என்று மகாபாரதமும்,

𑌪𑍂𑌷𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍋𑌰𑍁𑌣𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌪𑍂𑌷𑌾
𑌪𑍍𑌰𑌪𑌿𑌷𑍍𑌟𑌭𑌾𑌗𑍋𑌽𑌦𑌨𑍍𑌤𑌕𑍋 𑌹𑌿 𑌤𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌅𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍।
𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌵𑍈 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌦𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌸𑌯𑌜𑍍𑌞𑌮𑌵𑌿𑌧𑍍𑌯𑌤𑍍॥

பூஷா ப்ராஶ்ய ததோருணத் தஸ்மாத் பூஷா ப்ரபி
ஷ்டபாகோந்தகோ ஹி தம் தேவா அப்ருவந்। தேவா
வை யஜ்ஞாத்ருத்ரமந்தராயந் த்ஸயஜ்ஞ மவித்யத்॥

"அவர்கள் பூஷன் உண்ணுமாறு அதனை (அவிப்பாகத்தை) கொடுத்தார்கள்; (வீரபத்திரவடிவமாய் வந்த) உருத்திரர் அவன் பற்

---

* ஈண்டு மகாதேவர் என்றது வீரபத்திரரின் மேற்று.

களை உடைத்தார்; (தக்ஷன்முதலிய) தேவர்கள் சிவபிரானை யஞ்ஞத்தினின்று விலக்க, (வீரபத்திரவடிவமுற்ற) சிவபிரான் (தக்ஷனுடைய) யஞ்ஞத்தை அழித்தார்" என்று யசுர்வேத தைத்திரீயசங்கிதையும்,

𑌤𑌦𑍍𑌭𑌗𑌾𑌯 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌤𑌃 𑌆𑌸𑍀𑌨𑌾𑌯 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌜𑌹𑍍𑌰𑍁𑌃।
𑌤𑌦𑍍𑌭𑌗𑍋 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌞𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌦𑌾𑌹।

தத்பகாய தக்ஷிணுதஃ ஆஸீநாய பர்யாஜஹ்ருஃ । தத்பகோவீக்ஷாஞ்சக்ரே தஸ்யாக்ஷிணீ நிர்ததாஹ।

"வலப்பக்கத்தில் இருக்கும் பகனுக்கு அதனைக் கொடுத்தார்கள்; அவன் அதனைப் பார்த்தான்; அவர் அவன் கண்களைத் தகித்தார்" என்று சதபதப்பிராஹ்மணமும் கூறுகின்றன.

𑌧𑌾𑌤𑌾 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌽𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌵𑌰𑍁𑌣𑌸𑍍𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯 𑌏𑌵𑌚।
𑌭𑌗𑍋 𑌵𑌿𑌵𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍂𑌷𑌾𑌚 𑌸𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌦𑌶𑌮𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃।
𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇॥

தாதா மித்ரோர்யமா ருத்ரோ வருணஸ்ஸூர்ய ஏவச।
பகோ விவஸ்வாந் பூஷாசஸவிதா தஶமஃ ஸ்ம்ருதஃ।
ஏகாதஶஸ்ததாத்வஷ்டா விஷ்ணுர்த்வாதஶ உச்யதே॥

"தாதா, மித்திரன், அரியமா, உருத்திரன், வருணன், சூரியன், பகன், விவஸ்வான், பூஷன், சவிதா, துவஷ்டா, விஷ்ணு என்போர் பன்னிரு ஆதித்தியர்" என்று விஷ்ணுபுராணத்து இரண்டாம் அம்சத்து க0-ம் அத்தியாயத்தினுற்பெறப்படுதலின், பகன் பூஷன் என்போரும் பன்னிரு ஆதித்தியருட்பட்டவராம் என்பது பெறப்பட்டு, பூஷன் பற்கள் தகர்க்கப்பட்டன எனவே, சூரியன் பற்கள் தகர்க்கப்பட்டன என்று பொருள்கொள்ளப்பட்டது.

மலைமகடனையிகழ்வதுசெய்தமதியறுசிறுமனவனதுயர்
தலையினொடழலுருவனகரமறமுனிவுசெய்தவனுறைபதி
கலைநிலவியபுலவர்களிடர்களைதருகொடைபயில்பவர்மிகு
சிலைமலிமதில்புடைதழுவியதிகழ்பொழில்வளர்திருமிழலையே.

—ஞா, திருவீழிமிழலை.

தக்கன்றனசிரமொன்றினையரிவித்தவன்றனக்கு
மிக்கவ்வரமருள்செய்தவெம்விண்ணோர்பெருமானூர்
பக்கம்பலமயிலாடிடமேகம்முழவதிர
மிக்கம்மதுவண்டார்பொழில் வேணுபுரமதுவே.

—ஞா, வேணுபுரம்.

தக்கனதுபெருவேள்விச்சந்திரனிந்திரனெச்சனருக்கனங்கி, மிக்கவிதாதாவினொடும்விதிவழியேதண்டித்தவிமலர்கோயில், கொக்கினியகொழும்வருக்கைகதலிகமுகுயர்தெங்கின்குலைகொள்சோலை முக்கனியின்சாறொழுகிச்சேறுலராநீழ்வயல்சூழ்முதுகுன்றமே.

—ஞா, திருமுதுகுன்றம்.

எச்சனிணைத்தலைகொண்டார்பகன்கண்கொண்டா
ரிரவிகளிலொருவன்பல்லிறுத்துக்கொண்டார்
மெச்சன்வியாத்திரன்றலையும்வேறாக்கொண்டார்
விறலங்கிகரங்கொண்டார்வேள்விகாத்து
வுச்சநமன்றாளறுத்தார்சந்திரனையுதைத்தா
ருணர்விலாத்தக்கன்றன்வேள்வியெல்லா
மச்சமெழவழித்துக்கொண்டருளுஞ்செய்தா
ரடியேனையாட்கொண்டவமலர்தாமே.

—நா; தனித்திருத்தாண்டகம்.

பெற்றிமையொன்றறியாததக்கனதுவேள்விப்
　　பெருந்தேவர்சிரந்தோள்பற்கரங்கண்பீடழியச்
செற்றுமதிக்கலைசிதையத்திருவிரலாற்றேய்வித்
　　தருள்பெருகுசிவபெருமான்சேர்தருமூர்வினவிற்
றெற்றுகொடிமுல்லையொடுமெல்லிகைசெண்பகமுந்
　　திரைபொருதுவருபுனல்சேரரிசிலின்றென்கரைமேற்
கற்றினநன்கரும்பின்முளைகறிகற்கக்கறவை
　　கமழ்கழுநீர்கவர்கழனிக்கலயநல்லூர்காணே.

—சு, திருக்கலயநல்லூர்.

அரிபிரமன்றக்கனருக்கனுடனே
வருமதிவாலைவன்னிநல்லிந்திரன்
சிரமுகநாசிசிறந்தகைதோள்தா
னரனருளின்றியழிந்தநல்லோரே.

—திருமந்திரம்.

(கூச) சூரனைச் சுப்பிரமணியர் கொன்றமை.

𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌮𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌾𑌦𑍃𑌶𑌂𑌰𑍂𑌪𑌮𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌮𑍍।
𑌗𑍍𑌰𑌹𑍀𑌤𑍁𑌂𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌂𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌥𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍।
𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌂𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑍀𑌂𑌰𑌮𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑍋𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌾𑌂𑌵𑌰𑌃।
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

காச்யபாத்ய மயா ப்ராப்தம் யாத்ருசம் ரூபமத்புதம்।
க்ரஹீதும் தாத்ருசம் ரூபம் ஸமர்த்தஃ சேத்ரமாம்யஹம்।
இத்யுக்தாம் தாத்ருசீம் ரம்யாம் காச்யபோ யோகினாம் வரஃ।

க்ருஹீத்வா காமரூபம் தாம் ரமயாமாஸ மண்டபே।
கஸ்மிந்சித்விஜநே ரம்யே பூயோ பூயஃ ஸ்மார்த்திதஃ।
ஜாதஸ்ததாரீம் சூராக்யோ தைத்யாநாமக்ரணீர் மஹாந்।
யாமிந்யாஃ ப்ரதமே யாமே (தைதேயாநாஞ்ச வாஹிநீ।)

"காசியபரே! இப்போது யான் கொள்ளும் அற்புத வடிவத்தை ஒத்த உருவத்தைக் கொள்வதற்குச் சமர்த்தரேயாமாயின் உம்முடன் சேர்வேன் என, யோகிகளிற் சிறந்த காசியபர் அவ்வாறு விரும்பிய உருவத்தைக்கொண்டு அழகிய வடிவுற்ற அவளோடு இரம்மியமாகி நிர்மாநுஷ்யமாய அம்மண்டபத்திலே கேவலம் காமாதுரராய்ப் பன்முறை கலந்தார்; அப்போது அவ்விரவின் முதற்சாமத்தில் அசுரர்களுக்கெல்லாம் தலைமையான மகா பெருமை பொருந்திய சூரன் எனப் பெயரிய புதல்வன் பிறந்தான்" என்றும்,

𑌯𑌦𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌯𑌾।
𑌅𑌷𑍍𑌟𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌵𑌭𑍌𑌮𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌆𑌜𑍍𑌞𑌾𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌮𑌵𑌿𑌨𑌶𑍍𑌵𑌰𑌤𑌾𑌮𑌪𑌿।
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌮𑌤𑍍𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌾𑌨𑌤𑌃।
𑌪𑌲𑌾𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍁𑌧𑌾𑌰𑌾𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌮𑌾𑌯𑍁𑌧𑌮𑍍।
[illegible]
[illegible]
[illegible]
𑌅𑌷𑍍𑌟𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌵𑌭𑍌𑌮𑌤𑌾𑌮𑍍।
[illegible]

யதி ப்ரஸந்நோ பகவந் த்வத்பக்த்யா நுஷ்டிதம் மயா।
அஷ்டோத்தர ஸஹஸ்ராணு மண்டாநாம் ஸார்வபௌமதாம்।
ஆஜ்ஞாசக்ரம் ததாஸ்மாகமவிநச்வரதாமபி।
விஷ்ணுவாதி தேவதாஸ்ஸர்வா யதாமத்ஸந்நிதாநதஃ।
பலாயிஷ்யந்தி ஸுதாராம் தத தாத்ருச மாயுதம்।

தேஷு ஸர்வேஷு கமநாகமநஞ்ச ப்ரயச்சநः।
ததஸ்து சூரபத்மம் தம் ப்ரேக்ஷ்ய ஸர்வேஶ்வரோ வசः।
ப்ரோவாச க்ருபயா யுக்தோ யதுக்தம் தத் ததாஸ்த்விதி।
அஷ்டோத்தர ஸஹஸ்ராணுமண்டாநாம் ஸார்வபௌமதாம்।
அஷ்டாதிகசதேஷ்வேவ யுகேஷ்வஸ்து தவாநக॥

"(சூரன் சொல்கின்றான்) பகவானே! யான் பக்தியோடு ஆராதித்தமைக்காகத் தேவரீர் பிரசன்னமானமை மெய்யாயின் ஆயிரத்தெட்டு அண்டங்களையும் யான் பரிபாலனஞ் செய்தற்குரிய ஏகசக்கிராதிபத்தியத்தையும் ஆஞ்ஞாசக்கரத்தையும், என்றும் எங்களுக்கு அழிவில்லாமையையும், விஷ்ணுமுதலிய தேவரெல்லாம் என் முன்னிலையில் எய்தும்போது மிகுதியும் பயந்து ஓட்டமெடுக்கச் செய்யவல்ல ஆயுதங்களையும் எனக்குக் கொடுத்து, அவ்வெல்லா அண்டங்களினும் யான் போய்வரத்தக்க வன்மையையும் அருளல்வேண்டும் என, சிவபெருமான் அவனை நோக்கி மிகுந்த கருணைகொண்டு நீ கேட்டவையெல்லாம் அங்ஙனமே ஆகுக, ஆயின், பாவமற்ற சூரனே! உனக்கு ஆயிரத்தெட்டு அண்டங்களின் ஆதிபத்தியமானது நூற்றெட்டு யுகங்காறுந்தான் இருக்கக்கடவது என்றருளினர்" என்றும்,

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌨𑍍𑌯𑌚𑍍𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌾𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌫𑌲𑌂 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌮𑍍।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌵𑌰𑌃 𑌶𑍂𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌣𑌨𑍀𑌯𑍋 𑌯𑌥𑌾𑌤𑌥𑌾॥

தச்ச்ருத்வாது ததோ தேவா விஷ்ணுலோகம் மருத்வதா।
ஆஜக்முஸ்தராஸா ருக்ணு ப்ருசமேதத் பயாந்விதா:।
த்ருஷ்ட்வாச விஷ்ணும் ப்ரோசுஸ்தே ஜநார்த்தந மரிந்தமம்।
ரக்ஷணீயாஸ்த்வயா தேவா தைத்யேப்யோ பீதமாநஸா:।
இத்யுக்த்வா ப்ரச்ரயா நம்ராந் தேவாந் ப்ரோவாச மாதவ:।
அஹோ தேவா வ்ருதா கிம்வா யதந்தே மூடபுத்தய:।
தக்ஷாத்வரே மஹாதேவம் ராஜாநஞ் சாத்வரஸ்யதே।
ஹித்வா யூயம் மயா ஸார்த்தம் ஹவிர்பாஜ: ஸ்திதா: கலு।
ததாநீமேவ தஸ்யாப்தம் பலமஸ்மாபிரத்ரச।
போக்தவ்யம் புநரந்யச்ச தத்பாபஸ்ய பலம் த்ருவம்।
தஸ்மாத் தைத்யவர: சூர: ப்ரீணநீயோ யதாததா॥

"அது கேட்டுத் தேவர்கள் இந்திரனோடுகூட, பயந்தவர்களும் மிகவும் நோயுற்றவர்களுமாய் வேகமாய் விஷ்ணுலோகத்தை அடைந்து சத்துருக்களைச் சங்கரிக்கும் விஷ்ணுவை நோக்கி இங்ஙனம் கூறுவாராயினர், சுவாமீ! அசுரர்க்குப் பயந்து நடுக்கமுற்றிருக்கும் தேவர்களைத் தேவரீர் இரக்ஷித்தருளல்வேண்டும் என உரைத்து வணக்கத்தோடு நின்ற தேவர்களை நோக்கி விஷ்ணு கூறுகின்றார், மூடபுத்தியுடைய தேவர்களே! ஏன் வீணாக வாதைப்படுகின்றீர்கள், முன்னே தக்கன் வேள்வியில் அத்துவராஜராகிய மகாதேவரை நீக்கிவிட்டு எம்மோடு அவிபெற்றுக் கொண்டீர்களன்றோ, அதற்குற்ற பயனை யாம் அப்போது அடைந்துவிட்டோமாயினும், இங்கும் பின்னர் அப்பாவப்பயனைத் துய்க்கவேண்டியது நிச்சயமே; ஆகலின், அசுரோத்தமனாகிய சூரன் அவ்வப்பிரகாரம் பிரியப்படுத்தற்பாலன் என்றார்" என்றும்,

[illegible]।
[illegible]।
[illegible]।
[illegible]।

𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌦𑌮𑌰𑌾𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌸𑍁𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃।
𑌆𑌨𑍇𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌬𑌹𑌵𑍋𑌮𑍀𑌨𑌾 𑌯𑍁𑌷𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌰𑌞𑍍𑌜𑌸𑌾।
𑌇𑌤𑍍𑌯𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌭𑍃𑌶𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌿𑌤𑌮𑌾𑌨𑌸𑌾𑌃।
𑌓𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌥𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌂𑌭𑍂𑌯𑌾𑌬𑍍𑌧𑌿𑌂𑌗𑌤𑌾𑌃𑌖𑌲𑍁।
𑌦𑌕𑍍𑌷𑌾𑌧𑍍𑌵𑌰𑌕𑍃𑌤𑌂𑌦𑍋𑌷𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌭𑌯𑌂𑌗𑌤𑌾𑌃॥

தேவா தேவேந்த்ர முக்யாச்ச ருஷயச்ச தபோதநா:।
ஸூரம் ஸிம்ஹாநநம் தத்வத் தாரகஞ்ச திநேதிநே।
தத்புத்ராந் மந்த்ரிணச்சாபி த்ருஷ்ட்வா தைச்சோதிதா: க்ரியா:।
க்ருத்வா தஸ்துர் மஹாபீதா கருடம் பந்நகா இவ।
கதாசிமராநிந்த்ரபூர்வாந் ப்ரேக்ஷ்யாஸுரோத்தம:।
ஆநேதவ்யாச்ச பஹவோ மீநா யுஷ்மாபிரம்ஜஸா।
இத்யப்ரவீத் ததா தேவா ப்ருசம் து:கிதமாநஸா:।
ஓமித்யுக்த்வாத ஸர்வேபி ஸம்பூயாப்திம் கதா: கலு।
தக்ஷாத்வரக்ருதம் தோஷம் ஸ்ம்ருத்வா ஸ்ம்ருத்வா பயம் கதா:॥

"சூரன் சிங்கன் தாரகன் என்போரையும் இவர்கள் புதல்வர்களையும் மந்திரிகளையும் கண்டு அவர்களால் ஏவப்பட்ட ஊழியங்கள் செய்துகொண்டு கருடனுக்கெதிர்ப்பட்ட சர்ப்பங்கள்போல, தேவர்கள் அஞ்சி நடுங்கி ஒடுங்கி வந்தார்கள், இங்ஙனமிருக்கையில் ஓர்நாட் சூரன் இந்திராதிதேவர்களைப் பார்த்து, தேவர்களே! நீங்கள் விரைந்து மிகுதியான மீன்களைப் பிடித்துவரல்வேண்டும் என்று கூற, அப்போது தேவர்கள் மனசில் மிகுதியும் வியாகுலமுற்று அங்ஙனமாகுக என்று உரைத்து எல்லோரும் கூடிக் கடற்கரை அடைந்து தக்கனுடைய யாககாலத்திலே தாங்கள் செய்த சிவத்துரோகத்தை மனசிலே நினைந்து நினைந்து மிகுதியும் பயந்தார்கள் (நாடோறும் மீன்களைப் பிடித்து வருந்தினர்கள்)" என்றும்,

[illegible]।
𑌮𑌾𑌰𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑌃।
[illegible]।
[illegible]।

𑌤𑍂𑌣𑍀𑌰𑌞𑍍𑌚𑌾𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑌚𑍍𑌛𑍀𑌘𑍍𑌰𑌂 𑌗𑌜𑌮𑍈𑌰𑌾𑌵𑌤𑌂 𑌤𑌥𑌾।
𑌨𑌿𑌶𑌿𑌤𑍇𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌜𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌰𑍁𑌧𑌿𑌰𑌾𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑌮𑍍।
𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌪𑌾𑌤𑌾𑌯𑌂 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌚𑍍𑌛𑌿𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌤𑌰𑌾𑌂 𑌤𑌦𑌾।
𑌐𑌰𑌾𑌵𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌪𑌦𑌿 𑌭𑌾𑌨𑍁𑌕𑍋𑌪𑌰𑌥𑌂 𑌬𑌲𑍀।
𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌗𑍍𑌦𑌨𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌹𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌤𑌾𑌡𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌵𑍇𑌗𑌤𑌃।
𑌸𑌾𑌰𑌥𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌤𑌦𑌾 𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌭𑌾𑌨𑍁𑌕𑍋𑌪𑌂 𑌭𑍁𑌜𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇।
𑌆𑌸𑍍𑌫𑌾𑌲𑌯𑌚𑍍𑌚 𑌦𑌨𑍍𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌗𑌣𑍍𑌡𑌪𑌾𑌷𑌾𑌣𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑍁𑌰𑍇।
𑌤𑌥𑌾𑌘𑌾𑌤𑌵𑌶𑌾𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌦𑌨𑍍𑌤𑍌 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃।
𑌭𑌗𑍍𑌨𑌂 𑌦𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌭𑌾𑌨𑍁𑌕𑍋𑌪𑌃 𑌕𑌪𑍋𑌲𑍇 𑌤𑌾𑌡𑌯𑌦𑍍𑌰𑍁𑌷𑌾।
𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌾𑌡𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌾𑌪 𑌗𑌜𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃।
[illegible]।
[illegible]।
[illegible]।
[illegible]।
[illegible]।
[illegible]॥

புநச்ச பாநுகோபஸ்ய ரதஞ் சாச்வாந் பஹூநபி।
மாரயாமாஸ முக்த்வாயம் ஸஹஸ்ராணி ஸஹஸ்ரச:।
பாநுகோபஸ்து சீக்ரேண ததாருஹ்ய மஹாரதம்।
அந்யாந்யாதாய பாணாநி வவர்ஷாங்கேஸ்ய பூரிச:।
தூணீரஞ்சாச்சிநச்சீக்ரம் கஜமைராவதந் ததா।
நிசிதேநாஸ்த்ர ஜாலேந சகார ருதிராப்லுதம்।
ஜயந்தஸ்து பபாதாயம் மூர்ச்சிதோ நிதராம் ததா।
ஐராவதஸ்து ஸபதி பாநுகோபரதம் பலீ।
திர்யக்தந்த ப்ரஹாரேண தாடயாமாஸ வேகத:।
ஸாரதிஞ்ச ததா ஹத்வா பாநுகோபம் புஜாந்தரே।
ஆஸ்பாலயச்ச தந்தாப்யாம் கண்டபாஷாண நிஷ்டுரே।
ததாகாத வசாதஸ்ய பக்நௌ தந்தௌ த்விஜோத்தமா:।

பக்நம் தந்தம் பாநுகோபஃ கபோலே தாடயத் ப்ருசம்|
ததாதாடநமாத்ரேண மூர்ச்சாமாப கஜோத்தமஃ|
கோலாஹலமகுர்வந்தே தைதேயாஸ்து ததோப்ருசம்|
ப்ரவிச்ய பத்தநம் பூயோ தக்த்வா தேவாந்ச சேஷிதாந்|
பத்வா தேவாங்கநாச்சாபி ஜயந்தஞ்ச விமோஹிதம்|
பூர்வம் பத்தாந் ஸுராந்சாபி க்ருஹீத்வாசு ததாஸுரஃ|
சூரஸ்ய நிகடம் ப்ராப பாநுகோபஸ்ஸஹாஸுரைஃ|
வ்ருத்தாந்தம் தஸ்யநிகிலமப்ரவீத் ஸயதாக்ரமம்||

"பின்னர்ப் பானுகோபன் வேகமாய்ப் பிறிதோர் மகா இரதத்தில் ஏறிக்கொண்டு, அவன் (ஜயந்தன்) மீது வேறு அநேக பாணங்களை மிகுதியாக வருஷித்து அவன் அம்பாத்தூணியை விரைவில் வெட்டி, ஐராவதம் என்னும் யானையையும் அங்ஙனம் கூரிய பல பாணங்களால் இரத்தஞ் சொரியச் செலுத்தினான்; அப்போது ஜயந்தன் மூர்ச்சித்து வீழ்ந்தான்; உடனே மகாவலிமையுடைய ஐராவதமானது பானுகோபன் இரதத்தைக் கொம்புகளாற் குறுக்காக வேகமாய் இடித்துடைத்துச் சாரதியையும் கொன்று, பானுகோபனையும் கொம்புகளாலே திரண்ட கல் நிகர்த்த அவனது வலிய மார்பின்மீது முட்டிற்று; அப்போது முட்டின வலிமையினால் அதன் இரண்டு கொம்புகளும் முரிந்துபோயின; அப்போது பானுகோபன் கொம்பொடிந்த யானையின் கன்னத்தில் நோவெய்துமாறு அடிக்க, அடிபட்டமாத்திரத்தில் அவ்வியானை மூர்ச்சையடைந்தது; பின்னர்த் தேவர்களெல்லாம் மிகுதியும் அட்டகாசம் பண்ணினார்கள், அவ்வேளையிற் பானுகோபன் அசுரர்களோடு (சுவர்க்க) நகரத்துட் புகுந்து அதற்குத் தீமூட்டி, மிகுதியாயிருந்த தேவர்கள் தேவஸ்திரீகள் ஜயந்தன் என்னுமிவர்களையெல்லாம் கட்டி, முன் கட்டப்பட்டிருந்த தேவர்களையும் கைக்கொண்டு விரைவிலே சூரனிடம் வந்து சகல விருத்தாந்தங்களையும் அவனுக்குக் கூறினான் (இங்ஙனம் நூற்றெட்டு யுகங்காறும் ஜயந்தன்முதலிய தேவரெல்லாம் நீங்காச்சிறையிலே கிடந்து மீன் சுமந்து வருந்திவந்தார்கள்)" என்றும்.

ப்ராக்ஷிப்தஃ ப்ரஹ்மாஸ்த்ரஞ்சாஸ்த்ரம் த்ரிவிஷ்டபத்வேஷ்யாதிபிஃ|
ஸஹஸ்ரவர்ஷபர்யந்தம் ஸம்ஸ்தம்பிதஸ்ஸுராஃ|
ஸூர்ய நாராயணேந ஸாக்ஷாத் ஸம்பிகாஸம்பிகாவதிஃ|

𑌵𑍍𑌯𑌲𑍋𑌕𑌯𑌦𑌮𑍇𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌾𑌕𑌾𑌂𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌷𑌡𑍍𑌭𑌿𑌰𑌾𑌨𑌨𑍈𑌃।
𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌨𑍍𑌨𑌯𑌨𑍈𑌃 𑌷𑌡𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌲𑌲𑌾𑌟𑍈𑌰𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌰𑍇𑌤𑌸𑌃।
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑌂 𑌕𑍋𑌟𑌿𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌾𑌭𑌂 𑌤𑍇𑌜𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌭𑌮𑍍।
𑌷𑍋𑌢𑌾 𑌤𑍇𑌨 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌚𑌰𑌾𑌚𑌰𑌮𑍍॥

ப்ரார்த்திதஃ ப்ரபுரத்யர்த்தம் திவிஷத்பிர் தயாநிதிஃ।
பபூவவதனைஃ ஷட்பிரலங்க்ருததநுஸ் ததா।
ஆஸீநாமாஸநே ஸார்த்தமம்பிகாமம்பிகாபதிஃ।
வ்யலோகயதமேயாத்மா ஸாகாங்க்ஷம் ஷட்பிராநநைஃ।
தத் க்ஷணாந்நயனைஃ ஷட்பிர்லலாடைரூர்த்வரேதஸஃ।
நிரகாத் கோடிசூர்யாபம் தேஜஃ காலாக்நிஸந்நிபம்।
ஷோடா தேந ஜகத் ஸர்வம் வ்யாப்தம் ஸர்வம்சராசரம்॥

"இங்ஙனம் தேவர்கள் அன்பினோடு துதிக்குங்கால் தயாநிதியாகிய பிரபுவானவர் (சிவபிரான்) ஆறு திருமுகங்களாற் பிரகாசிக்கும் திருமேனிகொண்டருளினார்; அளவிடப்படாத சொரூபத்தையுடைய அம்பிகாபதியானவர் தம்மோடு திவ்யாசனத்தில் வீற்றிருந்தருளிய அம்மையாரை ஆறு திருமுகங்களாலும் அன்பினோடு நேசமாய் நோக்கினர்; அந்த க்ஷணத்திலே ஊர்த்துவவீரியமுடைய தேவாதிதேவரிடத்திருந்து, ஆறு நேத்திரங்களானும் கோடிசூரியப்பிரகாசமுடையதும் மகாப்பிரளயகாலாக்கினியை நிகர்த்ததுமாகிய தேஜசானது வெளிப்பட்டது; ஆறு உருவினதாகிய அத்தேஜசானது அண்டபிண்டசராசராதி சகலப்பிரபஞ்சத்தினும் வியாபித்தது" என்றும்,

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

தயாநிதிரதோ பூயஸ் தேஜஸ்ஸஸ்மார சேதஸா।
தத்தேஜஃ ஸ்ம்ருதிமாத்ரேண பித்ரோஃ ப்ராபாந்திகம் க்ஷணாத்।
ஸஞ்க்ஷ்மீபூதம் புநஃ ஷோடா ஸ்திதம் சாந்தம் ததம்ஜஸா।
ததோ தேவஃ க்ருபாமூர்த்திரமாநவலோக்யச।
வந்ஹிவாயூ ஸமாஹூய வசநஞ்சேதமப்ரவீத்।
யுவாமிதம் மஹத்வந்ஹே வாயோ ஷோடா ஸ்திதம் புநஃ।
ஆமரீமாபகாமாஸு ஸம்ப்ராபயத மாசிரம்।
அந்தே சரவணஸ்யைததாஜ்ஞயா மம லேககைஃ॥

"தயாநிதியாகிய சிவபிரான் அத்தேஜஸை மனத்திலே நினைந்தார்; நினைத்தமாத்திரத்தில் அத்தேஜசானது தாய்தந்தையரிடத்து நொடிப்போதில் வந்தது; ஆறு உருவங்கொண்ட அத்தேஜசானது உடனே சிறிதாயும் முற்றுஞ் சாந்தமுமாகிச் சிவபிரானுடைய சந்நிதானத்தில் நிற்குங்கால், கிருபாமூர்த்தியாகிய தேவர் தேவர்களை நோக்கி, (அவருள்) அக்கினியையும் வாயுவையும் அழைத்துச் சொல்கின்றார்; அக்கினிவாயுக்களே! நம்முன்னர் ஆறு வடிவமாய் வந்துநிற்கின்ற பெருமைபொருந்திய இந்தத் தேஜசை நீவிர் மற்றத்தேவர்களோடு கொண்டு சென்று தேவகங்கைக்குச் சமீபத்தினதாகிய சரவணவாவியில் நமது ஆஞ்ஞாப்பிரகாரம் விரைந்து சேர்ப்பித்துவிடுங்கள் என்றருளினர்" என்றும்,

பாவகஃ [illegible]।
[illegible]।
[illegible]॥
[illegible] ஶரவணஸ்ய ச।
[illegible]।
[illegible]।
தேந [illegible] தேஜஸா [illegible]।
[illegible]।
ஸஹஸ்ர [illegible]।

𑌷𑌡𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌭𑍁𑌜𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌸𑍁𑌮𑌨𑍋𑌹𑌰𑌮𑍍।
𑌵𑌪𑍁𑌃 𑌪𑍁𑌪𑍋𑌷 𑌜𑌗𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌳𑌾𑌯𑍁𑌷𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌮𑍍।
𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌸𑍍𑌸𑍁𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑌭𑍂𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍॥

பாவகஃ பாரமைஶந்தச்சீதளந்தேஜஸா ஜ்வலத்।
ஸமூஹ்ய ஷட்விதம் மூர்த்நா கியத்தூரம் ஶ்ரமம் கதஃ।
பவமாநோபி சாங்யோநம் ஶ்ரமம் ப்ராப்ய புநஃ புநஃ।
கதம் கதஞ்சித் கங்காயா அந்தே சரவணஸ்யச।
யத்நேந மஹதா தாப்யாம் நிக்ஷிப்தம் தத்ரதச்சிவம்।
பத்மஷண்டே பத்மநிபம் பபத்ம காந்தார ஸௌரபம்।
தேந பீதஜலாகங்கா தேஜஸா தநுதாம் கதா।
மத்யே சரதடாகஸ்ய பத்மமத்யம் நிநாய ஸா।
ஸஹஸ்ரஸூர்ய ப்ரதிமம் தத்ர தச்சாம்பவம் மஹஃ।
ஷட்வக்த்ரம் த்வாதசபுஜம் த்விபாதம் ஸுமநோஹரம்।
வபுஃ புபோஷ ஜகதாம் மங்களாயுஷ்ய வர்த்தநம்।
குமாரஸ் ஸுகுமாராணாந்நிதர்ஶநமபூத்க்ஷணாத்॥

"ஒளியினால் ஜ்வாலிப்பதும் மிகக் குளிர்ச்சிகொண்டதுமாகிய சிவபெருமானுடைய அத்தேஜசின் ஆறு உருவங்களையும் அக்கினிதேவன் தலையிற்றாங்கிச் சிறிதுதூரஞ் சென்று களைப்படைந்துவிட, வாயுதேவன் மாற்றுதலாக அதனைச் சுமந்தும், இங்ஙனம் ஒருவர்க்கொருவர் மீட்டும் மீட்டும் மாறிச் சுமந்தும் மிகுந்த பிரயத்தினத்தோடு வருத்தமுற்றுக் கங்கைக்குச் சமீபத்துள்ள சரவணவாவியின் தாமரைச் சமூகத்திலே மங்களகரமாயதும், தாமரை மலர்க்குச் சமானமாயதும், தாமரைமலர்களின் வாசனையைக் கொண்டதுமாகிய அத்தேஜசை வைத்தார்கள்; அத்தேஜசினால் நீர் உறிஞ்சப்பட்டுச் சிறுகிப்போய கங்கையானது சரவணவாவியின் நடுவிலுள்ள தாமரைமலரின் மத்தியிலே அத்தேஜசை ஒதுக்கிவிட்டது; அங்கே ஆயிரம் சூரியவிம்பங்களை நிகர்த்த சிவபெருமானுடைய அத்தேஜசானது ஆறு திருமுகங்களையும் பன்னிரண்டு புயங்களையும் இரண்டு பாதங்களையுங்கொண்டு சமஸ்த ஜகத்துக்கும் சுபத்தையும் ஆயுசையும் விருத்திசெய்தருளும் ஓர் சுந்தரத் திருமேனியுடையதாய், ஓர் க்ஷணத்திலே சிறந்த அழகுகளுக்கெல்லாம் ஓர் நிதர்சனம் பெற்ற ஓர் குழந்தையாயிற்று" என்றும்,

𑌰𑌕𑍍𑌷𑌰𑌕𑍍𑌷𑌕𑍃𑌪𑌾𑌂𑌬𑍋𑌧𑍇 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌭𑌯𑌪𑍍𑌰𑌦|
𑌮𑌾𑌯𑌾𑌸𑍁𑌤𑌂 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌯𑌦𑌾𑌯𑌿𑌨𑌮𑍍|
𑌮𑌹𑌾𑌘𑍋𑌰𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍍𑌸𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂𑌜𑌗𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌮𑍍|
𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌪𑌮𑌾𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌦𑍁𑌦𑍍𑌰𑍁𑌵𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃|
𑌮𑌯𑍂𑌰𑌰𑍂𑌪𑍋 𑌮𑌘𑌵𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌯𑌤𑌸𑌾𑌵𑌪𑌿|
𑌤𑌦𑍇𑌷𑌾𑌂𑌤𑍁 𑌵𑌚𑌶𑍍𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃|
𑌅𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌤𑍁𑌲𑌾𑌂 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌹𑌾𑌰𑌿𑌣𑍀𑌮𑍍|
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌭𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌸𑍁𑌰𑌂 𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌾𑌦𑌾𑌗𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑌿 𑌮𑍁𑌮𑍋𑌚𑌤𑌾𑌮𑍍||

ரக்ஷரக்ஷ க்ருபாம்போதே பக்தாநாமபயப்ரத।
மாரயாஸுதம் துராத்மாநம் தேவாநாம் பயதாயிநம்।
மஹாகோரம் மஹாபாபம் பர்த்ஸயந்தம் ஜகத்த்ரயம்।
இத்தம் ப்ரலபமாநாஸ்தே துத்ருவுச்ச ஸமந்ததஃ।
மயூரரூபோ மகவாநப்ரார்த்தயதஸாவபி।
ததேஷாந்து வசஸ் ஸ்ருண்வந்தேவஸ்ஃ க்ருபயாந்விதஃ।
அவேக்ஷ்ய ஸக்திமதுலாம் ஸத்ருஸம்ஹாரஹாரிணீம்।
த்விதா பித்வாஸுரம் ஸீக்ராதாகச்சேதி முமோசதாம்॥

"கருணைக்கடலே! அடியார்க்கு அபயமளிப்பவரே! தேவர்களுக்குப் பயமளிப்பவனும் மகாகொடியனும் மகாபாதகனும் மூவுலகத்தையும் நடுங்கச் செய்பவனுமாகிய இந்தத் துராத்துமாவைச் (சூரனைச்) கொன்று எங்களை இரக்ஷித்தருள்க என்று பிரார்த்தித்து நாற்புறத்தினும் ஓடினூர்கள்; மயில்ரூபங்கொண்ட இந்திரனும் அங்ஙனம் வேண்டினன்; பின் அவர்கள் வேண்டுகோளைக் கேட்டுச் சுப்பிரமணியப்பெருமான் கிருபைகூர்ந்து சத்துருசங்காரஞ் செய்யும் ஒப்பிலாவேலாயுதத்தை நோக்கி, (வேலாயுதமே!) இவ்வசுரனை விரைந்து பிளந்தெறிந்துவிட்டு இங்கு வருக என்று ஆஞ்ஞாபித்து அதனைப் பிரயோகித்தார்" என்றும்,

𑌉𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑌙𑍍𑌕𑌾𑌶𑌾 𑌕𑍌𑌮𑌾𑌰𑌵𑌚𑌨𑌾𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾|
𑌶𑍋𑌷𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌮𑌾𑌂𑌸𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾 𑌨𑌭𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑌰𑍋𑌤𑍍|
𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌸𑍁𑌷𑌾𑌨𑌵𑌃 𑌪𑌾𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌸𑍍𑌵𑌰𑌿𑌵𑌾𑌦𑍁|

𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌖𑌡𑍍𑌗𑌮𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌸𑌾𑌗𑌤𑌃।
𑌤𑌮𑍇𑌨𑌮𑌸𑍁𑌰𑌂 𑌘𑍋𑌰𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍋 𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃।
𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌾𑌸𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌵𑌿𑌯𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌲𑌮𑍍। [𑌸
𑌸𑍍𑌤𑍂𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾 𑌸𑍁𑌰𑍈𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌮𑌵𑌾𑌪 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍
𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌦𑌿𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑌾𑌮𑌾𑌪 𑌮𑌹𑍀𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃॥

தஹந்தீ ஸகலாந்லோகாந்முக்த்வா கைலாஸபர்வதம்।
ஶோஷயித்வா ததாம்போதீநாகத்யாமும் த்விதாகரோத்।
ததஸ்து தாநவஃ பாபஸ்த்யக்தசூதஸ்வரூபவாந்।
ஸ்வஸ்வரூபம் க்ருஹீத்வாயம் கட்கமாதாயசாகதஃ।
தமேநமஸுரம் கோரம் வக்ஷோ பித்வா த்விஜோத்தமாஃ।
விநிர்கத்ய புநஃ ஶக்திர்பாஸயந்தீ வியத்ஸ்தலம்।
ஸ்தூயமாநா ஸுரைஸ்ஸர்வைர் வ்யோமகங்காம்பவாப க்ஷணாத்।
ஸ்நாத்வா தேவாதிதேவஸ்ய கராமாப மஹீஸுராஃ॥

"கைலாசகிரியொழிந்த மற்றெல்லாவுலகங்களையும் தகித்துக் கடல்களை வற்றச்செய்துகொண்டு (அம்மாவரவடிவங்கொண்ட) அசுரனை இரண்டாய்க் கிழித்துவிட்டது; பின் பாதகனாகிய அவ்வசுரன் மாமரவுருவை விடுத்துத் தன் சுவரூபத்தை அடைந்து வாளை எடுத்துக்கொண்டு வேகமாய் ஓடிவரப் பின்னும் அவ்வேலாயுதமானது கொரேமாகிய அச்சூரனது மார்பைப் பிளந்து, மீண்டு ஆகாயத்தைப் பிரகாசிப்பித்துச் சகல தேவர்களாலும் துதிக்கப் பெற்று, ஓர் க்ஷணப்போதினுள் ஆகாயகங்கையிலே ஸ்நானஞ் செய்து அத்தேவாதிதேவராகிய குமாரசுவாமிக்கடவுளின் திருக்கரத்துக்கு வந்துவிட்டது" என்றும் ஸ்காந்தபுராணம் கூறுகின்றது.

காயச்செவ்விக்காமற்காய்ந்துகங்கையைப்
பாயப்படர்புன்சடையிற்பதித்தபாமேட்டி
மாயச்சூரன்றறுத்தமைந்தன்றாதைதன்
மீயச்சூரேதொழுதுவினையைவிட்டுமே.

—ஞா, திருமீயச்சூர்.

---

(௬௫) * வைசுவாநரவுபாசனையிற் பரப்பிரம சிவனுர்க்கு ஆகாயவியாபகம் உபசங்கரிக்கப்பட்டாற்போல அவரது மகா வீரியச்செய்கைகளும் உபசங்கரிக்கற்பாலன.

[illegible]
[illegible]
[illegible]

ப்ரஹ்ம ஜ்யேஷ்டா வீர்யா ஸம்ப்ருதாநி ப்ரஹ்மாக்ரே ஜ்யேஷ்டம் திவமாததாந | ப்ரஹ்மபூதாநாம் ப்ரதமோ ஜஜ்ஞே தேநார்ஹதி ப்ரமணு ஸ்பர்த்திதும் க:॥

"பிரஹ்மமானது வீரியமாய வலிய செய்கைகளைச் செய்தது; தொடக்கத்திலே ஜ்யேஷ்டமாகிய பிரஹ்மம் ஆகாயத்தை ஊடுருவிற்று; பிரஹ்மம் பூதங்களுக்கு முன்னே இருந்தது; அந்தப் பிரஹ்மத்தோடு எதிர்க்கவல்லார் யார்" என்று தைத்திரீயப்பிராஹ்மணம் கூறுகின்றது. இவ்வாய்மை பிரஹ்மசூத்திர சைவபாஷ்யத்துச் "சம்பிருத்தியதிகாணத்" (௩. ௩. ௨௩) திற் காணப்படுகின்றது.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

---

* அக-ம் விஷயத்தை நோக்குக.

𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍇 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌕𑌂𑌦𑌨𑌪𑌾𑌤𑌨𑌃।
𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌭𑍍𑌰𑍁𑌚𑍍𑌚 𑌕𑍂𑌰𑍍𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿 𑌸𑌮𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃।
𑌕𑍍𑌰𑍋𑌡𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌧𑌰𑍋𑌨𑌾𑌰𑌸𑌿𑌂𑌹𑌚𑌰𑍍𑌮𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑍋𑌽𑌪𑌿𑌚।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌶𑍍𑌚 𑌭𑌵𑌭𑍂𑌤𑌪𑌤𑍇𑌸𑍍𑌤𑌨𑍁।
𑌏𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮𑌭𑌿𑌰𑍀𑌶 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃।
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌿𑌷𑍍𑌟𑌪𑍍𑌰𑌦𑍋 𑌭𑍂𑌯𑍋 𑌭𑌵 𑌮𑌯𑍍𑌯𑌨𑍁𑌕𑌮𑍍𑌪𑌯𑌾।
𑌇𑌤𑌿 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌰𑌂 𑌶𑌂𑌭𑍁𑌰𑍁𑌮𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿𑌤𑍋𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍॥

ஏகதாச புராகாச்யாம் கமலாபதிரீச்வரம்।
ப்ரீதிஞ் சக்ரேர்ச்சயாத்யர்த்தம் வவ்ரேவரமநுத்தமம்।
மதீயாங்யங்கஜாநீச ந்ருதாநி பவதாங்ககே।
மமாஹங்கார சாந்த்யர்த்தம் ப்ரஹ்மாதீநாமபீச்வர।
ததாபிசாதிகாரோத்தமதேந மம மாநஸம்।
அஹங்காரஸ்மயாவிஷ்டம் கதாசித்பவதீச்வர।
இதः பரம் ப்ரஸந்நோஸி யஸ்யகஸ்யாபி சேத் ப்ரபோ।
மமாங்காஸ்தீநி ஸம்பாவ்ய பூஷணத்வேந ஸந்ததம்।
ப்ரஸந்நோ பவ ஸர்வேஷாம் கர்வசாந்த்யை ஜகத்குரோ।
நாமாநிமாநி தே ஸந்து விஷ்ணுகந்தநபாதநः।
மத்ஸ்யாக்ஷிப்ருச்ச கூர்மாஸ்தி ஸமலங்க்ருதவிக்ரஹः।
க்ரோடச்ருங்கதரோநாரஸிஂஹசர்மாம்பரோபிச।
த்ரிவிக்ரமாஸ்தி தண்டச பவபூதபதேதுநா।
எபிர் நாமபிரீசத்வாம் யேஸ்துவந்தி நரோத்தமாः।
தேஷாமிஷ்டப்ரதோ பூயோபவ மய்யநுகம்பயா।
இதி தத்வா வரம் சம்புருமயாந்தர்ஹிதோபவத்॥

"கமலாபதியாகிய விஷ்ணுவானவர் ஓர் காலத்திலே காசியிற் சிறந்த பூசை செய்து சிவபெருமானை மகிழ்வித்து உத்தமமாகிய வரமொன்று கேட்டார்; அஃதாவது அடியேனுடையவும் பிரமாமுதலிய தேவர்களுடையவும் அகங்காரத்தை அடக்குமாறு தேவரீர் திருமேனியில் எனது தேகசம்பந்தமுற்றவைகள் தரிக்கப்பட்டன; அங்ஙனமாயினும், அதிகாரமதத்தினால் என் மனசு

சிலபோது அகங்காரமும் கர்வமுமடைகின்றது: ஆகலின், பிரபுவே! நீவிர் எனக்குமுன்னே பிரசன்னராயினும் எஞ்ஞான்றும் அடியேன் தேகத்துள்ள என்புமுதலியவற்றை யாவர்கர்வமும் அடங்குமாறு திருமேனியில் ஆபரணமாய்ப் பூண்டு பிரசன்னராதல்வேண்டும்; மேலும், விஷ்ணுவின் சிரசை வீழ்த்தினவரென்றும், அவர் மீன்கண்ணை ஆபரணமாகக்கொண்டவரென்றும், ஆமையோட்டினால் அலங்காரமுற்ற திருமேனியுடையவரென்றும் பன்றியின் சிங்கப்பற்களைத் தரிப்பவரென்றும், நரசிங்கத்தோலை ஆடையாகக்கொண்டவரென்றும், திரிவிக்கிரமர் கங்காளத்தைத் தண்டமாகக்கொண்டவரென்றும் திருநாமங்கள் இப்போது எய்தவேண்டும். அஃதன்றி, எவர் இத்திருநாமங்களால் தேவரீரைத் துதிக்கின்றாரோ அவர்க்கெல்லாம் தேவரீர் அடியேன்மேற்கொண்ட கருணையினால் வேண்டிய வேண்டியாங்கு அருள்பாலித்தல் வேண்டும் என்று பிரார்த்திக்க, அதற்குச் சிவபிரான் அவ்வாறாகுக என்று அவர்க்கு வரங்கொடுத்துவிட்டு உமையம்மையாரோடு அந்தர்த்தானமாயினர்" என்று உபதேசகாண்டமும்,

மயா ஸம்ரக்ஷிதா: ஸர்வே த்வயைவ மஹேஶ்வர |
காலகூடாந்நிஶாசக்ஷாந் நிதக்ஷாஜஜயாஸுராத் |
ஹீனாத்ஞாநாத்ருக்ஷஸ்ய தாத்ருஶ: ஸ்வபுத்ரேணது |
கஜாஸுரகாலஸுராத் மத்ஸ்யாதேரஸ்ய ஸுராத் |
தக்ஷக்ரதோர்வராஹாத் நாரஸிம்ஹாத்த்ரிவிக்ரமாத் |
மத்ஸ்ய நேத்ரே ச நேத்ரஸ்ய கபாலஸ்யாஸ்திகங்கணம் |
வராஹஸ்ய ச தம்ஷ்ட்ராணி ந்ருஸிம்ஹஸ்ய சர்மணா |
த்ரிவிக்ரமஸ்ய ப்ருஷ்டாஸ்தி ஶ்ருதீர்த்ரைவவஹான் வயம் |
பாஶிதா: பரமேஶா ந சயா ஸர்வேஶ்வரா ஶ்ரா: |
ஸ்தாணோ: ஸ்தாணுர் ஜயம் ப்ருத்யு பஞ்சேந்த்ரம் க்ஷோமஸுரம் |
மத்ஸ்யாதிபிஸ்சதுர்பி: மஹாதேவ சயா ஸம்ரக்ஷிதாஸ்ஸுரா: |
ஸதாஶிவ ஸ்மாகம் ஸர்வதேவேந்த்ரவக்த்ராஸுரோத்ஸாஹவாஹ: |
உத்ஸ்ருத்ய தேவதேவேஶ ரக்ஷிஷ்ய கிம் ப்ருஹேஸ்ர ||

புரா ஸம்ரக்ஷிதா꞉ ஸ்வாமிந் வயம் ஹி த்ரைபுராத் பயாத்।
காலகூடாநலப்லுஷ்டாந் கண்டேகாள ததாசுராந்।
பீத்வா தஞ்சாப்யரக்ஷஸ்த்வம் தாத்ருச꞉ க்வகதோதுநா।
கஜாந்தகாசுரௌ ஹத்வா பாலயாமாஸ வை சுராந்।
மத்ஸ்யகூர்மவராஹாம்ச நாரஸிஹ்மத்ரிவிக்ரமௌ।
ஹத்வா நேத்ரேச மீநஸ்ய கமடஸ்யாஸ்திகர்கசம்।
வாராஹஸ்யச தம்ஷ்ட்ராம்ச ந்ருஸிஹ்மஸ்ய த்வசம் ததா।
த்ரிவிக்ரமஸ்ய ப்ருஷ்டாஸ்தி க்ருஹீத்வைவ புரா வயம்।
பாலிதா꞉ பரமேசாந த்வயா ஸர்வேச்வராமரா꞉।
பண்டாசுரம் ஜலந்த்ரஞ்ச பஞ்சமேட்ரம் மஹாசுரம்।
ஹத்வா பூர்வம் மஹாதேவ த்வயா சம்ரக்ஷிதா꞉ சுரா꞉।
ஏவமாதி பயாத் ஸ்வாமிந் தைத்யவர்க்கசமுத்பவாத்।
உத்திருத்ய தேவாந் தேவேச ரக்ஷிதகில ப்ரபோ॥

"சுவாமீ! தேவரீர் முன்னாளையிலே திரிபுரத்தசுரர்களால் விளைந்த பயத்தினின்று காத்தருளவில்லையா; காளகண்டரே! மேலும் அவ்வாறு ஆலகாலவிஷாக்கினியினாற் றகிக்கப்பட்ட தேவர்களைத் தேவரீர் விஷத்தைப் புசித்துக் காத்தருளினீரன்றோ; அவ்வியல்பினராகிய நீவிர் எங்குற்றீர்; கயாசுரன் அந்தகாசுரன் என்போரைச் சங்கரித்துத் தேவர்களைக் காக்கவில்லையா? அல்லதன்றி நாராயணருடைய மச்ச கூர்ம வராக நரசிஹ்ம திரிவிக்கிரம அவதாரங்களிலெல்லாம் (முறையே) அவற்றின் கண்ணையும், ஓட்டையும், சிங்கப்பற்களையும், நரசிஹ்மத்தோலையும், முதுகெலும்பையும் பிடுங்கிக் கொன்று (தேவர்களை) காப்பாற்றினீரே; பின்னும் பண்டாசுரன், ஜலந்தராசூரன், பஞ்சமேஷ்டிமஹாவசுரன் என்போரையும் ஹதஞ்செய்து மகாதேவரே! தேவரீர் அவர்களைக் காத்தருளினீரே; அதுபோல, எங்களையும் (ஜயந்தன் முதலாயினோரையும்) காத்தருள்க" என்று மகேந்திரகாண்டமும் சொல்கின்றன.

உருவாமுலகுக்கொருவனாகிய
பெரியோய்வடிவின்பிறிதிங்கின்மையி
னெப்பொருளாயினுமிங்குளதாமெனி
னப்பொருளுனக்கேயவயமாதலின்
முன்னியமூவெயின்முழங்கெரியூட்டித்
தொன்னீர்வையகந்துயர்கெடச்சூழ்ந்ததும்

வேள்விமூர்த்திதன்றலையினைவிடுத்தது
நீள்விசும்பாளிதன்றோளினைநெரித்தது
மோங்கியமறையோற்கொருமுகமொழித்ததும்
பூங்கணைவேளைப்பொடிபடவிழித்ததுந்
திறல்கெடவரக்கனைத்திருவிரலுறுத்ததுங்
குறைபடக்கூற்றினைக்குறிப்பினிலடர்த்தது
மென்றிவைமுதலாவாள்வினையெல்லா
நின்றுழிச்செறிந்தநின்செயலாதலி
னுலவாத்தொல்புகழொற்றியூர
பகர்வோர்நினக்குவேறின்மைகண்டவர்
நிகழ்ச்சியினிகழினல்லது
புகழ்ச்சியிற்படுப்பரோபொருளுணர்ந்தோரே.

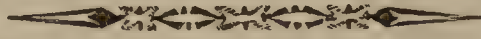
திருத்தங்குமார்பிற்றிருமால்வரைபோ
லெருத்தத்திலங்கியவெண்கோட்டுப்—பருத்த
குறுத்தாணெடுமூக்கிற்குன்றிக்கணீல
நிறத்தாற்பொலிந்துநிலமே—மூறத்தாழ்ந்து
பன்றித்திருவுருவாய்க்காணுதபாதங்க
ணின்றவாநின்றநிலைபோற்றி—யன்றியும்
புண்டரிகத்துள்ளிருந்தபுத்தேள்கழுகுருவா
யண்டரண்டமூடுருவவாங்கோடிப்—பண்டொருநாள்
காணுனிழியக்கனகமுடிகவித்துக்
கோணுதுநின்றகுறிபோற்றி—நாணாளும்
பேணிக்காலங்கள்பிரியாமைப்பூசித்த
மாணிக்காவன்றுமதிற்கடவூர்க்—காண
வாத்திற்பெரியவலிதொலைத்தகால
னூத்திலுதைத்தவுதைபோற்றி—காத்தாமே
வெற்பன்மடப்பாவைகொங்கைமேற்குங்குமத்தின்
கற்பழியும்வண்ணங்கசிவிப்பான்—பொற்புடைய
வாமன்மகனாய்மலர்க்கணையொன்றேட்டியவக்
காமனழகழித்தகண்போற்றி—தூமப்
படமெடுத்தவாளரவம்பார்த்தாடப்பற்றி
விடமெடுத்தவேகத்தான்மிக்குச்—சடல
முடங்கவலிக்குமுயலகன்றன்மொய்ம்பை
யடங்கமிதித்தவடிபோற்றி—நடுங்கத்
திருமான்முதலாயதேவாசுரர்கள்

கருமால்கடனுகம்பற்றிக்—குருமாற
நீலமுண்டநீண்முகில்போனெஞ்சழலவந்தெழுந்த
வாலமுண்டகண்டமதுபோற்றி—சாலமண்டிப்
போருகந்தவானவர்கள்புக்கொடுங்கமிக்கடர்க்குந்
தாரகன்றன்மார்பிற்றனிச்சூலம்—வீரங்
கொடுத்தெறியுமாகாளிகோபந்தவிர
வெடுத்தநடத்தியல்புபோற்றி—தடுத்து
வரையெடுத்தவாளரக்கன்வாயாறுதிர
நிரையெடுத்துநெக்குடலமிற்றுப்—புரையெடுத்த
பத்தனையபொன்முடியுந்தோளிருபதுந்நெரிய
மெத்தனவேவைத்தவிரல்போற்றி—யத்தகத்த
வானவர்கடாங்கூடிமந்திரித்தமந்திரத்தை
மேனவிலவோடிவிதிர்விதிர்த்துத்—தானவருக்
கொட்டிக்குறளையுரைத்தவயன்சிரத்தை
வெட்டிச்சிரித்தவிறல்போற்றி—மட்டித்து
வாலுகத்தானல்லிலிங்கமாவகுத்துமற்றதன்மேற்
பாலுக்குப்பக்கண்டபதைத்தோடி—மேலுகைத்தங்
கோட்டியவன்றாதையிருதாளெறிந்துயிரை
வீட்டியசண்டிக்குவேறுக—நாட்டின்கட்
பொற்கோயிலுள்ளிருத்திப்பூமாலைபோனகமு
நற்கோலமீந்தநலம்போற்றி—நிற்க
வலந்தருமாறான்முகனும்வானவருங்கூடி
யலந்தருமால்கொள்ளவடர்க்குஞ்—சலந்தரனைச்
சக்கரத்தாலீர்ந்தரிதன்றாமரைக்கண்சாத்துதலு
மிக்கவலிதீந்தவிறல்போற்றி—யக்கணமே
நக்கிருந்தநாமகளைமூக்கரிந்துநால்வேதந்
தொக்கிருந்தவண்ணந்துதிசெய்ய—மிக்கிருந்த
வரகைத்தலத்தேயணிமானையாங்கணிந்த
செங்கைத்திறத்ததிறல்போற்றி—திங்களைத்
தேய்த்ததுவேசெம்பொற்செழுஞ்சடைமேற்சேர்வித்து
வாய்த்திமையோர்தம்மையெல்லாம்வான்சிறையிற்—பாய்த்
பிரமன்குறையிரப்பப்பின்னுமவர்க்கு [திப்
வரன்மன்றளித்தவலிபோற்றி—புரமெரித்த
வன்றுய்ந்தமூவர்க்கமர்ந்துவரமளித்துப்
நின்றுய்ந்தவண்ணநிகழ்வித்து—நன்று

ஙடைகாவன்மிக்கவருள்கொடுத்துக்கோயிற்
கடைகாவல்கொண்டவாபோற்றி—விடைகாவற்
றுனவர்கட்காற்றுதுதன்னடைந்தநன்மைவிறல்
வானவர்கள்வேண்டமயிலூருங்—கோனவனைச்
சேனுபதியாகச்செம்பொன்முடிகவித்து
வானுளவைத்தவாம்போற்றி—மேனு
ளதிர்த்தெழுந்தவந்தகனையண்டாண்டமுய்யக்
கொதித்தெழுந்தசூலத்தாற்கோத்துத்—துதித்தங்
கவனிருக்கும்வண்ணமருள்கொடுத்தங்கேழேழ்
பவமறுத்தபாவனைகள்போற்றி—கவைமுகத்த
பொற்பாகரைப்பிளந்துகூறிரண்டாப்போகட்டு
மெற்பாசரைப்போகமேல்விலகி—நிற்பால
மும்மதத்துவெண்கோட்டுக்கார்நிறத்துப்பைந்தறுகண்
வெம்மதத்தவேகத்தான்மிக்கோடி—விம்மி
யடர்த்திரைத்துப்பாயுமடகளிற்றைப்போக
வெடுத்துரித்துப்போர்த்தவிறைபோற்றி-தொடுத்தமைத்த
நாண்மாலைகொண்டணிந்தநால்வர்க்கன்றுனிழற்கீழ்
வாண்மாலையாகும்வகையருளித்—தோண்மாலை
விட்டிலங்கத்தக்கிணமேநோக்கியந்தகுண
மெட்டிலங்கவைத்தவிறைபோற்றி—யொட்டி
விசையன்விசையளப்பான்வேடுருவமாகி
யசையவுடற்றிரியநின்று—வசையினுற்
பேசுபதப்பானபிழைபொறுத்துமற்றவற்குப்
பாசுபதமீந்தபதம்போற்றி—நேசத்தால்
வாயினீர்கொண்டுமகுடத்துமிந்திறைச்சி
யாயசீர்ப்போனகமாவங்கமைத்துத்—தூயசீர்க்
கண்ணிடந்தகண்ணப்பர்தம்மைமிகக்காதலித்து
விண்ணுலகமீந்தவிறல்போற்றி—மண்ணின்மேற்
காளத்திபோற்றிகயிலைமலைபோற்றியென
நீளத்தினுனினைந்துநிற்பார்க—டாளத்தோ
டெத்திசையும்பன்முரசமார்த்திமையோர்போற்றிசைப்ப
வத்தனடிசேர்வார்களாங்கு.

—பதினொராந்திருமுறை.

(கூகூ) கேட்டல் சிந்தித்தலாதிய இன்றியமையாதன.

𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇𑌨 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑍇𑌨 𑌮𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨𑍇𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌂।

தர்ஶநேந ஶ்ரவணேந மத்யா விஜ்ஞாநேநேதம் ஸர்வம் விதிதம்।

"(பரமான்வைக்) காண்டலாற் கேட்டலால் உணர்தலால் அறிதலால் ஈதெல்லாம் அறியப்பட்டாயின" என்று பிருகதாரணியோபநிடதமும்,

𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌸𑌤𑌤𑌂 𑌸𑌂𑌭𑍂𑌰𑍍𑌮𑌨𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑍋𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚 𑌸𑌤𑌤𑌂 𑌧𑍍𑌯𑍇𑌯𑍋 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑍈𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌶𑌂𑌕𑌰𑌃॥

ஶ்ரோதவ்யஸ்ஸந்ததம் ஶம்புர்மந்தவ்யஶ்சோபபத்திபிஃ।
ஜ்ஞாத்வாச ஸததம் த்யேயோ வேதாந்தைரிதி ஶங்கரஃ॥

"சம்புவானவர் எஞ்ஞான்றும் கேட்கற்பாலர், பொருந்துமாற்றாற் சிந்திக்கற்பாலர்; *வேதாந்தங்களால் எஞ்ஞான்றும் அறிந்து சங்கார் தியானிக்கற்பாலர்" என்று உபதேசகாண்டமும்,

𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑌵𑍍𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌨𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑍋𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃।
𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚 𑌸𑌤𑌤𑌂 𑌧𑍍𑌯𑍇𑌯 𑌏𑌤𑍇 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌹𑍇𑌤𑌵𑌃॥

ஶ்ரோதவ்யஶ் ஶ்ருதிவாக்யேப்யோ மந்தவ்யஶ்சோபபத்திபிஃ।
மத்வாச ஸததம் த்யேய ஏதே தர்ஶநஹேதவஃ॥

"சுருதிவாக்கியங்களினுற் சிரவணஞ் செயற்பாற்று; பொருந்துமாற்றான் மனனஞ் செயற்பாற்று; சிந்தித்தபின்னர் இடையீடின்றித் தியானிக்கற்பாற்று; இவை (பிரம) சாக்ஷாத்காரத்துக்கு ஏதுக்கள்" என்று அபியுக்தசூக்தியும் கூறுகின்றன.

* ஈண்டு வேதாந்தங்கள் என்றவை பிரஹ்மசூத்திர சைவபாஷ்யத்துக்கு ஆதாரமாகிய பரோபநிடதங்களேயன்றி, மாயாவாதோபநிடதங்களன்று.

முற்றலாமையிளநாகமோடேனமுளைக்கொம்பவைபூண்டு
வற்றலோடுகலனுப்பலிதேர்ந்தெனதுள்ளங்கவர்கள்வன்
கற்றல்கேட்டலுடையார்பெரியார்கழல்கையாற்றொழுதேத்தப்
பெற்றமூர்ந்தபிரமாபுரமேவியபெம்மானிவனன்றே.

—ஞா, திருப்பிரமபுரம்.

பன்னிலூறும்பழத்திலுமின்சுவை
யென்னிலூறியெனக்கேகளிதரு
*முன்னிலுன்னுமுன்னுவிடில்விட்டிடு
மென்னுளீசனிருந்தவியற்கையே.

—நா, திருக்குறுந்தொகை.

உன்னிலுன்னியுனுவிடிற்பெயர்குவ
மென்னுமதுவேநின்னியல்பெனிநே.

—இருபாவிருபது.

ஊநஸெவெஷ வெஷ ஊாவ்வஃ|
மநசைவேதமாப்தவ்யம்|

—கடோபநிடதம், ௪. ௧௧

---

(௩௭) சிவபிரான் அருளுந் திருவருளினால், அவர் அறியற்பாலர்.

நாயஊாத்மா ப்ரவசநேந ல஭்யோ ந மேயயா
ந வஹுநா ஶ்ருதேந | யமேவெஷ வ்ருணு
தே தேந ல஭்யஸ்தஸ்யைஷ ஆத்மா விவ்ருணு
தே தநூம் ஸ்வாம்||

நாயமாத்மா ப்ரவசநேந லப்யோ நமேதயா ந பஹுநாஶ்ருதேந । யமேவைஷ வ்ருணுதே தேந லப்யஸ் தஸ்யைஷ ஆத்மா விவ்ருணுதே தநூம் ஸ்வாம்॥

—கடோபநிடதம், ௨. ௨௨.

---

* உன்னில் என்றது கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதற்கண்ணதாய முயற்சியின் மேற்று.

"இந்தப் பரமான்மாவானவர் திறமையினாலும், புத்தியினாலும், மிகுகேள்வியினாலும் அடையற்பாலதன்று; இந்தப் பரமான்மாவானவர் எவனை விரும்புகின்றாரோ, அவனால் அடையப்படுகின்றார்; அவனுக்கு இந்தப் பரமான்மாவானவர் தமது சொரூபத்தை விளக்குகின்றார்"

𑌨𑌾𑌵𑌿𑌰𑌤𑍋 𑌦𑍁𑌶𑍍𑌚𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃।

𑌨𑌾𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌸𑍋 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨𑍈𑌨𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍॥

நாவிரதோ துஶ்சரிதாந்நாஶாந்தோ நாஸமாஹிதஃ।

நாஶாந்தமாநஸோவாபி ப்ரஜ்ஞாநேநைநமாப்நுயாத்॥

—கடோபநிடதம், ௨,௨௩.

"தீயொழுக்கத்தினின்று நீங்காதவனும், சாந்தியில்லாதவனும், நிலையில்லாதவனும், மனப்பொறுமையில்லாதவனும் இந்தப் பரமான்மாவை அருண்ஞானத்தினால் அடையமாட்டான்"

𑌮𑌨𑌸𑍈𑌵𑍇𑌦𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍।

மநஸைவேதமாப்தவ்யம்।

—கடோபநிடதம், ௪. ௧௧

"இந்தப் பரப்பிரமசிவம் அருண்ஞானத்தினால் அறியற்பாற்று"

𑌨 𑌸𑌂𑌦𑍃𑌶𑍇 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 𑌰𑍂𑌪𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌨 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾
𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌨𑍈𑌨𑌮𑍍। 𑌹𑍃𑌦𑌾 𑌮𑌨𑍀𑌷𑍀 𑌮𑌨𑌸𑌾𑌭𑌿
𑌕𑍢𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌯 𑌏𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑌮𑍃𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿॥

நஸந்த்ருஶே திஷ்டதி ரூபமஸ்ய நசக்ஷுஷா பஶ்யதி கஶ்சநைநம்। ஹ்ருதா மநீஷீ மநஸாபிக்லுப்தோ ய ஏதத் விதுரம்ருதாஸ்தே பவந்தி॥

—கடோபநிடதம், ௬.௯

"இந்தப் பரமான்மாவாகிய சிவனது ரூபம் நன்றாகத் தெரியுமாறு நிலைப்பதில்லை; எவனும் இந்தப் பரமான்மாவைப் புறக்கண்ணினாற் காண்கின்றானில்லை; (ஞான இச்சாக் கிரியாசொரூப) அருண்ஞானத்தினால் அறியப்படுகின்றார்; எவர்கள் இந்தப் பரமான்மாவை அறிகின்றார்களோ, அவர்கள் சிவமாகின்றார்கள்."

உயிராவணமிருந்துற்றுநோக்கி
யுள்ளக்கிழியினுருவெழுதி
யுயிராவணஞ்செய்திட்டுன்கைத்தந்தா
லுணரப்படுவாரோடொட்டிவாழ்தி
யயிராவணமேறாதானேறேறி
யமரர்நாட்டாளாதேயாரூரான்ட
வயிராவணமேயென்னம்மானேநின்
னருட்கண்ணானோக்காதாரல்லாதாரே.

—நா, திருவாரூர்.

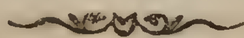
அருட்கண்ணிலாதார்க்கரும்பொருடோன்றா
வருட்கண்ணுளோர்க்கெதிர்தோன்றுமரனே
யிருட்கண்ணினோர்க்கங்கிரவியுந்தோன்றாத்
தெருட்கண்ணினோர்க்கெங்குஞ்சீரொளியாமே.

—திருமந்திரம்.

அருளேயுலகெலாமாள்விப்பதீச
னருளேபிறப்பறுப்பதானால்—லருளாலே
மெய்ப்பொருளைநோக்கும்விதியுடையேனெஞ்ஞான்று
மெப்பொருளுமாவதெனக்கு.

—பதினோராந்திருமுறை.

(௬௮) சரியை.

அகஸ்தியர் இராஜகுமாரரை நோக்கிக் கூறுமாறு:—

𑌶𑌿𑌵𑌪𑍂𑌜𑌾𑌂 𑌯𑌦𑌿 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑌹𑌃।
𑌶𑌾𑌪𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷 𑌸𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑍍𑌯𑌐𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌞𑍍𑌚 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿।
𑌶𑌿𑌵𑌪𑍂𑌜𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌨𑍈𑌵 𑌸𑌦𑍍𑌗𑌤𑌿𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌹॥

ஶிவபுண்யம் யதி க்ருதம் பவத்பிஸ் ஸர்வபாபஹம்।
ஶாபமோக்ஷோ பவேந்நூநமைஶ்வர்யஞ்ச பவிஷ்யதி।
ஶிவபுண்யம் விநாநைவ ஸத்கதிர் தேஹிநாமிஹ॥

"நீவிர் சமஸ்தபாவங்களையும் தொலைக்கும் சிவபுண்ணியஞ் செய்வீர்களாயின், உங்களுக்குச் சாபமும் தீர்ந்து சமஸ்த செல்வமும் எய்தும் என்பது நிச்சயம்; ஆன்மாக்கள் நற்கதி அடைதற்குச் சிவபுண்ணியமன்றி வேறுவழியில்லை" என்றது உபதேச காண்டம்.

இந்தச் சிவபுண்ணியம் நால்வகைப்படும்:—அவை சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்பனவாம். இவற்றுள்ளே சரியை வருமாறு:—

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

சர்யாது ப்ராதருத்தாய சௌசாசமநபூர்வகம்।
ஸ்நாத்வா விபூதிருத்ராக்ஷம் த்ருத்வா தேவாந்ருஷீநபி।
ஸந்தர்ப்ய புஷ்பாண்யாராமாத் ஸமாநீயாதிநிர்மல:।
அபிஷேகஜலம் தத்வதநுலேபநபூர்வகம்।
ஆநீய தத்தத் க்ருத்யாநி நிவ்ருத்யச யதாக்ரமாத்।
தீபைர் தேவாலயம் ஸர்வமலங்குர்யாத்விசக்ஷண:।
ஶிவபக்தவசஶ் ஶ்ருண்வந் ஶிவஸேவாபராயண:।
ஆசரேதேவமநிஶம் சர்யாம் பாபப்ரணுஶிநீம்॥

—உபதேசகாண்டம்.

"காலையில் எழுந்து சௌசம் ஆசமனம் என்பவற்றைச் செய்து, ஸ்நானம் செய்து, விபூதி உருத்திராக்ஷம் தரித்து, தேவருஷி பிதிர்தர்ப்பணமுடித்து மகாபரிசுத்தனாகிப் (போய்த்) திருநந்தனவனத்தினின்று புஷ்பங்களையும், அங்ஙனம் அபிஷேகஜலத்தையும், சந்தனம் கஸ்தூரிமுதலிய லேபனவஸ்துக்களையும் கொணர்ந்து, முறைப்படி செயற்பாலனவாகிய அவ்வக்கிருத்தியங்களை முடித்து, பின்னர்ச் சிவாலயமெங்கும் தீபங்களேற்றிச் சிவனடியார் சொற்படி ஒழுகி, சிவபிரானை வழிபடுதலில் முயன்றவனாய்ச் சகலபாவங்களையும் ஒழிக்கும் சரியையை எஞ்ஞான்றும் ஆசரிக்க" என்றும்,

ചത്വാരഃ പുരുഷാ യൂയമമൃതേശം പരാത്പരം।
സദാ പ്രദക്ഷിണീ കൃത്യ പ്രീണയധ്വമതന്ദ്രിതാഃ।
ഏകാത്ര ശംഭുസവിധം സംമാർജ്യ വിലേപയ।
അഭിഷേകജലം ചാന്യാ ശംഭോരാനയതു പ്രഭോഃ॥

சத்வார: புருஷா யூயமம்ருதேஶம் பராத்பரம்।
ஸதா ப்ரதக்ஷிணீ க்ருத்ய ப்ரீணயத்வமதந்த்ரிதா:।
ஏகாத்ரஶம்பு ஸவிதம் ஸம்மார்ஜய விலேபய।
அபிஷேகஜலம் சாந்யா ஶம்போராநயது பிரபோ:॥

—உபதேசகாண்டம்.

"நீவிர் நால்வரும் பராற்பராகிய அமிர்தேசுவரரைச் சோம்பலின்றிப் பிரதக்ஷிணஞ் செய்து அவரைப் பிரீதி செய்வீராக; இப்பெண்களில் ஒருத்தி சிவசந்நிதானத்திலே திருவலகிட்டுத் திருமெழுக்குச் சாத்துக" என்றும் கூறப்படலாற் சிவாலயநிர்மாணம், சுவாமிக்குத் திருவாபரணம் கொடுத்தல், திருவலகிடுதல், திருமெழுக்குச்சாத்தல், திருவிளக்கேற்றல், புஷ்பங்கொணர்தல், திருவமுது சமர்ப்பித்தல், பிரதக்ஷிணஞ் செய்தல், நமஸ்கரித்தல் என்பன சரியாபாதத்தில் அடங்கும்.

പ്രദക്ഷിണഞ്ച സർവത്ര പ്രാവിക്ഷം സഹ ശംഭുനാ।
സസ്ഥദീപ്യ സംയോമാർജ്ജനം കാലസം യഥാ।
തഥാദ്ധശിവയോര്യേത്ര നക്ഷാരഃ പ്രകീർത്തിതഃ॥

ப்ரதக்ஷிணஞ்ச ஸர்வத்ர வ்யாபித்வம் ஸஹ ஶம்புநா।
ஸரித் ஸமுத்ரஸம்யோகாஜ்ஜலம் ஸமரஸம் யதா।
ததாத்மஶிவயோர்யோகோ நமஸ்கார꞉ ப்ரகீர்த்யதே॥

“சிவபிரானோடு யாண்டும் வியாபித்திருத்தலே பிரதக்ஷிணம் எனப்படும்; எங்ஙனம் நதியானது சமுத்திரத்தோடு கூடித் (தன்) நீரைச் சமரசமாக அடைந்ததோ, அங்ஙனம் ஆன்மா சிவத்தோடு சேர்ந்து சாமியரசத்தை அடைந்திருத்தலே நமஸ்காரம் எனப்படும்” என்றது காலோத்தரம்.

[illegible]
[illegible]

க்ரியாமூர்த்தேர் மஹேஶஸ்ய ஆலயேஷு ஸமாஹித꞉।
ஶனைஸ்ஸம்மார்ஜநம் குர்யாந் மார்ஜந்யா ம்ருதுஸூக்ஷ்மயா॥

“கிரியாமூர்த்தியாகிய சிவபிரானது ஆலயங்களிலே சென்று சூக்குமமாய் மிருதுவாயுள்ள திருவலகினாலே மெதுவாகப் பெருக்குக” என்றது சிவஞானபோதசங்கிரகம்.

[illegible]
[illegible]

உபர்யதஶ்ச ஸந்த்யஜ்ய ப்ரத்யக்ரம் ஜந்துவர்ஜிதம்।
வஸ்த்ரபூதேந தோயேந ய꞉ குர்யாதுபலேபநம்॥

“(சாணத்தின்) மேல் கீழ் தள்ளிப் புதிதாயுள்ளதும், செந்துக்களில்லாததுமாயுள்ள சாணத்தைத் தூயவஸ்திர (சாணி) ஜலத்தினால் திருமெழுக்குச் சாத்தல்வேண்டும்” என்றும்,

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ஆத்மாராமோத்பவை꞉ புஷ்பைஸ் ஸமாதாய ஶிவஸ்யது।
மாலாம் க்ரதயித்வாது யோதத்யாத்பரமேஷ்டிநே।
ய꞉ குர்யாத்து மஹேஶாய புஷ்பாராமக்ரியாவிதிம்।
ஸ்தோத்ரகாநாதிகம் ஸர்வம் ய꞉ குர்யாத் தாஸமார்க்ககம்॥

"தனது தோட்டத்துள்ளே புஷ்பித்த புஷ்பங்கள்கொண்டு சிவபெருமானுக்காக மாலை கட்டி அவருக்கு எவன் கொடுக்கின்ருனோ, எவன் விதிப்பிரகாரம் புஷ்பத்தோட்டத்தைச் சிவபெருமான்பொருட்டு அமைக்கின்ருனோ, ஸ்தோத்திரம் கானம் முதலியவற்றை எவன் செய்கின்ருனோ, அவன் தாசமார்க்கத்துக்குரியன்" என்றும் சிவாகமம் கூறுகின்றது.

சிலந்தியுமானைக்காவிற்றிருநிழற்பந்தர்செய்து
வுலந்தவணிறந்தபோதேகோச்செங்கணானுமாகக்
கலந்தநீர்க்காவிரிசூழ்சோணாட்டுச்சோழர்தங்கள்
குலந்தனிற்பிறப்பித்திட்டார்குறுக்கைவீரட்டனாரே.

—நா, திருக்குறுக்கைவீரட்டம்.

ஆராய்ந்தடித்தொண்டராணிப்பொனாரூரகத்தடக்கிப்
பாரூர்பரிப்பத்தம்பங்குனியுத்திரம்பாற்படுத்தா
னாரூர்நறுமலர்நாதனடித்தொண்டனம்பிநந்தி
நீராற்றிருவிளக்கிட்டமைநீணாடறியுமன்றே.

—நா, திருவாரூர்.

அணங்குமைபாகமாகவடக்கியவாதிமூர்த்தி
வணங்குவாரிடர்கடீர்க்குமருந்துநல்லருந்தவத்த
கணம்புல்லர்க்கருள்கள்செய்துகாதலாமடியார்க்கென்றுங்
குணங்களைக்கொடுப்பர்போலுங்குறுக்கைவீரட்டனாரே.

—நா, திருக்குறுக்கைவீரட்டம்.

சோற்றுரும்மறைபாடினர்சுடர்விடுஞ்சடைமுடியினர்
கற்றருவ்வடங்கையினர்*காவிரித்துறைகாட்டினர்
மற்றருந்திரடோளினர்மாசில்வெண்பொடிப்பூசினர்
விற்றரும்மணிமிடற்றினர்மேயதுவிளநகரதே.

—ஞா, திருவிளநகர்.

---

*திருவிளநகரின்கண்ணே எழுந்தருளிய சிவபெருமான்பொருட்டுப் புஷ்பக்கூடை தாங்கிக் காவேரியாற்றில் வந்த அருள்வித்தர் என்னும் பிராஹ்மணர் வெள்ளத்திஞல் அடியுண்டு செல்லுங்கால், அவர் திருப்பூங்கூடையை விடாது சிவபெருமானைத் தியானிக்க, அப்போது சிவபிரான் அவர் அன்புக்கிரங்கி அப்பிராஹ்மணர்க்குத் துறைகாட்டிக் கரையேற்றி ஞானோபதேசஞ் செய்தார். இவ்வுண்மையைத் துறைகாட்டினர் என்று திராவிடசுருதி சூசித்தது.

தொண்டர்தண்கயமூழ்கித்துணையலுஞ்சாந்தமும்புகையுங்
கொண்டுகொண்டடிபரவிக்குறிப்பறி*முருகன்செய்கோலங்
கண்டுகண்டுகண்குளிரக்களிபரந்தொளிமல்குகள்ளார்
வண்டுபண்செயும்புகலூர்வர்த்தமானீச்சரத்தாரே.

—ஞா, திருப்புகலூர்வர்த்தமானீச்சரம்.

பெரும்புலர்காலைமூழ்கிப்பித்தர்க்குப்பத்தராகி
யரும்பொடுமலர்கள்கொண்டங்கார்வத்தையுள்ளேவைத்து
விரும்பிநல்விளக்குத்தூபம்விதியினாலிடவல்லார்க்குக்
கரும்பினிற்கட்டிபோல்வார்கடவூர்வீரட்டனாரே.

—நா, திருக்கடவூர்வீரட்டம்.

தாரமாகியபொன்னித்தண்டுறையாடிவிழுத்து
நீரினின்றடிபோற்றிநின்மலாகொள்ளெனவாங்கே
†யாரங்கொண்டவெம்மானைக்காவுடையாதியைநாளு
மீரமுள்ளவர்நாளுமெம்மையுமாளுடையாரே.

—சு, திருவானைக்கா.

ஆக்கையாற்பயனென்—னரன்
கோயில்வலம்வந்து
பூக்கையாலட்டிப்போற்றியென்னாதவிவ்
வாக்கையாற்பயனென்.

கால்களாற்பயனென்—கறைக்
கண்டனுறைகோயில்
கோலக்கோபுரக்கோகரணஞ்சூழாக்
கால்களாற்பயனென்.

கைகாள்கூப்பித்தொழீர்—கடி
மாமலர்தூவிநின்று
பைவாய்ப்பாம்பரையார்த்தபரமனைக்
கைகாள்கூப்பித்தொழீர்.

—நா, திருவங்கமாலை.

---

* இத்திராவிடசுருதியில் முருகநாயனார் திருத்தொண்டு சிறப்பிக்கப்பட்டது. † உறையூர்ச் சோழமகாராஜா பதக்கந் தரித்துக்கொண்டு காவேரியில் ஸ்நானஞ் செய்யும்போது அப்பதக்கம் நீரிலே நழுவிவிட, அதனைச் சிவபெருமானே கொண்டருள்க என்று பிரார்த்திக்க, அது திருமஞ்சனக்குடத்தில் அகப்பட்டு அபிஷேகஞ் செய்யுங்காற் சிவலிங்கப்பெருமான் மீது விழ, அதனைத் தரித்தருளி அரசர்க்கு அருள்புரிந்தாரென்றமை இத்திராவிடசுருதியிற் குறிக்கப்பட்டது.

𑌶𑌿𑌵𑌃 𑌪𑌶𑍁𑌪𑌤𑌿𑌶𑍍𑌶𑌂𑌭𑍁𑌶𑍍𑌶𑌂𑌕𑌰𑌶𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑍇𑌖𑌰𑌃।
𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌂𑌜𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌰𑍂𑌪𑌾𑌕𑍍𑌷𑍋 𑌨𑍀𑌲𑌕𑌣𑍍𑌠𑍋 𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃।
𑌭𑌵𑍋 𑌭𑌰𑍍𑌗𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌹𑌰𑍋 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰 𑌉𑌮𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃।
𑌏𑌵𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑍁𑌮𑌾𑌪𑌤𑍇𑌃।
𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌚𑍈𑌕𑌮𑌨𑍇𑌕𑌂 𑌵𑌾 𑌯𑍋 𑌜𑌪𑌤𑍍𑌯𑌨𑌿𑌶𑌂 𑌨𑌰𑌃।
𑌸 𑌏𑌵 𑌧𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌕𑌲𑍈𑌸𑍍𑌸𑍁𑌰𑍈𑌃।
𑌸 𑌭𑍋𑌗𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌪𑍁𑌲𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍈𑌲𑌾𑌸𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌭𑍂𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃।
𑌉𑌷𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌚𑌿𑌰𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌸𑌾𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍍।
𑌆𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌵𑍋 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑍇 𑌶𑌿𑌵𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑍁𑌚𑍍𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇।
𑌶𑌿𑌵𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌵𑌸𑌾𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍।
𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌦𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌨𑍈𑌵𑌾𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌮𑍍।

ஶிவ: பஶுபதிஶ்ஶம்புஶ் ஶங்கரஶ் சந்த்ரஶேகர:।
ம்ருத்யும்ஜயோ விரூபாக்ஷோ நீலகண்டோ மஹேஶ்வர:।
பவோ பர்க்கோ மஹாதேவோ ஹரோ ருத்ர உமாபதி:।
ஏவமாதீநி நாமாநி ஸந்தி திவ்யாந்யுமாபதே:।
தேஷு சைகமநேகம்வா யோ ஜபத்யநிஶம் நர:।
ஸ ஏவதந்ய: புண்யாத்மா வந்த்யஶ்ச ஸகலைஸ் ஸுரை:।
ஸ போகாந் விபுலாந் புக்த்வா கைலாசம் ப்ராப்ய பூஸுரா:।
உஷித்வாத்ர சிரம் காலம் சாயுஜ்யம் ப்ரஹ்மண: பரம்।
ஆப்நோதி ஸத்யமேதத்வோ வர்ணிதம் ப்ராஹ்மணோத்தமா:।
ஜ்ஞாத்வா யே ஶிவநாமாநி பவித்ராண்யுச்சரந்தி தே।
ஶிவலோகம் ஸமாஸாத்ய ஶிவசாயுஜ்யமுத்தமம்।
யாந்தித்யேதத் த்விஜஶ்ரேஷ்டா நைவாஶ்சர்யமிதம் த்ருவம்॥

—உபதேசகாண்டம்.

"சிவன், பசுபதி, சம்பு, சங்கரன், சந்திரசேகரன், மிருத்தியும்ஜயன், விரூபாக்ஷன், நீலகண்டன், மஹேசுவரன், பவன், பர்க்கன், மகாதேவன், அரன், உருத்திரன், உமாபதிமுதலிய இந்தத் திவ்யநாமங்கள் சிவபெருமானுக்குள்ளன; இவற்றுள் ஒரு

திருநாமத்தையேனும் அநேக திருநாமங்களையேனும் எவன் எப்போதுஞ் செபிக்கின்றானோ, அவன் தன்னியனும் புண்ணியான்மாவும் சமஸ்ததேவர்களாலும் வந்திக்கற்பாலனுமாகி, சமஸ்தபோகங்களையும் துய்த்து இறுதியிற் கைலாசத்தை அடைந்து அங்கே சிலகாலமிருந்து, பின்னர்ப் பரப்பிரஹ்ம சாயுச்சியத்தை அடைகின்றான் என்பதை முனிவர்களே! உங்களுக்கு உண்மையாய்ச் சொல்கின்றேன்; சிவபெருமானது திருநாமங்கள் மகாபரிசுத்தமுடையன என்றறிந்து எவர்கள் உச்சரிக்கின்றார்களோ, அவர்கள் சிவலோகத்தை அடைந்து உத்தமமாகிய சிவசாயுச்சியத்தை அடைகின்றார்கள் என்பதில் ஆச்சரியமில்லை என்பது நிச்சயமே" என்றும்,

𑌜𑌪𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑌮𑍍।
𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃।
𑌭𑍈𑌰𑌵𑌸𑍍𑌯𑌚 𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌵𑍀𑌰𑌭𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑌿।
𑌮𑌹𑌾𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌨𑍍𑌦𑍀𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌗𑌣𑌾𑌗𑍍𑌰𑌣𑍇𑌃।
𑌮𑌹𑌾𑌕𑌾𑌲𑌾𑌦𑌿 𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌥𑍈𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑍁𑌧𑌸𑍍𑌯𑌚।
𑌵𑍃𑌷𑌭𑌸𑍍𑌯𑌚 𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑌸𑍍𑌯𑌚।
𑌜𑌪𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍।
𑌨 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌨𑌃 𑌪𑌾𑌪𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿 𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍।
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌦𑍂𑌰𑌤𑍋 𑌭𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌶𑌿𑌵𑌵𑌲𑍍𑌲𑌭𑌾𑌃।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌃 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍𑌪𑍂𑌜𑌯𑍇𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃।
𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌭𑍂𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌭𑌵𑍇𑌦𑍍𑌭𑌵𑌃॥

ஜபந்தி யே மஹாதேவ்யா திவ்யநாமாநி ஸந்ததம்।
விக்நேஶ்வரஸ்ய நாமாநி ஸ்கந்தஸ்ய ச மஹாத்மந:।
பைரவஸ்யச நாமாநி வீரபத்ரஸ்ய தாந்யபி।
மஹாஶாஸ்துஶ்ச நாமாநி நந்தீஶஸ்ய கணுக்ரணே:।
மஹாகாளாதி நாமாநி ததைவாஸ்த்ராயுதஸ்யச।
வ்ருஷபஸ்யச நாமாநி பக்தாநாம் ஶங்கரஸ்யச।
ஜபந்தியே மஹாத்மாநோ விப்ரத்யபி நிரந்தரம்।

நதாந் ப்ரத்யதிகாரோநஃ பாபஸ்ப்ருஷ்டி விவர்ஜிதாந்।
த்ருஷ்ட்வா தாந் தூரதோ பீத்யா கச்சாமி ஶிவவல்லபாந்।
தஸ்மாத் த்வமபி தாந் புண்யாந் த்ருஷ்ட்டமாத்ரேண தூரதஃ।
ப்ரணம்யகச்சபீத்யாஶு ப்ரமாதி பவமாபுநஃ॥

—உபதேசகாண்டம்.

"(காலனே! கேள்) உமை, விநாயகர், மகாத்துமாவாகிய ஸ்கந்தர், பைரவர், வீரபத்திரர், மகாசாஸ்தா, கணாதிபராகிய நந்திகேசுவரர், மகாகாளர்முதலாயினேர், அஸ்திராயுதர், இடபராஜர், சிவபக்தர்கள் என்னும் இவர்கள் திருநாமங்களை எந்தப் பெரியோர் எப்போதும் செபிக்கின்றார்களோ, இன்றேல் இடையீடின்றித் தங்களுக்குப் பெயராகவைத்துக்கொள்ளுகின்றார்களோ பாவத்தொடக்கில்லாத அவ்வியல்பினரிடத்து நமது அதிகாரம் செல்லாது; அந்தச் சிவநேசர்களைக் கண்டவுடனே நாம் மிகுதியும் பயந்து தூரத்தில் ஓடிவிடுகின்றேம்; ஆகலின், நீயும் அங்ஙனமே அப்புண்ணியர்களைக் கண்டமாத்திரத்தில் மிகுந்த பயத்தோடு நமஸ்கரித்துவிட்டு விரைந்து தூரத்தில் ஓடிப்போ; இனிப்பின்னரும் இவ்விஷயத்திலே தவறிப்போகாதே என்றார் (மகாகாளர்)" என்றும் உபதேசகாண்டம் கூறுகின்றது.

விளக்கிருந்த இடம் விளக்கு என்னும் பெயராற் கூறப்பட்டாற்போல, சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் க்ஷேத்திரங்களும் சிவனார் திருநாமங்களாகக் கொள்ளப்படுகின்றன. அஃதன்றி,

𑌏𑌤𑌾𑌨𑍍𑌷𑌡𑌪𑌿𑌸𑌂𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍀𑌞𑍍𑌛𑌿𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌃।
𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌗𑌮𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌶𑌾𑌙𑍍𑌕𑌰𑌾𑌨𑍍।
𑌤𑌥𑌾 𑌶𑌿𑌵𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌶𑌿𑌵𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌕𑌾𑌨𑍍𑌪𑌰𑌾𑌨𑍍॥

ஏதாந் ஷடபி ஸம்ப்வாதீஞ்சிவஸ்தாநாந்யபி த்விஜா:।
வேதாந்விபூதி ருத்ராக்ஷமாகமாநபி ஸாங்கராந்।
ததா ஸிவபுராணாநி ஸிவஸம்பந்தகாந் பராந்॥

"சிவஸ்தலங்கள், வேதங்கள், விபூதி, உருத்திராக்ஷம், ஆகமங்கள், சிவபுராணங்கள் என்னும் சிவசம்பந்தமாகிய ஆறையும்,

சிவசம்பந்தமாயுள்ள பிறவற்றையும் (தூஷிபாது பூஷித்தல் சிவ புண்ணியமாம்)" என்றும் ஸ்காந்தபுராணத்திற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

ஆஹதாக்யஸ்ய நாதஸ்ய லயஃ ஸ்தோத்ரம் ஸமீரிதம்।

ஆஹதாக்யஸ்ய நாதஸ்ய லயஃ ஸ்தோத்ரம் ஸமீரிதம்।

"ஆஹதம் எனப்படும் நாதத்தின் லயமானது ஸ்தோத்திரம் எனப்படும்" என்றது காலோத்தராகமம்.

ஒருவன் தனது உற்ற பந்துவின் சாவை முற்றவுணர்ந்தானாயினும், அவன் இறந்தவனையுற்று உரையாடியபோது துன்பமீதூரப்பெற்று அழுதலைக் காண்கின்றோம்; அதுபோலச் சிவபெருமானைப் புகழ்ந்த ஸ்துதிகளை ஒருவன் அறிந்துளனாயினும், அப்பெருமானையுற்று அவன் ஸ்தோத்திரஞ் செய்யும்போதுதான் மயிர்சிலிர்த்துக்கண்ணீர்வார்ந்து அவனுக்கு அன்புமீதூரப்பெறும். ஆக்லின், சிவநாமோச்சாரணஞ் செய்யும்போதேனும், ஸ்தோத்திரஞ் செய்யும்போதேனும், ஸ்தோத்திரங்கள் சிவநாமங்கள் என்பவற்றைச் சொல்லிப் பாடி ஆடும்போதேனும் மனசு புலன்களிற் செல்லாது ஒருநெறிப்பட்டுச் சிவபக்தியிலே முதிர்ந்து முறுகி ஓங்கிநிற்குங்கால் அவன் உள்ளத்திலே இன்பம் ஜனிக்கும்; சிவநாமஞ் சொல்லுதல், ஸ்தோத்திரம் பாடல், பாடியாடுதல் என்பனவும் சரியாபாதத்தில் அடங்கும்.

விண்ணியல்விமானம்விரும்பியபெருமான்வெங்குருமேவியுள்
வீற்றிருந்தாரை, நண்ணியநூலன்ஞானசம்பந்தனவின்றவிவ்வரய்
மொழிநலமிகுபத்தும், பண்ணியல்பாகப்பத்திமையாலேபாடியு
மாடியும்பயிலவல்லோர்கள், விண்ணவர்விமானங்கொடுவரவேறி
வியனுலகாண்டுவீற்றிருப்பவர்தாமே.

—ஞா, திருப்பிரமபுரம்.

இளகக்கமலத்தீன்களியங்குங்கழிசூழக்
களகப்புரிசைக்கவினார்சாருங்கலிக்காழி
யளகத்திருநன்னுதலிபங்காவரனேயேன்
றுளகப்பாடுமேடியார்க்குறுநோயடையாவே.

—ஞா, திருப்பிரமபுரம்.

நீதிபேணுவீ,ராதியன்னியூர்ச்
சோதிநாமமே,யோதியுய்ம்மினே.

—ஞா, திருவன்னியூர்.

விளக்கினார்பெற்றவின்பமெழுக்கினுற்பதிற்றியாகுந்
துளக்கினன்மலர்தொடுத்தாற்றூயவிண்ணேறலாகும்
விளக்கிட்டார்பேறுசொல்லின்மெய்ஞ்ஞெறி ஞானமாகு
மளப்பிலகீதஞ்சொன்னுர்க்கடிகடாமருளுமாறே.

—நா. தனித்திருநேரிசை.

ஐயனேயரனேயென்றரற்றினு
லுய்யலாமுலகத்தவர்பேணுவர்
செய்யபாதமிரண்டுநினையவே
வையமாளவும்வைப்பர்மாற்பேறரே.

—ஞா, திருமாற்பேறு.

மாறுதவெங்கூற்றைமாற்றிமலைமகளை
வேறுகநில்லாதவேடமேகாட்டினு
ஞறுதீயாடியாமாத்தூரம்மானைக்
கூறுதநாவேல்லாங்கூறுதநாக்களே.

—ஞா, திருவாமாத்தூர்.

வேதமோதிவெண்ணூல்பூண்டுவெள்ளையெருதேறிப்
பூதஞ்சூழப்பொலியவருவார்புலியினுரிதோலார்
நாதாவேனவுநக்காவேனவுநம்பாவேனநின்று
பாதந்தொழுவார்பாவந்தீர்ப்பார்பழனநகராரே.

—ஞா, திருப்பழனம்.

தண்டிகுண்டோதரன்பிங்கிருடி
சார்ந்தபுகழ்நந்திசங்குகன்னன்
பண்டையுலகம்படைத்தான்றானும்
பாரையளந்தான்பல்லாண்டிசைப்பத்
திண்டிவயிற்றுச்சிறுகட்பூதஞ்
சிலபாடச்செங்கண்விடையொன்றூர்வான்
கண்டியூர்கண்டியூரேன்பீராகிற்
கடுகேநும்வல்வினையைக்கழற்றலாமே.

—ஞா, பலவகைத்திருத்தாண்டகம்.

அந்தணரின்மேம்பட்டவப்பூதியடிகளார்
தந்தனயருடன்சாலேகூவல்குளந்தருதண்ணீர்ப்
பந்தர்பலவாண்டவரசேனும்பெயராற்பண்ணினமை
வந்தணைந்தவாகிசர்கேட்டவர்தம்மணைநண்ணி.

—பெரியபுராணம்.

நம்மையுடையவர்கழற்கீழ்நயந்ததிருத்தொண்டாலே
யிம்மையிலும்பிழைப்பதெனவென்போல்வாருந்தெளியச்
செம்மைபுரிதிருநாவுக்கரசர்திருப்பெயரேழுத
வெம்மைமொழியான்கேட்கவிளம்பினீரெனவிளம்பி.

—பெரியபுராணம்.

நெருக்கியம்முடிநின்றிசைவானவ
ரிருக்கொடும்பணிந்தேத்தவிருந்தவன்
றிருக்கோடீம்முடியென்றலுந்தீவினைக்
கருக்கெடும்மிதுகைகண்டயோகமே.

—நா, திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி.

நிராமயபராபரபுராதனபராவுசிவராகவருளென்
றிராவுமெதிராயதுபராநினைபுராணனமராதிபதியா
மராமிசையிராதெழிறராயபராயணவராகவுருவா
தராயணைவிராவெரிபராய்மிகுதராய்மொழிவிராயபதியே.

—ஞா, திருப்பிரமபுரம்.

வாராண்டகொங்கையர்சேர்மனையிற்சேரோ
மாதேவாமாதேவாவென்றுவாழ்த்தி
நீராண்டபுரோதாயமாடப்பெற்றோ
நீறணியுங்கோலமேநிகழப்பெற்றோங்
காராண்டமழைபோலக்கண்ணீர்சோரக்
கன்மனமேநன்மனமாய்க்கரையப்பெற்றோம்
பாராண்டுபகடேறித்திரிவார்சொல்லும்
பணிகேட்கக்கடவோமோபற்றற்றோமே.

—நா, மறுமாற்றத்திருத்தாண்டகம்.

மனத்தகத்தான்றலைமேலான்வாக்கினுள்ளான்
　　வாயாரத்தன்னடியேபாடுந்தொண்ட
ரினத்தகத்தானிமையவர்தஞ்சிரத்தின்மேலா
　　னேழண்டத்தப்பாலானிப்பாற்செம்பொன்
புனத்தகத்தானறுங்கொன்றைப்போதினுள்ளான்
　　பொருப்பிடையானெருப்பிடையான்காற்றினுள்ளான்
கனத்தகத்தான்கயிலாயத்துச்சியுள்ளான்
　　காளத்தியானவனென்கண்ணுளானே.

—நா, திருக்காளத்தி.

ஓசையொலியெலாமானாய்நீயே
　　யுலகுக்கொருவனாய்நின்றாய்நீயே
வாசமலரெலாமானாய்நீயே
　　மலையான்மருகனாய்நின்றாய்நீயே
பேசப்பெரிதுமினியாய்நீயே
　　பிரானாயடியென்மேல்வைத்தாய்நீயே
தேசவிளக்கெலாமானாய்நீயே
　　திருவையாறகலாதசெம்பொற்சோதீ.

—நா, திருவையாறு.

---

(௯௯) கிரியை.

........................𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾।
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌜𑌨𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌮𑍍।
𑌶𑌿𑌵𑌞𑍍𑌚 𑌪𑍂𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑌗𑍍𑌨𑌿𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍।
𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌮𑌪𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑌖𑌿𑌲𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌚 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍॥

..............................க்ரியாது ஸம்நந்தரா।
பஞ்ச ஶுத்திம் விதாயாக்ரே சாந்தர் யஜந பூர்வகம்।
ஶிவஞ்ச பூஜயேத் பஶ்சாதக்நிகார்யம் ஸமாபயேத்।
க்ரியாமப்யேவமகிலாம் நிவ்ருத்யச யதாக்ரமம்॥

—உபதேசகாண்டம்.

"(பூதசுத்தி, ஆன்மசுத்தி, திரவியசுத்தி, மந்திரசுத்தி, லிங்க சுத்தி என்னும்) பஞ்சசுத்தி செய்து, அந்தரியாகமியற்றி, பின்னர்ப் புறத்திலும் சிவபிரானைப் பூசித்து அக்கினிகாரியமுதலியவற்றையும் முறைப்படி செய்து முடித்தல் கிரியாபாதமாம்"

𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌰𑍍𑌚𑌾𑌦𑌿 𑌜𑌪𑌹𑍋𑌮𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃।

புத்ரமார்க்கம் ஶிவார்ச்சாதி ஜபஹோமபராயண:।

"சிவபெருமானுக்கு மலர்கள்கொண்டும், மாலைகள் கொண்டும் அணிந்து பூசித்தலும், ஜபம், ஹோமமுதலியன செய்தலும் புத்திரமார்க்கமாகிய கிரியாபாதத்தின் மேலன.

𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌗𑌰𑌤𑍈𑌰𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌯𑌾𑌗𑍋 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌤𑌰𑌃।
𑌆𑌵𑌶𑍍𑌯𑌕𑍋 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌯𑌾𑌗𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌕𑌾𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌯𑍇।
𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌪𑍂𑌜𑍋𑌪𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌧𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌤𑌦𑍈𑌵 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿𑌚 𑌪𑍂𑌜𑍇𑌯𑌂 𑌮𑌾𑌨𑌸𑍀 𑌫𑌲𑌦𑌾𑌮𑌤𑌾।
𑌨𑌕𑌾𑌲𑌨𑌿𑌯𑌮𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌦𑍇𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌥𑌲𑌸𑍍𑌯𑌵𑌾।
𑌸𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍈𑌕𑌾𑌗𑍍𑌰𑌤𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌜𑌨𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍।
𑌏𑌵𑌮𑌾𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌽𑌮𑍍𑌬𑌿𑌕𑌯𑌾𑌶𑌿𑌵𑌮𑍍।
𑌬𑌹𑌵𑌸𑍍𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌾𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌭𑌵𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌾𑌤𑍍॥

அந்தர்யாகரதைர்வாபி கார்யோ யாகோ மஹத்தர:।
ஆவஶ்யகோ பஹிர்யாகோ தர்மகாமார்த்த முக்தயே।
பாஹ்யபூஜோபகரணம் யதாதேவஸ்ய ஸாதிதம்।
ததைவ மநஸா ஸர்வம் கல்ப்யமாந்தரகர்மணி।
ஸர்வஸ்யாபிச பூஜேயம் மாநஸிபலதாமதா।
நகாலநியமஸ்தத்ர நதேஶஸ்ய ஸ்தலஸ்யவா।
ஸ்வசித்தைகாக்ரதாயத்ர தத்ராந்தர்யஜநம் பவேத்।
ஏவமாராத்ய தேவேஶம் ஸ்வாந்தரேம்பிகயா ஶிவம்।
பஹவஸ்ஸித்திமாஸாத்ய விமுக்தா பவபந்தநாத்॥

"அந்தரியாகத்தில் விருப்பமுள்ளோராலும் மிக மகத்தாகிய புறப்பூசை செய்யற்பாற்று; புறப்பூசையானது ஆவசியகம் தருமார்த்தகாமமோக்ஷத்தின்பொருட்டுச் செய்யப்படல்வேண்டும்; சிவபெருமான்பொருட்டுப் புறப்பூசைக்கு வேண்டற்பாலனவாகிய உபகரணங்கள் தேடிக்கொண்டமைபோல, அந்தரியாகபூசையிலும் மனசினாலே எல்லாம் தேடற்பாலனவாம்; எப்பூசைகளினும் இந்த அந்தரியாகபூசை மிகுந்த பலத்தைக் கொடுப்பதாகும்; இதற்குக் காலம் நியமம் தேசம் ஸ்தலம் இல்லை; சித்தம் ஒரே நிலையாய் எங்கே நேர்கின்றதோ அங்கே மானசிகபூசை செய்யலாம்; இங்ஙனம் அம்பிகையோடு கூடிய மகாதேவரை மானசிகமாய்ப் பூசித்து அநேகர் சித்திகளை அடைந்து பிறவிப்பாசத்தினின்று நீங்கினர்" என்றது உபதேசகாண்டம்.

𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌂 𑌜𑌨𑍇 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌰𑍋 𑌮𑌨𑍀𑌷𑌯𑌾

𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌸𑌸𑌮𑍍।

அந்தரிச்சந்தி தம் ஜநே ருத்ரம் பரோ மநீஷயா க்ருப்ணந்தி ஜிஹ்வயா ஸஸம்।

"சனங்களிடத்து அந்தரியாமியாயிருக்கும் சர்வோத்கிருஷ்டராகிய சிவபெருமானை எவர் (இதயத்தின்கண்ணே) அருட்சத்தியோடுகூடத் தியானிக்கின்றாரோ, அவர் அன்னத்தை நாவினாற் கிரகிக்கின்றார்" என்றது இருக்குவேதம் (அ. ௬௧. ௩)

𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿𑌯𑍇𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌦𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌨𑍀𑌷𑌯𑌾।

𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌨𑍍𑌤𑌿𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌯𑌾𑌤𑍇𑌹𑌿 𑌰𑌸𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑍍𑌰𑍁𑌤𑍋𑌦𑌕𑌮𑍍।

𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌨𑍇𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿𑌯𑍇𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍀𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂𑌶𑌿𑌵𑌮𑍍।

𑌪𑍁𑌰𑍀𑌷𑌮𑍇𑌵𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌯𑌾𑌤𑍇𑌨𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃॥

அந்தரிச்சந்தியேருத்ரம் ஸதாவந்த்யம் மநீஷயா।
க்ருஹ்ணந்தி ஜிஹ்வயா தேஹி ரஸபூர்ணம்ருதோதகம்।
அந்தர்நேச்சந்தியேருத்ரம் பவாநீஸஹிதம் ஶிவம்।
புரீஷமேவக்ருஹ்ணந்தி ஜிஹ்வயா தேநஸம்ஶயஃ॥

"எவர் அருட்சத்தியாரோடு கூட வந்திக்கற்பாலராகிய சிவபிரானை எக்காலமும் தியானிக்கின்றாரோ, அவர் இரசநிறைந்த அமிர்தோதகத்தை நாவினாலே கிரகிக்கின்றார்; எவர் பவாநியாம் சத்தியாரோடு கூட அச்சிவபிரானைத் தியானிக்கவில்லையோ, அவர் மலத்தையே நாவினாற் கிரகிக்கின்றார், சந்தேகமில்லை" என்றது பாராசரபுராணம்.

> 𑌸𑍍𑌵𑌦𑍇𑌹𑍇 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌲𑍇 𑌶𑍈𑌵𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌲𑌯𑌮𑍍।
> 𑌤𑌮𑌾𑌲𑌯𑌸𑍍𑌥𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑍇𑌤𑍍।
> 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌗𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌲𑍇॥

> ஸ்வதேஹநிர்மலே சைவம் பாவயேத்தம் ஶிவாலயம்।
> தமாலயஸ்தமாத்மாநம் ஶிவரூபம் விசிந்தயேத்।
> அந்தர்யாகஃ ப்ரகர்த்தவ்யஸ்தஸ்மிந்நாத்மநி நிர்மலே॥

"தனது தேகம் நிர்மலமாயபோது, அதனைச் சிவாலயமாகப் பாவித்து, அவ்வாலயத்துள்ளே உள்ள ஆன்மாவைச் சிவரூபமாய்க் கொண்டு, (அச்சிவபெருமானை உயிராய்க்கொண்ட உடலாகிய) அந்த நிர்மல ஆன்மாவிலே அந்தரியாகஞ் செயற்பாற்று" என்றது வாதுளாகமம்.

> உள்ளம்பெருங்கோயி லூனுடம்பாலயம்
> வள்ளற்பிரானார்க்குவாய்கோபுரவாசற்
> றெள்ளத்தெளிந்தார்க்குச்சீவன்சிவலிங்கங்
> கள்ளப்புலனைந்துங்காளாமணிவிளக்கே.
>
> —திருமந்திரம்.

லம் என்னும் பிருதிவிபீஜத்தை உச்சரித்து அசாதாரண பிருதிவியிலேநின்று கந்தம், புஷ்பம், தூபம், வஸ்திரம், உபவீதம், அன்னம், அபூபம், தாம்பூலமுதலிய அநேகவஸ்துக்களையும், வம் என்னும் அப்புபீஜத்தை உச்சரித்து அசாதாரண அப்புதத்துவத்தினின்று ஜலம் பால் தயிர் நெய் தேன் கருப்பஞ்சாறுமுதலிய நெகிழ்ச்சியான வஸ்துக்களையும், ரம் என்னும் அக்கினிபீஜத்தை உச்சரித்து அசாதாரண அக்கினிதத்துவத்தினின்று தீபம் இரத்தினுபாணம் கண்ணாடிமுதலிய ஒளியுடைய வஸ்துக்களையும், யம் என்னும் வாயுபீஜத்தை உச்சரித்து அசாதாரண வாயுதத்துவத்

தினின்று ஆலவட்டம், விசிறி, சாமரமுதலிய சலனவஸ்துக்களை யும், ஹம் என்னும் ஆகாயபீஜத்தை உச்சரித்து அசாதாரண வாகாய தத்துவத்தினின்று கண்டாநதம் வீணாநாதமுதலிய நாத வஸ்துக்களையுங்கொண்டு ஆன்மலிங்கத்திலே சிவபெருமானை எக் காலமும் பூசிக்க.

மறவாமையானமைத்தமனக்கோயிலுள்ளிருத்தி
யுறவாதிதனையுணருமொளிவிளக்குச்சுடரேற்றி
யிறவாதவானந்தமெனுந்திருமஞ்சனமாட்டி
யறவாணர்க்கன்பென்னுமமுதமைத்தர்ச்சனைசெய்வார்.

—பெரியபுராணம்.

𑌤𑌵𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇 𑌮𑌰𑍁𑌤𑍋 𑌮𑌰𑍍𑌜𑌯𑌂𑌤 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌜𑌨𑌿𑌮
𑌚𑌾𑌰𑍁𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂।

தவஶ்ரியே மருதோ மர்ஜயந்த ருத்ரயத்தே ஜநிம சாருசித்ரம்।

“தேவர்கள் (பொருளும் அருளுமாம்) செல்வத்தை அடை யுமாறு, சிவபிரானாது விசித்திரரூபமாகிய மகாலிங்கமூர்த் தியை அபிஷேகாதி பூசைசெய்தார்” என்றது இருக்குவேதம் (ரு.௫.௫)

𑌰𑍌𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌶𑌿𑌲𑌾𑌮𑌯𑌂।
𑌚𑌾𑌰𑍁𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌮𑌭𑍍𑌯𑌰𑍍𑌚𑍍𑌯 𑌲𑌬𑍍𑌧𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌪𑌦𑌂॥

ரௌத்ரம் லிங்கம் மஹாவிஷ்ணுர் பக்த்யா ஶுத்தம் ஶிலாமயம்।
சாருசித்ரம் ஸமப்யர்ச்ய லப்தவாந் பரமம் பதம்॥

“மகாவிஷ்ணுவானவர் தூய்தாயும், சிலாமயமாயும், விசித் திரமாயுமுள்ள மகாலிங்கத்தைப் பக்தியினால் அர்ச்சித்துப் பரம பதத்தை அடைந்தார்” என்னும் உபப்பிருங்கணத்தினால், மேலே இருக்குவேதத்திற் கண்ட ஜநிம என்னும் பதம் சிவலிங்கத்தின் மேற்றும் என்பது வெளிப்படை.

𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌨𑌾𑌹𑍋 𑌨 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌨 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌸𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌃।
𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌤𑌮𑌸𑌿 𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌮𑌹𑌤𑌿 𑌚𑌾𑌵𑌸𑌤𑍍।
𑌏𑌕𑍋𑌮𑌾 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌕𑌲𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾।
𑌹𑍃𑌤𑍍𑌪𑌦𑍍𑌮𑌨𑌿𑌲𑌯𑍇 𑌶𑌮𑍍𑌭𑍁𑌂 𑌪𑍂𑌜𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌵𑌸𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌃॥

புரா நாஹோ ந ராத்ரிஶ்ச ந ஸந்நாஸம்ஶ்ச கேவல:।
ஶிவஸ்தமஸி ஸம்ஹாரகாலே மஹதிசாவஸத்।
ஏகோமா ஸாக்ஷிணீ தஸ்ய சதுஷ்ஷஷ்டி கலாந்விதா।
ஹ்ருத் பத்மநிலயே ஶம்பும் பூஜயித்வாவசத் த்விஜா:॥

*"முன்னோர்காற் பகலுமின்றிச் சத்தும் அசத்துமின்றிக் கேவலம் சிவபெருமான் மகாசங்காரகாலத்தில் உளராயினரோ, அப்போது *உமையம்மையார் ஒருவரே அதற்குச் சாக்ஷியாய் அறுபத்திநான்கு கலைகளோடு கூடி இதயகமலத்திலே சிவபிரானைப் பூசித்தார்" என்று உபதேசகாண்டத்திற் கூறப்பட்டுள்ளது.*

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

** இங்ஙனம் உமையம்மையார் பூசித்தார் என்னும் சிவராத்திரிவிஷயம் சுவேதாசுவதரோபநிடதத்து, ச. கஅ-ம் மந்திரத்தை மூலமாகக்கொண்டது; இதனை இப்புஸ்தகத்து கஉ-ம் பக்கத்திற் பார்க்க.*

ததா விஷ்ணுரமேயாத்மா ஶங்கரப்ரியகிங்கரஃ।
காஶீம் ப்ராப்யாவிமுக்தாக்யாம் நைகவர்ஷாயுதந்ததஃ।
குர்வந்தபோ மஹத்கோரம் லிங்கமூர்த்திம் ஸதாஶிவம்।
பக்த்யா ஸம்பூஜ்ய தேவேஶாத் ப்ராப்தவாந் வரமுத்தமம்।
ப்ரஸந்நாத் பார்வதீஶாநாத் வைஷ்ணவம் பதமுத்தமம்।
ஸர்வரக்ஷாதிகாரித்வே சாபிஷிக்தோ யதாவிதி।
ஶங்கம் சக்ரம் கதா கட்கஶார்ங்காத்யாந்யாயுதாந்யபி।
மஹாலக்ஷ்மீபதித்வஞ்ச பீதமம்பரமத்புதம்।
ரதம் பத்ரரதாதீஶம் ததௌ சர்வம் ஸதாஶிவஃ।
ஜகத்ரக்ஷேதிசாஜ்ஞப்தே தேவதேவேந ஶூலிநா।
ததாதிச ததா விஷ்ணுஶ்ஶிவலோகதஃ ஸ்திதே।
லோகே ஸ்திதோ ரரக்ஷாஸௌ ஜகத்த்ரயமதந்த்ரிதஃ॥

—உபதேசகாண்டம்.

"பின்னர் அப்போது அளவிடப்படாத மகிமையுடையவரும், சிவபிரானுக்குப் பிரியமாகிய தொண்டு செய்பவருமாகிய விஷ்ணுவானவர் அவிமுக்தம் எனப்படும் காசிப்பதியை அடைந்து, அங்கே அநேக பதினாயிரம் வருஷமளவும் மகாகோரமாகிய தவஞ் செய்து சதாசிவலிங்கமூர்த்தியை அன்பினோடு பூசித்து, பிரத்தியக்ஷராய் எய்திய உமாசமேதராகிய சிவபெருமானிடத்திருந்து உத்தமமாகிய விஷ்ணுபதவியை அடைந்து சகல உலகங்களையும் இரக்ஷித்தற்குரிய அதிகாரத்தினிற்குமாறு முறைப்படி பட்டாபிஷேகஞ் செய்யப்பட்டார்; சங்கு *சக்கரம் கதை கத்தி சார்ங்க முதலிய ஆயுதங்கள், மகாலக்குமிக்கு நாயகராயிருக்குந்தன்மை, அற்புதமாகிய பீதாம்பரம், கருடனாகிய இரதம் என்னும் இவையனைத்தையும் சதாசிவப்பெருமான் கொடுத்தார்; பின் விஷ்ணுவே! இனி உலகத்தைக் காப்பீராக என்று தேவதேவேசராகிய சூலாயுதப்பெருமானால் ஆஞ்ஞாபிக்கப்பட்டு அக்காலமுதல் விஷ்ணுவானவர் ஸ்ரீகண்டநாயனாரது உலகத்துக்குக் கீழுள்ள உலகத்திலிருந்து திரிலோகங்களையும் சோர்வின்றிக் காத்துவருகின்றார்."

---

* சிவபெருமான் முதற்கண்ணே கொடுத்த சக்கரமானது ததீசிமுனிவரோடு செய்த யுத்தத்தில் மழுங்கிப்போனமையால், விஷ்ணு பின்னர்ச் சிவபெருமானிடத்தினின்று சக்கரம் பெறுமாறு நாடோறும் ஆயிரம் தாமரைப் புஷ்பங்களாற் பூசித்துவந்தமையை சக—ம் இலக்கவிஷயத்திற் காண்க.

வாமனரூபங்கொண்ட விஷ்ணுவின் கங்காளம் வைரவரால் பிடுங்கித் தரிக்கப்பட்டமை ௫௯-ம் இலக்கவிஷயத்திற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இங்ஙனம் தண்டிக்கப்பட்டபோது,

𑌉𑌪𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯 𑌯𑌥𑌾𑌪𑍁𑌰𑌮𑍍।
𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌪𑌰𑌾𑌧𑌸𑍍𑌸𑌂𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑌜𑌗𑌾𑌮𑌚 𑌯𑌥𑌾𑌗𑌤𑌮𑍍॥

உபேந்த்ரோபி மஹாதேவம் ஸமாராத்ய யதா புரம்।
ஶாந்தாபராதஸ் ஸம்பூஜ்ஜகாமச யதாகதம்॥

"விஷ்ணுவானவர் சிவபிரானைப் பின்னரும் பூசித்துப் பாவம் தொலையப்பெற்று, வந்தமைபோற் போய்ச் சேர்ந்தார்" என்றது ஸ்காந்தபுராணம்.

நித்தநியமத்தொழிலனாகிநெடுமால்குறளனாகிமிகவுஞ்
சித்தமதொருக்கிவழிபாடுசெயநின்றசிவலோகனிடமாங்
கொத்தலர்மலர்ப்பொழிலினீடுகுலமஞ்ஞைநடமாடலதுகண்
டொத்தவரிவண்டுகளுலாவியிசைபாடுதவிமாணிகுழியே.

—ஞா, திருமாணிகுழி.

𑌸𑍇𑌤𑍁𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑌮𑍀𑌶𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌵𑌾𑌸𑌸𑌮𑍍।
𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍂𑌜𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑌰𑌾𑌘𑌵𑌃॥

ஸேதுமத்யே மஹாதேவமீஶாநம் க்ருத்திவாஸஸம்।
ஸ்தாபயாமாஸ லிங்கஸ்தம் பூஜயாமாஸ ராகவஃ॥

—கூர்மபுராணம்.

"இராமர் சேதுமத்தியிலே இலிங்கத்திலேயுள்ள மகாதேவரும் ஈசானரும் புலித்தோலாடையினருமாயுள்ளாரை ஸ்தாபனஞ் செய்து பூசித்தார்" என்றது கூர்மபுராணம்.

தேவியைவவ்வியதென்னிலங்கைத்தசமாமுகன்
பூவியலும்முடிபொன்றுவித்தபழிபோயற
வேவியலுஞ்சிலையண்ணல்செய்தவிராமேச்சுர
மேவியசிந்தையினார்கடம்மேல்வினைவீடுமே.

—ஞா, திருவிராமேச்சுரம்.

𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑍀𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌂𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯 𑌶𑍂𑌲𑌿𑌨𑌂।
𑌶𑍈𑌲𑍇𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍇𑌽𑌭𑌿𑌷𑌿𑌚𑍍𑌯𑍇𑌶𑌂 𑌵𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪 𑌸𑍁𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑌭𑌂।
𑌅𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌞𑍍𑌚 𑌵𑍈 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌰𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌸𑌰𑌂।
𑌸𑌾𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀𑌪𑌤𑌿𑌤𑍍𑌵𑌞𑍍𑌚 𑌲𑍇𑌭𑍇 𑌹𑌂𑌸𑌞𑍍𑌚 𑌵𑌾𑌹𑌨𑌂।
𑌛𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑌮𑌂 𑌶𑍁𑌭𑍍𑌰𑌂 𑌚𑌾𑌮𑌰𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌚।
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌲𑍋𑌕𑌾𑌦𑌧𑍋𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌷𑌿𑌗𑌣𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌃।
𑌉𑌵𑌾𑌸 𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌯𑌮𑌪𑌿 𑌮𑌹𑌤𑌾 𑌵𑍈𑌭𑌵𑍇𑌨 𑌵𑍈।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌸 𑌵𑌿𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌸𑍁𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌃।
𑌇𑌤𑌿 𑌲𑍇𑌭𑍇 𑌵𑌰𑌂 𑌶𑌂𑌭𑍋𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰𑍍𑌚𑌨𑌾𑌫𑌲𑌾𑌤𑍍॥

காஞ்சீஸ்தாநமநுப்ராப்ய ப்ரஹ்மா ஸம்பூஜ்ய ஶூலிநம்।
ஶைலேலிங்கேபிஷிச்யேஶம் வரம் ப்ராப ஸுதுர்லபம்।
அதிகாரஞ்ச வை ஸ்ருஷ்டேரபிஷேகபுரஸ்ஸரம்।
ஸாரஸ்வதிபதித்வஞ்ச லேபே ஹம்ஸஞ்ச வாஹநம்।
சத்ரம் சந்த்ரஸமம் ஶுப்ரம் சாமர த்வயமேவச।
விஷ்ணுலோகாததோபாகே தேவர்ஷி கணபூஜிதः।
உவாஸ லோகம் யமபி மஹதா வைபவேநவை।
ப்ரஹ்மலோகஸ்ஸ விக்யாதோ நாம்நா தஸ்யைவ ஸுவ்ரதாः।
இதி லேபே வரம் ஶம்போர் ப்ரஹ்மாலிங்கார்ச்சநாபலாத்॥

—*ஸ்காந்தபுராணம்.*

பிரமா காஞ்சிபுரத்துக்குப்போய் அங்கே சூலபாணியாகிய சிவபெருமானைச் சைலலிங்கத்திலே பூஜித்துக் கிடைத்தற்கரிய வரமாகிய சிருஷ்டியதிகாரத்தையும் பட்டாபிஷேகவாயிலாகப் பெற்று, சரசுவதிக்கு நாயகராயிருக்குந்தன்மை, அன்னவாகனம், சந்திரமண்டலநிகர்த்த குடை, இரு வெண்சாமரம் என்பவற்றையும் அடைந்து, விஷ்ணுலோகத்துக்குக் கீழ்ப்புறத்திலே தேவரிஷிகணங்களால் வழிபடப்பெற்றோராய் மிகுந்த வைபவத்தோடுள்ளார்; அப்பிரமா எந்த உலகத்தில் வசிக்கின்றாரோ, அது அவர் பெயரைக்கொண்டு பிரமலோகம் எனப்படுகின்றது; பிரமா சிவலிங்கத்தைப் பூசித்த வலிமையினாற் சிவபெருமானிடத்தினின்று இவ்வியல்பினதாய வரத்தைப் பெற்றார்" என்றது ஸ்காந்த புராணம்.

பிரமா ஓர்கால் வைரவரால் தமது ஐந்து தலைகளுள் ஒன்று கிள்ளுண்டபோது மற்றைத் தலைகளும் ஒழிந்துபோம் என்னும் அச்சத்தினால், சீகாழிக்குவந்து, சூரியபுஷ்கரணி தீர்த்தத்தினும் பிரமகுண்டத்தினும் ஸ்நானஞ் செய்து, பரிசாரகர்வேண்டுமென்று சூரியபுஷ்கரணியின் மண்ணை நானூறு பிண்டமாகப்பிடித்து பிரம சொரூபமாகத் தியானித்து ஸ்நானஞ் செய்ய, அந்நானூறு பிண்டமும் நானூறு பிராமணராக எழுந்திருந்து நமஸ்கரிக்க, இவர்களைப் பரிசாரகர்களாகக்கொண்டு சிவலிங்கார்ச்சனைசெய்து, சிவபெருமான் சாந்நித்தியராக எழுந்தருளப்பெற்றுத் தாம் செய்த அபராதத்தைப் பொறுத்தருள்க என்று பிரார்த்தித்து, அந்தச் சீகாழியானது பிரமபுரம் என்னும் தமது பெயரால் வழங்கவேண்டுமென்றும் சிவபெருமானிடத்து வரமும்பெற்றுக்கொண்டார்.

சுரருலகுநரர்கள்பயிறரணிதலமுரணழியவரணமதின்முப்
புரமெரியவிரவுவகைசரவிசைகொள்கரமுடையபரமனிடமாம்
வரமருளவரன்முறையினிரைநிறைகொள்வருசுருதிசிரவுரையினாற்
பிரமனுயரரனெழில்கொள்சரணவிணைபரவவளர்பிரமபுரமே.

—ஞா, திருப்பிரமபுரம்.

𑌐𑌰𑌾𑌵𑌤𑌾𑌖𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌾𑌗𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌚𑍍𑌛𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃।
𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌵𑌨𑌾𑌭𑌿𑌖𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍇 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍁𑌶𑍋𑌭𑌨𑍇।
𑌪𑍂𑌜𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌦𑌨𑍍𑌤𑍌 𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌨𑍋𑌹𑌰𑍌॥

ஐராவதாக்யோ நாகேந்த்ரோ ஹித்வா மூர்ச்சாம் த்விஜோத்தமா:।
கத்வா ஶ்வேதவநாபிக்யே புரே புண்யே ஸுஶோபநே।
பூஜயித்வா மஹாதேவம் தந்தௌ லப்த்வா மநோஹரௌ॥

:"(பானுகோபனைத் தாக்கிக் கொம்புகள் முறியப்பெற்று அவனால் அடியுண்ட) ஐராவதயானை மூர்ச்சை தெளிந்தெழுந்து புண்ணியமும் சோபனமுமுடைய சுவேதாரணியம் என்னும் திருவெண்காட்டுக்குப்போய்ச் சிவபெருமானைப் பூசைசெய்து மநோஹரமாகிய இரு கொம்புகளையும் பெற்றுக்கொண்டது" என்றது ஸ்காந்தபுராணம்.

சக்கரமாற்கீந்தானுஞ்சலந்தரனைப்பிளந்தானு
மக்கரைமேலசைத்தானுமடைந்தயிராவதம்பணிய
மிக்கதனுக்கருள்சுரக்கும்வெண்காடேம்வினைதுரக்கு
முக்குளநன்குடையானுமுக்கணுடையிறையவனே.

—ஞா, திருவெண்காடு.

மானமாமடப்பிடிவன்கையாலலகிடக்
கானமார்கடகரிவழிபடுங்கானப்பே
ரூனமாமுடம்பினிலுறுபிணிகெடவெண்ணின்
ஞானமாமலர்கொடுநணுகுதனன்மையே.

—ஞா, திருக்கானப்பேர்.

கோலமாமலரொடுதூபமுஞ்சாந்தமுங்கொண்டுபோற்றி
*வாலியார்வழிபடப்பொருந்தினார் திருந்துமாங்கனிகளுந்தி
யாலுமாகாவிரிவடகரையடைகுரங்காடுதுறை
நீலமாமணிமிடற்றடிகளைநினையவல்வினைகள்வீடே.

—ஞா, திருவடகுரங்காடுதுறை.

கள்ளார்ந்தபூங்கொன்றைமதமத்தங்கதிர்மதிய
முள்ளார்ந்தசடைமுடியெம்பெருமானாருறையுமிடந்
தள்ளாயசம்பாதிசடாயென்பார்தாமிருவர்
புள்ளானார்க்கரையனிடம்புள்ளிருக்குவேளூரே.

வாசநலஞ்செய்திமையோர்நாடோறுமலர்தூவ
வீசனெம்பெருமானாரினிதாகவுறையுமிடம்
யோசனைபோய்ப்பூக்கொணர்ந்தங்கொருநாளுமொழியாமே
பூசனைசெய்தினிதிருந்தான்புள்ளிருக்குவேளூரே.

—ஞா, திருப்புள்ளிருக்குவேளூர்.

மறையினார்மல்குகாழித்தமிழ்ஞானசம்பந்தன்மன்னு
நிறையினார்†நீலநக்கனெடுமாநகரென்றுதொண்ட
ரறையுமூர்சாத்தமங்கையயவந்திமேலாய்ந்தபத்தும்
முறைமையாலேத்தவல்லாரிமையோரினுமுந்துவரே.

—ஞா, திருச்சாத்தமங்கை.

* வாலி, சடாயுமுதலாயினோரும் சிவபெருமானைப் பூசித்துள்ளார்
† திருநீலநக்கநாயனார் பூசித்தமை குறிக்கப்பட்டது.

நீடுபூசனைநிரம்பியுமன்பினுனிரம்பார்
மாடுசூழ்புடைவலங்கொண்டுவணங்கிமுன்வழுத்தித்
தேடுமாமறைப்பொருளினைத்தெளிவுறநோக்கி
நாடுமஞ்செழுத்துணர்வுறவிருந்துமுன்னவின்ருர்.

—பெரியபுராணம்.

அகத்தடிமைசெய்யுமந்தணன்ரு
ணரிசிற்புனல்கோண்டேவந்தாட்டுகின்ருன்
மிகத்தளர்வெய்திக்குடத்தையுநம்முடி
மேல்விழுத்திட்டுநடுங்குதலும்
வகுத்தவனுக்குநித்தற்படியும்
வருமென்றொருகாசினைநின்றநன்றிப்
*புகழ்த்துணைகைப்புகச்செய்துகந்தீர்
பொழிலார்திருப்புத்தூர்ப்புனிதனீரே.

—சு, அரிசிற்கரைப்புத்தூர்.

நீற்றினைநிறையப்பூசிநித்தலுநியமஞ்செய்து
வாற்றுநீர்பூரித்தாட்டு†மந்தணனைக்கொல்வான்
சாற்றுநாளற்றதென்றுதருமராசற்காய்வந்த
கூற்றினைக்குமைப்பர்போலுங்குறுக்கைவீரட்டனரே.

தழைத்ததோராத்தியின்கீழ்த்தாபரமணலாற்கூப்பி
யழைத்தங்கேயாவின்பாலைக்கறந்துகொண்டாட்டக்கண்டு
பிழைத்த‡தன்ருதைதாளைப்பெருங்கோடேழுவால்வீசக்
குழைத்ததோரமுதமீந்தார்குறுக்கைவீரட்டனரே.

கல்லினலெறிந்துகஞ்சிதாமுணுஞ்¶சாக்கியனர்
நெல்லினர்சோறுணுமேநீள்விசும்பாளவைத்தா
ரெல்லியாங்கெரியையேந்தியெழிறிகழ்நட்டமாடிக்
கொல்லியாம்பண்ணுகந்தார்குறுக்கைவீரட்டனரே.

---

* புகழ்த்துணைநாயனர் பூசித்தமை சூசிக்கப்பட்டது. † மார்க்கண்டேயர் பூசித்தமை கூறப்பட்டது. ‡ சண்டேசுரநாயனர் பூசித்தமை உரைக்கபப்ட்டது ¶ சாக்கியநாயனர் பூசித்தமை கூறப்பட்டது.

*காப்பதோர்வில்லுமம்புங்கையதோரிறைச்சிப்பாரந்
தோற்பெருஞ்செருப்புத்தோட்டுத்தூயவாய்க்கலசமாட்டித்
தீப்பெருங்கண்கள்செய்யகுருதிநீரோழுகத்தன்கண்
கோப்பதும்பற்றிக்கோண்டார்குறுக்கைவீரட்டனாரே.

—நா, திருக்குறுக்கைவீரட்டம்.

𑌶𑌿𑌵 𑌏𑌵 𑌪𑌤𑌿𑌶𑍍𑌶𑌮𑍍𑌭𑍁𑌃 𑌪𑌶𑌵𑍋 𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵𑌹𑌿।
𑌭𑍂𑌮𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌮𑌦𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌪𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍।
𑌸 𑌏𑌵 𑌭𑍋𑌗𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌞𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌦𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯𑌹𑌿॥

ஶிவஏவபதிஶ்ஶம்பு: பஶவோ வயமேவஹி।
பூம்யாம் லிங்காநி தேவஸ்ய ஶங்கரஸ்யாஸ்மதாதிபி:
ப்ரதிஷ்டாப்யைவ விதிநா பூஜிதாநி நிரந்தரம்।
ஸஏவபோகமோக்ஷஞ்ச ப்ரததாத்யாஶ்ரிதஸ்யஹி॥

—தக்ஷகாண்டம்.

"சிவபெருமானாகிய சம்புவே பதி; (பிரமவிஷ்ணுக்களாகிய) யாமெல்லாம் பசுக்களே; அஃதன்றி, பூமியிலே சிவபெருமானுடைய லிங்கங்கள் விதிப்படி எங்களாற் பிரதிஷ்டைசெய்து பூசிக்கப்பட்டு வருதலே அதற்குச் சான்றாம்; †அவர் தம்மைச் சார்ந்தவற்குப் போகமோக்ஷத்தைக் கொடுக்கின்றார்."

𑌉𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑌣𑌾𑌯 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌃।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌭𑌵𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌰𑌕𑌾𑌃।
𑌕𑍇𑌶𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌸𑍍𑌯𑌯𑍋𑌗𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍁𑌰𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌃।
𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌨𑌾𑌡𑍀 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌣𑍍𑌯𑌪𑌿।

---

*கண்ணப்பநாயனார் பூசித்தமை விளக்கப்பட்டது. †விஷ்ணு சிவபெருமானைப் பரமபதி என்றுகொண்டு பூசித்த ஸ்தலங்கள் பல நிலவுலகிலுண்மையானும், அங்ஙனம் சிவபெருமான் விஷ்ணுவைப் பூசித்த ஸ்தலம் யாண்டும் இல்லாமையானும் சிவபெருமானே பசுபதியாவர்; ஏனைத்தேவர்கள் பசுக்களாவார்.

𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌗𑌰𑍁𑌡𑍋𑌰𑌗𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌃।
𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾𑌸𑍍𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌥𑌾 𑌕𑌿𑌂𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌦𑌯𑌃।
𑌕𑌿𑌨𑍍𑌨𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌿𑌶𑌾𑌚𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌃।
𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌶𑌵𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍋 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌃।
𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌰𑌾 𑌜𑌂𑌗𑌮𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌯𑍇 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌜𑍀𑌵𑌜𑌨𑍍𑌤𑌵𑌃।
𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌗𑌂𑌗𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍍𑌷𑌯𑍋 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌸𑍁𑌰𑌰𑍍𑌷𑌯𑌃।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑌾𑌵𑌰𑌣𑍈𑌸𑍍𑌸𑌹।
𑌅𑌭𑍍𑌯𑌰𑍍𑌚𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶𑌂 𑌲𑌿𑌂𑌗𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌮𑍍।
𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌦𑌞𑍍𑌚 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌾𑌭𑍀𑌷𑍍𑌟𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌚।
𑌦𑍁𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌧𑍂𑌯 𑌪𑌰𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌿𑌮𑌾𑌪𑌿𑌰𑍇।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌮𑌾𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌭𑍀𑌷𑍍𑌟𑌾𑌮𑌯𑍇𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃॥

உத்தாநபாதஸம்பூதோ த்ருவோ நாம ந்ருபாத்மஜ:।
க்ரஹாஶ்ச நவஸூர்யாத்யாஸ்ஸப்தவிம்ஶதி தாரகா:।
மேஷாத்யா ராஶயோ யோகாவிஷ்கம்பாத்யாஶ்ச பூஸுரா:।
கரணாநிச ஸப்தாபி ஶகுநாதி ஸ்திராண்யபி।
வித்யாதராஶ்ச கந்தர்வா கருடோரகராக்ஷஸா:।
யக்ஷாஸ்ஸித்தா குஹ்யகாஶ்ச ததா கிம்புருஷாதய:।
கிந்நராஶ்ச பிஶாசாஶ்ச தைத்யா: ப்ரஹ்லாதபூர்வகா:।
மநுஷ்யா: பஶவஶ்சைவ பக்ஷிணோவ்ருக்ஷ பூர்வகா:।
ஸ்தாவரா ஜங்கமாஶ்சாந்யே யேசாந்யே ஜீவஜந்தவ:।
பர்வதாஶ்ச ஸமுத்ராஶ்ச கங்காத்யாஸ் ஸரிதஸ்ததா।
ப்ரஹ்மர்ஷயோ வஸிஷ்டாத்யா நாரதாத்யாஸ்ஸுரர்ஷய:।
ப்ரஹ்மாண்டாநிச ஸர்வாணி ஸர்வைராவரணைஸ்ஸஹ।
அப்யர்ச்ய தேவதேவேஶம் லிங்கமூர்த்திம் ஸநாதநம்।
ஸ்வஸ்வம் பதஞ்ச ஸம்ப்ராப்ய ஸ்வஸ்வாபீஷ்ட மவாப்யச।
துரிதாநிச நிர்த்தூய பராம் நிர்வ்ருதிமாபிரே।
ப்ரத்யேகம் தேவமாராத்ய ப்ராப்தாபீஷ்டாமயேரிதா:।।

"உத்தானபாதரின் புத்திரனாகிய துருவன் என்னும் அரசகுமாரனும், சூரியன்முதலிய ஒன்பது கிரகங்களும், இருபத்தேழு நக்ஷத்திரங்களும், மேஷமுதலிய இராசிகளும், விருஷபமுதலிய யோகங்களும், சகுனமுதலிய ஏழு ஸ்திரங்களும், வித்தியாதரர்களும், கந்தருவர்களும், கருடர்களும், உரகர்களும், இராக்ஷசர்களும், யக்ஷர்களும், சித்தர்களும், குஹ்யர்களும், கிம்புருடர்களும், கின்னரர்களும், பிசாசர்களும், பிரகலாதன்முதலிய அசுரர்களும், மனிதர்களும், பசுக்களும், பறவைகளும், விருக்ஷமுதலிய ஸ்தாவரஜங்கமங்களும் மற்றைய ஜீவசெந்துக்களும் மலைகளும் கடல்களும் கங்கைமுதலிய நதிகளும், வசிஷ்டர்முதலிய பிரமவிருஷிகளும், நாரதர்முதலிய தேவரிஷிகளும், ஆவரணங்களோடு கூடிய எல்லாப் பிரமாண்டங்களும், எக்காலமும் அழிவில்லாத சிவலிங்கப்பெருமானைப் பூசித்துத் தத்தம் பதவிகளையும் தத்தமக்கு வேண்டியவற்றையும் அடைந்து சமஸ்த பாவங்களுமொழித்துப் பரமசுகத்தை அடைந்திருக்கின்றன" என்று உபதேசகாண்டம் கூறுகின்றது.

திருவிடைமருதூரிலே உமையம்மை முதலாயினோர் வழிபட்டமை பின்வரும் பட்டினத்துப்பிள்ளையார் திருவாக்கினால் தொகுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது.

கொண்டலினிருண்டகண்டத்தெண்டோட்
செவ்வானுருவிற்பையரவார்த்த
சிறுபிறைகிடந்தநெறிதருபுன்சடை
மூவாமுதல்வமுக்கட்செல்வ
தேவதேவதிருவிடைமருத
மாசறுசிறப்பின்வானவராடும்
பூசத்திர்த்தம்புரக்கும்பொன்னி
யயிராவணத்துறையாடமைப்ப

கைலாய்வாணகௌரிநாயக
நின்னைவணங்கிப்பொன்னடிபுகழ்ந்து
பெரும்பதம்பிழையாவரம்பலபெற்றோ
ரிமையாநெடுங்கணுமையாணங்கையு
மழைக்கட்டடத்துப்புழைக்கைப்பிள்ளையு
மமரர்த்தாங்குங்குமரவேளுஞ்
சுரிசங்கேந்தியதிருநெடுமாலும்
வான்முறைபடைத்தநான்முகத்தொருவனுந்
தாரகற்செற்றவீரக்கன்னியும்
பூவின்கிழத்தியுநாவின்மடந்தையும்
பீடுயர்தோற்றத்துக்கோடியுருத்திரரு
மானுப்பெருந்திறல்வானோர்தலைவனுஞ்
செயிர்தீர்நாற்கோட்டயிராவதமும்
வாம்பரியருக்கர்தாம்பன்னிருவருஞ்
சந்திரனொருவனுஞ்செந்தீக்கடவுளு
நிருதியுஞ்சமனுஞ்சுருதிகணன்கும்
வருணனும்வாயுவுமிருநிதிக்கிழவனு
மெட்டுநாகமுமட்டவசுக்களு
மூன்றுகோடியான்றமுனிவரும்
வசிட்டனுங்கபிலனுமகத்தியன்றானுந்
தும்புருநாரதரென்றிருதிறத்தரும்
வித்தகப்பாடன்முத்திறத்தடியருந்
திருந்தியவன்பிற்பெருந்துறைப்பிள்ளையு
மத்தகுசெல்வத்தவமதித்தருளிய
சித்தமார்சிவவாக்கியதேவரும்
வெள்ளைநீறுமெய்யிற்கண்டு
கள்ளன்கையிற்கட்டவிழ்ப்பித்து
மோடும்பன்னரியூளைகேட்டரனைப்
பாடினவென்றுபடாம்பலவளித்துங்

குவளைப்புனலிற்றவளையரற்ற
வீசன்றன்னையேத்தினவென்று
காசும்பொன்னுங்கலந்துதூவியும்
வழிபடுமொருவன்மஞ்சனத்தியற்றிய
செழுவிதையெள்ளைத்தின்னக்கண்டு
பிடித்தலுமவனிப்பிறப்புக்கென்ன
விடித்துக்கொண்டவனெச்சிலைநுகர்ந்து
மருதவட்டத்தொருதனிக்கிடந்த
தலையைக்கண்டுதலையுறவணங்கி
யும்மைப்போலவெம்மித்தலையுங்
கிடக்கவேண்டுமென்றடுத்தடுத்திரந்துங்
கோயின்முற்றத்துமீமிசைக்கிடப்ப
வாய்த்ததென்றுநாய்க்கட்டமெடுத்துங்
காம்பவிழ்த்துதிர்ந்தகனியுருக்கண்டு
வேம்புகட்கெல்லாம்விதானமமைத்தும்
விரும்பினகொர்டுக்கைபரம்பரற்கென்று
புரிகுழற்றேவியைப்பரிவுடன்கொடுத்த
பெரியவன்பின்வரகுணதேவரு
மினையதன்மையரெண்ணிறந்தோரே
யனையவர்நிற்கயானுமொருவன்
பத்தியென்பதோர்பாடுமின்றிச்
சுத்தனுயினுந்தோன்றுக்கடையேனின்னை
யிறைஞ்சிலனுயினுமேத்திலனுயினும்
வருந்திலனுயினும்வாழ்த்திலனுயினுங்
கருதியிருப்பன்கண்டாய்பெரும
நின்னுலகனைத்துநன்மைதீமை
யானவைநின்செயலாதலி
ஞனேயமையுநலமில்வழிக்கே.

—பதினோராந்திருமுறை.

கிரியைப்பற்றிய திராவிடசுருதிகள்.

நறைமலிதருமளறொடுமுகைநகுமலர்புகைமிகுவளரொளி
நிறைபுனல்கொடுதனைநினைவொடுநியதமும்வழிபடுமடியவர்
குறைவிலபதமணைதரவருள்குணமுடையிறையுறைவனபதி
சிறைபுனலமர்சிவபுரமதுநினைபவர்செயமகடலைவரே.

—ஞா, திருச்சிவபுரம்.

தொண்டனேன்பட்டதென்னே தூயகாவிரியினன்னீர்
கொண்டிருக்கோதியாட்டிக்குங்குமக்குழம்புசாத்தி
யிண்டைகொண்டேறநோக்கியீசனையெம்பிரானைக்
கண்டனைக்கண்டிராதேகாலத்தைக்கழித்தவாறே.

—நா, தனித்திருநேரிசை.

பாவமேவுமுள்ளமோடுபத்தியின்றிநித்தலு
மேவமானசெய்துசாவதன்முனம்மிசைந்துநீர்
தீபமாலைதூபமுஞ்செறிந்தகையராகிநந்
தேவதேவன்மன்னுமூர்திருந்துகாழிசேர்மினே.

—ஞா, திருப்பிரமபுரம்.

உருவரைநின்றநாளிலுயிர்கொள்ளுங்கூற்றநனியஞ்சுமாதலுறநீர்
மருமலர்தூவியென்றும்வழிபாடுசெய்ம்மினழிபாடிலாதகடலி
னருவரைசூழிலங்கையரையன்றன்வீரமழியத்தடக்கைமுடிக [வே.
டிருவிரல்வைத்துகந்தசிவன்மேயசெல்வத்திருநாரையூர்கைதொழ

—ஞா, திருநாரையூர்

பெரும்புலர்காலைமூழ்கிப்பித்தர்க்குப்பத்தராகி
யரும்பொடுமலர்கள்கொண்டாங்கார்வத்தையுள்ளேவைத்து
விரும்பிநல்விளக்குத்தூபம்விதியினாலிடவல்லார்க்குக்
கரும்பினிற்கட்டிபோல்வார்கடவூர்வீரட்டனாரே.

—நா, திருக்கடவூர்வீரட்டம்.

பிறப்போடிறப்பென்றுமில்லாதான்காண்
பெண்ணுருவோடாணுருவுமாயினான்காண்
மறப்படுமென்சிந்தைமருணீக்கினான்காண்
வானவருமறியாதநெறிதந்தான்கா
ணறப்படுபூமலர்தூபந்தீபநல்ல
நறுஞ்சாந்தங்கொண்டேத்திநாளும்வானோர்
சிறப்போடுபூசிக்குந்திருவாரூரிற்
றிருமூலட்டானத்தெஞ்செல்வன்றானே.

—நா, திருவாரூர்.

சகமலாதடிமையில்லைத்தானலாற்றுணையுமில்லை
நகமெலாந்தேயக்கையானுண்மலர்தொழுதுதூவி
முகமெலாங்கண்ணீர்மல்கமுன்பணிந்தேத்துந்தொண்ட
ரகமலாற்கோயிலில்லையையனையாறனார்க்கே.

—நா, திருவையாறு.

சுரும்பார்விண்டமலரவைதூவித்தூங்குகண்ணீ
ரரும்பாநிற்குமனத்தடியாரோடுமன்புசெய்வன்
விரும்பேனுன்னையல்லாலொருதெய்வமென்மனத்தாற்
கரும்பாருங்கழனிக்கழிப்பாலைமேயானே.

—சு, திருக்கழிப்பாலை.

நறுமாமலர்கொய்துநீரின்மூழ்கி
நாடோறுநின்கழலேயேத்திவாழ்த்தித்
துறவாததுன்பந்துறந்தேன்றன்னைச்
சூழலகிலூழ்வினைவந்துற்றாலென்னே
யுறவாகிவானவர்கண்முற்றும்வேண்ட
வொலிதிரைநீர்க்கடனஞ்சுண்டுய்யக்கொண்ட
வறவாவடியேனையஞ்சேலென்னா
யாவடுதண்டுறையுறையுமமரரேறே.

—நா, திருவாவடுதுறை.

முட்டாமேநாடோறுநீர்மூழ்கிப்பூப்பறித்துமூன்றுபோதுங்
கட்டார்ந்தவிண்டைகொண்டடிச்சேர்த்துமந்தணர்தங்கருப்பறியலூர்க்
கொட்டாட்டுப்பாட்டாகிநின்றானைக்குழகனைக்கொகுடிக்கோயி
லெட்டானமூர்த்தியைநினைந்தபோதவர்நமக்கினியவாறே.

—சு, திருக்கருப்பறியலூர்.

---

(௧௦௦) சிவலிங்கபூசை.

𑌤𑌵 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇 𑌮𑌰𑍁𑌤𑍋 𑌮𑌰𑍍𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰 𑌯𑌤𑍍𑌤𑍇
𑌜𑌨𑌿𑌮 𑌚𑌾𑌰𑍁 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍।

தவ ஶ்ரியே மருதோ மர்ஜயந்த ருத்ர யத்தே ஜநிம சாரு சித்ரம்।

“தேவர்கள் (பொருளும் அருளுமாம்) செல்வத்தை அடையுமாறு (சிவபெருமானுடைய) விசித்திரரூபமாகிய மகாலிங்கமூர்த்தியை அபிஷேகாதி பூசைசெய்தார்” என்று இருக்குவேதம் (ரி. ௩. ௩) கூறுகின்றது.

இதனால் யாவரும் சிவபெருமானைப் பூசித்தல்வேண்டும் என்று பெறப்படுகின்றது.

திருநாமமஞ்செழுத்துஞ்செப்பாராகிற்
றீவண்ணர் திறமொருகாற்பேசாராகி
லொருகாலுந்திருக்கோயில்சூழாராகி
லுண்பதன்முன்மலர்பறித்திட்டுண்ணாராகி
லருநோய்கள்கெடவெண்ணீறணியாராகி
லளியற்றார்பிறந்தவாறேதோவென்னிற்
பெருநோய்கண்மிகநலியப்பெயர்த்துஞ்செத்துப்
பிறப்பதற்கேதொழிலாகியிறக்கின்றாரே.

—நா, தனித்திருத்தாண்டகம்.

யாவர்க்குமாமிறைவற்கொருபச்சிலை
யாவர்க்குமாம்பசுவுக்கொருவாயுறை
யாவர்க்குமாமுண்ணும்போதொருகைப்பிடி
யாவர்க்குமாம்பிறர்க்கின்னுரைதானே.

—திருமந்திரம்.

(௧௦௧) பஞ்சகவ்வியம்.

𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌾𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑌮𑍀𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑍁𑌨𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍।
𑌅𑌲𑍍𑌪𑌾𑌦𑌲𑍍𑌪𑌤𑌰𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌗𑌵𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌚 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌾॥

க்ஷீராபிஷேகமீஶஸ்ய வதந்தி முநயஃ ப்ரியம்।
அல்பாதல்பதரம் வாபி கவ்யாங்யபி ச பஞ்சவா॥

சிவபெருமானுக்குச் சிறிதிற் சிறிதேனும் பால் அபிஷேகஞ் செய்தல் மிகவும் பிரியமுள்ளது என்றும், அங்ஙனம் பால் தயிர் நெய் கோசலம் கோமயம் என்னும் ஐந்தின் சேர்க்கையாகிய பஞ்ச கவ்வியமும் பிரியமாம் என்றும் முனிவர் கூறுகின்றனர்'' என்று ஸ்காந்தபுராணம் கூறுகின்றது.

வேலைசேர்நஞ்சமிடற்றான்கண்டாய்
  விண்டடவுபூங்கயிலைவெற்பன்கண்டா
யாலைசேர்வேள்வியழித்தான்கண்டா
  யமரர்கடாமேத்துமண்ணல்கண்டாய்
பானெய்சேரானஞ்சுமாடிகண்டாய்
  பருப்பதத்தான்கண்டாய்பரவைமேவி
மாலையோர்கூறுடையமைந்தன்கண்டாய்
  மறைக்காட்டுறையுமணாளன்றானே.

—நா, திருமறைக்காடு.

---

(௧௦௨) அஷ்டபுஷ்பம்.

𑌦𑍍𑌰𑍋𑌣𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌚𑍈𑌵 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌾𑌰𑌂 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌕𑌮𑍍।
𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌂 𑌪𑌲𑌾𑌶 𑌧𑌤𑍍𑌤𑍂𑌰𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑌾𑌦𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌕𑌮𑍍।
𑌶𑌮𑍀𑌚𑍈𑌵 𑌤𑍁 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌹𑍍𑌨𑍇𑌽𑌷𑍍𑌟𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌂 𑌸𑌂𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍॥

'த்ரோணபுஷ்பம் ததா சைவ மந்தாரம் ஶங்கபுஷ்பகம்।
ஶ்வேதம் பலாஶ துத்தூரம் வ்யாக்யாதம் வ்யாக்ரபுஷ்பகம்।
ஶமீசைவது மத்யாஹ்நேப்யஷ்டபுஷ்பம் ஸம்யோஜயேத்॥

“பெரியதும்பை, மந்தாரம், சங்குபுஷ்பம், வெள்ளைப்பாதிரி, வழுதுணை, பொன்னூமத்தை, புலிநகக்கொன்றை, வன்னி என்னும் அஷ்டபுஷ்பங்கள்கொண்டு (சிவபெருமானுக்கு) மத்தியானத்திலே அர்ச்சிக்க” என்றும்,

𑌅𑌰𑍍𑌕𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌬𑌿𑌲𑍍𑌵𑌞𑍍𑌚𑌾𑌪𑌾𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌕𑌰𑌵𑍀𑌰𑌕𑌮𑍍।
𑌪𑌂𑌕𑌜𑌂 𑌨𑌾𑌗𑌨𑌨𑍍𑌦𑍀𑌚 𑌨𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌞𑍍𑌚 𑌮𑌲𑍍𑌲𑌿𑌕𑌾।
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌵𑌤𑍍𑌸 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌸𑍍𑌸𑌂𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑍁 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌕𑌮𑍍।
𑌅𑌪𑌰𑌾𑌹𑍍𑌣𑌾𑌰𑍍𑌚𑌨𑌾𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌂 𑌭𑍂𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌚𑌮𑍍𑌪𑌕𑌂 𑌤𑌥𑌾।
𑌬𑌕𑍁𑌲𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌵𑌲𑍍𑌲𑍀 𑌚 𑌮𑌲𑍍𑌲𑌿𑌕𑌾𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌚।
𑌜𑌾𑌤𑍀 𑌚 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌾𑌯𑌂 𑌶𑍈𑌵𑌾𑌰𑍍𑌧𑌯𑌾𑌮𑌕𑍇॥

அர்க்கபுஷ்பஞ்ச பில்வஞ்சாபாமார்க்க கரவீரகம்।
பங்கஜம் நாகநந்தீச நந்த்யாவர்த்தஞ்ச மல்லிகா।
அஷ்டபுஷ்பம் ததா வத்ஸ ப்ராதஸ் ஸந்த்யாஸு புஷ்பகம்।
அபராஹ்நார்ச்சநாபுஷ்பம் பூமூலம் சம்பகம் ததா।
பகுளம் க்ருஷ்ணவல்லீச மல்லிகாத்வயமேவச।
ஜாதீச சாந்தஸம்யுக்தம் ஸாயே சைவார்த்தயாமகே॥

“வெள்ளெருக்கு, வில்வமுதலிய எட்டும் பிராதஸ்சந்தியா காலங்களுக்குரிய புஷ்பங்கள் என்றும், (வெட்டி) வேர் சம்பக முதலிய எட்டும் சாயங்கால அர்த்தயாமங்களுக்குரிய புஷ்பங்கள்” என்றும் காரணாகமம் கூறுகின்றது.

வண்டணைகொன்றைவன்னியுமத்தமருவியகூவிளமெருக்கொடுமிக்க, கொண்டணிசடையர்விடையினர்பூதங்கொடுகொட்டிகுடமுழாக்கூடியுமுழவப், பண்டிகழ்வாகப்பாடியொர்வேதம்பயில்வர்முன்பாய்புனற்கங்கையைச்சடைமேல், வெண்பிறைசூடியுமையவளோடும்வெங்குருமேவியுள்வீற்றிருந்தாரே.

—ஞா, திருப்பிரமபுரம்.

எட்டோணமலர்கொண்டவன்சேவடி
மட்டலரிடுவார்வினைமாயுமாற்
கட்டித்தேன்கலந்தன்னகெடிலவீ
ரட்டனாடிசேருமவருக்கே.

—நா, திருவதிகைவீரட்டானம்.

கட்டறுத்துக்கடிதெழுதூதுவர்
பொட்டதூக்கிப்புறப்படாமுன்னமே
யட்டமாமலர்சூடும்வாட்போக்கியார்க்
கிட்டமாகியிணையடியேத்துமே.

—நா, திருவாட்போக்கி.

கட்டாய்நின்றுநீங்கள்காலத்தைக்கழிக்கவேண்டா
வெட்டவாங்கைகள்வீசியெல்லிநின்றாடுவானை
யட்டகாமலர்கள்கொண்டேயானஞ்சுமாட்டவாடிச்
சிட்டாயருள்கள்செய்வார்திருச்சோற்றுத்துறையனாரே.

—நா, திருச்சோற்றுத்துறை.

---

(௧௦௫) உற்சவம்.

𑌅𑌥 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌦𑍀𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍।

அத வக்ஷ்யே விஶேஷேண க்ருத்திகாதீபலக்ஷணம்।

"பின்னர் விசேஷமாகக் கார்த்திகைத் தீபோற்சவலக்ஷணத்தைக் கூறுகின்றேன்" என்று தொடங்கிக் கூறி,

𑌉𑌤𑍍𑌸𑌵𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍁𑌸𑌾𑌰𑌤𑌃।

உத்ஸவம் காரயேத் தத்ர யதா வித்தாநுஸாரத:।

"பொருட்டகுதிக்கியைந்தவாறு உற்சவம் செய்க" என்று கார்த்திகை உற்சவத்தையும்,

𑌅𑌥𑌾𑌤𑌸𑍍𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌧𑌨𑍁𑌰𑍍𑌮𑌾𑌸𑌾𑌰𑍍𑌚𑌨𑌂 𑌶𑍁𑌭𑌮𑍍।

அதாதஸ் ஸம்ப்ரவக்ஷ்யாமி தநுர்மாஸார்ச்சநம் ஶுபம்।

"இன்பமாகிய மார்கழிமாசப்பூசையைச் சொல்கின்றேன்" என்றும,

𑌅𑌤𑌃𑌪𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑍍𑌰𑌤𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍।

அத:பரம் ப்ரவக்ஷ்யாமி சார்த்ராவ்ரதலக்ஷணம்।

“அதன் பின்னர்த் திருவாதிரைப் பூஜாலக்ஷணத்தைக் கூறுகின்றேன்” என்றும் தொடங்கி,

ஹோமாந்தே ஸ்நபநம் குர்யாந் ந்ருத்தமூர்த்திம் ஸம்பூஜயேத்।

ஹோமாங்தே ஸ்நபநம் குர்யாந் ந்ருத்தமூர்த்திம் ஸம்பூஜயேத்।

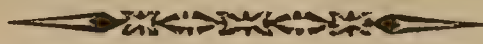
“ஓமஞ் செய்துமுடிந்தபோது ஸ்நபனஞ் செய்க, பின்னர் நிருத்தமூர்த்தியைப் பூசிக்க” என்று திருவாதிரை உற்சவபூசையையும், இவையொழிந்த ஏனைய உற்சவங்களையும் விரித்துக் கூறுகின்றது காரணாகமம்.

வளைக்கைமடநல்லார்மாமயிலைவண்மறுகிற்
றுளக்கில்கபாலீச்சரத்தான்றொல்கார்த்திகைநாட்
டளத்தேந்திளமுலையார்தையலார்கொண்டாடும்
விளக்கீடுகாணாதேபோதியோபூம்பாவாய்.

ஊர்திரைவேலையுலாவுமுயர்மயிலைக்
கூர்தருவேல்வல்லார்கொற்றங்கொள்சேரிதனிற்
கார்தருசோலைக்கபாலீச்சரமமர்ந்தா
ணாதிரைநாள்காணாதேபோதியோபூம்பாவாய்.

—ஞா, திருமயிலாப்பூர்.

(க௦௪) சிவபெருமான் ஞானத்தினால் ஆன்மாவில் அறியப்படுகின்றார்.

திலேஷு தைலம் ததிநீவ ஸர்பிராபஸ் ஸ்ரோதஸ்ஸு ஸ்வரணீஷு சாக்நி:। ஏவமாத்மாத்மநி க்ருஹ்யதேஸௌ ஸத்யேநைநம் தபஸா யோநுபஶ்யதி॥

திலேஷு தைலம் ததிநீவ ஸர்பிராபஸ் ஸ்ரோதஃ ஸ்வரணீஷு சாக்நிஃ। ஏவமாத்மாத்மநி க்ருஹ்யதேஸௌ ஸத்யேநைநம் தபஸா யோநுபச்யதி॥

"எள்ளில் எண்ணெய் போன்றும், தயிரில் நெய் போன்றும், (வறந்த) நதியில் ஜலம்போன்றும், அரணியில் அக்கினிபோன்றும் (யாண்டும் வியாபித்துள்ள) இந்தப் பரமான்மா (சிவபெருமான்) ஆன்மாவில் அறியப்படுகின்றார்; சத்தியமும் தபசும் (ஞானமும்) கொண்டு இவன் அவரைக் காண்கின்றான்" என்று சுவேதாசுவதர (க. கரு) மும்,

𑌤𑌿𑌲𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌾 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑍈𑌲𑌂 𑌦𑌧𑍍𑌨𑌿 𑌵𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌿𑌰𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌯𑌥𑌾𑌪𑌸𑍍 𑌸𑍍𑌰𑍋𑌤𑌸𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌹𑍁𑌤𑌾𑌶𑌨𑌃 ।
𑌏𑌵𑌮𑍇𑌵𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

திலேஷுவா யதா தைலம் தத்நிவா ஸர்ப்பிரர்ப்பிதம்।
யதாபஸ் ஸ்ரோதஸி வ்யாப்தா யதாரண்யாம் ஹுதாஶநః।
ஏவமேவமஹாத்மாநமாத்மந்யாத்மவிலக்ஷணம்॥

"திலத்தில் எண்ணெய் போன்றும், தயிரில் அமைந்த நெய் போன்றும், (வறந்த) நதியில் வியாபித்த ஜலம் போன்றும், அரணியில் அக்கினிபோன்றும் (பிரபஞ்சமெங்கும் பரமான்மா வியாபித்துள்ளார்); இங்ஙனம் ஆன்மாவிலே ஆன்மாவுக்கு வேறாகிய பரமான்மாவை (ஒருவன்) சத்தியமும் ஞானமுங்கொண்டு எப்போதும் இயைந்துநின்று காண்கின்றான்" என்று வாயுசங்கிதையும்,

𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑍇𑌷𑍁 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌵𑌜𑍍 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌸𑍍𑌤𑌿𑌲𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌚 𑌤𑍈𑌲𑌵𑌤𑍍 ।
𑌘𑌣𑍍𑌟𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌧𑍍𑌵𑌨𑌿𑌵𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌵𑌕𑍍𑌷𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌚 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ॥

புஷ்பேஷு கந்தவஜ் ஜ்ஞேயஸ்திலேஷ்வபிச தைலவத்।
கண்டாயாம் த்வநிவத் த்வக்ஷௌ ப்ரபாவத் பரமேஶ்வரः।
ஸர்வத்ர ஸர்வதா தேவஸ் ஸர்வேஷ்வபிச ஸம்ஸ்திதः॥

"மலரில் மணம் போன்றும், எள்ளில் எண்ணெய் போன்றும், மணியில் நாதம் போன்றும், அக்கினியிற் பிரகாசம் போன்றும் எவ்விடங்களினும் எக்காலங்களினும் எப்பொருள்களினும் வியாபித்துள்ளார் சிவபெருமான்" என்று தக்ஷகாண்டமும்,

𑌸𑌰𑍍𑌪𑌿𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑍇 𑌯𑌥𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌿𑌲𑌤𑍈𑌲𑌮𑌿𑌵 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃।
𑌅𑌨𑌲𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌥𑌾 𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌤𑌥𑌾𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑌤𑌶𑍍𑌶𑌿𑌵𑌃॥

ஸர்பிஃ க்ஷீரே யதா வ்யாப்தம் திலதைலமிவ ஸ்திதஃ।
அநலஶ்ச யதா காஷ்டே ததாஸர்வகதஶ்ஶிவஃ॥

"நெய் பாலில் எங்ஙனம் வியாபித்துளதோ, அக்கினி காஷ்டத்தில் எங்ஙனம் வியாபித்துளதோ, அங்ஙனம் திலதைலம் போலச் சர்வவியாபகராகிய சிவபெருமான் நிலையுற்றார்" என்று சிவஞானசங்கிரகமும் கூறுகின்றன.

விறகிற்றீயினன்பாலிற்படுநெய்போன்
மறையநின்றுளன்மாமணிச்சோதியா
னுறவுகோனட்டுணர்வுகயிற்றினன்
முறுகவாங்கிக்கடையமுன்னிற்குமே.

—நா, தனித்திருக்குறுந்தொகை.

(௧௦௫) யோகம்.

𑌸𑌮𑍇 𑌶𑍁𑌚𑍌 𑌶𑌰𑍍𑌕𑌰𑌾 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌵𑌾𑌲𑍁𑌕𑌾 𑌵𑌿𑌵
𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑍇 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌜𑌲𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 । 𑌮𑌨𑍋𑌨𑍁𑌕𑍂𑌲𑍇
𑌨 𑌤𑍁 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌪𑍀𑌡𑌨𑍇 𑌗𑍁𑌹𑌾𑌨𑌿𑌵𑌾𑌤𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌣𑍇
𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍॥

ஸமே ஶுசௌ ஶர்க்கரா வஹ்நிவாலுகா விவர்ஜிதே ஶப்தஜலாஶ்ரயாதிபிஃ । மநோநுகூலே நது சக்ஷுபீடநே குஹாநிவாதாஶ்ரயணே ப்ரயோஜயேத்॥

"சுசியாயும், பருக்கைக்கற்கள், தீ, புழுதி இல்லாததாயும், சப்தங்களினாலும் ஜலத்தினாலும் கொம்பர்களாலும் இனிமை வாய்ந்ததாயும், கண்ணுக்குத் துன்பம் விளைக்காததாயும், மனசுக்கு இனிமை பயப்பதாயுமுள்ள சமமாகிய காற்றுள்ள குகையிலே இருந்து ஒருவன் யோகாப்பியாசஞ் செய்க" என்று சுவேதாசுவதரோபநிடத (௨. ௧௦) மும்,

𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌗𑌾𑌰𑍇 𑌮𑌠𑍇 𑌰𑌮𑍍𑌯𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌯𑌤𑌨𑍇 𑌶𑍁𑌭𑍇 ।
𑌨𑌦𑍀𑌤𑍀𑌰𑍇 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌾 𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌘𑍋𑌰𑌵𑌨𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌾 ।
𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍁𑌚𑌿𑌰𑍁𑌪𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾 𑌶𑌿𑌵𑌮𑍍 ।
𑌯𑍋𑌗𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌯𑍁𑌞𑍍𑌜𑍀𑌤 𑌮𑌾𑌨𑌵𑌃 ॥

ஶூந்யாகாரே மடே ரம்யே தேவதாயதநே ஶுபே।
நதீதீரே விவிக்தே வா க்ருஹே கோரவநேபிவா।
ஸ்நாத்வா ஶுசிருபஸ்ப்ருஶ்ய ப்ரணம்ய ஶிரஸா ஶிவம்।
யோகாசார்யம் நமஸ்க்ருத்ய யோகம் யுஞ்ஜீத மாநவ:॥

"ஜனமில்லா வீட்டிலாவது, இரம்மியமாகிய மடத்திலாவது, இன்பமாகிய ஆலயத்திலாவது, நதிதீரத்திலாவது, தனி இடத்திலாவது, வீட்டிலாவது, கோரமாகிய காட்டிலாவது (யோகஞ்செய்தற்கு முயன்று யோகாப்பியாசி) ஸ்நானஞ் செய்து சுசியுடையனாய் ஆசமனஞ் செய்து சிவபெருமானை வணங்கி, தனது யோகாசாரியரை நமஸ்கரித்து யோகத்திற் றலைப்படுக" என்று சர்வஞ்ஞானோத்தராகமமும் கூறுகின்றன.

(𑌅𑌥𑌵𑌾) 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌮𑍍 ।
𑌗𑍁𑌰𑍂𑌪𑌦𑍇𑌶𑌾𑌦𑍍 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌪𑌿𑌙𑍍𑌗𑌲𑌮𑍍 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑍁𑌰𑍇 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑌿 𑌦𑌹𑌰𑌾𑌬𑍍𑌜𑌕𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍇 ।
𑌅𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍 𑌤𑍍𑌵𑌞𑍍𑌚 𑌤𑌥𑌾 𑌕𑍁𑌰𑍁 ॥

(அதவா) பரமாத்மாநம்பரமாநந்தவிக்ரஹம்।
குரூபதேஶாத் விஜ்ஞேயம் புருஷம் க்ருஷ்ணபிங்களம்।
ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்மபுரே கார்க்கி தஹராப்ஜகமத்யமே।
அப்யாஸாத் ஸம்ப்ரபஶ்யந்தி ஸந்தஸ் த்வஞ்ச ததா குரு।

"குருவுபதேசம்வாயிலாகப் பரமானந்தவிக்கிரகரும், புருஷரும், கிருஷ்ணபிங்களருமாகிய பரப்பிரஹ்மசிவபிரானுரைத் தியானப்பியாசத்தினாலே, கார்க்கியே! பெரியோர் பிரஹ்மபுரத்துத் தகரபுண்டரீகாம்பரமத்தியிலே காண்கின்றனர்; நீயும் அங்ஙனஞ் செய்" என்று (யோகயாஞ்ஞவற்கிய) ஸ்மிருதியும்,

𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌤𑍁 𑌸𑍁𑌖𑌾𑌸𑌨𑌸𑍍𑌥𑌶𑍍𑌶𑍁𑌚𑌿𑌸𑍍𑌸𑌮𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌶𑌿𑌰𑌶𑍍𑌶𑌰𑍀𑌰𑌃 | 𑌅𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌸𑍍𑌥𑌸𑍍𑌸𑌕𑌲𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌧𑍍𑌯 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌗𑍁𑌰𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯 | 𑌹𑍃𑌤𑍍𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑌰𑍀𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌰𑌜𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌶𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍋𑌕𑌮𑍍 | 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌮𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌮𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌯𑍋𑌨𑌿𑌮𑍍 | 𑌤𑌥𑌾𑌦𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑌮𑍇𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌂 𑌚𑌿𑌦𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌮𑌰𑍂𑌪𑌮𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌮𑍍 | 𑌉𑌮𑌾𑌸𑌹𑌾𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌲𑍋𑌚𑌨𑌂 𑌨𑍀𑌲𑌕𑌣𑍍𑌠𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑍍 | 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌯𑍋𑌨𑌿𑌂 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌂 𑌤𑌮𑌸𑌃 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 ||

விவிக்த தேஶேது ஸுகாஸநஸ்தஶ்ஶுசிஸ்ஸமக்ரீவ ஶிரஶ்ஶரீர:। அத்பாஶ்ரமஸ்தஸ் ஸகலேந்த்ரியாணி நிருத்ய பக்த்யா ஸ்வகுரும் ப்ரணம்ய। ஹ்ருத்புண்டரீகம் விரஜம் விஶுத்தம் விசிந்த்ய மத்யே விஶதம் விஶோகம்। அநந்த மவ்யக்த மசிந்த்ய ரூபம் ஶிவம் ப்ரஶாந்தமம்ருதம் ப்ரஹ்மயோநிம்। ததாதி மத்யாந்த விஹீநமேகம் விபும் சிதாநந்தமரூபமத்புதம்। உமாஸஹாயம் பரமேஶ்வரம் ப்ரபும் த்ரிலோசநம் நீலகண்டம் ப்ரஶாந்தம்। த்யாத்வா முநிர் கச்சதி பூதயோநிம் ஸமஸ்தஸாக்ஷிம் தமஸ: பரஸ்தாத்॥

''தனியிடத்திலே சுகாசனத்திருந்து, சுத்தனாகி நேரிய கழுத்துத் தலை சரீரமுடையனாய், (விதிப்படி விபூதிதாரணஞ் செய்தலாகிய) வைதிகபாசுபத விரதமுடையனாய், இந்திரியங்கள் அனைத்தையும் அடக்கி, அன்பினோடு தன் குருவை வணங்கி, இதய கமலத்தைத் தூகளற்றதாய்ச் சுத்தமாகக் கருதி, அதனடுவே தெளிவுடையராய், சோகமிலராய், அனந்தராய், வெளிப்படாதவராய், நினைத்தற்கரியராய், பிரசாந்தராய், அமிர்தராய், பிரமகாரணராய், முதனடுவீறிலராய், ஏகராய், வியாபியாய், சிதானந்தரூபியாய், நிஷ்களராய், அற்புதராய், உமாசகாயராய், பரமேசுவரராய், பிரபுவாய், முக்கண்ணராய், நீலகண்டராய், பிரசன்னராயுள்ளாரைத் தியானித்து, முனியானவன் பூதகாரணராய், சமஸ்தசாக்ஷியாயிருப்பவரை இருளுக்குமேலே போயடைகின்றான்'' என்று கைவல்லியோபநிடதமும் உரைக்கின்றன. இதனாற் [தகரபுண்டரீகத்தின்பாலதாகிய] [பிரமாண்டமாகிய சரீரத்திலே உள்ள] தகராகாயத்திலே சிவோபாசனை செய்யுமாறு கூறப்பட்டது. இங்ஙனம் அவர் சரீரத்து இருதயபுண்டரீகவாகாயத்துளராயினும்,

𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑌵𑌚𑍍𑌚।

வ்யோமவச்ச।

"அவர் ஆகாயமும் போல்வர்" என்று வேதாந்தசூத்திரம் (க. உ. எ) கூறிய பிரகாரம்.

𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌮𑌮𑍍𑌬𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌧𑍃𑌤𑍇𑌃।

அக்ஷரமமபராந்தத்ருதேः।

"அக்ஷரராகிய சிவபெருமான் (பிருதிவிமுதல் திருச்சிற்றம்பல) ஆகாயம் இறுதியாகிய அனைத்தையும் தாங்குதலால்" என்று வேதாந்தசூத்திரம் (க.ந.கூ) கூறுதலானும், அங்ஙனம் பிருதிவி, சலில, வாயு, அந்தரிக்ஷலோக, கந்தருவலோக, ஆதித்தியலோக, சந்திரலோக, நக்ஷத்திரலோக, தேவலோக, இந்திரலோக, பிரஜாபதிலோகமாகிய லோகங்களெல்லாம் கோவைபட்டுப் (பராசத்தியாகிய) ஆகாயத்திலே நிலைக்க, ஆகாயம் அக்ஷரப்பிரஹ்மமாகிய சிவபிரானைப்பற்றி நின்றது என்று சிவார்க்கமணிதீபிகையினும், பிரகிருதிமாயை, அசுத்தமாயை, சுத்தமாயை என்பவற்றின் விகாரமாய மலினப்பிரபஞ்சம், மிசிரப்பிரபஞ்சம், சுத்தப்பிரபஞ்சம் என்னும் முத்திறப்பிரபஞ்சாதீதமாயுள்ளது (பரமாகாய பராசத்தியினின்று வேறுறாத) பரமானந்தமயமாகிய சிவபெருமானுடைய ஸ்தானம் என்று இரத்தினத்திரயபரீக்ஷையினும் காணப்படலானும், திருச்சிற்றம்பலவரது ஸ்தானம் அண்டத்தில் நிற்குமாறும் அறியப்படுகின்றது.

𑌅𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑍋𑌪𑌶𑌮𑌃
𑌶𑌿𑌵𑍋𑌽𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤 𑌏𑌵𑌮𑍋𑌂𑌕𑌾𑌰 𑌆𑌤𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌸𑌂
𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦।

அமாத்ரஶ் சதுர்த்தோவ்யவஹார்யः ப்ரபஞ்சோ
பஶமஶ் ஶிவோத்வைத ஏவமோங்கார ஆத்மைவஸம்வி
ஶத்யாத்மநாத்மாநம் ய ஏவம் வேத ய ஏவம் வேத।

"அளவில்லாதவராய், வியவகரித்தற்கியலாதவராய், பிரபஞ்சோபசமராய், பரமான்மாவாய் இங்ஙனம் ஓங்காரராய்த் துரிய

மூர்த்தியாயிருக்கின்ற சிவபிரான் அத்துவைதராய் (இரண்டாவதற்றவராய்) இருக்கின்றார் என்று எவன் இங்ஙனம் அறிகின்றானோ, எவன் இங்ஙனம் அறிகின்றானோ, அவன் பரமான்மாவின் அருளினாற் பரமான்மாவை அடைகின்றான்" என்று மாண்டூக்கியோபநிடதம் கூறுகின்றது. இந்தத் துரியசிவனார்க்கு ஸ்தானம் துவாதசாந்தமாகும். அது

𑌅𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌭𑍌, 𑌉𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇, 𑌮𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌭𑍍𑌰𑍂𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇, 𑌓𑌂𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌂𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯।

அகாரம் ப்ரஹ்மாணம் நாபௌ, உகாரம் விஷ்ணும் ஹ்ருதயே, மகாரம் ருத்ரம் ப்ரூமத்யே, ஓங்காரம் ஸர்வேஶ்வரம் த்வாதஶாந்தே ஸம்பூஜ்ய।

"அகாரவாச்சியராகிய பிரமாவை நாபியினும், உகாரவாச்சியராகிய விஷ்ணுவை இதயத்தினும், மகாரவாச்சியராகிய உருத்திரரைப் புருவமத்தியினும், ஓங்காரவாச்சியராகிய சர்வேசுரசிவபெருமானைத் (தலை உச்சியின்பாலதாகிய) துவாதசாந்தத்தினும் பூஜித்து" என்று உத்தரதாபினியுபநிடதம் கூறுமாற்றால் அறியப்படும். நீலகண்டசிவாசாரியரும் இந்தத் துவாதசாந்தத்திலே நிறுத்திச் சிவபாவனை கூறினாரென்பது.

𑌅𑌨𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌶𑌿𑌵𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌦𑍍𑌵𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌃।
𑌪𑌰𑌾𑌮𑌰𑍍𑌶𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌹𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌭𑍋𑌃।
𑌹𑍃𑌦𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌹𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃।
𑌅𑌹𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌮𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌮𑌃॥

அநுத்தாவிஸர்க்காந்த ஶிவஶக்தித்வயாத்மக:।
பராமர்ஶோ நிர்க்குணத்வாதஹமித்யுச்யதே விபோ:।
ஹ்ருத்யகாரோ த்வாதஶாந்தே ஹகாரஸ்ததிதம் விது:।
அஹமாத்மகமத்வைதம் யத்ப்ரகாஶாத்மவிஶ்ரம:॥

"நிரதிசயமாய், முடிவிலதாய், சிவசக்திதுவயமாய், வியாபகமாயுள்ள பரமான்மாவானது பரிச்சேதமாக ஹேயகுணமிலதாயிருத்தல்பற்றி * அஹம் என்று கூறப்படும்; இதயத்தில் அகாரமாய், துவாதசாந்தத்திலே ஹகாரமாய் இருக்கின்றது; ஆகலின், பெரியோர் பிரகாசமாகிய ஆன்மாவிலே முற்றும் அத்வைத அஹமாக இதனைப் (பிரபஞ்சத்தை) அறிகின்றார்" என்று (சு. ச. ௧௯--ல்) உதகரித்த ஆப்தவசனத்தினால் அறியற்பாற்று. இந்தத் துவாதசாந்தமானது பிருதிவிமுதற் சிவதத்துவம் இறுதியாகிய முப்பத்தாறையும் அடக்கிய அத்துவாவின் முடிவிலே உள்ள சிவபிரானுருடைய ஸ்தானமாம். அது

𑌅𑌧𑍍𑌵𑌾𑌤𑍀𑌤𑌂 𑌤𑍁𑌰𑍀𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌪𑌦𑌂।

அத்வாதீதம் துரீயாக்யம் நிர்வாணம் பரமம் பதம்।

"அத்துவாதீதமாய்த் துரியம் எனப் பெயர் படைத்ததாயுள்ளது முக்திக்குரிய சிவபிரானுரது ஸ்தானமாம்" என்று உபப்பிருங்கணம் கூறுமாற்றால் அறிக. அறியவே, மாண்டூக்கியோபநிடதத்திற் கூறப்பட்ட ஓங்காரராகிய சிவபிரான் துவாதசாந்தத்தினர் என்றும், முப்பத்தாறு தத்துவங்களைக் கடந்தவரென்றும், இவரே அண்டத்தில் வைத்துச் சிவோஹம்பாவனை செய்தற்குரியராய் நின்றார் என்றும் அறியப்படுகின்றது.

𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵𑌾𑌨𑍁𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌤𑍋 𑌨 𑌵𑌿𑌜𑍁𑌗𑍁𑌪𑍍𑌸𑌤𑍇॥

யஸ்து ஸர்வாணி பூதாந்யாத்மந்யேவாநுபஸ்யதி।
ஸர்வபூதேஷு சாத்மாநம் ததோ நவிஜுகுப்ஸதே॥

—ஈசாவாசியோபநிடதம், ௬.

"சேதனுசேதனப் பிரபஞ்சங்களும் பரமான்மாவாகிய சிவபெருமானிடத்திலே இருப்பதாகக் காண்கின்றானே, சமஸ்த சேதனுசேதனப் பிரபஞ்சங்களினும் அப்பரமான்மாவாகிய சிவபெருமான் உளராகக் காண்கின்றானே, அதனால் அவன் இகழ்ச்சி அடைவானல்லன்" என்று சுருதியும்,

* அஹம் என்றது சத்தியோடிசைந்த சிவபிரான்மேற்று.

[illegible]

யோமாம் ஸர்வகதம் பஶ்யேத் ஸர்வஞ்ச மயி ஸம்ஸ்திதம்।

“எவன் எங்கும் என்னை உளதாகப் பார்க்கின்றானோ, எவன் என்னிலே (சிவபிரானிலே) எல்லாம் இருக்கக் காண்கின்றானோ, அவனது ஆன்மாவிலே எஞ்ஞான்றும் உளனாயிருக்கின்றேன்” என்று சிவாகமமும் அண்டத்தில் வைத்துச் (சிவோஹம்) பாவனை செய்யுமாறு கூறுகின்றன.

[illegible]

அஹம் மநுரபவம் ஸூர்யஶ்சாஹம் கக்ஷீவாந்ருஷிரஸ்மி விப்ரः। அஹம் குத்ஸமார்ஜுநேயந்ருஞ்ஜேஹம் கவிருஶநா பஶ்யதா மா। அஹம் பூமிமததாமார்யாயாஹம் வ்ருஷ்டிம் தாஶுஷே மர்த்யாய। அஹமபோ அநயம் வாவஶாநா மம தேவாஸோ அநுகேதமாயந்। அஹம் புரோ மந்தஸாநோ வ்யைரம் நவஸாகம் நவதீஶ்ஶம்பரஸ்ய। ஶததமம் வேஶ்யம் ஸர்வதா தாதிவோ தாஸமதிதிக்வம் யதாவம்॥

“நான் மனுவாயினேன், சூரியனுமாயினேன், நான் கக்ஷீவான் என்னும் இருஷியாயினேன், விப்பிரனாகின்றேன், அர்ஜுனி குமாரனாகிய குற்சருக்கு அருள்பாலிக்கின்றேன், மேதாவியாகிய உசனராயுள்ளேன், என்னைப் பாருங்கள்; நான் ஆரியர்க்குப் பூமியைக் கொடுத்தவனாகின்றேன், நான் அவிகொடுக்கும் யஜமான் பொருட்டு மழையைப் பாலிப்பவனாகின்றேன், நான் ஒலிக்கும் ஜலத்தைச் செல்லுமாறு வழிகாட்டுபவனாகின்றேன்; அக்கினிமுதலிய தேவர்கள் என் கருத்தின் பிரகாரம் ஒழுகுபவராகின்றார்கள்; நான் சோமரசபானத்தினால் மகிழ்வுற்றுச் சம்பராசுரனுடைய

தொண்ணூற்றொன்பது புரங்களையும் ஒருங்கே அழித்தேன், மேலும், சர்வதாதா என்னும் வேள்வியிலே அதிதிக்குவர் என்னும் திவோதாசமுனிவரைக் காக்குங்கால், நூறாவது வீட்டை அழித்தேனாயினேன்" என்று இருக்குவேதத்து ௪. ௨௬. ௧, ௨, ௩-ம் மந்திரங்களில் உபாசகனாகிய இந்திரனேனும், வாமதேவமுனிவரேனும், (மற்ற உபாசகர் எவரேனும்) பரப்பிரமசிவனாரோடு அபேதமுறநின்று சிவபாவனை செய்யுமாறு கூறப்படுகின்றது. இந்த இருக்குவேத மந்திரங்களை அநுசரித்து,

𑌋𑌷𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌮𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑍇𑌦𑍇𑌽𑌹𑌂 𑌮𑌨𑍁𑌰𑌭𑌵𑌂 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 । 𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌹𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌸 𑌇𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 ।

ருஷிர்வாமதேவஃ ப்ரதிபேதேஹம் மநுரபவம் ஸூர்யஸ்சேதி । ய ஏவம் வேதாஹம் ப்ரஹ்மாஸ்மி ஸ இதம் ஸர்வம் பவதி।

𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌸𑌾𑌵𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌹𑌮𑌸𑍍𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌨 𑌸 𑌵𑍇𑌦 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑌶𑍁𑌰𑍇𑌵𑌂 𑌸 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 ।

யோந்யாம் தேவதாமுபாஸ்தேந்யோ ஸாவந்யோ வந்யோஹமஸ்மீதி நஸவேதயதா பஸுரேவம்ஸ தேவாநாம்।

"நான் மனுவாயினேன், சூரியனுமாயினேன் என்றும், நான் பிரமமாகின்றேன் என்று எவன் அறிகின்றானோ, அவன் இவையெல்லாம் ஆகின்றான் என்றும் வாமதேவருஷி கூறினார்; இந்தத் தேவதை வேறு, நான் வேறு என்று எவன் மற்றோர் தேவதையைப் பாவனை செய்யுங்கால், அவன் அந்தத் தேவதையை அறிவானல்லன்; அதுபற்றி அவன் தேவர்களுக்குப் பசுப்போலாகின்றான்;" ஆகலின், எவன் நான் பிரஹ்மம் என்று (அபேதபாவனை) பண்ணுகின்றானோ, அவன் ஈதெல்லாம் (உலகெல்லாம்) ஆகின்

ருன் என்று பிருகதாரணியோபநிடதம் கூறுமாற்ருல், பிரமத்தோடு ஆன்மா அபேதபாவனை புரிதல்வேண்டும் என்றும், துவித பாவனை கூடாதென்றும் கூறியவாருயிற்று.

நிரஞ்ஜநஃ பரமம் ஸாம்யமுபைதி|

நிரம்ஜநஃ பரமம் ஸாம்யமுபைதி|

"(அபேதபாவனைப்பற்றி) மலமிலனுய் ஆன்மா பரமான்மாவோடு சிவபிரானது (குணங்களையுடையனுய்ப்) பரமசாமியத்தை அடைகின்ருன்" என்று முண்டகோபநிடதமும்,

அநுக்ருதேஸ் தஸ்யச|

அநுக்ருதேஸ் தஸ்யச|

"அவனுக்குச் சாமியம் உண்மையானும்" என்று வேதாந்த சூத்திரமும் (௧. ௩. ௨௧.) கூறலானும், பிரஹ்மோபாசகர்கள் பரப்பிரமசிவனுேராடற்ற ஐக்கியபாவனையினுல் அந்தப் பரப்பிரஹ்ம சிவத்தின் சர்வஞ்ஞத்துவம், அநாதிபோதரூபத்துவம், சுவதந்திரத்துவம், சர்வசக்தித்துவம், அலுப்தசக்தித்துவம், அனந்தசக்தித்துவம் என்னும் அசாதாரண அறு குணங்களை அடைகின்ருன் என்று வேதாந்தசூத்திரசைவபாஷ்ய (௩. ௨. ௨௪) த்திற் கூறப்படுகின்றது. இங்ஙனம் சிவனுரது குணங்களை அடைதலால் உபாசகன் சிவமாகின்ருன்.

வானைக்கடந்தண்டத்தப்பான்மதிப்பனமந்திரிப்பா
ருனைக்கழித்துய்யக்கொண்டருள்செய்வனவுத்தமர்க்கு
ஞானச்சுடராய்நடுவேயுதிப்பனநங்கையஞ்ச
வானையுரித்தனகாண்கவையாறனடித்தலமே.

—நா, திருவையாறு.

மலையானைமாமேருமன்னினனை
வளர்புன்சடையானைவானேர்தங்க
டலையானை*யென்றலையினுச்சியேன்றுந்
தாபித்திருந்தானைத்தானேயெங்குந்
துலையாகவொருவரையுமில்லாதானைத்
தோன்ருதார்மதின்மூன்றுந்துவளவெய்த
சிலையானைத்தென்கூடற்றிருவாலவாய்ச்
சிவனடியேசிந்திக்கப்பெற்றேனனே.

—நா, திருவாலவாய்.

---

* "என்றலையினுச்சியென்றுந் தாபித்திருந்தானை" என்றமையாற் பிரமரந்திரத்தினின்று மேலோங்கிய துவாதசாந்தத்திற் சிவபிரான் உளர் என்று சூசிக்கப்பட்டது.

வழித்தலைப்படுவான் முயல்கின்றேனுன்னைப்போலென்னைப் பாவிக்கமாட்டேன், சுழித்தலைப்பட்டநீரதுபோலச்சுழல்கின்றேன்சுழல்கின்றதென்னுள்ளங், கழித்தலைப்பட்டநாயதுபோலவொருவன்கோல்பற்றிக்கறகறவிழுக்கை, யொழித்துநீயருளாயினசெய்யாயொற்றியூரொனுமூருறைவானே.

—சு, திருவொற்றியூர்.

சேப்பார்முலைபங்கன்றென்னன்பெருந்துறையான்
றப்பாமேதாளடைந்தார்நெஞ்சுருக்குந்தன்மையினு
னப்பாண்டிநாட்டைச்சிவலோகமாக்குவித்த
வப்பார்சடையப்பனுனந்தவார்கழலே
யோப்பாகவோப்புவித்தவுள்ளத்தாருள்ளிருக்கு
மப்பாலைக்கப்பாலைப்பாடுதுங்காணம்மானாய்.

—திருவாசகம்.

𑌪𑌰𑌮𑍋 𑌯𑍋𑌗𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌶𑌿𑌰𑍋𑌗𑌤𑌃।

பரமோ யோகபர்யந்தோ தர்மஸ் ஶ்ருதி ஶிரோகத:।

"பரதருமமனது (பரப்பிரகிருதிப்பாற்பட்ட வைதிகபாசுபத) யோகபரியந்தமே வேதசிரசிலே அமைந்தது" என்று உபப்பிருங்கணம் கூறலானும், (சிவதத்துவத்தின்பாற்பட) கன்மயாக, தபயாக, செபயாகங்களின் மேற்பட்ட ஞானதியானமானது பரப்பிரகிருதிப்பாற்படத் திருச்சிற்றம்பலசதாசிவநிருத்தப்பிரஹ்மசொரூபத்தை நேரே அடைதற்கு ஏதுவாயுள்ளதென்று வேதாந்தசூத்திரசைவபாஷ்யத்து அக்கினிஹோத்திராதிகரணத்தில் நீலகண்டசிவாசாரியர் கூறியிருத்தலானும், உபாசிப்பவருக்கு எய்தும் பயன் ஜகத்வியாபாராதிகரணத்திற் கூறியவாறு மகாசிவலோகத்துச் சிவசாரூப்பியநிலையேயாம் என்றும் கடைப்பிடிக்க.

வேதம்பசுவதன்பான்மெய்யாகமநால்வ
ரோதுந்தமிழதனினுள்ளூறுநெய்—போதமிகு
நெய்யினுறுசுவையாநீள்வெண்ணெய்மெய்கண்டான்
செய்ததமிழ்நூலின்றிறம்.

என்று மேலோர் கூறியிருத்தலால், திராவிடவேதநெய்யின் சுவையாய்ப் போந்தது திராவிடசித்தாந்தசாஸ்திரப்பொருளோ என்பதை ஆராய்குதும்.

மேப்பால்வெண்ணீறணிந்தமேனியானை
வெண்பளிங்கினுட்பதித்தசோதியானை
யொப்பானையொப்பிலாவொருவன்றன்னை
யுத்தமனைநித்திலத்தையுலகமெல்லாம்
வைப்பானைக்களைவானைவருவிப்பானை
வல்வினையேன்மனத்தகத்தேமன்னினானை
யப்பாலைக்கப்பாலைக்கப்பாலானை
யாரூரிற்கண்டடியேனயர்த்தவாறே.

—நா, திருத்தாண்டகம்.

அப்பாலைக்கப்பாலைக்கப்பாலானை என்றமையால் மலினப்பிரபஞ்சம், மிசிரப்பிரபஞ்சம், சுத்தப்பிரபஞ்சம் என்னும் முத்திறப் பிரபஞ்சம் பெறப்பட்டு, அவற்றில் ஆன்மதத்துவவித்தியாதத்துவ சிவதத்துவங்கள் அடங்கிநின்றவாறு அறியப்படும். படவே, இத்தத்வப்பிரபஞ்சமனைத்தையும் சிவபிரான் உள்ளும் புறம்பும் அணுப்புதைக்க இடமின்றி ஒழிவற நிறைந்துநின்றமையால், இவ்வனைத்தையும் ஊடுருவ அறிவைச் செலுத்தி, அவ்வனைத்தையும் வியாபித்த அருளே தாரகமாக(அருளே கண்ணாகச்)சிவோஹம் பாவனையினால் ஆன்மா சென்று அச்சிவத்தைத் தலைப்படும். அது பற்றி, ஆன்மாவுக்கு வியாபக அறிவு இன்றியமையாததாயிற்று. அங்ஙனஞ் சென்று சிவத்தின் மிக ஓங்கிய வியாபகத்துள் தான் என்றொருமுதல் காணப்படுமாறின்றி அடங்கி ஆன்மா வியாப்பியமாய் நிற்குங்கால், (௧0-ஞ் சூத்திரங் கூறியவாறு மலமாயாகன்மங்கள் நீங்குதலால்) ஐம்புலன்கள் செயிக்கப்பட்டொழியும்.

முப்பதுமாறும்படிமுத்தியேணியா
யொப்பிலாவானந்தத்துள்ளொளிபுக்குச்
செப்பவரியசிவங்கண்டுதான்றெளிந்
தப்பரிசாகவமர்ந்திருந்தாரே.

—திருமந்திரம்.

நாணனுமன்புமுன்புநளிர்வரையேறத்தாமும்
பேணுதத்துவங்களென்னும்பெருகுசோபானமேறி
யாணையாஞ்சிவத்தைச்சாரவணைபவர்போலவையர்
நீணிலைமலையையேறிநேர்படச்செல்லும்போது.

—பெரியபுராணம்.

தானத்தைச்செய்துவாழ்வான்சலத்துளேயழுந்துகின்றீர்
வானத்தைவணங்கவேண்டில்வம்மின்கள்வல்லீராகின்
ஞானத்தைவிளக்கையேற்றிநாடியுள்விரவவல்லா
ரூனத்தையொழிப்பர்போலுமொற்றியூருடையகோவே.

—நா, திருவொற்றியூர்.

மெய்யுளேவிளக்கையேற்றிவேண்டளவுயரத்தூண்டி
யுய்வதோருபாயம்பற்றியுகக்கின்றேனுகவாவண்ணா
மைவரையகத்தேவைத்திரவர்களேவலியர்சாலச்
செய்வதொன்றறியமாட்டேன்றிருப்புகலூரனீரே.

—நா, திருப்புகலூர்.

அருளெங்குமானவளவையறியா
ரருளாறுகாமுதானதுந்தோரா
ரருளெங்கருமத்ததிருக்கமுன்னு
ரருளெங்குங்கண்ணனதாரறிவாரே.

—திருமந்திரம்.

கருட்டனுருவங்கருதுமளவிற்
பருவிடந்தீர்ந்துபயங்கெமோபோற்
குருவினுருவங்குறித்தவப்போதே
திரிமலந்தீர்ந்துசிவனவனுமே.

—திருமந்திரம்.

பண்ணினிசையாகிநின்றாய்போற்றி
பாவிப்பார்பாவமறுப்பாய்போற்றி
யெண்ணுமெழுத்துஞ்சொல்லானாய்போற்றி
யென்சிந்தைநீங்காவிறைவாபோற்றி
விண்ணுநிலனுந்தீயானாய்போற்றி
மேலவர்க்குமேலாகிநின்றாய்போற்றி
கண்ணின்மணியாகிநின்றாய்போற்றி
கயிலைமலையானேபோற்றிபோற்றி.

—நா, ஸ்ரீகயிலாயம்.

வழித்தலைப்படுவான்முயல்கின்றே
னுன்னைப்போலென்னைப்பாவிக்கமாட்டேன்
சுழித்தலைப்பட்டநீரதுபோலச்
சுழல்கின்றேன்சுழல்கின்றதென்னுள்ளங்
கழித்தலைப்பட்டநாயதுபோல
வொருவன்கோல்பற்றிக்கறகறவிழுக்கை
யொழித்துநீயருளாயினசெய்யா
யொற்றியூரெனுமூருறைவானே.

—சு, திருவொற்றியூர்.

கோங்கன்னகுவிமுலையாள்கொழும்பணைத்தோட்கொடியிடையை
பாங்கென்னவைத்துகந்தான்படர்சடைமேற்பான்மதியந் [ப்
தாங்கினான்பூம்புகார்ச்சாய்க்காட்டான்றாணிழற்கீ
ழோங்கினாரோங்கினாரெனவுரைக்குமுலகமே.

—ஞா, திருச்சாய்க்காடு.

அடிபேரிற்பாதாளம்பேருமடிகண்
முடிபேரின்மாமுகடுபேரும்—கடக
மறிந்தாடுகைபேரில்வான்றிசைகள்பேரு
மறிந்தாடுமாற்றாதரங்கு.

தாளொன்றாற்பாதாளமூடுருவத்தண்விசும்பிற்
றாளொன்றாலண்டங்கடந்துருவித்—தோளொன்றாற்
றிக்கனைத்தும்போர்க்குந்திறற்காளிகாளத்தி
நக்கனைத்தான்கண்டநடம்.

அடியொன்றுபாதலமேழிற்குமப்புறம்பட்டதிப்பான்
முடியொன்றிவ்வண்டங்களெல்லாங்கடந்ததுமுற்றும்வெள்ளைப்
பொடியொன்றுதோளெட்டுத்திக்கின்புறத்தனபூங்கரும்பின்
செடியொன்றுதில்லைச்சிற்றம்பலத்தான்றன்றிருநடமே.

இப்பரிசியற்றியவ்வுடலிருங்கடலுட்
டெப்புரவென்னுஞ்சுழித்தலைப்பட்டுழி
யாவாவென்றுநின்னருளினைப்பெற்றவர்
காவராயாகியநாதநின்பாத

முந்திச்சென்றுமுறைமையின்வணங்கிச்
சிந்தைக்கூம்பினைச்செவ்விதினிறுத்தி
யுருகியவார்வப்பாய்விரித்தார்த்துப்
பெருகியநிறையெனுங்கயிற்றிடைப்பிணித்துத்
துன்னியசுற்றத்தொடர்க்கயிறறுத்து
மன்னியவொருமைப்பொறியினைமுறுக்கிக்
காமப்பாரெனுங்கடுவெளியற்ற
தூமச்சோதிச்சுடர்க்குறநிறுத்திச்
சுருங்காவுணர்ச்சித்துடுப்பினைத்துழாவி
நெருங்காவளவினீள்கரையேற்ற
வாங்கயாத்திரைபோக்குதிபோலு
மோங்குகடலுடுத்தவொற்றியூரோயே.

—பதினொராந்திருமுறை.

நிலைப்பாடேநான்கண்டதேடீகேளாய்
நெருநலைநற்பகலிங்கோரடிகள்வந்து
தலைப்பாடுங்கண்மலருங்கலக்கநோக்கிக்
கலந்துபலியிடுவேனெங்குங்காணேன்
சலப்பாடேயினியொருநாட்காண்பேனாகிற்
றன்னாகத்தென்னாகமோடுங்கும்வண்ண
முலைப்பாடேபடத்தழுவிப்போகலொட்டே
னொற்றியூருறைந்திங்கேதிரிவானையே.

—நா, திருவொற்றியூர்.

எம்பிரானென்றதேகொண்டென்னுளேபுகுந்துநின்றிங்
கெம்பிரானாட்டவாடியென்னுளேயுழிதர்வேனை
யெம்பிரானென்னைப்பின்னைத்தன்னுளேகரக்குமென்று
லெம்பிரானென்னினல்லாலென்செய்கேனேழையேனே.

—நா, தனித்திருநேரிசை.

தொண்டரஞ்சுகளிறுமடக்கிச்சுரும்பார்மல
ரிண்டைகட்டிவழிபாடுசெய்யுமிடமென்பரால்
வண்டுபாடமயிலாலமான்கன்றுதுள்ளவரிக்
கெண்டைபாயச்சுனைநீலமொட்டலருங்கேதாரமே.

—ஞா, திருக்கேதாரம்.

அஞ்சுமோன்றியாறுவிரிநீறுபூசிமேனியிற்
குஞ்சியாரவந்திசெய்யவஞ்சலென்னிமன்னுமூர்
பஞ்சியாருமெல்லடிப்பணைத்தகொங்கைநுண்ணிடை
யஞ்சொலாரரங்கெடுக்குமந்தணரூரென்பதே.

—ஞா, திருவாரூர்.

பழியுடையாக்கைதன்னிற்பாழுக்கேநீரிறைத்து
வழியிடைவாழமாட்டேன்மாயமுந்தெளியகில்லே
னழிவுடைத்தாயவாழ்க்கையைவராலலைக்கப்பட்டுக்
கழியிடைத்தோணிபோன்றேன்கடவூர்வீரட்டனீரே.

—நா, திருக்கடவூர்வீரட்டம்.

எலும்பாலணியிறையம்பலத்தோனெல்லைசேல்குறுவோர்
நலம்பாவியமுற்றுநல்கினுங்கல்வரைநாடரம்ம
சிலம்பாவடிக்கண்ணிசிற்றிடைக்கேவிலைசெப்பலொட்டார்
சலம்பாவியமுலையின்விலையென்னீகருதுவதே.

—திருக்கோவையார்.

செம்மைவெண்ணீற்றொருமையினாரிரண்டுபிறப்பின்சிறப்பினார்
மும்மைத்தழலோம்பியநெறியார்நான்குவேதமுறைபயின்றார்
தம்மையைந்துபுலனும்பின்சேல்லுந்தகையாரறுதொழிலின்
மெய்ம்மையொழுக்கமேழுலகும்போற்றுமறையோர்விளங்குவது.

போருவருந்தவத்தான்புலிக்காலனா
மருமுனியெந்தையர்ச்சித்துமுள்ளது
பெருமைசேர்பெரும்பற்றப்புலியூரென்
றோருமையாளர்வைப்பாம்பதியோங்குமால்.

அறிவினெல்லையாயதிருத்தில்லையேல்லையமர்ந்திறைஞ்சிப்
பிறிவிலாததிருவடியைப்பெருகுமுள்ளத்தினிற்பெற்றுச்
செறியுஞானபோனகர்வந்தருளும்புகலிசென்றிறைஞ்சி
மறிசேர்கரத்தார்கோயில்பலவணங்கிமகிழ்ந்துவழிக்கொள்வார்.

—பெரியபுராணம்.

மேலே கூறிய தேவாரமுதலியவற்றால், ஆன்மா அருள் எனப் படும் ஞானவிளக்குக்கொண்டு, கருடபாவனைபோலச் சிவோஹம் பாவனைவாயிலாக அறிவுவிரிந்து சிவத்தை நாடி, அச்சிவத்துள்ளே தான் என்று ஒருமுதல் காணப்படுமாறின்றிச் சிவவியாபகத்துள் அடங்கிநிற்றல் உணர்த்தப்பட்டதாம் என்க.

*நிர்க்குணனாய்ச்சின்மலனாய்நித்தியானந்தனாய்த்
தற்பரமாய்நின்றதனிமுதல்வ—னற்புதம்போ
லானுவறிவாயளவிறந்துதோன்றானோ
வானேமுதல்களையின்வந்து.

கண்டதையன்றன்றெனவிட்டுக்கண்டசத்தா
யண்டனையான்மாவிலாய்ந்துணரப்—பண்டணைந்த
வூனத்தைத்தான்விடுமாறுத்தமனினெண்கருட
சானத்திற்றீர்விடம்போற்றான்.

நானவனென்றெண்ணினர்க்குநாடுமுளமுண்டாத
ானேனவொன்றின்றியேதானதுவாய்—நானேனவொன்
றில்லென்றுதானேயெனுமவரைத்தன்னடிவைத்
தில்லென்றுதானுமிறை.

—சிவஞானபோதம்.

இன்றெனக்கருளியிருள்கடிந்துள்ளத்
தெழுகின்றஞாயிறேபோன்று
நின்றநின்றன்மைநினைப்பறநினைந்தே
னீயலாற்பிறிதுமற்றின்மை
சென்றுசென்றணுவாய்த்தேய்ந்துதேய்ந்தொன்றாந்
திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே
யொன்றுநீயல்லையன்றியொன்றில்லை
யாருன்னையறியகிற்பாரே.

—திருவாசகம்.

திரண்டாம்பயனெனுந்திருவருடெளியிற்
சென்றுசென்றணுவாய்த்தேய்ந்துதேய்ந்தொன்றா
மென்றிறையியற்கையியம்புதறகும்.

—சங்கற்பநிராகரணம்.

---

* 'நிர்க்குணனாய்' 'கண்டதை' 'நானவனென்' என்றற்றொடக்கத்த திருவெண்பாக்களின் பொருளைச் "சிவஞானபோதவசனாலங்காரதீப"த்து ௯-ம் சூத்திரத்து உஎ, ௩௩, 1,6,7,8,9-ம் பிரிவுகளினும், ௧௦-ஞ் சூத்திரத்து ௧௩-ம் பிரிவினுங் காண்க.

பந்தமும்பிரிவுந்தெரிபொருட்பனுவற்படிவழிசென்றுசென்றேறிச், சிந்தையுந்தானுங்கலந்ததோர்கலவிதேரியினுந்தெரிவுருவண்ண, மெந்தையுந்தாயும்யானுமேன்றிங்ஙனெண்ணில்பல்லூழிகளுடனாய், வந்தணுகாதுநுணுகியுள்கலந்தோன்மருவிடந்திருவிடைமருதே.

—திருவிசைப்பா.

இங்ஙனம் திராவிடசித்தாந்தசாஸ்திரப்பொருளும் திராவிடவேதப்பொருளும் ஒற்றுமையுற நிற்பதை ஓர்ந்துணர்க. ௯, ௧0—ம் சூத்திரங்களால் துரிய அருட்சிதம்பர எல்லையே அறிவுறுத்தப்பட்டதாம் என்க. வேதமுடிவிலே கூறப்பட்ட தியானயோகமும், ஈண்டுச் சித்தாந்தத்திலே கூறிய ஞானயோகமும் அருட்சிதம்பரவெல்லையினவாய் நிற்றலால், இவ்விரு யோகப்பயனும் ஒன்றாம் என்க.

ஏனைய பதஞ்சலியோகம், ஏகான்மவாத நிர்குணசாங்கியயோக (இராஜயோகம்) முதலியவனைத்தும் மூலப்பிரகிருதிப் புருஷதத்துவத்தின்பாலதாய்ப் பசுநிஷ்டையாய் நிலைத்து, முப்பத்தாறுதத்துவங்களைக் கடந்த அருட்சிதம்பரவெல்லையைத் தலைப்பட்டுச் சிவத்தை அறியமாட்டாமையாலன்றோ,

எண்ணாயிரத்தாண்டுயோகமிருக்கினுங்
கண்ணாரமுதனைக்கண்டறிவாரில்லை
யுண்ணாடியுள்ளேயொளிபெறநோக்கிற்
கண்ணாடிபோலேகலந்திருந்தானே.

என்றார் திருமூலநாயனார்.

---

(௧0௯) திருச்சிற்றம்பலவர் தரிசனத்தினால் நோயெல்லாம் நீங்கும்.

[illegible]

[illegible]

நைதக்ம் ஸேதுமஹோராத்ரே தரதோ நஜரா நம்ருத்யுர்ந ஶோகோந ஸுக்ருதம் நதுஷ்க்ருதம் । ஸர்வே பாப்மானோதோ நிவர்த்தந்தே பஹதபாப்மாஹ்யேஷ ப்ரஹ்மலோகஸ்தஸ்மாத்வா ஏதக்ம் ஸேதும் தீர்த்வாந்தஸ்ஸந்நநந்தோ பவதி வித்தஸ்ஸந்ந வித்தோ பவத்யுபதா பிஸந்நநுபதாபீபவதி தஸ்மாத்வா ஏதக்ம் ஸேதும் தீர்த்வாபிநக்தமஹரேவாபிநிஷ்பத்யதே ஸக்ருத்விபா தோஹ்யேவைஷ ப்ரஹ்மலோகஃ।

"அந்தத் (திருச்சிற்றம்பல) சேதுவைப் பகல் இரவேனும், ஜரையேனும், மரணமேனும், சோகமேனும், நன்மையேனும், தீமையேனும் கடப்பதில்லை; பாவிகளெல்லாம் அங்கிருந்து மீண்டு விடுவர்; இந்தப் பிரமலோகம் பாவத்தினின்று நீங்கியதன்றோ; அதனாற் குருடாயுள்ளோன் இந்தச் சேதுவைக் கடந்து குருடு நீங்கப்பெறுவன்; காயமுற்றோன் காயம் நீங்கப்பெறுவன்; துன்புற்றோன் துன்பம் நீங்கப்பெறுவன்; ஆகலின், இந்தச் சேதுவைக் கடந்தபோது இராவானது பகலாகின்றது; பிரமலோகம் (யாவர்க்கும்) ஒரேமுறையிற் பிரகாசிப்பது" என்றது சாந்தோக்கியம் (அ. ௮. க, உ)

கூர்வாளரக்கன்றன்வலியைக்குறைவித்துச்
சீராலேமல்குசிற்றம்பலமேய
நீரார்சடையானைநித்தலேத்துவார்
தீராநோயெல்லாந்தீர்தறிண்ணமே.

கோணுகணையானுங்குளிர்தாமரையானுங்
காணார்கழலேத்தக்கனலாயோங்கினுன்
சேணார்வாழ்தில்லைச்சிற்றம்பலமேத்த
மாணாநோயெல்லாம்வாளாமாயுமே.

—ஞா, கோயில்.

(௧௦௭) ஆன்மாவை வியாபகமாக்குதற்குச் சிவபெருமான் வசீகரிப்பவர்.

𑌏𑌕𑍋 𑌵𑌶𑍀।

ஏகோ வஶீ।

"(ஆன்மாவின் அறிவை அருண்ஞானத்தினால்) *வசீகரித்து (வியாபகஞ் செய்யும் ஏகர் (சிவபிரான்)" என்று கடோபநிடத (ரு. ௧௨)மும்,

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌶𑍀।

ஸர்வஸ்ய வஶீ।

"அனைத்தையும் வசீகரிப்பவர்" என்று பிருகதாரணியோபநிடத (௪. ௪. ௨௨) மும் கூறுகின்றன.

பிறையார்சடையண்ணல்
மறையார்மருதரை
† நிறையானினைபவர்
குறையாரின்பமே.

—ஞா, திருவிடைமருதூர்.

† நிறைவுவேண்டுவீ
ர்றவனன்னியூர்
மறையுளான்கழற்
குறவுசெய்ம்மினே.

—ஞா, திருவன்னியூர்.

(௧௦௮) ஆன்மா முத்திதசையிலே சிவனது அபகதபாப்மத்துவாதி (சர்வஞ்ஞத்துவாதி) எண்குணங்களைச் சாமியமாக (ஒப்பாக) அடைதல்.

𑌨𑌿𑌰𑌞𑍍𑌜𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌮𑍁𑌪𑍈𑌤𑌿।

நிரஞ்ஜநஃ பரமம் ஸாம்யமுபைதி।

"நிரஞ்சனனாய் ஆன்மா பரமசாமியத்தை அடைகின்றான்" என்று முண்டகோபநிடத (௩. ௧. ௩) மும்,

---

* வசிப்பவரும்வியாபகத்தனமலந்தபமுத்தியடைவ—திருத்தணிகைப் புராணம். † நிறைவு—வியாபகம்.

𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌶𑍍𑌶𑌿𑌵 𑌸𑌮𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍।

முக்தஶ்ஶிவ ஸமோபவேத்।

"முக்தன் சிவசாமியமுறுகின்றான்" என்றும்,

𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌸𑌮𑌾𑌨𑌤𑌾।

ஸாத்யம் ஶிவஸமாநதா।

"சாதிக்கற்பாலது சிவசாமியம்" என்றும் வாயுசங்கிதையும்,

𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿।
𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌸𑌂𑌪𑌰𑍍𑌕𑌾𑌤𑍍𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌨𑍀𑌵 𑌤𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌤𑌃।
𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌰𑌮𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌵𑌚𑌨𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌫𑍁𑌟𑌮𑍍।
𑌤𑌥𑌾𑌚 𑌶𑌿𑌵𑌵𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌿𑌕𑌾𑌃।
𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌸𑌂𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌪𑌕𑍍𑌷𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌿𑌤𑌃॥

ஈஶ்வராத்தத்குணாஸ்ஸர்வே ஸம்க்ரமந்தே ததாத்மநி।
புண்யபூருஷ ஸம்பர்க்காத்புண்யாநீவ ததோந்யத:।
புண்யம் ஸம்க்ரமதே பும்ஸாமித்யாதி வசநாத்ஸ்புடம்।
ததாச ஶிவவந்முக்தாஸ் ஸர்வஜ்ஞத்வாதி தார்மிகா:।
இத்யேவம் குணஸம்க்ராந்த ஸாம்யபக்ஷோ நிரூபித:॥

"சிவபெருமானினின்று அக்குணமனைத்தும் அப்போது ஆன்மாவிற் சங்கிரமிக்கின்றன; புண்ணியபுருஷசம்பர்க்கத்தினுற் புண்ணியங்கள் ஒருவனுக்கு எய்துமாறுபோல என்றதற்றொடக்கத் தவற்றால் வெளிப்படை; அங்ஙனமே சிவபெருமானைப்போல முக்தராயினோரும் சர்வஞ்ஞத்துவாதி குணங்களையுடையராயினர்; இங்ஙனம் குணங்கள் ஆன்மாவிற் சங்கிரமிக்கும் என்னும் சாமிய பக்ஷம் நிரூபிக்கப்பட்டது" என்று சித்தாந்தவிவேகமும் உரைக்கின்றன.

பிரஹ்மசூத்திரசைவபாஷ்யத்து ஆவிருத்தியதிகரணத்திற் கூறியாங்கு சிவபாவனை செய்தலாற் சிவசாமியம் ஆன்மாவுக்கு எய்தும். இதனை ௧௦௫-ம் இலக்க யோக விஷயத்தினுங் காண்க.

பத்திப்பேர்வித்திட்டேபரந்தவைம்புலன்கள்வாய்ப்
பாலேபோகாமேகாவாப்பகையறும்வகைநினையா
முத்திக்கேவிக்கத்தேமுடிக்குமுக்குணங்கள்வாய்
மூடாவூடாநாலந்தக்கரணமுமொருநெறியாய்ச்
சித்திக்கேவித்திட்டுத்திகழ்ந்தமெய்ப்பரம்பொருள்
*சேர்வார்தாமேதானகச்செயுமவனுறையுமிடங்
கத்திட்டோர்சட்டங்கங்கலந்திலங்குநற்பொருள்
காலேயோவாதார்மேவுங்கழுமலவளநகரே.

—ஞா, திருக்கழுமலம்.

பண்ணினிசையாகிநின்றாய்போற்றி
பாவிப்பார்பாவமறுப்பாய்போற்றி
யெண்ணுமெழுத்துஞ்சொல்லானாய்போற்றி
யென்சிந்தைநீங்காவிறைவாபோற்றி
விண்ணுநிலனுந்தீயானாய்போற்றி
மேலவர்க்குமேலாகிநின்றாய்போற்றி
கண்ணின்மணியாகிநின்றாய்போற்றி
கைலைமலையானேபோற்றிபோற்றி.

—நா, ஸ்ரீகயிலாயம்.

வழித்தலைப்படுவான்முயல்கின்றே
னுன்னைப்போலென்னைப்பாவிக்கமாட்டேன்
சுழித்தலைப்பட்டநீரதுபோலச்
சுழல்கின்றேன்சுழல்கின்றதென்னுள்ளங்
கழித்தலைப்பட்டநாயதுபோல
வொருவன்கோல்பற்றிக்கறகறவிழுக்கை
யொழித்துநீயருளாயினசெய்யா
யொற்றியூரெனுமூருறைவானே.

—சு, திருவொற்றியூர்.

---

* "சேர்வார்தாமேதானகச்செயுமவன்" என்பது தம்மை இடைவிடாது தியானிப்போரை எண்குணங்களானிறைத்துத் தன்வண்ணமாகச் செய்பவர் எனப் பொருள்படும். இதனல் ஆன்மா சிவமாதல் வெளிப்படை.

பொன்வண்ணமெவ்வண்ணமவ்வண்ணமேனிபொலிந்திலங்கு
மின்வண்ணமெவ்வண்ணமவ்வண்ணம்வீழ்சடைவெள்ளிக்குன்றந்
தன்வண்ணமெவ்வண்ணமவ்வண்ணமால்விடைதன்னைக்கண்ட
வென்வண்ணமெவ்வண்ணமவ்வண்ணமாகியவீசனுக்கே.

—பதினொராந்திருமுறை.

தன்னையறிவித்துத்தான்றனைச்செய்தானைப்
பின்னைமறத்தல்பிழையலது—முன்னவனே
தானேதானச்செய்துந்தைவமென்றுந்தைவமே
மானேதொழுகைவலி.

—சிவஞானபோதம்.

---

(௧௦௬) ஞானயோகிகள் சிவலோகஞ் செல்லும் நெறி.

𑌤𑍇 𑌯 𑌏𑌵𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 𑌯𑍇 𑌚𑌾𑌮𑍀 𑌅𑌰𑌣𑍍𑌯𑍇 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇 𑌤𑍇𑌰𑍍𑌚𑌿𑌰𑌭𑌿𑌸𑌂𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌅𑌰𑍍𑌚𑌿𑌷𑍋𑌹𑌰𑌹𑍍𑌨 𑌆𑌪𑍂𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌪𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌪𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌷𑌣𑍍𑌮𑌾𑌸𑌾𑌨𑍁𑌦𑌙𑍍𑌙𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌏𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌸𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌲𑍋𑌕𑌾𑌦𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑍈𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌵𑍈𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌮𑌾𑌨𑌸 𑌏𑌤𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍𑌗𑌮𑌯𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌪𑌰𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌵𑌤𑍋 𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃।

தே ய ஏவமேதத்விதுர் யேசாமீ அரண்யே ஶ்ரத்தாக்ம் ஸத்யமுபாஸதே தே அர்ச்சிரபிஸம்பவந்தி அர்ச்சிஷோஹராஹ்ந ஆபூர்யமாண பக்ஷமாபூர்யமாணபக்ஷாத்யாந் ஷண்மாஸாநுதஙாதித்ய ஏதி மாஸேப்யோ தேவலோகம் தேவலோகாதாதித்யமாதித்யாத் வைத்யுதம் தாந்வைத்யுதாந் புருஷோ மாநஸ ஏத்ய ப்ரஹ்மலோகாந் கமயதி தேஷு ப்ரஹ்மலோகேஷு பரா: பராவதோ வஸந்தி தேஷாம் நபுநராவிருத்தி:।

"பஞ்சாக்கினிவித்தை அறிந்தவர்களும், வனத்திலிருந்து பக்திஞானம்வாயிலாக உபாசிப்பவர்களும், ஒளியை அடைந்து, இதிலிருந்து பகலை அடைந்து, இதிலிருந்து பூருவபக்கமடைந்து, இதிலிருந்து உத்தராயணமடைந்து, இதிலிருந்து தேவலோகத்தை அடைந்து, இதிலிருந்து ஆதித்தியலோகத்தை அடைந்து, இதிலிருந்து மின்னலை அடைய, அங்கே ஓர் அமானவன் வந்து அவர்களைப் பிரஹ்மலோகத்துக்கு (சிவலோகத்துக்கு) நடாத்தச் சென்று அங்கே போய்ப் பெரியோராய் நீடு வசிக்கின்றார்; அவர்களுக்குப் புநராவர்த்தி இல்லை" என்று பிருகதாரணியோபநிடதம் (அ.௨.கரு) கூறுகின்றது.

ஸூர்யத்வாரேண தே விரஜாঃ ப்ரயாந்தி।

ஸூர்ய த்வாரேண தே விரஜாঃ ப்ரயாந்தி।

"அவர்கள் துகளிலராய்க் கதிரோன் வழியே செல்கின்றார்கள்" என்று முண்டக (க. ௨. கக) சுருதியும்,

ஊர்த்வமேகঃ ஸ்திதஸ் தேஷாம் யோ பித்வா ஸூர்யமண்டலம்।
ப்ரஹ்மலோகமதிக்ரம்ய தேந யாதி பராம் கதிம்॥

ஊர்த்வமேகঃ ஸ்திதஸ் தேஷாம் யோ பித்வா ஸூர்யமண்டலம்।
ப்ரஹ்மலோகமதிக்ரம்ய தேந யாதி பராம் கதிம்॥

"அவைகளுள்ளே ஒன்று மேற்கொண்டு சூரியமண்டலத்தைப் பிளந்து போகின்றது; அதனால் அவன் பிரஹ்மலோகத்தை அடைந்து மேலான கதியை அடைகின்றான்" என்று யாஞ்ஞவற்கிய ஸ்மிருதியுங் கூறுகின்றன.

ஆதிக்கணுன்முகத்திலொன்றுசென்று
வல்லாதசொல்லுரைக்கத்தன்கைவாளாற்
சேதித்ததிருவடியைச்செல்லநல்ல
சிவலோகநெறிவகுத்துக்காட்டுவோனை
மாதிமையமாதொருகூறுயினனை
மாமலர்மேலயனேடுமாலுங்காணு
நாதியைநம்பியைநள்ளாற்றானை
நானடியேனினைக்கப்பெற்றுய்ந்தவாறே.
—நா, திருநள்ளாறு.

அங்கதிரோனவனையண்ணலாக்கருதவேண்டா
வெங்கதிரோன்வழியேபோவதற்கமைந்துகோண்மி
னங்கதிரோனவனையுடன்வைத்தவாதிமூர்த்தி
செங்கதிரோன்வணங்குந்திருச்சோற்றுத்துறையனாரே.
—நா, திருச்சோற்றுத்துறை

(௧௧0) சிவபெருமானுக்குள்ள ஸ்திரமாகிய மூர்த்தங்கள்போல, உபாசகர் சிவலோகத்திற் கொள்ளும் உருவங்களும் கேடில்லாதன.

𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑍇𑌭𑌿𑌰𑌙𑍍𑌗𑍈𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌰𑍂𑌪 𑌉𑌗𑍍𑌰𑌃।

ஸ்திரேபிரங்கைஃ புருரூப உக்ரஃ।

—இருக்குவேதம், ௨. ௩௩. ௯.

"உக்கிரர் (சிவபெருமான்) ஸ்திரமாகிய அங்கங்களோடு பல ரூபமுடையர்."

𑌆𑌦𑌾𑌵𑍇𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌕𑍃𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌨𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌃।
𑌕𑍃𑌪𑌯𑍈𑌵 𑌮𑌹𑍇𑌶𑍇𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌲𑍋𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌮𑍍।
𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚𑍈𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑍇𑌭𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌹𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃।
𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌹𑍇𑌤𑍁𑌸𑍍𑌸𑌾𑌵𑌯𑌵𑌾𑌦𑌿𑌕𑌃।
𑌨 𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌤𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌰𑍍𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃।
𑌅𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌹𑌿 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑍈𑌰𑍍𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌞𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌕𑌥𑌮𑍍।
𑌕𑍃𑌤𑍋𑌪𑌹𑌤𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌷𑍍𑌟𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾 𑌅𑌨𑌾𑌕𑍃𑌤𑍇𑌃॥

ஆதாவேவாத்மமோக்ஷார்த்தம் ஸ்வீக்ருதா விபுநா த்விஜாஃ।
க்ருபயைவ மஹேஶேந தத்தத்காலோசிதம் த்ருவம்।
ஸ்திராஶ் சைதாஃ ஸ்திரஸ்யாஸ்ய ஸ்திரேபிரிதிஹி ஶ்ருதிஃ।
ஸ்வதந்த்ரஶக்திமத்யஸ்மிந்ஹேதுஸ் ஸாவதிவாதிகஃ।
ந திஷ்டத்யப்ரதிஷ்டாநாத் தர்க்கஸ்யச விஶேஷதஃ।
அதோ'ந்யதாஹி வேதாந்தைர் வீர்யாணஞ்ச ஸ்ம்ருதிஃ கதம்।
க்ருதோபஹதபாப்மத்வாத்யஷ்டதர்மா அநாக்ருதேஃ॥

—உபதேசகாண்டம்.

"ஆதியிலே ஆன்மா மோக்ஷமடையும்பொருட்டு அவ்வக் காலங்களுக்கியைய வியாபகராகிய சிவபெருமானால் (மகேசுவர மூர்த்தங்கள்) நிச்சயமாய்க் கிருபையினோடு கொள்ளப்பட்டன;

அவர் ஸ்திரர் (நித்தியர்) ஆதலின் அவரது மூர்த்தங்களும் ஸ்திரமாயுள்ளன என்று கூறிற்றுச் சுருதி; சுவதந்திர சக்தியையுடைய இந்தச் சிவபெருமானிடத்துக் காலவரைக்குட்பட்டவர் என்று ஊகிக்கும் தர்க்கமானது விசேஷமாய் அநுமானத்துக்கு நில்லாமை பற்றி நிலைக்கமாட்டாது; இங்ஙனமல்லாவிடின் உபநிடதங்களால் வீரியங்களுடையவர் என்றும், அபகதபாப்மத்துவாதி (சாந்தோக்கியோபநிடதம், அ. க. ரு) எண்குணங்களுடையர் என்றும் சுருதிகூறுதற்கு இடம் எங்ஙனமாம்?

> கரையார்கடனாகைக்காரோணமமேய
> நரையார்விடையானைநவிலுஞ்சம்பந்த
> னுரையார்தமிழ்மாலைபாடும்மவரெல்லாங்
> *கரையாவுருவாகிக்கலிவானடைவாரே.

—ஞா, திருநாகைக்காரோணம்.

(கககக) இரு பற்றும் அற்றவர்க்குச் சிவபெருமான் அத்துவிதமாதல்.

𑌸𑍋𑌽𑌧𑍍𑌵𑌨𑌃 𑌪𑌾𑌰𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌪𑌦𑌮𑍍।

ஸோத்வந: பாரமாப்நோதி தத்விஷ்ணோ: பரமம் பதம்।

"அவன் அத்துவாவின் கரையை அடைகின்றான்; அது சிவனாது (பரமாகாய) பரமபதம்" என்று கடவல்லியுபநிடத (௩. ௯) மும்,

𑌕𑌲𑌾𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌚 𑌭𑍁𑌵𑌨𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌪𑌦𑌮𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍍।
𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌮𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌷𑌡𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌪𑌠𑍍𑌯𑌤𑍇॥

கலாதத்வஞ்ச புபநம் வர்ணம் பதமத: பரம்।
மந்த்ரஸ்சேதி ஸமாஸேந ஷடத்வா பரிபட்யதே॥

"கலை, தத்துவம், புவனம், வர்ணம், பதம், மந்திரம் என்னும் ஆறும் தொகுப்புற ஷடத்துவா எனப்படுகின்றது" என்றும்,

---

* ஸ்திரமாகிய வடிவம்.

𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌧𑍍𑌵𑌾𑌚 𑌪𑌦𑌾𑌧𑍍𑌵𑌾𑌚 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌧𑍍𑌵𑌾𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌤𑌃।
𑌭𑍁𑌵𑌨𑌾𑌧𑍍𑌵𑌾𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌲𑌾𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌚𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍।

மந்த்ராத்வாச பதாத்வாச வர்ணாத்வாசேதி ஸப்ததஃ।
புவநாத்வாச தத்வாத்வா கலாத்வா சார்த்ததஃ க்ரமாத்॥

"மந்திரம், பதம், வர்ணம் என்பன சப்தாத்துவா எனவும், புவனம், தத்துவம், கலை என்பன அர்த்தாத்துவா எனவும் படும்" என்றும் வாயுசங்கிதையும் கூறுகின்றது.

இதனால் மந்திரமுதலிய மூன்றும் ஒலி வடிவம், எனவும், புவனமுதலிய மூன்றும் பொருள் வடிவம் எனவும் ஓர்க.

இவற்றுட் புவனம் தத்துவத்தைப்பற்றி நிற்கும்; தத்துவம் கலையைப்பற்றி நிற்கும். வர்ணம் பதம் மந்திரம் என்னும் (ஒலிவடிவாகிய) மூன்று அத்துவாக்களும் (பொருள்வடிவாகிய) புவனத்திற்றோன்றிய சரீரங்களைப்பற்றி நிற்கும். இதுபற்றியே, சர்வாத்துமசம்புசிவாசாரியர்

(𑌵𑌰𑍍𑌣𑌪𑌦𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌵𑌾𑌨𑌃 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌰𑍂𑌪𑌾𑌃) 𑌏𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌭𑍁𑌵𑌨𑌾𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌵𑌾𑌨𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇। 𑌏𑌵𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌲𑌾𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇। 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌪𑌦𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌵𑌾𑌨𑍋 𑌭𑍁𑌵𑌨𑌜𑌶𑌰𑍀𑌰𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇॥

(வர்ணபத மந்த்ராத்மகஸ்த்ரயோத்வாநஸ்ஸப்தரூபா:) ஏதேஷு புவநாத்வா தத்வாத்வாநமாஸ்ரித்ய வர்த்ததே । ஏவம் தத்வம் கலாமாஸ்ரித்ய வர்த்ததே । வர்ணமதமந்த்ரத்ரயோத்வாநோ புவநஜஸரீராபேக்ஷயா வர்த்தந்தே॥

என்று கூறினர்.

இந்த ஆறு அத்துவாக்களும் ஆன்மாக்களுக்குப் பந்தமாயிருக்கும். இந்தப் பொருள் ஒலிவடிவினவாய அத்துவாக்கள் ஆன்மாக்களுக்குப் பந்தமானமைக்குக் காரணம் என்னை எனிற் கூறுதும்:—

ஆன்மாவைச் செம்பிற் களிம்புபோல அநாதிக்கண்ணே பந்தித்தது மூலமலமோகம். இந்த மூலமலமோகமானது பெரிய

அந்தகாரத்தையும் ஊழிகாலத்துக் கதிரொளி என்னுமாறு மிகவும் அவாவே சொரூபமாயுள்ளது. இந்த மோகமாகிய அவாவானது புகழ்ப்பற்றும் பொருட்பற்றும் என இருவகைப்படும். புகழ்ப் பற்றானது ஒலியைப்பற்றியது; பொருட்பற்றானது பொருளைப் பற்றியது. வண்ணான் ஆடையின் அழுக்கைச் சாணம் உவர்மண் முதலிய அழுக்கைக்கொண்டு நீக்குமாறு போல, சிவபெருமான் ஆன்மாவைப்பற்றிய புகழாசை பொருளாசை என இருதிறப் பட்ட மூலமலத்தை ஒலிவடிவும் பொருள்வடிவுமாகிய மாயையமல மாகிய இருபிரகாரத்ததாகிய அத்துவாவை மருந்தாகக்கொண்டு தீர்ப்பார். ஆன்மாவுக்கு இருவினையொப்பு மலபரிபாகம் என்பன சிவபுண்ணியமிகுதியினால் எய்திய காலத்து, ஞானசாரியர்வாயி லாக அத்துவசுத்தி செய்யப்பெற்று அவ்வான்மாவானது 'புகழ்ச் சியைக்கடந்தபோகமே' என்று அருளிச்செய்யப்பட்டவாறு பொ ருட்சார்பு புகழ்ச்சார்பாகி இருபற்றும் அற்றுப்போகத் தன்னி டத்துச் சிவம் இரண்டற நிற்றலாகிய அத்துவிதபரபோகம் விளை யப்பெறும். பட்டினத்தடிகள் இருவகை அத்துவாக்களின் எல் லையையும் அருட்கண்ணாற் கடந்து, அதுகாரணமாக அறிவுஞ் செயலுமிழந்து, அதனாற் றம்மை மறந்துசிவத்தை நாடி நிற்கும் அன்பருள்ளக்கண்ணுக்கு அச்சிவம் புலப்படும் என்று கொண்டே,

உரையின்வரையும்பொருளினளவு
மிருவகைப்பட்டவெல்லையுங்கடந்து
தம்மைமறந்துநின்னைநினைப்பவர்
செம்மைமனத்தினுந்தில்லைமன்றினுநட
மாடுமேம்பலவாண......

---பதினொராந்திருமுறை.

என்றருளிச்செய்தார். ஈண்டு உரை என்றது சப்தாத்துவா வையும், பொருள் என்றது அர்த்தாத்துவாவையும் சுட்டியவாம் என்க.

வெற்றவேயடியாரடிமிசைவீழும்விருப்பினன்வெள்ளைநீறணியுங்
கொற்றவன்றனக்குமந்திரியாயகுலச்சிறைகுலாவிநின்றேத்து
மொற்றைவெள்விடையனும்பரார்தலைவனுலகினிவியற்கையையொ
*டற்றவர்க்கற்றசிவனுறைகின்றவாலவாயாவதுமிதுவே. [ழிந்திட்

—ஞா, திருவாலவாய்.

---

* புகழ்ப்பற்று பொருட்பற்று என்னும் இருவகைப்பற்றும் அற்றவரி டத்தில் இரண்டற்று அத்துவிதமாய் விளங்குபவர் சிவபெருமான்.

அப்பொற்பதிவாழ்வணிகக்குலத்தான்றதொன்மைச்
செப்பத்தகுசீர்க்குடிசெய்தவஞ்செய்யவந்தா
ரேப்பற்றினையுமறுத்தேறுகைத்தேறுவார்தாண்
மெய்ப்பற்றேனப்பற்றிவிடாதவிருப்பின்மிக்கார்.

அப்பொற்பதியினிடைவேளாண்குலத்தைவிளக்கவவதரித்தார்
செப்பற்கரியபெருஞ்சீர்த்திச்சிவனார்செய்யகழற்பற்றி
யேப்பற்றினையுமறவேறிவாரெல்லைதெரியவொண்ணுதார்
மெய்ப்பத்தர்கள்பாற்பரிவுடையாரெம்பிரானார்விறன்மிண்டர்.

—பெரியபுராணம்.

(கக௨) ஞானம்.

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌹𑌿 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌯𑌮𑍍।
𑌪𑌶𑍁𑌪𑌾𑌶𑌪𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌶𑌿𑌵𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍।
𑌪𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑌦𑌾𑌶𑌿𑌵𑍋 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑍋 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌧𑌿𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌸𑍌 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌕𑌾𑌰𑌕𑌃॥

ஸர்வேஷ்வேவ ஹி ஶாஸ்த்ரேஷு ஜ்ஞேயம் வஸ்து சதுஷ்டயம்।
பஶுபாஶபதிஶ்சைவ ஶிவஶ்சேதி யதாக்ரமம்।
பதிஸ் ஸதாஶிவோ ஜ்ஞேயோ மந்த்ராத்மா மந்த்ரவிக்ரஹ:।
ஸர்வமந்த்ராதிபஶ்சாஸௌ ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரகாரக:॥

"சர்வசாஸ்திரங்களினும் பசு பாசம் பதி சிவம் என்னும் நான்கு வஸ்துக்களும் கிரமமாக அறியற்பாலன; பதியாவார் சதாசிவர்; இவர் மந்திரான்மாவும், மந்திரவடிவினரும், சர்வமந்திரங்களுக்கும் அதிபரும், சிருஷ்டி (ஸ்திதி) சங்கார (திரோபவ அநுக்கிரகம்) என்னும் பஞ்சகிருத்தியங்களைச் செய்பவருமாயுள்ளார்" என்று சர்வஞ்ஞானோத்தரம் கூறுகின்றது.

[illegible]
[illegible]
[illegible]

அர்வாக் தேவா அஸ்ய விஸர்ஜநேநாதா கோ வேத யத ஆபபூவ | யோஸ்யாத்யக்ஷ: பரமே வ்யோமந் ஸோ அங்கவேத யதிவா நவேத ||

—இருக்குவேதம், ௧௦. ௧௨௯. ௬. ௭.

"தேவர்கள் உலக சிருஷ்டிக்குப் பின்னர்த்தான் உளராயினர்கள்; அங்ஙனமாயின் அது எங்கிருந்து உளதாயிற்று என்று யார் அறிவார்" என்று வினவி, "பரமவியோம (திருச்சிற்றம்பல)த்தின்கண்ணே எவர் பிரபஞ்சத்துக்கு அத்தியக்ஷராய் (அதிபதியாய்) நின்றாரோ, அவரே அதனை அறிவார்; மற்றெவரும் அறியார்" என்று உத்தரம் இறுத்தது இருக்குவேதம். இதனாற் சிருஷ்டியாதி பஞ்சகிருத்தியஞ் செய்பவர் பரமவியோமத்திலுள்ள அத்தியக்ஷர் என்று பெறப்படுகின்றது. அந்த அத்தியக்ஷர் யாரெனின்,

𑌯 𑌏𑌷𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑍃𑌦𑌯 𑌆𑌕𑌾𑌶𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌶𑍇𑌤𑍇
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌶𑍀 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑍇𑌶𑌾𑌨𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿
𑌪𑌤𑌿𑌃।

ய ஏஷோந்தர்ஹ்ருதய ஆகாஶஸ்தஸ்மிம்சேதே ஸர்வஸ்யவஶீ ஸர்வஸ்யேஶாநஸ் ஸர்வஸ்யாதிபதி:|

"எது இதயத்துள் ஆகாயமாய்த் (திருச்சிற்றம்பலமாய்) இருக்கின்றதோ, அதில் அனைத்தையும் வசீகரிப்பவரும், அனைத்துக்கும் அதிபதியும் அனைத்துக்கும் ஈசானருமாயினர் அயர்கின்றார்" என்று பிருகதாரணியம் கூறுமாற்றால், பரமவியோமத்தினர் ஈசானர் என்று பெறப்படுகின்றது. அந்த ஈசானர் யாரெனின்,

𑌈𑌶𑌾𑌨𑌂 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌚 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍𑌧𑍍𑌰𑍇 𑌶𑌿𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑍇𑌤𑍍।
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌰𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌤𑌿𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃।
𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌕𑌃 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌜𑌗𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍁𑌃॥

ஈஶாநம் ந்ருத்தரூபந்து பஞ்சமந்த்ராத்மகம் பரம்|
ப்ரஹ்மரந்த்ரே ஶிவம் வித்யாதூர்த்வே ந்ருத்தம் விசிந்தயேத்|
த்வாதஶாந்தாத் பரோ யஸ்மாததிஸூக்ஷ்மஸ்திதோ விபு:|
ஆநந்தந்ருத்தகஸ் ஸாக்ஷாத் தேவதேவோ ஜகத்குரு:||

"பஞ்சமந்திரான்மகபாராகிய ஈசானரைத் தாண்டவேசுவரர் என்றும், பிரமரந்திரத்திலே (சாதாக்கியதத்துவச்) சிவன் உளராயினர் என்றும் அறிக; அவர்க்கு மேலுள்ள (சமஷ்டிரூப சதாசிவ) தாண்டவேசுவரரைத் தியானிக்க; துவாதசாந்தத்துக்கு மேலுள்ளாராதலில் அவர் அதிசூக்குமவடிவினர் என்று அறிகின்றார்கள்; அவர் நேரே தேவதேவரும், ஜகத்குருவுமாகிய ஆனந்ததாண்டவேசுரராம்" என்று காரணாகமம் கூறுகின்றது. ஆகவே, இருக்குவேதத்துக் கூறப்பட்ட பரமாகாயத்து அத்தியக்ஷர் சூக்குமவடிவினராகிய சமஷ்டிரூப மகாசதாசிவ தாண்டவேசுரராம் என்க.

𑌶𑌿𑌵𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌰𑌂𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍀𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌰𑌞𑍍𑌜𑌨𑌃।
𑌨𑌿𑌰𑌾𑌮𑌯𑍋 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌧𑌾𑌰𑍋 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌰𑍂𑌪𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃॥

ஶிவவஸ்து பரம்தஸ்மாந்மந்த்ராதீதோ நிரம்ஜநஃ।
நிராமயோ நிராதாரோ வர்ணரூபவிவர்ஜிதஃ॥

"சிவப்பொருளானது பரவடிவாகும்; ஆகலின், அவ்வஸ்து மந்திராதீதமாய், மலமிலதாய், நிராமயமாய், நிராதாரமாய், வர்ணம் வடிவம் இல்லாததாயுள்ளது. ஆகவே, மாயாவாதிகளது விமல சத்துவப்பிரதான மூலப்பிரகிருதி மாயோபாதிகனும் கற்பித ஆபாசனுமாகிய தாழ்ந்த ஈசுரசகுணவழிபாட்டினுயர்ந்து, (சர்வ சாரமுதலிய ஏகான்மவாதோபநிடதப்பிரகாரம்) மூலப்பிரகிருதி கடந்துள்ள ஆன்மப்பிரமசிவம் வேறு என்றும், மூலப்பிரகிருதி கடந்து, அதற்கப்பாலுள்ள சூக்குமப்பிரகிருதி கடந்தப்பாலுள்ள பரப்பிரகிருதிப்பாலராய், நித்தியராய், சூக்குமவடிவினராயுள்ள திருச்சிற்றம்பலவரது ஸ்தானத்தில் உயர்ந்த அகண்டாகார நித்தவியாபக சச்சிதானந்தப்பிழம்பாக ஈண்டுக் கூறப்பட்ட அதிகாரவர்ச்சித சிவப்பொருள் வேறு என்றும் ஓர்க.

மைப்படிந்தகண்ணாளுந்தானுங்கச்சி
　　மயானத்தான்வார்சடையானென்னினல்லா
*னொப்புடையனல்லனொருவனல்ல
　　னோரூரனல்லனோருவமனில்லி
யப்படியுமந்நிறமுமவ்வண்ணமு
　　மவனருளேகண்ணாகக்காணினல்லா
லிப்படியனிந்நிறத்தனிவ்வண்ணத்த
　　னிவனிறைவனேன்றெழுதிக்காட்டொணாதே.

—நா, வினாவிடைத்திருத்தாண்டகம்.

---

*ஒப்புடையனல்லன் என்றற்றொடக்கத்தவற்றாற் சிவத்தின் சொரூப நிலை உணர்த்தப்பட்டது.

இன்னவுருவின்னநிறமேன்றறிவதேலரிதுநீதிபலவுந்
தன்னவுருவாமெனமிகுத்ததவனீதியொடுதானமர்விட
முன்னைவினைபோய்வகையினுன்முழுதுணர்ந்துமுயல்கின்றமுனிவர்
மன்னவிருபோதுமருவித்தொழுதுசேரும்வயல்வைகாவிலே.

—ஞா, திருவைகாவூர்.

கோள்ளுங்கில்லெனையன்பரிற்கூய்ப்பணி
கள்ளும்வண்டுமறுமலர்க்கொன்றையா
னள்ளுங்கீழுளுமேலுளும்யாவுளு
மேள்ளுமெண்ணெயும்போனின்றவேந்தையே.

—திருவாசகம்.

ஆயினும்பெரியாரவரென்பது
மேய்விவ்வியல்பேயன்றிவிண்முதற்
பாயபூதங்கள்பல்லுயிரண்டங்க
ளேயும்யாவுமிவர்வடிவென்றதாம்.

பின்புமாரறிவாரவர்பெற்றியை
யென்பதியாருணர்வானுஞ்சென்றெட்டொணு
மன்பெருந்தன்மையாரெனவாழ்த்திஞு
ரன்புசூழ்சண்பையாண்டகையாரவர்.

—பெரியபுராணம்.

𑌤𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌂 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌂 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍍।
𑌅𑌸𑍍𑌮𑌦𑌾𑌦𑍍𑌯𑌮𑌰𑍈𑌰𑍍𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌂 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌭𑌿𑌃।
𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌮𑌵𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍।
𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑍈𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑍈𑌰𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑍈𑌰𑍍𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍈𑌃।
𑌬𑌹𑍁𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌤𑌮𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍।
𑌶𑌿𑌵𑍇 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨𑌸𑌨𑍍𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌤𑌯𑌾 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇॥

ததிதம் த்ரிவிதம் ரூபம் ஸ்தூலம் ஸூக்ஷ்மம் தத: பரம்|
அஸ்மதாத்யமரைர் த்ருஶ்யம் ஸ்தூலம் ஸூக்ஷ்மந்து யோகிபி:|
தத: பரந்து யந்நித்யம் ஜ்ஞானமானந்தமவ்யயம்|
தந்நிஷ்டை ஸ்தத்பரைர்பக்தைர் த்ருஶ்யந் தத்ரூபமாஸ்திதை:|
பஹுநாத்ர கிமுக்தேந குஹ்யாத் குஹ்யதமம் பரம்|
ஶிவே பக்திர் நஸந்தேஹஸ்தயா யுக்தோ விமுச்யதே||

"சிவபெருமானுக்கு ஸ்தூலவடிவம், சூக்குமவடிவம், பரவடிவம் என மூவடிவங்கள் உள்ளன; திருசியமாகிய ஸ்தூலவடிவம் அமரர்களாகிய எங்களானும், சூக்குமவடிவம் (வைதிகபாசுபத)ஞானயோகிகளானும், ஞானானந்த அவ்வியயமாகிய அந்தப் பரவடிவம் சிவநிஷ்டர்களாய், சிவபரர்களாய், சிவாஸ்திகர்களாயுள்ள பக்தர்களாலும் காணற்பாலன; ஈண்டு அதிகஞ்சொல்லி என்! பரவடிவம் மறைவினும் மறைவாய் உள்ளது; எவனுக்குச் சிவனிடத்திலே அன்பு சந்தேகமின்றி உளதோ, அவன் அவ்வன்பினேடியைந்து வீடுறுகின்றான்" என்றது சிவபுராணம். சர்வஞ்ஞானோத்தரத்திற் கூறப்பட்ட அதிகாரவர்ச்சித சிவப்பொருளின் சொரூபமே ஈண்டு பரவடிவம் எனப்பட்டது. இது கேவலாவஸ்தை சகலாவஸ்தை என்னும் இரண்டும் நீங்கியவிடத்தே எய்தற்பாலது.

𑌨𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌨 𑌪𑍂𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌨𑍈𑌵𑌚 𑌨𑍈𑌵𑌚।

𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑌂 𑌪𑍂𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌦𑌿𑌵𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌𑌚 𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍।

நக்தே பூஜயேத் தேவம் ராத்ரௌ நைவச நைவச।

ஸந்ததம் பூஜயேத் தேவம் திவாராத்ரௌச வர்ஜயேத்।

"பகல் எனப்படும் சகலாவஸ்தையிற் சிவனை வழிபடற்க; இரவு எனப்படும் கேவலாவஸ்தையில் அவரை வழிபடற்க; பின் கேவலசகலமொழிந்து எஞ்ஞான்றும் சுத்தாவஸ்தையில் அவரை வழிபடுக" என்று கூறிற்றுச் சிவாகமம்.

உறவியுமின்புறுசீருமோங்குதல்வீடெளிதாகித்
துறவியுங்கூட்டமுங்காட்டித்துன்பமுமின்பமுந்தோற்றி
*மறவியஞ்சிந்தனைமாற்றிவாழவல்லார்தமக்கென்றும்
பிறவியறுக்கும்பிரானார்பெரும்புலியூர்பிரியாரே.

—ஞா, திருப்பெரும்புலியூர்.

மாவடுவகிரன்னகண்ணிபங்காநின்மலரடிக்கே
கூவிடுவாய்கும்பிக்கேயிடுவாய்நின்குறிப்பறியேன்
பாவிடையாடுகுழல்போற்கரந்துபரந்ததுள்ள
மாகெடுவேனுடையாயடியேனுன்னடைக்கலமே.

—திருவாசகம்.

---

* மறவி சிந்தனை என்றமையானும், கரந்து பரந்தது என்றமையானும், இரா பகல் என்றமையானும், நினைப்பு மறப்பு என்றமையானும் கேவலசகலாவஸ்தைகள் குறிக்கப்பட்டன.

இராப்பகலற்றவிடத்தேயிருந்து
பராக்கறவானந்தத்தேறல்பருகா
ரிராப்பகலற்றவிறையடியின்பத்
திராப்பகன்மாயையிரண்டடித்தேனே.

நினைப்புமறப்புமிலாதவர்நெஞ்சம்
வினைப்பற்றறுக்கும்விமலனிருக்கும்
வினைப்பற்றறுக்கும்விமலனைத்தேடி
நினைக்கப்பெறிலவனீளியனுமே.

—திருமந்திரம்.

𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑍇𑌽𑌭𑍍𑌯𑌰𑍍𑌚𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌵𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌗𑌰𑌤𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍।
𑌰𑌤𑌿𑌰𑌭𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌗𑍌𑌰𑌵𑌾𑌤𑍍।
𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑌾𑌰𑌣𑍀𑌯𑌂 𑌹𑌿 𑌬𑌹𑌿𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌮𑍃𑌤𑍇𑌨 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌚𑍈𑌵 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃।
𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌨𑌚 𑌬𑌹𑌿𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌮𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌨।

பாஹ்யேப்யர்ச்ய ஶிவம் பஶ்சாதந்தர்யாகரதோ பவேத்।
ரதிரப்யந்தரே யஸ்ய ந பாஹ்யே புண்யகௌரவாத்।
நகர்மகாரணீயம் ஹி பஹிஸ்தஸ்ய மஹாத்மநః।
ஜ்ஞாநாம்ருதேந த்ருப்தஸ்ய பக்த்யாசைவ ஶிவாத்மநः।
நாந்தர்நச பஹிः க்ருஷ்ண க்ருத்யமஸ்தி கதாசந॥

"புறப்பூசையினுற் சிவத்தை வழிபட்டு, பின்னர் அந்தரியாகத்திலே விருப்பமுடையனுகின்றுன்; புண்ணியமிகுதியினுல் அந்தரியாகத்தினும் புறப்பூசையினும் பற்றிலனுகின்றுனே, அந்த மகாத்துமாவுக்குப் புறத்தே செயற்பாலதொன்றுமின்று; ஞானமிர்தத்தினுலும் பக்தியினுலும் திருப்தியுடையனுகிய சீவன்முக்தனுக்கு அகத்தும் புறத்தும் ஓர்காலும் செய்யவேண்டியதொன்றுமின்றும்" என்று சிவபுராணம் கூறுகின்றது.

உள்ளும்புறம்புநினைப்பறினின்னுள்ளே
மொள்ளாவமுதமென்றுந்தீபற
முளையாதுபந்தமென்றுந்தீபற.

—திருவுந்தியார்.

(இ-ள்) சகமார்க்கம்போலப் பரவடிவாகிய சிவப்பொருளை ஏக தேசப்படுத்தி உள்ளே தியானிப்பதும், புத்திரமார்க்கம்போல அகத்தும் புறத்தும் வழிபடுவதும், தாதமார்க்கம்போற் புறத்தே வழிபடுவதும் ஒழித்து, சன்மார்க்கமுறையாகிய சுத்தாவஸ்தை யைத் தலைப்பட்டு, அகண்டாகார நித்தவியாபகசச்சிதானந்த சொரூபநிலையை அறிந்து ஒருவர் வழிபடின், அவ்வன்பர் அறி வின்கண்ணே பருகத் தொலையாப் பரபோகம் விளையும்; அது விளையவே பாசங்கள் முளைக்கமாட்டாவாம் எ-று.

இரவுபகலில்லாவின்பவெளியூடே
விரவிவிரவிநின்றுந்தீபற
விரையவிரையநின்றுந்தீபற.

(இ-ள்) கேவலசகலாவஸ்தைகளிற் புசிக்கும் சிற்றின்பம் போலன்றி, "புணர்ந்தாற் புணருந்தொறும் பெரும்போகம் பின் னும் புதிதா"கலின், அந்த இன்பபூரணவெளியாகிய சிவத்துடனே புணர்ந்து விரவி ஒன்றேயாகி நிற்குமாயினும், அந்தச் சிவாநு பவத்தில் விரைந்துநின்று உணர்வதொரு பொருளுண்டாகலின் அவ்விடத்து அது உண்டு இல்லை என்று பேசுதற்கில்லையாம் என்றே கொள்ளப்படும். ஆன்மா அவ்விடத்து உண்டென்னில், ஞாதிரு ஞான ஞேயம் என்னும் சங்கற்பவிகற்பங்கள் உண்டாம்; அவ்விடத்து ஆன்மா என்றொரு முதல் இல்லை என்னில், அது சற்காரியமாகிய மெய்ப்பொருள் என்பதற்கு இழுக்காகி அநித்திய பதார்த்தங்களில் ஒன்றாகும்; அதனை ஒன்று என்றும் இரண்டு என்றும் பகுத்தறியின், அவசித்தாந்தமாகும்; ஆன்மா என்று ஒரு முதல் ஆண்டு உண்டென்பதும் இல்லையென்பதுமின்றி அந்தப் பேரானந்த சிவபோகத்தைப் பொருந்துமுறைமையை ஆராயின், அந்தச் சிவபெருமான் "ஏகமாய் உள்ளத்தின்கண்ணுனன் உள்கு வாருள்கிற்றை உள்ளத்தாற் காணுஞே வுற்று" என்றும், ஆன்ம ஞானத்தினிடத்து ஏகமாய் விட்டுநீங்காதவராகலான், கருது வார் கருதிய பொருளாகிய தம்மை அவர் அறிவோடு கூடிநின் றறியார்கொல்லோ என்றும் வருமாற்றால், அவ்விடத்து ஆன்மா வைத் தாமாகும்வண்ணஞ் செய்து, அவ்வின்பத்தை உயிர் அறி யும்பொருட்டு உடனாய்நின்று அறிவர் எ - று.

பொன்வாண் முன்கொண்முவிற்புக்கொடுங்கிப்போயகலத்
தன்வாளையெங்குமாந்தன்மைபோன்—முன்வாண்
மலத்துண்மறைந்துள்ளமற்றுலகையுண்ணு
மலத்திரித்துச்செல்லும்வரத்து.

—சிவஞானபோதம்.

இதன் பொருளைச் "சிவஞானபோதவசனலங்காரதீப"த்து ௧௧—ஞ் சூத்திரத்து ௬௬—ம் பிரிவிற் காண்க.

காலமுண்டாகவேகாதல்செய்துய்மின்கருதரிய
ஞாலமுண்டானொடுநான்முகன்வானவர்நண்ணரிய
வாலமுண்டானெங்கள்பாண்டிப்பிரான்றன்னடியவர்க்கு
மூலபண்டாரம்வழங்குகின்றான்வந்துமுந்துமினே.

—திருவாசகம்.

ஈண்டு மூலபண்டாரம் என்றது பேரானந்தசிவபோகத்தின் மேற்று. இதனை அடையுநெறி வருமாறு.—

ஒன்றியிருந்துநினைமின்களுந்தமக்கூனமில்லைக்
கன்றியகாலனைக்காலாற்கடிந்தானடியவர்க்காய்ச்
சென்றுதொழுமின்கடில்லையுட்சிற்றம்பலத்துநட்ட
மென்றுவந்தாயென்னுமெம்பெருமான்றன்றிருக்குறிப்பே.

—நா, கோயில்.

அருநெறியமறைவல்லமுனியகன்பொய்கையலர்மேய
பெருநெறியபிரமாபுரமேவியபெம்மானிவன்றன்னை
யொருநெறியமனம்வைத்துணர்ஞானசம்பந்தன்னுரைசெய்த
திருநெறியதமிழ்வல்லவர்தொல்வினைதீர்தலெளிதாமே.

—ஞா, திருப்பிரமபுரம்.

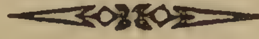
எண்ணுன்றிநினைந்தவர்தம்பா
லுண்ணின்றுமகிழ்ந்தவனூராங்
கண்ணின்றெழுசோலையில்வண்டு
பண்ணின்றொலிசெய்பனையூரே.

—ஞா, திருப்பனையூர்.

ஏகமாய்நின்றேயிணையடிகளோன்றுணரப்
போகமாய்த்தான்விளைந்தபோற்பின—னேகமா
யுள்ளத்தின்கண்ணுனுள்குவாருள்கிற்றை
யுள்ளத்தாற்காணுமேனுவுற்று.

—சிவஞானபோதம்.

பரபோகானந்தமும் ஆனந்தக்கூத்தும் ஒன்றுமெனல்.

உணர்வுநேர்பெறவருஞ்சிவபோகத்தையொழிவின்றியுருவின்க
ணணையுமைம்பொறியளவினுமெளிவரவருளினையெனப்போற்றி
யிணையில்வண்பெருங்கருணையேயேத்திமுன்னெடுத்தசொற்பதிக
புணருமின்னிசைபாடினராடினர்பொழிந்தனர்விழிமாரி. [த்திற்

எவ்வுலகுமுய்யவெடுத்தருளியசேவடியாரைச்
செவ்வியவன்புறவணங்கிச்சிந்தைகளிவரத்திளைத்து
வவ்வியமெய்யுணர்வின்கண்வருமானந்தக்கூத்தை
யவ்வியல்பிற்கும்பிட்டங்காராமையமர்ந்திருந்தார்.

பரவுவாய்குளறிக்காதல்படிதிருப்படியைத்தாழ்ந்து
விரவுமெய்யங்கமைந்துமெட்டினும்வணங்கிவேட்கை
யுரனுறுதிருக்கூத்துள்ளமார்தரப்பெருகிநெஞ்சிற்
கரவிலாதவரைக்கண்டநிறைவுதங்கருத்திற்கொள்ள.

பண்ணார்பதிகத்திருக்கடைக்காப்புப்பரவி
யுண்ணுடுமென்புமுயிருங்கரைந்துருக்கும்
விண்ணாயகன்கூத்துவெட்டவெளியேதிளைத்துக்
கண்ணாரமுதுண்டார்காலம்பெறவுழுதார்.

அண்ணலார்தமக்களித்தமெய்ஞ்ஞானமேயானவம்பலமுந்த
முண்ணிறைந்தஞானத்தெழுமானந்தவொருபெருந்தனிக்கூத்துங்
கண்ணின்முன்புறக்கண்டுகும்பிட்டெழுங்களிப்பொடுங்கடற்காழி
புண்ணியக்கொழுந்தனையவர்போற்றுவார்புனிதராடியபொற்பு. [ப்

—பெரியபுராணம்.

புதியையாயினியையாம்பூந்தென்றல்புறங்காடு
பதியாவதிதுவென்றுபலர்பாடும்பழனத்தான்
மதியாதார்வேள்விதனைமதித்திட்டமதிகங்கை
விதியாளனேன்னுயிர்மேல்விளையாடல்விடுத்தானே.

—நா, திருப்பழனம்.

மெய்யுணர்வு எனப்படும் அருளின் எல்லையாகிய துரியநிலை கடந்த பின்னர்த் துரியாதீதத்துச் சிவபோகம் எனப்படும் ஆனந்தக்கூத்து எய்துவதாமாதலின், "உணர்வுநேர்பெற வருஞ்சிவபோகத்தை" என்றும், "மெய்யுணர்வின்கண்வருமானந்தக் கூத்து" என்றும், "உரனுறுதிருக்கூத்து" என்றும், "மெய்ஞ்ஞானமேயானவம்பலமுந் தம்முண்ணிறைந்த ஞானத்தெழுமானந்தவொருபெருந்தனிக்கூத்தும்" என்றும் கூறப்பட்டதாம்.

ஆனந்தத்தை ஆன்மாவுக்கு விளைவிப்பவர் சிவபெருமான்.

𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮।

ஆநந்தோ ப்ரஹ்ம।

"ஆனந்தகுணமுடையது பிரஹ்மம்" என்றும்

𑌅𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌤𑌰 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌮𑌯𑌃।

அந்யோந்தர ஆத்மாநந்தமய:।

"அனைத்துக்கும் வேறாய் உள்ளே உள்ள (பரம) ஆன்மாவாகிய சிவபெருமான் ஆனந்தமிகுதியுடையர்" என்றும்,

𑌸 𑌏𑌕𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃।

ஸ ஏகோ ப்ரஹ்மண ஆநந்த:।

"அது பிரஹ்மத்தின் ஒரு ஆனந்தம்" என்றும்,

𑌏𑌷𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌯𑌾𑌤𑌿।

ஏஷஹ்யேவாநந்தயாதி।

"இவரன்றோ (ஆன்மாவுக்கு) ஆனந்தத்தை விளைவிப்பவராகின்றார்" என்றும்,

𑌰𑌸𑌂 𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑍀 𑌭𑌵𑌤𑌿।

ரஸம் லப்த்வாநந்தீ பவதி।

"பிரஹ்மானந்தத்தை ஆன்மா அடைந்து ஆனந்தமாகின்றான்" என்றும்,

𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌨𑌬𑌿𑌭𑍇𑌤𑌿 𑌕𑍁𑌤𑌶𑍍𑌚𑌨।

ஆநந்தம் ப்ரஹ்மணோ வித்வாந் நபிபேதி குதஸ்சந।

"பிரஹ்மானந்தத்தை (அநுபூதியில்) அறிந்தவன் யாண்டும் பயப்படுவானல்லன்" என்றும் தைத்திரீயசுருதியும்,

𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌮𑌯𑍋𑌽𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌤𑍍।

ஆநந்தமயோப்யாஸாத்।

"(சிவபெருமான்) ஆனந்தமயர்; *அப்பியாசத்தினால்" என்றும்,

---

*தைத்திரீய சுருதி ஆனந்தமிகுதியுடைய பரப்பிரஹ்மசிவனாரது ஆனந்தத்தை ஆராய்வதாகத் தொடங்கி, மனுஷ்யானந்தத்தை முதற்கண்ணே கூறி, அதினும் நூறுமடங்கு மனுஷ்யகந்தருவானந்தம் என்றும், அதினும் நூறு மடங்கு தேவகந்தருவானந்தம் என்றும், இங்ஙனம் இந்திரன், பிருகஸ்பதி, பிரமா என்போருடைய ஆனந்தங்களும் ஒன்றுக்கொன்று நூறுநூறுமடங்காம் என்றும் கூறி, அவற்றிற்குமேற் பிரஹ்மானந்தத்தைக் கூறினமைபற்றி "அப்பியாசம்" என்று கூறப்பட்டது.

[illegible]

தத்தேதுவ்யபதேஶாச்ச।

"அவர் (சிவபெருமான்) அதற்கு (ஆனந்தம் விளைத்தற்கு) ஏதுவாகக் கூறப்படலானும்" என்றும்,

[illegible]

விகாரஶப்தாந்நேதிசேந்ந ப்ராசுர்யாத்।

ஆனந்தமயத்தில் விகாரம் எனப் பொருள்படுகின்ற மயம் என்னும் சப்தமுண்மையின், ஆனந்தமயம் பிரஹ்மமன்றும் என்று ஆக்ஷேபிக்கின், அது (பொருந்துவ) தன்று; அந்த மயம் என்பது மிகுதி என்னும் பொருட்டாமாகலின் என்றும் வேதாந்தசூத்திரமும்,

[illegible]

ரஸோ ப்ரஹ்மரசம் லப்த்வாநந்தீ பவதி நாந்யதா।

"பிரமம் ஆனந்தகுணமுடையது; அந்தப் பிரஹ்மானந்தத்தை ஆன்மா அடைந்து ஆனந்தமாயிருக்கின்றான்; பிறிதோர் பிரகாரத்தாலன்று" என்று ஆனந்தாமிர்தமும்,

[illegible]

[illegible]

ய ஆநந்தமயோப்யாஸாதாநந்தப்ரசுரோயதஃ।

ஆநந்த்யாதாநந்தவிந்நைவ விபேத்யஸ்மா இதம் நமஃ॥

(தைத்திரீயசுருதியும் இதனை ஆதாரமாகக்கொண்ட வேதாந்தசூத்திரமும்) அப்பியாசத்தினால் எந்தச் சிவன் ஆனந்தமயராயுள்ளாரோ என்றும், ஆனந்தமயம் என்றதில் மயம் என்றது ஆனந்தமிகுதி எனப் பொருள்படுதலின் எவர் ஆனந்தமிகுதியுடையவரோ என்றும், ஆன்மாவுக்கு ஆனந்தத்தை விளைவிக்கின்றாரோ என்றும், (அந்தப்) பிரஹ்மானந்தத்தை அறிந்தவன் யாண்டும் பயப்படுவானல்லன் என்றும் கூறுகின்றனவோ, அவ்வியல்பினராகிய உமக்கு நமஸ்காரம்" என்று சுருதியுபப்பிருங்கணமாகிய சம்பவகாண்டமும் கூறுகின்றன.

துன்பாயமாசார்துவராயபோர்வையார்
புன்பேச்சுக்கேளாதேபுண்ணியனைநண்ணுமின்க
ணன்பாற்சிவாயவெனநாலூர்மயானத்தே
யின்பாயிருந்தானையேத்துவார்க்கின்பமே.

—ஞா, திருநாலூர்மயானம்.

கண்ணினயலேகண்ணொன்றுடையார்கழலுன்னி
யெண்ணுந்தனையுமடியாரேத்தவருள்செய்வா
ருண்ணின்றுருகவுவகைதருவாரூர்போலும்
பண்ணின்மொழியார்பாடலோவாப்பாசூரே.

—ஞா, திருப்பாசூர்.

தேனுமாயமுதாகிநின்றான்றெளிசிந்தையுள்
வானுமாய்மதிசூடவல்லான்மங்கலக்குடிக்
கோனைநாடொறுமேத்திக்குணங்கொடுகூறுவா
ரூனமானவைபோயறுமுய்யும்வகையதே.

—ஞா, திருமங்கலக்குடி.

தேனிலுமினியர்பாலனநீற்றர்தீங்கரும்பனையர்தந்திருவடி தொழுவா, ரூனயந்துருகவுவகைகடருவாருச்சிமேலுறைபவரொ ன்றலாதூரார், வானகமிறந்துவையகம்வணங்கவயங்கொளநிற்ப தோர்வடிவினையுடையா, ரானையினுரிவைபோர்த்தவெம்மடிகளச் சிறுபாக்கமதாட்சிகொண்டாரே.

—ஞா, திருவச்சிறுபாக்கம்.

கனியினுங்கட்டிபட்டகரும்பினும்
பனிமலர்க்குழற்பாவைநல்லாரினுந்
தனிமுடிகவித்தாளுமரசினு
மினியன்றன்னடைந்தார்க்கிடைமருதனே.

—நா, திருவிடைமருதூர்.

திருகுசிந்தையைத்தீர்த்துச்செம்மைசெய்து
பருகியூறலைப்பற்றிப்பதமறிந்
துருகிநைபவர்க்கூனமொன்றின்றியே
யருகுநின்றிடுமானைக்காவண்ணலே.

—நா, திருவானைக்கா.

பொறிப்புலன்களைப்போக்கறுத்துள்ளத்தை
நெறிப்படுத்துநினைந்தவர்சிந்தையு
ளறிப்புறும்மமுதாயவனேகம்பங்
குறிப்பினாற்சென்றுகூடித்தொழுதுமே.

—நா, திருக்கச்சியேகம்பம்.

அருப்புப்போன்முலையாரல்லல்வாழ்க்கைமேல்
விருப்புச்சேர்நிலைவிட்டுநல்லிட்டமாய்த்
திருப்புத்தூரானைச்சிந்தைசெயச்செயக்
கருப்புச்சாற்றிலுமண்ணிக்குங்காண்மினே.

—நா, அரிசிற்கரைப்புத்தூர்.

கருகுகண்டத்தன்காய்கதிர்ச்சோதியன்
பருகுபாலமுதேயெனும்பண்பின
னருகுசென்றிலளாவடுதண்டுறை
யொருவனென்னையுடையகோவென்னுமே.

—நா, திருவாவடுதுறை.

அருமறையனையாணொடுபெண்ணனைக்
கருவிடம்மிகவுண்டவெங்கண்டனைப்
புரிவெண்ணூலனைப்புள்ளிருக்குவேளூ
ருருகிநைபவருள்ளங்குளிருமே.

—நா, திருப்புள்ளிருக்குவேளூர்.

காமாத்தம்மெனுங்கார்வலைப்பட்டுநான்
போமாத்தையறியாதுபுலம்புவே
ஞமாத்தூரானேயென்றழைத்தலுந்
தேமாத்தீங்கனிபோலத்தித்திக்குமே.

—நா, திருவாமாத்தூர்.

மனிதர்காளிங்கேவம்மொன்றுசொல்லுகேன்
கனிதந்தாற்கனியுண்ணவும்வல்லிரே
புனிதன்பொற்கழலீசனெனுங்கனி
யினிதுசாலவுமேசற்றவர்கட்கே.

—நா, தனித்திருக்குறுந்தொகை.

விள்ளத்தானொன்றுமாட்டேன்விருப்பெனும்வேட்கையாலே
வள்ளத்தேன்போலநுன்னைவாய்மடுத்துண்டிடாமே
யுள்ளத்தேநிற்றியேனுமுயிர்ப்புளேவருதியேனுங்
கள்ளத்தேநிற்றியம்மாவெங்ஙனங்காணுமாறே.

—நா, தனித்திருநேரிசை.

விரும்பியூறுவிடேன்மடநெஞ்சமே
கரும்பினூறல்கண்டாய்கலந்தார்க்கவ
னிரும்பினூறலறாததோர்வெண்டலை
யெறும்பியூர்மலையானெங்களீசனே.

—நா, திருவெறும்பியூர்.

கங்கைதங்கியசடையுடைக்கரும்பே
கட்டியேபலர்க்குங்களைகண்ணே
யங்கைநெல்லியின்பழத்திடையமுதே
யத்தாவென்னிடாார்க்கெடுத்துரைக்கேன்
சங்குமிப்பியுஞ்சலஞ்சலமுரல
வயிரமுத்தொடுபொன்மணிவரன்றி
யோங்குமாகடலோதம்வந்துலவு
மொற்றியூரெனுமூருறைவானே.

—சு, திருவொற்றியூர்.

போருங்கைமதகரியுரிவைப்போர்வையானைப்
பூவணமும்வலஞ்சுழியும்பொருந்தினானைக்
கரும்புதருகட்டியையின்னமிர்தத்தைத்தேனைக்
காண்பரியசெழுஞ்சுடரைக்கனகக்குன்றை
யிருங்கனகமதிலாரூர்மூலட்டானத்
தெழுந்தருளியிருந்தானையிமையோரேத்து
மருந்தவனையரநெறியிலப்பன்றன்னை
யடைந்தடியேனருவினைநோயறுத்தவாறே.

—நா, திருவாரூராரநெறி.

மாலையெழுந்தமதியேபோற்றி
மன்னியென்சிந்தையிருந்தாய்போற்றி
மேலைவினைகளறுப்பாய்போற்றி
மேலாடுதிங்கண்முடியாய்போற்றி
யாலைக்கரும்பின்றெளிவேபோற்றி
யடியார்கட்காரமுதமானாய்போற்றி
காலைமுளைத்தகதிரேபோற்றி
கைலைமலையானேபோற்றிபோற்றி.

—நா, ஸ்ரீகைலாயம்.

அளியானையண்ணிக்குமான்பாறன்னை
வான்பயிரையப்பயிரின்வாட்டந்தீர்க்குந்
துளியானையயன்மாலுந்தேடிக்காணுச்
சுடரானைத்துரிசறத்தொண்டுபட்டார்க்
கெளியானையாவர்க்குமரியான்றன்னை
யின்கரும்பின்றன்னுள்ளாலிருந்ததேறற்
றெளியானைத்திருநாகேச்சரத்துளானைச்
சேராதார்நன்னெறிக்கட்சேராதாரே.

—நா, திருநாகேச்சரம்.

கரும்பிருந்தகட்டிதனைக்கனியைத்தேனைக்
கன்றாப்பினடுதறியைக்காறையானை
யிரும்பமர்ந்தமூவிலைவேலேந்தினானை
யென்னானைத்தென்னானைக்கானான்றன்னைச்
சுரும்பமருமலர்க்கொன்றைசூடினானைத்
தூயானைத்தாயாகியுலகுக்கெல்லாந்
தரும்பொருளைத்தலையாலங்காடன்றன்னைச்
சாராதேசாலநாள்போக்கினேனே.

—நா, திருத்தலையாலங்காடு.

குற்றநம்பிகுறுகாரெயின்மூன்றைக்குலைத்தநம்பிசிலையாவரை கையிற், பற்றுநம்பிபரமானந்தவெள்ளம்பணிக்குநம்பியெனப் பாடுவதல்லான், மற்றுநம்பியுனக்கென்செயவல்லேன்மதியிலியேன் படுவெந்துயரெல்லா, மெற்றுநம்பியென்னையாளுடைநம்பியெழு பிறப்புமெங்கணம்பிகண்டாயே.

—சு, திருமுதுகுன்றம்.

தந்ததுன்றன்னைக்கொண்டதென்றன்னைச்
சங்கராவார்கொலோசதுர
ரந்தமொன்றில்லாவானந்தம்பெற்றே
னியாதுநீபெற்றதொன்றென்பாற்
சிந்தையேகோயில்கொண்டவெம்பெருமான்
திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே
யெந்தையேயீசாவுடலிடங்கொண்டா
யானிதற்கிலனொர்கைம்மாறே.

—திருவாசகம்.

கரும்புந்தேனுங்கலந்ததோர்காயத்தி
லரும்புங்கந்தமுமாகியவானந்தம்
விரும்பியேயுள்ளம்வெளியுறக்கண்டபின்
கரும்புங்கைத்ததுதேனும்புளித்ததே.

—திருமந்திரம்.

அடிசார்ந்தவர்க்குமுடியாவின்ப
நிறையக்கோடும்பினுங்குறையாச்செல்வ.

—பதினொராந்திருமுறை.

ஆனந்தவெள்ளத்தினிடைமூழ்கியம்பலவர்
தேனுந்துமலர்ப்பாதத்தமுதுண்டுதெளிவெய்தி
யூனந்தானிலராகியுவந்திருந்தார்தம்மைக்கண்
டூனந்தங்கியதிலதாமென்னவதிசயமென்றார்.

—பெரியபுராணம்.

பிறவிநோயை அறுக்கும் மருந்தாகிய சிவம் பெத்தகாலமுதல் முத்திகாலம்வரையும் ஆன்மா தன்னோடு உடனின்று அறிவித்தும் அறிந்தும் வரும் பேருபகாரத்தை மறவாது இடையீடின்றிச் சிந்திக்குங்கால், அன்பினிலேயே அதுவாய், பரமானந்தப்பெருஞ் செல்வமே சுயந்திருமேனியாயுள்ள அப்பரம்பொருள் பொறுப்பரிய பேரன்பை அருளி அதன்வழியே எங்குமிலாப் பெரும் போகத்தைப் புரியுமாறு புகுந்திடும்.

ஓயாதேயுள்குவாருள்ளிருக்குமுள்ளானைச்
சேயானைச்சேவகனைத்தென்னன்பெருந்துறையின்
மேயானைவேதியனைமாதிருக்கும்பாதியனை
நாயானநந்தம்மையாட்கொண்டநாயகனைத்
தாயானதத்துவனைத்தானேயுலகேழு
மாயானையாள்வானைப்பாடுதுங்காணம்மானாய்.

—திருவாசகம்.

உன்னுமுளதையமிலதுணர்வாயோவாது
மன்னுபவந்தீர்க்குமருந்து.

—திருவருட்பயன்.

பண்ணிற்பொலிந்தவீணையர்பதினெண்கணமுமுணராநஞ்
சுண்ணப்பொலிந்தமிடற்றினருள்ளமுருகிலுடனுவார்
சுண்ணப்பொடிநீறணிமார்பர்சுடர்பொற்சடைமேற்றிகழ்கின்ற
வண்ணப்பிறையோடிவராணீர்வாய்மூரடிகள்வருவாரே.

—ஞா, திருவாய்மூர்.

உள்ளமுருகிலுடனுவரல்லது
தெள்ளவரியரென்றுந்தீபற
சிற்பரச்செல்வரென்றுந்தீபற.

—திருவுந்தியார்.

சிவபோகச்செல்வர்சித்துச் சிவாமிர்தம் தித்தித்தூறல்.

மாறுகொண்டுவளைத்தெழுதூதுவர்
வேறுவேறுபடுப்பதன்முன்னமே
யாறுசெஞ்சடைவைத்தவாட்போக்கியார்க்
கூறியூறியுருகுமேனுள்ளமே.

—நா, திருவாட்போக்கி.

ஏறதேறுமிடைமருதீசனர்
கூறுவார்வினைதீர்க்குங்குழகனு
ராறுசெஞ்சடைவைத்தவழகனுர்க்
கூறியூறியுருகுமேனுள்ளமே.

—நா, திருவிடைமருதூர்.

ஊனனைக்குமின்பம்வேண்டியுழலாதே
வானனைக்கும்வழியாவதுநின்மினே
தானனைக்குந்தன்னடியவர்நாவினிற்
றேனனைக்குந்திருவெண்காடடைநெஞ்சே.

—நா, திருவெண்காடு.

தெள்ளத்தேறித்தெளிந்துதித்திப்பதோ
ருள்ளத்தேறலமுதவொளிவெளி
கள்ளத்தேன்கடியேன்கவலைக்கடல்
வெள்ளத்தேனுக்கெவ்வாறுவிளைந்ததே.

—நா, தனித்திருக்குறுந்தொகை.

அற்புதத்தெய்வமிதனின்மற்றுண்டே
யன்போடுதன்னையஞ்செழுத்தின்
சொற்பதத்துள்வைத்துள்ளமள்ளூறுந்
தொண்டருக்கெண்டிசைக்கனகம்
பற்பதக்குவையும்பைம்பொன்மாளிகையும்
பவளவாயவர்பணைமுலையுங்
கற்பகப்பொழிலுமுழுதுமாங்கங்கை
கொண்டசோளேச்சரத்தானே.

—திருவிசைப்பா.

சிவபோகச்செல்வர்க்கு மயிர்ப்புளகம் ஆனந்தபாஷ்பம் பரவசப்பட்டுவீழ்தல் உளவாதல்.

புளிக்கண்டவர்க்குப்புனலூறுமாபோற்
களிக்குந்திருக்கூத்துக்கண்டவர்க்கெல்லா
மளிக்குமருட்கண்ணீர்சோர்நெஞ்சுருக்கு
மொளிக்குளானந்தத்தமுதூறுமுள்ளத்தே.

—திருமந்திரம்.

நெடிதுபோதுயிர்த்துநின்றுநிறைந்தெழுமயிர்க்காறேறும்
வடிவேலாம்புளகம்போங்கமலர்க்கணீரருவிபாய
வடியனேற்கிவர்தாமிங்கேயகப்பட்டாரச்சோவென்று
படியிலாப்பரிவுதானோர்படிவமாம்பரிசுதோன்ற.

போற்றிமெய்யருட்டிறம்பெறுபரிவுடன்வணங்கி
நீற்றின்மேனியினிறைமயிர்ப்புளகங்கணெருங்கக்
கூற்றடர்த்தவர்கோயிலின்புறம்புபோந்தருளி
யாற்றுமின்னருள்வணிகர்மேற்செலவருள்செய்வார்.

பரவிவருமானந்தநிறைந்ததுளிகண்பனிப்ப
விரவுமயிர்ப்புளகங்கண்மிசைவிளங்கப்புறத்தணைவுற்
றரவுநெடுந்திரைவேலையணிவான்மியூரதனுட்
சிரபுரத்துப்புரவலனூர்சிலநாளங்கினிதமர்ந்தார்.

வீழ்ந்துபோற்றிப்பரவசமாய்விம்மியெழுந்துமெய்யன்பால்
வாழ்ந்தசிந்தையுடன்பாடிமாறுவிருப்பிற்புறம்போந்து
சூழ்ந்ததொண்டருடன்மருவுநாளிற்றில்லைக்கச்சிநகர்த்
தாழ்ந்தசடையாராலயங்கள்பலவுஞ்சார்ந்துவணங்குவார்.

பூதமுதல்வர்புற்றிடங்கொண்டிருந்தபுனிதர்வன்றொண்டர்
காதல்புரிவேதனைக்கிரங்கிக்கருணைத்திருநோக்களித்தருளிச்
சீதமலர்க்கண்கொடுத்தருளச்செவ்வேவிழித்துமுகமலர்ந்து
பாதமலர்கண்மேற்பணிந்துவீழ்ந்தாருள்ளம்பரவசமாய்.

—பெரியபுராணம்.

திண்டாடிவீழ்கைசிவானந்தமாவது
வுண்டார்க்குணர்வுண்டாமுன்மத்தஞ்சித்திக்குங்
கொண்டாடுமன்றட்குளிக்குந்திருக்கூத்துக்
கண்டார்வருங்குணங்கெட்டார்க்குமொக்குமே.

—திருமந்திரம்.

சிவபோகச்செல்வர்க்கு முடிவிலாவானந்த
சிவமே யாண்டும் தோற்றுதல்.

யொ வை ஹூமா தத்ஸுவஞாமெ ஸுவஸ்தி ஹூமைவ ஸுவம் ஹூமா செஷவ விஜிஜ்ஞாஸிதவ்ய ஐதி ஹூமாநம் ஹமவொ விஜிஜ்ஞாஸ ஐதி|

யோ வை பூமா தத்ஸுகம் நால்பே ஸுகமஸ்தி பூமைவ ஸுகம் பூமா த்வேவ விஜிஜ்ஞாஸிதவ்ய இதி பூமானம் பகவோ விஜிஜ்ஞாஸ இதி।

"எது முடிவிலா ஆனந்தமோ (பூமாவோ) அது இன்பம்; அற்பத்திலே இன்பம் இல்லை; பூமாவே இன்பம்; (முடிவிலா ஆனந்தமாகிய) பூமாவே அறியற்பாற்று; பகவானே! முடிவிலா ஆனந்தத்தை அறியவிரும்புகின்றேன்" என்றும்,

யத்ர நாந்யத்பஸ்யதி நாந்யச்ஸ்ருணொதி நாந்யத்விஜாநாதி ஸ ஹூமா|

யத்ர நாந்யத்பஶ்யதி நாந்யச் ச்ருணோதி நாந்யத்விஜா நாதி ஸ பூமா।

"எங்கே மற்றொன்றும் காண்கிலனோ, மற்றொன்றும் கேட்கிலனோ, மற்றொன்றும் அறிகிலனோ, அது பூமா" என்றுஞ் சாந்தோக்கியோபநிடதமும்,

𑌹𑌾𑌰𑍍𑌦𑌾𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑌨𑍍𑌤𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌂 𑌭𑍂𑌮𑌾𑌯 𑌤𑍇 𑌨𑌮𑌃।

ஹார்த்தாய ஸர்வஜந்தூநாம் துப்யம் பூமாய தே நம:।

"சமஸ்த செந்துக்களின் இதயத்தின்கண்ணே வசிப்பவரும், முடிவிலா இன்பமுடையருமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம்" என்று சம்பவகாண்டமும் கூறுமாற்றால், முடிவிறந்த சிவானந்தத்துள்ளே அமிழ்ந்திய சீவன்முக்தர் மற்றோர் அற்ப இன்பத்தை விரும்பி ரூபாதிவிஷயங்களைக் கண்டு பிரவர்த்தித்துப் பிராரத்தவாதனையிற் படுவாரல்லராய், எவ்விடத்தும் சிவத்தோற்றம் ஒன்றையே காணப் பெறுவர்.

அளவிலாப்பாவகத்தாலமுக்குண்டிங்கறிவின்றி
விளைவொன்றுமறியாதேவெறுவியனாய்க்கிடப்பேனுக்
களவிலாவானந்தமளித்தென்னையாண்டானைக்
களவிலாவானவருந்தொழுந்தில்லைகண்டேனே.

—திருவாசகம்.

தொண்டர்மனம்பிரியாததிருப்படியைத்தொழுதிறைஞ்சி
மண்டுபெருங்காதலினானேக்கிமுகமலர்ந்தெழுவா
ரண்டமெலாநிறைந்தெழுந்தவானந்தத்துள்ளலைந்து
கண்டபேரின்பத்தின்கரையில்லாநிலையணைந்தார்.

—பெரியபுராணம்.

குற்றநீகுணங்கணீகூடலாலவாயிலாய்
சுற்றநீபிரானுநீதொடர்ந்திலங்குசோதிநீ
கற்றநூற்கருத்துநீயருத்தமின்பமென்றிவை
முற்றுநீபுகழ்ந்துமுன்னுரைப்பதென்முகம்மனே.

—ஞா, திருவாலவாய்.

குருகாம்வயிரமாங்கூறுநாளாங்
கொள்ளுங்கிழமையாங்கோளேதானும்
பருகாவமுதமாம்பாலினெய்யாம்
பழத்தினிரதமாம்பாட்டிற்பண்ணா
மொருகாலுமையாளோர்பாகனுமா
முண்ணின்றநாவிற்குரையாடியாங்
கருவாயுலகுக்குமுன்னேதோன்றுங்
கண்ணாங்கருகாவூரெந்தைதானே.

—நா, திருக்கருகாவூர்.

ஊனாகியுயிராகியதனுணின்ற
வுணர்வாகிப்பிறவனைத்துந்நீயாய்நின்றாய்
நானேதுமறியாமேயென்னுள்வந்து
நல்லனவுந்தீயனவுங்காட்டாநின்றாய்
தேனாருங்கொன்றையனேநின்றியூராய்
திருவானைக்காவிலுறைசிவனேஞான
மானாயுன்பொற்பாதமடையப்பெற்றா
லல்லகண்டங்கொண்டடியேனென்செய்கேனே.

—நா, திருவானைக்கா.

ஊனாயுயிரானாயுடலானாயுலகானாய்
வானாய்நிலனானாய்கடலானாய்மலையானாய்
தேனார்பெண்ணைத்தென்பால்வெண்ணெய்நல்லூரருட்டுறையு
ளானாயுனக்காளாயினியல்லேனெனலாமே.

—சு, திருவெண்ணெய்நல்லூர்.

மூலப்பிரகிருதி கடந்தவிடத்துள்ள ஆன்மப்பிரமம் மாயாவாதோபநிடதப்பிரகாசம் சிவன் எனப்படுகின்றது; இந்தச் சிவனையுற்று ஏகான்மவாதவாராகோபநிடதம் "சிவனே சகலமும், சிவனைக்காட்டிலும் வேறொன்றும் இல்லை" என்று கூறுகின்றது. இங்ஙனம் பௌதிகயோகத்துக்கும் வைதிகபசுபதயோகத்துக்கும் இடைக்கண்ணே மூலப்பிரகிருதிப்பாற்பட்டுள்ள நிர்க்குண சாங்கியயோக சிவனையுற்றுக் கூறினமை பொருத்தமேயாக, மூலப்பிரகிருதி கடந்து, அதற்கு அப்பாலுள்ள சூக்குமப்பிரகிருதி கடந்து, அதற்கு அப்பாலுள்ள பரப்பிரகிருதி கடந்து, அப்பாற்பட்டுள்ள சைவசித்தாந்த சோரூபசிவத்தையுற்றுப்போந்த மேலே கூறிய "குற்றநீ குணங்கணீ" என்றற்றொடக்கத்த திருவருட்பாக்களைத் தமது கீழ்நிலைக்கண்ணதாகிய பசுப்பிரமமாகிய சிவனுக்கேற்றி ஏகான்மவாதிகள் தலைதடுமாறிநிற்கின்றார்கள். இது வயிரக்கல்லுக்கு ஏற்றப்படும் உயர்ந்த விலையை அற்பவிலையுடைய ஸ்படிகக்கற்கு ஏற்றினமை போலவும், சிரேஷ்டமாகிய குதிரைக்குக் கூறப்பட்ட உயர்ந்த விலையைக் கோவேறுவேசரிக்கு ஏற்றினமைபோலவுமன்றோ முடிகின்றது. "அரக்கர் சேனை நீறுபட்டழிய" என்ற செய்யுட்பாகத்தைக் கண்டவுடனே ஒருவர் விபூதிமான்மிய உபநிடதப்பிரமாணங்களோடு இந்தக்

கம்பராமாயணச் செய்யுளையும் திரிவுணர்ச்சிகொண்டு சேர்த்து எழுதினமைபோல, தேவாரதிருவாசகமுதலியவற்றிலே "ஊனு யுயிரானாய்" "வானாகிமண்ணாகி" என்றற்றொடக்கத்த அருட்பாக் களைக் கண்டவுடனே, தங்கள் ஏகான்மவாதத்துக்குரிய நிர்க் குணப்பிரமசிவனை உணர்த்தும் ஏகான்மவாதச்செய்யுட்களோடு அத்திருவருட்பாச்செய்யுட்களையுஞ் சேர்த்து எழுதிச் சைவசித் தாந்தத்தையும் மாயாவாதத்தையும் ஒன்றாகக் கலக்கிக் குழறு படை செய்வதையுற்றுச் சைவநேயர்கள் விழிப்பாயிருப்பார்க ளாக.

ஹிஸிதாதோஸ் ஸிம்ஹஸப்தோ வஸகாந்தௌ ஸிவஃ ஸ்ம்ருதஃ।
வர்ணவ்யத்யயதஸ் ஸித்தௌ பஸ்யகஃ கஸ்யபோ யதா॥

ஹிஸிதாதோஸ் ஸிம்ஹஸப்தோ வஸகாந்தௌ ஸிவஃ ஸ்ம்ருதஃ।
வர்ணவ்யத்யயதஸ் ஸித்தௌ பஸ்யகஃ கஸ்யபோ யதா॥

"பச்யக என்பதினாற் கச்யப என்னும் பதமும், ஹிம்சித்தல் எனப்பொருள்படும் ஹிசி தாதுவினின்று சிம்மசப்தமும் வர்ண வியத்யயத்தினால் எய்தினாற் போல, அன்புறுதல் எனப் பொருள் படும் வச என்னும் பகுதியினின்று சிவ என்னும் சப்தமும் எய்தி யது" ஆகலின், சிவம் என்னும் மொழி அன்பு எனப் பொருள் படும்.

அபுத்திபூருவம், புத்திபூருவம், உபாயச்சரியை, உபாயக்கி ரியை, உபாயயோகம், உபாயஞானம், உண்மைச்சரியை, உண்மைக் கிரியை, உண்மையோகம், உண்மைஞானம் என்னும் பதின்வகைச் சிவபுண்ணியங்களுள்ளே, ஒன்றாகிய உண்மைஞானமானது "(சிவ ஞானபோதவசனாலங்காரதீப"த்தின் உ, ௫, ௬, ௭, ௮, ௯, ௧0, ௧௧-ம் சூத்திரங்களின் கீழே உணர்த்தப்பட்டவாறு) தத்துவரூபமுதற் சிவபோகம் இறுதியாகப் பத்துவகைப்படும். படவே, துரியா தீதத்துச் சிவபோகம் சிவபுண்ணியமேயாம். இச்சிவபுண்ணிய சிவபோகம் சிவமாகிய அன்புநிலையேயாம். அது

இன்பி னினிதென்ற வின்றுண்டே லின்றுண்டா
மன்பு நிலையே யது.

—திருவருட்பயன்.

முன்பு ஈட்டிய தவத்தின் முதிர்ச்சியினால் ஒருவர்க்கு அன்பு என்பது இப்பொழுது உளதாயின், எல்லா இன்பங்களினும் இனி மையுடைத்தென்று சிறப்பித்துப் புகழப்படும் பேரின்பசிவபோ கம் இப்பொழுதே உளதாம்; அது மிகுந்த அன்பினது நிலை யையே தனக்கு நிலையாகவுடையதாகலான் என்பது.

அன்புஞ் சிவமு மிரண்டென்ப ரறிவிலா
ரன்பே சிவமாவ தாரு மறிகிலா
ரன்பே சிவமாவ தாரு மறிந்தபி
னன்பே சிவமா யமர்ந்திருந் தாரே.

—திருமந்திரம்.

சிவபோகத்தை எய்துதற்கு உரிய நெறிகள் சன்மார்க்க முறை அன்புநெறி என இரண்டு உளவாம்.

உள்ளும் புறம்பு நினைப்பொழியி லுன்னிடையே
வள்ள லெழுந்தருளு மாதினொடுந்—தெள்ளி
யறிந்தொழிவா யன்றியே யன்புடையை யாயிற்
செறிந்தொழிவா யேதேனுஞ் செய்.

—திருக்களிற்றுப்படியார்.

பரம்பொருளை ஏகதேசப்படுத்திச் சகமார்க்கத்தினல் அகத்தே தியானிப்பதும், புத்திரமார்க்கம்போல அகத்தும் புறத்தும் தியானிப்பதும், தாதமார்க்கம்போற் புறத்தே தியானிப்பது மொழிந்து பூரணநிலையை அறிந்து வழிபடின், உன் அறிவிலே காருண்ணியத்தினேடும் சிவம் பிரகாசிக்கும்; சகமார்க்க புத்திர மார்க்க தாதமார்க்கத் தியான நினைப்பு ஒழியுமாறு, குருவருள் பெற்று மெய்யுணர்தலிற் றலைப்பட்டுச் சன்மார்க்கமுறையினெழுகுதி; அங்ஙனமின்றி அன்பு செய்ய வருமாகின் முதல்வனிடத்து அன்பு செய்து சிவத்திடைச் செறிந்து நிற்குதி; இவ்விரண்டனுள் இயன்றதொன்றைச் செய்குதி என்றது திருக்களிற்றுப் படியார் என்னும் சித்தாந்தசாஸ்திரம்.

அன்புநெறி.

அன்பேயென் னன்பேயென் றன்பா லழுதரற்றி
யன்பேயன் பாக வறிவழியு—மன்பன்றித்
தீர்த்தந்தி யானஞ் சிவார்ச்சனைகள் செய்யுமவை
சாற்றும் பழமன்றே தான்.

—திருக்களிற்றுப்படியார்.

இங்கே "அறிவழியும் அன்பு" என்றது ஞானக்கிரியைகள் இழந்தவிடத்துளதாம் அன்பின் மேலதாயிற்று. மேலும், திருக்களிற்றுப்படியாரில் "அவிழ்ந்ததுணியில்" "சுரந்ததிருமுலைக்கே" என்றற்றொடக்கத்த திருவெண்பாக்களிலே போந்த அவிழ்ந்த மனம் தாழ்ந்தமனம் என்பனவும் செயலிழந்த அன்பினை உணர்த்தியவாம்.

ஏதுக்களாலுமெடுத்தமொழியாலுமிக்குச்
சோதிக்கவேண்டா சுடர்விட்டுளனெங்கள்சோதி
மாதுக்கநீங்கலுறுவீர்மனம்பற்றிவாழ்மின்
சாதுக்கண்மிக்கீரிறையேவந்துசார்மின்களே.

—ஞா, திருப்பாசுரம்.

மாதுக்கநீங்கலுறுவீர்மனம்பற்றுமேன்ப
தாதிச்சுடர்ச்சோதியையன்பினகத்துள்ளாக்கிப்
போதித்தநோக்குற்றேழியாமற்போருந்திவாழ்ந்து
பேதித்தபந்தப்பிறப்பின்னெறிபேர்மினென்றும்.

—பெரியபுராணம்.

ஆர்வல்லார்காணவரனவனையன்பேன்னும்
போர்வையதனுலேபோர்த்தமைத்துச்—சீர்வல்ல
தாயத்தானுமூந்தனிநெஞ்சினுள்ளடைத்து
மாயத்தால்வைத்தோமறைத்து.

—காரைக்காலம்மையார் அற்புதத்திருவந்தாதி.

பத்திவலையிற்படுவோன்காண்க.

—திருவாசகம்.

முன்படைத் தின்பம் படைத்த முதலிடை
யன்படைத் தெம்பெரு மானை யறிகிலார்
வன்படைத் திந்த வகலிட வாழ்வினி
லன்படைத் தான்ற னகலிடந் தானே.

அன்பினுள் ளான்புறத் தானுட லாயுளான்
முன்பினுள் ளான்முனி வர்க்கும் பிரானவ
னன்பினுள் ளாகி யமரு மரும்பொரு
ளன்பினுள் ளார்க்கே யணைதுணை யாமே.

செயலற் றிருக்கச் சிவானந்த மாகுஞ்
செயலற் றிருப்பார் சிவயோகந் தேடார்
செயலற் றிருப்பார் செகத்தோடுங் கூடார்
செயலற் றிருப்பார்க்கே செய்தியுண் டாமே.

ஒத்துல கேழு மறியா வொருவனென்
றத்த னிருந்திட மாரறி வார்சொல்லப்
பத்தர்தம் பத்தியிற் பாற்படி னல்லது
முத்தினை யார்சொல்ல முந்துகின் றாரே.

கண்டறி வாரில்லை காயத்தி னுந்தியை
யெண்டிசை யோரு மிறைவனென் றேத்துவ
ரண்டங் கடந்த வளவிலா வானந்தத்
தொண்டர் முகந்த துறையறி யோமே.

—திருமந்திரம்.

பொருப்பினில் வந்தவன்செய்யும் பூசனைக்கு முன்பென்மே
லருப்புறுமென் மலர்முன்னை யவைநீக்கு மாதரவால்
விருப்புறுமன் பெனும்வெள்ளக் கால்பெருகிற் றெனவீழ்ந்த
செருப்படியவ் விளம்பருவச் சேயடியிற் சிறப்புடைத்தால்.

உருகியவன் பொழிவின்றி நிறைந்தவவ னுருவென்னும்
பெருகியகோள் கலமுகத்திற் பிறங்கியினி தொழுகுதலா
லொருமுனிவன் செவியுமிழு முயர்கங்கை முதற்றீர்த்தப்
பொருபுனலி னெனக்கவன்றன் வாயுமிழும் புனல்புனிதம்.

நண்ணிமா மறைக்குலங்க ளுடவென்று நீடுமத்
தண்ணிலா வரும்புகொன்றை தங்குவேணி யார்தமைக்
கண்ணினீடு பார்வையொன்று கொண்டுகோணு மன்பர்முன்
னெண்ணில்பார்வை கொண்டுவேட ரெம்மருங்கு மேகினார்.

உள்ளத்திற் றெளிகின்ற வன்பின் மெய்ம்மை யுருவினையு மவ்வன்பி னுள்ளே மன்னும், வெள்ளச்செஞ் சடைக்கற்றை நெற்றிச் செங்கண் விமலரையு முடன்கண்ட விருப்பும் பொங்கிப், பள்ளத்தி விழிபுனல்போற் பரந்து செல்லப் பைம்பொன்மலை வல்லிபரிந் தளித்த செம்பொன், வள்ளத்தில் ஞானவா ரமுது முண்டார் மகிழ்ந்தெழுந்து பலமுறையும் வணங்கு கின்றார்.

—பெரியபுராணம்.

"முன்பு செய்தவத்தினீட்ட முடிவிலாவின்பமான வன்பினை யெடுத்துக்காட்ட" என்று கூறப்படலான், முன்னர் ஈட்டிய பெருந் தவமே முடிவிலா இன்ப அன்புக்குக் காரணமாகின்றது. அறிவு செயல் இழந்த விடத்துளதாம் அன்புப்போர்வைகொண்டே னும், அன்புவலைகொண்டேனும், அன்புநாழிகொண்டேனும் சிவானந்த மகோததியிலே படிந்து, போர்த்து, முகந்து நீடித்து நிற்றற்கு நீடித்த அன்பு வேண்டும். சிவபுண்ணியமுதிர்ச்சியின் றேல், அன்பினகத்துட்கொண்டு சிவத்தை நீடித்துப் பார்த்தல் கூடாதாகி முடிந்துவிடும். சிவதீக்ஷையின்றி அறுபத்துமூன்று நாயன்மார் அன்பினாற் சிவத்தை அகத்துள் அடக்கினின்றார்களே, நாமும் அங்ஙனம் தீக்ஷையின்றிச் சிவத்தை அடைந்துவிடலாமே எனின், கூறுதும்: கண்ணப்பநாயனார் காளத்தியப்பரை ஆறு நாளும் இடையே வற்றி ஆற்றுப்போகாத நெடுகிய அன்பினால் நீண்டபார்வைகொண்டு பார்த்து முத்தியடைந்தாரன்றோ, அங்ங னம் மற்றைய அடியார்களும் சாயாத அன்பினாற் சிவத்தை உணர் ந்திருந்தார்கள். சிவபுண்ணியமிலாமையால் நீடித்துச் சிவத்தை நோக்கவியலாத நாம் அறுபத்துமூன்றுநாயனார்போலப் பக்தியை அநுசரித்துச் சிவதீக்ஷையின்றி வாழுவோம் எனல் நாடகமாத்தி ரையேயாம். இடையீடின்றி முறுகி ஓங்கிய அன்புக் குருமணிக ளாகிய அறுபத்துமும்மை நாயன்மார்களுள்ளே, திருஞானசம்பந்த மூர்த்திநாயனாரை ஞானப்பால்கொண்டும், திருநாவுக்கரசுநாயனா ரைச் சூலைநோய்கொண்டும், சுந்தரமூர்த்திநாயனாரை அடிமையோ லைகொண்டும், கண்ணப்பநாயனாரைச் சாட்சுஷிதீக்ஷைகொண்டும், அமர்நீதிநாயனாரைக் கௌபீனங்கொண்டும், திருநீலகண்டநாய னாரை ஓடுகொண்டும், காரைக்காலம்மையாரை மாம்பழங்கொண் டும் "ஆட்பாலவர்க்கருளும் வண்ணமுமாதிமாண்பும் கேட்பான் புகிலளவில்லை" என்னும் திருப்பாசுரப் பிரகாரம், சிவபெருமான் வேதாகமங்களின் விதிகடந்து தீக்ஷைசெய்து அடிமைகொண்டார். அவற்றையெல்லாம் சிற்றறிவினேமாகிய யாமா அளவிட்டு இன்னா ருக்கு இன்ன தீக்ஷை செய்யப்பட்டது என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்லவல்லேம். ஆகலின், தீக்ஷையின்றியமையாததேயாம்.

இறைகளோடிசைந்தவின்பமின்பத்தோடிசைந்தவாழ்வு
பறைகிழித்தனையபோர்வைபற்றியானென்னைக்கினேற்குத்
திறைகொணர்ந்தீண்டித்தேவர்செம்பொனுமணியுந்தூவி
யறைகழலிறைஞ்சுமாரூரப்பனையஞ்சினேனே.

—ஈ, திருவாரூர்.

வேதாகம இதிகாசபுராணப்பொருள்களை அடக்கிய திராவிட வேதமாகிய தேவாரமுதலிய பன்னிரு திருமுறைகளிலே புகழப் பட்ட சிவபெருமானது பெருமையைச் சிந்தித்து உணர்ந்து, சிவத் தோடு ஆன்மாவானது அத்துவிதமாய் இசைந்த இன்பமே இன் பத்தோடிசைந்த வாழ்வாகும் என்றுண்மை கடைப்பிடித்து உய் தல் சிவநேசச் செல்வர் யாவர்க்கும் கடமையாம்.

தேவாரம் வேதசாரம்

முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ௐ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
கஉ	உகூ	பட்டது	பட்டவர்
கரு	ரு	சிவப்பிர	சுவப்பிர
,,	எ	வெளி	வளி
கரு	உ	பெமான்	பெருமான்
கசு	கஅ	போதை	பேதை
உ0	கூ	ഹുതി	ഹൂതി
உஅ	உஉ	ബഹുധിനാം	ബഹുധനാം
உகூ	எ	ஹாகூ	ஹாக்
ருஉ	ச	சள	ச
சுக	கஉ	ഷ്രസ	ഹ്രസ
சுரு	உச	வர்மா	வர்ணமா
கூசு	அ	படாத	படாதது
கஉக	எ	பிலா	பில்லா
கருச	கஉ	நிதட	நிடத
,,	உரு	ஞிதழ்	ஞிதழ்
கருஎ	ககூ, உ0	ഹരികേശേഭ്യോ നമഃ ஹரிகேஸேப்யோ நம:	നമോ ഹരികേശായോപവീതിനേ நமோ ஹரிகேஸா யோபவீதிநே
கருஅ	சு	ഭഗ്ര	ഗഭ്ര
கருகூ	க0	സ്രാ	സാ

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
கஎஉ	கஅ	ணாஃ	ணாழ்
கஅரு	கசு	ஶூத	ஶ்ஶூத
கஅச	உக	நூவா	தூவா
உ00	கஅ	ஜொரா	ஜொநா
உகஉ	கரு	ஞுன்கா	ஞுன்காண்
உகரு	கக	ரு. அஅ	ரு. அ. அ
உஉசு	உகூ	நரத்மா	நாத்மா
உஉகூ	உஉ	மெருமா	பெருமா
உசஎ	கக	ஸாதி	ஸ்வாதி
உருஎ	கச	ஸ்வா	ஸ்வ்வா
உருஅ	கஅ	ஹொஶ்ஶாஃ	ஹொஶ்வாஃ
உசுஅ	ரு	ஹஹநு	ஹஹவநு
,,	எ	ஹவக்ஷீ	ஹவக்ஷீ
உஎக	உஉ	ஜ்ஞநும்	ஜ்ஞநநும்
உஅ0	ரு	வாரு	வாரு
,,	கக	நுகி	நுாதி
உஅகூ	உ	தக்ஷ	தக்ஷ
,,	ச	தைம்பார்த்தற்ரு	தைப்பார்த்தற்கு
உகூஉ	க0	வேனு	வேணு
ந0சு	க	க்ஷயந	க்ஷயர
,,	கஎ	நிமாநி	நீமாநீ
நக0	நந	வரன்	வர
நகந	உஎ	உன்னில்	உன்னிலுன்னும்
நநஅ	உகூ	கபப்	கப்ப
நசரு	கசு	யாரோடு	யாரொடு
நசகூ	கஉ	ஔஹந	ஔக்ஷண
நருச	ந0, நக	இதனாற் [தகரபுணடரீகத்தின் பாலதாகிய][பிரமாண்டமாகிய சரீரத்திலே உள்ள	இதனாற்பிரமாண்டமாகிய சரீரத்திலே உள்ள தகரபுண்டரீகத்தின் பாலதாகிய
நருரு	சு	மமப	மம்ப
நசுஅ	கசு	பாலதாய்	பாலனவாய்

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௩௬௮	௨௭	ஶ்ருதௌ	நஶ்ருதௌ
௩௭௬	௨௩	புபநம	புவநம்
௩௭௭	௧௫	தஷு	தேஷு
௩௭௮	௧௪	புகழ்ச்சார்பாகி	புகழ்ச்சார்பாகிய
,,	௧௯	கண்னு	கண்ணு
௩௭௯	௫	கழற்	கழல்
௩௯௯	௧௯	பசுப	பாசுப

விக்கிரயபுத்தகம்.

	ரூ.	அ.
1. நீலகண்டபாஷ்யத்தமிழ்மொழிபெயர்ப்பு	6	0
2. வைதிகசுத்தாத்துவிதசைவ சித்தாந்ததத்துவப்படம்	3	0
3. ௸ வினாவிடை	1	0
4. வச்சிரதண்டமுந்தாந்திரிகதுண்டகண்டனகண்டனமும்	0	8
5. மகாவுக்கிரவீரபத்திராஸ்திரம் ஏகான்மவாதகண்டனம் பற்றியது.	0	8
6. ஸ்ரீசீகாழிப்பெருவாழ்வின் சிவகாருண்ணியமாட்சி	0	4

(தபாற்சார்ஜ்வேறு.)

இங்ஙனம்

சி. சிவசம்புநாதையர்
திருப்பரங்குன்றம், மதுரை.

	ரூ.	அ.
1. சிவஞானபோதவசனாலங்காரதீபம்	2	8
2. தேவாரம்வேதசாரம்	3	0
3. சிவலிங்கமகத்துவம்	0	4
4. திருநீற்றின்உண்மை	0	4

விலாசம்:—

சி. சு. ஏகாம்பரமுதலியார்
24 சாமிபண்டாரம் தெரு
சிந்தாத்திரிப்பேட்டை சென்னை.